hippocrates congress

6th INTERNATIONAL HIPPOCRATES CONGRESS ON MEDICAL AND HEALTH SCIENCES

April 30th-May 1st,2021

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

ABSTRACT BOOK

Editors - Editörler

Doç. Dr. Ahu Pakdemirli

Doç Dr. Meriç Eraslan

www.hippocratescongress.com

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editors/ Editörler: Assoc. Prof. Dr. Ahu PAKDEMİRLİ, Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

Cover Design / Kapak Tasarımı: Emre Uysal

ISBN: 978-625-7813-75-4

Asos Yayınevi

1st Edition / 1.baskı: May/Mayıs 2021

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:

67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

İnstagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/

Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/

Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

BOARDS / KURULLAR

Düzenleme Kurulu Başkanları

Prof. Dr. Halit Demir, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Tomasz Niznikowski, Józef Piłsudski Üniversitesi Polonya

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Devlet Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Goran Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi İsmail Biri, Ankara Özel Koru Hastanesi, Türkiye

Dr. Öğr Üyesi Canan Demir, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Yücel Gültekin, Uşak Üniversitesi, Türkiye

Uzm. Dr. Ali Bekraki, Trablus Devlet Hastanesi, Lübnan

Bilim ve Hakem Kurulu

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Devlet Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Goran Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Prof.Dr. Hasan Ekim, Yozgat Bozok Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Halit Demir, Van Yüzücü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Hülya Çiçek, Gaziantep Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Mehmet Karaca, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Mustafa Metin Donma, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Nermina Hadzigrahic, Tuzla Üniversitesi, Bosna-Hersek

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Robert C. Schneider, New York Devlet Üniversitesi, ABD

Doç. Dr. Ahu Pakdemirli, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Ahmet Özdemir Kayseri Şehir Hastanesi, Türkiye

Doç.Dr. Aykut Eliçora Kocaeli üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr Gizem Çalıbaşı Koçal, Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Elif Güler Kazancı, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meral Ekim, Yozgat Bozok Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Ankara Şehir Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Pınar Gül, Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Rahib Aliyev, Azerbaycan Tıp Üniversitesi, Azerbaycan

Doç. Dr. Reşit Mahmutov, Azerbaycan Tıp Üniversitesi, Azerbaycan

Doç. Dr. Taşkın Erkinüresin, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Dr. Öğretim Üyesi Ali Gür, Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Antonija Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Dr. Öğr Üyesi Büşra Yaprak Bayrak Kocaeli Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr Üyesi Canan Demir, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Erhan Şensoy, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Fatma Kurt Çolak, Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Gökçenur Gökçe İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr Üyesi Hüseyin Fatih Sezer, Kocaeli Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Fatih Gül, Kafkas Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Itır Erkan, İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr Üyesi Özgür Eroğul, Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Mazhar Özkan - Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Yalçınöz, Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

Dr. Öğr. Üyesi Mir Hamid Sleaihan, İslamik Azad Üniversitesi, İran

Dr. Öğr. Üyesi Miraç İlker Pala, İstanbul Medipol Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Kurt, Hitit Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Reza Behdari, İslamik Azad Üniversitesi, Tahran, İran

Dr. Öğr. Üyesi Sema Çifçi, Mardin Artuklu Üniversitesi, Türkiye

Uzm. Dr. Mürsel Düzova Selçuk Üniversitesi, Türkiye

Uzm. Dr. Okan Akyüz, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Dr. Ali Bekraki, Trablus Devlet Hastanesi, Lübnan

Dr. Merter Gülen, Medicana Ankara Hastanesi, Türkiye

İÇİNDEKİLER - CONTENTS

BOARDS / KURULLAR ..... **III**

Düzenleme Kurulu Başkanları ..... **III**

Düzenleme Kurulu ..... **III**

Bilim ve Hakem Kurulu ..... **III**

Aralıklı Beslenmenin Yüksek Oranda Doymuş Yağlı veya Standart Diyetle Beslenen Sıçanlarda Karaciğer Fonksiyonu ve MDA Üzerine Etkisi **1**

Çeşitli Beta Laktamaz Üreten Klebsiella Pneumoniae ve Escherichia Coli Kökenlerinde Mutant Engelleme Konsantrasyonunun Belirlenmesi **3**

Çeşitli Klinik Örneklerden İzole Edilen Maya Türlerinin İdentifikasyonu ve Antifungal Duyarlılıklarının Araştırılması **5**

COVID-19 Pandemisinde Uygulanan PDÖ Oturumlarına Öğrenci ve Eğiticilerin Bakış Açıları; Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Örneği **6**

Dispepsi ile Başvuran Hastalarda Helicobacter Pylori Enfeksiyonu Tanısı, Prevelansı ve Tedavi Yanıtı **7**

Effect of Pomegrenate Seed Oil on Erythrocyte Deformability During Ischaemia-Reperfusion Injury of Lower Extremity in Rats **9**

Epilepsi Ön Tanılı Bir Hastada Yoğun Enterobius Vermicularis Enfeksiyonu: Bir Olgu Sunumu **10**

Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Lisans Öğrencilerinin Bilgisayar Kullanma Becerisi Uzaktan Eğitime Yönelik Tutumları Üzerinde Etkili Mi' **11**

Gen Susturucusu miRNA'lar Yeni Nesil Biyomarker Olabilir Mi' **13**

Genç Dişi Sıçanlarda Oluşturulan Cerrahi Menopoz Modelinde GLP-1 Agonistinin Beyin Oksidatif Stres Parametreleri Üzerine Etkisi **15**

Glisemik Kontrolü Kötü Olan Diyabet Hastalarında Vitamin D Düzeylerinin Lipit Profili ile İlişkisi **17**

Hareketsizlik Stresine Bağlı Gelişen Gastrik Lezyonların E Vitamini ile Restorasyonu; Histopatolojik ve İmmunohistokimyasal Bir Çalışma **19**

Hemodinamik Tablonun İzleminde End-Tidal Karbondioksit Düzeyi **21**

Idiyopatik Parkinson Hastalarında Kan Folat, B12 ve Homosistein Düzeylerinin İncelenmesi **22**

The Function of Pleomorphic Adenoma Gene-Like 2 in Human Keratinocytes **24**

Investigation of Optimal Sperm Cell Lysis Conditions for Maximal Protein Yield for Proteomic Studies **26**

Kadmiyum ve Selenyum: Diabetes Mellitus İçin Risk Faktörleri **27**

Kolorektal Adenokarsinom Hücre Hattında Hidatik Kist Sıvısının Canlılık ve Apoptotik Genler Üzerine Olan Etkilerinin Değerlendirilmesi **29**

Kronik Sosyal İzolasyonun Sütten Kesilmiş Sıçan Yavrularında Oksidatif Stres Parametrelerine Etkileri **31**

LX-8000R ve Urised 2 Tam Otomatik İdrar Analizörleri ile Manuel Mikroskobik İncelemenin Karşılaştırılması **33**

NDRG2 Overkespresyonu Bcpap Tiroid Kanseri Hücrelerinde İnvazyonu ve Yara İyileşmesini Azaltır **34**

NK Hücre ve İmmünoterapideki Rolü **36**

Östrus Fazı Sırasında Fare Endometriyumunda MIWI ve MILI Ekspresyonu **38**

Overektomize Dişi Ratlarda GLP-1 Uygulamasının Karaciğer Oksidan / Antioksidan Durumuna Etkisi. **40**

Plevral Efüzyon Tanısında Toplam Oksidan Kapasite, Toplam Antioksidan Kapasite ve Piruvat Kinaz Değerlerinin Belirleyiciliği **42**

Pseudomonas Aeruginosa (PAO1) Suşunun Değişik Isı ve Değişik Üreme Fazlarında Housekeeping Gen Anlatımı Düzeyleri **44**

Ramelteon'un Mesane Düz Kas Kasılma Gevşeme Mekanizması Üzerine Etkisinin İncelenmesi **46**

Sağlık Alanlarında Eğitim Alan Öğrencilerin Çevrimiçi Öğretime Yönelik Metaforları **48**

Sağlıklı Gebelerde Selenyum Düzeylerinin Tiroid Metabolizmasına Etkisi **50**

***Satureja pilosa* Velen. Bitkisinin Antikolinesteraz İnhibitör Aktivitesi** **52**

Sigaranın Sperm Parametreleri Üzerine Etkisi: Vaka Raporu **53**

Tıp Öğrencilerinin Sağlığın Belirleyicilerine İlişkin Algılarının Değerlendirilmesi **55**

Türk Endometrium Kanser Hastalarında RASSF1A ve RASSF2A Tümör Baskılayıcı Genlerinin Promotör Metilasyon Analizi **57**

Uyarılmış Sitotoksik T Hücre Eksozomlarının A549 Hücrelerinin Metastazı ve Proliferasyonu Üzerine Etkilerinin Araştırılması **59**

Yabani Tip ve Flukonazole Adapte Edilmiş Magnusiomyces Clavatus Suşlarının Virülans ve Triazole İlaç Duyarlılıklarının Belirlenmesi **61**

Yatan Hastaların İdrar Kültüründen İzole Edilen *Candida* Türlerinin Dağılımı ve Antifungal Duyarlılık Oranları **63**

Periodontitis Hastalarında CRP Seviyeleri **65**

Birinci ve İkinci Maksiller Molar Dişlerdeki Bukkal Kemik Kalınlığının Değerlendirilmesi: Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Çalışması **67**

Cerrahisiz Periodontal Tedavinin Tükürük Melatonin Seviyesi Üzerine Etkisi **69**

Çocuk Diş Hekimliğinde Hemofili Hastalarına Güncel Dental Yaklaşım **71**

Covid-19 Pandemi Döneminde Çocuk Diş Hekimliği Kliniğine Yapılan Hasta Başvuru Gerekçelerinin Değerlendirilmesi **72**

Direk Kompozit Rezin Uygulamaları ile Diastema Kapatılması: Olgu Sunumu **74**

Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Hepatit B Enfeksiyonu ile İlgili Bilgi Düzeyi, Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi **76**

Diş Hekimliğinde Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemi **77**

Diş Hekimliği'nde Fiziki Ergonominin Değerlerlendirilmesi **79**

Doğum Öncesi Ağız Sağlığı ve Erken Çocukluk Dönemi Çürüklerinin Önlenmesi: Bir Derleme **81**

Endodontik Tedavili Maksiller Molar Dişlerdeki Bukkal Kemik Kalınlığının Değerlendirilmesi: Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Çalışması **83**

Endodontist ve Genel Diş Hekimleri Tarafından Uygulanan Kanal Tedavisi Oranlarının Bulunduğu Çene ve Bölgeye Göre Karşılaştırılması 85

Entegre Kliniklerde Tam Kapasite Çalışma Durumunda Dental Aerosol/damlacık Kontaminasyonunun Değerlendirilmesi..... 87

Farklı Işık Gücü Modlarında Polimerize Edilen Akıcı Kompozit Rezinlerin Renk Stabilitelerinin İncelenmesi..... 89

Farklı Malokluzyon Tiplerinde Ortognatik Cerrahi Sonrası Dentoiskeletsel ve Fasiyal Değişikliklerin Değerlendirilmesi: Vaka Serisi..... 90

Farklı Miktarlardaki Diş Eti Görünürlüklerinin Gülümseme Estetiği Algısı Üzerine Etkisi..... 92

Geriatrik Hasta Profilleri ve Dental Tedavilerinin Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma..... 94

Hastaların Yetişkin Dönemde ve Ergenlik Döneminde Ortodontik Tedavi Tercih Kriterleri 96

Hipodonti ve Mikrodonti Olgularına Bağlı Şekil ve Konum Bozukluklarının Kompozit Rezin ile Tedavisi: 3 Olgu Sunumu. 98

İkiz Çocuk Hastalarda Dental Anomali Gelişiminde Bir Farklılık Beklenmeli Mi' 100

İlaca Bağlı Diş Eti Büyümesi Bulunan Bireyde Cerrahi Olmayan Periodontal Tedavinin Periodontal Dokular Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi:Olgu Sunumu 102

Implant ve Doğal Diş Çevresi Serbest Dişeti Grefti Uygulaması Sonrası Hasta Memnuniyetlerinin Karşılaştırılması 104

Kapiller Hemanjiom (Piyojenik Granülom) Olgusunda Periodontal Tedavi Yaklaşımı: Bir Vakanın 6 Aylık Takibi..... 106

Kök Kanal Sıcaklığında One G, Waveone Gold Glider, T-Endo Must ve VDW.ROTATE Kayma Yolu Aletlerinin Döngüsel Yorgunluk Direnci 108

Konjenital Diş Eksikliği ve Transpozisyon Bulunan Hastanın Preprotetik Ortodontik Tedavisi 110

Konjenital Maksiller Lateral Diş Eksikliğinde Temel Tedavi Yaklaşımları 112

Kronik Temporomandibular Eklem Rahatsızlıklarında Trisiklik Antidepresan Kullanımı..... 114

Lokalize Miller Sınıf 1 Dişeti Çekilmelerinin Tedavisinde Bağ Dokusu Grefti ile Birlikte Uygulanan Koronale Pozisyone Flep ile Modifiye Tünel Tekniğinin Karşılaştırılması : Bir Vaka Raporu..... 116

Maksilla Posterior Bölgede Uygulanan Eksternal Sinüs Lifting Prosedürleri İçin İhtiyaç Duyulan Kemik Grefti Miktarlarının Belirlenmesi 118

Maksiller Anterior Dişlerde Estetik Sabit Protez Uygulamalarının ve Klinik Başarılarının Değerlendirilmesi: Sistematik Derleme..... 120

Metal Braket veya Şeffaf Plak Seçimine Sosyal Medyanın Etkisi 122

Multidisipliner Yaklaşımla Oluşturulan Estetik Gülüş Tasarımı: Bir Olgu Sunumu..... 124

New Horizons in Zygomatic Implantology..... 126

Ofis Tipi Vital Diş Beyazlatma: Bir Olgu Sunumu 127

Ortodontik Tedavi Gören Hastalarda Oral Hijyen Bilinci ve Motivasyonu..... 128

Farklı Ortodontik Tedavilerde Ağrı Düzeyinin İncelenmesi 130

Ortodontik Tedavinin Periodontal Dokular ve Diş Çürüğü Üzerine Etkisi: İki Olgu Sunumu 132

Özel Diş Kliniklerinde İmplant Hastalarının Ağız Sağlığı Yönetiminin Dental Panoramik Radyografilerin Analiz Edilerek Değerlendirilmesi: Ön Çalışma 134

Periodontitisli Hastalarda Başlangıç Periodontal Tedavinin Klinik ve Biyokimyasal Parametreler Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi 136

Probiyotiklerin Periodontal Sağlık Üzerine Etkileri 138

Protetik Diş Tedavisi Uygulamalarında Adezyonun Önemi 140

Ratlarda 4-Nitroquinoline 1-Oxide 'in Tetiklediği Dil Yassı Hücreli Karsinomasının Oluşumuna ve Gelişimine Propranololun Etkisi 142

Rezorbe Alt Çeneye Sahip Dişsiz Bir Hastanın İmplant Destekli Overdenture ile Tedavisi: 5 Yıllık Takipli Vaka Raporu 143

Sabit ve Hareketli Ortodontik Tedavi Gören Hastaların Bilinç ve Kaygı Düzeylerinin Değerlendirilmesi 145

Şekil ve Boyut Anomalisi Bulunan Maksiller Lateral Kesici Dişlere Uygulanan Tedavi Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi 146

Self- Etch Adezivlerin Mineral Trioksit Agregat'ın Yüzey Sertliğine Etkisi ve Makaslama Bağlanma Dayanımı 148

Temporomandibular Eklem Rahatsızlıklarında Artrosentez ve Hyalüronik Asit Uygulamalarının Etkisi 150

Vitamin D Reseptör Polimorfizmlerinin Periodontal Yönden Sağlıklı Bireylerde Diabetes Mellitus ile İlişkisinin İncelenmesi 152

Yetişkin Bireylerde Daimi Birinci Büyük Azı Dişlerin Değerlendirilmesi 154

Yetişkin Hastalarda Sabit Ortodontik Tedavi ile Şeffaf Plak Tedavisine Bakış Açısının Değerlendirilmesi 156

Çoklu Diş Eti Çekilmesinin Modifiye Koronale Kaydırılan Flep ve Bağ Doku Grefti ile Tedavisi: Bir Olgu Sunumu 158

Sistemik Hastalığı Bulunan Hastanın Ortodontik Tedavisi: Olgu Sunumu 160

Hava Kalitesinin Covıd-19 Vakaları ve Ölümleri Üzerine Etkisinin İncelenmesi (Sivas, Türkiye) 162

Fırın İşçilerinin İdrarlarında Okratoksin A Miktarının İmmünoafinite Kolon Yüksek Performanslı Sıvı Kromatografisi ile Araştırılması 164

Hakkari Bölgesinde Yetişen Gundelia Rosea, Gundelia Colemerikensis, Diplotaenia Turcica, Ferula Pseudalliacea, Allium Rhetoreanum, Allium Shatakiense ve Thymus Kotschyanus Boiss. & Hohen. Var. Kotschyanus Bitkilerinin Antioksidan Enzim Aktiviteleri 165

Krononütrisyon ve Zaman Kısıtlı Beslenme 167

Hakkari Bölgesinde Yetişen ''gundelia Rosea , Gundelia Colemerikensis, Diplotaenia Turcica ,ferula Pseudalliacea , Allium Rhetoreanum , Allium Shatakiense ve Thymus Kotschyanus Boiss& Hohen. Var. Kotschyanus'' Bitkilerinde ''bakır, Çinko, Demir, Kadminyum, Kurşun, Mangan, Kobalt, Arsinik'' Ağır Metal Değerlerinin Saptanması 169

Does Parents' Fear of Covıd-19 Impact the Adherence to Routine Chest Physiotherapy in Children With Bronchiectasis? 171

UDP-glucuronosyltransferase 1A8 rs1042597 Polymorphism in a Turkish Population 172

Gümüşhacıköy'de Yaşayan Erişkinlerin E-Nabız Uygulamasını Kullanım Sıklıkları ve Kullanımlarını Etkileyen Faktörler 173

Türkiye Çocuklar İçin Özel Gereksinim Raporlarına Genel Bakış 175

Hemiplejik Bireylere Uygulanan Ayna Terapisi ile Brunnstrom Tedavi Yönteminin El Fonksiyonları Üzerine Etkisi 177

Baziler Migrenin Vertebrobaziler Arter Stenozu ile Olan İlişkisi 179

Vaka;inflamatuar Barsak Hastalığı Aktivasyonunda Covıd 19 Enfeksiyonu 180

Akut Bronşiolit Tanısı Alan Hastalarda Tal Skorunun Klinik Seyir ve Tedavi Planlamasında Kullanımı 182

Covid-19 ile İlişkili Guillain Barre Sendromu Olguları 183

Gonartroz Hastalarında Lokal % 1 Lik Lidokain Enjeksiyon Tedavisinin Ağrı ve Diz Fonksiyonuna Etkisi 185

Tekrarlayan Akciğer Enfeksiyonlu İnfantta Jeune Sendromu 186

2019-2020 Yılları Arasında Sakarya ve Çevresinde Otopsisi Yapılan İntihar Olguları: Retrospektif Çalışma 187

Acil Servise Bilinç Bulanıklığı ile Gelen Hastalarda; Optik Diskin Ultrasonografi ile Değerlendirilmesinin, Tanı ve Tedaviyi Yönlendirmedeki Rolünün Belirlenmesi 189

Acil Serviste Nadir Bir Olgu: Septik Emboli 190

Acil Serviste Sağlık Çalışanlarının Şiddet Maruziyetinin İncelenmesi 192

Acil Serviste 'do Not Attempt Resuscitation' DNAR Kavramının Uygulanabilirliği 194

Acil Servisteki Geriatrik Hasta Gruplarının Değerlendirilmesi 195

Aile Hekimliği ve Geleneksel &Tamamlayıcı Tıp Üzerine Bilimsel Yayınlar 197

Akciğer Kanserinde Deri Bulguları 198

Akne Hastalarının Nötrofil ve Lenfosit Yolaklarında Görevli CXCL8 ve Foxp3 Genlerinin Regülasyonu ile İlişkili Mirna-146a ve Mirna-126 İfade Değişimlerinin Araştırılması 200

Akut Apandisit Tanılı Erişkin Hastlarda Sonografik Olarak Periportal Cuffing Varlığının Değerlendirilmesi 202

Analog İnsulinlere Direnç Vakası; Olgu Sunumu 204

Baş Ağrısında Kupa Tedavisinin Yeri 205

Bazı Aromatik Bitkilerin Anti-Fungal Etkinliği ve Birbirleriyle Karşılaştırılması 206

Beklenmedik Bir Özofagal Yabancı Cisim 208

Benign ve Malign Tiroid Nodülü Ayırıcı Tanısında Elastografi ve Strain İndeksinin Önemi ... 209

Bilgisayarlı Tomografi ile Stiloid Proseslerin Servikal Vertebral Aks ile İlişkisinin Değerlendirilmesi 210

Bilgisayarlı Tomografik Pulmoner Anjiyografi ile Elde Edilen Sağ Ventrikül Disfonksiyon Bulguları ile Pulmoner Tromboembolinin Klinik ve Radyolojik Şiddeti Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi 211

Bir Tanısal Zorluk: Düşük Gradientli Ciddi Aort Stenozu 213

Çocukluk Çağı Kanser Hastalarında Uzun Dönemde Bleomisinin Solunum Fonksiyon Testlerine Etkisi 215

Covıd 19 Yoğun Bakım Ünitesine Yatan Hastalarda Mortaliteye Etki Eden Faktörler 216

Covid-19 Endikasyonu ile Çekilen Toraks BT Taramalarında İnsidental Saptanan Kanserlerin Araştırılması 217

Covıd-19 Hastlarında Klinik Seyir ile KIM-1 ve Supar Düzeyinin İlişkisinin Değerlendirilmesi ve Supar'a Farklı Bir Bakış Açısı 219

Covıd-19 Pandemisi Nedeniyle Diğer Solunumla Bulaşan Hastalıklarda Ki Dramatik Düşüş.. 221

Covid-19 PCR Testinin Yanlış Pozitif Sonuç Verebilmesi Olasılığının Test Sayısı ve Vaka Sayılarıyla Oluşturulan Modellemelerle Desteklenmesi 223

Covid-19 Pnömonisi Akciğerlerde Sekel Bırakır mı' 225

Covid-19 Pnömonisi ve Pnömomediastinum:Olgu Serisi 226

Covid-19'a Bağlı Gelişen Akut Miyokard İnfarktusu Olgusu..... 227

Covıd-19'dan Kaçınmaya Çalışırken Junctıonal Ritme Yakalanmak 229

Covıd-19'dan Kurtulanlarda Bel Ağrısı..... 231

Covıd-19'da Posterior Reversibl Ensefalopati Sendromu (Pres): Olgu Sunumu..... 233

Covid19 Pandemisinin Adli Vakalar Üzerine Etkisi..... 234

Darfur'da Abdominal Ultrasonografi: 4 Aylık Deneyim..... 235

Elektriksel Kardiyoversiyon Uygulanan Atriyal Fibrilasyonlu Olgularda Sinüs Ritminin Sağlanması İçin Gereken Kardiyoversiyon Enerjisiyle Sol Atriyum ve Sol Atriyal Apendiks Doku Doppler Bulguları Arasındaki İlişki..... 237

Erişkinlerde Diz Menisküs Patolojileri ile Dikkat Eksikliği/hiperaktivite Semptomlarının İlişkisinin Değerlendirilmesi..... 239

Erzurum İli 65 Yaş Üzeri Alzheimer Demans Hastalarında Bilinçsel Bozukluğun İşlevsel Yönüyle Değerlendirilmesi 240

Evde Sağlık Hizmetlerinde Medikal Hologram Uygulamaları 241

Gebelik Yaşına Göre Düşük Doğum Ağırlıklı Geç Preterm Bebeklerde Neonatal Morbiditeler 242

Gleason Skoru 6 Prostat Kanseri Hastalarında Evreleme Amaçlı Ga-68 PSMA PET-BT'nin Tanısal Etkinliği 243

Glioblastom Tanılı İleri Yaş Olgularda Kemoradyoterapi Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi.. 245

Göğüs Hastalıkları Hastanesinde Yatan Alzheimer Tanılı Hastaların Nutrisyonel Durumunun Değerlendirilmesi..... 247

Gonartroz Hastalarında Lokal % 1 Lik Lidokain Enjeksiyon Tedavisinin Ağrı ve Diz Fonksiyonuna Etkisi..... 248

Halkın Sıkça Kullandığı Bitkiler ve Antibakteriyel Etkinlik Düzeyleri..... 249

HbA1c Düzeyinin Uzun Dönem Koroner Arter Bypass Greft Açıklığı Üzerindeki Etkisi..... 251

Hematolojide Covıd-19 Etkisi 253

Hipotiroidi Hastalarında Nötrofil / Lenfosit Oranı ile Lipid Paneli Arasındaki İlişki 254

Ileri Kalp Yetmezliği Olan Hastalarda Kardiyak Güç İndeksinin Prognostic Değeri 255

Immün Trombositopenik Purpuralı Hastaların Klinik, Laboratuar Bulguları ve Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi..... 257

Implante Edilebilir Kardiyoverter Defibrilatörlü Hastalarda Farklı Ejeksiyon Fraksiyonu Seviyelerinin Ventriküler Aritmi Yükü Üzerine Etkileri 258

Interferon Tedavisi Uygulanan Kronik Hepatit Hastalarında Tiroid Fonksiyon Bozukluğu Sıklığı..... 259

Kalsifik Romatizmal Mitral Darlığında Serum Retinol, Alfa-Tokoferol ve 25-Hidroksivitamin D Düzeylerinin Değerlendirilmesi..... 261

Kan Gazı Cihazı ile Otoanalizör Sonuçlarının Karşılaştırılması..... 263

Karaciğer Metastazı ile Prezente Olan Desmoplastik Small Round Cell Tümör..... 264

Karvedilol İntoksikasyonu: Olgu Sunumu 265

Konjestif Kalp Yetmezliği, Kronik Böbrek Yetmezliği ve Anemi: Zincir Teoremi 266

Kronik Böbrek Hastalığında Aterojenisite; Etkileyen Faktörler ve Asimetrik Dimetilarjininin Yeri 267

Kronik Hemodiyaliz Hastalarında Bazı Vitamin Seviyeleri Koroner Arter Hastalığı İçin Tahmin Edici Olabilir Mi'..... 268

Kronik İskemik Kalp Hastalığı Öntanısıyla Çok Kesitli Bilgisayarlı Tomografi ile Koroner Arter Görüntülemesi Yapılan Hastaların Koroner Arter Kalsiyum Skoru ile Serum Kalsiyum, Fosfor ve Gama Glutamil Transferaz Düzeylerinin Karşılaştırılması 269

Kronik Non-Spesifik Bel Ağrılı Hastalarda Terapötik Ultrasonun Etkinliğinin Değerlendirilmesi 271

Levels of Contamination Thoughts in People With Mental Disorders During the Covıd-19 Outbreak 273

Low Serum Magnesium Level Can Be a Risk Factor for Retinopathy in Diabetic Patients..... 274

Major Depresif Bozuklukta Uyku Kalitesi: Sağlıklı Kontroller ile Karşılaştırma..... 275

Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyi ve İlişkili Etmenler 277

Metanol Zehirlenmesi Sonrası İntrakraniyal Hemoraji..... 279

Metastatik GEP-Net (Gastroenteropankreatik Nöroendokrin Tümör) Tanılı Hastalarımızda PRRT (Peptit Reseptör Radyonüklid Tedavisi) Deneyimimiz..... 281

Non Steroidal Aromataz İnhibitörü Kullandıktan Sonra Hiperlipidemi Gelişen Bir Meme Kanseri Hasta Olgusu 283

Nörotransmiterlerin, Leptin ve Kispeptin Düzeylerinin Pübertal Gelişim Üzerine Etkisinin Uyku Profili ile Değerlendirilmesi..... 284

Okul Öncesi Dönem Gelişimsel Sorunları Olan Çocuklarda Parents Plus Early Years Ebeveynlik Programının Etkinliği..... 286

Olgu Sunumu: Motor Nöron Hastalığı', Servikal Spondilotik Miyelopati' 288

Pandemi Döneminde Kanser Tanılı Üç Hastada Eş Zamanlı Gelişen Sol Alt Lob Pnömonisi .. 289

Pediatrik Popülasyonda Abdominal Aortanın Ana Dallarının Vertebral Korpus Üzerindeki Topografik Konumu..... 290

Periton Diyaliz Hastasında Nadir Bir Peritonit Etkeni: Rhizobium Radiobacter Peritoniti 292

Perkütan Kapama Yapılan Atriyal Septal Defekt Hastalarında Atriyal İleti Zamanlarının Değerlendirilmesi..... 294

Presence of Chronic Kidney Disease Worsens Clinical Outcomes in Hf Patients Hospitalized With COVID-19..... 296

Preterm Erken Membran Ruptürü Olan Anne Bebeklerinin Kısa Dönem Sonuçları..... 297

Prostat Kanseri Hastalarında Evreleme Aşamasında Yapılan Ga-68 PSMA PET-BT Görüntüleme Verileri ile Hematolojik Parametreler Arasındaki İlişki 299

Proteinürili Olgularda Tedavinin Nabız Dalga İndeksleri Üzerine Etkisi 301

Ratlarda Bleomisin ile Oluşturulan Deneysel Akciğer Fibrozisi Modelinde Erdostein ve N-Asetilsistein'in Fibrozis Üzerine Etkilerinin İncelenmesi 303

Romatizmal Mitral Darlığında Atrial Elektromekanik Fonksiyonların Doku Velosite Doppler ile Değerlendirilmesi 305

Sağlıklı Bireylerde Simüle Obstrüktif Apnede Atriyal Elektromekanik Gecikmenin Değerlendirilmesi 307

Sars-Cov-2 Hastalarında Yoğun Bakım Ünitesinde Erken Dönemde Beslenmenin Mortalite Üzerine Etkileri 309

Scombroid Balık Zehirlenmesi 310

Sedation Practice Outside the Operating Room for Pediatric Gastrointestinal Endoscopy in Turkey 312

Sol Meme Kanseri Radyoterapisinde Akciğer ve Kalp Hacminin Kalp Koruyucu Radyoterapi Tekniklerinin Seçimine Etkisi 313

Son 6 Ayda ALS Tanısı ile Takipli Hastaların Demografik Verileri ve Klinik Seyirleri 314

Talasemi Majör Tanılı Olgularda Endokrin Bozukluklarının Değerlendirilmesi 315

Temporal Variability Regarding Structured Chest CT Findings of 317

COVID-19 317

Tıp Fakültesi Son Sınıf Öğrencilerinde Akıllı Telefon Kullanımı ve Bağımlılığının İncelenmesi 319

Traumatic Aortic Transection 320

Tümden Sahte Çeklerdeki İmza ve Yazıların Değerlendirilmesi 321

Unutkanlık Şikayeti Olmayan Bireylerde Bilişsel İşlevlerin Değerlendirilmesi 323

Vasküler İnvazyonu ve Sağ Atriyuma Uzanan Tümöral Trombüsü Olan Hepatosellüler Karsinomlu Olgunun Görüntüleme Bulguları ve Bilateral Pulmoner Tümöral Tromboemboli Kaynaklı Hemoptizinin Bronşiyal Arter Embolizasyonu ile Tedavisi 324

Vazovagal Senkoplu Hastalarda Serum Ürik Asit Düzeylerinin Değerlendirilmesi 326

Ventriküler Asist Device Varlığında Tekrarlayan Pediatrik Strok İçin Fibrinolitik Uygulaması 328

Yenidoğan Döneminde Fungal Enfeksiyonlar 329

Yoğun Bakımlarda İnvaziv Araç İlişkili Enfeksiyonları Önlemede Kişisel Koruyucu Ekipmanlar El Hijyeninin Yerini Tutabilir Mi' 330

Yüksek Akım Oksijen Tedavisinin Göğüs Hastalıkları Yoğun Bakımda Etkinliği 331

Yüksek Ki67 Ekspresyonu Neoadjuvant Kemoterapi Alan Meme Kanseri Hastalarında Tam Patolojik Yanıt İçin Prediktiftir 332

D Vitamin Hipervitaminozunun Non-Diyabetik Vakalarda Glukoz Metabolizması Üzerine Etkisi 334

Çocuklarda Akut Hepatit ile İlişkili Kemik İliği Aplazisi Tanı ve Tedavisi 336

Acil Serviste Hastalıkların D-Dimer Değerlerinin Analizi 338

Adıyaman Halk Hekimliğinde Bulaşıcı Hastalıkların Tedavisi ile İlgili İnanış ve Uygulamalar 340

Apendikste İyi Diferansiye Nöroendokrin Tümör: Olgu Sunumu 342

Covıd-19 Geçiren Bireylerin Ses Algısı ve Yorgunluğunun Değerlendirilmesi: Preliminer Çalışma 343

Covıd-19 Nedeniyle Hidroksiklorokin Kullanan Hastalarda Cqt Uzamasının Araştırılması.... 344

EAT-10 Yeme Değerlendirme Aracı Tarafından Değerlendirilen Disfajinin Beslenme Durumu İle Kaygı Düzeyleri Arasındakı İlişkinin Değerlendirilmesi 345

Ortodontik Tedavilerin Anatomik Yapılar Üzerine Etkilerinin İncelenmesi..... 347

Koroner Arter Hastalığının Şiddetini Belirlemede Kullanılan Gensini Skoru ile Antropometrik Ölçümler Arasındaki Korelasyon 349

Mekanik Boyun Ağrılı Bireylerde Mulligan Doğal Apofizyal Tersine Kaydırma Uygulamasının Ağrı ve Hareket Kısıtlılığı Üzerine Etkisinin İncelemesi: Randomize Plasebo Kontrollü Pilot Çalışma 351

Meme Kanseri ile İlişkili Lenfödem Şiddetinin Duyusal Algılamalara Etkisi..... 352

Meme Karsinomlarında ER,PR,c-erbB2,Ki67,e-Cadherin Ekspresyonları, Nottingham Histolojik Grade ve Bazı Klinik Parametreler Arasındaki İlişkilerin Değerlendirilmesi 354

Obstrüktif Uyku Apne Sendromu Şüphesiyle Polisomnografi Testi Uygulanan Hastalarımızın Değerlendirilmesi..... 355

Postmenopozal Dönemdeki Kadınlarda Fiziksel Aktivite Düzeyi ile Cinsel Fonksiyon Düzeyinin İncelenmesi..... 356

Premenstrual Semptomlar ile Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 358

Propolisin *Candida albicans* Biyofilmleri Üzerindeki Etkisinin Belirlenmesi..... 360

Pulmoner Arteriyel Hipertansiyonlu Pediatrik Hastalarda Egzersiz Kapasitesinin Solunum Kas Kuvveti ve Fiziksel Aktiviteyle İlişkisi..... 362

Sağlık Çalışanlarında Risk Analizi Sonrası Sağlık Tarama Programı 364

Menopoz Dönemindeki Kadınların Eğitim Düzeylerinin Menopoza Özgü Yaşam Kalitesi ve Cinsellik Üzerine Etkileri 365

Beyin Cerrahisi Geçiren Hastalarda Düşme Korkusu ve İlişkili Faktörler..... 367

Gazetelerde Kanser ve Onkoloji Hemşireliği Haberlerinin Değerlendirilmesi: Kesitsel Araştırma 368

Hemşirelikte Teorik Eğitim ve Mesleki Uygulama Arasındaki Etkileşimin, Öğrencilerin Öz Yeterlik Düzeyi ile İlişkisi..... 370

Kanser, Şizofreni ve Alzheimer Hastalarının Bakım Vericilerinde Travma Sonrası Gelişimin İncelenmesi..... 372

Kronik Hastalığı Olan Bireylerde Sağlık Okuryazarlığı ve Kronik Hastalığa Uyum Arasındaki İlişki 374

Radyoterapi Uygulanan Kanser Hastalarında Karşılanmamış Bakım Gereksinimlerinin Hemşirelik Yönetimi 376

Sağlık Okuryazarlığının Yaşlı Sağlığı Açısından Önemi ve Hemşirenin Rolü..... 378

Sezaryen ve Normal Doğum Yapan Kadınlarda Görülen Ruhsal Durum Değişiklikleri ve Bunların Karşılaştırılması..... 380

Evaluation of Anticancer Activities of Natural Antioxidant Compounds: Preliminary Study.. 382

Antimicrobial Evaluation of the Patchouli (*Pogostemon cablin* Benth.) Leaf Essential Oil Combination With Standard Antimicrobial Compounds 383

Bazı Prunus Türlerine Ait Yaprak Ekstrelerinin Kozmetik Potansiyellerinin İncelenmesi: Mantar Tirozinaz Enzim İnhibisyonu 384

Cytotoxic Effects of Resveratrol On L929, Mcf-7, Sh-Sy5y, and Hep3b Cell Lines..... 386

Kırktekesakalı (*Scorzonera pygmaea* Sibth.&Sm.) Bitkisinin In-Vitro Anti-Alzheimer Aktivitesi 387

Nanoçiçek Sentezi ve Aktiviteleri Üzerine Ph'nın Etkisi: Safran, Safranal ve Krosin 389

Naringin'in Merkezi Antinosiseptif Aktivitesinde Yer Alan Mekanizmaların Değerlendirilmesi 391

Sideritis Scardica Griseb. Subsp. Scardica L. Ekstresi ile Gümüş Nanopartiküllerin Sentezi ve Antibakteriyel Aktivitelerinin Değerlendirilmesi..... 393

Amatör ve Profesyonel Futbolcuların Beslenme , Ergojenik Yardımcı, Vitamin, Enerji ve Sporcu İçeceği Kullanma Alışkanlıkları 395

Covid - 19 Pandemi Sürecinde Evde Yapılan Rekreatif Faaliyetlerin Spor Uzmanı ve Antrenörlerin Yaşam Tatminine Etkisi..... 396

Tampa Kinezyofobi Ölçeği İnmeli Bireylerde Hareket Korkusunu Ölçüyor Mu'..... 398

Voleybol Federasyonuna Bağlı Liglerde Aktif Olarak Oynayan Kadın Voleybolcuların Beslenme, Besin Destek Ürünü, Sporcu İçeceği ve Vitamin Kullanma Alışkanlıkları 399

Is Long Proximal Femoral Nail Antirotation Superior to Proximal Femoral Locking Compression Plate in Reverse Oblique Intertrochanteric Fractures' 401

Covıd-19 Pandemisi Sırasında Canlı Donör Böbrek Nakli: Tek Merkez Deneyimi 402

Lidokain İçin Dexmedetomidinin Adjuvan Ajan Olarak Kullanımının İnvitro Koşullarda Değerlendirilmesi..... 404

A Novel Surgical Technique for Treatment of Symptomatic Tarlov Cysts 405

Açık Kalp Ameliyatlarında Hipoalbumineminin Postoperatif Mortalite ve Morbidite Üzerine Etkisi..... 406

Acil Ameliyathaneye Alınan Minör Travma Vakası; Batın İçi Kanama 408

Adolesan ve Genç Erişkinlerde Servikal Sitolojik Anormallik ve Yüksek Riskli HPV Prevelansı 409

Akciğer Skuamöz Hücreli Karsinomu ile Servikal Preinvaziv Lezyonlar Arasındaki İlişki 410

Akciğerin Karsinoid Tümörü: Olağandışı Prezentasyon 412

Akut Karın Tablosunun Madde Bağımlılarındaki Özel Yeri: 24 Hastanın Analizi 414

Akut Kolesistitli Hastalarda Tedavi Yaklaşımlarının Karşılaştırılması 416

Akut Mezenter İskemi Nedeniyle Cerrahi Tedavi Uygulanan Hastalarda Mortalite ile İlişkili Faktörlerin Analizi..... 418

Akut Tonsillit Sonrası Gelişen Faringeal Ödemin Nadir Görülen Birlikteliğinde Zor Havayolu Yönetimi: Olgu Sunumu 420

Alt Pol Böbrek Taşı Nedeniyle Perkütan Nefrolitotomi Uygulanan Hastalarda Alt Pol Akses ile Orta Pol Aksesin Etkinliklerinin Karşılaştırılması 421

An Extremely Rare Cardıac Tumor: Hıbernoma of Rıght Atrıum, Detected Incıdentally Durıng Aortıc Valve Replacement Surgery 422

Art in Cardioneurology..... 424

Arteriovenöz Fistül Komplikasyonlarının Yönetimi ve Sekonder Fistül Seçenekleri..... 426

Aşil Tendon Rüptürü Tedavisinde Uygulanan Açık ve Mini Açık Cerrahi Tekniklerinin Karşılaştırılması 428

Atipik Lokalizasyonda Kist Hidatik Olgusu..... 429

Ayak Bileği Travmalarında Direkt Grafide Tespit Edilemeyen Kırıklar..... 430

Bacakta Ağrısız Şişlikle Karakterize Derin Ven Trombozu 431

Barber's Disease: Interdigital Pilonidal Sinus of the Hand..... 433

Baş Ağrısının Nadir Görülen Bir Sebebi; Serebellar Kist Hidatik..... 434

Benign Paroksismal Pozisyonel Vertigo Hastalarında Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesi 435

Bening Over Kistlerinin Değerlendirilmesinde Ultrasonografik Ölçümlerim Cerrahi Gözlem Sonuçları ile Karşılaştırılması..... 436

Bilateral Açık Kalkaneus Kırığı ile Opere Edilen Hastada Postoperatif Stres Bozukluğuna Eşlik Eden Psikoz Bulguları: Nadir Bir Olgu Sunumu 438

Bilateral Renal Anjiomyolipomlu Hastaya Yaklaşım 439

Bir Üniversite Hastanesinin Altı Yıllık Kist Hidatik Deneyimi (397 Olgu) 440

Böbrek Nakli Hastasında Üreter Stentine Bağlı Erken Post Op İdrar Kaçağı: Vaka Sunumu ve Literatürün Hatırlanması. 441

Böbrek Nakli Sonrası Postoperatif 1.Gün İdrar Miktarının Greft Fonksiyonu Üzerine Etkisi 442

Burunda Yabancı Cisimler: 185 Olgu Deneyimimiz..... 444

Cevabı Zor Soru: Ne Zaman Öldü' 446

Çimentosuz Total Kalça Artroplastisi Uygulamalarımız ve Değerlendirilmesi 448

Comparison of Cervical Lordosis Measurement Techniques 450

Covid 19 Pandemi Döneminde Çoklu Kırık Hastasında Yaşadığımız Zorluklar..... 451

Covid-19 Enfeksiyonlu Hastada Spinal Anestezi Altında Akut Appendektomi: Vaka Sunumu 452

Covid-19 Koroid Kalınlığını Etkiler Mii' 454

Covıd-19 Pandemisi Tıp Fakültesi Patoloji Derslerini Nasıl Etkiledi' 455

Covid-19'un Beyin Ölümü ve Organ Bağışına Etkisi..... 456

Dermatofibrosarkoma Protuberans: 8 Yıllık Retrospektif Değerlendirme..... 458

Aldosteron Üreten Dev Adenom (Conn Sendromu) için Laparoskopik Adrenalektomi..... 460

Dış Kulak Yolu Yabancı Cisimleri..... 462

Diz Protezi Ameliyatlarında Uygulanan Anestezi Yöntemlerinin Retrospektif Olarak İncelenmesi..... 464

Eğitim Düzeyi ile Hijyen Alışkanlıkları Arasındaki İlişki; Bir Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Yatan Hastalarda Yapılan Anket Çalışması..... 465

Ekstremite Cerrahisinde Nadir Bir Komplikasyon: Ulna Kırığı Cerrahisi Sonrası Turnike İlişkili Median, Ulnar ve Radial Sinir Nöropraksisi 466

Endoskopik Cleft Tamirinde Anestezi Yönetimi..... 467

Endoskopik Pilonidal Sinüs Tedavisi 468

Enhanced Recovery After Gynecologic Surgery: Review of the Literature 470

Epidural Anestezi Sonrasında Sıkça Karşılaşılan Bir Sorun Olan Bel Ağrısının 25 Hastada İncelenmesi..... 471

Erektil Disfonksiyon Hastalarında Eritrosit Dağılım Hacminin Değerlendirilmesi 473

Erişkin Enürezisin Klinik Değerlendirilmesi, Tedavi Seçenekleri ve Uzun Dönem Takip Sonuçları: Prospektif Gözlemsel Çalışma 474

Erişkin Hastalarda Akut Otitis Media Sıklığı 476

Erişkin Humerus Şaft Kırıklarında Titanyum Elastik Nail, Plak-Vida ve Kilitli İntramedüller Çivi ile Tespit Yöntemlerinin Karşılaştırılması ve Orta Dönem Sonuçları 477

Fakoemülsiyon Sırasında Kullanılan %1 Sodyum Hyalüronat(Hyalon) ile %1 Sodyum Hyaluronat(Hyalon) ve %4 Kondroitin Sülfat-%3 Sodyum Hyalüronat (Viscoat) Kombinasyonunun Postoperatif 2.Ayda Kornea Endotel Sayısına Etkisinin Karşılaştırılması 479

Fasiyal Orta Hat Ateşli Silah Yaralanması..... 481

Femur Başı Avasküler Nekroz Tedavisinde İlomedin ve Helixor Etkinliklerinin Karşılaştırılması : Deneysel Çalışma..... 482

Fiberoptik Bronkoskopi Kullanımına Rağmen Entübe Edilemeyen ve Ameliyatı Ertelenen Olgu 484

Fıtık Onarımı Yapılan Hastalarda Mesh Çıkarma Sebepleri ve Bu Hastaların Uzun Dönem Sonuçları 485

Fizyolojik Cup Disc Oranı Yüksekliği Olan Hastalarda Gangliyon Hücre Tabakası Kalınlığı Ölçümleri..... 486

Flow-Mediated Dilatation and Blood Parameters in Raynaud's Phenomenon 488

Folliküler Adenomların Neoplastik ve Nonneoplastik Tiroid Patolojileri ile Birlikteliği: 5 Yıllık Üçüncü Basamak Tek Merkez Deneyimimiz..... 490

Fournier Gangrenin Nadir Görülen Bir Sebebi: Perfore Rektal Kanser 491

Gastroduedonal Perforasyon Geçiren Hastaların Endoskopik Biopsi Sonuçlarının Değerlendirilmesi..... 492

Gastrointestinal Stromal Tümörlerde H-Kaldesmon ve P27 Ekspresyonu 493

Gebe Hastada Covıd-19 Pnömonisini Taklit Eden Metastatik Mide Kanseri 495

Gebe Hastada İliak Arter Anevrizma Rüptürü..... 497

Gebelerde Antenatal Takipte Demir ve D Vitamini Kullanım Oranlarının Kalite Rehberi Hedeflerine Uygunluğu 498

Gebelerde Pelvik Taban Kas Gücü ile Servikal Uzunluk İlişkisinin Araştırılması..... 499

Gebelikte Akut Apandisit: Retrospektif Çalışma..... 501

Genel Anestezi Öncesinde Gerçekleştirilen Transnazal Fleksibl Laringoskopinin Zor Entübasyon Tespitindeki Rolü 502

Genel Cerrahide Acil ve Elektif Vakalarda Eviserasyonların Karşılaştırılması..... 503

Geniş Metafizer Defekti Olan Revizyon Diz Artroplastilerinde Femoral Full Kondiler Stem Uygulamaları 504

Geriatrik Popülasyonda Oküler Mortalite ve Morbiditenin Araştırılması 505

Göz Yaşarması Olan Çocuklarda Dakriyosintigrafinin Güvenilirliği..... 507

Granülomatöz Lobüler Mastit: Nüks ve Malignite Açısından Tek Merkez Uzun Süreli Takip Sonuçları 509

High Rate of Malignancy and Multifocality in Thyroid Nodules Classified As Bethesda Category Iıı on Repeat Cytology..... 511

Hipogonadotropik Hipogonadizmli İnfertil Erkek Hastalarda İntrasitoplazmik Sperm İnjeksiyon Sonuçlarının Değerlendirilmesi..... 512

Hipokrattan Bu Yana Hastalıklarda İlk Belirteç Olan Ateş , Covid 19 Gebelerde Neden Sık Gözlenmiyor'..... 513

Histeroskopi İşlemlerinin Retrospektif Değerlendirilmesi, Tek Merkezin 5 Yıllık Deneyimi ... 514

Humerus Alt Uç Kırıklarında Anatomik Dizilimin Sağlanmasının Klinik Sonuçlar Üzerine Etkisi..... 516

İhmal Edilmiş Dirsek Çıkığında Tedavi Yönetimimiz..... 517

İlçe Devlet Hastanesinde Perkütan Nefrolitotomi Yapılabilirliliği ve İlk Sonuçlarımız..... 518

İnce Bağırsak Tümörlerinde Klinik Deneyimlerimiz 519

Ince İğne Aspirasyon Biopsilerinin Meme Kanserlerindeki Tanısal Değeri..... 520

Intrakranial Kanama Nedeniyle Opere Edilen 65 Yaş ve Üzeri Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi..... 521

Kardiyak Kateterizasyon Sonrası Cerrahi Gerektiren Komplikasyonlar 523

Kastamonu Bölgesinde Acil Servise Yılan Isırması Tanısı ile Başvuran Hastalarda Isırmanın Gerçekleştiği Bölge ve Antivenom Kullanımının İlişkisi 524

Keutel Sendromlu Bir Hastanın Anestezik Yönetimi 526

Kırığın Eşlik Etmediği Nadir Bir Dirsek Açık Çıkığı Vakası 528

Kliniği Ağır Olan ve Olmayan COVID-19 Tanılı Hastaların Oküler İnflamasyon Açısından Karşılaştırılması 529

Kliniğimizde Uygulanan Vajina Daraltma Ameliyatı ile İlgili Sonuçlarımız 531

Kliniğimizin 10 Yıllık Kolesistektomi Materyallerinde İnsidental Safra Kesesi Karsinomu Tespiti Oranları ve Literatür ile Kıyaslanması 532

Kolorektal Kanser Vakaları Üzerinden Bir Tartışma: Tarama Programlarında Revizyona İhtiyaç Var mı'..... 533

Kolostomi veya İleostominin Kanser Cerrahisi Geçiren Hastalardaki Ankstiyete ve Depresyon Düzeylerine Etkisi..... 535

Komplikasyonsuz Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sonrası Statik ve Dinamik Pupillometri Değişiklikleri..... 536

Koroner Arter Baypas Greftleme Operasyonlarında Aortik Kros-Klemp Süresinin Miyokard Hasarı Üzerine Etkisi 538

Kritik Hastalarda İnsülin Protokollerinin Karşılaştırılması..... 540

Kronik Dakriyosistitli Olgularda Eksternal Dakriyosistorinostomi Cerrahisi Sonuçlarımız.... 542

Kronik Prostatit/kronik Pelvik Ağrı Sendromu (KP/KPAS) Hastalarda Gabapentin'in Etkinliği 543

Küçük Yaşlı Kadının Fıtığı: Obturator Herni..... 545

Malin ve Atipik Meninjiomlar 546

Melanoma ve Travmatik Nöroma Zemininde Gelişen Malign Granüler Hücreli Tümör 548

Meme Başı Akıntı Sitolojisinin Diagnostik Değeri 550

Meningiomalarda Ki 67 Proliferasyon İndeksi ile Who ve Perry Gradelendirme Sistemi Arasındaki İlişki 551

Meningiomlarda Kemik İnvazyonu Çevre Durada Ki Yayılım Nüksü Öngörüsü İçin Bir Parametre Olabilirmi 553

Mesane Çıkım Obstrüksiyonu ile Prostatik İndentasyon, Prostatik Üretra Uzunluğu ve Mesane-Üretra Açısının İlişkisi 554

Metanol Zehirlenmesi Sebepli Ventilatöre Bağımlı Hastada Trakeoözofageal Fistül Tanı ve Tedavisi 556

Midenin Nadir Görülen Gastrointestinal Stromal Tümör Olgu Sunumu ve Litaratür Taranması 558

Migrenli Genç Bir Kadında Topiramata Bağlı Siliyokoroidal Efüzyon Sendromu 560

Mide Kanserli Hastalarda HSP90 Proteini Ekspresyonunun Klinikopatolojik Kriterlerle ve Genel Sağ Kalımla İlişkisinin Araştırılması 562

Modifiye Radikal Mastektomi Sonrası Cerrahi Alan Enfeksiyonları Sürveyans Çalışması 564

Modifiye Radikal Mastektomi Sonrası Uygulanan İntravenöz Dekstran-40 İnfüzyonunun Cilt Flep Dolaşım Bozukluğu Üzerine Etkisi 566

Nadir Bir Anorektal Ağrı Nedeni Olarak Anorektal Tutulumlu Sifilis 567

Nadir Bir Epidermoid Kist Nedeni: Retrorektal/presakral Epidermoid Kist Olgusu 568

Nadir Bir Olgu Sunumu: Dermiste Desidual Kitle 570

Nadir Bir Tümör Olan Dev Retroperitoneal Liposarkom; Üç Olguluk Vaka Sunumu 571

Nadir Görülen Bir Leiyomyom Vakası: Cilt Altı Sellüler Leiomyom 572

Nadir Görülen Bir Olgu: Tubanın Orta Segmentinin Biletaral Agenezisi 573

Nebivololun Kadın Alt Üriner Sistem Semptomlarına Etkileri 574

Neonatal ve İnfant Dönemindeki Çocuklarda Manyetik Rezonans Görüntüleme Sırasında Anestezi Deneyimlerimiz 575

Olgu Sunumu: Genç Kadında Sternal Bölgede Pilonidal Hastalık 577

Omuz Çıkığı Redüksiyon Tekniklerinin Karşılaştırılması 579

Omuz İmpingement ve Eşlik Eden Biseps Tendinitine Bağlı Omuz Ağrılarında Kısa Dönem PRP Tedavisi Sonuçlarının Analizi 581

Ön Kol Çift Kırığı Saptanmış Erişkinlerde Cerrahi Tedavi Sonuçlarımız 583

Orbitanın Basınçlı Hava Travması ile İlişkili Pnömosefali 584

Osteosarkomların Tedavisindeki Değişimler ve Klinik Yansımaları 586

Palyatif Bakım Hastasında Gelişen Trakeözofageal Fistül Olgusu 587

Pandemi Döneminde Göğüs Cerrahları Açısından Hızlı ve Hasta Koruyucu Cerrahi Prosedür: Awake (Uyanık) VATS 588

Paratiroid Cerrahisinde Preoperatif Noninvaziv Görüntüleme Yöntemleri ile Taramanın Başarı Oranları 589

Parenteral Metoklopramid Kullanımı Sonrası Gelişen Bir Gebede Akut Distoni ve Okulerjik Kriz: ‘’olgu Sunumu’’ 591

Paryeto-Oksipital Çentik Gerçekten Lambda'nın Altında mi' 592

Pediatrik Posterior Fossa Tümörleri: Bir Merkezin Cerrahi Deneyimi. 594

Peptik Ülser Perforasyonunda Açık ve Laparoskopik Cerrahinin Karşılaştırılması: Tek Merkez Deneyimi 596

Peptik Ülser Perforasyonunda Semptom Süresinin Postoperatif Morbidite ve Mortaliteye Etkisinin İncelenmesi 598

Periferik Biyodegradable Stent Re-Stenozunda Ortlama Trombosi Hacmi ve Trombosit Sayısının Etkileri 599

Pilonidal Sinüs Hastalığında Tek Merkez Tek Cerrah Deneyimi 600

Polikistik Over Sendromu Tanısında Anti-Mülleryan Hormon Değerlerinin Etkinliği 602

Laparoskopik Kolesistektomide Cerrahi Süreyi Etkileyen Faktörler 604

Posterior İnferior Tibiofibular ve İnferior Transvers Ligaman Avulsiyonuna Bağlı Lateral Malleol Epifiz Kırığı: Nadir Bir Olgu Sunumu 606

Posterior Malleol Haraguchi Tip 2 Kırıklarda Posteromedial İnsizyon Gerekli Mi' 608

Preventif Analjezi Total Diz Artoplastisi Sonrası Ağrı Kontrolünde Multimodal Analjezinin Etkinliğini Arttırır; Prospektif Randomize Kontrollü Çalışma 609

Primer Testis Diffüz Büyük Hücreli Lenfoması: Olgu Sunumu 610

Psödoeksfoliasyon Sendromlu Olgularda Katarakt Cerrahisi Sonuçlarımız 611

Pterjium Hastalarında Optik Koherens Tomografi Anjiyografi 613

Rektal Yabancı Cisim Tanılı Hastalarda Anestezi Yaklaşımı 614

Rinoplasti Sonrası Gelişebilen Gaga Burun Deformitelerinde Triamsinolon Asetonidin Etkinliği 615

Sağ Kolon Kanserlerinde, Açık ve Laparaskopik Komplet Mezokolik Eksizyonun Karşılaştırılması 617

Sağlık Çalışanlarında Bilgisayar ve Telefon Kullanımına Bağlı Gelişen Baş ve Boyun Ağrılarının Değerlendirilmesi 619

Şant Ameliyatlarında Ventriküler Kateter Yerleşiminin 3-D Flouroskopi ile İntraoperatif Görüntülenmesi 621

Sbü Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Yapılan Adrenalektomi Materyallerinin Patolojik Değerlendirilmesi: Son 10 Yıllık Deneyim 623

Servikal Effasmanın Eşlik Ettiği Servikal Yetersizlik İçin Acil Serklaj Sonrası Perinatal Sonuçlar 624

Skolyozun Cerrahi Tedavisinde USS ve Isola Posterior Spinal Enstrümentasyon Sistemlerinin Orta Dönem Sonuçlarının Karşılaştırılması 625

The Effect of Single Aortic Cross-Clamp Technique Versus Multıple Clamp Technique On Postoperative Stroke in Octogenarians Undergoing Coronary Artery Bypass Grafting 626

The Effectiveness of Vacuum-Assisted Closure Therapy in Patients With Infected Venous Leg Ulcers 627

The Efficacy of Nifedipine Tocolysis for Preterm Labor 629

Thin Prep Prossessor ve Konvansiyonel Yöntemle Hazırlanan Smearlerin Servikal Sitolojik Anormallikleri Saptamadaki Yeri ve Yeterliliklerinin Karşılaştırılması 630

Tip 1 Diyabetes Mellitus Olgularında Ön Segment Parametrelerinin Sirius Korneal Topografi ile Değerlendirilmesi..... 632

Tiroidektomi Olgularında Sık Görülen Komplikasyon: Hipoparatiroidi..... 633

Torakal Ya da Lomber Burst Fraktürlerinde Ilımlı Kanal Basısı Olan Hastalarda Laminektomi İhtiyacının Değerlendirilmesi..... 634

Torakolomber Omurga Kırıklarında Kırık Vertebraya Poliaxial Vida Bir Alt Bir Üst Segmente Monoaxial Vida Kullanılarak Uygulanan Posterior Kısa Segment Fiksasyonun Sonuçları..... 636

Total Diz Artroplastisi Sonrası Analjezi Yöntemi Olarak Femoral Blok Uygulamasının Kullanımı..... 637

Traumatic Vertebral Artery Dissection and Cerebellar Infarction Following Neck Injury (Case Report)..... 638

Umbilikal Venöz Kateterizasyon ve Komplikasyonları; 1128 İşlemin Geriye Dönük Değerlendirilmesi..... 639

Evaluation of Neutrophil-Lymphocyte Ratio in Women With Urethral Stricture..... 641

Üroloji Polikliniğine Başvuran Hastalarda Saptanan Glikozürinin Diyabet Tanı ve Tedavisindeki Önemi..... 642

Varis Tedavisinde Endovenöz Radyofrekans Ablasyon Yöntemi..... 643

Vücut Geliştirme İçin Doping Amaçlı Androjenik Steroid Kullanan Bir Hastada Bilateral Kronik Santral Seröz Korioretinopati..... 645

Yara Yeri İnfiltrasyon Kateteri Yerleştirilen Olgularda Lokal Anestezik İnfüzyon ve Bolus Dozlarının Postoperatif Analjezi Üzerine Etkileri..... 646

Yoğun Bakım Kliniğinde Takip ve Tedavi Edilen Akut İntoksikasyon Vakalarının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi..... 647

Yoğun Bakım Ünitesinde Peripartum Kardiyomyopati Olgusu..... 649

Yüksekten Düşme Sonrası Meydana Gelen Spinal Şok..... 650

Anüler Elastolitik Dev Hücreli Granülom:Olgu Sunumu..... 651

Histomorfolojik Olarak Oligodendrogliomu Taklit Eden İntraventriküler Diffüz Büyük B Hücreli Lenfoma..... 652

Nadir Bir Meme Neoplazmı: Mezenkimal Diferansiyasyon Gösteren Metaplastik Karsinom..... 653

Uyluk Yerleşimli Dediferansiye Liposarkom:Olgu Sunumu..... 654

COVID-19 Hastalarında Tromboelastogram (Teg) ile Koagülasyonun Değerlendirilmesi..... 655

Ankara Keçisi Glandula Mandibularisinde Il-2 ve Il-4 Sitokinlerinin Lokalizasyonu..... 657

Atların Herpesvirus Salgınından Korunma Yollarına Güncel Yaklaşım..... 658

Kedilerde Kronik Böbrek Yetmezliği Tedavisinde Kullanılan Diyetler ve Yem Katkı Maddeleri..... 660

Köpeklerin Atipik Endokrinal Dermatozu, Alopesi X..... 662

Sıcaklık Stresine Maruz Kalan Etlik Piliçlerde Alchemilla Vulgaris'in Besi Performansı, Karkas Özellikleri ve Bazı Biyokimyasal Parametreler Üzerine Etkisi..... 664

Veteriner Mikrobiyolojide Bakteriyel Biyofilmlerin Antibiyotik Direnç ve İnfeksiyonlardaki Rolleri..... 666

How did America do it? The Success of COVID-19 Vaccination Program: A Rapid Systematic Review. 667

Effect of Ginger Supplementation and Eight Weeks of Aerobic Exercise on Lipid Profile in trained Women 668

Ateşi Olan Çocuklara Karşı Ailelerin Tutumları: Pilot Çalışma..... 669

Presentation ID/Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Aralıklı Beslenmenin Yüksek Oranda Doymuş Yağlı veya Standart Diyetle Beslenen Sıçanlarda Karaciğer Fonksiyonu ve MDA Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Nizamettin Günbatar[1]

[1]*Van Yüzüncü Yıl Universitesi, Sağlık Bilimler Fakültesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Aşırı yağlı diyetle beslenme ve obezitenin birçok hastalığın tetikleyicisi ve sorumlusu olduğu çok iyi bilinen bir gerçektir. Kronik enerji veya gıda kısıtlamasının karaciğer kanserleride olmak üzere bazı kanser türlerinde önleyici olabileceğine dair bulgular bulunmaktadır. Bu çalışmada aralıklı beslenmenin yüksek yağlı veya standart diyetle beslenen sıçanlarda karaciğer fonksiyonu ve MDA üzerine etkisi araştırıldı. Gereç ve Yöntemler: 24 adet Wistar albino ırkı erkek ratlar her grupta 6 rat olacak şekilde 4 gruba ayrıldı. 1. grup kontrol grubu (K) olup bu gruba standart beslenme programı uygulandı 2.grup aralıklı beslenme grubu (Haftada 2 gün tam gıda kısıtlaması) (AB) 3. Grup yüksek yağlı diyet grubu (YYD) (enerjinin % 60'ı doymuş yağlardan) 4.grup ise yüksek yağlı diyet ile birlikte aralıklı beslenme (YYD+AB) programı uygulanan grup olarak oluşturuldu. Çalışma sonunda plazma (serum) örneklerinde ALT,AST ve MDA parametrelerine bakıldı. Bulgular:YYD grubunda serum ALT,AST ve MDA değerleri diğer gruplara göre yüksek iken, YYD+AB grubunda serum ALT,AST ve MDA değerleri YYD grubuna göre düşüktü ($p<0.05$). Aralıklı beslenme grubundaki serum ALT, AST ve MDA değerleri ise kontrol grubu değerlerine benzerdi. Sonuç: Çalışma sonucu bulgularımıza göre aralıklı beslenmenin karaciğer enzimleri ve MDA üzerine düzenleyici etkisi olduğu görülmüş olup, haftada 2 gün uygulanacak gıda kısıtlamasının sağlığın korunması üzerine önemli katkısı olacağı kanaatine varıldı.

Anahtar Kelimeler: Yüksek Yağlı Diyet, Aralıklı Beslenme, ALT, AST

The Effect of Intermittent Fasting on Liver Function and MDA in Rats Fasting With Highly Saturated Fat or Standard Diet

Abstract

Introduction and Aim: It is a well-known fact that diet with excessive fat and obesity is the trigger and cause of many diseases. There is evidence that chronic energy or food restriction may prevent some types of cancer, including liver cancer. In this study, the effect of intermittent feeding on liver function and MDA in rats fed high fat or standard diet was investigated. Materials and Methods: 24 Wistar albino rats were divided into 4 groups with 6 rats in each group. The first was the control group (K) and a standard fasting program was applied to this group. Group 2 intermittent fasting group (full food restriction 2 days a week) (AB) The third group high-fat diet group (HFD) (60% of the energy is from saturated fat. The 4th group was formed as the group in which a high-fat diet and intermittent fasting (HFD+AB) program was applied. At the end of the study, ALT, AST and MDA parameters were measured in plasma (serum) samples. Results: İn the HFD serum ALT, AST and MDA values were

higher group compared to the other groups, while serum ALT, AST and MDA values were lower in the HFD+AB group compared to the HFD group ($p < 0.05$). Serum ALT, AST and MDA values in the intermittent fasting group were similar to the control group values. Conclusion: According to the results of the study, it was seen that intermittent fasting has a regulatory effect on liver enzymes and MDA, It has been concluded that food restrictions to be applied 2 days a week will make a significant contribution to the protection of health.

Keywords: High Fat Diet, Intermittent Fasting, ALT, AST

Presentation ID/Sunum No= 411

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çeşitli Beta Laktamaz Üreten Klebsiella Pneumoniae ve Escherichia Coli Kökenlerinde Mutant Engelleme Konsantrasyonunun Belirlenmesi

Ra. Gülşen Altınkanat Gelmez[1] , Prof.Dr. Güner Söyletir[1]

[1]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Gülşen Altınkanat Gelmez*

Özet

Son yıllarda GSBL ve AmpC beta laktamaz üreten kökenlerle gelişen enfeksiyonların tedavisi sırasında, mutant alt popülasyonun seleksiyonu nedeniyle tedavi edilemeyen olgular bildirilmektedir. Bu nedenle seleksiyonun önlenmesi amacıyla yeni tedavi stratejileri geliştirilmeye çalışılmaktadır. Bu doğrultuda, yeni bir yaklaşım olan "Mutant Engelleme Konsantrasyonu (MEK)" yüksek yoğunluklu bakteri popülasyonunda (10^10cfu/ml) dirençli alt popülasyonun üremesini inhibe eden konsantrasyon olarak tanımlanmıştır. Çalışmamızda, dirençten sorumlu çeşitli beta laktamaz enzimlerini üreten ve üretmeyen Escherichia coli ve Klebsiella pneumoniae kökenlerinde karbapenemlerin MEK'nun belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmaya imipenem ve meropenem MİK≤ 1µg/ml olan, genotipik olarak GSBL, AmpC, ve karbapenemaz enzimlerinden en az birine sahip olan (n=80) ve kontrol grubu olarak araştırılan enzimlerden hiçbirini üretmediği(n=19) saptanan E. coli ve K. pneumoniae kökenleri dahil edilmiştir. Kökenlerin imipenem, meropenem, ertapenem ve doripenem MİK'leri CLSI'in önerileri doğrultusunda, MEK'leri ise antibiyotiklerin çift kat dilüsyonlarını içeren Müeller Hinton Agar plaklarına 10^10 cfu/ml bakteri yoğunluğu inoküle edilerek agar dilüsyon yöntemiyle çalışılmıştır. Hiçbir enzim üretmeyen kökenlerin MEK90 değerleri duyarlı sınırlarda kalır iken, GSBL ve AmpC üreten kökenlerde MEK90 değerleri 2-8µg/ml kadar çıkabilmektedir (Tablo1). Bu sonuçlara göre, GSBL ve AmpC üretiminin mutant seçimine daha fazla katkı sağladığı, ancak kökenlerin farklı tip enzim içermelerinin mutant seleksiyon profili üzerinde bir farklılık yaratmadığı gözlemlenmiştir. Karbapenemaz üreten kökenlerde ise MEK90 >256 µg/ml olarak saptanmıştır. Karbapenemlerin dirençli mutant geliştirme oranları irdelendiğinde, MİK'i ≤0,06mg/L olan değerlerde bile imipenem ve meropenem neredeyse %50 oranında mutant seçimine katkıda bulunmaktadır. Kökenlerin MİKve MEK değerleri arasında bir korelasyon saptanmamıştır. GSBL ve AmpC beta laktamaz üreten kökenler karbapenemlere duyarlı olsalar bile mutant seçimine katkıda bulunmaktadır. Karbapenemaz üreten izolatların MEK90 değerleri (> 256 mg / L), tedavi başarısızlığı olasılığının oldukça yüksek olduğunu göstermektedir. Doripenem ve ertapenem en az, imipenem ve meropenem en fazla mutant seçen karbapenemler olarak tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: GSBL, Ampc, Karbapenemaz, Mutant Engelleme Konsantrasyonu, Karbapenem

Determination of Mutant Prevention Concentration of Carbapenems in Various Type of Beta Lactamases-Producing Klebsiella Pneumoniae and Escherichia Coli

Abstract

In recent years, untreatable cases have been reported during the treatment of infections caused by ESBL and AmpC beta-lactamase-producing strains, due to the selection of the mutant subpopulation. For this reason, new treatment strategies are tried to be developed to prevent selection. Accordingly, a new approach, "Mutant Prevention Concentration (MPC)", was defined as the concentration that inhibits the growth of the resistant subpopulation in a high-density bacterial population (10^10 cfu/ml). In our study, it was aimed to determine the MPC of carbapenems in various beta-lactamase-producing Escherichia coli and Klebsiella pneumoniae isolates.Among the Escherichia coli and Klebsiella pneumoniae isolates having imipenem and meropenem MIC=<1mg/L and producing at least one of ESBL, AmpC or carbapenemase enzymes (n:81) as test group and, isolates negative for all tested enzymes as a control group(n=19) have been included in this study. Imipenem, meropenem, doripenem, ertapenem MIC, and MPC values were determined by agar dilution according to CLSI. MPC90 values were still in susceptible range for the control group however, MPC90 values increased to 2-8 mg/L for ESBL and AmpC beta-lactamase-producing isolates (Table 1). According to these results, it was observed that ESBL and AmpC production contributed to mutant selection, but mutant selection profile was not affected by different types of ESBL enzymes (TEM, SHV, CTX-M). MPC90 was found to be > 256 mg /L in carbapenemase-producing strains. When the mutant development rates of carbapenems are examined, imipenem and meropenem contribute to mutant selection by almost 50%, even with MICs of ≤0.06mg / L. There was no correlation between MIC and MPC values of isolates.ESBL and AmpC beta-lactamase production contributes to mutant selection, even if they are susceptible to carbapenems. MPC90 values of carbapenemase-producing isolates (>256 mg/L) indicate that the probability of treatment failure is quite high. Among carbapenems, doripenem and ertapenem have the least, imipenem and meropenem have the most potential for mutant selection.

Keywords: ESBL, AmpC, Carbapenemase, Mutant Prevention Concentration, Carbapenem

Presentation ID/Sunum No= 357

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çeşitli Klinik Örneklerden İzole Edilen Maya Türlerinin İdentifikasyonu ve Antifungal Duyarlılıklarının Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Mustafa Behçet[1]

[1]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*
**Corresponding author: Mustafa BEHÇET*

Özet

Amaç: Son yıllarda tedavi yöntemlerinin gelişmesiyle immunsupresif tedavi, geniş spektrumlu antibiyotik kullanımı ve yoğun bakımlarda yatan hasta sayılarının artması gibi nedenler maya enfeksiyonlarının sıklığında artış yol açmaktadır. Bu durum antifungallerin ampirik kullanımını yaygınlaştırmaktadır. Bu çalışmada klinik örneklerden izole edilen maya mantarlarının tür dağılımı ve çeşitli antifungal ajanlara karşı duyarlılığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem ve Gereçler: 2018-2021 Mart tarihleri arasında poliklinik, servis ve yoğun bakım hastalarının çeşitli klinik örneklerinden izole edilen toplam 427 maya türü çalışmaya dahil edildi. Maya izolatlarının tür tayini VITEK2®-Compact sistemi (Biomerieux) ile duyarlılıkları ise VITEK2® AST-YS08 test kartları kullanılarak belirlendi. Bulgular: Toplam 427 izolatın 216(%50.6)'sı yoğun bakım, 175(%41)'i servis ve 36(%8.4)'sı ise polikliniklerden gönderilen hasta örneklerinden izole edilmiştir. 20-64 yaş arası hastalarda %23.9, ≥65 hastalarda %76.1 maya mantarı izole edilmiştir ($p<0.05$). Maya türlerinin 299(%70)'u idrar, 59(%13.8)'u solunum yolu, 54(%12.6)'ü kan, 15(%3.5)'i diğer örneklerden izole edilmiştir. İzole edilen maya türleri sıklık sırasına göre Candida albicans 220(%51.5), Candida glabrata 54(%12.6), Candida tropicalis 41(%9.6), Candida parapsilosis 32(%7.5), Candida kefyr 25(%5.9) ve diğer maya türleri 55(%12.9) olarak saptanmıştır. Candida albicans için duyarlı-doza bağımlı duyarlı ve direnç oranları sırasıyla; Flusitozin için 97.7-1.8-1.2, Amfoterisin B için 95.9-0-4.1, Flukonazol için 92.3-1.8-5.9 Vorikonazol için 98.2-0.9-0.9 Kaspofungin için 98.6-1.2-0.9 ve Mikafungin için 98.2-1.2-1.4 olarak bulunmuştur. Non-albicans Candida türü mayalar için için duyarlı-doza bağımlı duyarlı ve direnç oranları sırasıyla; Flusitozin için 97.1-0-2.9, Amfoterisin-B için 96.3-0-3.7, Flukonazol için 83.6-6-10.3, Vorikonazol için 90.2-4.9-4.9, Kaspofungin için 86-6.7-7.3, ve Mikafungin için 89.9-4.5-5.6 olarak bulunmuştur. Sonuç: Maya izolatları en sık yoğun bakımlardan ve ≥65 yaşındaki hastalardan ve idrar örneklerinden izole edilmiştir. En sık izole edilen maya türü Candida albicans olarak belirlenirken bunu Candida glabrata, Candida tropicalis ve Candida parapsilosis izlemiştir. Non-albicans Candida izolatlarında antifungallere karşı direnç oranları Candida albicans'a göre daha fazla saptanmıştır. Maya mantarlarının tür düzeyinde tanımlanması ve antifungal duyarlılıklarının belirlenmesi, maya enfeksiyonlarında ampirik antifungal tedavisi ve antibiyotik kullanım politikaları için katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Maya, Candida, Antifungal Duyarlılık

Presentation ID/Sunum No= 297

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 Pandemisinde Uygulanan PDÖ Oturumlarına Öğrenci ve Eğiticilerin Bakış Açıları; Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Örneği

Asst. Prof. Dr. Süheyla Rahman[1] , Prof.Dr. Sedef Gidener[2]

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi tıp Fakültesi Tıp Eğitimi AD
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi tıp Fakültesi Farmakoloji AD

Özet

Amaç: Çalışmamızda, 2020-21 eğitim yılında Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesinde (MCBÜTF), COVID-19 pandemisinde uygulanan Probleme Dayalı Öğrenim (PDÖ) oturumlarına öğrenci ve eğiticilerin bakış açılarını tanımlamak ve sonuçlarını tartışmak amaçlanmaktadır. Giriş : Covid-19 pandemisi sürecinde tespit edilen vakalar ve ölümler neticesinde tüm ülkelerde vatandaşların hayatını etkileyebilecek önlemler alınmıştır. Alınan tedbirler neticesinde eğitimin nasıl devam etmesi konusunda her ülke kendi yöntemini belirleyerek devam etmiştir. COVID-19 pandemisinde tıp eğitimi de hızlıca modifiye edilerek pandemi koşullarına uyarlanmaya çalışılmıştır (1-4). 2019-2020 bahar yarıyılında yaşanan pandemi döneminde MCBÜTF'de de uzaktan eğitim yapılmıştır. Yöntem : MCBÜTF'de yılda toplam üç kez PDÖ uygulanmaktadır. Bu eğitim 2020 mart ayında uzaktan eğitime geçilmesi ile Microsoft Teams üzerinden yapılmaya başlanmıştır. Yüz yüze eğitimde ve uzaktan eğitimde küçük gruplar halinde ve eğitim yönlendiricisi eşliğinde yapılan PDÖ oturumları geri bildirimler ile değerlendirilmiştir. Bu çalışmada öğrenci ve eğitim yönlendiricilerinin yüz yüze eğitim ile e-PDÖ oturumlarını geri bildirimlerle değerlendirmeleri ele alınmıştır. Bulgular : Yüz yüze ve e-PDÖ oturumlarında öğrenciler en yüksek puanı grup tartışmasının kendilerine sağladığı katkı durumuna vermişlerdir (4.27±0.88, 4.85±0,59). Aynı soruya eğitimcilerin puan ortalaması yüz yüze eğitimde öğrencilerle benzer düzeyde (4.90±0.31) iken, e-PDÖ de istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşüktür (3,92±1,00, p>0.05). Açık uçlu değerlendirmelerde öğrenciler yüz yüze ve e-PDÖ oturumları sırasında; Öğretim üyesinin yönlendirmesi iyi, teşvik edici,olduğunu, düşünmeye ve araştırmaya yönlendirdiğini, teorik derslere göre daha öğretici ve klinik bir konuyu tartışarak, derinlemesine araştırmaya yönlendirmesi ile bilinçli öğrenme sağladığını, doğru ve detaylı araştırma tartışma yapmayı öğrendiklerini ve daha fazla sayıda oturum istediklerini ifade etmişlerdir. E-PDÖ oturumlarına katılan öğrenciler; bu oturumların yüz yüze eğitimin yerini tutmadığını ve yüz yüze olmasının daha yararlı olacağını belirtmişlerdir. Sonuç: Fakültemizde eğitim, pandemi koşullarına göre yeniden düzenlenmiş, Fakülte yönetiminin sağladığı teknik destekle uygulanan e-PDÖ oturumları başarı ile yapılabilmiştir. Ancak eğiticilerde daha yüksek oranda olmak üzere, eğiticilerin ve öğrencilerin geri bildirimlerinden yüz yüze eğitimi tercih ettikleri anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Tıp Eğitimi, Uzaktan Eğitim, Probleme Dayalı Öğrenim, E-Pdö

Presentation ID/Sunum No= 382

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dispepsi ile Başvuran Hastalarda Helicobacter Pylori Enfeksiyonu Tanısı, Prevelansı ve Tedavi Yanıtı

Asst. Prof. Dr. Sedef Zeliha Öner[1] , Dr. Özerhan Özer[2]

[1]Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Turhal Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Sedef Zeliha Öner*

Özet

Amaç: Çalışmamızda, dispepsi ile hastaneye başvuran hastaların gaita örneklerinde Helicobacter pylori antijeni pozitifliği değerlendirilerek Helicobacter pylori enfeksiyonu tanısının konulması, prevelansı ve verilen tedavinin etkinliğinin retrospektif olarak araştırılması amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Ağustos 2018–Ağustos 2019 tarihleri arasında mikrobiyoloji laboratuvarına gönderilen 239 gaita örneği Helicobacter pylori antijen pozitifliği ve negatifliği açısından değerlendirildi. Gaitada Helicobacter pylori antijeni, Abon Helicobacter pylori rapid test (Abon Biopharm, China) ile çalışıldı. Verilerin istatistiksel analizi Statistical Package for Social Scienses (SPSS) 21 istatistik paket programıyla analiz edilmiştir. Bulgular: Çalışmaya 227 kişi dahil edildi. Helicobacter pylori dışkı antijen (HpSA) testi pozitif olan hastalar bir ay sonra testin tekrarı için çağrıldı. Hastaneye pozitif sonucu olan ve tedavi verilen 13 hasta tekrar başvurdu. Çalışmada tekrar edilen 13 örnekle beraber 239 gaita örneği değerlendirilmeye alındı. Örneklerin 39'unda (%17,2) Helicobacter pylori dışkı antijen testi pozitif olarak bulundu. Pozitif sonucu olan hastaların 30'u (%76,9) kadın, 9'u (%23,1) erkekti. Pozitif örneklerin yaş gruplarına göre dağılımı 20-40 yaş aralığında 20 (%51,28) hastayla en yüksek orana sahipti. Test sonucu pozitif olan 39 hastaya tedavi verildi ve bir ay sonra gaita örneği tekrarı istendi. Örnek tekrarı 13 hasta tarafından verildi ve tedavi sonrası hastaların Helicobacter pylori dışkı antijen testi sonucu negatifleşmiştir. Sonuç: Çalışmamızda Helicobacter pylori enfeksiyonu prevelansı ülkemizde yapılan çoğu çalışmadan düşük bulundu. Enfeksiyonun tanısında ve tedavi takibinde dışkıda Helicobacter pylori dışkı antijen testi kullanımının kolay ve güvenilir bir yöntem olduğu sonucuna varılmıştır. Tedavi sonuçları değerlendirildiğinde doğru tedavi seçimi ve süresi uygulandığı düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: H. Pylori Antijen(HpSA) Testi; Tanı; Prevalans; Tedavi Yanıtı

Diagnosis, Prevalence and Treatment Response of Helicobacter Pylori Infection in Patients Presenting With Dyspepsia

Abstract

Background: In our study, Helicobacter pylori antigen positivity was evaluated in stool samples of patients admitted to our hospital with dyspepsia. The aim of this study was to make the diagnosis of H.pylori infection, investigate the efficacy of the treatment given, prevalence retrospectively.

Methods: 239 stool samples sent to microbiology laboratory between August 2018 - August 2019 were evaluated for positivity and negativity of H.pylori antigen. H.pylori antigen was studied by Abon H.pylori rapid test. Results: The results of 227 people were evaluated in the study. Helicobacter pylori stool antigen (HpSA) test was found in 39 positive (17.2%). Of the patients with positive outcomes, 30 (76.9%) were female and 9 (23.1%) were male. The distribution of positive samples by age groups had the highest rate in the 20-40 age range. Treatment was given to the patient with 39 positive Helicobacter pylori stool antigen tests. After one month, he was asked to repeat. Helicobacter pylori stool antigen test results of all patients repeating after treatment became negative. Conclusion: In this study, H. pylori prevalence was found lower than most studies in our country. In the study, it was concluded that the use of Helicobacter pylori stool antigen test in stool is an easy and reliable method in the diagnosis and follow-up of H.pylori infection. When the patient treatment results are evaluated, we think that the right treatment choice and duration is applied.

Keywords: H. Pylori Stool Antigen (HpSA) Test, Diagnosis; Prevalence; Treatment Response

Presentation ID/Sunum No= 237

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Effect of Pomegrenate Seed Oil on Erythrocyte Deformability During Ischaemia-Reperfusion Injury of Lower Extremity in Rats

Dr. Ummu Gulsen Bozok[1], Dr. Aydan Iremnur Ergorun[2], Assoc. Prof. Dr. Faruk Metın Comu[3], Prof. Dr. Aysegul Kucuk[1], Asst. Prof. Dr. Alı Doğan Dursun[4], Assoc. Prof. Dr. Mustafa Arslan[2]

[1]Kutahya Health Sciences University, Medical Faculty, Department of Physiology, Kutahya-Turkey.
[2]Gazı University, Medical Faculty, Department of Anesthesiology and Reanimation, Ankara-Turkey.
[3]Kırıkkale University, Medical Faculty, Department of Physiology, Kırıkkale-Turkey.
[4]Atılım University Medical Faculty, Department of Physiology, Ankara-Turkey.
**Corresponding author: Mustafa Arslan*

Abstract

Background: Pomegranate fruit has an antioxidant, antiinflammatory, antimicrobial, anticancer and chemopreventive effects. Approximately 12-20% of the weight of pomegranate seed is composed of pomegranate seed oil. Its protective effects have been already studied and shown in ischemia reperfusion injury. But, there is no study in the literature showing that the effects of pomegranate seed oil on erythrocyte deformability. Therefore, we aimed to investigate the effects of pomegranate seed oil on erythrocyte deformability in lower extremity ischemia reperfusion injury model. Materials and Methods: After Ethics Committee approval, 24 Wistar Albino rat were randomly divided into 4 groups (n:6) as; Control (C), ischemia reperfusion (IR), ischemia reperfusion+pomegranate seed oil low dose (IR+PSO-L) and ischemia reperfusion+ pomegranate seedoil high dose (IR+PSO-H). Rats were subjected to 2 hour ischemia and 2 hour reperfusion. 0.15ml/kg for IR+PSO-L and 0.30 ml/kg for IR+PSO-H pomegranate seed oil was applied intraperitoneally 30 minutes before the ischemia procedure. Erythrocyte packs were prepared from heparinized blood samples and deformability was measured. Results were analyzed with Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests. Results: Erythrocyte deformability index was higher in IR and IR+PSO-L groups compared to control group (p=0.001, p=0.038, respectively). PSO-H application decreased the erythrocyte deformabiltiy index according to IR group (p=0.014), (Figure). Conclusion: In this study we found that PSO-H had beneficial effects by reversing undesirable effects of IR. In our opinion, further studies on dose and time of administration are required to support our results.

Keywords: Erythrocyte Deformability, Ischemia Reperfusion, Pomegrenate Seed Oil, Rat

Presentation ID/Sunum No= 384

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Epilepsi Ön Tanılı Bir Hastada Yoğun Enterobius Vermicularis Enfeksiyonu: Bir Olgu Sunumu

Ph.d. Cand. Saadet Yıldız[1] , Asst. Prof. Dr. Aydın Çağaç[1] , Ph.d. Cand. Maksut Şahin[1] , Ph.d. Cand. Selahattin Aydemir[1] , Prof.Dr. Zeynep Taş Cengiz[1] , Prof.Dr. Hasan Yılmaz[1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet

Enterobius vermicularis, kalın bağırsakta az sayıda bulunduğunda genellikle minimal değişikliklere neden olurken, çok sayıda bulunduğunda ciddi patolojik bozukluklara ve klinik belirtilere neden olur. Enterobiyazda geceleri artan anal kaşıntı, uykuda diş gıcırdatma ve ağızdan salya akması, burunda kaşıntı sık olarak görülebilmekte, nadiren de olsa parazitin çıkartılarına karşı gelişen toksialerjik reaksiyon sonucunda meninks irritasyonu, pseudomenenjit bulguları, istemsiz hareketler ve diğer bazı nörolojik bulgular kendini gösterebilmektedir. Bu sunumun amacı, Van YYÜ Dursun Odabaş Tıp Merkezi Nöroloji Polikliniğine başvuran ve epilepsi ön tanısı alan yoğun enterobiyazlı bir hastada epilepsi ile enterobiyaz arasındaki ilişkiyi irdelemektir. Hasta kırk yaşında ve kadın olup hikayesinde, 1-2 dakika süreyle nöbet geçirdiğini, nöbetleri sırasında gözlerinin açık olduğunu ve sesleri duyabildiğini ancak cevap veremediğini belirtmiştir. Hastanın geçirdiği nöbetlerden birisinde çenede kasılma olmazken diğer bir nöbette ise çenede kasılma olduğu yakınları tarafından gözlenmiştir. Hastanın uyku ve uyanıklık EEG'sinde patolojik olarak bileteral keskin ve keskin yavaş dalga deşarjları; beyin MR'ında ise iskemik gliotik odaklar görülmüş ve epilepsi ön tanısı konulmuştur. Hasta, hikayesinde herhangi bir kafa tramvası geçirmediğini ifade etmiştir. Yapılan tetkiklerde hastada D vitamini, demir ve kalsiyum eksikliği olduğu, tam kan laboratuvar sonuçlarında PLT ve PCT değerlerinin yüksek, eozinofil değerinin normal olduğu görülmüştür. Hasta, 10 yaşında bir çocuğunun enterobiyaz geçirdiğini ifade etmesi nedeniyle hastanın da E. vermicularis ile enfekte olabileceği dikkate alınarak, Parazitoloji Laboratuvarına yönlendirilmiştir. Selofan bant yöntemi ile alınan örneklerin Parazitoloji Laboratuvarında incelenmesinde parazitin çok sayıda yumurtalarına rastlanmıştır. Yapılan dışkı bakısında da bu parazitin yumurtaları saptanmış olup, başka bir paraziter etkene rastlanmamıştır. Şiddetli derecede enterobiyazlı olan hastaya ağız yoluyla tek doz 400 mg albendazole (Andazol®) tedavisi verilmiş, ayrıca tüm aile bireylerine de tedavi önerilmiştir. Hastaya başka herhangi bir tedavi uygulanmamıştır. Yaklaşık bir ay sonra hastadan tekrar alınan selofan bant örnekleri incelenmiş olup, E. vermicularis yumurtasına rastlanmamıştır. Düzenli olarak takibi yapılan hastanın şikâyetlerinin gerilemeye başladığı, yaklaşık üç ay sonra nöbetlerinin tamamen son bulduğu gözlenmiştir. Tekrarlanan uyku ve uyanıklık EEG'sinde daha önce görülen bileteral keskin ve keskin yavaş dalga deşarjlarının stabil hale geldiği görülmüştür. Hastanın iki yıl boyunca nörolojik takibi yapılmış olup bu süre boyunca hastada herhangi bir nöbet ve nörolojik bulguya rastlanmamıştır. Sonuç olarak, epilepsi ve diğer nörolojik belirtileri olan hastaların kesin tanı sürecinde E. vermicularis gibi parazitlerin de dikkate alınıp gerekli tetkik ve tedavilerinin yapılmasının uygun olacağı kanaatine varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Enterobius Vermicularis, Epilepsi

Presentation ID/Sunum No= 263

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Lisans Öğrencilerinin Bilgisayar Kullanma Becerisi Uzaktan Eğitime Yönelik Tutumları Üzerinde Etkili Mi'

Asst. Prof. Dr. Raziye Şavkın[1] , Researcher Gökhan Bayrak[2] , Prof.Dr. Nihal Büker[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Denizli, Türkiye.
[2]Muş Alparslan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Muş, Türkiye
**Corresponding author: Raziye Şavkın*

Özet

Amaç: Bu çalışmada Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu lisans öğrencilerinin bilgisayar kullanma becerilerinin Covid-19 pandemi sürecinde uzaktan eğitime yönelik tutumları üzerine etkisinin incelenmesi amaçlandı. Yöntem: Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulunda 2019-2020 bahar dönemi ve 2020-2021 güz döneminde kayıtlı ve çalışmaya katılmayı kabul eden 707 lisans öğrencisi çalışmaya edildi. Online araştırma formu aracılığıyla öğrencilerin bilgisayar kullanma becerisi ve uzaktan/çevrimiçi öğrenmeye karşı tutumları sorgulandı ve öğrenciler kendi beyan ettikleri bilgisayar kullanma becerisine göre temel düzey (n=185), orta düzey (n=461) ve ileri düzey (n=61) olarak 3 gruba ayrıldı. Grupların uzaktan eğitime yönelik tutumları Çevrimiçi öğrenme sistemleri kabul ölçeği, Çevrimiçi öğrenme tutum ölçeği ve Web tabanlı öğretim tutum ölçeği ile değerlendirildi. Bulgular: Gruplar uzaktan eğitime yönelik tutumları açısından karşılaştırıldığında; çevrimiçi öğrenme tutum ölçeği-uygulama etkililiği ve Web tabanlı öğretime karşı direnme alt boyut skoru hariç ($p<0.005$) tüm değerlendirme ölçeklerinin toplam ve alt boyut skorlarında anlamlı fark saptandı ($p\leq0.005$). Gruplar arası karşılaştırmalar incelendiğinde, çevrimiçi öğrenme sistemleri kabul ölçeği toplam skorunda temel-orta düzey, temel -ileri düzey, orta-ileri düzey arasında ($p=0,000$); çevrimiçi öğrenme tutum ölçeği toplam skorunda skorunda temel-orta düzey, temel -ileri düzey arasında ($p=0,006$); Web tabanlı öğretimin etkililiği skorunda ise temel -ileri düzey arasında anlamlı farklılık bulundu ($p=0,002$). Tartışma ve Sonuç: Yükseköğretim kurumlarının uzaktan eğitim sürecine geçtiği Covid-19 pandemi döneminde Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon öğrencilerinin bilgisayar kullanma becerilerinin yüksek düzeyde olmasının öğrencilerin uzaktan eğitime yönelik tutumlarını olumlu yönde etkilediği saptandı. Pandemi sürecinde giderek yaygınlaşan uzaktan eğitime yönelik tutumu olumlu yönde etkilemek için sağlık bilimlerinde öğrenim gören öğrencilerin bilgisayar kullanma becerilerini arttırmaya yönelik eğitimler düzenlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Uzaktan Eğitim, Bilgisayar Kullanma Becerisi, Covid-19

Is Computer Skills Effective on Attitude to Distance Learning in Physical Therapy and Rehabilitation Students'

Abstract

Objective: In this study, it was aimed to examine the effect of the computer skills of Pamukkale University, Physical Therapy and Rehabilitation School undergraduate students' attitudes towards distance education during the Covid-19 pandemic process. Method: A total of 707 undergraduate students enrolled in Pamukkale University, School of Physical Therapy and Rehabilitation in the spring term of 2019-2020 and in the fall term of 2020-2021, and accepted to participate were included. Students' computer skills and attitudes towards distance/online learning were questioned through the online form and students were divided into 3 groups according to their self-declared computer skills: basic level (n=185), intermediate level (n=461) and advanced level (n=61). Students' attitudes towards distance learning were evaluated with the Online Learning Systems Acceptance Scale, Online Learning Attitude Scale, Web-Based Instruction Attitude Scale. Results: There was a significant difference in the total and sub-dimension scores of all evaluation scales ($p \leq 0.005$), except for the effective participation subscale of Online Learning Attitude Scale and the to resist Web-Based Instruction score ($p < 0.005$). A significant difference was found between basic-intermediate level, basic-advanced level, intermediate-advanced level in total score of Online Learning Systems Acceptance Scale ($p=0.000$); basic-intermediate level, basic-advanced level in total score of Online Learning Attitude Scale ($p=0.006$), and basic-advanced levels in efficiency of Web-Based Instruction ($p=0.002$). Discussion and Conclusion: It was determined that Physical Therapy and Rehabilitation students' having a high level of computer skills had a positive effect on their attitudes towards distance education during the Covid-19 pandemic period, when higher education institutions transition to distance education. In order to positively affect the attitude towards distance education, which is becoming increasingly widespread during the pandemic process, computer skills training can be organized to increase the computer skills of students studying in health sciences.

Keywords: Distance Education, Computer Skills, Covid-19

Presentation ID/Sunum No= 298

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gen Susturucusu miRNA'lar Yeni Nesil Biyomarker Olabilir Mi'

Assoc. Prof. Dr. Ahu Pakdemirli[1] , Assoc. Prof. Dr. Gizem Çalıbaşı Koçal[2]

[1]University of Health Sciences, Gulhane School of Medicine, Department of Physiology, Ankara, Turkey
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Translasyonel Onkoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Özet

Bedenimizdeki hücre çeşitlerinin farklı yapı ve görevleri bulunmaktadır. Hücrelerin içerdiği DNA bilgisi aynıyken farklı hücrelerimizin oluşması, genlerin kontrollü olarak aktifleşmesi veya susturulmasına bağlıdır. Santral dogma adı verilen DNA'dan mRNA ile protein sentezi olayında miRNA'lar mRNA'yı etkileyerek protein sentezini önler. DNA'da ekzon ve intron bölgeleri bulunmaktadır. 1993'te Lee ve arkadaşları RNA elektroforezinde boya kirliliği denilen bölgenin aslında işlevsiz olmadığını, intron bölgesi olduğunu keşfetmiş olsa da, miRNA terimi 2001'den itibaren kullanılmaya başlanmıştır. Kodlama yapan (coding) mRNA'lar %20'lik dilimi oluştururken, kodlama yapmayan (non-coding) mRNA'lar %80 kadardır. Kodlama yapmayanlar kendi içinde nükleotid uzunluklarına ve sarmal sayısına göre miRNA, siRNA, snRNA ve lncRNA olarak ayrılırlar. miRNA'lar yaklaşık 19-24 nükleotit uzunluğunda tek iplikli RNA molekülü türüdür, ve gen ifadesinin düzenlenmesini post-transkripyon seviyesinde hedef mRNA'yı degrade ederek veya protein translasyonunu inhibe ederek etkiler. Bu şekilde kök hücre bölünmesi ve farklılaşmasında, hücre döngüsünün kontrolünde, hücrenin proliferasyonunda ve apoptozunda görev almaktadırlar. Hücrelerde miRNA ekspresyon paternlerindeki değişikliklerin, mRNA ekspresyon paternleri ile analiz edilmesi sonucu hastalık veya hedeflenen fizyolojik durumlarla ilişkili olası yolakların belirlenmesi açısından önemlidir. Bu analizler miRNA'ların tanısal, prediktif ya da prognostik biyomarker olarak tanımlanması açısından önemlidir. miRNA'ların günümüzde biyomarker olarak kullanılmasına ait literatürde çeşitli çalışmaların yer almasıyla birlikte, bu konudaki bilgi ve kullanım alanlarının hala kısıtlı olması miRNA'larla ilşkili araştırmaların teşvik edilmesi gerekliliğini ortaya çıkarmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mikrorna, miRNA, Gen Susturucusu, Biyomarker, Hücre Fizyolojisi, Kök Hücreler

Can Gene Silencer miRNAs Be New Generation Biomarkers'

Abstract

The types of cells in our body have different structures and functions. While the DNA information contained in the cells is the same, the formation of different cells depends on the controlled activation or silencing of the genes. In the event of protein synthesis with mRNA from DNA called central dogma, miRNAs prevent protein synthesis by affecting mRNA. There are exons and intron regions in DNA. In 1993, Lee et al. discovered the region called dye contamination, is actually not a nonfunctional but it is an intron region, but the term miRNA has been used since 2001. While coding mRNAs make up 20%, non-coding mRNAs are about 80%. Those who do not code are divided into

miRNA, siRNA, snRNA and lncRNA according to their nucleotide length and number of helixes. miRNAs are a type of single-stranded RNA molecule, about 19-24 nucleotides long, and affect the regulation of gene expression by degrading the target mRNA at the post-transcription level or by inhibiting protein translation. In this way, they are involved in stem cell division and differentiation, control of the cell cycle, proliferation and apoptosis of the cell. Analyzing changes in miRNA expression patterns in cells with mRNA expression patterns is important in determining possible pathways associated with disease or targeted physiological conditions. These analyzes are important in terms of defining miRNAs as diagnostic, predictive or prognostic biomarkers. Although there are various studies in the literature regarding the use of miRNAs as biomarkers today, the fact that the limitation of information and usage areas on this subject reveal the necessity to encourage studies related to miRNAs.

Keywords: Microrna, miRNA, Gene Silencer, Biomarker, Cell Physiology, Stem Cells

Presentation ID/Sunum No= 445

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Genç Dişi Sıçanlarda Oluşturulan Cerrahi Menopoz Modelinde GLP-1 Agonistinin Beyin Oksidatif Stres Parametreleri Üzerine Etkisi

Researcher Candan Sağlam[1] , Researcher Can Demirel[1] , Asst. Prof. Dr. İnci Turan[1] , Prof.Dr. Hale Sayan Özaçmak[1]

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Özet

Beyin oksidatif stres seviyelerinde artış psikiyatrik bozuklukların ve nörodejeneratif hastalıkların patofizyolojisinde rol oynamaktadır. Literatürde ovarektominin beyin dahil pek çok dokuda oksidatif stres artışına neden olduğunu gösterilmiştir. Deneysel çalışmalarda ovarektominin hipokampüs ve preforntal korteksde (PFC) reaktif oksijen türlerinde artışa, antioksidan seviyelerinde düşüşe neden olarak oksidatif stresi indüklediği gösterilmiştir. Glukagon Benzeri Peptid-1 (GLP-1) reseptörü hipokampus dahil birçok beyin bölgesindeki nöronlarda bulunmaktadır. GLP-1 reseptör agonistlerinin nörodejeneratif hastalıkların hayvan modellerinde nöroprotektif etkili olduğu bildirilmektedir. Bu çalışmanın amacı ovarektomi yapılan genç dişi sıçanlarda GLP-1 agonisti uygulamasının hipokampüs, PFC ve serebelum oksidant/antioksidant durumu üzerine etkisini incelemektir. Çalışmada, 32 adet Wistar Albino 200±50 gr dişi sıçan kullanılmıştır. Ovarektomi(OVX)gruplarındaki sıçanlara bilateral ovarektomi yapılmıştır. Hayvanlar rastgele her grupta 8 hayvan olacak şekilde 4 gruba ayrıldı: Grup 1: kontrol (sahte OVX), Grup 2: kontrol+LIRA (sahte OVX yapılıp 14 gün liraglutide 150 µl/kg (s.c) uygulanan grup), Grup 3: OVX (OVX yapılan grup), Grup 4: OVX+LIRA (OVX yapılarak liraglutide uygulanan). 14 günün sonunda hayvanlar yüksek doz anestezi verilerek feda edildi, beyin dokuları alındı. Hipokampüs, serebellum, ve PFC'de oksidatif stres oluşumu malondaildehid (MDA), indirgenmiş glutatyon (GSH) ve askorbik asit düzeyleri ölçülerek değerlendirildi. Verilerin normal dağılım testleri Kolmogorov-Smirnova ile yapıldı. Gruplar arası karşılaştırmalar için One Way Anova testi uygulandı, varyansları homojen dağılım gösteren karşılaştırmalar için Bonferroni Post Hoc testi sonuçları ve diğerleri için Dunnet T3 sonuçları alındı. OVX grubunda hipokampus ve PFC'deki MDA seviyesinin kontrol grubuna kıyasla belirgin bir şekilde yükseldiği görülmüştür. Liraglutide tedavisinin hipokampus ve PFC'deki MDA düzeylerini azaltmada etkili olmuştur. Hipokampüs GSH seviyesi ovarektomi ile azalırken Liraglutid uygulması ile bu azalma korunmuştur. Liraglutid ile tedavi OVX yapılan sıçanların beyin dokusu askorbik asit düzeylerini arttırmıştır. Serebellum MDA ve GSH düzeylerinde anlamlı değişim gözlenmemiştir. Bu sonuçlar, GLP-1'in östrojen eksikliği durumunda beyinde oksidatif stresi azaltabildiğini göstermektedir. Bu nedenle postmenopozal kadınlarda oksidatif stresin neden olduğu beyin disfonksiyonlarının tedavisinde GLP-1 agonistlerin kullanılabilmesi için daha ileri çalışmaların yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipokampüs, Prefrontal Korteks, GLP-1, Oksidatif Stres

Effect of GLP-1 Agonist on Brain Oxidative Stress Parameters in Surgical Menopause Model in Young Female Rats

Abstract

Increases in brain oxidative stress levels play a role in the pathophysiology of psychiatric disorders and neurodegenerative diseases.In experimental studies,ovariectomy has been shown to induce oxidative stress by causing an increase in reactive oxygen species and a decrease in antioxidant levels in the hippocampus and preforntal cortex(PFC).The Glucagon-Like Peptide-1(GLP-1) receptor is found in neurons in many brain regions,including the hippocampus.GLP-1 receptor agonists are reported to be neuroprotective in animal models of neurodegenerative diseases.The aim of this study is to examine the effect of GLP-1 agonist administration on the hippocampus,PFC and cerebelum oxidant/antioxidant status in ovariectomized young female rats. In the study,32 Wistar Albino female rats weighing 200 ± 50 g were used. Bilateral ovariectomy was performed on rats in the ovariectomy(OVX) groups.The animals were randomly divided into 4 groups with 8 animals in each group:Group 1:control(sham operated),Group 2:control+LIRA(sham operated and liraglutide 150µl/kg(sc)for 14 days), Group 3:OVX(OVX performed group),Group 4:OVX+LIRA(OVX performed and liraglutide 150µl/kg(sc)for 14 days).At the end of 14 days,animals were sacrificed under high dose anesthesia and their brain tissues were removed. Oxidative stress formation in the hippocampus,cerebellum, and PFC was evaluated by measuring malondaildehyde(MDA),reduced glutathione(GSH)and ascorbic acid levels.Normal distribution tests of the data were done with Kolmogorov-Smirnova. One Way Anova test was used for comparisons between groups,Bonferroni Post Hoc test results were obtained for comparisons with homogeneous variances and Dunnet T3 results for others. It was observed that the MDA level in the hippocampus and PFC increased significantly in the OVX group compared to the control group.Liraglutide treatment has been effective in reducing MDA levels in the hippocampus and PFC.While the hippocampus GSH level decreased with ovariectomy,GSH level was preserved with Liraglutid administration.İn the hippocampus.Brain tissue of OVX rats treated with Liraglutide caused an increase in ascorbic acid levels.No significant changes were observed in cerebellum, MDA and GSH levels. These results show that GLP-1 can reduce oxidative stress in the brain in case of estrogen deficiency.Therefore,further studies are required to use GLP-1 agonists in the treatment of brain dysfunctions caused by oxidative stress in postmenopausal women.

Keywords: Hippocampus, Prefrontal Cortex, GLP-1, Oxidative Stress

Presentation ID/Sunum No= 228

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Glisemik Kontrolü Kötü Olan Diyabet Hastalarında Vitamin D Düzeylerinin Lipit Profili ile İlişkisi

Dr. Abdulkadir Çat[1]

[1]*İstanbul Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Vitamin D'nin kemik ve mineral metabolizmasını düzenlemesinin yanında kan lipit profili ve insülin metabolizması üzerine de önemli etkileri mevcuttur. Çalışmamızda, glisemik kontrolü kötü olan diyabet hastalarında vitamin D düzeylerinin lipit profili ile ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık. Materyal ve Metod Bu çalışma, 31 Mart 2020 – 31 Mart 2021 tarihleri arasında hastanemize başvuran ve eş zamanlı olarak HbA1c, Vitamin D, açlık kan glukozu, total kolesterol, trigliserit, LDL kolesterol ve HDL kolesterol test istemleri yapılmış olan erişkin hastaların kayıtları incelenerek retrospektif olarak yapılmıştır. HbA1c (%) düzeyi >7 olan hastalar glisemik kontrolü kötü olan diyabet hastaları olarak değerlendirildi. Vitamin D düzeyi 20 ng/mL altı eksiklik olarak değerlendirildi. Bulgular Çalışmaya alınan HbA1c (%) düzeyi >7 olan 640 hastanın 431'i (%67.3) kadın, 209'u (%32.7) erkekti. Vitamin D düzeyi >20 ng/mL olan grupta yaş (yıl) (58.6±12.4 vs 55.9±11.7), HbA1c (%) (8.2 (7.1-16.5) vs (8.8 (7.1-17.5)), trigliserit (mg/dl) (150 (51-923) vs 171 (32-1794)), HDL kolesterol (mg/dl) (50 (21-205) vs 46 (13-128)) ve açlık kan glukoz (mg/dl) (163 (54-438) vs 189 (71-542)) düzeyleri Vitamin D eksikliği olan gruptan anlamlı olarak farklıydı ($p<0.05$). Sonuç Bozulmuş insülin metabolizması ile ilişkili olan Vitamin D eksikliğinin glisemik kontrolü kötü olan diyabet hastalarında trigliserit ve HDL kolesterol düzeyleri üzerine olumsuz etkisinin olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Vitamin D, HbA1c, Lipit

The Relatıonship of Vitamin D Levels With Lipid Profile in Dıabetes Patients With Poor Glycaemic Control

Abstract

Aim Vitamin D has significant effects on blood lipid profile and insulin metabolism, as well as regulating bone and mineral metabolism. In our study, we aimed to evaluate the relationship between vitamin D levels and lipid profile in diabetic patients with poor glycaemic control. Materials and Methods This study was carried out retrospectively by examining the records of adult patients who were admitted to our hospital between March 31, 2020, and March 31, 2021, and simultaneously requested HbA1c, Vitamin D, fasting blood glucose, total cholesterol, triglyceride, LDL cholesterol, and HDL cholesterol. Patients with HbA1c (%) level> 7 were evaluated as diabetic patients with poor glycaemic control. Vitamin D concentration below 20 ng/mL was considered as deficiency. Results Of the 640 patients with HbA1c (%) level> 7, 431 (67.3%) were female and 209 (32.7%) were male. In the group with vitamin D level> 20 ng/mL; Age (year) (58.6 ± 12.4 vs 55.9 ± 11.7), HbA1c (%) (8.2

(7.1-16.5) vs (8.8 (7.1-17.5)), triglyceride (mg / dl) (150 (51-923) vs 171 (32-1794)), HDL cholesterol (mg / dl) (50 (21-205) vs 46 (13-128)) and fasting blood glucose (mg / dl) (163 (54-438) vs 189 (71-542)) levels were significantly different from the Vitamin D deficient group ($p < 0.05$). Conclusion We think that Vitamin D deficiency, which is associated with impaired insulin metabolism, has a negative effect on triglyceride and HDL cholesterol levels in diabetic patients with poor glycaemic control.

Keywords: Vitamin D, HbA1c, Lipid

Presentation ID/Sunum No= 415

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hareketsizlik Stresine Bağlı Gelişen Gastrik Lezyonların E Vitamini ile Restorasyonu; Histopatolojik ve İmmunohistokimyasal Bir Çalışma

Ra. Fırat Aşır[1] , Asst. Prof. Dr. Ebru Gökalp Özkorkmaz[1] , Prof.Dr. Engin Deveci[1]

[1]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji- Embriyoloji ABD, Diyarbakır, Türkiye

Özet

Amaç: Gastrik lezyonlar deneysel stres modelleri ile oluşturulabilir. Çalışmamızda hareketsizlik stres modeli uygulandıktan sonra açık alan testi ile deney hayvanlarının stres seviyeleri ölçülmüş, güçlü bir antioksidan olan E vitaminin gastrik lezyon hasarındaki etkileri histopatolojik ve immunohistokimyasal olarak incelenmiştir. Materyal ve metod: BALB/C fareler(n:28); kontrol, stres, kontrol + E vitamini, stres + E vitamini uygulamalı gruplara ayrılmıştır. Kontrol grubu: strese maruz kalmamış, 28 gün, orogastrik, 1 ml 0,9 % salin uygulanmıştır. Stres grubu: deneyden 1 saat önce, 1 ml 0,9 % salin orogastrik serum fizyolojik uygulanmış, özel bir kafese konularak hareketsizlik stresi oluşturulmuştur (28 gün, günde 2 saat). E vitamini grubu:28 gün, orogastrik 20 mg/kg E vitamin uygulanmıştır. Stres+E vitamini grubu: stres işleminden 1 saat önce, 20 mg/kg E vitamini verilmiş, 28 gün, günde 2 saat hareketsizlik stresi uygulanmıştır 28. gün sonunda tüm deney gruplarına açık alan testi uygulanmış, ve stres düzeyleri ölçülmüştür. Anestezi altında sakrifiye edilen farelerin mideleri eksize edilerek %10'luk nötral zinc formalin solüsyonunda tespit edilmiş ve rutin parafin doku takibine alınmıştır. Bloklardan 5 µm kalınlığında kesitler alınıp Hematoksilen Eozin, ve Zonula occludin-1 ile boyanarak Zeiss Imager A2 ışık mikroskobu ile değerlendirilmiştir. Sonuç: Açık alan testi sonucunda, stres ve stres +E vitamini uygulamalı gruplarda lokomotor aktivite ve anksiyete seviyesi diğer gruplara göre anlamlı düzeyde yüksekti ($p < 0.05$). Stress grubunda, gastrik rugalar ve mide tabakalarının dejenere olduğu izlendi. Mukoza tabakasında lamina epitelyalis ve gastrik bezlerin yapısal bütünlüğünün bozulduğu gözlendi. Stress+ E vitamini grubunda, gastrik rugaların daha düzenli olduğu ancak yer yer dejenerasyonun devam ettiği izlendi. Mukoza tabakasında lamina epitelyalis ve gastrik bezlerin yapısal bütünlüğünün büyük oranda restore olduğu gözlendi. Stres grubu mide epitelyasında Zonula occludin 1 immunekspresyonunun strese maruz kalmayan gruplara göre azaldığı izlendi ($p<0.05$). E vitamini uygulaması genel anlamda stres grubunda izlenen histopatolojiyi restore etmiştir ve mide lezyonları için tamamlayıcı bir tedavi olarak kullanılabilir.

Teşekkür:Bu çalışma Dicle Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (DUBAP proje no: TIP.020.042; DUHADEK etik no: 2020/10) tarafından desteklenen projenin bir kısmıdır.

Anahtar Kelimeler: Hareketsizlik Stresi, Gastrik Lezyon, E Vitamini, Histopatoloji, Zonnula Occuludin 1

Restoration of Immobilization Stress-Induced Gastric Lesions With Vitamin E Administration; a Histopathological and Immunohistochemical Study

Abstract

Objective: Gastric lesions can be experimentally induced with a variety of experimental stress models. In our study, immobilization stress model was developed and the stress level was measured by open field test, effects of vitamin Eagainst gastric lesions were examined histopathologically and immunohistochemically. Materials and methods: BALB / C mice (n:28) were divided into control, stress, control + vitamin E, stress + vitamin E treated groups. Control group received 1 ml 0.9% saline for 28 days orally, no stress was applied. In the stress group, 1 h before the experiment, the mice were given1 ml 0.9% saline, then placed in a special cage so as to keep them with no movement (2 h/day for 28 days). Stress + Vitamin E group was given 20 mg / kg Vitamin E for 28 days, 1 h before the immobilization stress for 2 h/day 28 days. An open field test was applied and stress levels were recorded. Sacrificed under anesthesia gastric tissues were excised, fixed in 10% neutral zinc formalin and embedded in paraffin, 5 µm thick sections were stained with Hematoxylin Eosin and Zonula Occludin-1, evaluated under Zeiss Imager A2 light microscope. Conclusion: Open field test showed that locomotor activity and anxiety levels were significantly higher in the stress and stress + vitamin E applied groups compared to the other groups ($p < 0.05$). In the stress group, gastric ruga and stomach layers were degenerated. In stress + vitamin E group, gastric rugae appeared to be more regular, degeneration was partially continued. Zonula Occludin -1 immunoexpression in the gastric epithelia of stress group seem to be decreased compared to non stress groups ($p < 0.05$). Vitamin E administration generally restored the histopathology observed in the stress group and can be used as a complementary therapy for gastric lesions.

Acknowledgment: This study is part of the project supported by Dicle University Scientific Research Projects (DUBAP project no: TIP.020.042; DUHADEK ethic number: 2020/10).

Keywords: Immobilization Stress, Gastric Lesion, Vitamin E, Histopathology, Zonnula Occludin 1

Presentation ID/Sunum No= 242

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hemodinamik Tablonun İzleminde End-Tidal Karbondioksit Düzeyi

Researcher Ahmet Emre Azaklı[1] , Asst. Prof. Dr. Ani Kıçik[2] , Assoc. Prof. Dr. Nergiz Sungur[3] , Assoc. Prof. Dr. Özlem Akman[2]

[1]Demiroğlu Bilim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoloji Anabilim Dalı, İstanbul
[2]Demiroğlu Bilim Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, İstanbul
[3]Acıbadem Bakırköy Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Birimi, İstanbul
**Corresponding author: AHMET EMRE AZAKLI*

Özet

Amaç: End-tidal karbondioksit (EtCO2) monitörizasyonu, genel anestezi altındaki hastalarda rutin olarak uygulanan ve hastanın ventilasyon-perfüzyon düzeyleri ve metabolizması hakkında devamlı ölçüm sağlayan non-invazif bir yöntemdir. Literatürde EtCO2 ile arteriyel basınç arasındaki olası ilişkinin direk olarak incelendiği kapsamlı bir araştırma bulunmamaktadır. EtCO2 ve arteriyel basınç değerleri arasındaki korelasyonun gösterilmesi, EtCO2 düzeyleri üzerinden hastanın fizyolojik koşullarıyla ilgili hızlı ve non-invazif bir geribildirim alınmasını sağlayabilir. Bu çalışmada, genel anestezi altındaki hastalarda EtCO2 düzeyi ile sistolik, diyastolik ve ortalama arter basıncı değerleri ve kalp hızı arasındaki ilişki araştırılmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ameliyathanesi'nde genel anestezi altında, elektif koşullarda entübe opere olan, ASA I-II grubu, 18-55 yaşlarında 85 kadın ve erkek hasta dahil edilmiştir. Hastaların, tüm operasyon süresince beş dakikalık aralıklarla, EtCO2 düzeyleri, sistolik, diyastolik ve ortalama kan basıncı ve kalp hızı değerleri kaydedilmiştir. EtCO2 ile kan basınçları ve kalp hızı arasındaki ilişki Spearman korelasyon analizi ile incelenmiştir. Her bir hasta için ilgili değişkenler arasındaki korelasyon katsayıları hesaplanmış ve elde edilen korelasyon katsayılarının katılımcılar arasındaki tutarlılığı tek örneklem t-testi ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Analizler neticesinde, EtCO2 düzeylerinin sistolik arter basıncı değerleri ile ($p<0,0001$), diyastolik arter basıncı değerleri ile ($p<0,0001$), ortalama arter basıncı değerleri ile ($p<0,0001$) ve kalp hızı ile pozitif bir korelasyon ($p<0,0001$) gösterdiği tespit edilmiştir. Sonuç: Sonuçlarımız, EtCO2 düzeyi ve arteriyel kan basıncı değerleri arasında anlamlı bir ilişkinin varlığını göstermektedir. Bu sonuçlar, intra-operatif dönemde non-invazif ve devamlı ölçüme imkan tanıyan EtCO2 monitörizasyonunun, hastanın akut arteriyel kan basıncındaki değişimler hakkında hızlı bir geribildirim sağlama olanağına sahip olabileceğini işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: End-Tidal Karbondioksit, Sistolik Arter Basıncı, Diyastolik Arter Basıncı, Ortalama Arter Basıncı, Kalp Hızı

Presentation ID/Sunum No= 266

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Idiyopatik Parkinson Hastalarında Kan Folat, B12 ve Homosistein Düzeylerinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Huseyin Fatih Gul[1] , Asst. Prof. Dr. Caner Yildirim[2] , Asst. Prof. Dr. Can Emre Erdogan[3] , Exp. Dr. Ozlem Gul[4] , Researcher İrem Arslanturk[5]

[1]Kafkas Universitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya A.D
[2]Gaziantep Universitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Fizyoloji A.D
[3]Kafkas Universitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Nöroloji A.D
[4]Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Psikiyatri Kliniği
[5]Kafkas Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tıbbi Biyokimya A.D.
**Corresponding Author: Irem Arslanturk*

Özet

Amaç: Bu çalışmada Parkinson Hastalığı (PH) patofizyolojisi ile ilişkili olabilecek homosistein, folat ve B12 vitamininin kandaki düzeyleri araştırılmıştır. Gereç ve Yöntem: Bu pilot çalışma Kafkas Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Hastanesi Nöroloji Polikliniğine gelen bireyler ile kesitsel olarak gerçekleştirilmiştir. Yeni tanı almış 35 Parkinson'lu ve 35 sağlıklı birey, bu ön çalışmanın gruplarını oluşturmaktadır. Gruplardan alınan serum örneklerindeki folat ve B12 vitamini düzeyleri elektrokemilüminesans (ECL) yöntem ile, plazma örneklerindeki homosistein düzeyleri ise kemilüminesans (CL) yöntem ile otoanalizörde çalışılmıştır. Veriler arasındaki farklılıkları değerlendirmek için Student-t testi kullanılmıştır. En düşük istatistiksel anlamlılık için $p<0.05$ kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmada iki grubun da yaş ortalaması 65 yaşın üzerinde ve gruplar arasındaki yaş farkı istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p=0.02$). Gruplar arasındaki serum B12 düzeyi karşılaştırıldığında; kontrol grubuna (408.9 ± 134.6 pg/mL) göre, hasta grubunda (190.9±84,4 pg/mL) ortalama düzeylerinin anlamlı düşük olduğu tespit edilmiştir ($p=0.011$). Plazma homosistein düzeyleri karşılaştırıldığında ise; kontrol grubuna (15.3±4.22 µmol/L) göre hasta grubunda ortalama düzeylerinin (26.17±5.29 µmol/L) yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p=0.034$). Hasta grubundaki serum folat düzeylerindeki düşüşler ise istatistiksel olarak anlamsız saptanmıştır ($p=0.264$). Sonuç: Bu pilot çalışmadan elde edilen ön bulgulara göre PH'nın patogenezinde görülen hiperhomosisteinemi tablosunun B12 vitamin eksikliğinden kaynaklanmış olabileceği ileri sürülebilir. Fakat PH'nın patogenezinde yer alan homosistein düzeylerindeki artışın vitaminler ile ilişkisini açıklayacak daha detaylı araştırmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Homosistein, Folat, B12 Vitamini

Investigation of Blood Folate, B12 and Homocysteıne Levels in Idiopathic Parkinson's Patients

Abstract

Objective: In this study, blood levels of homocysteine, folate and vitamin B12, which may be associated with the pathophysiology of Parkinson's Disease (PD), were investigated. Material and Method: This pilot study was carried out cross-sectionally with individuals who came to Kafkas University Health Research and Application Hospital Neurology Outpatient Clinic. 35 newly diagnosed Parkinson patients and 35 healthy individuals constitute the groups of this preliminary study. Folate and vitamin B12 levels in serum samples taken from the groups were studied by electrochemiluminescence (ECL) method, and homocysteine levels in plasma samples were studied by chemiluminescence (CL) method in an autoanalyzer. Student-t test was used to evaluate the differences between data. For the lowest statistical significance, $p<0.05$ was used. Result: In the study, the mean age of the two groups was above 65 years and the age difference between the groups was statistically significant ($p=0.02$). When the serum B12 level was compaired among the groups; The mean levels of the patient group (190.9±84.4 pg/mL) were found to be significantly lower than the control group (408.9±134.6 pg/mL) ($p=0.011$). When plasma homocysteine level was compaired; The mean levels in the patient group (26.17±5.29 µmol/L) were found to be statistically higher than the control group (15.3±4.22 µmol/L) ($p=0.034$). Decreases in serum folate levels in the patient group were found to be statistically insignificant ($p=0.264$). Conclusion: According to the preliminary findings obtained from this pilot study, it can be suggested that the hyperhomocysteinemia picture seen in the pathogenesis of PH may be caused by vitamin B12 deficiency. However, we think that more detailed studies are needed to explain the relationship between the increase in homocysteine levels which are involved in the pathogenesis of PD, and vitamins.

Keywords: Parkinson's Disease, Homocysteine, Folate, Vitamin B12

Presentation ID/Sunum No= 204

Oral Presentation / Sözlü Sunum

The Function of Pleomorphic Adenoma Gene-Like 2 in Human Keratinocytes

Ph.d. Cand. Ümit Uzun[1] , Asst. Prof. Dr. Tuba Dinçer[2]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, 61080 Trabzon
[2]Karadeniz Technical University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biology, 61080, Trabzon.

Abstract

INTRODUCTION-AIM: Pleomorphic Adenoma Gene-like 2 (PLAGL2) is a transcription factor that contains six leucine-zipper DNA-binding domain in its N-terminus and a trans-activation domain in its C-terminus and a transcription-repressor domain between them. While PLAGL2 activates cell proliferation and migration of many cancer cells, emphasizing its oncogenic role, it blocks cell cycle and induces apoptosis in some cells indicating it might also act as tumor suppressor. The studies up to date, mostly covers the role of PLAGL2 in carcinogenesis. Even though, there is no knowledge in the literature about PLAGL2 role in epidermal development, PLAGL2 expression was shown to reduce during keratinocyte cells differentiation in a high-throughput 2015 study of Kouwenhoven and colleagues. One of the approaches to identify the function of a protein is to block the expression of this protein and analyze the cellular consequences. The aim of our study is to knock-out PLAGL2 expression in keratinocytes in order to analyze its function in these particular cells. MATERIALS - METHODS: In our study we used human keratinocytes HaCaT cells. CRISPR/Cas9 system, which is one of the recent genome editing approaches, was used to knock-out PLAGL2. CRISPR/Cas9 mediated insertions/deletions (INDELs) were identified by Sanger sequencing. PLAGL2 expression was analyzed by Western blot. The clone in which PLAGL2 expression is knock-out is analyzed in terms of cell morphology and doubling-time. RESULTS-CONCLUSION: After genome analysis of CRISPR/Cas9 applied clones, three clones with INDELs that cause frame-shift mutation were selected. In these three clones the knock-out of PLAGL2 expression was shown with Western-blot. Morphological analysis, performed by light microscope, showed that PLAGL2 knock-out clones are big with high intracellular granules compared to controls. Moreover, cellular doubling time increased in these cells. All these results indicate that PLAGL2 is important for doubling time and cell size in keratinocytes.

Keywords: PLAGL2, HaCat, CRISPR/Cas9

İnsan Keratinosit Hücrelerinde Pleimorfik Adenoma Gen Benzeri 2'nin Rolü

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Pleimorfik adenoma gen benzeri 2 (PLAGL2), N-terminalinde altı çinko parmak DNA bağlanma domaini, C-terminalinde trans-aktivasyon domaini ve bu iki domain arasında

transkripsiyon represör domaini bulunan bir transkripsiyon faktördür. PLAGL2'nin birçok farklı kanser hücresinin çoğalmasını ve göçünü aktive ettiğinin gösterilmesi onkogenik özelliğini öne çıkartırken, bazı hücrelerde hücre döngüsünün durdurması ve apoptozu tetiklemesi, tümör baskılayıcı olarak da etkin olabileceğine işaret etmektedir. Bugüne kadar yapılan çalışmalar daha ziyade PLAGL2'nin karsinogezdeki rolünü tanımlamaya yönelik olmuştur. PLAGL2'nin epidermal gelişimde yer aldığına dair literatürde herhangi bir veri bulunmamakla birlikte Kouwenhoven ve ekibinin 2015 yılında yaptığı yüksek çıktılı bir çalışmada PLAGL2'nin keratinosit hücrelerinin farklılaşması esnasında ekspresyon seviyesinin azaldığı gösterilmiştir. PLAGL2'nin ekspresyonunun keratinosit farklılaşması esnasında değişmesi keratinosit hücrelerinde önemli bir fonksiyona sahip olduğuna işaret etmektedir. Bir proteinin fonksiyonunu analiz etmeye yönelik temel yaklaşımlardan biri ilgilenilen proteinin hücrede ifadesini engelleyerek o proteinin hücresel süreçlerdeki rolünü araştırmaktır. Çalışmamızın amacı PLAGL2'nin keratinositlerdeki fonksiyonunu araştırmak için keratinosit hücrelerinde ekspresyonunu susturmaktır. GEREÇ-YÖNTEM: Çalışmamızda immortal keratinosit hücre hattı olan HaCaT hücreleri kullanıldı. HaCaT hücrelerinde PLAGL2 genini susturmak için güncel genom düzenleme yaklaşımlardan biri olan CRISPR/Cas9 stratejisi uygulandı. CRISPR/Cas9'un oluşturduğu insersiyon ve delesyonlar (INDEL) Sanger dizileme ile belirlendi. Sonrasında, klonlarda PLAGL2 ekspresyonunu PLAGL2 antikoru kullanılarak yapılan Western blot yöntemi ile analiz edildi. Ekspresyonun tamamen susturulduğu klon hücre morfolojisi ve hücre ikiye katlanma zamanı analizleri ile değerlendirildi. BULGULAR-SONUÇ: CRISPR/Cas9 uygulaması sonrası klonlardaki genom analizleri ile her bir alleldeki INDEL'ler belirlenerek, bu INDEL'lerin çerçeve kaymasına neden olduğu üç klon seçildi. PLAGL2 ekspresyonunun bu üç klonda susturulduğu Western blot ile gösterildi. Işık mikroskopu ile yapılan morfolojik analizler ile PLAGL2'nin susturulduğu klonların kontrole kıyasla daha büyük olduğu, hücre içi granüler yapıların arttığı ve bu hücrelerde hücre ikiye katlanma zamanının kontrole kıyasla uzadığı tespit edilmiştir. Sonuçlar, PLAGL2'nin keratinositlerde hücre ikiye katlanma zamanı ve büyüklüğü üzerinde etkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: PLAGL2, Hacat, CRISPR/Cas9

Presentation ID/Sunum No= 358

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Investigation of Optimal Sperm Cell Lysis Conditions for Maximal Protein Yield for Proteomic Studies

Asst. Prof. Dr. Mehmet Alper Arslan[1]

[1]*Department of Medical Biology, Faculty of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey*
**Corresponding author: Mehmet Alper Arslan*

Abtract

Aim: The plasma membrane of human spermatozoa differs from most other cell membranes in the sense that it contains high amounts of polyunsaturated fatty acids. Efficient cell lysis of human spermatozoa is essential to obtain a good protein yield required for subsequent proteomic analyses, particularly in cases of infertility where sperm count is significantly low. This study aims to investigate the optimal cell lysis conditions for maximal protein yield from human spermatozoa. Material and Methods: Two healthy normozoospermic men were included in the study for two series of experiments performed with a total of 12 different cell lysis conditions. The study was ethically approved and informed consents were taken from the participants. Semen ejaculates were centrifuged, washed and distributed equally into separate tubes. Cell pellets were resuspended in RIPA lysis buffer and processed for protein extraction based on different lysis conditions. Protein concentrations were measured by BCA assay. Results: Among the different lysis conditions tested in the first experimental series, boiling of samples for 10 min and overnight lysis with gentle shaking at 4°C gave the best two protein yields. As boiling of cells can demolish protein activity, overnight lysis was adopted for comparisons in the second series. Compared to overnight lysis, supplementation of RIPA buffer with 1% SDS increased the protein yield by almost 2-fold even at 1 hour lysis. Extending the lysis duration to overnight or adding a sonication step had an additional effect of only 1.1 to 1.2-fold. Conclusion: Supplementation of RIPA lysis buffer with 1% SDS is the best single parameter to maximize the sperm protein yield. Among the 12 different conditions tested, sonication followed by overnight lysis at 4°C with gentle shaking in the presence of 1% SDS resulted in the highest protein concentration. This study was supported by a TÜBİTAK 3501 grant (319S074).

Keywords: Human Spermatozoa, Cell Lysis, Protein Extraction, Proteomics

Presentation ID/Sunum No= 227

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kadmiyum ve Selenyum: Diabetes Mellitus İçin Risk Faktörleri

Hikmet Can Çubukçu[1]

Ankara Üniversitesi Kök Hücre Enstitüsü, Ankara, TÜRKİYE

Özet

Amaç: Diabetes mellitus, retinopati, nefropati ve nöropati gibi ciddi komplikasyonlara yol açan önemli bir hastalıktır. Diabetes mellitus risk faktörlerini belirlemek, hastalığın yaygınlığını azaltmaya yardımcı olabilir. Bu çalışma, kanda veya idrarda ölçülebilen eser elementlerin diabetes mellitus gelişiminde risk faktörü olup olmadığını araştırmayı amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntemler: Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezlerinden (CDC) elde edilen Ulusal Sağlık ve Beslenme İnceleme Anketi (NHANES) veri seti, 1486 kişiye ait, iz element sonucu, D vitamini seviyeleri, vücut kitle indeksi, sedanter yaşam, tütün kullanımı ve demografik bilgileri içermektedir. Bu çalışmada elde edilen veri seti üzerinde lojistik regresyon analizi ile diabetes mellitus için olası risk faktörlerini araştırıldı. Bulgular: Diabetes mellitus hastalarında idrar kadmiyum ve kan selenyum konsantrasyonu sağlıklı bireylere göre daha yüksekti (sırasıyla p <0,001 ve 0,060). Lojistik regresyon analizinde öngörücü değişkenlerden idrar kadmiyum ve kan selenyum seviyelerinin modele katkıda bulunduğu tespit edildi. Sabit için standartlaştırılmamış Beta ağırlığı B = -6.49, p<0,001 idi. İdrar kadmiyum konsantrasyonu ve kan selenyum düzeyinin standartlaştırılmamış beta ağırlıkları sırasıyla B = 0,68 (p: 0,002) ve B = 0,71 (p = 0,018) idi. Her bir µg/L idrar kadmiyum konsantrasyonu artışının diabetes mellitus riskini % 97 (OR: 1.97, CI: 1.27-3.06) ve kan selenyum seviyesindeki her bir µmol / L artışın ise riski %104 (OR: 2.04, CI 1.13-3.69) oranında arttırdığı tespit edilmiştir. Sonuç: Diabetes mellitus etiyolojisi değerlendirilirken, bu çalışmada gösterildiği gibi kadmiyum ve selenyum maruziyetinin ya da alımının hastalık için önemli bir risk faktörü olduğu göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kadmiyum, selenyum, diabetes mellitus, risk faktörü, eser elementler.

Cadmium and Selenium: Risk Factors for Diabetes Mellitus

Abstract

Aim: Diabetes mellitus leads to severe complications like retinopathy, nephropathy, and neuropathy. Identifying the risk factors for diabetes mellitus can help to reduce the prevalence of the disease. The present study aimed to investigate whether trace elements measured in blood or urine are risk factors in developing diabetes mellitus. Material and Methods: The National Health and Nutrition Examination Survey (NHANES) data set comprises 1486 concomitant trace element results, vitamin D levels, body mass index, sedentary activity, recent tobacco consumption, and demographical information obtained from the Centers for Disease Control and Prevention. The logistic regression analysis was performed to investigate possible risk factors for diabetes mellitus. Results: Urine

cadmium and blood selenium concentration were higher in diabetes mellitus patients than in healthy subjects ($p<0.001$ and 0.060, respectively). The predictor variable urine cadmium and blood selenium levels in the logistic regression analysis contributed to the model. The unstandardized Beta weight for the constant was B=-6.49, $p<0.001$. The unstandardized beta weights of the urine cadmium concentration and blood selenium level were B=0.68 (p:0.002) and B=0.71 (p=0.018), respectively. The estimated odds ratio favored an increase of 97% (OR: 1.97, CI:1.27-3.06) for diabetes mellitus every one of µg/L urine cadmium concentration and 104% (OR: 2.04, CI 1.13-3.69) for every one µmol/L of blood selenium level. Conclusion: While evaluating the etiology of diabetes mellitus, it should be kept in mind that cadmium and selenium exposure or intake, as shown in the present study, is a significant risk factor for diabetes mellitus.

Keywords: Cadmium, selenium, diabetes mellitus, risk factor, trace elements.

Presentation ID/Sunum No= 225

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kolorektal Adenokarsinom Hücre Hattında Hidatik Kist Sıvısının Canlılık ve Apoptotik Genler Üzerine Olan Etkilerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ipek Baysal[1] , Asst. Prof. Dr. Serra Örsten[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Ankara, Türkiye

Özet

Kistik Ekinokokkoz (KE) veya Kist Hidatik (KH), Echinococcus granulosus sensu lato'nun larva formunun insanlarda neden olduğu zoonotik bir enfeksiyondur. E.granulosus enfeksiyonu ile kanser arasında korelasyon olduğu bildirilmiş; direkt ve/veya indirekt olarak E.granulosus enfeksiyonunun anti-karsinojenik veya karsinojenik etkisi olabileceği öne sürülmüştür. Ek olarak E.granulosus'un kanser ile olan ilişkisi konusunda çelişkili raporlar bulunmasına karşın çoğu çalışma kanser gelişimini azalttığını savunmaktadır. Ancak bu etkinin moleküler mekanizmaları belirsizliğini halen korumaktadır. Bu çalışmanın amacı, E.granulosus kaynaklı kist sıvısı uygulamasının insan kolorektal adenokarsinom (Caco-2) hücre hattında hücre proliferasyonu ve bazı apoptotik gen (BCL-2, p53 ve BAX) ekspresyonları üzerine etkisinin değerlendirilmesi; E.granulosus kist sıvısının olası anti-karsinojenik veya karsinojenik etki mekanizmasının altında yatan moleküler mekanizmanın aydınlatılmasıdır. E.granulosus kist sıvısının hücre proliferasyonuna ve apoptotik gen ekspresyonları üzerine etkisini değerlendirmek amacıyla sırasıyla hücre proliferasyonu deneyi (XTT) ve gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) gerçekleştirilmiştir. Hidatik kist sıvısı uygulamasının ardından hücre proliferasyonunda uygulama dozu ile orantılı olarak istatistiksel olarak anlamlı bir artış tespit edilmiştir. Çalışmanın devamında istatistiksel olarak anlamlı olmak üzere, BAX ve p53 gen ekspresyonlarında doz ile bağımlı olarak azalma ve BCL-2 gen ekspresyonunda ise artış tespit edilmiştir. Bu çalışma ile hidatik kist sıvısı uygulamasının direkt olarak hücre proliferasyonunu arttırarak; Caco-2 hücre hattının apoptoza karşı çok daha dirençli hale gelmesine neden olmuştur. Bu çalışma ile ilk kez Caco-2 hücre hattından hidatik kist sıvısının apoptotik yolaktaki olası mekanizmasına ışık tutulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Echinococcus Granulosus, Hidatik Kist Sıvısı, Kanser, Apoptoz

Evaluation of Effects of Hydatid Cyst Fluid on Vitality and Apoptotic Genes in Colorectal Adenocarcinoma Cell Line

Abstract

Cystic Echinococcosis (CE) or Hydatid Cyst (HC) is a zoonotic infection caused by the larval form of Echinococcus granulosus sensu lato in humans. It has been reported that there is a relationship between E. granulosus infection and cancer; It has been suggested that direct and / or indirect E. granulosus infection may have an anti-cancinogenic or carcinogenic effect. Additionally, although

there have been conflicting reports about E.granulosus' association with cancer, most studies argue that it reduces the development of cancer. However, the molecular mechanisms of this effect are still unclear. The aim of this study was to evaluate the effect of E. granulosus-derived cyst fluid application on cell proliferation and expression of some apoptotic genes (BCL-2, p53 and BAX) in human colorectal adenocarcinoma (Caco-2) cell lines; To elucidate the molecular mechanism underlying the possible anti-cancinogenic or carcinogenic effect of E. granulosus cyst fluid. Cell proliferation analysis (XTT) and real-time polymerase chain reaction (RT-PCR) were performed to evaluate the effect of E. granulosus cyst fluid on cell proliferation and apoptotic gene expression, respectively. After the application of hydatid cyst fluid, a statistically significant increase in cell proliferation was detected in proportion to the application dose. In the continuation of the study, a dose-dependent decrease in BAX and p53 gene expressions and an increase in BCL-2 gene expression were determined. With this study, application of hydatid cyst fluid to Caco-2 cells fluid directly increases cell proliferation. Thus, it caused the Caco-2 cell line to become much more resistant to apoptosis. This study sheds light on the possible mechanism of hydatid cyst fluid in the apoptotic pathway from the Caco-2 cell line for the first time.

Keywords: Echinococcus Granulosus, Hydatid Cyst Fluid, Cancer, Apoptosis

Presentation ID/Sunum No= 417

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Sosyal İzolasyonun Sütten Kesilmiş Sıçan Yavrularında Oksidatif Stres Parametrelerine Etkileri

Ma. St. Havva Nur Özçetin[1] , Prof.Dr. Hale Sayan Özaçmak [1] , Asst. Prof. Dr. İnci Turan[1] , Prof.Dr. V. Haktan Özaçmak[1]

[1]Bülent Ecevit Üniversitesi
**Corresponding author: Havva Nur Özçetin*

Özet

Erken yaşam stresi beyin gelişimini olumsuz etkiler ve zihinsel hastalıkların gelişmesine sebep olur. Sosyal izolasyon (SI) bu stres faktörlerinden biridir. Sosyal izolasyon modeli canlının sosyal çevresinden uzaklaştırılıp bireysel kafeslerde barındırılması temeline dayanan bir modeldir. Deney hayvanlarında anksiyete ve depresyon benzeri davranışlar SI'a bağlı gelişen davranışsal bozukluklardır. Bu davranış değişikliklerinin beyinde özellikle hipokampus ve prefrontal korteksde oksidatif stres artışı ile ilişkili olduğu bildirilmektedir. Psikososyal stresin karaciğer hastalıklarının başlamasında rol oynayabileceği ve kronik stresin redoks durumunu bozabileceği bildirilmektedir. Bu çalışmanın amacı, 6 haftalık izolasyona maruz kalan erkek Wistar sıçanların prefrontal korteks (PFC), beyin sapı, serebellum ve karaciğerindeki malondialdehit (MDA) ve indirgenmiş glutatyon (GSH) seviyelerinde SI 'na bağlı değişiklikleri incelemektir. Çalışmamızda 18 adet erkek Wistar Albino sıçan yavrusu doğum sonrası 21. günde sütten kesildi ve 2 gruba ayrıldı. SI grubundaki yavru sıçanlar 6 haftalık bir sosyal izolasyon sürecine tabi tutuldu. Feda edildikten sonra dokulardaki oksidatif stres parametreleri incelendi. Sıçanların beyin sapı, serebellum, PFC ve karaciğer dokularında lipid peroksidasyonun göstergesi olan MDA ve GSH seviyesi ölçüldü. Ayrıca beyin ve karaciğer dokularında askorbik asit seviyeleri de belirlendi. Değerler ortalama ± standart hata olarak verildi. Gruplar arasındaki farklılıklar Mann-Whitney U testi ile değerlendirildi. p'nin <0,05 olduğu değerler istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Yapılan ölçümlerde SI grubunda kontrol grubu ile karşılaştırıldığında MDA seviyeleri PFC (P=0,03), serebellum (p=0,037)ve karaciğerde (p=0,048) anlamlı bir artış gösterdi. İzolasyonu grubunda beyin sapında yapılan ölçümde ise MDA seviyesinde artış saptanmasına rağmen istatistiksel bir anlamlılık bulunamadı (p>0,05). GSH seviyeleri izolasyon grubunda karaciğer (p=0,03) ve beyin sapında (p=0,045) anlamlı bir azalma gösterdi. PFC ve serebellumda azalma olmasına rağmen istatistiksel anlamlılık saptanamadı (p>0,05). Sosyal izolasyonun hem karaciğer (p=0,045) hem de beyin (p=0,01) dokularında askorbik asit seviyelerinin istatistiksel olarak anlamlı bir azalmaya neden olduğu saptandı. Sonuçlar sıçan yavrularında 6 haftalık sosyal izolasyon sürecinin beyin ve karaciğer dokularında oksidatif stresi arttırdığını ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Askorbik Asit, Glutatyon, Lipid Peroksidasyon, Oksidatif Stres, Sosyal İzolasyon

The Effects of Chronic Social Isolation on Oxidative Stress Parameters of Weaned Rat Pups

Abstract

Early life stress negatively affects brain development and causes the development of mental illnesses. Social isolation(SI) is one of these stress factors.The social isolation stress model is based on the principle of removing the living creatures from its social environment and keeping it in individual cages.The SI-induced behavioral outcomes include anxiety/depression-like behaviors. It has been reported that these behavioral changes are associated with increased oxidative stress in the brain, especially in the hippocampus and prefrontal cortex.It was reported that psychosocial stress may be involved in initiation of liver disease and that chronic stress may disturb redox-status.The aim of this study was to examine SI-induced changes in malondialdehyde(MDA) and low glutathione(GSH) levels in the prefrontal cortex(PFC),cerebellum,brainstem and liver of male Wistar rats exposed to isolation for 6weeks. In this study, 18 male Wistar Albino rat pups were weaned on the 21st day after birth and divided into 2 groups. Puppies assigned to the SI group were subjected to a 6-week social isolation process. After sacrifice oxidative stress parameters in tissues were examined. The MDA level which is indicator of lipid peroxidation and the level of GSH were measured in the brainstem, cerebellum, PFC and liver tissues of rats. Ascorbic acid levels were measured in the brain and liver tissues. Values are given as mean ± standard error. Differences between groups were evaluated using the Mann-Whitney U test. Values with $p < 0,05$ were considered statistically significant. MDA levels increased significantly in PFC($P=0.03$), cerebellum($p=0.037$) and liver($p=0.048$) in the SI group compared to the control group. Although an increase in MDA levels was detected in the isolation group in the measurement made in the brainstem, it was not found to be statistically significant. GSH levels showed a significant decrease in liver($p=0.03$) and brainstem($p=0.045$) in the isolation group. Although there was a decrease in PFC and cerebellum, no statistical significance was found($p>0.05$). Social isolation was found to cause a statistically significant decrease in ascorbic acid levels in both liver($p=0.045$) and brain($p=0.01$) tissues. The results revealed that 6-weeks of social isolation in rat pups increased oxidative stress in the liver and brain tissues.

Keywords: Ascorbic Acid, Glutathione, Lipid Peroxidation, Oxidative Stress, Social Isolation

Presentation ID/Sunum No= 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

LX-8000R ve Urised 2 Tam Otomatik İdrar Analizörleri ile Manuel Mikroskobik İncelemenin Karşılaştırılması

Dr. Revşa Evin Canpolat Erkan[1] , Dr. Özgür Aslan[1]

[1]S.B.Ü.Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Böbrek ve idrar yolu hastalıklarının değerlendirilmesinde idrar analizi önemli bir yer tutar. Otomatik idrar analizörleri, laboratuvarlarda verimliliği ve iş hacmini artırmakta, analiz için gereken zamandan ve işçilikten de tasarruf sağlamaktadır. Bu çalışmada, Urised 2'nin ve yeni bir görüntü tabanlı otomatik idrar sediment analizörü olan LX-8000R'ın analitik ve diagnostik performanslarını karşılaştırıp değerlendirdik. Yöntem: Laboratuvarımıza gönderilen 178 idrar örneği her iki otomatik idrar analizörü ve standart manuel mikroskopi ile değerlendirildi. Kesinlik ve yöntem karşılaştırma çalışmaları CLSI kılavuzlarına göre yapıldı. Bulgular: Sensitivity değerlendirilmesinde eritrosit hücre sayımları (RBC) için UriSed 2 ve LX-8000R cihazlarında yakın sonuçlar saptanırken lökosit hücre sayımları (WBC) için UriSed 2 cihazı LX-8000R analizöründen daha yüksek değerler saptandı. UriSed 2 WBC ve RBC için Specificitesi LX-8000R cihazından daha yüksek olarak saptandı. Gama istatistiklerine göre her iki idrar analizörüde WBC ve RBC sayımları için mükemmel bir uyum göstermekteydi. Manuel mikroskopi ile LX-8000R ve UriSed 2 arasında WBC ve RBC için istatistiksel olarak anlamlı korelasyonlar saptandı. Passing-Bablok regresyon analizi sonucunda her iki cihazında manuel mikroskobi ile uyumsuz göründüğü tespit edildi. Sonuç: Otomatik idrar cihazlarının değerlendirilmesi manuel mikroskobi ile karşılaştırmanın dışında numune ve hasta kliniğiyle birlikte değerlendirme çalışmalarının yapılmasının daha anlamlı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Otomatik İdrar Analizörü, LX-8000R, Urised 2, Manuel Mikroskobi

Presentation ID/Sunum No= 306

Oral Presentation / Sözlü Sunum

NDRG2 Overkespresyonu Bcpap Tiroid Kanseri Hücrelerinde İnvazyonu ve Yara İyileşmesini Azaltır

Ph.d. Cand. Murat Sipahi[1] , Asst. Prof. Dr. Didem Keleş Bartık[2] , Ph.d. Cand. Hande Efe[3] , Prof.Dr. Gülgün Oktay[4]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Biyokimya Anabilim Dalı
[2]İzmir Ekonomi Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Yüksek Okulu, Tıbbi Laboratuvar Teknikleri
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Anabilim Dalı
[4]Dokuz Eylül Üniversitesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Tiroid kanseri en yaygın endokrin kanserdir ve insidansındaki artış bu hastalığı küresel bir sağlık problemi haline getirmiştir. Papiller tiroid kanseri (PTK) en yaygın tiroid kanseri türüdür. İyi diferansiye karakteristiklerine rağmen, PTK invaziv olabilir; bu durum PTK tümörlerinin diğer organlara yayılmasına neden olabilir. NDRG ailesinin bir üyesi olan N-myc downstream regulated gene (NDRG)-2, çeşitli sinyal yollarını modüle ederek hücre proliferasyonu, diferansiyasyonu, apoptoz ve metastazda rol oynar. Son bulgular, NDRG2 downregülasyonunun, birçok kanserde tümör ilerleyişi ve metastaz ile büyük ölçüde ilişkili olduğunu göstermektedir; ancak, NDRG-2'nin PTK hücre invazivliği üzerindeki olası etkisi ile ilgili güçlü bir kanıt bulunmamaktadır. Amaç: Bu çalışmada, BCPAP papiller tiroid kanser hücrelerinde NDRG2 upregülasyonunun metastatik hücre davranışı üzerindeki fonksiyonel etkilerini araştırmayı amaçladık. Metod: BCPAP hücreleri, LipofectamineTM 3000 kullanılarak tam uzunlukta NDRG2 geni içeren pCMV6-AC-GFP (BCPAP-NDRG2) veya pCMV6-AC-GFP (BCPAP-mock) ile geçici olarak transfekte edildi. Transfeksiyon verimliliği, real time PCR ve western blot ile doğrulandı. Transfeksiyonu takiben, BCPAP-NDRG2 hücrelerinin metastatik hücre davranışları üzerindeki olası değişiklikleri aydınlatmak için Matrigel invazyon, transwell migrasyon, yara iyileşmesi ve adezyon deneyleri gerçekleştirildi. Bulgular: NDRG2 overekspresyonu ile BCPAP-NDRG2 hücrelerinde Matrigelinvazyon ve lateral hücre migrasyonu, BCPAP-mock ve kontrol hücrelerine kıyasla anlamlı olarak inhibe edildi. Ancak, NDRG2 overekspresyonu, BCPAP-NDRG2 hücrelerinin transwell migrasyon ve adezyonu üzerinde anlamlı bir etki göstermedi. Sonuç: Sonuçlar ele alındığında, NDRG2 upregülasyonunu hedef alan yeni terapötik yaklaşımların PTK hücresel invazivliğini bastırmak için umut verici bir strateji olabileceği sonucuna vardık. Ek olarak, NDRG2 eksikliği olan PTK hastalarının metastaz açısından potansiyel risk altında olduğu düşünülebilir. Bununla birlikte, altta yatan mekanizmaları aydınlatmak için daha fazla deneysel araştırmanın yapılması gerekmektedir. Teşekkür: Bu araştırma, Dokuz Eylül Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından (no. 2018.KB.SAG.069) desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: N-Myc Dowstream Regulated Gene-2, Tiroid Kanseri, Papiller Tiroid Kanseri, Metastatik Hücre Davranışı

NDRG2 Overexpression Attenuates Invasion and Lateral Migratıon in Bcpap Papillary Thyroid Cancer Cells

Abstract

Introduction: Thyroid cancer is the most common endocrine cancer and its increasing incidence has turned this disease into a global health problem. Especially, papillary thyroid cancer (PTC) is the most prevalent type of thyroid cancer. Despite its well-differentiated characteristics, PTC may be invasive leading these tumors to spread the other organs. N-myc downstream regulated gene (NDRG)-2, a member of NDRG family, is involved in cell proliferation, differentiation, apoptosis, and metastasis via modulating several signaling pathways. Recent findings indicate that NDRG2 downregulation is highly associated with tumor progression and metastasis in many human cancers; however, there is no strong evidence about the possible function of NDRG-2 on PTC cell invasiveness. Objective: In this study, we aimed to investigate the functional effects of NDRG2 upregulation on metastatic cell behaviors in BCPAP papillary thyroid cancer cells. Method: BCPAP cells were transiently transfected with pCMV6-AC-GFP containing the full-length NDRG2 gene (BCPAP-NDRG2) or pCMV6-AC-GFP (BCPAP-mock) using LipofectamineTM 3000. The transfection efficiency was validated by real-time PCR and western blotting. Following transfection, Matrigel invasion, transwell migration, wound healing and adhesion assays were performed to elucidate possible alterations on metastatic cell behaviors in BCPAP-NDRG2 cells. Results: The Matrigel invasion and lateral cell migration of BCPAP-NDRG2 cells significantly inhibited with NDRG2 overexpression compared to BCPAP-mock and control cells. On the other hand, NDRG2 overexpression showed no significant effect in transwell migration and adhesion in BCPAP-NDRG2 cells. Conclusion: Taken together, we conclude that new therapeutic approaches promoting NDRG2 upregulation may be a promising strategy to suppress the cellular invasiveness of PTC. In addition, PTC patients with NDRG2 deficiency may be considered to have a potential risk for metastasis. However, further experimental investigations need to be performed to enlighten the underlying mechanisms.

Acknowledgements: This research was supported by a grant (no.2018.KB.SAG.069) from Dokuz Eylul University Scientific Research Project Coordination Unit.

Keywords: N-Myc Dowstream Regulated Gene-2, Thyroid Cancer, Papillary Thyroid Cancer, Metastatic Cell Behaviour

Presentation ID/Sunum No= 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

NK Hücre ve İmmünoterapideki Rolü

Ma. St. Zeynep Akidağı[1]

[1]*Kapadokya Üniversitesi*

Özet

NK hücreler doğal immün sistemin geniş granüllü lenfositleri olarak anılan hücre grubudur. NK hücreler, doğal immünitenin bir elemanı olmanın yanı sıra gerek patojenleri karşılayan hücre olarak gerekse edinselimmünite hücreleriyle sürekli koordinasyon halinde bulunarak immün sistemin ilk savunma hattını oluştururlar. NK hücrelerin virüs ve tümör hücreleriyle mücadele etme mekanizması her ne kadar T lenfositlere benzese de taşıdıkları geniş reseptör repertuarlarıyla T lenfositlerden ayrılırlar. NK hücre yanıtı hücrelerin yüzeylerinde MHC-1 yüzey markırının bulunmasıyla ilişkilidir ve ancak yüzeyinde MHC-1 markırı bulunduran hücreler NK hücrelerin sitotoksik etkisinden korunabilirler. Ayrıca NK hücreler antikorla kaplı patojenlere Fc reseptörleriyle bağlanır ve böylelikle antikor bağımlı hücresel sitotoksisitede görev alarak edinselimmüniteye yardımcı olurlar. NK hücrelerin gelişim süreçlerinden başlayarak hücresel yanıtın yönlendirilmesi veya şekillendirilmesine kadar birçok olaydan sorumlu bazı sitokinler bulunur ve bu sitokinlerden bazılarını NK hücrenin kendisi üretir. NK hücreler diğer immün hücrelerde olduğu gibi gerek sitokin aracılı gerekse antikor aracılı alınan aktivatör ve inhibitör sinyallerin şekillenmesinde hücresel yanıta yön veren çeşitli sinyal iletim mekanizmalarına sahip olmak gibi daha birçok özelliğe sahiptir. NK hücrelerin edinselimmünite hücrelerinden farklı olan özelliklerinden yola çıkarak yapılan çalışmalarda kayda değer olumlu sonuçlar elde edilmiş ve böylelikle modern tedavi yöntemleri geliştirilerek birçok alanda kullanılmaya başlanmıştır. NK hücreler, başta kanser immünoterapi alanında olmak üzere enfeksiyon hastalıklarının tedavisinden otoimmün hastalıkların tedavisine kadar geniş bir araştırma alanı içinde yerini almaktadır. Bu derlemede NK hücre özellikleri ile bu özelliklerin kanser ve immünoterapide kullanımı hakkında bilgi verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: NK Hücre, Kanser, İmmünoterapi

NK Cell and the Role of in Immunotherapy

Abstract

NK cells are a group of cells of the innate immune system called large granulated lymphocytes. In addition to being a member of the innate immunity, NK cells form the first line of defense of the immune system by being in constant coordination with both pathogen host cells and acquired immunity cells. Although NK cells' fighting mechanism against virus and tumor cells is similar to T lymphocytes, they are separated from T lymphocytes with the large repertoire of receptors they carry. NK cell response is associated with the presence of the MHC-1 surface marker on the surface of the cells, and only cells with the MHC-1 marker on their surface can be protected from the cytotoxic effect of NK cells. In addition, NK cells bind to antibody-coated pathogens with Fc receptors, thereby

assisting in acquired immunity by taking part in antibody-dependent cellular cytotoxicity. There are some cytokines responsible for many events from the development processes of NK cells to the direction or shaping of the cellular response, and the NK cell itself produces some of these cytokines. NK cells, as in other immune cells, have many more features such as having various signal transduction mechanisms that direct the cellular response in the formation of both cytokine-mediated and antibody-mediated activator and inhibitory signals. Based on the properties of NK cells that differ from acquired immunity cells, significant positive results have been obtained in studies, and thus modern treatment methods have been developed and started to be used in many areas. NK cells take place in a wide range of research areas, from the treatment of infectious diseases to the treatment of autoimmune diseases, especially in the field of cancer immunotherapy. In this review, information is given about NK cell properties and their use in cancer and immunotherapy.

Keywords: NK Cell, Cancer, Immunotherapy

Presentation ID/Sunum No= 315

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Östrus Fazı Sırasında Fare Endometriyumunda MIWI ve MILI Ekspresyonu

Researcher Özlem Delibaş[1] , Prof. Dr. Serpil Ünver Saraydın [1]

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı
[*]Corresponding author: Serpil Ünver Saraydın

Özet

Uterus endometriyumu, östrus siklusu sırasında büyüme, farklılaşma, yeniden şekillenme/bozulma ve onarım dahil olmak üzere düzenli döngüsel değişikliklere uğrar. Endometriyumun morfolojik ve histolojik değişiklikleri, embriyonun başarılı implantasyonu için endometriyal reseptivitenin hazırlanması için gereklidir. Endometriyum, östrus siklusu sırasında hormonlar tarafından tetiklenen çeşitli sinyallere yanıt olarak dinamik bir şekilde düzenlenir. Bu dinamik değişimin östrojen ve progesteron gibi ovaryum steroid hormonları tarafından düzenlendiği bilinir. Hormonal düzenleniminin yanı sıra çok sayıda sinyal molekülünün komplike bağlantıları aracılığıyla da düzenlenir. Östrus siklusu sırasında uterustaki moleküler mekanizmalar tam olarak anlaşılamamıştır. PIWI-etkileşimli RNA (piRNA)'lar, germ hattında transpozonları susturarak genom bütünlüğünü sağlayan, PIWI ailesi proteinleriyle ilişkili küçük kodlamayan RNA'lardır. PIWI proteinleri, piRNA'ların biyogenezi ve fonksiyonu için gereklidir. Farede üç PIWI proteini tanımlanmıştır. Bunlar; MIWI (PIWIL1), MILI (PIWIL2) ve MIWI2 (PIWIL4)'dir. PIWI proteinlerini, piRNA'ları ve piRNA biyogenezinde rolü olan proteinleri içeren piRNA yolağı, transpozonları susturma yoluyla genom bütünlüğünü korur. Önceki çalışmalar piRNA'ların gametogenez, tümörijenez, epigenetik regülasyon, germ hattı gelişimi, transpozon susturma ve gen ekspresyonunun regülasyonunda önemli roller oynadığını göstermiştir. piRNA'ların biyogenezinde ve işlevinde yer alan PIWI proteinleri, piRNA'ların biyogenezi ve/veya doğru işleyişi için kritiktir. Birçok çalışma, piRNA yolağının gametogenez, fertilite ve embriyonik gelişimde önemli bir rol oynadığını ortaya çıkarmıştır. Dahası, bazı çalışmalar piRNA yolağının seks hormonları tarafından düzenlendiğini bildirmiştir. Çalışmamızda, östrus siklusunun östrus fazında fare uterus dokusunda MIWI ve MILI proteinlerinin ekspresyonu incelendi. Farelerin östrus siklusu vajinal smear aracılığıyla belirlendi. Östrus fazında toplanan uterus dokularında MIWI ve MILI proteinlerinin ekspresyonları immunofloresans boyama yöntemiyle gösterildi. Uterus endometriyumundaki MIWI ekspresyonu luminal epitel, glandular epitel ve kan damarlarında stromal hücrelere göre daha güçlü bir şekilde eksprese edildi. Östrojen, östrus fazında dramatik bir şekilde azaldığı için, bu sonuç MIWI'nin östrojen tarafından hassas bir şekilde düzenlendiğini düşündürmektedir. MILI'nin ekspresyonu ise östrus fazında luminal epitel yüzeyinde ve kan damarlarında belirlendi. Sonuç olarak, bulgularımız östrus siklusu sırasında MIWI ve MILI proteinlerinin ekspresyonunun uterus dokusunun yeniden şekillenmesinde olası bir rolleri olabileceğini düşündürmektedir ve daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: MIWI, MILI, Endometriyum, Östrus siklusu

Expression of MIWI and MILI in Mouse Endometrium During Estrus Phase

Abstract

Uterine endometrium undergoes regular cyclic changes including growth, differentiation, remodeling/breakdown during the estrous cycle. The morphological and histological changes of uterine endometrium are required for preparing endometrial receptivity for successful implantation of embryo. The endometrium is dynamically regulated in response to various signals triggered by hormones during the estrous cycle. It is known that this dynamic change is regulated by ovarian steroid hormones such as estrogen and progesterone. In addition to hormonal regulation, it is also regulated by the complicated networks of many signal molecules. The molecular mechanisms in the uterus during the estrous cycle is not fully understood. PIWI-interacting RNAs (piRNAs) are small non-coding RNAs associated with PIWI family proteins that provide genome integrity by silencing transposons in the animal germline. PIWI proteins are essential for the biogenesis and function of piRNAs. Three PIWI proteins have been identified in the mouse. These are MIWI (PIWIL1), MILI (PIWIL2) and MIWI2 (PIWIL4). The piRNA pathway, which includes PIWI proteins, piRNAs and proteins that have a role in piRNA biogenesis, can maintain genome integrity by transposon silencing. Previous studies have shown that piRNAs play important roles in gametogenesis, tumorigenesis, epigenetic regulation, germline development, transposon silencing, and regulation of gene expression. The PIWI proteins involved in the biogenesis and function of piRNAs are critical for the biogenesis and/or proper functioning of piRNAs. Many studies have revealed that piRNA pathway play an important role in gametogenesis, fertility and embryonic development. Moreover, some studies have reported that the piRNA pathway is regulated by sex hormones. In our study, the expression of MIWI and MILI proteins in mouse uterine tissue during estrus phase of the estrous cycle were investigated. The estrous cycle of the mice was determined by vaginal smear. Expressions of MIWI and MILI proteins in uterine tissues collected during estrus phase were demonstrated by immunofluorescence staining method. MIWI expression was more strongly expressed in the luminal epithelium, glandular epithelium and blood vessels than stroma cells in the endometrium of uterus. Because the estrogen is dramatically decreased at estrus phase, this result suggests that MIWI is sensitively regulated by estrogen. Expression of MILI was detected at the surface line of the luminal epithelium and blood vessels in the estrus phase. In conclusion, our findings suggest that the expression of MIWI and MILI proteins may have a possible role in the uterine tissue remodeling during the estrous cycle and more comprehensive studies are needed.

Keywords: MIWI, MILI, Endometrium, Estrous cycle

Presentation ID/Sunum No= 437

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Overektomize Dişi Ratlarda GLP-1 Uygulamasının Karaciğer Oksidan / Antioksidan Durumuna Etkisi.

Dr. Nazan Elma[1] , Researcher Candan Sağlam[2] , Researcher Can Demirel[2] , Asst. Prof. Dr. İnci Turan[1] , Prof.Dr. Hale Sayan Özaçmak[1]

[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı
[2]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Fizyoloji Bölümü
**Corresponding author: NAZAN ELMA*

Özet

Menopozun, dünya çapında kadınlar arasında artmış oksidatif stres ve metabolik bozukluklarla ilişkili olduğu bilinmektedir. Overektominin sıçanlarda karaciğer dokularında oksidatif stres seviyelerinde önemli artışa ve antioksidan seviyelerinde azalmaya neden olduğu gösterilmiştir. Tip II diabetes mellitus ve obezite tedavisinde kullanılan Glukagon benzeri peptid-1 (GLP-1) analoğu olan liraglutide'in karaciğerde oksidatif stresi azaltıcı etkilerinin olduğu bildirilmektedir. Bu çalışmada, overektomi ile cerrahi menopoz uygulanan sıçanlarda liraglutid uygulamasının karaciğer oksidan/antioksidan durumuna etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmamızda, 32 adet Wistar Albino 200±50 gr ağırlığında dişi sıçanlar kullanılmıştır. Hayvanlar rastgele her grupta 8 hayvan olacak şekilde 4 gruba ayrılmıştır: Grup 1: Kontrol (sahte overektomi yapılan grup), Grup 2: Kontrol+GLP-1 (sahte overektomi yapılıp, 14 gün liraglutide uygulanan grup (150 mikrolitre/kg/gün), Grup 3: OVX (overektomi yapılıp 14 gün serum fizyolojik uygulanan grup), Grup 4: OVX+GLP-1 (overektomi yapılıp 14 gün liraglutide uygulanan grup). Deney hayvanları 14 günün sonunda yüksek doz anestezi ile feda edilerek karaciğer dokuları alınmıştır. Karaciğerde oksidatif stres durumu, malondialdehid (MDA) ve indirgenmiş glutatyon (GSH) düzeyleri ölçülerek değerlendirilmiştir. Gruplar arası farklılık ANOVA testi ile belirlendikten sonra grup içi farklılıklar Benferonni testi ile belirlenmiştir. Karaciğer dokusu MDA düzeyleri; OVX grubunda kontrol grubuna kıyasla yükselmiştir, liraglutide uygulanan overektomize sıçanlarda OVX grubuna kıyasla düşmüştür. GSH düzeyleri karaciğer örneklerinde; OVX grubunda KONTROL grubuna kıyasla düşmüştür. Liraglutide uygulanan OVX grubunda GSH düzeyleri, kontrol ve OVX grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde azalmıştır. Sonuçlarımız GLP-1 agonisti tedavisinin hepatik GSH düzeylerini etkileyerek overektominin neden olduğu hepatik oksidatif stresi azalttığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Menopoz, Glp-1 Reseptör Agonisti, Oksidatif Stres, Karaciğer

Effect of GLP-1 Application on Liver Oxidant / Antioxidant Status in Ovariectomized Female Rats.

Abstract

Menopause is known to be associated with increased oxidative stress and metabolic disorders among women worldwide. Ovariectomy has been shown to cause a significant increase in oxidative stress levels and a decrease in antioxidant levels in liver tissues in rats. It is reported that liraglutide, which is an analogue of Glucagon-like peptide-1(GLP-1) used in the treatment of type II diabetes mellitus and obesity, has oxidative stress reducing effects on the liver. In this study, it was aimed to investigate the effect of liraglutide administration on liver oxidant / antioxidant status in rats undergoing surgical menopause with ovariectomy. In our study, 32 Wistar Albino female rats weighing 200±50 g were used. The animals were randomly divided into 4 groups, with 8 animals in each group: Group 1:Control (group with sham ovariectomy), Group 2:Control+GLP-1 (group with sham ovariectomy and liraglutide for 14 days (150 µl/ kg/day)), Group 3: OVX (group with overectomy and saline for 14 days), Group 4: OVX + GLP-1 (group with ovariectomy and liraglutide for 14 days). Animals were sacrificed with high dose anesthesia at the end of 14 days and liver tissues were removed. Oxidative stress status in the liver was evaluated by measuring malondialdehyde (MDA) and reduced glutathione (GSH) levels. After the difference between groups was determined by ANOVA test, within-group differences were determined by Benferonni test. Liver tissue MDA levels increased in the OVX group compared to the control group and decreased in the ovariectomized rats treated with liraglutide compared to the OVX group. GSH levels in liver samples decreased in the OVX group compared to the Control group. GSH levels in the liraglutide applied OVX group were statistically significantly decreased compared to the Control and OVX groups. Our results show that GLP-1 agonist treatment reduces hepatic oxidative stress caused by ovariectomy via affecting hepatic GSH levels.

Keywords: Menopause, GLP-1 Receptor Agonist, Oxidative Stress, Liver

Presentation ID/Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Plevral Efüzyon Tanısında Toplam Oksidan Kapasite, Toplam Antioksidan Kapasite ve Piruvat Kinaz Değerlerinin Belirleyiciliği

Exp. Dr. Muhammed Emin Düz[1]

[1]*Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Muhammed Emin DÜZ*

Özet

Giriş-Amaç:Plevral boşlukta sıvı birikimine plevral efüzyon (PE) denilmektedir. Normalde plevral boşluğa olan sıvı üretimi ve emilimi denge halindedir . Bu denge bozulduğunda plevral efüzyon (PE) oluşur. Plevral efüzyonda (PE) transuda/eksuda ayırımında Light kriterlerinde belirtilen (protein, LDH) çeşitli biyobelirteçler kullanılmaktadır. Bizde bu çalışmada, Piruvat Kinaz (PK) , Total Antioksidan Status (TAS) ve Total Oksidan Status (TOS) kullanarak transuda/eksuda ayırımının yapılıp yapılamayacağını araştırmayı amaçladık. Materyal-Metod: 01 ocak 2019 ile 01 Aralık 2019 tarihleri arasında PE tespit edilen 64 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalardan torasentezle 2 adet sıvı örneği ve eş zamanlı 1 adet kan örneği alındı. Birer tanesi Light kriterlerine göre çalışılarak transuda/exuda ayırımı yapıldı. Diğer sıvı ise -21°C derecede saklandı. Toplanan sıvıda TAS/TOS ve PK kullanılarak transuda/exuda ayırımının yapılıp yapılamayacağı bilirlenmeye çalışıldı. Bulgular: Toplam hasta sayısı 64 olup 28 (43,75%) kadın, 36 (56.25%) erkek, yaş ortalaması 67.07±12.26 idi. Total transuda sayısı 32 olup 16 (50%) kadın, 16 (50%) erkek, total exuda sayısı 32 olup 12 (37,5%) kadın, 20 (62,5%) erkek idi. Transuda/eksuda tanısı almış hastalarda kanda bakılan biyokimyasal değerler istatistiksel olarak anlamlı fark göstermedi. Plevral sıvıda ligt kriterleri açısından bakılan biyokimyasal değerler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark mevcut idi(protein için p<0,004, LDH için p=0,06). Hastaların saklanan plevral sıvılarında transuda/eksuda ayırımı için ayrı ayrı çalışılan PK, TAS ve TOS değerlerinin cutt off değerine göre, hepsinde istatistiksel olarak anlamlı fark vardı(sırasıyla p=0,04, p=0,02, p=0,01). Sonuç: PE bulunan hastalarda plevral efüzyon sıvısında TAS, TOS ve PK çalışılarak transuda/eksuda ayrımında kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Plevral Efüzyon, Light Kriterleri, Prüvat Kinaz, TAS, TOS

The Determinants of Total Oxidant Capacity, Total Antioxidant Capacity and Pyruvate Kinase Values in the Diagnosis of Pleural Effusion

Abstract

Introduction: Fluid accumulation in the pleural space is called pleural effusion (PE). Normally, fluid production and absorption into the pleural space are in equilibrium. When this balance is disturbed, pleural effusion (PE) occurs. Various biomarkers specified in Light criteria (protein, LDH) are used in the differentiation of transudate/exudate in pleural effusion (PE). In this study, we aimed to investigate

whether the separation of transudate/exudate can be made using Pyruvate Kinase (PK), Total Antioxidant Status (TAS), and Total Oxidant Status (TOS). Materials and Methods: 64 patients who were diagnosed with PE between January 01, 2019, and December 01, 2019, were included in the study. Transudate / exude distinction was made by studying one of them according to Light criteria. The other liquid was stored at -21 ° C. It was tried to be known whether the separation of transudate/exudate can be made by using TAS / TOS and PK in the collected fluid. Results: The total number of patients was 64, 28 (43.75%) female, 36 (56.25%) male, with a mean age of 67.07 ± 12.26. The total number of transudates was 32, 16 (50%) female, 16 (50%) male, total exudate number 32, 12 (37.5%) female, 20 (62.5%) male. Biochemical values in the blood of patients diagnosed with transudate/exudate did not show a statistically significant difference. There was a statistically significant difference between the biochemical values of the pleural fluid in terms of light criteria ($p < 0.004$ for protein, $p = 0.06$ for LDH). There was a statistically significant difference according to the cut-off value of the PC, TAS, and TOS values studied separately for the differentiation of transudate/exudate in the stored pleural fluids of the patients ($p = 0.04$, $p = 0.02$, $p = 0.01$, respectively). Conclusion: We think that it can be used in the differentiation of transudate/exudate by studying TAS, TOS, and PK in pleural effusion fluid in patients with PE.

Keywords: Pleural Effusion, Light Criteria, Private Kinase, TAS, TOS

Presentation ID/Sunum No= 344

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pseudomonas Aeruginosa (PAO1) Suşunun Değişik Isı ve Değişik Üreme Fazlarında Housekeeping Gen Anlatımı Düzeyleri

Asst. Prof. Dr. Gülçin Gacar[1] , Prof.Dr. Mustafa Haluk Vahaboğlu[2] , Ph.d. Cand. Sema Yusufoğlu[3]

[1]Kocaeli Üniverstesi
[2]İstanbul Medeniyet Üniversitesi
[3]Kocaeli Üniversitesi
**Corresponding author: GÜLÇİN GACAR*

Özet

P. aeruginosa PA01 standart kökeninin ve dört ayrı hastaneden elde edilmiş dört P. aeruginosa klinik kökeninin 8 housekeeping geni 37 ve 42 derecelerde Brain-Heart Infusion, Mueller-Hinton ve Tryptic Soy Broth sıvı besi yerlerinde ve ayrıca dört değişik NaCl yoğunluğunda mRNA anlatımları açısından gerçek zamanlı PZR deneyi ile ölçüldü. Amaç değişen koşullara karşın anlatımı en istikrarlı genleri seçmek ve mRNA anlatımları açısından bağıl nicelik kıyaslaması yapmayı hedefleyen gelecek çalışmalarda bu istikrarlı genlerin gerçek zamanlı PZR deneylerinde iç kontrol olarak kullanımını önermektir. Bu amaçla PA01 genomundan Oligo 5.0 programı yardımı ile proC, fabD, rpoD, rpoS, oprB, rodA, rpoB ve fonksiyonu bilinmeyen gen x1 seçilerek bunları hedef alan primer dizileri belirlendi. Total RNA izolasyonu asit-fenol guanidine metodu ile izole edilip Random Hexamer Primerleri aracılığı ile cDNA ya çevrildi. Deneyler 570C derece annealing ısısı kullanılarak ve SYBR Gren I boyasının ışıma miktarları 840C da ölçülerek yapıldı. Deneylerde elde edilen "Crossing Point" değerleri Bestkeeper ve NCSS programları aracılığı ile istikrarlılık ve birbirleri ile uyum açısından değerlendirildi. proC ve rpoD genleri hem PA01 standart köken için hem de dört klinik izolat için en istikrarlı ve birbirleri ile uyumlu genler olarak bulundu. Bu genlerin P. aeruginosa ile yapılacak bağıl nicel kıyaslama amaçlayan gerçek zamanlı PZR deneylerinde iç kontrol olarak kullanılmaları önerildi.

Anahtar Kelimeler: P.Aeruginosa, İç Kontrol, Housekeeping Gen, mRNA, Gerçek Zamanlı PZR

Expression Stability of Housekeeping Genes of P. Aeruginosa (PA01) at Various Temperature and Growth Stages

Abstract

Expression stability of 8 Housekeeping genes of P. aeruginosa PA01 and of four other clinical strains of P. aeruginosa isolated in four different hospitals were studied with real time PCR methodology after incubating these strains in 37 and 42 degrees centigrade in Brain-Heart Infusion, Mueller-Hinton and Tryptic Soy broth media and additionally in broth media with different NaCl concentrations. This study aimed to find most stable genes to be used in future studies as internal controls for relative

quantification of mRNA expressions of genes in P. aeruginosa. For this purpose, primers were designed by the aid of Oligo 5.0 for proC, fabD, rpoD, rpoS, oprB, rodA, rpoB and an unknown porin like gene x1 of the genome of PA01. Total RNA from strains was isolated by the acid-phenol guanidine method and transcribed to cDNA by Random Hexamer Primers. PCR cycles were accomplished by an annealing temperature of 570C and the readings for SYBR Green I dye were at 840C. Crossing points were evaluated for stability and correlation to each other by the softwares Bestkeeper and NCSS. Both in PA01 and in clinical strains proC and rpoD genes were the most stable genes. This study suggested using these genes as the internal control of relative quantifications of genes in P. aeruginosa by real-time PCR method.

Keywords: P. Aeruginosa, Internal Control, Housekeeping Gene, mRNA, Real-Time PCR

Presentation ID/Sunum No= 330

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ramelteon'un Mesane Düz Kas Kasılma Gevşeme Mekanizması Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Özgür Bulmuş[1] , Assoc. Prof. Dr. Emine Kaçar[2]

[1]Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji AD.
[2]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji AD.

Özet

Giriş: Ramelteon, 2005 yılında FDA tarafından onaylanmıştır. Uyku latansını kısaltıcı etkisini MT1 ve MT2 reseptörleri üzerinden gösteren bir melatonin agonistidir. Uykuya dalma güçlüğü ile ortaya çıkan veya sirkadiyen ritm bozukluğunun ön planda olduğu insomnilerde tercih edilmelidir. Daha önce yapılan çalışmalarda melatoninin birçok düz kas üzerinde inhibitör etkinliğe sahip olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmalardan birinde melatonin mesane düz kası üzerinde inhibitör etkisi olduğu gösterilmiştir. Ancak klinik kullanımda olan ve melatonin agonisti olan ramelteonun mesane kontraksiyonu üzerinde etkinliğini inceleyen her hangi bir çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle çalışmamızda ramelteonun mesane kontraksiyonları üzerine etkisini incelemeyi amaçladık. Materyal ve Metod: Çalışmada Wistar-albino (n=7) cinsi intak dişi sıçan kullanıldı. Dekapitasyonu takiben 1.2x2x1 mm boyutunda mesane dokuları hazırlandı ve izole organ banyosuna asıldı. Regülasyon periyodunun ardından ramelteon iki ayrı doz 0.2μM, 1μM olacak şekilde nonkümülatif olarak uygulandı. Uygulama öncesi ve sonrası eğri altında kalan alan (area), peak to peak (p-p) değerleri % değişim olarak normalize edildi. Verilerin istatistiksel analizleri SPSS 22.0 programında eşleştirilmiş T testi uygulanarak değerlendirildi. Bulgular: Ramelteon spontan mesane kontraksiyonlarının p-p ve area değerlerinde 0.2 ve 1μM dozda istatiksel olarak anlamlı artışa neden oldu($P<0.01$). Sonuç: Ramelteon spontan mesane kontraksiyonları üzerinde aktivatör etkiye sahiptir. Klinik kullanımında bu etki göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ramelteon, Mesane, Kontraksiyon, Rat.

Investigation of the Effect of Ramelteon on Bladder Smooth Muscle Contraction Relaxation Mechanism

Abstract

Introduction: Ramelteon was approved by the FDA in 2005. It is a melatonin agonist that shows its sleep latency shortening effect through MT1 and MT2 receptors. It should be preferred in insomnias with difficulty in sleep latency or where circadian rhythm disturbances are at the forefront. It has been determined in previous studies that melatonin has an inhibitory effect on many smooth muscles. In one of these studies, melatonin has been shown to have an inhibitory effect on bladder smooth muscle. However, there are no studies examining the effectiveness of ramelteon, which is a melatonin agonist, on bladder contraction. Therefore, in our study, we aimed to examine the effect of ramelteon on

bladder contractions. Material Method: Wistar-albino (n=7) intact female rats were used in the study. Following decapitation, 1.2x2x1 mm bladder tissues were prepared and placed in an isolated organ bath. After the regulation period, ramelteon was applied non-cumulatively in two separate doses of 0.2μM and 1μM. Before and after the application, the area under the curve and peak to peak (p-p) values were normalized as % change. Statistical analysis of the data was evaluated using the paired T test in the SPSS 22.0 program. Results: Ramelteon caused a statistically significant increase in p-p and area values of spontaneous bladder contractions at 0.2 and 1μM doses (P <0.01). Conclusion: Ramelteon has an activator effect on spontaneous bladder contractions. This effect should be taken into account in clinical use.

Keywords: Ramelteon, Bladder, Contraction, Rat.

Presentation ID/Sunum No= 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlık Alanlarında Eğitim Alan Öğrencilerin Çevrimiçi Öğretime Yönelik Metaforları

Asst. Prof. Dr. Çetin Toraman[1] , Asst. Prof. Dr. İbrahim Uysal[1]

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Özet

Geleneksel öğrenme-öğretme yöntemlerinin sınırlılıkları sebebiyle sınıf içi etkinliklerini yürütme olanağının var olmadığı durumlarda, eğitimenler ile öğrenenler arasında iletişim ve etkileşimin özel olarak hazırlanmış öğretim ortamları yoluyla belirli bir merkezden sağlanan öğretim yöntemi uzaktan öğretim olarak adlandırılır. Covid-19 pandemi sürecinde, uzaktan eğitim, öğretim teknolojisi vb. alanlarda çalışan araştırmacılar, bu dönemde gerçekleştirilen online/uzaktan eğitim-öğretim faaliyetlerini olağan koşullarda gerçekleştirilen uzaktan eğitimden ayırt etmek için bu dönemi "acil uzaktan eğitim" olarak adlandırmayı önermektedirler. Metafor analizi, özellikle yeni ve karmaşık kavram, olay ve olguların derinlemesine araştırılmasında oldukça etkili bir araştırma yöntemi olarak tanımlanmaktadır. Metafor, bireylerin kendi dünyalarını yapılandırmalarına ve anlamalarına yönelik oldukça etkili bir mekanizma olarak görülmektedir. Bu araştırmada sağlık alanında eğitim alan öğrencilerin çevrimiçi/online öğretime yönelik düşünceleri ve anlamlandırmaları metaforlar aracılığıyla araştırılması amaçlanmıştır. Araştırmaya tıp fakültesi, diş hekimliği fakültesi ve sağlık hizmetleri meslek yüksekokulu öğrencilerinden toplam 98 öğrenci katılmıştır. Çevrimiçi/online öğretim kavramını kız öğrenciler 74, erkek öğrenciler 32 farklı metaforla özdeşleştirmişlerdir. Araştırma fenomenolojik bir araştırmadır. Hem metaforlar hem de gerekçeler birlikte incelenerek tümevarımsal içerik analizi gerçekleştirilmiştir. Elde edilen iki temedan ilki çevrimiçi/online öğretimin faydalı yönlerinde öğretimin; kayıt altına alınmasının, kayıtlardan tekrar tekrar izlemeyi ve pekiştirmeyi sağlaması, gereksiz vakit kaybını önlemesi, eğitimin durmasını engellemesi ve gereken değeri görmediği kodları ile vurgular yapılmıştır. Ortaya çıkan ikinci tema olan Çevrimiçi/online öğretimin faydasız yönlerinde öğretimin; beceri kazandırmada yetersiz olduğu, uygulama yapılamadığı, mecburiyetten yapıldığı, yüz yüze öğretimin yerini tutamadığı, karmaşık ve anlaşılması zor olduğu, etkileşimi engellediği, motivasyonu zorlaştırdığı, derin öğrenme fırsatı vermediği, üniversitelerdeki her bölüme uymadığı, telafisi olmayan kayıplar yarattığı, çözüm değil sorunun kendisi olduğu, işkence gibi olduğu, hakkıyla becerilemediği, istenmeden yapıldığı, uzun vadede zararının görüleceği, öğreneni tembelliğe ittiği kodları ile vurgular yapılmıştır. Acil uzaktan eğitim olarak adlandırılan çevrimiçi/online eğitim-öğretim faaliyetlerinin değerlendirme sürecinin eğiticilerinde düşünceleri ve anlamlandırmalarının araştırılarak yapılması tarafımızca önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Uzaktan Eğitim, Sağlık Eğitimi, Metafor

Exploring Online Teaching Metaphors in Health Education

Abstract

The researchers who work in the fields such as distance education, instructional technology, etc. during the Covid-19 pandemic suggests naming this type of education as "emergency remote teaching" to distinguish the remote teaching activities carried out in this period from the distance education carried out under normal circumstances. Metaphor analysis is a research method especially for the in-depth analysis of new and complex concepts and phenomena, and it is an effective mechanism for individuals to construct and understand their own world. This study aims to investigate the thoughts and interpretations of healthcare students towards online education through metaphors. The sample of this study consists of 98 students from the faculty of medicine, faculty of dentistry and health service vocational college. The research has been designed according to phenomenological research design. Inductive content analysis was used to examine the metaphors and rationale together. The first of the two themes emphasizes the advantages of online teaching such as the “to be able to record the session, watch the session when available, have reinforcement from the recordings, prevent the interruption of education, and more value should be given to online teaching”. The second theme that emerged about the online teaching is its negative aspects. The students stated that online teaching is not appropriate to gaining skills, it is not possible to practise the knowledge, it cannot replace face-to-face teaching, it is not suitable for interaction, it does not provide deep learning opportunities for the students, it is not appropriate for all subjects or disciplines, it creates nonrecoverable losses, it is like torture, and, it results in laziness. In the current process, it is recommended that the evaluation process of online education activities, which is also called emergency remote teaching, should be carried out by investigating the opinions and interpretations of the educators.

Keywords: Remote Teaching, Distance Education, Health Education, Metaphor

Presentation ID/Sunum No= 115

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlıklı Gebelerde Selenyum Düzeylerinin Tiroid Metabolizmasına Etkisi

Exp. Dr. Elif Menekşe[1] , Exp. Dr. Çiğdem Tura Bahadır[1]

[1]Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Elif MENEKŞE*

Özet

Giriş Tiroid bezi spesifik selenoproteinleri bulundurduğu için doku gramı başına en yüksek selenyum içeriğine sahip organdır. İyot ve selenyum eksikliği olan çocuklarda selenyum replasmanı sonrasında tiroid fonksiyonlarında iyileşme görüldüğünden beri, tiroid metabolizması ile selenyum arasındaki bağlantılara ilişkin çalışmalar çoğalmıştır. Literatür verileri çoğaldıkça iyot desteği yanında, sağlıklı bireyler ve bilinen tiroid patolojisi olan kişilere, özellikle gebelere selenyum suplemantasyonu yapılıp yapılmaması gerektiği giderek artan sorular arasındadır. Bu bağlamda araştırma motivasyonumuz gebelerde selenyum düzeyleri ile TSH, serbest T3 (sT3) ve serbest T4 (sT4) arasındaki ilişkiyi araştırmaya odaklıdır. Method 18-44 yaş arasında 81 gebe çalışma grubuna dahil edildi. Klinik açıdan tiroid rahatsızlığına sahip gebeler çalışmaya dahil edilmedi. Serum selenyum düzeyleri ile, serum TSH, sT3 ve sT4 seviyeleri arasında bağlantı Pearson korelasyon analizi ile araştırıldı. P değeri 0,05'den küçük sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Sonuç Serum selenyum düzeyleri ile sT4 düzeyleri arasında anlamlı korelasyon saptandı (p=0,028, r=0.245). Serum sT3 ve TSH ile serum selenyum düzeyleri arasında korelasyon saptanamadı (sırasıyla p=0,943 ve p=0,746). Tartışma Gebelikte selenyum desteğinin potansiyel faydalarını gösteren bazı literatür verileri vardır. Selenyum desteğinin her ne kadar tiroid fonksiyonları üzerine olumlu etkileri gösterilmiş olsa da kişisel cevaplar ve bireysel muhtemel toksik düzeyler hakkında henüz net veriler bulunmamaktadır. Selenyum düzeylerindeki düşüşlerin tiroid bezi üzerinden metabolizmaya olumsuz etki yapacağı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Selenyum, Tiroid Metabolizması

The Effect of Selenium Levels on Thyroid Metabolism in Healthy Pregnancy

Abstract

Objective: Since the thyroid gland contains specific selenoproteins, it is the organ with the highest selenium content per gram of tissue. Since improvement in thyroid function has been observed after selenium replacement in children with iodine and selenium deficiency, studies on the links between thyroid metabolism and selenium have multiplied. As the literature data increases, it is among the increasing questions whether selenium supplementation should be applied to healthy individuals and people with known thyroid pathology, especially pregnant women, in addition to iodine

supplementation. In this context, our research motivation is focused on investigating the relationship between selenium levels and TSH, free T3 (fT3), and free T4 (fT4) in pregnant women. Method: 81 pregnant women between the ages of 18-44 were included in the study group. Pregnant women with clinical thyroid disease were not included in the study. The relationship between serum selenium levels and serum TSH, fT3, and fT4 levels was investigated by Pearson correlation analysis. Results with a p-value less than 0.05 were considered statistically significant. Result: A significant correlation was found between serum selenium levels and fT4 levels ($p = 0.028$, $r = 0.245$). There was no correlation between serum fT3 and TSH and serum selenium levels ($p = 0.943$ and $p = 0.746$, respectively). Conclusion: There is some literature data showing the potential benefits of selenium supplementation during pregnancy. Although selenium supplementation has shown positive effects on thyroid functions, there are no clear data on individual responses and individual possible toxic levels. It can be said that decreases in selenium levels will negatively affect metabolism through the thyroid gland.

Keywords: Pregnancy, Selenium, Thyroid Methabolism

Presentation ID/Sunum No= 249

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Satureja pilosa Velen. Bitkisinin Antikolinesteraz İnhibitör Aktivitesi

Ma. St. Betül Kiraz Kınoğlu [1] , Prof.Dr. Ahmet Ceyhan Gören[2]

[1]Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Farmakognozi ve Doğal Ürünler Kimyası Ana Bilim Dalı, 34093, Fatih-İstanbul, Türkiye

[2]Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Analitik Kimya Ana Bilim Dalı, 34093, Fatih-İstanbul, Türkiye

Özet

Alzeheimer yaşlılıkla beraber ortaya çıkan ve sebebi tam olarak tespit edilememiş nedenlerle, sağlıklı beyin dokusunun dejenerasyonu sonucu kendini göstermeye başlayan ve başta unutkanlık olmak üzere çeşitli zihinsel ve davranışsal bozukluklara yol açan ilerleyici , nörodejeneratif bir hastalıktır [1]. Günümüzde bu hastalığın tedavisinde en etkili sonuçların asetilkolinesteraz grubu inhibitörleri tarafından alındığı bilinmektedir [2]. Çalışmamızda halk arasında "eybe kekiği" [3]olarak bilinen ve ülkemizde Güney Marmara,Ege ve Batı Anadolu bölgelerinde yayılım gösteren S.pilosa Velen. bitkisinin asetilkolinesteraz (ACHe) ve bütirilkolinesteraz (BCHe) enzim aktiviteleri Ellman yöntemiyle [4]incelenmiştir. In vitro ortamda gerçekleştirilen deneylerde , bitkinin yaprak ve dal kısmlarından ardışık olarak diklorometan, aseton ve methanol ekstreleri yanında direkt metanol ekstresi hazırlanmıştır. En yüksek ACHe inhibisyonunu, 200µg/mL konsantrasyonda % 87.5 ile bitki yaprağının methanol ekstresi gösterirken, en yüksek BCHe inhibisyonunu 200µg/mL konsantrasyonda % 72.6 ile bitki yaprağının diklrometan ekstresi göstermiştir. Çalışmada pozitif kontrol olarak Galantamin kulanılmış olup, ACHe ve BCHe inhibisyon değerleri 200µg/mL konsantrasyoda sırasıyla, %89.5 ve %87.9 olarak tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Satureja Pilosa, Asetilkolinesteraz, Bütirilkolinesteraz, ACHe, BCHe

Presentation ID/Sunum No= 1

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sigaranın Sperm Parametreleri Üzerine Etkisi: Vaka Raporu

Dr. Nevin Kocaman[1]

[1]*Fırat Üniversitesi*
**Corresponding Author: Nevin Kocaman*

Özet

Giriş: Erkeklerde sperm sayısı dünya genelinde sürekli azalmakta olup, her 20 erkekten birinde değişik oranlarda sperm sayı ve/veya fonksiyon problemi olduğu görülmektedir. Normal sperm değerlerinde kötüleşmede kitlesel iletişim araçları, hormonlu gıdalar, artmış çevresel toksinler ve sigaranın önemli rol oynadığı düşünülmektedir. Vaka: 37 yaşında erkek hasta 5 yıllık infertilite sebebiyle ünitemize başvurdu. Anamnezinde sigara öyküsü olan hastamızın eşinde herhangi bir özellik yoktu. Yapılan spermiyogram testinde konsantrasyon 100.000 sperm/ ml, ileri hareketli sperm sayısı % 8, yerinde hareketli % 22 ve hareketsiz % 70 idi. Sperm morfolojisi kötü olan hastanın daha önce bir İVF denemesinin olumsuz sonuçlandığı öğrenildi. Hastaya sigarayı bırakması önerildi. Sigarayı bıraktıktan 5 ay sonraki değerleri konsantrasyon 1.200.000 sperm/ ml, ileri hareketli sperm sayısı % 20, yerinde hareketli % 15 ve hareketsiz % 55 olarak tespit edildi. Hastanın sperm morfolojisi kısmen düzelmişti. Yapılan İVF tedavisi sonucu 4 embriyo elde edildi. Tüm embriyolar dondurulduu. Sonuç: Hastanın sigarayı bırakması spermiyogram sonuçlarında düzelme sağladı. Bu sebeple sigara ve benzeri toksik maddelerden uzak durulmasının sperm parametrelerini düzeltebileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Infertilite, Erkek Faktör, Spermiyogram, Sigara, İVF

The Effect of Smoking on Sperm Parameters: Case Report

Abstract

Introduction: Sperm count in men is constantly decreasing around the world, and it is seen that one out of every 20 men has sperm count and / or function problems at different rates. Mass media, hormonal foods, increased environmental toxins and smoking are thought to play an important role in the deterioration of normal sperm values. Case: A 37-year-old male patient applied to our unit due to 5-year infertility. The husband of our patient, who had a history of smoking, did not have any characteristics. In the spermiogram test, the concentration was 100,000 sperm / ml, the number of forward motile sperm was 8%, in situ motile 22% and immobile 70%. It was learned that a previous IVF trial of the patient with poor sperm morphology had negative results. The patient was advised to quit smoking. Five months after quitting smoking, the values were determined as 1.200.000 sperm / ml, the number of forward motile sperm 20%, in situ motile 15% and immobile 55%. The patient's sperm morphology was partially improved. Four embryos were obtained as a result of IVF treatment.

All embryos are frozen. Conclusion: The patient's smoking cessation improved his spermiogram results. Therefore, it was concluded that avoiding smoking and similar toxic substances could improve sperm parameters.

Keywords: Infertility, Male Factor, Spermiogram, Smoking, IVF

Presentation ID/Sunum No= 395

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tıp Öğrencilerinin Sağlığın Belirleyicilerine İlişkin Algılarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ayşen Melek Aytuğ Koşan[1]

[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Pek çok faktör bir araya gelerek bireylerin ve toplumun sağlığını etkilerler. Sağlığın geliştirilmesi, iyileştirilmesi açısından doktorlar, sağlık kavramı ve sağlığın temel belirleyicilerini göz önünde bulundurmalıdırlar. Bu çalışma ile, tıp fakültesi öğrencilerinin sağlığın temel belirleyicilerine ilişkin algılarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışma 2019-2020 yılında Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesinde eğitim gören 166 Dönem 1 öğrencisi (toplam öğrenci sayısının % 89'u) ve 47 Dönem 6 öğrencisi (toplam öğrenci sayısının % 31'i) ile yürütülmüştür. Öğrencilerden açık uçlu sorulardan oluşan bir soru formu doldurmaları istenmiştir. Verilerin analizinde içerik analizinden yararlanılmıştır. Kategorilerin oluşturulmasında Dahlgren and Whitehead (1991) tarafından oluşturulan sağlığın belirleyicileri modeli kullanılmıştır. Ayrıca farklı iki gruptan (Dönem 1 ve 6) elde edilen yüzdeler arasındaki farklılığın anlamlılığı test edilmiştir. Akhun'un (2019) önerdiği gibi örneklem büyüklükleri farklı olan (N1≠N2) iki gruptan elde edilen yüzdeleri karşılaştıran t-testi ile anlamlılık belirlenmiştir. Sözü geçen modelde bireylerin sağlığını etkileyen 5 faktör tanımlanmıştır. Dönem 1 öğrencileri Bireysel Özellikler Faktörü (F1) (%47.6), Yaşam Tarzı Faktörü (F2) (%39.8), Sosyal-Toplumsal Ağlar Faktörü (F3) (%34.3), Yaşama ve Çalışma Şartları faktörü(F4) (%35.5), Genel Faktörü (%78,9) sağlığın temel belirleyicileri olarak tanımlamışlardır. Dönem 6 öğrencilerinin tanımladıkları faktörler şunlardır; F1 (%51.1), F2 (%53,2), F3 (%25.5), F4 (%40.4) and F5 (%51.1). Yapılan istatistiksel analizde (t testi) sadece F5 için iki grubun yüzdeleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunurken, diğer faktörlere ilişkin anlamlı fark bulunmamıştır. Tıp. Fakültesinin eğitim programında yer alan etkinliklerle (örn: topluma dayalı öğrenme) öğrencilerin sağlığın temel belirleyicilerine ilişkin bilgi edinmeleri beklenmektedir. Çalışma, öğrencilerin sağlığın temel belirleyicilerini sınırlı sayıda faktörle açıkladıklarını ortaya koymuştur. Bu durum, eğitim programında öğrencilere sağlığın belirleyicilerine ilişkin daha geniş perspektif kazandıracak düzenlemeler yapılması ihtiyacını ortaya koymaktadır. Geleceğin doktorlarının tıp eğitiminde, Covid 19 salgını gibi bireyin sağlığını ulusal ve küresel ölçekte etkileyen faktörlerin, yüksek öncelikli konular olduğunun önemi belirginleşmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sağlığın Belirleyicileri, Tıp Eğitimi

Assessing the Medical Students' Perception of Health Determinants

Abstract

Many factors combine together to affect the health of individuals and communities. Doctors need to be aware of health and underlie determinant of health. The purpose of this study was to assess the medical students' perception of main determinants of health. The study population consisted of 166 first year (89 % of total number) and 47 sixth year students (31% total number) in Çanakkale Onsekiz Mart University, School of Medicine at 2019-2020. Students completed an open-ended self-administered questionnaire. The data is evaluated by the content analysis. Health determinant model by Dahlgren and Whitehead (1991), were used for categorization. Additionally, t-test comparing the percentages obtained from two groups with different sample sizes (N1≠N2) used to compare of two students' group. (Akhun, 2019) Mentioned model provides five of factors that influence the individual's health. First year students identified Individual Characteristics Factor (F1) (47.6 %) Individual Lifestyle Factor (F2) (39.8 %) Social-Community Network Factor (F3) (34.3 %), Living and Working Condition Factor (F4) (35.5 %) and General Factor (F5) (78,9 %) as main determinant of health. The factors addressed by sixth year students were; F1 (51.1 %), F2 (53,2 %), F3 (25.5 %), F4 (40.4 %) and F5 (51.1 %). Statistical analyses indicated that proportion of responses under the factors did not vary according to two groups except F5. It is expected that students gain knowledge about health determinant through programs embedded in curricula (such as community-based learning). The study revealed that students explain the main determinants of health by limited number of factors. This situation reveals need for further improvement in curriculum that focuses on gaining greater insight into multicomponent determinants of health. Covid 19 pandemic also underlines that factors that influence the individual's health on national and global scale are high priority issue in the undergraduate medical education of future doctors.

Keywords: Health Determinants, Medical Education

Presentation ID/Sunum No= 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Türk Endometrium Kanser Hastalarında RASSF1A ve RASSF2A Tümör Baskılayıcı Genlerinin Promotör Metilasyon Analizi

Ph.c. Canc. Habibe Nur Atmaca[1] , Assoc. Prof. Dr. Şengül Tural[1] , Dr. Seda Gün[2] , Dr. Davut Güven[3] , Prof.Dr. Mehmet Kefeli[2]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı
[3]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı
**Corresponding author: Habibe Nur Atmaca*

Özet

Genel Bilgiler: Endometriyal kanser endometriyumda oluşur ve hücrelerin anormal ve kontrolsüz gelişimine yol açar. CpG adası promotör bölge metilasyonu ise genlerin aktivasyonunu veya baskılanmasını sağlar. Böylece genlerin ekspresyon seviyelerini kontrol eder. Anormal metilasyonlar genelde tümör hücre oluşumuyla ilişkilidir. Bu çalışmada, RASSF1A ve RASSF2A tümör baskılayıcı genlerinin Türk endometriyal kanser hastalarında, promotör bölge metilasyon durumlarını, hastalık riskiyle ve diğer klinopatolojik parametrelerle ilişkisini incelemek amaçlanmıştır. Materyal Metod: 40 örnekten (15 formaline fikse edilmiş parafin doku, 15 periferal kan, 10 sağlıklı endometriyal doku) genomik DNA izolasyonları yapılmıştır. Ardından, metilasyon özel PCR (MSP) ile RASSF1A ve RASSF2A tümör baskılayıcı genlerinin promotör bölge metilasyon durumları analiz edilmiştir. Sonuçlar: 40 örnekte, endometriyal kanser ve kontroller karşılaştırıldığında RASSF2A geni için istatistiksel anlamlılık bulundu ($P<0.001$) . FFPE örneklerinin %80'i ve kan örneklerinin %73.3' ü promotör bölge metilasyonuna uğramıştı. Kontrol grubunda metilasyon görülmedi. RASSF1A geni metilasyon paterni için, istatistiksel anlamlılık bulunamadı ($P<0.08$). Ayrıca RASSF1A ve RASSF2A geni istatistiksel olarak değerlendirildiğinde, yaş, menopoz durumu, metastaz ve tümör evresi ile herhangi bir ilişki bulunamadı. Tartışma: Bu çalışma, RASSF2A' nın endometriyal kanserde erken tanı ve hastalık ilerlemesi tayini için potansiyel bir biyo markır olabileceğini göstermiştir. RASSF1A geni promotör metilasyonu ise istatistiksel anlamlılığa çok yakındır. Vaka sayısının artırılması ile anlamlılık elde edileceği düşünülmektedir. Her iki genin de metilasyon sonuçları, endometriyal kanserle ilgili ileri araştırmalar için önem sağlar.

Anahtar Kelimeler: RASSF1A; RASSF2A; Endometriyal Kanser; Promotör Hipermetilasyon; MSP

RASSF1A and RASSF2A Tumor Supressor Genes Promoter Methylation Analysis in Turkish Endometrium Cancer Patients

Abstract

Endometrial cancer occurs in endometrium and allows the development of abnormal and uncontrolled cells. Methylation in CpG island promoter region determines gene activation or inhibition, so it controls the expression level of genes. Abnormal methylations are usually associated with tumor cell formation. In this study, we aim to investigate the promoter methylation status of RASSF1A and RASSF2A tumor suppressor genes in Turkish endometrium cancer patients and correlation with disease risk and other clinopathological parameters. Materials and Methods: Genomic DNAs were isolated from 40 specimens (15 FFPE (formalin-fixed paraffin embedded tissues), 15 paired blood samples and 10 healthy endometrial tissues). Following, methylation specific PCR (MSP) was performed to analyze methylation status of promoter regions of RASSF1A and RASSF2A tumor suppressor genes. Results: Of the 40 samples, statistically significance was found in RASSF2A gene in endometrial cancer cases when compared to control group (80 % FFPE samples and 73.3% paired blood samples had methylated promoters vs 0% methylation in control group) ($P<0.001$). For RASSF1A gene, there was no significant difference ($P=0.08$) of methylation patterns. Any correlation was found between ages, menopause state, metastasis condition and tumor grade in methylation patterns of RASSF1A and RASSF2A genes when statistically evaluated. Discussion: This study indicates that RASSF2A may be a potential biomarker for disease progression and early detection in endometrial cancer while promoter methylation in RASSF1A gene was borderline of statistical significance. However, the methylation results for both genes provide direction for further investigations in endometrial cancer.

Keywords: RASSF1A; RASSF2A; Endometrial Cancer; Promoter Hypermethylation; MSP

Presentation ID/Sunum No= 159

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Uyarılmış Sitotoksik T Hücre Eksozomlarının A549 Hücrelerinin Metastazı ve Proliferasyonu Üzerine Etkilerinin Araştırılması

Researcher Eldar Sovunjov[1] , Asst. Prof. Dr. Zehra Seda Halbutoğulları[1] , Asst. Prof. Dr. Gülçin Gacar[2] , Ra. Ahmet Öztürk[2] , Assoc. Prof. Dr. Gökhan Duruksu [2] , Prof.Dr. Yusufhan Yazır[3]

[1]Department of Medical Biology, Faculty of Medicine, Kocaeli University
[2]Department of Stem Cell, Institute of Health Sciences, Kocaeli University
[3]Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Kocaeli University

Özet

Giriş: Akciğer kanseri (AK) görülme sıklığı ve yol açtığı fiziksel, ruhsal, sosyal ve ekonomik sorunlar nedeniyle tüm dünyada ve ülkemizde önemli bir sağlık sorunu olmaya devam etmektedir. Yapılan çalışmalar uyarılmış sitotoksik T hücreleri (USTH) ile tümör mikroçevresi (TMÇ) ve kanserin iyi seyri arasında pozitif bağlantı olduğunu göstermiştir. Son zamanlarda USTH'lerin bu etkisinde eksozomların da TMÇ'de metastazı destekleyebilecek mezenkimal kök hücrelerini engelleyerek rol aldığı gösterilmiştir. Çalışmamızda USTH eksozomlarının A549 AK hücre hattı üzerindeki sitotoksik ve metastatik önleyici etkilerini in vitro olarak tespit etmeyi amaçladık. Metot: Sitotoksik T hücreleri, sağlıklı bireylerden elde edilen tam kandan izole edildi ve uyarıldıktan sonra 5 ila 7 gün kültüre edildi. USTH serumsuz besiyerinden ultrasantrifüj yöntemiyle eksozom izolasyonu yapıldı. İzole edilen eksozomların karakterizasyonu ve protein miktar tayini, akım sitometrisi, elektron mikroskobu ve BCA testi ile analiz edildi. Daha sonra USTH eksozomları ve USTH'ler 48 saat boyunca A549 hücreleri ile ortak kültüre alındı. Ortak kültür sonrası A549 hücrelerinin hücre canlılık analizi WST-1 deneyi ile gerçekleştirildi. Metastazla ilgili genlerin- MMP2, MMP9, TWİST, SNAIL- ifade düzeyleri qRT-PCR'da incelendi ve MMP2 ve MMP9 proteinleri konfokal mikroskopisinde değerlendirildi. Sonuç: Akım sitometri analizi, USTH eksozomlarının en yaygın ekzozom işaret proteinleri olan CD9, CD63 ve CD81 yüzey belirteçlerini ifade ettiğini gösterdi. Ekzozomların şekli ve boyutu yuvarlak ve 100-150 nm civarındaydı. WST-1 sonucunda, USTH eksozomlarının A549 hücre canlılığını ve proliferasyonunu arttırdığını gözlemledik. Bununla birlikte, metastazla ilgili genlerin ifade düzeylerinde azalma oldu. Konfokal mikroskop analizinde de MMP2 ve MMP9 seviyelerinin azaldığını gözlemledik. İlginç bir şekilde, A549 hücrelerinin USTH eksozomlarıyla birlikte kültürü, proliferasyonu tetiklemekte ve metastatik özelliklerini azaltmaktadır. Çalışmamızın sonuçlarını moleküler düzeyde daha ileri araştırmalarla açıklamayı hedefliyoruz. Bu çalışma Kocaeli Üniversitesi BAP Koordinasyon Birimi ve TÜBİTAK 1002 tarafından desteklenmiştir. Proje Numarası: TYL-2020-2119; 220S690.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, İmmunoterapi, Eksozomlar, CD8+ T Hücreler

Investigation of the Effects of Activated Cytotoxic T Cell Exosomes on Metastasis and Proliferation of A549 Cells

Abstract

Introduction: Lung cancer (LC) continues to be a major health problem worldwide due to its incidence and causing physical, psychological, social, and economic problems. Several studies have indicated a positive correlation between activated cytotoxic T cells (ACTC) in the tumor microenvironment (TME) and a good prognosis in cancer. Recently, ACTC-derived exosomes (ACTC-dEX) have been implicated in this effect through inhibiting mesenchymal stem cells that may promote metastasis in the TME. In this study, we aimed to detect the cytotoxic and metastatic inhibitory effects of ACTC-dEX on the A549 LC cell line in-vitro. Methods: Cytotoxic T cells were isolated from whole blood obtained from healthy individuals and cultured 5 to 7 days after stimulation. Exosomes from ACTC serum-free culture medium were collected by ultracentrifugation. The characterization and quantification of the isolated exosomes were analyzed by flow cytometry, electron microscopy, and BCA assay. We then co-cultured ACTC and ACTC-dEX with A549 cells for 48 hours. Afterward, the cell viability of A549 cells performed by WST-1 assay. MMP2 and MMP9 proteins evaluated by confocal microscopy and metastasis-related genes MMP2, MMP9, TWİST, SNAIL were detected by qRT-PCR. Results: Flow analysis showed that ACTC-dEX expressed CD9, CD63, and CD81 markers which are the most common exosome marker proteins, present on the vesicle surface. The shape and size of the exosomes were round and around 100-150 nm. ACTC-dEX increased A549 cell viability and proliferation. However, metastasis-related genes were decreased. We also observed decreased level of MMP2 and MMP9 in confocal microscope analysis. İnterestingly, co-culture of A549 with exosomes triggers proliferation and decreases metastatic properties. We aim to explain the outcomes of our study with the further investigation at the molecular level. This study was supported by Kocaeli University Scientific Research Projects Coordination Unit and TÜBİTAK 1002. Project Number: TYL-2020-2119; 220S690.

Keywords: Lung Cancer, Immunotherapy, Exosomes, CD8+ T Cells

Presentation ID/Sunum No= 354

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yabani Tip ve Flukonazole Adapte Edilmiş Magnusiomyces Clavatus Suşlarının Virülans ve Triazole İlaç Duyarlılıklarının Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Engin Kaplan[1]

[1]*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi*

Özet

Magnusiomyces clavatus, beyazımsı ve artrokoniyal maya benzeri bir mantardır. Magnusiomyces clavatus, insanlarda fırsatçı bir etken olup, bulaşık makineleri gibi ıslak ev-içi ortamlarda düzenli olarak görülebilmektedir. M. clavatus akut hematolojik maligniteli hastalarda kan dolaşımı enfeksiyonlarının etiyolojik etkeni olarak giderek önem kazanmaktadır. M. clavatus türünün virülans ve ilaç direnç profilleri hakkında acil olarak daha fazla bilgiye ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışmada, yabani tip (wildtype) ve fluconazole adapte edilmiş 1 referans (CBS 132759) ve 4 ev-içi M. clavatus izolatının flukonazol (FLU), vorikonazol (VOR), itrakonazol (ITZ) ve izavukonazol (ISV) ilaçlarına ait minimum inhibisyon konsantrasyonları (MİK); biofilm oluşturma özellikleri ile hemoliz, fosfolipaz, esteraz, aspartil proteazı içeren enzimatik aktiviteleri, referans klinik Candida suşları (Candida albicans, ATCC 14053 ve Candida glabrata, ATCC 15126) ile karşılaştırılarak belirlendi. Yabani tip M. clavatus suşları kapsamında, MİK değerlerinin, FLU için 8-32 µg/mL, VOR için 0.25-2 µg/mL, ITZ için 0.125-1 µg/mL ve ISV için 0.06-0.25 µg/mL aralığında olduğu görüldü. Flukonazole adapte edilmiş suşlarda, MİK değerleri FLU, VOR, ITZ ve ISV için sırasıyla ortalama 5.84, 1.94, 1.31 ve 2.38 kata kadar artış göstermiştir. Flukonazole adapte edilmiş suşlar ilaçsız ortama geri alındığında, yabani tip suşlara kıyasla azalmış flukonazol duyarlılığı göstermeye devam etmişlerdir (7 günde 2.92-5.84 kat FLU MİK). Candida albicans ve Candida glabrata suşlarına benzer şekilde, M. clavatus suşlarında güçlü fosfolipaz aktivitesi gözlenmiş, buna karşın estaraz ve aspartil proteaz aktivitesi görülmemiştir. Ayrıca, flukonazole adapte edilmiş M. clavatus suşları için biyofilm oluşumu yabani tiplere oranla 1.60-2.66 kat arasında artış göstermiştir. Sonuç olarak, M. clavatus suşlarının patojenite için önemli özelliklere sahip olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, M. clavatus türünün, mantar enfeksiyonlarının tedavisinde birinci basamak bir antifungal ilaç olan flukonazolün artan konsantrasyonlarına karşı gösterdiği hızlı adaptasyon, diğer triazol ilaçlara karşı çoklu-direnç gösterme potansiyeline sahip olabileceğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Magnusiomyces Clavatus, Flukonazol Adaptasyonu, Virülans

Determination of Virulence and Triazole Drug Susceptibility of Wild Type and Fluconazole Adapted Strains of Magnusiomyces Clavatus

Abstract

Magnusiomyces clavatus is a whitish arthroconial yeast-like fungi. It is an opportunist in humans and also regular colonizers of wet in-house environments such as dishwashers. M. clavatus is an emerging

etiological agent of bloodstream infections in patients with acute hematological malignancies. There is an urgent need for more knowledge about virulence and drug resistance profiles of M. clavatus in the field. Thus, in this study, minimal inhibition concentrations (MIC) for fluconazole (FLU), voriconazole (VOR), itraconazole (ITZ), and isavuconazole (ISV); biofilm formation, and enzymatic activities of hemolysis, phospholipase, esterase, aspartyl protease were examined for 1 reference (CBS 132759) and 4 in-house M. clavatus isolates including FLU-adapted and wildtype groups in comparison to reference clinical strains of Candida genus (Candida albicans, ATCC 14053; and Candida glabrata, ATCC 15126). The MIC values for wild-type M. clavatus were in the range of 8-32 µg/mL for FLU, 0.25-2 µg/mL VOR, 0.125-1 µg/mL for ITZ, and 0.06-0.25 µg/mL for ISV. For FLU-adapted strains, MIC values showed rise up to 5.84-, 1.94-, 1.31-, and 2.38-fold on average, for FLU, VOR, ITZ, and ISV, respectively. After taking FLU-adapted strains back to drug-free condition, they continued to show a decreased FLU susceptibility in comparison to those of wild-type strains (2.92-5.84-fold FLU MIC in 7 days). In addition, similarly with those of Candida albicans and Candida glabrata, M. clavatus strains showed strong phospholipase, however no esterase and aspartyl protease activity were observed. Also, a range of 1.60-2.66-fold increase was observed for biofilm formation for fluconazole-adapted M.clavatus strains. In conclusion, it was determined that M.clavatus strains have important features for pathogenicity. The rapid adaptation of M.clavatus strain to increasing concentrations of fluconazole, a first-line antifungal drug in the treatment of fungal infections, indicates that it may have the potential to be multi-resistant to other triazole drugs.

Keywords: Magnusiomyces Clavatus, Fluconazole Adaptation, Virulence

Presentation ID/Sunum No= 301

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yatan Hastaların İdrar Kültüründen İzole Edilen *Candida* Türlerinin Dağılımı ve Antifungal Duyarlılık Oranları

Exp. Dr. Halil Er[1] , Exp. Dr. Cemile Aylin Erman Daloğlu[1] , Prof.Dr. Yeşim Çekin[1] , Assoc. Prof. Dr. Hatice Nevgün Özen[1]

[1] *Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji, Antalya, Türkiye*

Özet

Candida türleri, mantarların neden olduğu idrar yolu enfeksiyonları (İYE) arasında en yaygın etkenlerdir. *Candida* türü mantarların neden olduğu İYE'ları, toplumda daha az sıklıkla görülürken, çoğunlukla hastanede yatan hastalarda görülür. İYE etkeni olarak görülen *Candida* etkenleri yıllar veya hastaneler arasında gerek insidans gerekse etken spektrumu açısından değişimler göstermektedir. Bu çalışmada hastanemizde yatan hastalardan alınan idrar kültürlerinde üreyen *Candida* türü mayaların tür dağılımı ve antifungal direnç oranlarının saptanması amaçlanmıştır. Mayıs 2019-Aralık 2019 tarihleri arasında yataklı klinik servisler ve yoğun bakım ünitelerinde yatan 18 yaş üstü yetişkin hastalardan alınan idrar kültürü örneklerinden izole edilen *Candida* suşları retrospektif olarak taranarak çalışmaya alınmıştır. Tıbbi Mikrobiyoloji laboratuvarına gönderilen idrar kültürleri uygun besiyerine ekilerek 24-48 saat inkübasyona bırakılmıştır. İnkübasyon sonunda üreyen kolonilerden gram boyama sonucu maya saptanan suşlar MALDI-TOF (Bruker Daltonik GmbH, Bremen, Almanya) aracılığı ile tiplendirilmiştir. Çalışmaya alınan *Candida* türlerinin hepsine VITEK 2 (Biomerioux, Fransa) otomatize sistemi ile antifungal duyarlılık testi çalışılmıştır. Çalışmanın kapsadığı dönem içerisinde idrar kültürü örneklerinden 350 *Candida* suşu izole edilmiştir. Üreme saptanan hastaların 216'sının (%61,7) yoğun bakımda geri kalan 134 (%38,3) hastanın çeşitli servislerde yattığı tespit edilmiştir. *Candida* suşlarının 125'i (%35,7) *C. albicans*, 86'sı (%24,6) *C. tropicalis*, 55'i (%15,7) *C. glabrata*, 32'si (%9,1) *C. krusei*, 12'si (%3,4) *C. parapsilosis* 10'u (%2,9) *C.kefyr* olarak saptanmıştır. Saptanan *C.albicans* suşlarında %6,4 flukonazol, %9,6 vorikonazol, %3,2 amfoterisin B ve %1,6 flusitozin direnci bulunmuştur. *Candida tropicalis* saptanan izolatlarda %2,3 flukonazol, %1,7 vorikonazol, %5,8 kaspofungin, %2,3 mikafungin, %1,7 amfoterisin B direnci tespit edilmiştir. Hastanede yatan hastalarda *Candida*'ların neden olduğu idrar yolu enfeksiyonu sık görülmektedir. Yoğun bakım ünitesinde yatıyor olmak, üriner katater, diabet gibi kolaylaştırıcı faktörler varlığında daha kolay *Candida*'ya bağlı İYE görülmektedir. Ayrıca candidüri gelişiminde ileri yaş, kadın cinsiyet, geniş spektrumlu antibiyotik kullanımı, böbrek nakli, majör abdominal cerrahi, malignite gibi birçok risk faktörü bulunmaktadır. Kandidüri saptanan hastalar klinik bulguları ile birlikte değerlendirilmeli, kontaminasyon ve kolonizasyon ayrımı yapılmalıdır. Kandidüri gelişimini azaltmak için endikasyon olmadan üriner katater kullanılmaması başta olmak üzere diğer risk faktörlerinin sınırlandırılmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Candida, Kandidüri, antifungal duyarlılık

Distribution of *Candida* Species and Antifungal Sensitivity Rates Isolated from Urine Culture of Hospitalized Patients

Abstract

Candida species are the most common cause of urinary tract infections (UTIs) caused by fungi. UTIs caused by Candida are less common in the population but are mostly seen in hospitalized patients. Candida agents, which are seen as UTI agents, show changes over the years or between hospitals in terms of both incidence and spectrum of agents. In this study, it was aimed to determine the species distribution and antifungal resistance rates of Candida-type yeasts grown in urine cultures taken from patients hospitalized in our hospital. Candida strains isolated from urine culture samples taken from adult patients over 18 years old hospitalized in inpatient clinical services and intensive care units between May 2019 and December 2019 were retrospectively screened and included in the study. Urine cultures sent to the Medical Microbiology laboratory were cultivated on suitable media and left for 24-48 hours incubation. The strains in which yeast was detected as a result of gram staining from the colonies that grew at the end of the incubation were typed by MALDI-TOF (Bruker Daltonik GmbH, Bremen, Germany). Antifungal susceptibility test was performed on all Candida species included in the study with VITEK 2 (Biomerioux, France) automated system. During the period covered by the study, 350 Candida strains were isolated from urine culture samples. It was found that 216 (61.7%) of the patients with reproduction were hospitalized in intensive care and the remaining 134 (38.3%) patients were hospitalized in various services. Candida strains were identified as 125 (35.7%) C.albicans, 86 (24.6%) C.tropicalis, 55 (15.7%) C.glabrata, 32 (9.1%) C.krusei, 12 (3.4%) C.parapsilosis, 10 (2.9%) C.kefyr. 6.4% fluconazole, 9.6% voriconazole, 3.2% amphotericin B, and 1.6% flucytosine resistance were found in the C.albicans strains detected. In isolates with Candida tropicalis, 2.3% fluconazole, 1.7% voriconazole, 5.8% caspofungin, 2.3% micafungin, and 1,7% amphotericin B resistance were detected. Urinary tract infections caused by Candida are common in hospitalized patients. UTI due to Candida is more easily observed in the presence of facilitating factors such as being in the intensive care unit, urinary catheter, and diabetes. Also, there are many risk factors in the development of candiduria such as advanced age, female gender, use of broad-spectrum antibiotics, kidney transplantation, major abdominal surgery, and malignancy. Patients with candiduria should be evaluated together with their clinical findings, and a distinction should be made between contamination and colonization. It is thought that it is important to limit other risk factors, especially not to use urinary catheters without indication, to reduce the development of candiduria.

Keywords: *Candida*, Candiduria, antifungal sensitivity

Presentation ID/Sunum No= 336

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Periodontitis Hastalarında CRP Seviyeleri

Ma. St. Mousa Mohammad Ateyah[1] , Ma. St. Eda Çergel [1] , Asst. Prof. Dr. Süleyman Emre Meşeli[2] , Prof.Dr. Ayşen Yarat[1] , Prof.Dr. Leyla Kuru [1] , Asst. Prof. Dr. Hafize Öztürk Özener[1]

[1]Marmara University
[2]İstanbul Aydin University
**Corresponding author: Mousa Mohammad Ateyah*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, evre III periodontitis hastalarında ve sağlıklı bireylerde serum C-reaktif protein (CRP) düzeylerini belirlemek ve karşılaştırmaktır. Yöntemler: Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na başvuran toplam 40 kişi çalışmaya dahil edildi. Klinik ve radyografik değerlendirmelere göre, 20 hastaya evre III, derece C periodontitis teşhisi konulurken, 20 hasta periodontal sağlıklı olarak teşhis edildi. Çalışmada plak indeksi (PI), gingival indeks (GI), sondalama derinliği (SD) ve klinik ataşman seviyesi (KAS) değerlendirildi. Serum CRP değerleri, CRP Turbidimetri Kiti ile analiz edildi. Verilerin istatistiksel analizinde Statistical Package for Social Sciences (SPSS for Windows, Release 25.0, IBM Inc., U.S.A.) programı kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık $p < 0.05$ düzeyinde oluşturuldu. Bulgular: Periodontitisli hastalarda tüm klinik periodontal parametreler sağlıklı bireylere göre anlamlı olarak yüksek bulundu ($p < 0.001$). Periodontitis hastalarında SD ve KAS ortalaması sırası ile 3.15 ± 1.01 mm ve 3.43 ± 1.06 mm, sağlıklı bireylerde ise 1.94 ± 0.34 mm ve 1.96 ± 0.35 mm olarak ölçüldü. Sağlıklı bireyler ve periodontitis hastalarının CRP düzeylerinin ortalama değeri sırasıyla 0.35 ± 0.26 mg / L ve 1.72 ± 1.07 mg / L olarak ölçüldü. Periodontitisli hastalarda kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek CRP seviyesi saptandı ($p > 0.05$). Ayrıca çalışmadaki serum CRP seviyeleri ile tüm klinik periodontal parametreler arasında pozitif korelasyon tespit edildi ($p < 0.001$). Sonuç: Bu çalışmada, periodontitiste serum CRP düzeylerinin önemli ölçüde arttığı ve serum CRP düzeyinin şiddetli periodontal klinik parametrelerle ilişkili periodontal hastalıklar için gösterge olarak kullanılabileceği ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: C-Reaktif Protein; Periodontitis; Sondalama Derinliği; Plak İndeksi; Dişeti İndeks

CRP Levels in Periodontitis Patients

Abstract

Background and objective: The purpose of this study is to determine and compare the levels of serum C-reactive proteins (CRP) in stage III periodontitis patients and healthy subjects. Methods: A total of 40 subjects who applied to Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Marmara University was included in the study. Based on clinical and radiographic evaluations, 20 subjects were diagnosed

with stage III, grade C periodontitis, whereas 20 were periodontally healthy. The clinical periodontal indices and parameters used in the study were plaque index (PI), gingival index (GI), probing depth (PD) and clinical attachment level (CAL). Serum CRP was determined by CRP Turbidimetry Kit. The data were analyzed by using the Statistical Package for Social Sciences (SPSS for Windows, Release 25.0, IBM Inc., U.S.A.). The statistical significance was set up at $p<0.05$ level. Results: All clinical periodontal parameters in the patients with periodontitis were significantly higher in comparison to the healthy individuals ($p<0.001$). The PD and CAL were 3.15±1.01 mm and 3.43±1.06 mm in the periodontitis, and 1.94±0.34 mm and 1.96±0.35 mm in the healthy subjects, respectively. The mean value of CRP levels of healthy and periodontitis patients were 0.35±0.26 mg/L and 1.72±1.07 mg/L respectively. A significantly elevated CRP level was found in patients with periodontitis compared to the control group ($p>0.05$). Furthermore, there were positive correlations between serum CRP levels and all clinical periodontal outcomes in the study ($p<0.001$). Conclusions: The findings of this study revealed considerably increased serum CRP levels in periodontitis, demonstrating that serum CRP level can be used as indicators for periodontal diseases associated with severe periodontal clinical parameters.

Keywords: C-Reactive Protein; Periodontitis; Probing Depth; Plaque Index; Gingival Index

Presentation ID/Sunum No= 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Birinci ve İkinci Maksiller Molar Dişlerdeki Bukkal Kemik Kalınlığının Değerlendirilmesi: Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Çalışması

Asst. Prof. Dr. Ahmet Mert Nalbantoğlu[1]

[1]*Antalya Bilim Üniversitesi*
**Corresponding author: Ahmet Mert Nalbantoğlu*

Özet

Amaç: Fasiyal alveoler kemiği kalınlığı, periodontal cerrahi ve çekim sonrası immediate implant yerleştirilmesi ve soketin boyutsal değişiklikleri üzerindeki etkisi nedeniyle klinik öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı; birinci ve ikınci maksiller molar dişlerdeki fasiyal alveoler kemik kalınlığının konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanarak incelenmesidir. Yöntem: Sigara içmeyen sağlıklı hastaya ait altmış sekiz KIBT görüntüsü retrospektif olarak tarandı ve 84 üç köklü maksiller molar diş (42 birinci ve 42 ikinci molar) seçildi. Endodontik tedavili, post-core uygulanmış, furkasyon ve periapikal lezyonlu, kök rezorpsiyonlu, periodontal kaybı olan ve ortodontik tedavili dişler çalışma dışı bırakıldı. Mezial ve distal köklerin fasiyal alveolar kemik kalınlıkları kret tepesinden, kret tepesinin 6 mm apikalinden ve kökün apikal seviyesinden ölçüldü. Görüntüler KIBT'de x5 büyütmede koronal, aksiyel ve sagital düzlemde incelendi. İstatistiksel analiz yapıldı. Bulgular: Birinci moların mezial ve distal köklerinin kemik kalınlıkları kret tepesinde 0,58 ve 0,75 mm, kret tepesinden 6 mm apikalde 0,39 ve 0,96 mm ve apikalde 1,06 and 1,18 mm olarak ölçüldü. İkinci molar için kret tepesinde 0,80 ve 1,15 mm, kret tepesinden 6 mm apikalde 1,52 ve 1,48 mm ve apikal seviyede 2,81 ve 2,09 mm olarak ölçüldü. Student t-testi, birinci ve ikinci molar dişlerin mesial köklerinin kemik kalınlıkları arasında kret tepesinde, kret tepesinin 6 mm apikalinde ve kökün apikalinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu gösterdi. Distal kök için, birinci ve ikinci molarların bukkal kemik kalınlıkları arasında kret tepesinde, kret tepesinin 6 mm apikalinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır. Kökün apikal seviyesinde fark yoktur. Sonuç: Bu çalışma, birinci moların mezial kökünün alveoler kemik kalınlığı ikinci molardan daha düşük olduğunu göstermiştir. Aynı şekilde, birinci molarların distal kökün alveolar kemik kalınlığı, kret tepesi ve kret tepesinin 6 mm apikalinde ikinci molardan daha düşüktür. Birinci molarlara implant cerrahisi ve periodontal cerrahi gerekliliğinde bu bölgedeki kemik kalınlığının daha ayrıntılı incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bukkal Alveoler Kemik, Kemik Kalınlığı, Maksiller Molar, KIBT

Evaluation of the Facial Bone Thickness of First and Second Maxillary Molars: A Cone-Beam Computed Tomography Study

Abstract

Objective: Facial alveolar bone (FAB) thickness has crucial clinical importance due to its effect on periodontal surgery, immediate implant placement. The purpose of the present study is to investigate facial alveolar bone thickness of maxillary first and second molars by cone-beam computed tomography (CBCT). Material and method: Sixty-eight CBCT images belong to non-smoking healthy patients were retrospectively scanned and 84 three-rooted maxillary molars were selected. Endodontic treatment, post-core restoration, furcation and periapical lesion, root resorption, periodontal loss and previous orthodontic treatment were excluded from the study. FAB thicknesses of mesial and distal roots were measured at bone crest, 6 mm from bone crest and apical level of the root. Images were viewed on coronal, axial and sagittal plane in CBCT. The statistical analysis was performed. Results: FAB thicknesses of mesial and distal roots of first molar were 0,58 and 0,75 mm at bone crest and 0,39 and 0,96 mm at 6 mm from bone crest and 1,06 and 1,18 mm at apical, respectively. For second molar, 0,80 and 1,15 mm at bone crest and 1,52 and 1,48 mm at 6 mm from bone crest and 2,81 and 2,09 mm at apical, respectively. There is a statistically significant difference between the mesial root of the first and second molar at the bone crest, 6 mm from the bone crest, and apical of the root. For the distal root, there is a significant difference between the first and second molar at the bone crest and 6 mm from the bone crest. There is no significant difference at the apical of the root. Conclusion: The present study concluded that FAB thickness of the distal root of the fist molar is lower than the second molar. It is recommended the detailed examination of FAB thickness of the first molar when implant or periodontal surgery is needed.

Keywords: Facial Alveolar Bone, Bone Thickness, Maxillary Molar, CBCT

Presentation ID/Sunum No= 257

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Cerrahisiz Periodontal Tedavinin Tükürük Melatonin Seviyesi Üzerine Etkisi

Ph.d. Cand. Kübra Kundak[1] , Prof.Dr. Ayşen Yarat[2] , Prof.Dr. Başak Doğan[3] , Prof. Dr. Leyla Kuru[3]

[1]Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
[2]Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
[3]Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Amaç: Melatonin, pineal bezden salgılanan, sirkadyen düzeni sağlayan, yüksek antioksidan ve antienflamatuvar özellikleri olan bir hormondur. Bu çalışmanın amacı cerrahisiz periodontal tedavinin tükürük melatonin seviyeleri üzerine etkisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Kliniği'ne başvuran, gingivitis (G) teşhisi konmuş 15 birey, kronik periodontitis (KP) teşhisi konmuş 15 birey, generalize agresif periodontitis (GAP) teşhisi konmuş 15 birey ve periodontal sağlıklı (S) 15 gönüllü olmak üzere sistemik olarak sağlıklı toplam 60 birey dahil edildi. Ağız hijyen eğitimi verilmesi, diş yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirmesi işlemlerinden oluşan cerrahisiz periodontal tedavi (CPT) G grubuna 2 seans, KP ve GAP gruplarına 4 seans uygulandı. Plak indeks, gingival indeks (Gİ), sondalama derinliği (SD), sondalamada kanama (SK) ve klinik ataşman seviyesi (KAS) tedavi öncesi ve sonrası 3. ayda ölçüldü; sabah erken saatte tükürük örnekleri toplanarak melatonin seviyeleri ELISA yöntemiyle belirlendi. Çalışmaya dahil edilen bireylerin uyku kalitelerini değerlendirmek için başlangıçta Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi (PUKİ) anketi uygulandı. Bulgular: Başlangıçta periodontal durum sağlıktan hastalığa doğru ilerledikçe; Gİ, SD, SK ve KAS değerlerinde artış tespit edildi ($p<0.05$). CPT sonrası tüm tedavi gruplarında klinik parametrelerde anlamlı iyileşme gözlendi ($p<0.05$). Başlangıçta tükürük melatonin seviyesi, en yüksek S grubunda ve en düşük G grubunda görülürken gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı. CPT sonrası yalnızca G grubunda tükürük melatonin seviyesinde anlamlı artış tespit edildi ($p<0.05$) ve tedavi sonrası tükürük melatonin seviyeleri gruplar arasında farklılık göstermedi. PUKİ skorlarına göre gruplar arası uyku kalitesinde anlamlı fark gözlendi ($p<0.05$). Sonuç: Gingivitis ve periodontitis varlığında tükürük melatonin seviyeleri, uygulanan CPT'nin sonucunda klinik iyileşmeye paralel olarak artış göstermiştir. Çalışmamız Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından SAG-C-DRP-120619-0228 proje numarası ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Melatonin, Gingivitis, Periodontitis

Effect of Nonsurgical Periodontal Therapy on Salivary Melatonin Levels

Abstract

Objective: Melatonin is a hormone secreted by the pineal gland which regulates circadian rhythm and has antioxidant and anti-inflammatory effects. The objective of this study is to evaluate the effect of nonsurgical periodontal therapy on salivary melatonin levels. Materials and Methods: A total of 60 individuals consisting of systemically healthy 15 gingivitis (G) patients, 15 chronic periodontitis (CP) patients, 15 generalized aggressive periodontitis (GAP) patients, and 15 periodontally healthy (H) volunteers were included in this study. Patients in the G group received 2 sessions of nonsurgical periodontal therapy (NSPT) including oral hygiene instructions and scaling and root planing, while patients in the CP and GAP groups underwent 4 sessions of NSPT. Plaque index, gingival index (GI), probing depth (PD), bleeding on probing (BOP), and clinical attachment level (CAL) were recorded at baseline and 3 months after treatment and early morning salivary samples were collected. Salivary melatonin levels were investigated by ELISA. For assessment of sleep quality among patients, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) questionnaire was used. Results: At baseline, as periodontal status progresses from health to disease, increasing values of GI, PD, BOP, and CAL were detected ($p<0.05$). Following NSPT, clinical parameters improved significantly in all treatment groups ($p<0.05$). At baseline, salivary melatonin levels were detected to be the highest in the H group and the lowest in the G group; however, no significant difference was found among groups. After NSPT, a significant increase in salivary melatonin level was observed only in the G group ($p<0.05$), without any difference among groups. There was a significant difference in sleep quality among groups according to the PSQI scores ($p<0.05$). Conclusion: The salivary melatonin levels in the presence of gingivitis and periodontitis increased following NSPT parallel to the improvement in clinical parameters. This research was supported by Marmara University, Scientific Research Projects Unit(#SAG-C-DRP-120619-0228).

Keywords: Melatonin, Gingivitis, Periodontitis

Presentation ID/Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuk Diş Hekimliğinde Hemofili Hastalarına Güncel Dental Yaklaşım

Asst. Prof. Dr. İffet Yazıcıoğlu Sanrı[1]

[1]*Çukurova Üniversitesi DİŞ Hekimliği Fakültesi Pedodonti AbD*

Özet

Hemofili hastalığı çocuk diş hekimliği pratiğinde önemli yer tutmaktadırlar. Normal hemostaz kılcal damarlar, plateletler, fibrin koagulasyonu, depozisyonu ve proteinlerden oluşan karmaşık bir yapıdadır. Pıhtılaşma proteini olan faktörlerin eksikliğinde olduğu gibi bu elementlerden birinin yokluğu kanama bozukluklarına yol açarak diş tedavilerinin aksamasına veya diş tedavileri sonrasında kanamanın yaşam kalitesini düşürmesine neden olmaktadır. Faktör eksikliği olan hastaların tedavileri hastalığın tümüyle anlaşılmasıyla yakından ilişkilidir. Diş hekimi hastanın tıp doktoru ve hematoloji uzmanı ile iletişim içinde olmalı ve hemofili hastalarında koruyucu diş hekimliği, periodontolojik tedavi planlaması, endodontik tedavi, cerrahi prosedürler, travma ve ortodontik tedavi prensiplerini bilmelidir. Uygun tedavi stratejilerinin yardımıyla faktör eksikliği olan bütün hastalar daha iyi ağız diş sağlığında sahip olmak için gerekli tedavi prosedürlerinden faydalanabilir.

Anahtar Kelimeler: Ağız-Diş Sağlığı, Kanama Problemi, Hemofili, Çocuk

Current Dental Management of Patients With Hemophilia in Pediatric Dentistry

Abstract

The patients with hemophilia has an important role in pediatric dentistry. Normal hemostasis is a complex mechanism consisting of capillary, platelets, fibrin coagulation, deposition and coagulation proteins. Lack of one of these elements like deficiency of clotting proteins called factor, can lead bleeding disorders which may interrupt dental interventions. Management of the children with factor deficiency should be based on complete understanding of the disease. The dentist should consult with the patient's primary physician and hematologist and be aware of dental procedures for children with hemophilia such as preventive dentistry, periodontology, endodontic management, oral surgery, trauma and orthodontic treatment. With appropriate dental and medical management strategies, children with factor deficiencies can benefit from full range of dental procedures available to establish and maintain good oral health.

Keywords: Oral Health, Bleeding Diathesis, Hemophilia, Children

Presentation ID/Sunum No= 372

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemi Döneminde Çocuk Diş Hekimliği Kliniğine Yapılan Hasta Başvuru Gerekçelerinin Değerlendirilmesi

Dr. Burcu Nihan Yüksel[1]

[1]*Ankara Üniversitesi*

Özet

Amaç: Tüm dünyaya yayılarak pandemiye dönüşen SARS-CoV-2 (COVID-19) salgını olası bulaş yolları açısından çocuk diş hekimliği alanını da yakından ilgilendirmektedir. Hem uluslararası hem de ulusal tüm rehberlerde sadece gerçek acil koşullarda diş hekimlerine başvurulması önerilmiştir. Bu bağlamda, çalışmamızda Mart 2020 pandemi dönemi kısıtlamalarının hemen ardından hizmet vermeye başlanan dönemde yapılan hasta başvurularının ve tedavi işlemi niteliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na Mart 2020- Eylül 2020 ayları arasında başvuran 0-14 yaş arası hastalar ve ebeveynlerinden gönüllü olanlar çalışmaya dahil edilmiştir. Veriler frekans ve ortalama olarak verilmiştir. Bulgular: Mart 2020-Eylül 2020 ayları arasında 0-14 yaş arası başvuran hastalardan çalışmaya dahil olmak isteyen kişi sayısı 147 olmuştur. Hastaların %48,29'u kız, %51,70'i erkektir. Yaş ortalaması 7,8 olarak hesaplanmıştır. Çalışmaya dahil edilen hastaların %10'unda anemi, FMF, langerhans hücreli histiyositozis, Tip 1 diyabet, osteomyelit, astım gibi kronik veya takipli sistemik hastalık durumu olduğu tespit edilmiştir. Hastaların hiçbirinde yakın dönemde Covid-19 şüphesi uyandıracak bulgu görülmediği öğrenilmiştir. Başvuru öncesi ilaç kullanımı %29,2 oranında ve ağrı kesici ve/veya antibiyotik şeklinde ifade edilmiştir. Başvuru nedenleri %30,6 şiddetli ağrı, %25,17 travma takibi, geçici dolgu düşmesi gibi diğer nedenler, %13,6 yüzde şişlik, %12,9 rutin muayene, %11,5 diş çektirme, %5,4 çapraşıklık şikayeti olarak belirlenmiştir. Hastalara uygulanan tedaviler %26,5 oranı ile ileri tarihli randevuya yönlendirme ve yine aynı yüzde oranı ile diş çekimi olmuştur. Sonuç: Acil olmayan tedavi gereksinimleri için toplumun bilinçlendirilmesi ve hastanın şikayetleri ile ilgili verilerin öncelikle telefonla triyaj yoluyla yönetilmesi önerilmektedir. Diş hastanelerinde tedavilerin öneriler doğrultusunda olabildiğince aerosolsüz yürütülmesi adına yapılan kısıtlamalar düüşünülerek sadece gerekli durumlarda hastanelere başvuru yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Dental Tedaviler, Çocuk Diş Hekimliği

Evaluation of the Reasons for Applying to the Pediatric Dentistry Clinic During the Covid-19 Pandemic Period

Abstract

Aim: The SARS-CoV-2 (COVID-19) epidemic, which has spread all over the world and turned into a pandemic, is also closely related to the field of pediatric dentistry in terms of possible transmission routes. It is recommended that dentists should be consulted only in real emergency situations. In this

context, in our study, it was aimed to examine the patient applications and treatment characteristics made in the period when the service started right after the restrictions of the March 2020 pandemic period. Materials and Methods: Patients aged 0-14 who applied to Ankara University Department of Pediatric Dentistry between March-September 2020 and from their parents were included in the study. Results: Among the patients, 147 were volunteer to be included in the study. 48.29% of the patients were girls and 51.70% were boys. Average age was calculated as 7.8. 10% of the patients had chronic or followed-up systemic disease such as anemia, FMF, Type 1 diabetes, osteomyelitis, or asthma. It was recently learned that none of the patients had suspicion of the Covid-19 finding. Pre-admission drug-use was stated at a rate of 29.2% and as painkillers and/or antibiotics. Reasons for admission were reported as 30.6% severe-pain, 25.17% other reasons such as trauma follow-up, loss of temporary-filling, 13.6% swelling, 12.9% routine-examination, 11% tooth extraction and 5.4% crowding. The treatments applied to the patients were referral to a future appointment with 26.5% and tooth extraction with the same percentage. Conclusions: For non-urgent treatment needs, it is recommended to raise the awareness of the society and to manage the data related to the patient's complaints primarily through telephone triage. Considering the restrictions made in dental hospitals to ensure that the treatments are carried out without aerosol as much as possible in line with the recommendations, it is recommended to apply to hospitals only when necessary.

Keywords: Covid-19, Dental Treatments, Pediatric Dentistry

Presentation ID/Sunum No= 303

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Direk Kompozit Rezin Uygulamaları ile Diastema Kapatılması: Olgu Sunumu

Researcher Büşra Özdemir[1] , Assoc. Prof. Dr. Nurcan Özakar İlday[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi AD

Özet

Amaç: Diastemaların direkt adeziv yöntemlerle estetik rehabilitasyonu, düşük maliyetli konservatif bir tedavi seçeneğidir. Günümüzde artan estetik beklentiler sonucu direkt kompozit rezin kullanılarak yapılan diastema kapama tedavisi klinikte sıklıkla uygulanan bir işlem haline gelmiştir. Klinikte yaşanan zorluklardan biri, dişler arasında "siyah üçgenler" oluşturmadan diastemaları kapatmaktır. Ön dişlerde restoratif tedavinin başarısı, yumuşak dokular ile sert dokular arasındaki estetik entegrasyona bağlıdır. Bu vaka raporu, gingival rekonturlama ve kompozit rezin restorasyonları kullanılarak başarıyla tedavi edilen ön dişlerde diastema kapanması ile ilgili bir olguyu bildirmektedir. Olgu Sunumu : 24 yaşında bayan hasta ön dişleri arasındaki boşluk şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda daha estetik bir görüntü için 11 ve 21 nolu dişlerine önce gingivektomi yapılması önerildi. Gingivektomi işlemi sonrası periodontal dokular tamamen iyileştikten sonra dişlerin restorasyonuna başlandı. Öncelikle dişlere 30 sn %37' lik fosforik asit (Vococid ,VOCO) uygulandı ve yıkayıp kurutuldu. Daha sonra adeziv üretici firma talimatlarına göre uygulandı.(G-premio Bond, GC Corporation) ve polimerize edildi. Dişler Gc Essentia kompozit set kullanarak restore edildi. Daha sonra restorasyonların yüzeyleri özel bitirme frezleri ve polisaj diskleriyle (Soft-Lex, 3M ESPE, ABD) düzenlendi. Restorasyonların bitiminde oral hijyenin önemi vurgulandı ve hastaya 1 hafta, 6 ay, ve yıllık kontrol randevuları olacağı bildirildi. Sonuç: Hastanın klinik takiplerinde herhangi bir estetik problemin ortaya çıkmadığı dişlerin restorasyonlarının klinik ve radyolojik olarak sağlıklı olduğu gözlemlendi. Bu vaka sunumu dişler arası boşluk olan vakalarda doku kaybı olmadan kompozit rezin ile yapılan estetik düzenlemelerin klinik olarak oldukça başarılı sonuçlara sahip olduklarını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anterior, Diastema, Kompozit, Estetik

Closure of Diastema With Direct Composite Resin Applications: Case Report

Abstract

Objective: Aesthetic rehabilitation of diastemas with direct adhesive methods is a low-cost conservative treatment option. Nowadays, as a result of increasing aesthetic expectations, diastema closure treatment using direct composite resin has become a frequently applied procedure in the clinic. One of the difficulties in the clinic is to close the diastemas without forming "black triangles" between the teeth. The success of restorative treatment in anterior teeth depends on the aesthetic integration

between soft tissues and hard tissues. This case report reports a case of diastema occlusion of anterior teeth successfully treated using gingival recontouring and composite resin restorations. Case Report: A 24-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of space between her anterior teeth. As a result of the clinical and radiological examination, first, gingivectomy was recommended for teeth 11 and 21 for a more aesthetic appearance. After the gingivectomy procedure, the restoration of the teeth was started after the periodontal tissues were completely healed. First, 37% phosphoric acid (Vococid, VOCO) was applied to the teeth for 30 seconds and washed and dried. The adhesive was then applied according to the manufacturer's instructions (G-Premio Bond, GC Corporation) and polymerized.Teeth were restored using the Gc Essentia composite set. The surfaces of the restorations were then edited with special finishing burs and polishing discs (Soft-Lex, 3M ESPE, USA). At the end of the restorations, the importance of oral hygiene was emphasized and the patient were informed that there would be 1 week, 6 months, and annual control appointments. Conclusion: It was observed that the restorations of the teeth were healthy clinically and radiologically, without any aesthetic problem in the clinical follow-up of the patient. This case report shows that the aesthetic arrangements made with composite resin without tissue loss in cases with interdental spaces have clinically quite successful results.

Keywords: Anterior, Diastema, Composite, Aesthetic

Presentation ID/Sunum No= 374

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Hepatit B Enfeksiyonu ile İlgili Bilgi Düzeyi, Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi

Ph.d. Cand. Selin Şahinkaya[1] , Dr. Zeynep Çukurova Yılmaz[2] , Dr. Nurcan Altaş[2] , Dr. Burcu Gözetici Çil[2]

[1]Medipol Üniversitesi Periodontoloji Anabilim Dalı
[2]Medipol Üniversitesi
**Corresponding author: Selin Şahinkaya*

Özet

Giriş: Hepatit B virüsü (HBV) enfeksiyonu ve yarattığı sonuçlar tüm dünyada önde gelen sağlık sorunlarından biridir. Horizontal geçişin ön planda olması ve kan yolu ile bulaş riskinin yüksek olması nedeniyle tüm sağlık çalışanları, diş hekimleri ve mesleğe yeni başlayan öğrenciler için yüksek risk oluşturmaktadır. Çalışmamızda diş hekimliği öğrencilerinin HBV hastalığının tanımı, geçiş yolları, risk faktörleri, korunma yöntemleri ve hastalığın sonuçları konusundaki bilgi düzeylerinin, bu konudaki tutum ve davranışlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Materyal-Metot: Kesitsel tipteki çalışmada 4. ve 5. sınıf diş hekimliği fakültesi öğrencilerine dört bölümden oluşan çevrim-içi (Google form) bir anket uygulanmıştır. Bölüm 1'de öğrencilerin demogafik bilgiler bulunurken, Bölüm 2, 3 ve 4, sırasıyla öğrencilerin HBV enfeksiyonu hakkındaki bilgi düzeyleri, tutum ve davranışları ile ilgili sorular içermektedir. Bulgular: Çalışmamıza %58,9'u 4. Sınıf, %41,1'i 5. Sınıf öğrencilerinden oluşan toplam 448 öğrenci dahil edilmiştir. Öğrencilerin çoğu hastalığın bulaşma yolunun (%67.6) dental tedaviler ile gerçekleşeceğini (%94.6), diş hekimlerinin yüksek risk grubunda olduğunu (% 96) ve bağışıklığın aşı ile sağlanabileceğinin (% 69.64) farkındaydı. Öğrencilerin tutumları değerlendirildiğinde, %58,8'i HBV enfeksiyonu olan hastaları tedavi etmek için ahlaki sorumluluğa sahip olduğuna ve %51,5'i HBV enfekte hastaları kesinlikle tedavi edeceğini bildirmiştir. Öğrencilerin davranışları değerlendirildiğinde ise en çok uygulanan davranışların hastaya dokunmadan önce eldiven giyilmesi (%94,6) hasta tedavi edilirken koruyucu maske kullanılması (%87,2) ve işlemden önce ve sonra ellerin yıkanması (%70,7) olduğu saptanmıştır. Sonuç: Salgın hastalıkların önem teşkil ettiği diş hekimliği mesleğinde öğrencilerinin HBV konusunda bilgi düzeylerinin yüksek olduğu ancak klinik deneyimlerini biriktirerek daha olumlu bir tutum sergilemeleri ve daha az uygulanan prosedürlere daha fazla dikkat etmeleri gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hepatit B Enfeksiyonu, Diş Hekimliği Öğrencisi, Bilgi Düzeyi

Presentation ID/Sunum No= 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diş Hekimliğinde Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemi

Ph.d. Cand. Serkan Duran[1] , Dr. Dursun Ali Şirin[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Diş hekimliğinde özellikle kanal tedavilerinde, yapılan tedavilerin başarı ve başarısızlıklarının temelinde uygulanan kuvvet ve bu kuvvetin etkenleri en önemli noktayı oluşturmaktadır. Başarının elde edilmesi için, yapılan bilimsel araştırmaların birçoğu dişlere, restorasyonlara veya kemiğe gelen kuvvetlerin etkileri üzerine olmuştur. Canlı bir organizma üzerinde kuvvetlerin gösterilmesi oldukça zor, hatta bazen imkansızdır. Bu durumlarda in-vitro çalışmalar değer kazanmıştır.Son 20 yıl içerisinde literatürde sonlu elemanlar stres analiz yöntemi ile sıklıkla karşılaşılmaktadır. Dental materyaller gibi oldukça karmaşık geometriye sahip materyallerin analizlerini yapmak oldukça zordur. Sonlu elemanlar analiz yöntemi, karmaşık geometriye sahip materyallerin kolaylıkla analizinin yapılmasına olanak sağlayan bir yöntemdir .Sonlu elemanlar analiz yöntemi, katı ve sıvıların mekanik sorunlarının çözümü ve yapıların fiziksel analizleri için yarım asırdan fazla süredir kullanılmaktadır. Sonlu elemanlar analiz yöntemi ile bir problemin en küçük parçasından yola çıkarak sorunu çözmek amaçlanmıştır. Sorunun temeline en küçük modeldeki en küçük parçadan ulaşıldığı için problemin anlaşılmasının kolaylaştırılması ve yapılan analiz bilgisayar ortamında yapıldığı için aynı şartlar altında tekrarlanabilir olması nedeniyle güvenilir sonuçlar elde edilmesi bu yöntemi değerli kılan diğer noktaları oluşturmakdır.Tüm dünyayı etkisi altına alan Sars Cov-2 Pandemisi'nin ülkemizdeki yansımaları nedeniyle birçok kurumun esnek mesai uygulamasına geçmiş olması,klinik çalışmaların azalması gibi sebeblerden ötürü doktora çalışmaları aksatmaktadır.Sesa analizinde klinik çalışmaya gerek olmaması,bilgisayar ortamında yapılan bir çalışma olması ile son zamanlarda araştımacılar tarafından çokça tercih edilen bir yöntem olmuştur.Bu sunumda sonlu elemanlar analiz yöntemi hakkında detaylı bilgi vererek, araştırmacılara bir bakış sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemi

Finite Element Methods

Abstract

The force applied and the factors of this force constitute the most important point in dentistry, especially in root canal treatments, on the basis of the success and failure of the treatments.Much of the scientific research that has been done to achieve success has been on the effects of forces acting on teeth, restorations or bones.It is so difficult to show the forces on a living organism and even it is sometimes impossible. In these situations, the in-vitro studies gain a value.In the last 20 years, the finite element stress analysis method is frequently encountered in the literature.Finite element analysis method is a method that allows easy analysis of materials with complex geometry.The finite element

analysis method has been used for more than half a century for solving the mechanical problems of solids and liquids and for physical analysis of structures.With the finite element analysis method, it is aimed to solve the problem by starting from the smallest part of a problem.Since the basis of the problem is reached from the smallest part in the smallest model, making the understanding of the problem easier and obtaining reliable results since the analysis is done in computer environment under the same conditions, obtaining reliable results is to create other points that make this method valuable.Due to the reflections of the Sars Cov-2 Pandemic, which affects the whole world, in our country, many institutions have switched to flexible working hours, and the number of clinical studies is delayed.The fact that there is no need for clinical studies in Sesa analysis and it is a study performed in computer environment, has been a method preferred by researchers recently.In this presentation, it is to provide an overview to the researchers by giving detailed information about the finite element analysis method.

Keywords: Finite Element Methods

Presentation ID/Sunum No= 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diş Hekimliği'nde Fiziki Ergonominin Değerlerlendirilmesi

Ph.d. Cand. Fevzi Burak Tek[1] , Asst. Prof. Dr. Sanaz Sadry[1] , Asst. Prof. Dr. Esra Somtürk[1]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi
**Corresponding author: Fevzi Burak Tek*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı Diş Hekimlerinin tedavi uygulamaları sonucu kas iskelet sistemi ağrılarının sebepleri, bölgesi ve şiddetinin değerlendirilmesidir. Materyal ve Metod: Çalışmamızda üniversitelerin diş hekimliği fakültelerinden mezun aktif olarak çalışan 148 diş hekimine (76 kadın,72 erkek; yaş aralığı: 25-60 yıl), klinikte uygulanan 14 soruluk anketi gönüllülük esasına dayanarak doldurmaları istendi. Anket içeriğinde diş hekimlerinin kas iskelet sistemi ağrı varlığı ve ağrı şiddetini ölçmeye yarayan sorular, ağrı oluşumunun cinsiyet, yaş, mesleki geçmiş, uzmanlık alanı, çalışma pozisyonu, boy uzunluğu, spor alışkanlığı gibi faktörlerin etkisini değerlendiren sorular, ağrı hisseden bireylerin tıbbı desteğe başvurma ve tedavi alma oranı sorgulanmıştır. Yanıtlar çoktan seçmeli olarak hazırlanmıştır. Anlamlılık $p<0,05$ düzeyinde değerlendirilmiştir. Bu çalışmada elde edilecek veriler SPSS 21 paket programı kullanılmıştır.Verilerin analizinde Ki-Kare analizii frekans analizi ve yüzdesel dağılımlar kullanılmıştır. Anlamlılık seviyesi olarak 0,05 kullamnılacak olup, $p<0,05$ olması durumunda anlamlı farklılığın olduğu, $p>0,05$ olması durumunda ise anlamlı farklılığın olmadığı belirtilecektir. Bulgular: Toplam katılımcı sayısı 148 olup %51,3'u (n=76) kadın, %49,7'si (n=72) erkektir. Özel klinikte çalışan hekimlerde diğer kurumda çalışanlara göre tıbbi desteğe başvurma oranı daha fazla olduğu bildirilmiştir ($p<0,05$). Uzmanlık alanları arasında en yüksek ağrı grubu %92,3'nı Protetik Diş Tedavisi uzmanları bildirmiştir. Hem kadın hem erkek ağrılı bireylerin %83'ü sırt ağrılarından şikayetçi olduğu, bunu %79 la boyun ve %75 le bel ağrıları izlediği bulunmuştur. Ağrıları için Tıbbi desteğe başvuran katılımcı oranı %47.1 tedavi gören ise %63.6 dır ($p<0,05$). Sonuç: Diş hekimlerinin sırt, boyun, omuz, bel, el-bilek bölgeleri arasındaki ağrı skalası farkları tespit edilmiştir. Ağrı skalasında farklı diş hekimliği uzmanlık alanları arasında anlamlı bir fark bulunumuştur.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Diş Hekimi, Ağrı, Ergonomi, Kas İskelet Sistemi Problemleri

Evaluation of Physical Ergonomics in Dentistry

Abstract

Objective: The aim of this study is to evaluate the causes, region and severity of musculoskeletal system pain as a result of dentists' treatment practices. Method: In our study, 148 actively working dentists (76 females, 72 males; age range: 25-60 years) who graduated from the faculties of dentistry were asked to fill the 14 question questionnaire applied in the clinic on a voluntary basis. In the

content of the questionnaire, questions for dentists to measure the presence of pain in the musculoskeletal system and the severity of pain, questions evaluating the effect of factors such as gender, age, occupational history, specialty, working position, height, referral to medical support and treatment of individuals experiencing pain. Answers are prepared as multiple choice.SPSS 21 package program was used for the data to be obtained in this study. Chi-square analysis, frequency analysis and percentage distributions were used in the analysis of the data. 0.05 will be used as the level of significance, it will be stated that there is a significant difference if $p < 0.05$. Results: The total number of participants is 148 and 51.3% (n = 76) are women and 49.7% (n = 72) are men. It was reported that physicians working in private clinics had a higher rate of seeking medical support than those working in other institutions($p < 0.05$). Among the specialties, the highest pain group 92.3% was reported by Prosthodontist. It was found that 83% of participants of back pain, followed by neck pain with 79% and waist pain with 75%. The rate of participants who applied for medical support for their pain was 47.1% and 63.6% for treatment($p < 0.05$). Conclusion: The differences in pain scales between dentists' back, neck, shoulder, waist, hand and wrist regions were determined. A significant difference was found between different dentistry specialties in the pain scale.

Keywords: Orthodontics, Pain, Dentist, Ergonomics, Musculoskeletal Problems

Presentation ID/Sunum No= 197

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Doğum Öncesi Ağız Sağlığı ve Erken Çocukluk Dönemi Çürüklerinin Önlenmesi: Bir Derleme

Asst. Prof. Dr. Volkan Ciftci[1]

[1]*Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*
**Corresponding author: Volkan Ciftci*

Özet

Giriş ve Amaç: Gebelikte ağız sağlığı genellikle doktorlar, diş hekimleri ve hastalar tarafından gözden kaçırılan ve yanlış anlaşılan bir konudur. Konu hakkında kanıta dayalı uygulama kılavuzları hala geliştirilmektedir. Araştırmalar, doğum öncesi bazı ağız koşullarının, yeni doğanlar için erken çocukluk çürükleri (ECC) gibi olumsuz sonuçlar doğurabileceğini düşündürmektedir. Bu derlemenin amacı, ağız hastalıklarının önlenmesi, teşhisi, erken tedavi yoluyla ECC riskini azaltmaya yönelik konuları araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Bu derleme için son yirmi yılda (2000-2020 arası) PubMed, Medline, EBSCO, Cochrane, Google akademik, Scopus, Web of Science gibi elektronik veri tabanlarında yayınlanan yayınlar titizlikle belirlendi ve seçildi. Konu hakkında tüm makaleler incelendi ve eleştirel olarak analiz edildi. Sonuçlar: Annelerdeki yüksek düzeyde karyojenik bakteriler, bebeklerinde diş çürüğünün artmasına neden olabilir. Anne ağız sağlığı ve davranışlarının çocukların ağız sağlığı üzerindeki derin etkisi göz önüne alındığında; gebelik ve doğum sonrası dönem çocuklarda ECC'nin önlenmesini sağlamak için ideal bir dönemdir. Tartışma: Erken tanı radyografileri, periodontal tedavi, restorasyonlar ve çekim gibi dental prosedürleri hamile kadınlarda ikinci trimesterde güvenle yapılabilir. Her hamile kadın ağız sağlığı riskleri açısından taranmalı, uygun ağız hijyeni konusunda danışmanlık verilmeli ve gerektiğinde diş tedavisine yönlendirilmelidir. Karyojenik bakterilerin bebeklere bulaşmasını azaltmak için doğum sonrası erken dönemde yüksek riskli annelerde adjuvan tedavi olarak ksilitol ve klorheksidin kullanılabilir. Sonuç: Gebelik sırasında uygun diş bakımı ve koruma, doğum sonrası ortaya çıkan olumsuz sonuçları azaltabilir ve erken dönemde çürükleri azaltabilir. Meslekler arası ağız sağlığı yetkinliklerini entegre eden eğitim stratejileri, ECC'yi korumak için geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ağız Sağlığı, Gebelik, Erken Çocukluk Çürükleri, Koruyucu Diş Hekimliği

Prenatal Oral Health and Early Childhood Caries Prevention: A Review

Abstract

Background and Aim: Oral health care in pregnancy is often avoided and misunderstood by physicians, dentists, and patients. Evidence-based practice guidelines are still being developed. Researches suggested that some prenatal oral conditions may have adverse consequences such as early childhood caries (ECC) for the infalts. The aim of this review was to investiage the issues according reducing the risk of ECC through oral disease prevention, diagnosis, early treatment management. Material and Method: For this review, the publications was identified and selected by performing a thorough in the electronic databases like PubMed, Medline, EBSCO, Cochrane, Google academic, Scopus, Web of Science in the last twenty years (between 2000-2020). All articles were examined and critically analyzed. Results: High levels of cariogenic bacteria in mothers can lead to increased dental caries in their infants. Pregnancy is an ideal period to promote ECC prevention given the profound influence of maternal oral health and behaviors on children's oral health. Discussions: Dental procedures such as early diagnostic radiography, periodontal treatment, restorations, and extractions are safe during the second trimester of pregnancy. Every pregnant woman should be screened for oral health risks, counseled on proper oral hygiene, and referred for dental treatment when necessary. Xylitol and chlorhexidine may be used as adjuvant therapy for high-risk mothers in the early postpartum period to reduce transmission of cariogenic bacteria to their infants. Conclusions: Appropriate dental care and prevention during pregnancy may reduce poor postnatal outcomes and decrease infant caries. The educational strategies that integrate interprofessional oral health competencies should be developed to preserve ECC.

Keywords: Oral Health, Pregnancy, Early Childhood Caries, Preventive Dentistry

Presentation ID/Sunum No= 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Endodontik Tedavili Maksiller Molar Dişlerdeki Bukkal Kemik Kalınlığının Değerlendirilmesi: Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Çalışması

Asst. Prof. Dr. Deniz Yanık[1]

[1]*Antalya Bilim Üniversitesi*

Özet

Amaç: Fasiyal alveoler kemiği kalınlığı, implant yerleştirme, mukogingival cerrahi ve çekim sonrası soketin boyutsal değişiklikleri üzerindeki etkisi nedeniyle klinik öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı; endodontik tedavili maksiller molar dişlerdeki fasiyal alveoler kemik kalınlığının konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanarak incelenmesidir. Yöntem: Sigara içmeyen sağlıklı hastalara ait altmış sekiz KIBT görüntüsü retrospektif olarak tarandı ve 42 üç köklü maksiller molar (21 birinci ve 21 ikinci molar) seçildi. Furkasyon ve periapikal lezyonu, kök rezorpsiyonu, post-core, periodontal kayıp ve ortodontik tedavili dişler çalışma dışı bırakıldı. Mesial ve distal köklerin fasiyal alveolar kemik kalınlıkları kemik krestinden, kemik krestinin 6 mm apikalinden ve kökün apikal seviyesinden ölçüldü. Görüntüler KIBT'de x5 büyütmede koronal, aksiyel ve sagital düzlemde incelendi. İstatistiksel analiz yapıldı. Bulgular: Endodontik tedavili birinci moların mezial ve distal köklerinin kemik kalınlıkları kemik krestinde 0,64 ve 0,74 mm, kemik krestinden 6 mm'de 0,43 ve 0,88 mm ve apikalde 0,80 and 1,02 mm olarak ölçüldü. İkinci molar için kemik krestinde 0,97 ve 1,25 mm, kemik krestinden 6 mm'de 1,53 ve 1,41 mm ve apikal seviyede 1,78 ve 1,34 mm olarak ölçüldü. Mann-Whitney U testi, endodontik tedavili ve sağlıklı üst birinci ve ikinci molarların kemik kalınlıkları arasında, kemik krestinde, kemik krestinin 6 mm apikalinde ve kökün apikalinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığını göstermiştir. Sonuç: Bu çalışma, endodontik tedavi varlığının maksiller molarların kemik kalınlığı üzerinde bir etkisi olmadığı sonucuna varmıştır.

Anahtar Kelimeler: Endodontik Tedavi, Fasiyal Alveoler Kemik Kalınlığı, Kemik Kalınlığı, Maksiller Molar, CBCT

Evaluation of the Facial Bone Thickness of Endodontically Treated Maxillary Molars: A Cone-Beam Computed Tomography Study

Abstract

Objective: Facial alveolar bone (FAB) thickness has clinical importance because of the effect on implant placement, mucogingival surgery, and dimensional changes of the socket after extraction. The aim of the study is to evaluate the FAB thickness of endodontically treated maxillary first and second molars using cone-beam computed tomography (CBCT). Material and method: Sixty-eight CBCT

images belong to non-smoking healthy patients were retrospectively scanned and 42 three-rooted maxillary molars (21 first and 21 second molars) were selected. Furcation and periapical lesion, root resorption, post-core restoration, periodontal loss, and previous orthodontic treatment were excluded from the study. FAB thicknesses of mesial and distal roots were measured at the bone crest, 6 mm from the bone crest, and the apical level of the root. Images were viewed on the coronal, axial, and sagittal plane in CBCT at x5 magnification. The statistical analysis was performed. Results: FAB thicknesses of mesial and distal roots of endodontically-treated first molar were 0,64 and 0,74 mm at the bone crest and 0,43 and 0,88 mm at 6 mm from the bone crest and 0,80 and 1,02 mm at apical level, respectively. For the second molar, 0,97 and 1,25 mm at the bone crest and 1,53 and 1,41 mm at 6 mm from the bone crest and 1,78 and 1,34 mm at apical level, respectively. Mann-Whitney U test showed that there is no statistically significant difference between the FAB thickness of endodontically-treated and healthy maxillary first and second molars at the bone crest, 6 mm from the bone crest, and apical of the root. Conclusion: This study concluded that there is no influence of the presence of endodontic treatment on the FAB thickness of maxillary molars.

Keywords: Endodontic Treatment, Facial Alveolar Bone, Bone Thickness, Maxillary Molar, CBCT

Presentation ID/Sunum No= 352

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Endodontist ve Genel Diş Hekimleri Tarafından Uygulanan Kanal Tedavisi Oranlarının Bulunduğu Çene ve Bölgeye Göre Karşılaştırılması

Assoc. Prof. Dr. Esma Sarıçam[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti ABD*

Özet

Giriş: Bu çalışmanın amacı, endodonti uzmanları ve genel diş hekimlerinin uyguladıkları kanal tedavilerinin bulunduğu çene ve bölgeye göre oranlarını karşılaştırmaktır. Yöntem: Ocak- Haziran 2019 tarihleri arasında Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Tepebaşı Ağız Diş Sağlığı Eğitim Araştırma Hastanesi'nde 18 yaş üstü bireylere yapılan tüm kanal tedavileri endodontist ve genel diş hekimleri tarafından uygulanmış olmasına göre sınıflandı. Daha sonra dişler bulundukları çeneye (mandibula-maksilla) ve bölgeye göre (anterior-posterior), ve posterior dişler kendi içinde olmak üzere (premolar-molar) alt gruplara ayrıldı. Hekim gruplarının kendi içindeki oranlar, birbiriyle ki-kare testi kullanılarak karşılaştırıldı. İstatistiksel olarak anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak belirlendi. Bulgular: Endodontistlerin kendi içlerinde uyguladıkları kanal tedavisi oranları genel diş hekimlerindeki oranla karşılaştırıldığında mandibulada (endodontist: %44.3, genel diş hekimi: %44.2; $p>0.05$), maksillada (endodontist: %55.7, genel diş hekimi: %55.8; $p>0.05$), anterior bölgede (endodontist: %21.6, genel diş hekimi: %20.5; $p>0.05$) ve posterior bölgede uygulanmasına göre (endodontist: %78.4 genel diş hekimi: %79.6; $p>0.05$) farklılık göstermedi. Endodontistlerin kendi içlerindeki oranları posterior dişler için genel diş hekimleriyle karşılaştırıldığında ise molar dişler için (endodontist: %68.9, genel diş hekimi: %51.6; $p<0.0001$) endodontistlerdeki oranın daha yüksek olduğu; premolar dişler içinse (endodontist: %31.1, genel diş hekimi: %48.1; $p<0.0001$) genel diş hekimlerindeki oranın daha yüksek olduğu görüldü. Sonuç: Uygulandığı çene ve bölgeye göre kanal tedavilerinin endodontist ve genel diş hekimlerinin kendi içlerindeki oranları benzerdi. Endodontistlerin posterior dişler için molar dişlere, genel diş hekimlerininse premolar dişlere daha yüksek oranda kanal tedavisi uyguladığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Diş Hekimliği, Endodonti, Kök Kanal Tedavisi

Comparison of Root Canal Treatment Rates Performed by Endodontists and General Dentists According to the Jaw and Region

Abstract

Introduction: The aim of this study was to compare the rates of root canal treatments performed by endodontists and general dentists according to the jaw and region. Methods: Between January and June 2019, all root canal treatments applied to individuals over the age of 18 at Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry Tepebaşı Oral Dental Health Education and Research Hospital

were classified according to their application by endodontists and general dentists. Then, the teeth were divided into subgroups according to the jaw (mandible-maxilla), region (anterior-posterior) and posterior teeth (premolar-molar). The ratios within the dentist groups were compared with each other using the chi-square test. Statistical significance level was set at $p < 0.05$. Results: The rates of root canal treatments in the endodontist group were not statistically significantly different with those of the general dentists according to the presence of the teeth in the mandible (endodontist: 44.3%, general dentist: 44.2%; $p > 0.05$), maxilla (endodontist: 55.7%, general dentist: 55.8%; $p > 0.05$), anterior region (endodontist: 21.6%, general dentist: 20.5%; $p > 0.05$) or posterior region (endodontist: 78.4%, general dentist: 79.6%; $p > 0.05$). When the ratio within the endodontist group is compared to general dentists for posterior teeth, it was found that the ratio of endodontists was higher for molar teeth (endodontist: 68.9%, general dentist: 51.6%; $p < 0.0001$); and for premolar teeth (endodontist: 31.1%, general dentist: 48.1%; $p < 0.0001$) the rate in general dentists was higher. Conclusion: The rates of the root canal treatments performed by endodontists and general dentists were similar according to the jaw and the region. It was determined that endodontists performed more root canal treatment to molar teeth, and general dentists to premolar teeth in posterior region.

Keywords: Dentistry, Endodontics, Root Canal Treatment

Presentation ID/Sunum No= 288

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Entegre Kliniklerde Tam Kapasite Çalışma Durumunda Dental Aerosol/damlacık Kontaminasyonunun Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Halit Furuncuoğlu[1] , Asst. Prof. Dr. Doğukan Yılmaz[2] , Prof.Dr. Hakan Akın[3]

[1]Sakarya Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD.
[2]Sakarya Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD.
[3]Sakarya Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD.

Özet

Giriş: Diş hekimliği uygulamalarındaki aerosol üretimi, SARS-CoV-2 salgını açısından önemlidir. Entegre diş klinikleri (EDK), fakültelerde yaygın olan, çok sayıda hasta ve hekimin yakın mesafelerde bulunduğu klinik dizaynıdır. Bu çalışmanın amacı, yüksek ve düşük hacimli aspiratörlerin aynı anda çalışması durumunda EDK'deki damlacık/aerosol dağılımını incelemektir. Gereç ve Yöntemler: Çalışma, yatar pozisyonda konumlanmış bir mankenin fantom çenesi üzerinde gerçekleştirildi. Belirteç olarak florasan boya kullanıldı. Üst çene anterior dişlere 10 dakika süre ile yüksek hızlı devirli aerötör cihazı ile diş kesimi işlemi yapıldı. Sıvı tahliyesi, dental asistan tarafından tutulan geleneksel dental sakşın (GDS) ve yüksek hacimli aspiratör cihazı (YHA) ile sağlandı. İşlem başlarken klinikte 10 adet GDS ve 10 adet YHA'nın aynı anda çalışması sağlandı. Beyaz kare filtre kağıt tabakaları (n = 91) önceden belirlenmiş alanlarda aerosol / damlacık dağılımını araştırmak için yerleştirildi. İşlemin ardından mor ışık altında 2,3x optik büyütme yapılarak kare modunda 23 cm mesafeden filtre kağıt tabakaların fotoğrafları çekildi. Çekilen fotoğraflarda GIMP programı (2.10.22) yardımıyla seçilen alanlarda bulunan piksel sayısı belirlendi. Bulgular: Operatör ve dental asistanın kollarında (üst orta-önkol), göğüslerinde, bacaklarında (üst-orta uyluk), ayaklarında, başın tepe noktasında ve koruyucu tabakanın iç yüzeyinde kontaminasyon saptandı. En yüksek kontaminasyon, operatörün koruyucu tabakasının iç yüzeyinde (17205 piksel) ve dental asistanın sağ kolunda (6690302 piksel) bulundu. Çalışma sahasına olan mesafe arttıkça kontaminasyon azaldı. En uzak kontamine nokta çalışma sahasından 5m uzakta lokalize edildi (146 piksel). Sonuç: Dental işlemler sırasında üretilen aerosoller EDK'lerin uzak bölgelerini kontamine etme potansiyeline sahiptir. Tam kapasite çalışma sırasında, 5m'ye kadar kontaminasyon tespit edilmiştir. Daha uzak mesafelerde kontaminasyonun minimum olması muhtemeldir.

Anahtar Kelimeler: Aerosol, Kontaminasyon, Dental Enfeksiyon Kontrolü.

Evaluation of Dental Aerosol/splatter Contamination in Open Dental Clinics in Case of Multiple Dental Chair Functioning

Abstract

Introduction: The aerosol generation in dental practices stands out in regard with SARS-CoV-2 pandemics. Open dental clinics (ODC) are common in teaching hospitals with multiple patients and

operators in close proximity. The aim was to investigate splatter/aerosol distribution in ODC's in case of multiple high and low volume suctions were working at the same time. Material and Methods: The study was conducted on a mannequin with phantom jaws set in reclining position. Fluorescein dye was used as a tracer. The anterior crown preparation was performed using by high speed air turbine for 10 minutes. Evacuation was established by conventional dental suction (CDS and high-volume evacuator (HVE) which was held by an assistant. As the procedure started, 10 CDS and 10 HVE of the ODC were enabled to work. White square filter papers (n=91) were applied to investigate aerosol/splatter distribution at predefined locations of interest. Following the procedure, photographs of filter sheets were taken at a distance of 23 cm in square mode by making 2.3x optical magnification, under purple light. The images were analyzed by GIMP program (2.10.22) and the number of pixels contained in the selected areas were determined. Results: Contamination was found on the arms (upper mid-forearm), chests, legs (upper-mid thigh), feet, vertex of the head and on the inner surface of protective sheet of the operator and assistant. Maximum contamination was found on the inner surface of protective sheet (17205 px) of the operator and right arm of the assistant (6690302 px). With increasing distance to the working site contamination was decreased. The farthest contaminated point was localized 5m away from working site (146px). Conclusion: Aerosols produced by dental procedures have the potential to contaminate distant sites in ODC. During full capacity working, contamination is likely to be minimal at distances of 5 m or more.

Keywords: Aerosol, Contamination, Dental Infection Control

Presentation ID/Sunum No= 334

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Işık Gücü Modlarında Polimerize Edilen Akıcı Kompozit Rezinlerin Renk Stabilitelerinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Didem Odabaşı[1] , Çiğdem Güler [1], Ebru Uslu Cender [2]

[1] Ordu Üniversitesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ordu
[2] Ordu Üniversitesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Ordu
**Corresponding author: Didem ODABAŞI*

Özet

Amaç:Bu çalışmanın amacı farklı ışık gücü modlarında polimerize edilen akıcı kompozit rezinlerin günlük hayatta çocukların sıkça tükettiği içeceklerde bekletildiklerinde meydana gelen renk stabilitelerini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Üç farklı akıcı kompozit rezinden (SDR, Grandio Flow, Fissurit F) standart bir kalıp kullanılarak (8 mm çap ve 2 mm kalınlık) disk şeklinde örnekler hazırlandı. Her bir akıcı kompozit rezinden ışık gücü moduna göre (standart mod n=20 ve ekstra güç n=20) toplam 40 örnek hazırlandı.Her bir akıcı kompozitte polimerize edilen örnekler iki farklı tipteki içecekte [soğuk çay (icetea şeftali) n=10 ve portakal suyu (marka) n=10] 37°C'de 7 gün süresince bekletildi. Bütün kompozit örneklerin renk stabilitesi içecekte bekletilmeden önce ve bekletildikten 7 gün sonra digital bir spektrofotometre cihazı (Vita Easy Shade; Vita Zahnfabrik) ile ölçüldü. Veriler CIELAB renk sistemine göre kaydedilerek renk farklılıkları (ΔE) hesaplandı. ΔE verileri için kompozit rezinler arasındaki farklılık tek yönlü ANOVA varyans analizi ile, karşılaştırmalar ise Tukey HSD çoklu karşılaştırma testi ile yapıldı. Her kompozit için ışık gücü modu ve içecek faktörlerine göre istatistiksel değerlendirme independent sample t test ile yapıldı. Bulgular:Test edilen kompozitlerin ΔE değerleri için standart ve ekstra power modları arasındaki ilişki incelendiğinde; soğuk çayda bekletilen örneklerde SDR ve Fissürit F kompozitte ($P<0,05$),portakal suyunda bekletilen örneklerde ise sadece SDR kompozitlerde ($P=0,01$) istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulundu. En düşük ΔE değeri standart mod ile polimerize edilerek soğuk çay ortamında bekletilen Fissürit F kompozitte elde edildi ($p<0.05$).En yüksek ΔE değeri standart mod ile polimerize edilerek soğuk çay ortamında bekletilen SDR kompozitte elde edildi. Hem standart mod hem de ekstra power modunda polimerize edilen tüm kompozitlerin ΔE değerleri için içecekler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark sadece standart modda SDR için tespit edildi($P=0,01$).Genel olarak portakal suyunda bekletilen örneklerde daha yüksek ΔE değerleri elde edildi. Sonuç:Kompozit rezinlerin renk stabilitesi kompozitin tipi, polimerizasyon için kullanılan ışık gücü modu ve içecek faktöründen etkilenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akıcı Kompozit Rezin, Portakal Suyu, Renk Stabilitesi, Soğuk Çay, Spektrofotometre

Presentation ID/Sunum No= 260

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Malokluzyon Tiplerinde Ortognatik Cerrahi Sonrası Dentoiskeletsel ve Fasiyal Değişikliklerin Değerlendirilmesi: Vaka Serisi

Asst. Prof. Dr. Kevser Kurt Demirsoy[1]

[1]*Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Giriş: Ortognatik cerrahi uygulamalarına, erişkin dönemde dentofasiyal deformitelerin düzeltilmesi için sıklıkla başvurulur. Cerrahi prosedürler ile iskeletsel deformiteler düzeltilirken, yumuşak doku pozisyonu ve şekli de değişikliğe uğramaktadır. Bu çalışmamızda 3 olguda farklı iskeletsel deformitelerin düzeltimi amacıyla uygulanan, farklı ortognatik cerrahi prosedürler sonrası dentoiskeletsel ve fasiyal değişikliklerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Olgu sunumu: Farklı malokluzyon tiplerine sahip ve ortognatik cerrahi tedavi görmüş 3 olgu çalışmamızın materyalini oluşturmaktadır. Tüm vakalardan rutin diagnostik kayıtlar olan tedavi öncesi (T0), cerrahi öncesi (T1) ve tedavi sonrası (T2) radyolojik (lateral sefalometrik film, panoramik film) ve fotoğraf kayıtları alınmıştır. Olgu 1: 23 yıl 2 aylık kadın hasta, 'çene geriliği' şikâyeti ile başvurmuş, iskeletsel ve dişsel sınıf II malokluzyona sahip olduğu belirlenmiştir. Ortodontik tedavi sonrası, Bilateral Sagittal Split Ramus osteotomisi ile (BSSO) mandibular ilerletme cerrahisi uygulanmış ve toplam tedavi 1 yıl 9 ay sürmüştür. Olgu 2: 20 yıl 6 aylık kadın hasta 'alt çene çıkıklığı' şikâyetiyle başvurmuş, iskeletsel ve dişsel sınıf III malokluzyon ile birlikte mandibular asimetrisinin olduğu belirlenmiştir. Preoperatif ortodontik tedavi sürecinde hastanın kompanze olmuş alt ve üst dişleri dekompanze edilmiş ve hastaya BSSO ile mandibular geri alma ve çene ucuna redüksiyon genioplasti işlemleri uygulanmış ve toplam tedavi 2 yıl 3 ay sürmüştür. Olgu 3: 21 yıl 9 aylık kadın hasta 'alt çenem önde olduğu için gülemiyorum' şikayetiyle başvurmuş yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde maxillada şiddetli çapraşıklık ve iskeletsel sınıf III anomali tespit edilmiştir. Hastaya preoperatif ortodontik tedavi sürecinde çekimli ortodontik tedavi uygulanmış ve sonrasında Le Fort I osteotomisi ile maxiller ilerletme cerrahisi yapılmıştır. Tedavi öncesi tüm hastalarda mevcut malokluzyonu kompanze edecek şekilde hatalı keser eğimleri bulunmaktaydı ve hastalar temel olarak fasiyal görüntülerinden şikâyetçiydi. Tedavi sonrasında tüm hastalar dengeli dentoiskeletsel yapılara ve beklentilerini karşılayan fasiyal görünüme kavuşmuştur. Sonuç: Ortodontik ve cerrahi işlemlerin birlikte yürütüldüğü ortognatik tedavi, dentofasiyal deformitelerin düzeltilmesinde kullanılan etkin bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik Cerrahi, Profil Değişiklikleri, Dentoiskeletsel Değişiklikler, Malokluzyon

Evaluation of Dentoskeletal and Facial Changes After Orthognatıc Surgery in Different Malocclusion Types: Case Serıes

Abstract

Introduction: Orthognathic surgery is frequently used for correction of dentofacial deformities in adults. While skeletal deformities are corrected with surgical procedures, soft tissue is also changed. In this study, we aimed to evaluate the dento-skeletal and facial changes after different orthognathic surgical procedures applied for the correction of different skeletal deformities in 3 cases. Case reports: Three cases with different types of malocclusion and orthognathic surgery are the material of our study. Pre-treatment(T0), pre-surgery(T1) and post-treatment(T2) radiological and photograph records were taken from all cases. Case 1: 23 years and 2 months old female patient applied with the complaint of 'mandibular retrognathia' and it was determined that she had skeletal and dental class II malocclusion. After orthodontic treatment, mandibular advancement surgery with BSSO was performed and the total treatment time was 1 year and 9 months. Case 2: 20 years and 6 months old female patient applied with the complaint of "mandibular prognathia" and it was determined that she had skeletal and dental class III malocclusion and mandibular asymmetry. The compensated upper and lower teeth of the patient were decompensated and the patient underwent BSSO mandibular setback surgery and reduction genioplasty, and the total treatment time was 2 years and 3 months. Case 3: 21 years and 9 months old female patient applied with the complaint of "I cannot laugh because my mandible is too prognathic". There was severe crowding in the maxilla and skeletal class III anomaly were detected. Maxillary advancement surgery was performed with Le Fort I osteotomy. Before the treatment, all patients mainly complained about their facial appearance. After the treatment, all patients achieved balanced dento-skeletal structures and facial appearance that met their expectations. Conclusion: Orthognathic treatment, in which orthodontic and surgical procedures are carried out together, is an effective method used in the correction of dentofacial deformities.

Keywords: Orthognathic Surgery, Profile Changes, Dento-Skeletal Changes, Malocclusion

Presentation ID/Sunum No= 293

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Miktarlardaki Diş Eti Görünürlüklerinin Gülümseme Estetiği Algısı Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Merve Köseoğlu[1]

[1]*Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Amaç: Mevcut çalışmanın amacı, farklı miktarlardaki diş eti görünürlüklerinin protetik diş tedavisi ve peridontoloji uzmanları, genel diş hekimleri ve meslek dışı bireylerin gülümseme estetiği algısı üzerine etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışma kapsamında, kadın gönüllüden poz gülümseme esnasında yakın çekim fotoğrafları alınmıştır. Fotoğraflarda, diş eti görünürlüğü 0,1,2,3,4 mm olacak şekilde kademeli olarak arttırılmış ve üst dudak, maksiller anterior dişleri 1,2,3,4 mm örtecek şekilde düzenlenmiştir. Fotoğraflardaki değişiklikler, yazılım programıyla dijital olarak yapılmıştır. Elde edilen fotoğraflarla anket oluşturulmuştur ve her bir meslek grubundan 60 kişiden (n=60), görsel analog skala yardımıyla fotoğrafları değerlendirmesi istenmiştir. Verilerin istatistiksel analizi, tek yönlü varyans analizi ve post hoc Tukey testi ile yapılmıştır. Bulgular: Farklı meslek gruplarının estetik skorları arasında anlamlı fark bulunmuştur (P<0.001). Tüm meslek gruplarında, en düşük estetik skorlar, 4 mm diş eti görünürlüğünün olduğu fotoğraflarda gözlenmiştir (P<0.001). Sonuç: Farklı meslek gruplarında estetik algı değişmektedir. Diş eti görünürlüğü, bireylerin estetik algılarını etkilemektedir

Anahtar Kelimeler: Gülümseme, Dişeti, Estetik, Dental

Influence of Different Gingival Displays on Smile Esthetic Perception

Abstract

Aim: The aim of this study was the influence of different gingival displays on the smile esthetic perception of prosthodontists, periodontists, general dentists, and laypeople. Methods: In this study, close-up, posed smile images of a volunteer woman were taken. In the photographs, the gingival display was incrementally arranged as 0,1,2,3,4 mm, and the upper lip coverage was arranged as 1,2,3,4 mm. Photographs were digitally altered by using the software. A questionnaire was conducted using these photographs and 60 evaluators per group(n=60) were asked to rate the photographs by using a visual analog scale. Data were analyzed by using one-way ANOVA with post hoc Tukey test.

Results: Significant difference was found between the esthetic scores of different groups (P <0.001). In all groups, the lowest aesthetic scores were observed in photographs with a 4 mm gingival display (P <0.001). Conclusion: Esthetic perception was different in groups. Gingival display affected esthetic perception.

Keywords: Smiling, Gingiva, Esthetics, Dental

Presentation ID/Sunum No= 248

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Geriatrik Hasta Profilleri ve Dental Tedavilerinin Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma

Asst. Prof. Dr. Gülbahar Erdinç[1]

[1]*Karabük Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı, hastaneye başvuran geriatrik hastaların popülasyonunun yaş gruplarına göre dağılımını, mevcut diş sayılarını ve yapılan dental tedavileri değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: 2021 Mart ayında Karabük Ağız Diş Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başvuran hastalar retrospektif olarak incelenmiştir. Bu hastalar arasından 65 yaş ve üzeri olan hastalar belirlenmiştir. Hastalar yaş gruplarına göre 65-69 yaş, 70-74 yaş, 75-79 yaş ve 80 ve üzeri yaş olmak üzere 4 gruba ayrılmıştır. Güncel panoramik radyografları mevcut olan hastaların mevcut diş sayıları değerlendirilmiş ve yaş gruplarına göre sınıflandırılmıştır. Tüm 65 yaş üzeri hastalar için de yapılan dental tedaviler değerlendirilerek sınıflandırılmıştır. Bulgular: Yapılan tüm başvurular değerlendirildiğinde bir ay içinde toplam 7215 hasta başvurmuştur. Bu başvuruların yaklaşık %10'u geriatrik hastalardır. Elde edilen sonuçlarda yaş ilerledikçe hastaneye yapılan başvuru sayısının azaldığı görülmüştür. Başvurular cinsiyetlerle ilişkili olarak değerlendirildiğinde 80 yaş ve üzeri grup hariç diğer tüm gruplarda kadın hasta sayısının daha az olduğu görülmektedir. Hasta popülasyonu mevcut güncel panoramik radyografı olan hastalarla değerlendirilmiş ve bir profil oluşturulmuştur. 80 yaş ve üzeri grup dahil edilmeksizin yaş ilerledikçe hastaların mevcut diş sayıları azalmaktadır. Tüm geriatrik hastalar için yapılan tedaviler değerlendirildiğinde diş çekimi ve protez yapımı işlemlerinin ön plana çıktığı görülmektedir. Sonuç: Yaştaki artışla birlikte daha radikal tedaviler tercih edilmektedir bu durum hastaların mevcut diş sayısının yaşın artışıyla birlikte azalmasıyla ilişkilendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Geriatri, Dental Tedavi

Geriatric Patient Profiles and Evaluation of Dental Treatments: A Pilot Study

Abstract

Aim: The aim of the study is to evaluate the distribution of the population of geriatric patients admitted to the hospital by age groups, the number of teeth available and the dental treatments performed. Materials and Methods: Patients who applied to Karabük Oral and Dental Health Training and Research Hospital in March 2021 were analyzed retrospectively. Among these patients, patients aged 65 and over were determined. The patients were divided into 4 groups according to age groups: 65-69 years old, 70-74 years old, 75-79 years old, and 80 and over. The number of teeth available in patients with current panoramic radiographs were evaluated and classified according to age groups.

Dental treatments performed for all patients over 65 years of age were evaluated and classified. Results: When all applications were evaluated, 7215 patients applied within a month. Approximately 10% of these applications are geriatric patients. In the results obtained, it was seen that the number of hospital admissions decreased as the age got older. When the applications are evaluated in relation to the gender, it is seen that the number of female patients is less in all groups except the age group 80 and above. The patient population was evaluated with patients with current panoramic radiography and a profile was created. Without including the age group of 80 years and above, the number of teeth available in patients decreases as the age increases. When the treatments for all geriatric patients are evaluated, it is seen that tooth extraction and prosthesis making processes come to the fore. Conclusion: With the increase in age, more radical treatments are preferred, which may be associated with the decrease in the number of teeth available in patients with increasing age.

Keywords: Geriatrics, Dental Treatments

Presentation ID/Sunum No= 108

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hastaların Yetişkin Dönemde ve Ergenlik Döneminde Ortodontik Tedavi Tercih Kriterleri

Asst. Prof. Dr. Ahmet Karaman[1] , Ph.d. Cand. Betül Gülhan Çakır[1]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışma, hastaların yetişkin dönemde ve ergenlik döneminde ortodontik tedavi algılarını ve ortodontik tedavi tercihlerini etkileyen faktörleri değerlendirmektedir. Gereç ve Yöntem: Bu araştırmadaki veriler Google formlar programı kullanılarak internet üzerinden ulaşılabilen, 20 tane anket sorusunu doldurmayı kabul eden 12-35 yas arasındaki 200 hasta üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmada katılımcılara yöneltilen anket soruları literatürdeki ilgili sorulardan ve uluslararası makalelerden derlenerek hazırlandı. Bulgular: Araştırmaya katılan hastalardan ortodontik tedavi görenlerin görmeyenlere göre düzenli diş hekimi muayenesi oldukları, hasta bilincinin ve ağız hijyeni algılarının daha iyi olduğu görüldü. Ergenlik döneminde ortodontik tedavi gören hastaların sayısı yetişkin dönemde ortodontik tedavi görenlerden daha fazla olduğu belirlendi. Hastaların çoğu ortodontinin yaşam kalitelerine ve özgüvenlerine olumlu etkisi olduğunu belirtti. Hastalar, ortodontik tedavinin nüks ihtimalini engellemek için essix plakların kullanımının gerekliliği konusunda biliçliydi. Ortodontik tedavi gören hastalarının çoğu ortodontik tedavinin sonuçlarından memnundu. Ergenlik dönemde ortodontik tedavinin daha kolay olduğu belirlendi. Yetişkin dönemdeki ortodontik tedavi tercihlerinde estetik materyallerin kullanımı yetişkin hastaların ortodontik tedavi tercihinde belirleyici olduğu tespit edildi. Sonuçlar: Hastaların, erken dönemde ortodontik tedaviye yönelmeleri konusunda bilinç düzeylerinin arttırılması gerekmektedir. Ortodontik tedavinin hastaların yaşam kalitelerine ve özgüvenlerine olumlu etkisi olduğunu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik Tedavi, Algı, Yetişkin Ortodonti

Orthodontic Treatment Preference Criteria of Patients in Adult and Adolescent Period

Abstract

Objective: This study evaluates the factors affecting orthodontic treatment perceptions and orthodontic treatment preferences of patients in adulthood and adolescence. Materials and Methods: The data in this study were conducted on 200 patients between the ages of 12-35, who accepted to fill 20 questionnaire questions, which can be accessed online using the Google forms program. The questionnaire questions directed to the participants in the study were compiled from relevant questions in the literature and international articles. Results: It was observed that among the patients participating in the study, those who received orthodontic treatment were regularly examined by a dentist, and their awareness and perception of oral hygiene were better than those who did not. It was

determined that the number of patients who received orthodontic treatment during adolescence was higher than those who received orthodontic treatment in adulthood. Most of the patients stated that orthodontics had a positive effect on their quality of life and self-confidence. Patients were aware of the necessity of using essix plates to prevent the possibility of recurrence of orthodontic treatment. Most of his patients who received orthodontic treatment were satisfied with the results of orthodontic treatment. It was determined that orthodontic treatment was easier in adolescence. It was determined that the use of aesthetic materials in adult orthodontic treatment preferences was determinant in the orthodontic treatment preferences of adult patients. Conclusions: It is necessary to increase the awareness of the patients about early orthodontic treatment. It has been found that orthodontic treatment has a positive effect on patients' quality of life and self-confidence.

Keywords: Orthodontic Treatment, Perception, Adult Orthodontics

Presentation ID/Sunum No= 420

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipodonti ve Mikrodonti Olgularına Bağlı Şekil ve Konum Bozukluklarının Kompozit Rezin ile Tedavisi: 3 Olgu Sunumu.

Asst. Prof. Dr. Ebru Uslu Cender[1]

[1]*Ordu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi AD.*

Özet

Giriş ve amaç: Dental anomilerde en sık rastlanılan anomalilerden biri hipodonti (konjenital diş eksikliği) dir. Tek ve çift taraflı olabilen üst yan kesici diş eksikliği yaygın olarak izlenmektedir. Küçük boyutta dişlere sahip olma durumu olan mikrodonti ise daha nadir görülen anomalilerden biridir. Sıklıkla etkilenen dişler, üst yan kesici dişlerdir. Hastalarda estetik kaygılara yol açan diş eksikliği, boyut, şekil ve konum bozuklukları gibi gelişimsel dental anomalilerin tedavisi estetik diş hekimliğinin çalışma alanına girmektedir. Bu olgu sunumunda; hipodonti ve mikrodonti anomalisi bulunan 3 farklı hastanın, direkt kompozit rezin ile estetik düzenlemelerinin sunulması amaçlanmıştır. Yöntem: Ön dişlerinde şekil ve boyut bozukluğu şikayeti ile hastanemize başvurmuş olan 3 adet hastaya tedavi secenekleri acıklandı, Hastaların onayı alındı ve direkt kompozit rezin restorasyonlar ile dişlerin tedavisi planlandı. Dişler temizlendikten sonra renk secimi yapıldı. Restore edilecek tüm mine yüzeyleri 30 sn süreyle %37'lik fosforik asit (3M ESPE, ABD) ile pürüzlendirildi. Asit yıkanıp hava ile kurutulduktan sonra dişlerin arasına şeffaf matriks bandı yerleştirildi. Pamuk rulolar ve retraksiyon kordu ile izolasyon sağlandı. Asitlenen tüm yüzeylere iki aşamalı etch&rinse adeziv sistem (Adper Single Bond 2, 3M ESPE) uygulandı. Hava spreyi ile kurutulduktan sonra 10 sn süreyle Led ışık cihazı (Elipar S 10, 3M ESPE) kullanılarak polimerize edildi. Farklı mine, dentin renklerindeki nanohibrit kompozit rezin (Clearfil Majesty ES-2 premium, Kuraray, Almanya) tabakalar halinde uygulandı ve 20 saniye ışıkla polimerize edildi. Restorasyonlara polisaj diskleri (Soflex discs, 3M ESPE, ABD) kullanılarak bitirme ve polisaj yapılmış, Hastalar kontrol randevularına çağrıldı. Sonuçlar: Ortalama 3 yıllık takip surecinin sonunda, klinik muayenede bir minör restorasyon kırığı dışında restorasyonlarda herhangi bir renk değişikliği veya kırığa rastlanılmadı. Direkt kompozit rezin uygulamaları daha ekonomik ve kısa sürede uygulanabilir olmasının yanı sıra estetik ve fonksiyonel olması ile de hastalar için uygun bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Hipodonti, Diş Eksikliği, Mikrodonti, Diastema, Estetik, Kompozit Rezin

The Treatment of Location and Shape Disorders Resulting From Hypodontia and Microdontia With Composite Resin: 3 Case Report

Abstract

Introduction and Aim: Hypodontia is one of the most common dental anomalies. Missing maxillary lateral incisor, which may be unilateral or bilateral, is frequently observed. Microdontia, in which the patient has small size teeth, is a rare anomaly. Maxillary lateral incisors are mostly affected by this

disorder. Missing teeth, location, size and shape disorders observed in teeth generally cause aesthetic concern in patients, which is involved in the field of aesthetic dentistry. In this case report, the aesthetic treatment of three patients with hypodontia and microdontia using direct composite resin is presented. Method: Three patients with location and shape disorders in anterior teeth consulted our clinic and were presented with treatment alternatives. Patient consent was obtained and treatment with direct composite resin was planned. All enamel surfaces to be restored were etched for 30 s with 37% phosphoric acid (3M ESPE, USA). After the acid was rinsed and dried with air, transparent matrix tape was placed between the teeth. Isolation was achieved with cotton rolls and retraction cord. Adhesive system (Adper Single Bond 2, 3M ESPE) was applied. They were then dried with air spray before they were polymerized for 10 s with led light curing device. Nanohybrid composite resins of different enamel and dentin colours (Clearfil Majesty ES-2 premium, Kuraray, Germany) were applied in layers and were polymerized with light for 20 s. Restorations were finished and polished with polishing discs. Patients were called for controls. Results: At the end of the 3-year-follow up period in average, no colour change or fracture was observed on teeth, except one minor restoration fracture. Direct composite resin can be applied in a short time and is affordable. Additionally, it is aesthetic and functional, which makes it an appropriate treatment option for patients.

Keywords: Hypodontia, Missing Teeth, Diastema, Aesthetic, Composite Resin

Presentation ID/Sunum No= 316

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İkiz Çocuk Hastalarda Dental Anomali Gelişiminde Bir Farklılık Beklenmeli Mi'

Asst. Prof. Dr. Didem Sakaryalı Uyar[1] , Assoc. Prof. Dr. Betül Memiş Özgül[1]

[1]Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD.
**Corresponding author: Didem Sakaryalı Uyar*

Özet

Genetik ve çevresel faktörlerin etkisiyle gelişen dental anomali prevalansı dünya genelinde farklılık göstermekte ve dental anomali gelişiminde genetik etki yanı sıra çevresel etkinin de varlığı sorgulanmaktadır. Bu nedenle, bu retrospektif çalışmanın amacı ikiz çocuklarda görülen dental anomali prevalansının ve çocuklar arasında farklılık olup olmadığının belirlenmesidir. Bu amaçla 2014-2018 yılları arasında Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim dalı kliniğine başvuran 3-12yaş aralığındaki ikiz çocuk hastalardaki dental anomali varlığı panoramik radyograflar üzerinden değerlendirilmiştir. Çalışmaya dahil edilen hastaların kayıtları değerlendirilerek sistemik hastalığı olanlar, premature doğanlar veya büyüme gelişim geriliği olanlar çalışma dışı bırakılmıştır. Ayrıca, değerlendirilen panoramik radyograflardan film kalitesi kötü olanlar veya hareket nedeniyle sağ ve sol bölgeler simetrik olmayanlar da çalışmaya dahil edilmemiştir. Bütün bu eleme kriterleri sonucunda 101 çift ikiz çocuğa ait panoramik radyograflar dental anomali varlığı ve tipi açısından incelenmiştir. Elde edilen sonuçlar yüzde değerleri olarak belirtilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre, çalışma kapsamında değerlendirilen 101 çift ikiz çocukta %7.9 oranında dental anomali tespit edilmiştir. Bunlar arasında %4.9 oranında hipodonti, %0.99 oranında dilaserasyon, ektopik sürme ve taurodontizm teşhis edilmiştir. Ancak hipodonti tespit edilen 5 çift ikiz çocuk içerisinde 4 çiftte her iki ikiz çocukta da hipodonti görülmemesi vurgulanması gereken önemli bir bulgu olmuştur. Bu bağlamda, odontogenez üzerinde etkisi kanıtlanmış olan genetiğin tek başına etken olmadığı çoğu zaman çevresel etkenlerin de odontogenezde bir soruna yol açarak hipodontiye yol açabildiği görülmüştür. Bu yüzden pedodontistler ikiz çocukların ilk muayenesi sırasında dental anomali gelişimi konusunda daha dikkatli olmalı ve bu konuda ebeveyn farkındalığı artırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dental Anomali, İkiz Çocuk, Genetik, Hipodonti, Odontogenez

Should We Expected a Difference in the Development of Dental Anomalies in Twin Child Patients'

Abstract

The prevalence of dental anomalies, which develops with the effect of genetic and environmental factors, varies throughout the world, and the existence of environmental effects as well as genetic effects are questioned in the development of dental anomalies. Therefore, the aim of this retrospective

study is to determine the prevalence of dental anomalies in twin children and whether there is any difference between children. For this purpose, the presence of dental anomalies in twin children, aged between 3-12 years old, who applied to Başkent University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry between 2014-2018 were evaluated through panoramic radiographs. Patients with systemic diseases, premature birth or growth retardation were excluded from the study by evaluating the records of the patients. In addition, amongst the evaluated panoramic radiographs, those with poor quality or those whose right and left regions were not symmetrical due to movement were not included in the study. After the exclusion, panoramic radiographs of 101 pairs of twins were examined in terms of the presence and type of dental anomalies. The obtained results were expressed as percentage values. According to the results, the dental anomaly prevalance in 101 couples of twins was found 7.9% within the scope of this study. Amongst them, 4.9% hypodontia, 0.99% dilaceration, ectopic eruption and taurodontism were diagnosed. However, amongst the five pairs of twins with hypodontia, hypodontia was not observed in four twins and it was an important finding that should be emphasized. In this context, it has been observed that genetics, which have been proven to have an effect on odontogenesis, is not the only factor, and usually environmental factors can cause hypodontia by causing a problem or disorder durint odontogenesis. Therefore, pedodontists should be more careful during the first examination of twin children about the development of dental anomalies and parental awareness on this issue should be increased.

Keywords: Dental Anomaly, Genetics, Hypodontia, Odontogenesis, Twin Child

Presentation ID/Sunum No= 261

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İlaca Bağlı Diş Eti Büyümesi Bulunan Bireyde Cerrahi Olmayan Periodontal Tedavinin Periodontal Dokular Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi:Olgu Sunumu

Researcher Nichal Salı[1] , Researcher Muhammet Burak Yavuz[1] , Researcher Nahal Delfazay Baher[1] , Assoc. Prof. Dr. Arzu Beklen[1]

[1]Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Diş eti boyutlarındaki artış ve yapısında gözlenen değişimler diş eti büyümeleri olarak adlandırılmaktadır. Çeşitli sebepleri olmakla birlikte, sıklıkla sistemik hastalıklara ve kullanılan ilaçlara bağlı olarak meydana gelmektedir. Büyümüş diş etleri, ağızda meydana geldiği bölge itibariyle estetik kaygı oluşturarak bireylerin sosyal hayatını ve yaşam kalitesini olumsuz etkileyebilmektedir. Fakat daha da önemlisi kişinin diş kayıplarına varan ciddi sorunlar yaşamasına neden olur. Çalışmamızda Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalına diş eti büyümesi şikayeti ile başvuru yapan 55 yaşındaki erkek hasta incelenmektedir. Alınan anamnez sonucu, hastanın kronik böbrek yetmezliği nedeniyle 2019 yılında böbrek transplantasyonu gerçekleştirildiği, iki adet kalça protezi taşıdığı ve hipertansiyon ile diyabet rahatsızlıklarının olduğu kaydedildi. Sistemik durumuna bağlı olmak üzere yedi farklı ilaç kullanmakla beraber, diş eti büyümesi ile ilgili olarak dikkatimizi çeken ilaçlar amlodipine etken maddeli kalsiyum kanal blokörü ve siklosporin etken maddeli immünmodülatördü. Hastanın hekimi ile yapılan konsültasyon neticesinde amlodipine etken maddeli ilacı, başka bir ilaç ile değiştirildi. Ancak, siklosporin etken maddeli immünmodülatör, aynı katagorideki diğer ilaçların hastada yaptığı yan etkilerden dolayı değiştirilemedi. Hastaya cerrahi olmayan ve diş çevresindeki eklentilerin uzaklaştırılması temeline dayanan periodontal tedavi uygulandı. Oral hijyenin tüm aşamaları hastaya tek tek açıklanıp, bu aşamaları etkin bir şekilde uygulaması sağlandı. Takibinde düzenli olarak hasta kontrollere çağrıldı. Sonuç: Hasta her ne kadar diş eti büyümesi yapan etken maddeye sahip bir ilacı kullanmaya devam etse de, etkin periodontal tedavi ve uygun oral hijyen yönlendirmelerinin yanı sıra düzenli takip sayesinde periodontal dokular, sağlığına ve yaşam kalitesini etkileyen estetiği ise istenilen seviyeye kavuşmuştur. Amaç: Hastalarda detaylı anamnezin, konsültasyonun ve hastalıkların etiyolojisine göre yapılan tedavinin önemine dikkat çekmek, düzenli olarak sağlanan doğru oral hijyen uygulaması ile hasta takibinin gerekliliğini vurgulamaktır.

Anahtar kelimeler: Diş Eti Büyümesi, Periodontal Tedavi, Oral Hijyen Uygulamaları

Evaluation of the Effect of Non-Surgical Periodontal Treatment on Periodontal Tissues in An Individual With Drug-Induced Gingival Growth

Abstract

The increase in gum size and changes in its structure are called gingival enlargement. Although there are various reasons, an increase in gum size may occur depending on systemic diseases and the drugs used. Enlarged gums can negatively affect the social life and quality of the individuals life by creating aesthetic anxiety due to the region in which they occur in the mouth. In addition, it causes the person to not be able to perform oral hygiene practices, and ultimately it can lead to serious consequences, including tooth loss with additional periodontal problems. In our study, a 55-year-old male patient who applied to Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry Department of Periodontology with the complaint of gum enlargement. As the anamnesis taken, it was noted that our patient underwent kidney transplantation in 2019 due to chronic kidney failure, had two hip prostheses, and had hypertension and diabetes. Although our patient uses 7 different drugs depending on his systemic condition, the drugs that drawing our attention was the once regarding gingival enlargement; an immunomodulator with active agent cyclosporine and calcium channel blocker with active agentamlodipine. As a result of the consultation with the patient's physician, the active agent drug amlodipine was changed to another drug. However, the immunomodulator with cyclosporine active agentcould not be changed due to the side effects of other drugs in the same category on the patient. Periodontal treatment was applied to the patient, based on the removal of non-surgical attachments around the tooth. All stages of oral hygiene were explained to the patient one by one, and these stages were implemented effectively. The patient was regularly called for follow-up visits. Conclusion: Although the patient continues to use a drug with an active substance that causes gingival growth, effective periodontal treatment and appropriate oral hygiene instructions, as well as regular follow-up, have achieved periodontal tissue health and aesthetics that affect the quality of life. Purpose: To draw attention to the importance of detailed anamnesis, consultation and treatment according to the etiology of the diseases, and to emphasize the necessity of patient follow-up with regular oral hygiene practice.

Keywords: Gingival Growth, Periodontal Treatment, Oral Hygiene Applications

Presentation ID/Sunum No= 439

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Implant ve Doğal Diş Çevresi Serbest Dişeti Grefti Uygulaması Sonrası Hasta Memnuniyetlerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Berceste Guler[1] , Asst. Prof. Dr. Serap Karakış Akcan[2]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Kütahya, Türkiye
[2]Beykent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Turkiye

Özet

Amaç: Klinik çalışmaların etkinliğinin değerlendirilmesinde klinik değişkenlere ilave olarak hasta tarafından yapılan tedavi değerlendirmeleri de önemlidir. Bu çalışmanın amacı implant ve doğal diş çevresine uygulanan serbest diseti grefti (SDG) operasyonları sonrası hastaların memnuniyet değerlerinin operasyon bulguları ile karşılaştırılmasıdır. Materyal – Metod: Çalışmaya implant/doğal diş çevresinde keratinize dişeti eksikliği bulunan toplam 32 hasta dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen hastalar iki gruba ayrılmıştır. İmplant etrafına SDG uygulanan hastalar Grup I (n=16) olarak, diş çevresine SDG uygulanan hastalar Grup II (n=16) olarak tanimlanmistir. Operasyon sırasında greftin kalınlığı, greft horizontal genisligi, greft vertikal genişliği, operasyon zamanı değerleri elde edilmiştir. Aynı zamanda operasyon sonrası ağrı VAS değerleri ve ağrı kesici tüketim değerleri ilk bir hafta icin kaydedilmiştir. Operasyon sonrası 30. günde hastalardan 12 soru içeren memnuniyet anketlerinin doldurulması istenmiştir. Sonuç: Gruplar arası operasyon verileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Yine istatistiksel olarak memnuniyet soruları ile ilgili ankette anlamlı bir fark elde edilememiştir. Daha önce implant cerrahi deneyimi olan hastalarda operasyon alanının iyileşme sürecinin uzun olduğu ve estetik sonuçlardan daha memnun oldukları ancak operasyon sonrası konuşma ve çiğneme güçlüğü yasadıkları bulgulanmıştır. Ağrı kesici kullanımı ile VAS değerleri arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Tartışma: Çalışmanın sınırlılıklarıyla beraber, implant veya doğal diş önüne yerleştirilen SDG operasyonlarının, hastanın cerrahi deneyimine göre hasta memnuniyeti açısından bir farklılık oluşturabildiği düşünülebilir; ancak daha büyük örneklemlerde yapılacak ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Serbest Dişeti Grefti, Hasta Memnuniyeti, Dental İmplant

The Comparison of Patient Perceptions After Free Gingival Graft Placements Around Implant or Tooth

Abstract

Objective: In addition to clinical variables, patient reported outcome measurements (PROMs) are also important in evaluating the effectiveness of clinical trials. The aim of this study is to compare the perception values of the patients after the free gingival graft (FGG) operations performed to the implant and the tooth area. Material - Methods: A total of 32 patients suffering from a lack of

keratinized gingival tissue around the implant / tooth were included in the study. The patients were divided into two groups in the study. FGG around the implant were defined as Group I (n = 16), and FGG around the tooth were defined as Group II (n = 16). During the operation, the thickness of the graft, the horizontal width of the graft, the vertical height of the graft, and the operation time values were obtained. At the same time, postoperative pain VAS values and pain reliever consumption values were recorded for the first week, patients were asked to fill in satisfaction questionnaires containing 12 questions on the 30th postoperative day. Results: There was no statistically significant difference between the operation data between the groups ($p>0.05$). It was found that patients with previous implant surgery experience had a longer recovery period in the operation area and were more satisfied with the aesthetic results, but they had difficulty speaking and chewing after the operation. No significant difference was found between the use of painkillers and VAS values ($p>0.05$). Conclusion: Within the limitations, it was determined that FGG operations around implant or tooth may create a difference in terms of patient perception according to the patient's surgical experience.; however, studies with larger samples are needed.

Keywords: Free Gingival Graft, Patient Reported Outcome Meaures, Dental Implant

Presentation ID/Sunum No= 199

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kapiller Hemanjiom (Piyojenik Granülom) Olgusunda Periodontal Tedavi Yaklaşımı: Bir Vakanın 6 Aylık Takibi

Ra. Duygu Yaver[1] , Prof.Dr. Vakur Olgaç[2] , Prof.Dr. Leyla Kuru[1] , Assoc. Prof. Dr. Ömer Birkan Ağralı[1]

[1]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı
[2]İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü Tümör Patolojisi Bilim Dalı

Özet

Amaç: Kapiller hemanjiom veya pyojenik granülom, klinik olarak genellikle hiperemik ve birkaç milimetreden birkaç santimetreye kadar değişen boyutlarda görülebilen, damar endotelinin ve müköz membranların selim lezyonudur. Bu olgu sunumunda histopatolojik olarak kapiller hemanjiyom tanısı konulan lokal dişeti büyümesinin tedavi yaklaşımı gösterilmiştir. Gereç ve yöntemler: Sistemik olarak sağlıklı 16 yaşındaki erkek hasta Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Kliniği'ne 1 ay içerisinde hızla ilerleyen dişeti büyümesi şikayeti ile başvurdu. Klinik muayenede #11-#21 nolu dişlerin vestibülünde saplı, fibrotik, hiperemik dişeti büyümesi tespit edildi. Hastaya oral hijyen eğitimi ve diş/kök yüzeyi temizliğini içeren başlangıç periodontal tedavi (BPT) uygulandı. BPT'den dört hafta sonra lezyon sağlıklı dokuyu içerecek şekilde konvansiyonel yöntemle eksize edildi, mukoperiostal flep kaldırılarak osteoktemi ve osteoplasti uygulandı. Flep primer kapatıldı. Frenektomi uygulandı. Biyopsi örnekleri histopatolojik olarak incelendi. Dikişler bir hafta sonra alındı. Bulgular: Operasyon sonrası iyileşme sorunsuzdu. Lezyonun histopatolojik incelenmesi sonucunda kapiller hemanjiom teşhisi koyuldu. Operasyondan 6 ay sonraki kontrolde rekürrens gözlenmedi. Sonuç: Bu olgu, kapiller hemanjiom (pyojenik granülom)'un BPT'yi takiben gerçekleştirilen periodontal flep cerrahisi ile başarılı olarak tedavi edilebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Büyümesi, Hemanjiom, Pyojenik Granülom, Vasküler Malformasyon

Periodontal Treatment Approach in Capillary Hemangioma (Pyogenic Granuloma): A Case Report With 6 Months Follow-Up

Abstract

Aim: Capillary hemangioma or pyogenic granuloma is a benign lesion of the vascular endothelium and mucous membranes, which is observed clinically as a hyperemic lesion ranging from a few millimeters to several centimeters in size. In this case report, a periodontal treatment approach to localized gingival enlargement diagnosed as capillary hemangioma histopathologically was demonstrated. Material and Metods: A systemically healthy 16-year-old male patient was admitted to Periodontology Clinic Faculty of Dentistry Marmara University with the complaint of rapidly progressing gingival enlargement within 1 month. Clinical examination revealed a pedunculated,

fibrotic, hyperemic gingival enlargement in the vestibular site of teeth # 11- # 21. Patient was treated with initial periodontal therapy (IPT) including oral hygiene instructions and scaling root planing. Four weeks after IPT, the lesion was excised by conventional methods. Following mucoperiostal flap reflection, osteoctomy and osteoplasty procedures were performed. Primary flap closure was achieved and frenectomy was performed immediately. Biopsy specimens were examined histopathologically. Sutures were removed 1 week after the surgery. Results: Uneventful healing was observed. Capillary hemangioma was diagnosed based on the findings of histopathological examination. No recurrence was observed in the 6 months follow-up session. Conclusion: This case report demonstrates that capillary hemangioma (pyogenic granuloma) can be successfully treated with periodontal flap surgery performed after IPT.

Keywords: Gingival Overgrowth, Hemangioma, Pyogenic Granuloma, Vascular Malformation

Presentation ID/Sunum No= 98

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kök Kanal Sıcaklığında One G, Waveone Gold Glider, T-Endo Must ve VDW.ROTATE Kayma Yolu Aletlerinin Döngüsel Yorgunluk Direnci

Asst. Prof. Dr. Seda Falakaloğlu[1] , Asst. Prof. Dr. Ahmet Demirhan Uygun[1]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışma One G, WaveOne Gold Glider, T-Endo MUST tg ve VDW.ROTATE nikel-titanyum (NiTi) kayma yolu aletlerinin vücut sıcaklığında 3 mm eğrilik yarıçaplı ve 90° eğimli simüle edilmiş bir kanalda döngüsel yorgunluk dirençlerini karşılaştırmak için yapılmıştır. Yöntem: Toplam altmış NİTİ eğe paslanmaz çelik kanalda kırılma gerçekleşene kadar yorulma testine tabi tutuldu (n=15): One G (#14/.03), WaveOne Gold Glider (#15/.02), 15 T-Endo MUST tg (#13/.04) ve VDW.ROTATE (#15/.04). Her alet için, kırılma döngü sayısı (KDS) hesaplandı ve ayrılan parçaların uzunlukları ölçüldü. Veriler Kruskal-Wallis H ve Tamhane's T2 testleriyle %95 güven aralığında istatistiksel olarak analiz edildi. Bulgular: Gruplar arasında döngüsel yorgunluk direncinde anlamlı farklılıklar vardı ($p < .05$), eğelerin en yüksekten en düşüğe KDS değerleri şu şekildedir: T-Endo MUST tg, WaveOne Gold Glider, VDW.ROTATE, One G. Gruplar arasında ayrılan parçaların uzunluklarında anlamlı bir fark yoktu ($p > .05$). Sonuç: Vücut sıcaklığında 3 mm eğrilik yarıçaplı ve 90° eğimli simüle edilmiş bir kanalda T-Endo MUST tg eğeleri, en yüksek döngüsel yorgunluk direncine sahipti ve One G eğeleri en düşük döngüsel yorgunluk direncine sahipti.

Anahtar Kelimeler: Döngüsel Yorgunluk, Kayma Yolu, One G, T-Endo Must, VDW.ROTATE, Waveone Gold Glider

Cyclic Fatigue Resistance of One G, Waveone Gold Glider, T-Endo Must and VDW.ROTATE Glide Path Instruments At Root Canal Temperature

Abstract

Aim: This study was conducted to compare the cyclic fatigue resistance of One G, WaveOne Gold Glider, T-Endo MUST tg, One G and VDW.ROTATE nickel-titanium (NiTi) glide path instruments in a simulated canal with a 3 mm curvature radius and 90° of curvature at root canal temperature. Method: Sixty NiTi files were used for the fatigue testing in a stainless steel canal until fracture occurred (n=15): One G (#14/.03), WaveOne Gold Glider (#15/.02), 15 T-Endo MUST tg (#13/.04), VDW.ROTATE (#15/.04). For each instrument, the number of cycles to fracture (NCF) was calculated, and the lengths of the detached fragments was measured. Data were statistically analyzed using the Kruskal–Wallis H and the Tamhane's T2 tests at the %95 confidence level. Results: There were significant differences in the cyclic fatigue resistance among the groups ($p < .05$), with the highest to lowest NCF values of the files as follows: T-Endo MUST tg, WaveOne Gold Glider,

VDW.ROTATE, One G. There was no significant difference in the lengths of the detached fragments among the groups (p> .05). Conclusion: The T-Endo MUST tg files had the highest cyclic fatigue resistance, and the One G files had the lowest cyclic fatigue resistance in a simulated canal of 90° and a 3-mm radius canals at root canal temperature.

Keywords: Cyclic Fatigue, Glide Path, One G, T-Endo Must, VDW.ROTATE, Waveone Gold Glider

Presentation ID/Sunum No= 230

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Konjenital Diş Eksikliği ve Transpozisyon Bulunan Hastanın Preprotetik Ortodontik Tedavisi

Asst. Prof. Dr. Hande Erener[1] , Assoc. Prof. Dr. Fethiye Çakmak Özlü[2] , Dr. Mehmet Savaş Kayasan[3]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti AD.
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti AD.
[3]Özel Klinik
**Corresponding author: HANDE ERENER*

Özet

Amaç: Dental arklarda agenezis ve transpoziyonların varlığı, dişsel çapraşıklıklara yol açmaktadır. Özellikle, ön bölgedeki diş eksiklikleri ve transpozisyonlar konumları sebebiyle önemli estetik ve fonksiyonel sorunlara neden olmaktadır. Bu vaka raporunda, kanin- premolar diş transpozisyonu ile maksilla ve mandibulada keser eksiklikleri bulunan hastanın ortodontik tedavisi sunulmuştur. Olgu: Kronolojik yaşı 15 yıl 9 ay olan kız hasta, dişlerim yamuk ve çıkmayan birkaç dişim var şikayetleri ile kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayene sonucunda; üst çenede tek taraflı gömülü kanin-birinci küçük azı dişi transpozisyonu, persiste süt lateral ve kanin dişi, bilateral lateral diş eksikliği ve mandibulada unilateral keser eksikliği, kama şeklinde santral kesici diş ile persiste süt kesici diş gözlenmiştir. İskeletsel Sınıf II olan hasta dişsel Sınıf I molar ve sol Sınıf II kanin ilişkidedir. Ortodontik tedavisinde; CBCT görüntüleri değerlendirilerek üst sağ kanin dişinin premolar dişler arasında sürdürülmesi, üst sol kanin dişinin mini vida destekli distalizasyonu ile lateral diş boşluğu açılması ve ortodontik tedavi sonrası lateral implant uygulanması planlandı. Alt çene için süt keserin çekilmesi, kama şeklindeki keser dişe build up işlemi yapılması ve kalan boşluğun kapatılması düşünüldü. Tedavi boyunca hiçbir kuvvet uygulanmadan yerinde tutulan üst süt lateral dişin, ilk olarak çekilmesi düşünülmüş olsa da herhangi bir rezorpsiyon ve mobilite bulunmadığı için build-up ile daimi lateral diş yerine tedavi sonunda kullanılmasına karar verildi. Hastanın ortodontik tedavisi 2 yıl 3 ayda tamamlanmıştır. Retansiyon için üst çenede dişli pekiştirme plağı, alt çenede lingual retainer kullanılmıştır. Sonuç: Ortodontik tedavi ile fonksiyonel ve estetik sonuçlar elde edilmiş, eksik maksiller lateral diş yerine implant yerleştirilmesi için yeterli yer hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Transpozisyon, Diş Eksikliği, Ortodonti, Gömülü Kanin.

Preprosthetic Orthodontic Treatment of a Patient With Congenital Teeth Agenesis and Transposition

Abstract

Aim: The presence of agenesis and transposition in dental arches causes crowding. Especially, agenesis and tooth transposition in the anterior region cause important esthetic and functional problems. In this case report, orthodontic treatment of a patient with canine-premolar transposition, and incisors deficiencies in the maxilla and mandible are presented. Case: A female patient with a chronological age of 15 years and 9 months applied to our clinic with the complaint of crooked teeth and a few unerupted teeth. As a result of clinical examination; unilateral impacted canine-first molar transposition, persistent primary lateral and canine and bilateral lateral tooth deficiency in the maxilla were observed. Wedge-shaped central incisor, unilateral missing incisor and persistent primary incisor in the mandible were revealed. Patient with skeletal Class II is in dental Class I molar and left Class II canine relationship. In orthodontic treatment; it was planned to be erupted impacted upper right canine between premolar teeth by evaluating CBCT images. To obtain lateral tooth space with mini-screw supported distalization of the upper left canine, and to be applied lateral implant after orthodontic treatment were planned. It was considered to extract the primary tooth, build-up wedge-shaped incisor and close the remaining space in lower arch. Throughout the treatment, upper deciduous lateral tooth was kept in place without any force. Although it was originally thought extraction, it was decided to use it at the end of the treatment instead of the permanent lateral tooth with build-up, since there was no resorption and mobility. Orthodontic treatment duration was 2 years and 3 months. Essix plaque with acrylic lateral tooth was given for retention. Conclusion: Functionally and aesthetically results were achieved by orthodontic treatment. Sufficient space was prepared for implant placement in place of the missing maxillary lateral.

Keywords: Transposition, Agenesis, Orthodontics, Impacted Canine.

Presentation ID/Sunum No= 412

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Konjenital Maksiller Lateral Diş Eksikliğinde Temel Tedavi Yaklaşımları

Dr. Ebru Demet Çifter[1]

[1]*İstanbul Üniversitesi*

Özet

Maksiller lateral dişlerin eksikliği, % 0.8 – 2 prevalans aralığı ile, alt ve üst ikinci premolarlardan sonra en sık rastlanan konjenital diş eksikliğidir. Başlıca etiyolojisini genetik, çevresel faktörler, mutasyonel ve evrimsel değişiklikler, sendromlar ve travmalar oluşturmaktadır. Etkilenen bölgenin gülme alanında olması ve genellikle karşı tarafın da etkilenmesi nedenlerinden dolayı maksiller lateral diş eksiklikleri; restoratif diş hekimliği, implantoloji, ortodonti ve periodontolojinin ortak çalışmasını gerektiren bir tedavi sürecini içermektedir. Fonksiyon ve estetiğin restorasyonunun amaçlandığı tedavi planının oluşturulmasında, gülme hattının konumu, kanin dişlerin boyut ve şekil özellikleri, diş eti görünüm miktarı, hastanın yaşı ve beklentileri gibi konular belirleyici olmaktadır. Bu çalışmada; multidisipliner bir planlama ve tedavi gerektiren konjenital lateral diş eksikliği vakalarında uygulanan tedavi yaklaşımlarının avantaj ve dezavantajları değerlendirilmekte; implant destekli protetik rahabilitasyonlar ile restore edilen iki olgu paylaşılmaktadır. Olgu 1: Çift taraflı lateral diş eksikliğinin yanı sıra, ortodontik seviyeleme ihtiyacı da bulunan 28 yaşındaki bayan hastada, uygulanan ortodontik tedavi sonrasında lateral dişlere ait boşluklar simetrik hale getirilmiştir. Ortodontik tedavi sonrasında iki implant yerleştirilen bölgede protetik tedavi öncesi papil şekilllendirme aşamasının ardından nihai protezler tamamlanmıştır. Olgu 2: Tek taraflı lateral diş eksikliği sebebiyle protetik diş tedavisi ihtiyacı bulunan 34 yaşındaki erkek hastanın ağız içi muayenesinde sağ üst kanin dişin eksik lateralin yerinde konumlandığı ve ortodontik seviyeleme ihtiyacı bulunmadığı tespit edilmiştir. Mevcut kanin dişin lateral formunda restorasyonun ardından sağ üst kanin bölgesindeki diş eksikliği implant destekli protetik restorasyonla tamamlanmıştır. Sonuç: Lateral diş eksikliklerinin restorasyonunda multidisipliner yaklaşım tedavinin fonksiyonel ve estetik başarısını artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Konjenital, Lateral, Agenezis

Basic Treatment Approaches in Congenital Absence of Maxillary Lateral Incisors

Abstract

Congenital absence of maxillary lateral incisors is the most common congenital tooth deficiency, with a prevalence range of 0.8-2%, after absence of lower and upper second premolars. Genetic variances, mutational and environmental factors, evolutionary changes, syndromes and traumas constitute the main etiology. Missing maxillary lateral incisors are mostly visible during smiling and it requires a multidisciplinary treatment planning that requires the cooperation of restorative dentistry, implantology, orthodontics and periodontology. Issues such as the position of the smiling line, the size and shape characteristics of the canine teeth, the amount of gum appearance, the age and expectations

of the patient are decisive in the creation of the treatment plan. In this presentation, advantages and disadvantages of treatment approaches in cases of congenital absence of maxillary lateral incisors requiring a multidisciplinary planning and treatment are evaluated. Two cases restored with implant-supported prosthetic rehabilitation are presented. Case 1: A 28-year-old female patient with bilateral missing lateral incisors, who also needed orthodontic leveling is presented. After the orthodontic leveling stage two implants were placed and the final prostheses were completed after reconstruction stage of inter-implant papillas. Case 2: A 34-year-old male patient who needed prosthetic dental treatment due to unilateral missing lateral incisor is presented. The right upper canine tooth was positioned in place of the missing lateral and there was no need for orthodontic leveling. Following the restoration in the lateral form of the existing canine tooth, the missing tooth in the right upper canine area was restored with implant-supported prosthetic restoration. Conclusion: Multidisciplinary approach in congenital absence of maxillary lateral incisors increases the functional and aesthetic success of the treatment.

Keywords: Congrnital, Lateral, Agenesis

Presentation ID/Sunum No= 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Temporomandibular Eklem Rahatsızlıklarında Trisiklik Antidepresan Kullanımı

Dr. İpek İşcan[1] , Dr. Neslihan Tınastepe[2]

[1]Medipol Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi
[2]Serbest Dişhekimi
**Corresponding author: Neslihan Tinastepe*

Özet

Temporomandibular eklem rahatsızlıkları (TMR), Amerikan Orofasiyal Ağrı Birliği tarafından, çiğneme kasları, temporomandibular eklem ve ilişkili yapılarla ilgili kas-iskelet ve nöromüsküler bozukluklar olarak tanımlanır. TMR etyolojisi tam olarak anlaşılamamıştır ve tartışmalı bir konudur. Oklüzyon, parafonksiyonel alışkanlıklar, travma, sabit derin ağrı ve emosyonel stres etyolojik faktörler arasında yer almaktadır. TMR hastalarının %95'inin ilk şikayeti; kendiliğinden ya da fonksiyonla oluşan baş ve boyun bölgesindeki ağrılardır. Birçok TMR de kronik ağrı ile sonuçlanmaktadır. TMR, multifaktöriyel nedenlere dayanmaktadır; dolayısıyla tedavisi multidisipliner olmalıdır. TMR'de hastaların %50'si tedavi talep etmemektedir. Geri kalanların % 25'i farmakolojik tedaviden yararlanmakta, % 20'si oral apareyler kullanmakta, % 3'ü fizyoterapi gibi konservatif tedavilerden faydalanmaktadır. Nonsteroidal anti-enflamatuarlar (NSAID), kortikosteroidler, kas gevşeticiler, anksiyolitikler, opioidler ve trisiklik antidepresanlar (TSA) TMR' ler üzerindeki etkileri çalışılan farmakolojik ajanlardandır. TSA'lar, orofasiyal bölgedeki kronik ağrılarda üzerinde en çok çalışılan ajanlardır. TSA'lar biogenic aminlerin (norepinefrin and seratonin) geri alımlarını inhibe ederken aynı zamanda güçlü sodyum kanal modülatörleridir. NMDA (N-metil-D-aspartat) antagonistleri olarak hareket ederler. Böylece hem dorsal horn inhibisyonu hem de periferal sensitizasyonunu azaltarak etkilerini gösterirler. Günlük düşük doz TSA'ların , yan etkiler oluşturmadan kronik TMR ağrısını önemli ölçüde azalttığına dair bazı kanıtlar vardır. Bu derleme de kronik ağrı ile seyreden TMR tedavisinde TSA kullanımı ve bu konuda yapılan araştırmalar gözden geçirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Eklem Bozuklukları, Trisiklik Antidepresanlar

Use of Tricyclic Antidepressants in Chronic Temporomandibular Joint Disorders

Abstract

Temporomandibular joint disorders (TMD) are defined by the American Orofacial Pain Association (AAOP) as musculoskeletal and neuromuscular disorders related to masticatory muscles, temporomandibular joint and associated structures. TMR etiology is not fully understood and is a controversial issue. Occlusion, parafunctional habits, trauma, constant deep pain and emotional stress are among the etiological factors. The first complaint of 95% of TMD patients is pain in the head and

neck region that occurs spontaneously or with function. Many TMDs also result in chronic pain. TMD is based on multifactorial causes; therefore, its treatment should be multidisciplinary. 50% of patients do not seek treatment in TMD. 25% of the rest benefit from pharmacological treatment, 20% use oral appliances, and 3% benefit from conservative treatments such as physiotherapy. Nonsteroidal anti-inflammatories (NSAIDs), corticosteroids, muscle relaxants, anxiolytics, opioids and tricyclic antidepressants (TCAs) are among the pharmacological agents studied for their effects on TMDs. TCAs are the most studied agents in chronic pain in the orofacial region. While TCAs inhibit the reuptake of biogenic amines (norepinephrine and serotonin), they are also powerful sodium channel modulators. They act as NMDA (N-methyl-D-aspartate) antagonists. Thus, they show their effects by reducing both dorsal horn inhibition and peripheral sensitization. There is some evidence that daily low-dose TCAs significantly reduce chronic TMD pain without causing side effects. In this study, the use of TCA in the treatment of TMDs with chronic pain and the studies on this subject are reviewed.

Keywords: Temporomandibular Joint Disorders, Tricyclic Antidepressants

Presentation ID/Sunum No= 335

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Lokalize Miller Sınıf 1 Dişeti Çekilmelerinin Tedavisinde Bağ Dokusu Grefti ile Birlikte Uygulanan Koronale Pozisyone Flep ile Modifiye Tünel Tekniğinin Karşılaştırılması : Bir Vaka Raporu

Ph.d. Cand. Mehmet Fuat Bozaba[1] , Asst. Prof. Dr. Emrah Türkmen[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu vaka raporunun amacı lokalize Miller Sınıf 1 dişeti çekilmelerinin tedavisinde; bağ dokusu grefti ile birlikte uygulanan koronale pozisyone flep ile modifiye tünel tekniğinin klinik olarak karşılaştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Kliniğimize dişeti çekilmesi şikayeti ile başvuran 27 yaşında kadın hastanın yapılan periodontal muayenesinde üst çenede bilateral lokalize dişeti çekilmelerine sahip olduğu görüldü. Sağ ve sol üst kanin dişlerinde sırasıyla 4 mm ve 3 mm Miller Sınıf I dişeti çekilmeleri tespit edildi. Hastaya aynı seansta yapılmak üzere sağ üst kanin dişi için bağ dokusu grefti ile birlikte koronale pozisyone flep ve sol üst kanin dişi için modifiye tünel tekniği planlandı. Lokal anestezinin ardından palatinal bölgeden serbest dişeti grefti alındı ve de-epitelize edilerek, bağ dokusu grefti elde edildi. Alınan greft uyumlandırılarak, her iki cerrahi bölgede de kullanıldı. Koronale pozisyone flep işleminde intrasulkuler, horizontal ve vertikal insizisyonlar kullanılarak yarım, tam, yarım kalınlık şeklinde flep hazırlandı. Elde edilen bağ dokusu alıcı yatağa rezorbe olabilen suturla sabitlendikten sonra flep koronal yönde ilerletilerek askı sutur ile sabitlendi. Modifiye tünel tekniği işleminde ise intrasulkuler insizyon sonrası özel tünel aletleriyle apikal ve lateral yönde yarım kalınlık şeklinde bir flep hareketlendirilerek tünel hazırlandı. Bağ dokusu grefti hazırlanan tünele bir kısmı açıkta kalacak şekilde yerleştirildikten sonra flep daha önceden hazırlanan askı noktalarına koronale hareketlendirilecek şekilde sabitlendi. Postoperatif 10. Günde suturlar alındı ve 6. ve 12. ayda kontrolleri gerçekleştirildi. Bulgular: 12 aylık iyileşme sonrasında iki teknikte de tam kök yüzeyi kapama ve keratinize doku artışı sağlanırken herhangi bir relaps gözlenmedi. Sonuç: Her iki cerrahi yaklaşım ile lokalize Miller Sınıf 1 dişeti çekilmelerinin başarılı bir şekilde tedavisi gerçekleştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Bağ Dokusu Grefti, Dişeti Çekilmesi, Koronale Pozisyone Flep, Modifiye Tünel Tekniği

Modified Tunnel Technique Versus Coronally Advanced Flap With Connective Tissue Graft in the Treatment of Localized Miller Class 1 Gingival Recessions: A Case Report

Abstract

Objective: The aim of this case report was to compare the clinical performance of the modified tunnel technique versus the coronally advanced flap with connective tissue graft in the treatment of localized

Miller Class 1 gingival recessions. Material and Methods: A 27-year-old female patient who applied to our clinic with the complaint of gingival recession was observed to have bilateral localized gingival recessions. 4 mm and 3 mm Miller Class 1 gingival recession was detected in maxillary right and left canine teeth, respectively. The coronally positioned flap with connective tissue graft for the maxillary right canine tooth and the modified tunnel technique for the maxillary left canine tooth were planned to be applied to the patient in the same session. A free gingival graft was harvested from the palatal region and de-epithelized to obtain a connective tissue graft. In the coronally positioned flap procedure, a split, full and split-thickness flap was prepared using intrasulcular, horizontal and vertical incisions. After the obtained connective tissue was fixed to the recipient bed with a resorbable suture, the flap was advanced in the coronal direction and fixed with a sling suture. After the intrasulcular incision, a split-thickness flap was mobilized in the apical and lateral directions with special tunnel tools, and the tunnel was prepared in the modified tunnel technique procedure. The connective tissue graft was placed in the prepared tunnel, partially exposed, and the flap was fixed to the previously prepared sling points for coronal mobilization. Sutures were removed on the 10th postoperative day, and the patient was recalled at 6 and 12 months. Results: After 12 months of healing, complete root coverage and increased in keratinized tissue were achieved in both techniques, and no relapse was observed. Conclusion: Localized Miller Class 1 gingival recessions could be successfully treated with both surgical approaches.

Keywords: Connective Tissue Graft, Gingival Recession, Coronally Advanced Flap, Modified Tunnel Technique

Presentation ID/Sunum No= 184

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Maksilla Posterior Bölgede Uygulanan Eksternal Sinüs Lifting Prosedürleri İçin İhtiyaç Duyulan Kemik Grefti Miktarlarının Belirlenmesi

Ra. Ebru Özkan Bütün[1] , Dr. Şevki Güler[2]

[1]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*
[2]*Güler Dent Ağız Diş Sağlığı Polikliniği*

Özet

Maksiller posterior bölgenin, implant sağkalımı açısından çenelerin diğer bölgelerine göre daha riskli bir bölge olduğu bilinmektedir. Rezidüel kemik miktarı, implantın primer stabilitesi için yeterli olmadığında kemik ogmentasyon prosedürleri planlanmaktadır. Bu retrospektif çalışmada, eksternal sinüs lifting yapılması planlanan hastalara, ideal uzunlukta implant yerleştirebilmek için gerekli kemik grefti miktarlarının hesaplanması amaçlanmıştır. İlave olarak; hastanın yaş ve cinsiyetinin, bölgedeki kemik kalınlıklarının ve dişli veya dişsiz sonlanma durumunun kemik grefti miktarlarına olan etkisi analiz edilmiştir. Çalışmada, 107'si erkek ve 134'ü kadın olmak üzere toplam 241 bireyin KIBT görüntüleri incelenmiştir ve 429 maksilla posterior bölgeye implant endikasyonu konulabileceği belirlenmiştir. Ancak bunların içinden 200 bölgede eksternal sinüs lifting ihtiyacı olduğu tespit edilmiş olup bu bölgelere üç boyutlu segmentasyon uygulanmıştır ve gerekli kemik grefti miktarları hacimsel olarak milimetreküp cinsinden kaydedilmiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre; rezidüel kemik yüksekliği ile rekonstrükte edilmesi gereken kemik hacmi arasında negatif yönde orta düzey korelasyon olduğu tespit edilmiştir ($p= 0,000$). Ayrıca rezidüel kemik yüksekliği azaldığında sinüs lateral duvar kemik kalınlığının da azaldığı, dişli sonlanan bölgelerin dişsiz sonlanan bölgelere göre ve erkeklerin kadınlara göre anlamlı şekilde daha fazla miktarlarda kemik greftine ihtiyaç duyduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Bu bulgular ışığında maksilla posteriorda rezidüel kemik yüksekliğinin ve lateral duvar kalınlığının, sinüs lifting prosedürleri öncesinde değerlendirilmesi gereken önemli ölçümler olduğu ve sinüs ogmentasyonunda kullanılan kemik grefti miktarlarının operasyon öncesi tahmininin, sağlık ekonomisi açısından önemli katkıları olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Maksiller Sinüs Elevasyonu, Kemik Grefti, Lateral Duvar Kalınlığı

Determination of the Amount of Bone Graft Required for External Sinus Lifting Procedures Applied in the Maxilla Posterior Region

Abstract

It is known that the maxillary posterior region is a more risky area than other parts of the jaws in terms of implant survival. Bone augmentation procedures are planned when the residual amount of bone is not sufficient for the primary stability of the implant. In this retrospective study, it is aimed to calculate the amount of bone grafts for placing the implant of ideal length to the patients who are planned to apply external sinus lifting. In addition to this; the effects of the patient's age and gender,

bone thickness in the region, and toothed or edentulous termination on bone graft amounts were analyzed. In the study, the CBCT images of 107 men and 134 women, total 241 individuals were examined and it was determined that an implant indication could be placed in 429 maxilla posterior region. However, it was determined that there was a need for external sinus lifting in 200 regions, then three-dimensional segmentation was applied to these regions and the required bone graft amounts were recorded in cubic millimeters by volume. According to the results of the study; there was a moderate negative correlation between the residual bone height and the bone volume to be reconstructed ($p = 0.000$). Also, when the residual bone height decreases, it was found that the thickness of the sinus lateral wall bone decreases, and the toothed-end regions require significantly more bone grafts than the toothless-terminated regions and men require significantly more bone grafts than women ($p < 0.05$). In the light of these findings, it is thought that the residual bone height and lateral wall thickness in the maxillary posterior are important measurements that should be evaluated before sinus lifting procedures, and the pre-operative estimation of the bone graft amounts used in sinus augmentation may have important contributions in terms of health economics.

Keywords: Maxillary Sinus Elevation, Bone Graft, Lateral Wall Thickness

Presentation ID/Sunum No= 215

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Maksiller Anterior Dişlerde Estetik Sabit Protez Uygulamalarının ve Klinik Başarılarının Değerlendirilmesi: Sistematik Derleme

Asst. Prof. Dr. Sibel Dikicier[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Bu derlemenin amacı, maksiller anterior dişlerde uygulanan estetik sabit protetik yaklaşımları inceleyen klinik değerlendirme çalışmalarını derlemek ve bu çalışmalarda uygulanan tedavi prosedürlerini ve klinik sağ kalım oranlarını incelemektir. Metod: MedLine (PubMed), Embase, Scopus ve Cochrane Kütüphanesi olmak üzere dört elektronik veritabanı 2010-2021 yılları arasını içeren klinik çalışmalar için tarandı. Maksiller anterior dişlerde estetik sabit protez uygulamalarıyla ilgili tedavileri içeren ve sonuçların istatistiksel olarak değerlendirildiği, körleme yöntemi uygulanmış randomize ve randomize olmayan kontrollü klinik çalışmalar derlemeye dâhil edildi. Bulgular: Toplam 841 geçerli çalışma saptandı, başlık ve özet incelemesi sonucunda yöntemsel uygunluk ve dahil olma kriterleri belirlenerek 645 çalışma çıkarıldı. Ayrıntılı gözden geçirme için yeniden ele alınmış olan 21 çalışmadan, 10 tanesi randomize kontrollü, 4 tanesi randomize olmayan klinik çalışma olmak üzere 14 orjinal çalışmanın dahil edilme kriterlerini tümüyle karşıladığı görüldü. Çalışmaların verileri değerlendirildiğinde; tam seramik kuron/köprü, seramik laminate veneer, kompozit laminate veneer, rezin bağlı adeziv köprü restorasyanlarının uygulandığı, altı aydan on yıla kadar değişen klinik takiplerin yapıldığı görüldü. İncelenen çalışmalarda, seramik laminate veneer restorasyonların, kompozit laminate veneerlere sağ kalım başarı oranlarında üstünlük gösterdiği, tam seramik kuronlarda seramik materyal tipine bağlı olmakla beraber, yüksek sağ kalım oranları bildirildiği gözlendi. Sonuç: Laminate veneer ve tam seramik uygulamaları, maksiller anterior dişlerde estetik yaklaşım ve sağ kalım oranları açısından tatmin edici tedavi sonrası sonuçlar göstermiştir. Daha uzun dönemde farklı tedavi seçeneklerini ve etkinliklerini daha iyi karşılaştırabilmek için ek klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Maksiller Anterior Diş Estetiği, Sabit Protez, Tam Seramik, Laminate Veneer, Adeziv Köprü

Evaluation of Aesthetic Fixed Prosthetic Rehabilitations and Clinical Success in Maxillary Anterior Teeth: A Systematic Review

Abstract

Purpose: The purpose of this systematic review is to investigate clinical studies examining aesthetic fixed prosthetic approaches applied to maxillary anterior teeth and to examine the treatment procedures and clinical survival rates. Method: Four electronic databases, MedLine (PubMed), Embase, Scopus and Cochrane Library, were scanned for clinical studies covering the years 2010-

2021. Randomized and non-randomized controlled clinical trials with blinding method, including treatments for aesthetic fixed prosthesis in maxillary anterior teeth and statistical results, were included in the review. Results: A total of 841 valid studies were identified, 645 studies were excluded by determining the methodological eligibility and inclusion criteria as a result of the title and abstract analysis. After selection of the articles as per the inclusion criteria, a final sample of 14 original studies is decided as: 10 randomized controlled clinical trials, 4 non-randomized clinical trials. When the data of the studies are evaluated; it was observed that all-ceramic crown/bridge, ceramic laminate veneer, resin composite laminate veneer, resin-bonded adhesive bridge restorations were applied and clinical follow-ups ranging from six months to ten years were performed. It was consider that ceramic laminate veneers showed higher survival success rates than composite laminate veneers, and high survival rates were also reported in all-ceramic crowns, although depending on the type of ceramic material. Conclusion: Laminate veneer and all-ceramic restorations have shown satisfactory post-treatment results in terms of aesthetic approach and survival rates in maxillary anterior teeth. Further clinical studies are needed to compare different treatment options and long term efficacy.

Keywords: Maxillary Anterior Aesthetic, Fixed Prosthesis, All-Ceramic, Laminate Veneer, Resin-Bonded Bridge

Presentation ID/Sunum No= 111

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Metal Braket veya Şeffaf Plak Seçimine Sosyal Medyanın Etkisi

Asst. Prof. Dr. Ahmet Karaman[1] , Ph.d. Cand. Nida Tutka[1]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi
**Corresponding author: NİDA TUTKA*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ortodontik tedaviye yeni başlayan hastaların metal braket veya şeffaf plak seçiminde sosyal medyanın etkisinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Çalışma, 42 kadın ve 38 erkek olmak üzere 80 hastanın Google Form programı üzerinden 16 soruluk anketi online olarak doldurmaları istendi. Anket içeriğinde hastaların tedavi yöntemi seçerken sosyal medyanın hangi konularda şeffaf plağa yönlendirdiği, şeffaf plağın avantaj ve dezavantajı olarak gördükleri noktalar ile ilgili parametreler sorgulanmıştır. Bulgular: Hastaların tedavi seçiminde özellikle youtube , instagram gibi sosyal medya ağları üzerinden metal braket ve şeffaf plakların karşılaştırıldığı belirlenmiştir. Ayrıca bu sosyal medya araçlarının hastaları büyük çoğunlukta şeffaf plağa yönlendirdiği görülmüştür. Şeffaf plak seçiminde estetik , hijyen , klinik süresi açısından anlamlı fark varken tedavi süreleri açısından fark bulunamamıştır. Sonuçlar: Sosyal medyanın hastaları şeffaf plak kullanımına yönlendirdiği belirlenmiştir. Şeffaf plağın avantajlarının sosyal medya üzerinden metal braketlere oranla daha iyi gösterildiği bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya, Şeffaf Plak, Metal Braket, Ortodonti

The Effect of Social Media in Choosing Metal Brackets Or Invisalign

Abstract

Objective: The aim of this study is to evaluate the effect of social media when choosing metal brackets or invisalign in patients who are new to orthodontic treatment. Materials-Methods: In the study, 80 patients (42 women and 38 men) were asked to fill out a 16-question questionnaire online via the Google Form program. In the content of the questionnaire, the parameters related to which subjects the social media directed towards the invisalign while choosing the treatment method and the points they perceived as the advantages and disadvantages of the invisalign were questioned. Results: It was determined that metal braces and invisaligns were compared in the treatment selection of the patients, especially through social media networks such as YouTube and Instagram. In addition, it has been observed that these social media tools direct the patients to the invisalign. While there was a significant difference in the selection of invisalign in terms of aesthetics, hygiene and clinical duration, no difference was found in terms of treatment durations.

Conclusions: It has been determined that social media leads patients to use invisaligns. It has been found that the advantages of invisaligns are better shown on social media than metal brackets.

Keywords: Social Media, İnvisalign, Metal Bracket, Orthodontics

Presentation ID/Sunum No= 226

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Multidisipliner Yaklaşımla Oluşturulan Estetik Gülüş Tasarımı: Bir Olgu Sunumu

Ra. Canan Güler[1] , Prof.Dr. Fulya Özdemir[1] , Asst. Prof. Dr. Bora Korkut[1] , Asst. Prof. Dr. Ömer Birkan Ağralı[1]

[1]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği

Özet

Giriş: Estetik bir gülüşün oluşturulmasında dişlerle ilgili faktörlerin yanı sıra renk, diş eti konturunun simetrisi, marjinal dişetinin en yüksek noktası ve üçgen papiller gibi dişeti faktörleri önem arz etmektedir. Bu olgu sunumunda multidisipliner yaklaşımla oluşturulan estetik gülüş tasarımı sunulmaktadır. Vaka: 32 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı kadın hasta Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne gülüş sırasında gözüken dişler arasındaki boşluklar ve dişeti seviyesindeki uyumsuzluk şikayetiyle başvurdu. Hastaya öncelikle ortodonti kliniğinde dişler arasındaki düzensiz boşlukların eşitlenmesi ve planlanan kompozit laminaların uzun dönem sağlığını korumak amacıyla şeffaf plak uygulanarak çeneler arası diş ilişkileri düzenlendi. Ortodontik tedavinin tamamlanmasının ardından 13-23 numaralı 6 adet dişe preparasyonsuz parsiyel kompozit veneer uygulanarak diastemaların kapatılması sağlandı. Son olarak periodontoloji kliniğinde dişeti seviyesindeki uyumsuzlukları gidermek amacıyla lokal anestezi altında 3 W güçte, 810 nm dalga boyunda, 400 mikron fiber uçla kontakt modda diyot lazer (Cheese) kullanılarak gingivektomi ve üst labial frenetomi yapıldı. Hastanın işlemden 4 ay sonraki kontrollerinde diş etinin normal anatomik konturu ve fizyolojik sulkus derinlikleri gözlendi. Sonuç: Bu olgu sunumunda, multidisipliner yaklaşımla oluşturulan gülüş tasarımının estetik ve fonksiyonel sonuçları gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Kompozit, Diastema Kapatma, Gingiva, Lazer, Ortodonti.

Aesthetic Smile Design With a Multidisciplinary Treatment Approach: A Case Report

Abstract

Introduction: Dental and gingival factors such as color, symmetry of the gingival contour, the highest point of the marginal gingiva and triangular papillary are important for creating an aesthetic smile. This case report presented an aesthetic smile design with a multidisciplinary treatment approach. Case: A 32 years old systemically healthy female patient applied to Marmara University Faculty of Dentistry with complaints of multiple diastemas and incompatibility at the gingival levels. In order to equalize the diastemas between the teeth and to protect the long-term health of the planned composite lamina, clear aligner was applied to the patient After the completion of orthodontic treatment, non-preparation partial composite veneers were applied to 6 teeth numbered 13-23 in order to close the diastemas. Finally, gingivectomy and upper labial frenotomy were performed using a diode laser (Cheese) in contact mode with a 400 micron fiber tip at 3 W power, 810 nm wavelength, under local anesthesia.

During four months follow up; normal anatomical contour of the gingiva and physiological sulcus depths were observed. Conclusion: In this case report, the aesthetic and functional results of the smile design with a multidisciplinary treatment approach were presented.

Keywords: Composite, Diastema Closure, Gingiva, Laser, Orthodontics.

Presentation ID/Sunum No= 470

Oral Presentation / Sözlü Sunum

New Horizons in Zygomatic Implantology

Exp. Dr. Francesco Grecchi[1]

[1]*Galeazzi Hospital*

Abstract

Severely edentulous maxillary bone is a challenging condition. Currently, these kinds of patients are highly demanding for easy, cost-effective, rapid solutions, which is not easy to achieve. In cases of highly atrophic maxilla, zygomatic implants can be an alternative option to bone grafting options with high success rates shown in literature. Zygomatic implant insertion was first proposed by Brånemark in the nineties for anchoring prosthesis applications in patients following trauma, congenital defect and tumor resections. Today, many surgical protocols and indications have been defined for zygomatic implants. The main advantage emphasized in all these treatment protocols is that zygomatic implants can be applied directly without requiring bone augmentation beforehand. The aim of this lecture is to explain the zygomatic implantology through the years. The evaluation of zygomatic surgery in clinics from Nobel system to guided zygomatic surgery today is explained with current trends and future applications.

Keywords: Atrophic Maxilla, İmmediate Loading, Zygomatic İmplants, Edentulism.

Presentation ID/Sunum No= 305

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ofis Tipi Vital Diş Beyazlatma: Bir Olgu Sunumu

Researcher Büşra Özdemir[1] , Researcher Seyit Bilal Özdemir[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
**Corresponding author: Büşra Özdemir*

Özet

Vital diş beyazlatma, mikroabrazyon, kaplamalar veya kronlar gibi diğer terapötik yollara göre daha beyaz dişler elde etmenin daha konservatif ve nispeten daha ucuz bir yoludur. Bu vaka raporunun amacı, diş hekimi tarafından ofiste yapılan vital diş beyazlatmanın ne kadar güvenli ve başarılı olduğunu göstermektir. Bu vaka raporunda % 40 Hidrojen Peroksit (HP) içeren Opalescence Boost beyazlatma jeli kullanılarak diş hekimi tarafından ofiste yapılan beyazlatma tedavisi, bu yöntemin hasta güvenini artırmaya yardımcı olabilecek minimum komplikasyonla maksimum beyazlatma etkisi sağlamak için etkili bir strateji olduğunu göstererek; memnun edici diş rengi değişimi ve düşük postoperatif duyarlılık göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Diş Rengi, Hidrojen Peroksit, Ofis Tipi Diş Beyazlatma, Vital Diş Beyazlatma

Office Type Vital Bleaching: A Case Report

Abstract

Vital teeth bleaching is a more conservative and relatively inexpensive way to achieve whiter teeth than other therapeutic means such as microabrasion, veneers or crowns. The purpose of this case report is to show how safe and successful vital teeth bleaching performed by the dentist in the office. In this case report, bleaching treatment performed by the dentist in the office using Opalescence Boost bleaching gel containing % 40 Hydrogen Peroxide (HP), showing that this method is an effective strategy to achieve maximum whitening effect with minimal complications that can help increase patient confidence; It showed satisfactory tooth discoloration and low postoperative sensitivity.

Keywords: Hydrogen Peroxide, Office Bleaching, Tooth Color, Vital Bleaching

Presentation ID/Sunum No= 196

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ortodontik Tedavi Gören Hastalarda Oral Hijyen Bilinci ve Motivasyonu

Asst. Prof. Dr. Sanaz Sadry[1] , Ph.d. Cand. Nükhet Özkaya[1]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada, ortodontik tedavi gören hastaların oral hijyen bilinci, alışkanlıkları, bilgi düzeyleri ve motivasyonlarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Gereç ve Yöntem: Araştırmadaki sosyodemografik veriler ve ağız hijyen alışkanlıkları anket yöntemiyle belirlenmiştir. Bu anket Google formlar programı kullanılarak internet üzerinden ulaşılabilen, 22 tane anket sorusunu doldurmayı kabul eden 12-42 yaş arasındaki 116 hasta üzerinde gerçekleştirilmiştir. Anket,mevcut durumda veya geçmiş dönemde ortodontik tedavi görmüş bireyler tarafından doldurulmuştur.Araştırmada katılımcılara yöneltilen anket soruları ağız hijyeni ile ilgili literatür ve uluslararası makalelerden derlenerek hazırlanmıştır. Bulgular: Ankete yanıt verenlerin %63,8'i kadın ve %36,2'si erkek olmak üzere yaş ortalaması 24,2 idi. Diş fırçalama sıklığı hastaların %59,4'ünde günde 2 defa idi.Katılımcıların %51,7'inin diş fırçası değiştirme sıklığı 0-3 ay, %39,6'sı 4-6 ay olarak belirlendi. Hastaların %75,8'i diş taşı temizliği yaptırdığını belirtti.Katılımcıların %46,5'i fırçalama sırasında diş eti kanaması sorunu olmadığını bildirdi. Hastaların %84,4'ü braket uygulaması sonrası olan ağız hijyenine daha çok dikkat ettiğini belirtti. Katılımcıların %67,2'si dişler üzerinde braket varlığının ağız hijyenini sağlamayı zorlaştırdığını bildirdi. Ankete katılanların çoğu, iyi ağız sağlığının ortodontik tedavi için çok önemli olduğu ve kendi çabalarının en önemli faktör olduğu konusunda hemfikirdi. İstatistiksel analizlerde anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde değerlendirildi. Sonuçlar: Ortodontik tedavi gören bireylerde oral hijyen bilincinin yeterli olduğu tespit edilmiştir.Hastaların ortodontik tedaviyle beraber ağız hijyenine daha fazla dikkat ettiği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Ortodontik Tedavi, Oral Hijyen,diş Eti Sağlığı

Oral Hygiene Awareness and Motivation in Patients Who Received Orthodontic Treatment

Abstract

Objective: In this study, it is aimed to evaluate the oral hygiene awareness, habits, knowledge level and motivation of patients receiving orthodontic treatment. Materials and Methods: Sociodemographic data and oral hygiene habits in the study were determined by the questionnaire method. This survey was conducted on 116 patients between the ages of 12-42, who accepted to fill 22 questionnaire questions, which can be accessed online using the Google forms program. The questionnaire was filled out by individuals who have had orthodontic treatment in the current or past period. The questionnaire questions directed to the participants in the study were prepared by compiling from the literature and international articles on oral hygiene. Results: The average age of the respondents was 24.2; with 63.8% female and 36.2% male. The frequency of tooth brushing was 2 times a day in 59.4% of the patients.The frequency of changing toothbrushes of 51.7% of the participants was determined as 0-3

months, and for 39.6% as 4-6 months. 75.8% of them stated that they had dental calculus removal. 46.5% of the participants stated that there is no problem of bleeding gums during brushing. 84.4% of the patients stated that they paid more attention to oral hygiene after bracket application. 67.2% of the participants stated that the presence of brackets on the teeth makes it difficult to maintain oral hygiene. Most respondents agreed that good oral health was very important for orthodontic treatment and that their own efforts were the most important factors.Significance was evaluated at the level of $p < 0.05$ in statistical analysis. Conclusions: It has been found that the awareness of oral hygiene is sufficient in individuals who receive orthodontic treatment. It has been observed that the patients pay more attention to oral hygiene along with orthodontic treatment.

Keywords: Keywords: Orthodontic Treatment, Oral Hygiene, Gum Health

Presentation ID/Sunum No= 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Ortodontik Tedavilerde Ağrı Düzeyinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Betül Yüzbaşıoğlu Ertuğrul[1]

[1]*İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Amaç: Farklı ortodontik tedavi yöntemlerinde gerçekleştirilen diş ve kemik hareketlerinin sinüsler, temporomandibular eklem ve nazal kavite üzerine olası etkilerinin literatür incelmesinin yapılması amaçlanmıştır. Genel Bilgi: Ortodontik tedaviler sonrası tüm anatomik yapılarda değişimler gözlemlenmektedir. Bu anatomik yapılar incelendiğinde karşımıza maksiller sinüs, temporomandibular eklem ve nazal kavite çıkmaktadır. Dişler ile en ilişkili olan sinüs maksiller sinüstür. Dişlerin ortodontik hareketleri nedenli maksiller sinüste boyut değişimleri olabilmektedir. Benzer şekilde nazal kavite de maksiller dişlerin kökleri ile yakın ilişkide olduğu için ortodontik diş hareketleri nazal kavite de boyut değişimleri yapabilmektedir. Temporomandibular eklem dişlerin kapanışları, kemik ve kasların birbiri ile olan ilişkilerinden etkilenmektedir. Ortodontik tedavi sonrası temporomandibular eklemde değişimler gözlenebilmektedir. Sonuçlar: Ortodontik tedavi kaynaklı anatomik yapılarındaki değişimlerin detaylı incelenmesi gerekmektedir. Bu değişimlerin analizi başarılı bir ortodontik tedaviye yardımcı olabilir. Ortodontik tedavileri değerlendirirken sinüsler, temporomandibular eklem ve nazal kavite göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Diş Hareketleri, Maksiller Sinüs, Temporomandibular Eklem, Ortodontik Tedavi

Investigation of the Effects of Orthodontic Treatments On Anatomic Structures

Abstract

Objective: It is aimed to review the literature on the possible effects of tooth and bone movements performed in different orthodontic treatment methods on sinuses, temporomandibular joint, and nasal cavity. General Information: Changes are observed in all anatomical structures after orthodontic treatments. When these anatomical structures are examined, we see the maxillary sinus, temporomandibular joint, and nasal cavity. The sinus maxillary sinus is the most associated with teeth. Size changes in the maxillary sinus may occur due to orthodontic movements of the teeth. Similarly, since the nasal cavity is in close relationship with the roots of the maxillary teeth, orthodontic dental movements can make size changes in the nasal cavity. Changes in the temporomandibular joint can be observed after orthodontic treatment. Conclusions: The changes in anatomical structures due to orthodontic treatment should be examined in detail.

Analysis of these changes can aid in a successful orthodontic treatment. When evaluating orthodontic treatments, the sinuses, temporomandibular joint, and nasal cavity should be considered.

Keywords: Tooth Movements, Maxillary Sinus, Temporomandibular Joint, Orthodontic Treatment

Presentation ID/Sunum No= 131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ortodontik Tedavinin Periodontal Dokular ve Diş Çürüğü Üzerine Etkisi: İki Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Ozge Uslu-Akçam[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*
**Corresponding author: ÖZGE USLU AKÇAM*

Özet

Ortodontik tedavi sırasında periodontal dokular ve dişler üzerinde istenmeyen hasarlar oluşabilmektedir. Ortodontik bant, braket ve ark tellerinin diş fırçası ve diş ipinin dişlerin bukkal yüzlerine ve diş aralarına girmesine engel oluşturması nedeniyle günlük oral hijyen sağlamada güçlükler meydana gelmektedir. Ortodontik tedavi gören hastaların dişetlerindeki patolojik değişimler, sıklıkla dişeti enflamasyonu, dişeti kanaması, dişeti büyümesi ve cep derinliğinde artış şeklinde izlenmektedir. Sabit ortodontik apareylerin oral kaviteye yerleştirilmesi yeni tutucu bölgeler oluşturarak ve oral hijyen işlemlerini zorlaştırarak iatrojenik yan etkilere neden olmaktadır. Dental plak miktarındaki artışla beraber plağın her miligramında karbonhidrat konsantrasyonu ve bakteri sayısında artış görülebilmektedir. Vaka 1: Sunulan ilk vaka 14 yaşında bir kız çocuğudur. Dişlerinde eğrilik şikayeti ile ortodontik tedaviye başvurmuştur. Tedavi başında oral hijyeni çok iyi değildir. Periodonal kontrolleri yapılmış ve oral hijyen eğitimi verilerek alt ve üst çenede sabit ortodontik mekanikler ile tedaviye başlanmıştır. Hasta tedavi kontrolüne 9 ay gelmemiştir. Hastanın tedaviye uyumunun az olması, kontrollere düzensiz gelmesi, sürekli ortodontik mekanikleri kırması ve oral hijyen yetersizliği problemleri nedeniyle hastada periodontal problemler ve çok sayıda dişte çürükler gözlenmiştir. Hastanın dental sağlığı açısından optimal sonuçlar elde edilince ortodontik tedavisi acilen sonlandırılmıştır. Vaka 2: Sunulan ikinci vaka 13 yaşında bir erkek çocuğudur. Dişlerinde eğrilik şikayeti ile başvurmuştur. Oral hijyen eğitiminin ardından alt ve üst sabit ortodontik mekaniklerle tedaviye başlanmıştır. Tedavi süresince fırçalamadaki yetersizlik yüzünden alt ön bölgede dişeti büyümesi şikayeti yaşanmıştır. Hastanın periodontal kontrolleri düzenli yapılmış ve oral hijyen takipleri ile dişeti büyümesi önlenmeye çalışılmıştır. Sonuç: Sunulan vakalara benzer durumlarda ortodontist, diş ve periodontal doku hastalıklarının patogenezini bilmeli, ortodontik tedavi başlangıcında gerekli önlemleri almalı, hastaya iyi bir oral hijyen eğitimi verilmeli, tedavi sırasında ortaya çıkabilecek problemleri kontrol etmeli, önleyebilmeli ve optimal sonuçlar elde edildiğinde tedaviyi sonlandırabilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Periodontal Hastalıklar, Diş Çürükleri

The Effect of Orthodontic Treatment on Periodontal Tissues and Dental Caries: Two Case Reports

Abstract

During orthodontic treatment, undesirable damage to periodontal tissues and teeth may occur. Difficulties arise in providing daily oral hygiene because orthodontic bands, brackets and arch wires prevent toothbrush and dental floss from entering the buccal surfaces of the teeth and between the teeth. Pathological changes in the gums of patients receiving orthodontic treatment are often observed as gingival inflammation, bleeding, gingival enlargement and an increase in pocket depth. Placement of fixed orthodontic appliances in the oral cavity creates iatrogenic side effects by creating new retaining zones and making oral hygiene procedures difficult. With the increase in the amount of dental plaque, an increase in the carbohydrate concentration and the number of bacteria can be seen in each milligram of the plaque. Case 1: The first presented case is a 14-year-old girl. She applied with the complaint of crowding of her teeth. Oral hygiene was not very good at the beginning of treatment. Periodonal controls were performed and oral hygiene training was given, and treatment was started with fixed mechanics in both jaws. The patient didn't come to her controls for 9 months. Periodontal problems and dental caries were observed in the patient due to the patient's poor compliance with the treatment, irregularity in the controls, breaking orthodontic mechanics and insufficient oral hygiene. Orthodontic treatment was finalized immediately when optimal results were obtained in terms of dental health of the patient. Case 2: The second case is a 13-year-old boy. He applied with the complaint of crowding in his teeth. After oral hygiene training, treatment with upper and lower fixed orthodontic mechanics was started. During the treatment, there was a complaint of gingival enlargement in the lower anterior region due to the inadequate brushing. The gingival enlargement was prevented by periodontal checks and hygiene stimulation. Conclusion: In situations like presented cases, the orthodontist should know the pathogenesis of dental and periodontal tissue diseases, take the necessary precautions at the beginning of orthodontic treatment, give the patient a good oral hygiene training, control and prevent the problems that may arise during treatment, and finalize the treatment when optimal results are obtained.

Keywords: Orthodontics, Periodontal Diseases, Dental Caries

Presentation ID/Sunum No= 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Özel Diş Kliniklerinde İmplant Hastalarının Ağız Sağlığı Yönetiminin Dental Panoramik Radyografilerin Analiz Edilerek Değerlendirilmesi: Ön Çalışma

Asst. Prof. Dr. Selin Gaş[1]

[1]*Beykent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın temel amacı, sistemik olarak sağlıklı bireylerin; cinsiyet, implantasyon yeri, restoratif / endodontik (R/E) tedavilerin varlığı, R/E tedavilerin seyri, eksik diş sayısı ve tercih edilen protetik tedavi seçeneği ile ilgili risk faktörlerini ve ameliyat öncesi ağız sağlığı durumlarını radyolojik olarak belirlemektir. Materyal ve Metod: Bu ön çalışmaya 65 vaka dahil edildi. Preoperatif ve postoperatif panoramik radyografiler retrospektif olarak değerlendirildi. Çalışma demografisi, retrospektif çalışma tasarımı nedeniyle yalnızca cinsiyeti içerecek şekilde planlandı. İmplant yerleştirilmeden önce tamamlanan restoratif/endodontik tedaviler iki panoramik radyografiden (preoperatif ve intraoperatif); tüm tedaviler tamamlanmış, hiçbir tedavi uygulanmamış, eksik dişin yanındaki bölgede kısmen tedavi uygulanmış olmak üzere değerlendirildi. Tüm implantlar için planlanan protez tipi değerlendirildi. Eksik diş tipi ve implantların dağılımı incelendi. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilirken, istatistiksel analizler için IBM SPSS Statistics 22 (IBM SPSS, Türkiye) programı kullanıldı. Anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde değerlendirildi. Bulgular: Toplam 65 (%41.7) olgunun yalnızca başlangıç röntgeni bulunmaktadır. Bu kişilerin 41'i (%63.1) kadın, 24'ü (%36.9) erkektir. Bu hastaların implant sayısı 1 ile 8 arasında değişmekte olup, ortalaması 2.52±1.69, medyan implant sayısı 2'dir. Preoperatif panoramik radyografiler değerlendirildiğinde, kadın hastalarda hareketli protez planlama oranı (% 27.4) erkek hastalara (% 9) göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (p: 0.007; $p <0.05$). En sık görülen eksik diş tipi çoklu ve serbest sonlanan kombinasyonlardır (n=15, 23.1%). Ayrıca ikinci ve üçüncü en sık görülen diş kayıpları sırasıyla tek diş eksikliği (n=13, 20%), ve tam dişsizliktir (n=10, 15.4%). Çalışma sonucunda en sık implant yapılan alan mandibular birinci molar diş bölgesi olarak saptanmıştır. Daha sonra maksiller birinci molar dişleri bu sırayı takip etmiştir. Yalnızca 4 hastada (% 6.2) tüm restoratif ve endodontik tedavilerin tamamlandığı gözlemlenmiştir. Sonuç: Dental implant tedavisinde implant sağkalımını ve başarısını optimize etmek için restoratif, endodontik ve periodontal tedavilerin tamamlanması ile dental hijyenin sağlanması klinisyenler tarafından teşvik edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant; Radyografi; Endodonti; Oral Hijyen

Evaluation of Oral Health Management of Implant Patients by Analyzing Dental Panoramic Radiographs in Private Dental Clinics: A Preliminary Study

Abstract

Aim: The present study aimed to determine the risk factors and preoperative oral health condition of the implant candidates regarding gender, implantation site, presence of restorative/endodontic (R/E) treatments, proceedings of R/E treatment, missing number of teeth, preferred prosthetic treatment option in systemically healthy patients radiologically. Materials and Methods: 65 cases were included in this preliminary study. Preoperative and postoperative panoramic radiographs were included retrospectively. Study demographics included only gender due to the retrospective study design. The completion of Restorative/Endodontic treatments before implant placement was evaluated. The proceedings of R/E treatments were evaluated from 2 panoramic radiographs (preoperative and intraoperative) and evaluated as follows; treatments completed for all teeth, no treatments completed, treatment was performed partially in the area adjacent to missing tooth. The planned prosthesis type for all implants was evaluated. Missing tooth type and distribution of implants were analyzed. IBM SPSS Statistics 22 for statistical analysis (IBM SPSS, Turkey) program was used for the analysis. Results: A total of 65 (41.7%) patients had only an initial X-ray. The number of implants ranged from 1 to 8, with an average of 2.52 ± 1.69 Based on the initial X-ray, the rate of removable prosthesis planning in female patients (27.4%) was statistically significantly higher than in male patients (9%) (p: 0.007). The most common missing tooth type was multiple and free ended combination (n=15, 23.1%). Also we found second and third most common missing tooth types were single only (n=13, 20%), and complete edentulism (n=10, 15.4%) respectively. The most common implant site was mandibular first molars then the maxillary first molars take this place. Only 4 patients (6.2%) underwent all restorative and endodontic treatments. Conclusion: Dental hygiene should be encouraged by clinicians with restorative, endodontic and periodontal treatments before and after dental implant treatment to maximize implant survival and success.

Keywords: Dental İmplants; Radiography; Endodontics; Oral Hygiene

Presentation ID/Sunum No= 341

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Periodontitisli Hastalarda Başlangıç Periodontal Tedavinin Klinik ve Biyokimyasal Parametreler Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Ph.d. Cand. Nadin Gemrekoğlu[1] , Prof.Dr. Leyla Kuru[2] , Asst. Prof. Dr. Hatice Selin Yıldırım[2]

[1]Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
[2]Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
**Corresponding author: Nadin Gemrekoğlu*

Özet

Amaç: Periodontitis, dişi çevreleyen yumuşak ve sert dokuları etkileyen, periodonsiyumda yıkıma sebep olan inflamatuar bir hastalıktır; başlamasında ve ilerlemesinde en önemli etkenlerden biri patojenlere karşı gelişen konak immün yanıttır. Bu çalışmanın amacı; periodontitis tedavisinde uygulanan başlangıç periodontal tedavinin (BPT), periodontal klinik parametreler ile tükürük, dişeti oluğu sıvısı (DOS) ve serum IL-26, IL-10 ve IL-6 seviyeleri üzerine etkisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Komisyonu Başkanlığı tarafından SAG-C-DRP-241018-0575 numaralı proje ile desteklendi. Çalışmamıza sistemik ve periodontal sağlıklı 22 birey ve sistemik sağlıklı ve periodontitisli 22 birey dahil edildi. Başlangıçta, BPT sonrası 1. ve 3. ayda, plak indeks, gingival indeks, sondalama derinliği, klinik ataşman seviyesi ve sondalamada kanamayı içeren periodontal klinik parametreler kaydedildi, tükürük, DOS ve serum örnekleri toplandı. BPT, periodontitisli bireylere lokal anestezi altında periodontal küretler ve ultrasonik kazıyıcı ile birer hafta arayla 4 seans uygulandı. Örneklerdeki IL-26, IL-10 ve IL-6 seviyeleri ELISA yöntemiyle tespit edildi. Bulgular: Başlangıçta klinik parametreler periodontitis grubunda sağlıklı gruba göre daha yüksek bulundu ($p<0.05$). BPT sonrası 1. ve 3. ayda tüm klinik parametrelerde azalma meydana geldi ($p<0.05$). Başlangıç tükürük IL-26, periodontitis grubunda sağlıklı gruba göre daha yüksek, DOS ve serum IL-26 daha düşük bulundu ($p<0.05$); tükürük, DOS ve serum IL-10 seviyesinde anlamlı bir fark yoktu ($p>0.05$). DOS IL-6 seviyesi periodontitis grubunda daha yüksek bulundu ($p<0.05$). Periodontitis grubunda BPT sonrası 3. ayda başlangıca kıyasla DOS IL-6'da azalma, DOS IL-26 ve tükürük IL-10'da artış saptandı ($p<0.05$). Sonuç: Çalışmamızın sınırları dahilinde, DOS IL-26 seviyesi, periodontal inflamasyonun çözünmesinin değerlendirilmesinde etkili olabilir ve BPT'ye yanıtın izlenmesinde potansiyel bir belirteç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Oluğu Sıvısı, Periodontitis, Serum, Sitokinler, Tükürük

Evaluation of the Effect of Initial Periodontal Treatment on Clinical and Biochemical Parameters in Patients With Periodontitis

Abstract

Aim: Periodontitis is an inflammatory disease that affects tissues surrounding the tooth and causes destruction of the periodontium. The host immune response, against pathogens, is one of the most important factors in initiation and progression of periodontitis. The aim of this study is to evaluate the effect of initial periodontal therapy (IPT) on clinical parameters, saliva, gingival crevicular fluid (GCF) and serum IL-26, IL-10 and IL-6 levels in periodontitis patients. Materials & Methods: This study was supported by the Marmara University Scientific Research Projects Coordination Unit with the grant number #SAG-C-DRP-241018-0575. A total of 44 systemically healthy individuals including 22 periodontally healthy participants and 22 periodontitis patients were recruited. At baseline, 1 ve 3 months after IPT, clinical parameters including; plaque index, gingival index, bleeding on probing, probing depth and clinical attachment level were measured; saliva, GCF and serum samples were collected. IPT was applied to periodontitis patients under local anesthesia with curettes and ultrasonic scaler once a week and completed in 4 weeks. The levels of IL-26, IL-10 and IL-6 in the samples were determined by ELISA. Results: At baseline, clinical parameters were significantly higher in the periodontitis group than the healthy group ($p<0.05$). A significant decrease in clinical parameters were detected at 1 and 3 months ($p<0.05$). Initial level of IL-26 in saliva and IL-6 in GCF was higher, levels of IL-26 in GCF and serum were lower in the periodontitis group than the healthy group ($p<0.05$), there was no significant difference between the groups in IL-10 levels ($p<0.05$). GCF IL-6 level decreased; GCF IL-26 level and salivary IL-10 level increased significantly 3 months after IPT ($p<0.05$). Conclusion: Within the limitations of this study, GCF IL-26 levels may be a useful and potential biomarker for monitoring resolution of periodontal inflammation and response to IPT.

Keywords: Cytokines, Gingival Crevicular Fluid, Periodontitis, Saliva, Serum

Presentation ID/Sunum No= 214

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Probiyotiklerin Periodontal Sağlık Üzerine Etkileri

Asst. Prof. Dr. Nur Balci[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD*

Özet

Amaç: Probiyotikler, gıdalarda yeterli miktarlarda veya diyet takviyeleri olarak uygulandıklarında konağın sağlığına fayda sağlayan, patojenik olmayan canlı mikroorganizmalar olarak tanımlanmaktadır. Etki mekanizmalarının, patojenik mikroorganizmaları engellemeleri ve konağın bağışıklık sistemini modifiye edebilmeleri olması nedeniyle probiyotikler periodontal sağlık ve hastalık açısından oldukça ilgi çekici bir konu olarak görülmeye başlanmıştır. Bu nedenle, bu derleme inflamatuvar bir hastalık olan periodontitisin önlenmesi veya tedavisinde probiyotiklerin kullanımını araştırmak için tasarlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Bu derlemeye 1971 ile 2021 (50 yıl) yılları arasında İngilizce olarak yayınlanan tam metnine erişilebilen, klinik araştırmalar ile derleme makaleleri dahil edilmiştir. Editöre mektup, sistematik derleme, meta-analiz ve vaka raporları incelemeye dahil edilmemiştir. Arama yapılan ana veri tabanları PubMed, EMBASE, Scopus ve Web of Science'tır. Makaleler için arama anahtar sözcükleri, başlıkta veya özette yer alan probiyotik, periodontal sağlık ve periodontitis terimleridir. Tam metin taraması ve incelemeleri için alınan çalışmaların referans listeleri potansiyel olarak uygun çalışmalar için el ile ayrıca araştırılmıştır. Bulgular: Probiyotikler ve periodontal sağlık/periodontitis arasındaki ilişkiyi değerlendiren 143 makale içinden toplam 56 (klinik çalışma:37, derleme:19) makale seçilmiştir. Dahil edilen makaleler yıllara göre dağılım açısından değerlendirildiğinde seçili tüm makalelerin 2004 tarihi itibari ile basıldığı ve özellikle klinik çalışma ve derleme makale sayılarının son 10 yılda artış gösterdiği gözlenmiştir. Veriler fisher freeman halton testi ve tek gözlü düzende ki-kare testi ile karşılaştırılmıştır anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde değerlendirilmiştir. Sonuç: Bu incelemenin sınırlamaları dahilinde, sonuçlar periodontitis tedavisinde probiyotikler için bir yer olduğu fikrini desteklemektedir. Spesifik probiyotik suşları, dozları, uygulama yöntemlerini, tedavi programlarını, etki mekanizmalarını, güvenliği ve probiyotik müdahalelerin sonuçlarının nasıl korunacağını araştırmak için gelecekteki bağımsız çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Probiyotik, Periodontal Sağlık, Periodontitis

The Effects of Probiotics on Periodontal Health

Abstract

Objective: Probiotics are defined as non-pathogenic living microorganisms that benefit the health of the host when administered in sufficient amounts in foods or as dietary supplements. Probiotics have begun to be seen as a very interesting subject in terms of periodontal health and disease because their mechanism of action can inhibit pathogenic microorganisms and modify the host's immune system. Therefore, this review is designed to investigate the use of probiotics in the prevention or treatment of

periodontitis, an inflammatory disease. Materials and Methods: This review included clinical trial and review articles, which were published in English between 1971 and 2021 (50 years), the full text of which is accessible. An electronic search in PubMed EMBASE, Scopus and Web of Science databases with the keywords probiotic, periodontal health, and periodontitis" was conducted. The excluison criteria were: Letters to the editor, systematic reviews, meta-analysis and case reports. The reference lists of the studies taken for full text search and review were also manually searched for potentially suitable studies. Results: A total of 56 (clinical study: 37, review: 19) articles were selected from 143 articles evaluating the relationship between probiotics and periodontal health / periodontitis. When the articles included were evaluated in terms of distribution by years, it was observed that all selected articles were published as of 2004 and the number of clinical studies and review articles increased in the last 10 years. The data were compared with the Fisher Freeman Haltone test and the chi-square test The significance was evaluated at the $p < 0.05$ level. Conclusion: Within the limitations of this review, the results support the notion that there is a place for probiotics in the treatment of periodontitis. Future independent studies are needed to investigate specific probiotic strains, doses, administration methods, treatment schedules, mechanism of action, safety, and how to preserve the results of probiotic interventions.

Keywords: Probiotics, Periodontal Health, Periodontitis

Presentation ID/Sunum No= 97

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Protetik Diş Tedavisi Uygulamalarında Adezyonun Önemi

Ra. Büşra Tosun[1]

[1]*Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Diş hekimliğinde kullanılan materyaller gün geçtikçe değişmekte ve çeşitlilik kazanmaktadır. Bu gelişmelere rağmen klinikte görülen başarısızlıkların büyük bir kısmı siman bağlantısındaki problemlerden kaynaklanmaktadır. Günümüzde yüksek sıkışma ve gerilme dayanıklılığına sahip rezin simanlar bu olumlu özelliklerinden ötürü retansiyon gereksinimi olan ve estetik beklentinin fazla olduğu vakalarda sıklıkla tercih edilmektedir. Farklı materyaller arasındaki bağlanma "adezyon" olarak tanımlanmaktadır. Yüzey geriliminin artmasıyla, yüzey enerjisi artar, yüzey enerjisinin artmasıyla da adezyon kuvveti artar. Simantasyon işleminde kullanılan rezin simanlar, restorasyonun uzun süre başarı gösterebilmesi için diş ve restoratif materyalin her ikisine de kuvvetli bir şekilde bağlanmalıdır. Materyallerin diş ile olan bağlantısını güçlü hale getirmek için yüzeyin ıslanabilirliği, kimyasal bağlanma ve mikromekanik kilitlenme oluşturmak önemlidir. Uygulanacak bir takım yüzey modifikasyon yöntemleriyle de bağlantıyı artırmak mümkündür. Yüzey işlemleri, materyallerin genel özelliklerini değiştirmeden, yüzey özelliklerini etkileyerek, biyolojik ve mekanik özelliklerinin güçlendirilmesi işlemidir. Materyallerin olumlu özellikleri, bu işlemler esnasında korunmaktadır. Bu amaçla simantasyon işlemi öncesi, restorasyonlara bir takım yüzey işlemleri uygulanarak adezyon kuvveti artırılmaya çalışılmaktadır. Bu derlemenin amacı protetik diş tedavisi uygulamalarında büyük önem taşıyan adezyon kavramları, adeziv sistemler ve rezin içerikli simanlar hakkında detaylı bilgi sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Adezyon, Rezin Siman, Yüzey İşlemleri

The Importance of Adhesion in Prosthetic Dental Treatments

Abstract

The materials used in dentistry are changing day by day and gaining variety. Despite these developments, most of the clinical failures are due to problems in the cement bonding. Nowadays, resin cements with high compression and tensile strength are frequently preferred in cases that require retention and aesthetic expectations due to these positive properties. The bonding between different materials is defined as "adhesion". With increasing surface tension, surface energy increases, and with increasing surface energy, bond strength increases. The resin cements used in the cementation process must be strongly bonded to both tooth and restorative material in order for the restoration to be successful for a long time. It is important to form a strong surface wettability, chemical bonding and micromechanical interlocking to strengthen the bonding of materials with teeth. It is possible to

increase the bonding with some surface modification methods to be applied. Surface treatments are the process of strengthening the biological and mechanical properties of the materials without changing the general properties, affecting the surface properties. The positive properties of the materials are preserved during these processes. For this purpose, before the cementation process, some surface treatments are applied to the restorations to increase the bond strength. The aim of this review is to provide detailed information about adhesion concepts, adhesive systems and resin containing cements, which are of great importance in prosthetic dental treatments.

Keywords: Adhesion, Resin Cement, Surface Treatments

Presentation ID/Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ratlarda 4-Nitroquinoline 1-Oxide 'in Tetiklediği Dil Yassı Hücreli Karsinomasının Oluşumuna ve Gelişimine Propranololun Etkisi

Asst. Prof. Dr. Seçil Çubuk[1] , Prof.Dr. Sina Uçkan[2] , Prof.Dr. Handan Özdemir[1] , Dr. Didem Bacanlı[1]

[1]Başkent Üniversitesi
[2]İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Oral kavite karsinomaları en sık görülen neoplazmlardandır.Kompleks tedavi yöntemleri, yüksek mortalite ve morbidite oranları göz önünde bulundurulduğunda karsinogenezis sürecinin latent dönemini uzatan kimyasal korunma yöntemlerinin geliştirilmesi önemli bir yaklaşımdır. Propranolol non-selektif β-bloker ilaçlardandır. İlacın antianjiogenezis ve β adrenerjik reseptör baskılama özelliği sayesinde kanser gelişiminde koruyucu etkisi olabileceğine dair çalışmalar bulunmaktadır.Bu çalışmanın amacı ratlarda 4NQO' nun tetiklediği dil yassı hücreli karsinogenezis süreci üzerine propranololun etkisini araştırmaktadır. Çalışma 27 adet Sprague Dawley cinsi erkek ratlar üzerinde yapılmıştır. Bütün ratlara 50 ppm dozunda 4NQO içme suyunda uygulanmıştır. Yapılan diğer işlemler ise şöyledir (her grup için n= 9) : Grup 1, 50 mg/kg/ gün dozunda propranolol oral gavaj yoluyla 20 hafta uygulanmıştır ; Grup 2, 20 haftalık karsinogenezis süreci sonunda 2 hafta 50 mg/kg/gün dozunda propranolol uygulanmıştır; Grup 3 (kontrol grubu) , tedavi uygulanmamıştır.Histopatolojik değerlendirme sonucu malign transformasyon riskinin bulunma oranı Grup '1 'de (%33.3) Grup 2 (%55.5) ve 3 (%77.8) ile karşılaştırıldığında daha düşüktür. İkili derecelendirme sistemine göre prekanseröz lezyonların yüksek risk kategori oranları üç grupta benzerdir. Düşük risk kategori oranları ise; 1. Grupta %22.2, 2. Grupta %33.3 ve 3. Grupta %55.5'tir. 'Likelihood ratio testi' ile istatistiksel analiz yapıldı ve gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı görüldü. ($p>0.05$) Oluşan beyaz lezyonların hiperkeratinizasyon ve vazodilatasyon dereceleri üç grupta benzerdir. (Median :2) Her grupta birer tümöral oluşum tespit edildi. Birinci grupta oluşan tümör çapı (1.8 cm) 3. Grupta oluşanın (0.6 cm) 3 katı ve 2. Gruptaki örneğin (0.9 cm) 2 katı kadardır. Bizim çalışmamızda propranololun dil karsinogenezisinin özellikle erken evrelerinde kimyasal korunmada etkili olabileceği gösterilmiştir. Ancak daha fazla örnek üzerinde yapılan ileri çalışmalarla bu etki daha net ortaya koyulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Propranolol, Oral Karsinogenezis, Epitelyal Displazi, 4- Nitroquinoline 1-Oxide

Presentation ID/Sunum No= 202

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Rezorbe Alt Çeneye Sahip Dişsiz Bir Hastanın İmplant Destekli Overdenture ile Tedavisi: 5 Yıllık Takipli Vaka Raporu

Asst. Prof. Dr. Cumhur Korkmaz[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Tam protezler uzun yıllardır dişsiz hastalar için ilk tedavi seçeneği olmuştur. Bununla birlikte, bu hastaların en büyük şikayetleri alt protezlerin stabilite eksikliği ve zayıf çiğneme etkinliğidir. Alveolar kemik resorpsiyonu ve kemik desteğindeki azalma, stabilite eksikliğinin ana nedeni olarak kabul edilir. İmplant destekli overdenturelar, düşük maliyet, yüksek stabilite ve hasta memnuniyeti açısından daha iyi bir alternatif sunar. İmplant destekli overdenturelarda çok çeşitli ataşman sistemleri başarıyla kullanılmaktadır. Locator ataşmanları, klinik uygulama ve laboratuvar süreçlerinin kolaylığı nedeniyle yaygın olarak kullanılan bir sistemdir. Esnek, retantif ve dayanıklıdırlar. Bu vaka raporunun amacı, rezorbe mandibulaya sahip olan dişsiz bir hastanın implant destekli overdenture ile tedavisini tanımlamak ve 5 yıllık takibi bildirmekti. 62 yaşında kadın hasta, alt tam protezini kullanamama şikayeti ile kliniğimize müracaat etti. Yapılan klinik ve radyografik muayenede, tam dişsiz alt çene ve uzun süre dişsizliğe bağlı aşırı kemik kaybı gözlendi. Hastanın herhangi bir sistemik problemi bulunmamaktaydı. İnterforaminal bölgeye 2 adet implant yerleştirildi. 3 aylık iyileşme döneminden sonra, implantlar açıldı ve protetik tedavi sürecine başlandı. Final restorasyon memnun edici düzeyde estetik ve fonksiyonel sonuçlar sağlamıştı. 1. hafta, 1. ay, 6. ay, 1. yıl ve 5. yıl kontrolleri yapıldı. Hasta olumlu geri dönüş bildirdi.

Anahtar Kelimeler: Dişsiz Mandibula, Locator Abutment, Mandibular Overdenture

Rehabilitation of An Edentulous Patient With Resorbed Mandible With Implant-Supported Overdenture: A 5-Year Follow-Up Case Report

Abstract

Complete dentures have been first treatment option for edentulous patients for many years. However, the major complaints of these patients are the lack of stability and poor chewing efficiency of the lower prostheses. Alveolar ridge resorption and decrease in bone support are considered to be the major cause of the lack of stability. Implant-supported overdentures provide a better alternative in terms of low cost, high stability and patient satisfaction. A wide variety of attachment systems are successfully used in implant-supported overdentures. Locator attachments are a widely used system due to the ease of clinical application and laboratory processes. They have resilient, retentive, and durable. The aim of this case report was to describe the rehabilitation of an edentulous patient with resorbed mandible with implant-supported overdenture and report a 5-year follow-up. A 62-year-old

female patient presented with the chief complaint of inability to wear lower complete denture to our clinic. Clinical and radiographic examination revealed excessive bone loss related to long term edentulous and fully edentulous lower mandible. The patient did not have any systemic health problem. Two implants were inserted in the interforaminal region. After a 3-month healing period, the implants were exposed and was started to the prosthetic rehabilitation process. The final restoration provided satisfactory aesthetic and functional results. Recall visits were made at 1 week, I month, 6 months, I year and 5 year. Patient feedback was positive.

Keywords: Edentulous Mandible, Locator Abutment, Mandibular Overdenture

Presentation ID/Sunum No= 284

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sabit ve Hareketli Ortodontik Tedavi Gören Hastaların Bilinç ve Kaygı Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Ph.d. Cand. Rozerin Buluttekin[1] , Asst. Prof. Dr. Sanaz Sadry[1]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi

Özet

Sabit ve Hareketli Ortodontik Tedavi Gören Hastaların Bilinç ve Kaygı Düzeylerinin Araştırılması Dt. Rozerin Buluttekin Dr. Sanaz Sadry İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Amaç: Bu çalışmanın amacı, sabit ve hareketli ortodontik tedavi gören hastaların tutum ve kaygıları arasındaki farkı değerlendirip, hastaların bilgi düzeyini incelemektir. Materyal ve Metod: 26 sabit ortodontik tedavi hastası(11 kadın 15 erkek) ve 27 hareketli tedavi hastası(15 kadın 12 erkek) toplam 57 hastadan, online ve elden kağıt olarak 17 soruluk anketi gönüllülük esasına dayanarak doldurmaları istendi. Anket içeriğinde hastaların bilinç ve kaygı düzeyini ölçmeye yarayan sorular, sosyal ve estetik kaygılar, oral hijyen bilinci sorgulandı. Yanıtlar çoktan seçmeli olarak hazırlanmıştır. Anketlerin değerlendirilmesinde ki-kare testi kullanılmıştır. Bütün analizlerde $p < 0.05$ anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular : Kliniğe başvuran sabit ve hareketli ortodontik tedavi gören hastalarının, bilinç ve kaygı düzeyleri incelendiğinde; yaş ve cinsiyet açısından gruplar arasında verilen cevaplarda istatiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemektedir($p>0,05$). Hareketli aygıt kullananlar(%51,9) sabit aygıt kullananlara göre(%7,7) daha fazla fonasyonda zorluk yaşadığı görülmektedir($p<0,05$). Sosyal kaygı düzeylerinde anlamlı bir farklılık görülmemesine rağmen hareketli aygıt kullananlarda sosyal kaygı(%55,6) ve sabit tedavi grubuna(%42,3) göre daha fazla olarak ölçülmüştür ($p>0,05$). Tedaviler arasında hastaların ağrı düzeyleri incelendiğinde cevaplar açısından anlamlı bir farklılık görülmemektedir($p>0,05$). Tedaviler arasında ağız hijyeninde yaşanan zorluklar incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı olmamakla birlikte hareketli aygıt kullananlarda(%44,4) sabit aygıt kullananlara göre(%19,2) daha düşük görülmektedir($p>0,05$). Hareketli aygıt kullananlarda(%7,4) ağız kokusu; sabit aygıt kullananlara göre(%23,1) daha düşük görülmektedir($p<0,05$). Sonuç : Sabit ve hareketli ortodontik tedavi gören hastaların kaygı ve endişe düzeyleri arasında farklar tespit edilmiştir .Hareketli ortodontik tedavi gören hasta grubunun sosyal ve estetik kaygı seviyesi, fonasyonda yaşadıkları zorluk,ağız kokusu şikayeti daha yüksek bulunmuştur. Anahtar kelimeler : Sabit ortodonti,hareketli ortodonti,diş hekimliği,ortodonti, kaygı,bilinç

Anahtar Kelimeler: Ortodontik Tedavi Gören Hastaların Bilinç ve Kaygı Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Presentation ID/Sunum No= 156

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Şekil ve Boyut Anomalisi Bulunan Maksiller Lateral Kesici Dişlere Uygulanan Tedavi Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Filiz Yağcı[1] , Asst. Prof. Dr. Taner Öztürk[2]

[1]Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AD.
[2]Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti AD.

Özet

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı ortodontik tedavi sonrası şekil/boyut anomalisi olan maksiller lateral kesici dişlere uygulanan restorasyon tiplerinin sıklığının değerlendirilmesidir. Yöntem: Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde tedavi görmüş ve ortodontik tedavi sonrası üst çene lateral kesici diş/dişlerinde şekil-boyut anomalisi nedeniyle restorasyon yapılmış 77 kadın (yaş ortalaması: 17.7 ± 2.4) ve 43 erkek (yaş ortalaması: 17.4 ± 2.1) olmak üzere 120 bireyin kayıtları çalışmaya dahil edilmiştir. Gruplar restorasyon yapılan dişlere göre oluşturulmuştur: Sol maksiller lateral kesici diş, sağ maksiller lateral kesici diş veya her iki maksiller lateral kesici dişler. Uygulanan restorasyonlar kayıtlara göre, kompozit build-up ve direkt kompozit veneer olarak ayrılmıştır. Komşu santral ve kanin dişlerin de restore edilip edilmemiş olmaları da ayrıca değerlendirilmiştir. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesi SPSS analiz programında Pearson Ki-Kare testi ve Fisher's Exact test kullanılarak gerçekleştirilmiştir ($p < 0.05$). Bulgular: Her iki lateral kesici dişine restorasyon yapılan 88 bireyin % 61.36'sına kompozit laminate veneer, % 38.64'üne ise kompozit build-up yapıldığı görülmüştür. Sadece bir lateral kesici dişine restorasyon yapılan 32 bireyin % 31.25'ine kompozit laminate veneer, % 68.75'ine ise kompozit build-up yapıldığı görülmüştür. Boyut ve şekil anomalisi olan lateral kesici dişe komşu kanin dişe yapılan restorasyonlar incelendiğinde, kaninlerin çoğunlukla tedaviye dahil edilmediği, fakat istatistiksel farklılık bulunmadığı görülmüştür ($p = 0.09$). Fakat boyut ve şekil anomalisi olan lateral kesici dişe komşu santral dişlere yapılan restorasyonlar incelendiğinde santral kesicilerin çoğunlukla restorasyona dahil edildiği görülmüştür ($p = 0.001$). Sonuç: Bu retrospektif çalışmanın sonucuna göre, şekil boyut anomalisi bulunan lateral dişlerin çoğunlukla kompozit laminate veneerler ile restore edildiği görülmüştür. Örneklerin hiç birinde uzun dönem estetik sonuçlarının daha başarılı olduğu bilinen seramik laminate veneer tercih edilmediği ortaya çıkmıştır. Bu durumun çalışmaya dahil edilen bireylerin yaş ortalamasının düşük oluşu, porselen laminate veneerlerin çoğunlukla dişlerde preparasyon gerektirmesi ve maliyetinin de daha yüksek oluşu gibi sebeplere bağlı olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Lateral Kesici Diş, Şekil Anomalisi, Laminate Veneer, Kompozit Build-Up

An Evaluation of Treatment Modalities for Maxillary Lateral Incisors With Shape and Size Anomalies

Abstract

Aim: The aim of this retrospective study was to investigate the frequency of applied restoration types after orthodontic treatment for maxillary lateral incisors with shape and size anomalies. Methods: Records of totally 120 subjects including 77 females (average age:17.7±2.4) and 43 males (average age:17.4±2.1) who had been treated in Erciyes University Faculty of Dentistry and had maxillary lateral incisor/incisors with shape and size anomalies which required restoration after orthodontic treatment, included in the study. Groups were constituted primarily according to the restorated teeth: left lateral incisor, right lateral incisor and both lateral incisors. Applied restoration types were composite build-up and direct composite laminate veneers. Adjacent central incisor and canines were also investigated regarding to have restorations. Data were analysed statistically with Pearson Chi-Square and Fisher's Exact test($p<0.05$). Results: It was found that 88 subjects requiring restorations for both lateral incisors were treated with composite laminate veneers at a rate of 61.36% and composite build-up at a rate of 38.64%. Thirty two subjects requiring restorations for one lateral incisor were treated with composite laminate veneer at a rate of 31.2% and composite built-up at a rate of 68.75%. Regarding the restorations that were applied to canine teeth adjacent to lateral incisors with size and shape anomaly, it was found that canines mostly were not included, but there was not any statistically significant difference ($p=0.09$). However regarding the restorations applied to central teeth adjacent to lateral incisors with size and shape anomaly, it was found that central incisors were included significantly ($p=0.001$). Conclusions: The results of this retrospective study were revealed that lateral incisors with shape and size anomalies were mostly restorated with composite laminate veneers. None of the subjects were found to be treated with ceramic laminate veneer which are known to have more succesful esthetic results at long term. This result can be attributed to the relatively low avarage age of the subjects included in the study, requering teeth preparation or higher cost for laminate veneers .

Keywords: Lateral İncisor, Shape Anomaly, Laminate Veneer, Composite Build-Up

Presentation ID/Sunum No= 461

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Self- Etch Adezivlerin Mineral Trioksit Agregat'ın Yüzey Sertliğine Etkisi ve Makaslama Bağlanma Dayanımı

Asst. Prof. Dr. Cemile Kedici Alp [1] , Prof.Dr. Cemal Yeşilyurt [2]

[1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Özel Diş Hekimi

Özet

Bu çalışmada farklı asiditeye sahip monomer içeren self-etch adezivlerin; MTA'ya makaslama bağlanma dayanımının (MBD) belirlenmesi ve bu adezivlerin MTA'nın yüzey sertliğine etkilerinin incelenmesi amaçlandı. Çalışmada MTA/Adeziv MBD testi için 84 adet MTA örneği hazırlandı. MTA örnekleri adezivlere göre rastgele gruba ayrıldı. Grup 1:Prompt L-pop, Grup 2:AdheSE, Grup 3:Clearfil SE, Grup 4:G Bond, Grup 5:Clearfil S3,Grup 6:Single Bond (kontrol), Grup 7:Prime&Bond NT (kontrol). Adezivler MTA yüzeyine uygulandıktan sonra kompozit rezin (Filtek 250, 3M ESPE) yerleştirildi. Instron'da MTA/Adeziv MBD'ı test edildi. Self-etch adezivlerin MTA yüzey sertliğine etkisini incelemek amacıyla, 54 MTA örneği hazırlandı. Örnekler rastgele 9 gruba ayrıldı. Grup 1:Prompt L-pop, Grup 2: AdheSE, Grup 3:Clearfil SE, Grup 4:G bond, Grup 5:Clearfil S3, Grup 6:Single Bond (kontrol), Grup 7:Prime & Bond NT (Kontrol), Grup 8:Yanlızca MTA (kontrol), Grup9: %37 fosforik asit (kontrol). Adezivler uygulandıktan sonra Vickers Mikrosertlik(VHN) belirlendi. Ayrıca MTA/Adeziv arayüzü SEM'de incelendi. MTA/Adeziv MBD değerleri(MPa); Clearfil S3(10,6), G Bond(6,3), Clearfil SE Bond(9,7), AdheSE(10,8), Prompt L-pop(4,6), Single Bond(11,2) ve Prime & Bond NT(12,6) olarak tespit edildi. MBD değerleri total-etch adezivlerde daha yüksek bulundu. Prompt L-pop ve G Bond dışında gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmadı ($p>0.05$). Grupların VHN'leri; Clearfil S3(50,3), G Bond (51,6), Clearfil SE Bond (47,3), AdheSE (52), Prompt L-pop (32,5), Single Bond (67), Prime&Bond NT (68), yalnız MTA (70) ve %37'lik fosforik asit (39,7) idi. Çalışma ile kontrol grupları arasında anlamlı farklılık belirlendi ($p<0.05$). Total-etch adezivler, self-etch adezivlerden MTA'ya daha yüksek MBD göstermekle birlikte, bazı self-etch adezivler total-etchlere benzer nitelikte MTA'ya MBD gösterebilir. Self-etch adezivler asidik monomer içerikleri nedeniyle MTA yüzey sertliğini olumsuz etkileyebilir.

Anahtar Kelimeler: MTA, Bağlanma Dayanımı, Self-Etch Adeziv, SEM, EDX, Yüzey Sertliği

The Effect of Self-Etch Adhesives on the Microhardness of Mineral Trioxide Aggregate and Shear Bond Strength

Abstract

The purpose of this study were to investigate the shear bond strength of MTA and different self-etch adhesives contain different monomers with different pH and two total-etch adhesives, and to evaluate the effects of adhesives on MTA microhardness. To test shear bond strength of MTA/Adhesive, 84 MTA specimens were prepared. MTA specimens were allocated into seven groups according to the adhesives: Group 1:Prompt L-pop, Group 2:AdheSE, Group 3:Clearfil SE, Group 4 :G Bond, Group 5:Clearfil S3, Group 6:Single Bond(Control), Group 7:Prime&Bond NT(control). After applying adhesives on the MTA surface, composite resin (Filtek 250, 3M ESPE) was putted. Shear bond strength of MTA/Adhesive were measured by Instron. To evaluate the effect of the adhesives on MTA microhardness for each adhesives, only MTA and only 37% phosphoric acide, 54 MTA specimens were prepared. The adhesives applied over MTA. Before the polimerization, Vickers hardness numbers(VHN) were measured from MTA surface. At the end MTA/Adhesive interface investigated with EDX analysis by SEM. The values(MPa) of SBS were determined Clearfil S3(10,6), G Bond(6,3), Clearfil SE Bond(9,7), AdheSE(10,8), Prompt L-pop(4,6), Single Bond (11,2) and Prime&Bond NT(12,6). Total-etch adhesives have higher shear bond strength. No significant differences found within total-etch group. But significant differences were found between two self-etch (Prompt L-pop, and G bond) and total-etch adhesives ($p<0.05$). VHN of the groups were Clearfil S3(50,3), G Bond(51,6), Clearfil SE Bond(47,3), AdheSE(52), Prompt L-pop(32,5), Single Bond(67), Prime&Bond NT(68), only MTA MTA(70) and 37% phosphoric acide (39,7). Significant differences were found between control group and experimental groups. In conclusion, an total-etch adhesive system which exhibited higher shear bond strength than self-etch adhesives. However some self-etch adhesives can be performed as total-etch adhesives . Also, self-etch adhesives can decrease MTA surface hardness because of asidic monomers.

Keywords: MTA, Shear Bond Strength, Self-Etch Adheziv, SEM, EDX, Vickers Hardness

Presentation ID/Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Temporomandibular Eklem Rahatsızlıklarında Artrosentez ve Hyalüronik Asit Uygulamalarının Etkisi

Dr. Funda Göker[1]

[1] *University of Milan, Department of Biomedical, Surgical and Dental Sciences, Milan, Italy ORCID: 0000-0002-2354-361X*

Özet

Amaç: Artrosentez, ağrılı temporomandibular eklem (TMD) rahatsızlıklarında kullanılan kabul edilmiş güvenli bir tedavi yöntemidir, ancak hyalüronik asit (HA) enjeksiyonlarının yararı belirsizliğini korumaktadır. Bu çalışmanın amacı, TMD ile ilişkili semptomların iyileştirilmesi için artrosentez ile yardımcı bir tedavi olarak eklem içi HA enjeksiyonlarını değerlendirmektir. Bu çalışmanın birincil sonuç değişkeni, ameliyattan önce ve iki hafta sonraki takip ziyaretinde alınan SF-36© Yaşam Kalitesi Anket formuna dayanmaktadır. Gereç ve yöntemler: Bu klinik vaka serisi çalışması, artrosentezi takiben hyaluronik asit (HA) enjekte edilen 12 TMD hastasını içermektedir. TMD tanısı hastalara anamnez, klinik ve radyolojik incelemelere dayalı olarak konulmuştur. Klinik muayene, maksimum ağız açıklığı ile lateral ve protrusiv mandibular hareketlerin değerlendirilmesini içermektedir. Hastalardan demografik, tıbbi geçmiş, manyetik rezonans görüntüleme bulguları ve SF-36© anket formları verileri toplanmıştır. Artrosentez ve HA başarı oranı tedavi öncesi ve sonrası karşılaştırmalı SF-36© Anketi ile değerlendirilmiştir. Bu iki değişken arasında istatistiksel analizler yapılmış ve $p<0,05$ istatiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Çalışma popülasyonunun ortalama yaşı 45.9 (Standart Sapma= 18.17, 20-79 yaş aralık) olarak bulunmuştur. Bu çalışmadan elde edilen SF 36© anket sonuçlarına göre, HA enjeksiyonları ile artrosentezi takiben hastaların yaşam kalitesinde bir iyileşme gözlemlenmiştir. Özellikle ağrı ($p = 0,004$) ve genel sağlık ($p = 0,04$) istatiksel olarak anlamlı ölçüde iyileşirken, diğer parametreler ameliyat öncesi değerlendirmeye göre önemli bir değişiklik göstermemiştir. Sonuç: Sonuçlara göre, artrosentez ile beraber uygulanan HA eklem içi enjeksiyonları TMD'nin fonksiyonel semptomlarının ve ağrının azalmasında etkili olmuştur ve hastaların yaşam kalitesinde önemli bir iyileşme gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Artrosentez; Hyalüronik Asit; Intra-Artiküler Enjeksiyonlar; Temporomandibular Eklem Rahatsızlıkları; Yaşam Kalitesi, Sf 36© Testi

Effect of Arthrocentesis and Intra-Articular Injections of Hyaluronic Acid for Management of Temporomandibular Disorders

Abstract

Aim: Arthrocentesis is an accepted safe treatment modality used for the management of temporomandibular disorders (TMD) patients with pain, however the benefit of hyaluronic acid (HA)

injections remains uncertain. The aim of this study was to evaluate intra-articular injections of HA as an adjunct therapy with arthrocentesis for the improvement of symptoms associated with TMD. The primary outcome variable of this study based on SF-36© Quality of life (QoL) Questionnaire form taken before operation and at the follow-up visit after two weeks. Materials and methods: This clinical case series study included 12 TMD patients who received hyaluronic acid (HA) injections after arthrocentesis. The diagnosis of TMD based on anamnesis, clinical and radiologic examinations. The clinical examination included the evaluation of the maximal mouth opening and the range of the lateral and protrusive mandibular movements. Data collection included demographics, medical history, magnetic resonance imaging findings, and SF-36© Questionnaire forms. The success rate of arthrocentesis was evaluated with SF-36© Questionnaire comparing before and after treatment. Statistical analyses were done between these two variables using multiple statistical tests, with a p value less than 0 .05 considered significant. Results: The mean age of the study population at the time of arthrocentesis was 45.9 (SD 18.17) years, ranging from 20 to 79 years. The SF 36© questionnaire results from this study showed an improvement in the quality of life of the patients following arthrocentesis with HA injections. In particular, pain (p=0.004) and general health (p=0.04) improved significantly, while other parameters did not show a significant change respect to pre-operative assessment. Conclusion: According to the results, intra-articular injections of HA with arthrocentesis seemed to be beneficial for improvement of functional symptoms of TMD and pain. The results also supported the efficacy of HA injections with a significant improvement of QoL of these patients.

Keywords: Arthrocentesis; Hyaluronic acid; Intra-articular injections; Temporomandibular disorders; Quality of life; SF 36© questionnaire

Presentation ID/Sunum No= 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Vitamin D Reseptör Polimorfizmlerinin Periodontal Yönden Sağlıklı Bireylerde Diabetes Mellitus ile İlişkisinin İncelenmesi

Ph.d. Canc. Ayşe Saatman Yıldız[1] , Ph.c. Canc. Fümet Duygu Üstündağ[2] , Assoc. Prof. Dr. Pınar Mega Tiber[2] , Prof.Dr. Başak Doğan[1]

[1]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı
[2]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
**Corresponding author: Ayşe Saatman Yıldız*

Özet

Amaç: Yağda eriyen vitaminler arasında bulunan D vitamini, vücudun farklı bölgelerinde biyolojik etki göstermekte, özellikle kas-iskelet sistemi sağlığında kalsiyum emilimi ve kemik-mineral dengesini düzenlemektedir. Bu sebeple D vitamine pek çok metabolik yolakta ihtiyaç duyulduğu ve diabetes mellitus, kalp hastalıkları gibi çeşitli hastalıkların seyrinin yavaşlatılmasında etkili olduğu bilinmektedir. D vitamininin; pankreatik ß hücre fonksiyon gelişiminde, ß hücrelerinin korunmasında, insülin reseptör hassasiyetinin arttırılmasında ve insülin direncinin azaltılmasında rol oynadığı düşünülmektedir. Bu biyolojik etkisini gösterebilmesi için vitamin D reseptörüne (VDR) bağlanması gerektiğinden; VDR polimorfizmlerinin diabetes mellitus patogenezinde ve ilerlemesinde rol oynayabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, periodontal yönden sağlıklı diabeti olan ve olmayan bireylerde VDR polimorfizmlerinin genotip, alel dağılımını ve diabetes mellitus ile ilişkisini değerlendirmektir. Gereç&Yöntem: Çalışmamıza periodontal yönden sağlıklı; diabeti olan 40 ve diabeti olmayan 40 olmak üzere toplam 80 birey dahil edildi. Plak indeks, gingival indeks, sondalamada kanama, sondalama derinliği ve klinik ataşman seviyesinin dahil olduğu periodontal parametreleri ölçüldü. Yaş, cinsiyet, vücut kitle indeksi, açlık kan şekeri, HbA1c değerleri kaydedildi. DNA izolasyonu periferik kandan elde edildi. ApaI, BsmI, FokI ve TaqI polimorfizmlerine ait genotipler gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu ile tespit edildi. Bulgular: BsmI polimorfizminin genotip dağılımında gruplar arası farklılık saptandı (p=0.034). Homozigot GG genotipine sahip bireyler diabetli grupta %57.5 oranında, sağlıklı grupta ise %30 oranında görüldü. Ayrıca G aleline sahip bireyler diabetli grupta sağlıklı gruba göre daha yüksek oranda görüldü (p=0.012). Bunun yanı sıra homozigot GG genotipe (OR=0.317; 95% CI=0.126-0.797; p=0.013) ve G alele (OR=2.373; 95% CI=1.203-4.681; p=0.012) sahip olmanın diabetes mellitus için risk oluşturduğu tespit edildi. ApaI, FokI ve TaqI polimorfizmlerinin genotip ve alel dağılımlarında gruplar arası farklılık gözlenmedi (p>0,05). Sonuç: BsmI polimorfizminin homozigot GG genotipi ve G alelini taşımanın diabetes mellitus gelişmesi açısından risk faktörü olabileceği gösterilmiştir. Çalışmamız Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından SAG-C-DRP-081117-0619 Proje numarası ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Vitamin D Reseptör Polimorfizmi, Diabetes Mellitus

Investigation of the Relationship Between Vitamin D Receptor Polymorphisms and Diabetes Mellitus in Periodontally Healthy Individuals

Abstract

Aim: Vitamin D has a biological effect on different parts of the body and regulates calcium absorption and bone-mineral balance, especially in the health of the musculoskeletal system. As a result of that, it is known to be required in many metabolic pathways and to be effective in slowing the progression of various diseases such as diabetes mellitus (DM) and heart diseases. Moreover, it is thought to play roles in the development of pancreatic ß-cell function, protection of ß-cells, increasing insulin receptor sensitivity and decreasing insulin resistance. Since it must bind to vitamin D receptor (VDR) in order to have this biological effect; VDR polymorphisms may play a role in pathogenesis and progression of DM. The aim of study is to evaluate genotype, allele distributions and the relationship between DM and VDR polymorphisms in periodontally healthy individuals with/without DM. Materials&Methods: A total of 80 periodontally healthy individuals including 40 with DM and 40 non-diabetic were recruited. Periodontal parameters including; plaque index, gingival index, bleeding on probing, probing depth and clinical attachment level were measured. Age, gender, body mass index, fasting blood glucose, HbA1c level were recorded. DNA was isolated from peripheral blood. Genotypes of ApaI, BsmI, FokI and TaqI polymorphisms were determined using real-time polymerase chain reaction. Results: There were differences in the genotype distiribution of BsmI polymorphism (p=0.034). Individuals with GG genotype were 57.5% in DM and 30% in healthy. In addition, it was determined that having the GG genotype (OR=0.317; 95%CI=0.126-0.797; p=0.013) and the G allele (OR=2.373; 95%CI=1.203-4.681; p=0.012) increases the risk of DM. There was no difference in the genotype and allele distributions of ApaI, FokI and TaqI polymorphisms (p>0.05). Conclusion: The present study showed that carrying the GG genotype and G allele of BsmI polymorphism may play a role as risk factors for development of DM. This work is supported by Marmara University, Scientific Research Projects Unit (SAG-C-DRP-081117-0619

Keywords: Vitamin D Receptor Polymorphism, Diabetes Mellitus

Presentation ID/Sunum No= 308

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yetişkin Bireylerde Daimi Birinci Büyük Azı Dişlerin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Sema Yazıcı Akbıyık[1] , Asst. Prof. Dr. Elif Pınar Bakır[2] , Asst. Prof. Dr. Şeyhmus Bakır[2]

[1]Diyarbakır Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi
[2]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi ABD

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı Kliniği'ne, Diyarbakır ili ve çevre illerden gelerek başvuran yetişkin hastaların, daimi birinci büyük azı dişlerinin durumu (sağlıklı, çürük, dolgulu ya da kanal tedavisi görmüş, kronlanmış veya çekilmiş diş) ile bu dişlerin cinsiyet, yaş grubu, alt-üst çene ve çenelerin sağ-sol durumuna göre dağılımını değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda, Ocak 2020-Kasım 2020 tarihleri arasında Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvuran toplam 300 hastanın panoramik radyografileri incelendi ve rutin ağız içi muayeneleri yapıldı. Toplam 1200 daimi birinci büyük azı dişlerinin; sağlıklı, çürük, dolgu (kanal), kron ve çekilmiş diş sayıları ile bu dişlerin cinsiyet, yaş grubu, alt-üst çene ve çenelerin sağ-sol durumuna göre dağılımı değerlendirildi. Çürük ya da restorasyonlu dişler, çürüğün ya da restorasyonun dişin hangi yüzeyinde olduğu (oklüzal, MO, OD, MOD) tespit edildi. Bulgular: Birinci molar dişlerin 373'ü (%31,1) sağlıklı ve 827'si (%68,9) çürük, dolgu/kanal tedavili, kron ve çekilmiş olarak saptandı. Üst çene daimi birinci azı dişlerin %33,7'sinin, alt çenede ise %28,5'inin sağlıklı olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu görüldü ($p<0.001$). Ayrıca, alt çene dişlerin (%28,5), üst çene dişlere (%17,3) göre daha fazla çekilmiş olduğu tespit edildi. Çürük diş sayısı 16-25 yaş grubunda (%56,2), dolgu sayısı 16-25 yaş grubunda (%43,6), kron sayısı 46-55 yaş grubunda (%37,1) ve çekilmiş diş sayısı 36-45 yaş grubunda (%29,5) en yüksek olduğu görüldü. Sonuç: Çalışmamızda çürük sayısı ve restoratif tedavi görmüş diş sayısı açısından en çok etkilenen yaş grubunun 16-25 yaş grubu olduğu tespit edildi. Bu sonuç, daimi birinci azı dişlerin erken yaşta çürükten etkilendiğini göstermektedir. Daimi birinci azı dişlerin sürmesini takiben, dişlerin korunmasına yönelik önlemlerin artırılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Birinci Büyük Azı Dişi, Diş Çürüğü, Diş Restorasyonu, Hasta Yaşı

Evaluation of the First Permanent Molar Teeth in Adults

Abstract

Aim: To determine the number of healthy, decay, fillings (canal), crowns and extracted teeth of adult patients from Diyarbakır and neighboring provinces to Dicle University Faculty of Dentistry Department of Restorative Dentistry and also to evaluate the prevelance of these teeth according to

gender, age group, lower-upper jaw and right-left position of the jaws. Material and Method: Panoramic radiographs of a total of 300 patients over the age of 16 who applied to Restorative Dentistry Clinic between January-November 2020 were examined. A total of 1200 first permanent molars; the number of healthy, caries, fillings (canals), crowns and extracted teeth and the prevalence of these teeth by gender, age group, lower-upper jaw and right-left status of the jaws were evaluated. Results: 373 of the teeth were healthy and 827 were found to be caries, filling/canal treatment, crown and extracted. It was seen that 33.7% of the first permanent molars in the upper jaw and 28.5% of the lower jaw were healthy and statistically significant ($p<0.001$). The number of decayed teeth is in the age group of 16-25 (56.2%), fillings in the age group of 16-25 (43.6%), crowns in the age group of 46-55 (37.1%) and extracted teeth in the 36-45 age group (%29.5) was found to be the highest. However, no statistically significant relationship was found between the number of extracted, decayed and restored teeth of the first molar tooth and patient gender ($p> 0.05$). Conclusion: It was determined that the most affected age group in terms of the number of caries and the number of teeth treated with restorative treatment was the 16-25 age group. This result shows that first permanent molars are affected by caries at an early age. We think that after the eruption of first permanent molars, treatments for the protection of teeth should be increased.

Keywords: First Molar Tooth, Tooth Decay, Tooth Restoration, Tooth Extraction, Patient Age

Presentation ID/Sunum No= 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yetişkin Hastalarda Sabit Ortodontik Tedavi ile Şeffaf Plak Tedavisine Bakış Açısının Değerlendirilmesi

Ph.d. Cand. Zekeriya Guduk[1] , Asst. Prof. Dr. Sanaz Sadry[1] , Asst. Prof. Dr. Esra Somtürk[1]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ortodontik muayeneye gelen hastalarda sabit ortodontik tedavisi ile şeffaf plak tedavisine hastaların bakış açısını değerlendirmektir. Yöntem: Çalışma, İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalına başvuran yetişkin hastaların (n=128) doldurmaları sağlanan anket verileri üzerinden gerçekleştirilmiştir. Hasta adaylarına yönelik anket formunda yer alan 20 tane seçmeli soru ile tedaviye başlamadan önce sabit ortodontik tedavi ile şeffaf plak tedavisine bakış açıları ile ilgili parametreler sorgulanmıştır. Bu çalışmada elde edilecek veriler SPSS 21 paket programı aracılığı ile analiz edilmiştir. İki gruplu bu çalışmada elde edilen verilerin normallik analizleri sonucunda normal dağılım gösteren değişkenler için t testi, normal dağılım göstermeyen değişkenler için ise parametrik olmayan yöntemlerden Mann-whitney U testi tercih edilmiştir. Verilere ilişkin frekans analizlerinin yanında kategorik değişkenler arasındaki bağımlılığa ki-kare analizi ile bakılmıştır. Anlamlılık seviyesi olarak 0,05 kullanılmış olup, $p<0,05$ olması durumunda anlamlı farklılığın olduğu, $p>0,05$ olması durumunda ise anlamlı farklılığın olmadığı belirtilmiştir. Bulgular: Bütün katılımcıların büyük yüzdesi dişlerindeki ortodontik düzensizliğin insanlarla ilişkisini etkilediğini ve dişlerinin görüntüsünden dolayı tedaviye başlamak istediklerini belirtmişlerdir ($p<0.05$). Hem lise hem de üniversite eğitimi gören kadın hastaların erkek hastalara göre daha yüksek oranda estetik kaygıdan dolayı şeffaf plaklarla yapılan tedaviyi tercih ettikleri bulunmuştur ($p<0.05$). Hem kadın hem erkek hastaların sabit ortodontik tedaviye alternatif sunulan güncel ortodontik teknikler hakkında yeterli bilgi sahibi olmadığı bulunmuştur ($p<0.05$). Özellikle şeffaf plak tedavi ücretinin yüksek olması tercih edilme oranını düşürdüğü bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç: Ortodontik tedaviye başlayacak bireylerin şeffaf plakları sadece estetik kaygı ile tercih ettikleri ve yeterli bilgi sahibi olmadığı bulunmuştur. Kadın hastalar erkek hastalara göre estetik amaçlı şeffaf plakları tercih etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik Tedavi, Sabit Ortodonti, Şeffaf Plak, Güncel Ortodontik Yöntemler

Evaluation of Perspective on Fixed Orthodontic Treatment and Clear Aligner Treatment in Adult Patients

Abstract

Objective:The aim of this study is to evaluate the patients' perspective on fixed orthodontic treatment and aligner treatment in patients who come for orthodontic examination. Method:The study was carried out on the questionnaire data provided by adult patients (n=128) who applied to the

Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, Istanbul Aydın University. Before starting the treatment with 20 elective questions in the questionnaire form for the patient candidates, the parameters related to the perspective of fixed orthodontic treatment and aligner treatment were questioned. The data obtained in this study were analyzed using the SPSS21 package program. As a result of the normality analysis of the data obtained in this two-group study, the t-test was used for variables that showed normal distribution, and the Mann-Whitney U test. In addition to the frequency analysis of the data, the dependence between categorical variables was examined by chi-square analysis. 0.05 was used as the level of significance, and it was stated that there is a significant difference if $p<0.05$. Result:A large percentage of all participants stated that orthodontic irregularity in their teeth affected their relationship with people and they wanted to start treatment because of the appearance of their teeth ($p<0.05$). It was found that female patients with both high school and university education preferred treatment with transparent plates due to a higher rate of aesthetic anxiety than male patients ($p<0.05$). It was found that both male and female patients did not have enough information about the current orthodontic techniques offered as an alternative to fixed orthodontic treatment($p<0.05$). It was found that the high cost of transparent plaque treatment decreased the preference rate($p<0.05$). Conclusion:It has been found that individuals who will start orthodontic treatment prefer aligner only with aesthetic concerns and do not have sufficient knowledge.Female patients preferred aligner for aesthetic purposes compared to male patients.

Keywords: Orthodontic Treatment, Fixed Orthodontics, Aligner, Current Orthodontic Methods

Presentation ID/Sunum No= 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çoklu Diş Eti Çekilmesinin Modifiye Koronale Kaydırılan Flep ve Bağ Doku Grefti ile Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ra. Ayşe Ege Selman[1] , Asst. Prof. Dr. Hatice Selin Yıldırım[1]

[1]Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
**Corresponding author: ayse ege selman*

Özet

Giriş: Diş eti çekilmeleri (DÇ), diş etinin mine-sement sınırının apikalinde konumlanması ile oluşan tekli veya çoklu şekilde görülebilen mukogingival durumlardır. Cerrahi sahanın büyüklüğü dolayısıyla alınan greftin büyük olması, flep stabilizasyonunun daha zor olması, post operatif ödem ve hemoraji riskinin artması gibi nedenlerle çoklu DÇ (ÇDÇ) tekli çekilmelere göre başarılı tedavisi daha zordur. Günümüzde koronale kaydırılan flep (KKF) ile bağ doku greftinin (BDG) kombine kullanımı kök yüzeyi kapaması için altın standart tedavi olarak kabul edilmiştir. Bu vaka raporunda ÇDÇ'nin modifiye KKF ve BDG ile tedavisi sunulmaktadır. Vaka: Sistemik sağlıklı 29 yaşındaki erkek hasta üst çene 24-25-26 numaralı dişlerde sırasıyla 2 mm, 1mm ve 3 mm boyutunda Miller sınıf I ÇDÇ kaynaklı hassasiyet şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastaya ağız hijyeni eğitimi, diş taşı temizliği ve kök yüzeyi düzleştirmesini kapsayan başlangıç periodontal tedavi uygulandı. 4 hafta sonra lokal anestezi altında modifiye KKF ve BDG tekniği uygulandı. BDG'nin sabitlenmesi ve ardından flebin suture edilmesi için 5.0 rezorbe olabilen dikiş kullanıldı. Post operatif herhangi bir komplikasyona rastlanmadı. Operasyondan 2 hafta sonra dikişler alındı. Sonuç: Bu olgu sunumunda, maksilladaki ÇDÇ'nin modifiye KKF ve BDG tekniği uygulaması ile 3 ay takipli estetik ve fonksiyonel olarak başarılı tedavisi gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Diş Eti Çekilmesi, Bağ Doku, Diş Eti, Transplantlar, Cerrahi İşlemler

Treatment of Multiple Gingival Recession Defects With Modified Coronally Advanced Flap Technique and Connective Tissue Graft: A Case Report

Abstract

Introduction: Gingival recessions (GR) are conditions that occur with the gingiva positioned at the apical of the cemento-enamel junction. It can be seen single or multiple. Multiple gingival recessions (MGR) are more difficult to treat due to the large graft harvested, the more difficult flap stabilization, and the increased risk of post-operative edema and hemorrhage, compared to single recessions. Today, coronally advanced flap (CAF) technique used in combination with connective tissue graft (CTG) is the gold standard for root coverage. In this case report, treatment of MGR with modified CAF technique and CTG is presented. Case: A systemically healthy 29 years old male patient was admitted

to our clinic with the complaint of sensitivity due to Miller class I MGR in the upper jaw teeth 24-25-26. The recessions depths were 2 mm, 1 mm and 3 mm, respectively. Non surgical periodontal treatment including oral hygiene instruction, scaling and root plaining was applied to the patient. 4 weeks later, modified CAF technique and CTG were performed under local anesthesia. 5.0 resorbable sutures were used to fix the CTG and then suture the flap. No postoperative complications were observed. Sutures were removed 2 weeks after the operation. Conclusion: In this case report an aesthetically and functionally successful treatment of MGR with the application of modified CAF technique and CTG in the maxilla with 3 months follow-up has been demonstrated.

Keywords: Gingival Recession, Connective Tissue, Gingiva, Transplants, Surgical Procedures

Presentation ID/Sunum No= 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sistemik Hastalığı Bulunan Hastanın Ortodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Hande Erener[1] , Assoc. Prof. Dr. Fethiye Çakmak Özlü[2]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti AD.
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti AD.

Özet

Amaç: Bu vaka raporunun amacı, iki yıl önce kalp transplantasyonu yapılmış ve immünsüpresif kullanan hastanın sabit ortodontik tedavisini sunmaktır. Olgu: Kronolojik yaşı 13 yıl 7 ay olan kız hasta kliniğimize dişlerim yamuk şikayetiyle başvurmuştur. Hasta anamnezinde; yaklaşık 2 yıl önce kalp yetmezliği sebebiyle kalp nakli olduğunu, düzenli ilaç kullandığını (immünsüpresif- Siklosporin A) ve rutin kontrollerine gittiğini belirtmiştir. Klinik ve radyolojik değerlendirmede; hiperplazik diş etleri, üst aktif frenulum ataçmanına bağlı median diastema, anteriorda çapraz kapanıştaki dişler ile nonoklüzyonda premolar diş saptanmıştır. Ayrıca sol üst birinci molar dişin çekilmiş olduğu belirlenmiştir. Ortodontik tedavisine başlamadan önce hastanın ilgili doktorundan konsültasyon istenmiştir. Tedavi planlamasında; ilaca bağlı gelişen hiperplazik diş etleri ile oral hijyeni kontrol altında tutularak çekimsiz sabit ortodontik tedavi ve frenektomi planlanmıştır. Öncelikle profilaksi (1000mg amoksisilin) uygulanan hastaya; MBT system, 0,22 inch slot metal braketler ile 36 nolu dişe bant yerleştirilerek sabit ortodontik tedavi uygulanmıştır. Üst sol ikinci molar diş sürdüğünde braket yapıştırılması için profilaksi ile gingivektomi yapılmıştır. (1000 mg amoksisilin). Debonding uygulamasından yaklaşık 1 ay öncesi frenektomi işlemi (profilaksi, 1000mg amoksisilin) uygulanmıştır. Hastanın sabit ortodontik tedavisi 2 yıl 8 ayda tamamlanmıştır. Retansiyon için, alt-üst retainer uygulanmıştır. Sonuç: Ortodontik tedavi sonucu, Sınıf I kanin ve Sınıf I molar ilişki, ideal overjet ve overbite ile kabul edilebilir estetik ve fonksiyonel olarak sağlıklı kapanış ilişkisi elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Maloklüzyon, Kalp Transplantasyonu

Orthodontic Treatment of a Patient With Systemic Disease: A Case Report

Abstract

Aim: The aim of this case report is to present the fixed orthodontic treatment of a patient who had a heart transplantation two years ago and using immunosuppressive therapy. Case: 13 years 7 months year- old female patient was admitted to our clinic with complaining about crowding. The patient reported that, she had a heart transplant about 2 years ago due to heart failure, used regular medication (immunosuppressive-Cyclosporine A) and have routine controls in her anamnesis. In the clinical and radiological examination; hyperplasic gingiva, median diastema due to the upper active frenulum attachment, anterior crossbite teeth and premolar teeth in non-occlusion were detected. Additionally, it

was determined that the upper left first molar tooth was extracted. Before starting orthodontic treatment, a consultation was requested from the patient's related doctor. The treatment plan for the patient was nonextraction fixed orthodontic treatment and frenectomy, by keeping drug-induced gingival enlargement and oral hygiene under control. Firstly, prophylaxis (1000 mg amoxicillin) was applied to the patient; then MBT system, 0.22 inch slot metal brackets and bands on tooth number 35 and 36 were placed for fixed orthodontic treatment. A gingivectomy with prophylaxis was performed to attach the bracket, when the upper left second molar erupted (1000 mg amoxicillin). Approximately 1 month before debonding application, frenectomy procedure (prophylaxis, 1000 mg amoxicillin) was performed. Fixed orthodontic treatment was completed in 2 years and 8 months. Lower-upper lingual retainers were used for retention. Conclusion: As a result of orthodontic treatment, Class I canine and Class I molar relationship, ideal overjet and overbite was achieved with acceptable aesthetically and functionally sound occlusion.

Keywords: Orthodontics, Malocclusion, Heart Transplantation

Presentation ID/Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hava Kalitesinin Covıd-19 Vakaları ve Ölümleri Üzerine Etkisinin İncelenmesi (Sivas, Türkiye)

Asst. Prof. Dr. İrem Akova[1]

[1]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı A.D.*

Özet

Hava kirliliği, dünyadaki en büyük çevresel hastalık ve erken ölüm nedeni olarak tanımlanmıştır. Hava kirliliğinin SARS-CoV-2'nin havadan bulaşmasında ve COVID-19'un şiddetinde bir rolü olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmada pandemi sürecinde Sivas'taki hava kalitesinin COVID-19 vakaları ve ölümleri üzerine etkisinin incelenmesi amaçlandı. Tanımlayıcı tipteki bu çalışmada 17 Mart 2020- 28 Şubat 2021 tarihleri arasındaki Sivas günlük hava kalitesi verileriyle (PM10, CO, NO2, NOx, PM2.5, SO2) aynı süre içindeki Sivas COVID-19 günlük vaka ve ölüm sayısı karşılaştırıldı. İstasyonlarda her bir kirletici için günlük yapılması gereken 24 adet ölçümden en az %75'i (18 ölçüm) gerçekleştirilen günlere ait ölçümlerin ortalaması alınarak, günlük ortalama ölçüm değerleri hesaplandı. Veriler normal dağılım göstermediğinden Spearman rho korelasyon yapıldı. Vaka ve ölüm sayıları ile PM10 (vaka için r=0.382, p=0.000, ölüm için r=0.340, p=0.000), CO (vaka için r=0.575, p=0.000, ölüm için r=0.490, p=0.000) ve PM2.5 (vaka için r=0.339, p=0.000, ölüm için r=0.355, p=0.000) değerleri arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki vardı. Vaka ve ölüm sayıları ile NOx (vaka için r= -0.494, p=0.000, ölüm için r= -0.427, p=0.000) ve SO2 (vaka için r= -0.652, p=0.000, ölüm için r= -0.445, p=0.000) değerleri arasında ise negatif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki vardı. Bulgularımız, hava kirleticilerin Sivas'taki COVID-19 vakaları ve ölümlerle önemli ölçüde ilişkili olduğunu göstermektedir. Kişilerin dış ortam hava kirleticilerine maruziyetlerinin sınırlandırılmasının, COVID-19 vaka ve ölüm sayılarını düşürmede olumlu yönde etkisi olabileceği saptanmıştır. İnsan yaşamını korumak adına sağlıklı ve yeşil bir çevre geliştirme stratejileri daha da teşvik edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs, Hava Kirliliği, Hastalar, Ölüm

Investigation of the Effect of Air Quality On the Covid-19 Cases and Deaths (Sivas, Turkey)

Abstract

Air pollution has been identified as the largest environmental disease and cause of premature death in the world. Air pollution has been shown to play a role in the airborne transmission of SARS-CoV-2 and the severity of COVID-19. In this study, it was aimed to examine the effect of air quality in Sivas on COVID-19 cases and deaths during the pandemic process. In this descriptive study, Sivas daily air quality data (PM10, CO, NO2, NOx, PM2.5, SO2) between 17 March 2020 and 28 February 2021 were compared with the Sivas COVID-19-day number of cases and deaths within the same period. Daily average measurement values were calculated by taking the average of the measurements for the

days at which at least 75% (18 measurements) of the 24 measurements required daily for each pollutant at the stations were performed. Since the data were not normally distributed, Spearman rho correlation was performed. There was a moderately significant positive correlation between the number of cases and deaths and PM10 (for case r=0.382, p=0.000, for death r=0.340, p=0.000), CO (for case r=0.575, p=0.000, for death r=0.490, p=0.000) and PM2.5 (for case r=0.339, p=0.000, for death r=0.355, p=0.000) values. There was a moderately significant negative correlation between the number of cases and deaths and NOx (for case r= -0.494, p=0.000, for death r= -0.427, p=0.000) and SO2 (for case r= -0.652, p=0.000, for death r= -0.445, p=0.000) values. Our findings showed that air pollutants were significantly associated with COVID-19 cases and deaths in Sivas. It has been determined that limiting the exposure of people to outdoor air pollutants can have a positive effect on reducing the number of COVID-19 cases and deaths. Strategies for developing a healthy and green environment should be further encouraged in order to protect human life.

Keywords: Coronavirus, Air Pollution, Patients, Death

Presentation ID/Sunum No= 119

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Fırın İşçilerinin İdrarlarında Okratoksin A Miktarının İmmünoafinite Kolon Yüksek Performanslı Sıvı Kromatografisi ile Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Sultan Mehtap Büyüker[1]

[1]*Üsküdar Üniversitesi*

Özet

Okratoksin A (OTA) Penicillium ve Aspergillus türleri tarafından üretilen, okratoksin grubu içinde en toksik özellikteki mikotoksindir. Bu mikotoksinin karsinojen, nefrotoksik, teratojenik ve immunotoksik etkileri bilinmektedir. Bu çalışmada İstanbul'daki fırın işçilerinin idrarlarında OTA varlığının ve düzeyinin belirlenebilmesi için $NaHCO_3$ dilüsyon, İAK (immünoaffinite kolon) yöntemi, fluoresans dedektörlü Yüksek Basınçlı Sıvı Kromatografisi (YBSK) ile teşhis ve tayin yöntemi kullanılmıştır. Toplanan idrar örneklerinde kreatinin ve malondialdehit (MDA) seviyeleri spektrofotometrik olarak ölçülmüştür. Ayrıca idrar örneklerinde DNA hasarının bir göstergesi olan 8-hidroksi 2 -deoksiguanozin düzeyi Enzyme -Linked Immunosorbant Assay (ELISA) yöntemi ile tayin edilmiştir. Çalışmamız sonucunda yönteme ait en düşük tespit limiti (LOD) ve en düşük ölçüm limiti (LOQ) sırasıyla 0,06 $ngmL^{-1}$ ve 0,20 $ngmL^{-1}$olarak tespit edildi. Toplanan 185 idrar örneğinin %4,9'unun OTA ile kontamine olduğu saptanmıştır. Ayrıca kontrol grubu olarak imalat dışında çalışan grup ile imalat bölümünde çalışan fırın işçilerinin idrarlarında OTA düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0,05$). Fırın işçilerinde OTA'ya maruziyeti ölçmek amacıyla çalışmaya katılan gönüllülere uygulanan anket soruları ile aynı zamanda maruziyetin profili de ortaya çıkarılmıştır. Ancak cinsiyet, yaş, sigara ve alkol kullanımı, kahve tüketimi beslenme alışkanlıklarına ait sorulardan elde edilen cevaplara bağlı olarak OTA maruziyeti ile anlamlı bir korelasyon bulunamamıştır ($p>0,05$). Çalışmanın sonucu bize fırın işçilerinin idrarlarında OTA'nın periyodik olarak izlenmesinin işçi sağlığı bakımından önemini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Idrar, Kreatinin, Malondialdehit, OTA, YPSK Yöntemi

Presentation ID/Sunum No= 328

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hakkari Bölgesinde Yetişen Gundelia Rosea, Gundelia Colemerikensis, Diplotaenia Turcica, Ferula Pseudalliacea, Allium Rhetoreanum, Allium Shatakiense ve Thymus Kotschyanus Boiss. & Hohen. Var. Kotschyanus Bitkilerinin Antioksidan Enzim Aktiviteleri

Researcher Cenk Özşahin[1] , Asst. Prof. Dr. Ayhan Güler[1]

[1]Hakkari Üniversitesi
**Corresponding author: Cenk ÖZŞAHİN*

Özet

Serbest radikaller, oksijen metabolizması sonucu oluşan ve hücrede toksik etki yapan maddelerdir. Serbest radikallerin uzaklaştırılması ve olumsuz etkilerinin yok edilmesini sağlayan antioksidanlar, oksidatif stresin yol açtığı birçok hastalığın tedavisinde başrol oynar. Bu çalışmada, çoğunluğu Hakkari Bölgesi'ne endemik olan Gundelia rosea, Gundelia colemerikensis, Diplotaenia turcica, Ferula pseudalliacea, Allium rhetoreanum, Allium shatakiense ve Thymus kotschyanus Boiss. & Hohen. var. kotschyanus bitkilerinin Katalaz, Süperoksit dismutaz ve Ksantin oksidaz aktivitelerine bakılarak antioksidan etkinlikleri belirlenmiştir. Katalaz aktivite tayini Aeibi (1984) yöntemi, Süperoksit dismutaz aktivite tayini Sun ve arkadaşları (1988) tarafından önerilen yöntem ve Ksantin oksidaz enzim aktivitesi Prajda ve Weber yöntemi kullanılarak hesaplanmıştır. Bu çalışma sonuçlarına göre A. shatakiense, F. pseudalliacea, A.rhetoreanum, G.colemerikensis, G. rosea, D. turcica ve T. kotschyanus Boiss. & Hohen. var. kotschyanus bitkisi için CAT, SOD ve XO enzim aktiviteleri bakımından ortalamalar arasındaki fark istatistiksel olarak önemli bulunmuştur ($p<0.05$). CAT düzeyi A. rhetoreanum bitkisinde diğer bitkilere göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. SOD düzeyi D. turcica bitkisinde diğer bitkilere göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. XO düzeyi G. rosea bitkisinde diğer bitkilere göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Antioksidan, Enzim, Katalaz, Süperoksit Dismutaz, Ksantin Oksidaz, Hakkari.

Antıoksıdant Enzyme Actıvıty of Plants Such As Gundelia Rosea, Gundelia Colemerikensis, Diplotaenia Turcica, Ferula Pseudalliacea, Allium Rhetoreanum, Allium Shatakiense and Thymus Kotschyanus Boiss. & Hohen. Var. Kotschyanus Growıng in Hakkarı Regıon.

Abstract

Free radicals are substances that are formed as a result of oxygen metabolism and have a toxic effect on the cell. Antioxidants, which remove free radicals and eliminate their negative effects, play a major role in the treatment of many diseases caused by oxidative stress. In this study antioxidant activities of Gundelia rosea, Gundelia colemerikensis, Diplotaenia turcica, Ferula pseudalliacea, Allium

rhetoreanum, Allium shatakiense and Thymus kotschyanus Boiss & Hohen. Var. kotschyanus most of which are endemic to the Hakkari Region were determined by looking at Catalase, Superoxide dismutase and Xanthine oxidase activities. Catalase activity determination Aeibi (1984) method, Superoxide dismutase activity determination method suggested by Sun et al. (1988) and Xanthine oxidase enzyme activity were calculated using Prajda and Weber method. According to the results of this study, the difference between the averages in terms of CAT, SOD and XO levels for the A. shatakiense, F. pseudalliacea, A. rhetoreanum, G.colemerikensis, G. rosea, D. turcica and T. kotschyanus Boiss. & Hohen. var. kotschyanus plants were found to be statistically significant ($p < 0.05$). CAT level was found significantly higher in A. rhetoreanum plant compared to other plants. SOD level was found significantly higher in D. turcica plant compared to other plants. XO level was found significantly higher in G. rosea plant compared to other plants.

Keywords: Antioksidant, Enzyme, Catalase, Superoxide Dismutase, Xanthine Oxidase, Hakkari

Presentation ID/Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Krononütrisyon ve Zaman Kısıtlı Beslenme

Researcher Canan Altınsoy[1] , Assoc. Prof. Dr. Lale Sariye Akan[2]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
**Corresponding author: canan altınsoy*

Özet

Krono-nütrisyon, biyolojik ritimler, beslenme ve metabolizma arasındaki etkileşimleri inceleyen bir araştırma alanı olarak ortaya çıkmaktadır. Krononutrisyon sadece besin alım zamanının ve biyolojik ritimlerin sağlığı, metabolizmayı ve beslenmeyi nasıl etkileyebileceğini değil; aynı zamanda beslenmenin (öğünün bileşimi ve miktarı) iç saat sistemindeki dengeleri nasıl etkileyebileceğini de incelemektedir. Beslenme, kronik hastalıkların gelişiminde etkili bir faktör olarak ele alınmış, yeme davranışlarındaki değişimler diyetin genellikle kompozisyonuna ve miktarına odaklanmıştır fakat besin alım zamanının hastalıkların oluşumu üzerindeki kanıtlar yetersizdir. İlk öğünün başlangıcından gün bitimine kadar geçen süre günlük beslenme süresi olarak tanımlanmakta ve insanlarda genellikle12 saat olduğu bildirilmektedir. Zaman kısıtlı beslenme, aralıklı orucun günlük beslenme süresinin 4-12 saat kadar sınırlandığı, açlık süresinin 12- 20 saate kadar sürdürüldüğü bir formudur. Yapılan çalışmalarda zaman kısıtlı beslenmenin kilo kaybı sağladığı, yağ kütlesinde azalmaya neden olduğu, yağsız kas kütlesini korumada ve kan basıncı, açlık kan glikozu, kolesterol değerleri gibi kardiyometabolik parametreleri iyileştirmede yarar sağlayabileceği gösterilmiştir. Çalışmalardaki sonuçlar göstermektedir ki; beslenme, sağlığı sadece diyetin kompozisyonu ve öğünün miktarı ile değil ayrıca sirkadiyen saate göre besin alımı zamanlaması yoluyla etkilemektedir. Yapılan çalışmalar incelendiğinde zaman kısıtlı beslenmenin obez bireylerde kilo kontrolünde ve metabolik fonksiyonları iyileştirmede umut verici bir strateji olabileceği düşünülmektedir. Diğer yandan yorgunluğa, baş ağrısına, adet döngüsünde değişime, kabızlığa neden olabileceği, takıntılı beslenme davranışı yaratabileceği göz önüne alınmalıdır. Zaman kısıtlı beslenmenin sağlık üzerine etkilerinin fiziksel aktivite ve uyku kalitesiyle birlikte incelendiği daha büyük ölçekli klinik araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Krono-Nutrisyon, Zaman Kısıtlı Beslenme, Sirkadiyen Ritim, Zaman Kısıtlı Yeme

Chrononutrition and Time-Restricted Eating

Abstract

Chrono-nutrition is emerging as an area of research that examines the interactions between biological rhythms, nutrition and metabolism. Chrononutrition is not just how food intake times and biological rhythms can affect health, metabolism, and nutrition; ıt also examines how nutrition (composition and amount of meal) can affect balances in the internal clock system. Nutrition has been considered as an

effective factor in the development of chronic diseases, changes in eating behaviors generally focused on the composition and quantity of the diet, but the evidence on the occurrence of the disease is insufficient. The period from the beginning of the first meal to the end of the day is defined as the daily feeding time and it is reported that it is usually 12 hours in humans. Time-restricted nutrition is a form of intermittent fasting in which the daily feeding period is limited to 4-12 hours and the fasting period is continued for up to 12-20 hours. Studies have shown that a time-restricted diet can provide weight loss, reduce fat mass, protect lean muscle mass and improve cardiometabolic parameters such as blood pressure, fasting blood glucose and cholesterol values. The results of the studies show that; nutrition affects health not only by the composition of the diet and the amount of the meal, but also by the timing of food intake according to the circadian clock. When the studies are examined, it is thought that time-restricted eating can be a promising strategy in weight control and improving metabolic functions in obese individuals. On the other hand, it should be taken into consideration that it may cause fatigue, headache, change in the menstrual cycle, constipation, and obsessive eating behavior. Larger-scale clinical studies are needed to examine the health effects of time-restricted eating along with physical activity and sleep quality.

Keywords: Chrono-Nutrition, Time-Restricted Feeding, Circadian Rhythm, Time-Restricted Eating

Presentation ID/Sunum No= 326

Poster Sunum

Hakkari Bölgesinde Yetişen ''gundelia Rosea , Gundelia Colemerikensis, Diplotaenia Turcica ,ferula Pseudalliacea , Allium Rhetoreanum , Allium Shatakiense ve Thymus Kotschyanus Boiss& Hohen. Var. Kotschyanus'' Bitkilerinde ''bakır, Çinko, Demir, Kadminyum, Kurşun, Mangan, Kobalt, Arsinik'' Ağır Metal Değerlerinin Saptanması

Researcher Şadiye Biçer Artuş[1] , Asst. Prof. Dr. Ayhan Güler[1]

[1]Hakkari üniversitesi

Özet

Çalışma alanımız; Hakkari ve çevresinde doğal olarak yetişen yenilebilir bitkilerin ağır metal aktivitelerine bakıldı.Yenilebilir bitkilerden Kenger (Gundelia rosea, Gundelia colemerikensis), Siyabo, Türk köseotu (Diplotaenia turcica), Hingedan - Hegedan (Ferula pseudalliacea), Luş, Luşe, Hakkari soğanı (Allium rhetoreanum), Çoîn, Çohîn, Çatak soğanı (Allium shatakiense) ve Catri , Kekik (Thymus kotschyanus Boiss. &Hohen. var. kotschyanus) toplandı ve kurutuldu, bu ürünler üzerinde Fe, Pb, Co, As, Zn, Cd, Mn, Cu ağır metalerin analizleri yapılmıştır. Hazırlanan bitki numunelerinedeki ağır metal miktarları ICP cihazında ölçülmüştür. Laboratuvar çalışmalarında; Bitkilerin analizlerinde ağır metal değerleri sırasıyla şöyledir: Gundelia rosea (Kenger 1): Fe>Cd>Co>Pb >Zn>Ar >Mn> Cu , Gundelia colemerikensis (Kenger 2): Fe>Ar>Co>Pb>Zn>Mn>Cd> Cu, Diplotaenia turcica (Siyabo): Fe>Zn>Co>Mn>Cd>Cu>As>Pb, Ferula pseudalliacea (Hegedan) :Fe>Pb>Co>As>Zn>Cd>Mn>Cu, Allium rhetoreanum (Luşe): Fe>Pb>Co>As >Cd>Zn>Mn> Cu, Allium shatakiense (Çoin) Fe>Pb>Co>As >Cd>Zn>Mn> Cu; Thymus kotschyanus Boiss (Catri) bitki sonuçlarında ise Fe>Co>Pb>As> Mn>Zn>Cd> Cu şeklinde belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hakkari ,ağır Metaller, Analiz ,bitki, Toksik Etki

Abstract

Our field of study; The heavy metal activities of edible plants that grow naturally in agricultural areas in Hakkari and its surroundings were examined. Edible herbs Kenger (Gundelia rosea, Gundelia colemerikensis,), Siyabo, Turkish groundhog (Diplotaenia turcica), Hingedan - Hegedan (Ferula pseudalliacea), Luş, Luşe, Hakkari onion (Allium rhetoreanum), Çoîn, Çohîn, Çatak onion (Allium shatakiense) and Catri, Thyme (Thymus kotschyanus Boiss & hohen. var. kotschyanus'') were collected and dried, and heavy commodities The heavy metal amounts in the prepared plant samples were measured in the ICP device.were analyzed on these products in Fe, Pb, Co, As , Zn, Cd, Mn, Cu In laboratory studies; In the analysis of plants, the heavy metal values are as follows, respectively. Gundelia rosea (Kenger 1): Fe> Cd> Co> Pb> Zn> Ar> Mn> Cu, Gundelia colemerikensis (Kenger 2): Fe> Ar> Co> Pb> Zn> Mn> Cd> Cu. In (Siyabo) Diplotaenia turcica results, heavy metals are respectively Fe> Zn> Co> Mn> Cd>. In (Hegedan) Ferula pseudalliacea plant, 8 different heavy metal results are respectively, Fe> Pb> co> As> Zn> Cd> Mn> Cu. Results of Allium rhetoreanum (Luşe)

plant, 8 different heavy metals, respectively, Fe> Pb> co> As> Cd> Zn> Mn> Cu; In Allium shatakiense (Çoin) plant results, 8 different heavy metals are as seen respectively, Fe> Pb> co> As> Cd> Zn> Mn> Cu.

Keywords: Hakkari, Heavy Metals, Analysis, Plant, Toxic Effect

Presentation ID/Sunum No= 259

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Does Parents' Fear of Covıd-19 Impact the Adherence to Routine Chest Physiotherapy in Children With Bronchiectasis?

Asst.Prof.Dr Melih Zeren[1]

[1]*İzmir Bakırçay University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*
**Corresponding author: Melih Zeren*

Abstract

Background and aim: Increased mucus production is a major manifestation of bronchiectasis (BE). Routine chest physiotherapy for airway clearance is an integral component of the management of children with BE, however, adherence to such programs is rather low. Our aim was to investigate whether fear of COVID-19 influences physiotherapy adherence in parents of children with BE. Methods: Primary caregivers of 30 children aged between 5-18 years with non-cystic fibrosis BE were contacted via telephone. Parents' fear of COVID-19 was evaluated using "Fear of COVID-19 scale". Adherence to chest physiotherapy was defined as "meeting at least 80% of the recommended exercise dosage", which was twice a day, every day of the week (14 sessions/week). Families were classified as "adherent" or "non-adherent" according to exercise adherence criteria, then parents' fear of COVID-19 and clinical characteristics of their children such as etiology of BE and spirometry were compared between two groups. Results: Thirteen families (43%) were adherent, and 17 families (57%) were non-adherent to routine chest physiotherapy. Although the etiology of BE did not significantly differ between groups, most common cause for BE was primary ciliary dyskinesia (39%) in adherent group and post-infectious (41%) in non-adherent group. FEV1 (%) was significantly lower in adherent group compared to non-adherent group (64.15±21.22 vs 81.94±21.17; $p<0.05$). Although parents' fear of COVID-19 seems to be higher in adherent group, there was no significant difference between two groups (30.38±3.88 vs 28.12±3.83; $p>0.05$). Conclusion: Severity of the disease indicated by FEV1 (%) may be a determinative factor on the physiotherapy habits of the families. Fear of COVID-19 was not found to be a facilitator for adherence to chest physiotherapy. Families of the children with BE should be motivated to practice their exercises regularly regardless of the parents' fear of COVID-19.

Keywords: Fear of Covıd-19, Bronchiectasis, Chest Physiotherapy, Children, Parent

Presentation ID/Sunum No= 256

Oral Presentation / Sözlü Sunum

UDP-glucuronosyltransferase 1A8 rs1042597 Polymorphism in a Turkish Population

Asst. Prof. Dr. Zuhal Uckun Sahinogullari[1]

[1] *Mersin University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Toxicology*
**Corresponding author: Zuhal Uckun Sahinogullari*

Abstract

Background: UDP-glucuronosyltransferases (UGTs) are phase II enzymes that play important roles in the detoxification and metabolism of xenobiotic and endogenous substrates. Most UGT genes encoding UGT enzymes are polymorphic and the frequencies of polymorphisms in UGT genes can vary among both intra-population and ethnically diverse populations. Aim: The objective of this investigation was to detect the frequencies of UGT1A8*2 (c. 518C>G, rs1042597) polymorphism in a healthy Turkish population. In addition, it was to compare the detected frequencies with the data of the ethnically different populations. Material and Method: This study comprised of the DNA samples of unrelated 103 healthy Turkish volunteers (age range 18-65 years). Polymerase chain reaction-restriction fragment length polymorphism techniques were used to determine the UGT1A8 rs1042597 gene polymorphism. The current study was approved by the Ethics Committee of Mersin University (31/03/2021, protocol no: 2021/269). Results: The frequencies of the UGT1A8 rs1042597 polymorphism were 47.6% for wild-type, 42.7% for heterozygous and 9.7% for the variant genotype. The frequencies of wild-type and variant alleles were defined as 68.9% and 31.1%, respectively. The genotype frequencies did not deviate from the Hardy-Weinberg equilibrium. The frequencies of rs1042597 in the Turkish population differed significantly from the data of populations with both African and East Asian descent. Conclusion: To the best of our knowledge, this is the first study to determine the frequencies of the UGT1A8 rs1042597 polymorphism in a Turkish population. The current study presents useful data to assist both epidemiological studies and advanced pharmacogenetic studies.

Keywords: *UGT1A8*2,* rs1042597, Polymorphism, Turkish Population

Presentation ID/Sunum No= 309

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gümüşhacıköy'de Yaşayan Erişkinlerin E-Nabız Uygulamasını Kullanım Sıklıkları ve Kullanımlarını Etkileyen Faktörler

Assoc. Prof. Dr. Ayşe Nilufer Ozaydın[1] , Researcher İbrahim Nokay[2]

[1]Marmara Üniv Tıp Fak Halk Sağlığı AD
[2]Bilgi Işlem Teknolojileri Ve Sistem Uzmanı, Gümüşhacıköy Devlet Hastanesi, Amasya
**Corresponding author: AYSE NILUFER OZAYDIN*

Özet

E-Nabız, 1/Ocak/2015'de T.C. Sağlık-Bakanlığı tarafından geliştirilen, vatandaşların kendileri tarafından yönetilen, mobil sağlık uygulamasıdır. Bu çalışmada, Gümüşhacıköy'de yaşayan yetişkinlerin E-Nabız kullanma sıklıkları ve E-Nabız kullanımlarını etkileyen faktörler sunulacaktır. Kesitsel araştırmadır. Örneklem(n:555), Gümüşhacıköy'deki tek hastaneye, 1/Mart-31/Aralık/2020 tarihleri arasında başvuran, 18+ yaş kadın/erkeklerden (N:9264), cinsiyete, onarlı-yaş-gruplarına göre tabakalı, sistematik olarak seçilmiştir. Yanıtlama-oranı %82,5'dur. Etik izinler T.C.Sağlık-Bakanlığı'ndan, Marmara Üniversitesi Etik-Kurulu'ndan ve katılımcılardan alınmıştır. 458 katılımcıdan veri toplanmıştır, %59,4'ü kadındır. Katılımcıların ortanca yaşı 44,0yıldır (44,7±13,7, range:19-66 yıl). Kadınların %57,4'ü ve erkeklerin %69,4'ü E-Nabız'a kayıtlıydı (p:0,006). Kayıtlı kadınların %80'i ve kayıtlı erkeklerin %79'u kendilerinin E-Nabız'ı kullanabildiklerini beyan etti. Kadınların %56,6'sı, erkeklerin %68,8'i E-Nabız kullanıyordu (p:0,011) '26-45' yaş-arası, lise/üzeri-eğitimli, kamuda çalışan ve aylık-geliri iyi olan erkekler E-Nabız'a en çok kayıtlı gruplardı (sırasıyla p:0,001, p:0,001, p:0,001 ve p:0,001) ve E-Nabız'ı en çok kullanan gruplardı (sırasıyla p:0,001, p:0,001, p:0,001 ve p:0,001). Araştırma grubunda, katılımcıların medeni durumları ve mevcut sağlık durumlarının, E-Nabız'ın kullanımını etkilemediği saptandı (sırasıyla p:0.144, p:0.386). 2015 yılından beri kullanımda olan E-Nabız uygulaması, '2020' pandemisinde bile kadın ve erkeklerin ancak yarısından biraz fazlası tarafından kullanıldı. Bulgularımız, sadece E-Nabız üzerinden ulaşılabilen sağlık hizmetlerinin (örn: aşı randevusu alma gibi) önünde, bunun ciddi bir engel olduğunu, özellikle 45 yaş üzeri için farklı yaklaşımlar içeren hizmetlerin de planlanması gerekliliğini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Tele-Tıp, Türkiye, Kadın/erkek, Sağlık- Durumu, Yaş-Grupları

Prevalence of Use of E-Nabız Application of Ministry of Health by Adults Living in An Anatolian District During the Covid19 Pandemic and the Factors Affecting The Usage

Abstract

E-Nabız is the personal health system, which is a mobile health application, developed by the Ministry of Health and managed by the citizens since January 1/ 2015. In this study, the frequency of using E-Nabız application of adults living in Gümüshacıköy district and the factors affecting the use will be

presented. In this cross-sectional study, the sample (n: 555, sample selected systematically by stratification by gender and decade age groups) was selected from female and male over 18 age groups (N:9264), who applied to the only hospital in the district/Gümüşhacıköy between 1/March and 31/December/2020. Data were collected by online questionnaire and respond rate 82.5%. Statistical significance was accepted as $p<0.05$. Ethical permissions were gained from MoH, Marmara University Ethical Committee and the participants. The data were collected from 458 participants, who were % 59.4 women. Median age of the participants 44,0 years (44,7±13,7, range:19-66). 57.4% of women and 69.4 of men were registered to the E-Nabız(p:0.006). 80% of registered women and 79% of registered men can use it themselves. 56.6% of women and 68.8 of men used E-Nabız (p:0.011). Men, between the ages 26-45, with high school and above education level, working in public-sector and men with a good monthly income were the most registered groups (respectively p:0.001, p:0.001, p:0.001 and p:0.001) and were the groups with highest usage of E-Nabız(respectively p:0.001, p:0.001, p:0.001 and p:0.001). Current-health-status and marital status did not affect the usage of E-Nabız (respectively p: 0.144, p:0.386). Conclusion: The E-Nabız application, which has been in use since 2015, has been used by only a little more than half of the men and women, even during the pandemic '2020'

Keywords: Tele-Medicine, Turkey, Sex, Age-Group, Health Status

Presentation ID/Sunum No= 203

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Türkiye Çocuklar İçin Özel Gereksinim Raporlarına Genel Bakış

Dr. Murat Gülşen[1]

[1]*Sağlık Bakanlığı*
**Corresponding author: Murat Gülşen*

Özet

Bu çalışmada Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerde 2019-2020 yılları arasında Çocuklar İçin Özel Gereksinim Raporu (ÇÖZGER) verileri ve bu raporu almış çocuklarla ilgili genel bilgilerin verilmesi amaçlanmıştır. Bu bağlamda başvuran hastaların raporları retrospektif olarak incelenmiştir. Özel gereksinim düzeyi dağılımı azdan çoğa sırasıyla; özel gereksinimi vardır (ÖGV), hafif düzeyde ÖGV, orta düzeyde ÖGV, ileri düzeyde ÖGV, çok ileri düzeyde ÖGV, belirgin ÖGV, özel koşul gereksinimi vardır (ÖKGV) şeklindedir. 1 yılda verilen rapor sayısı 222185'tir. Bunların %50'si(n=111211) ilk rapor, %49'u(%108728) kontrol/yenileme, %1'i(n=2246) itiraz raporlarıdır. İlk rapor alanların yaş ortalaması 7,6, kontrol ve yenilemede 9,4'tür. Yaşamının ilk yılında rapor alan 1583 kişi olup, 8 yaşına doğru artarak 20175'e varmakta, sonrasında azalarak 18 yaşta 1947'ye inmektedir. Rapor verilen en sık esas alanların dağılımı; %30,7(n=68288) Bilişsel Gelişim, %29,8(n=66112) Çocuk ve Genç Psikiyatrisi, %9,5(n=21009) Hareket Gelişimi, %6,2(n=21009) Dil-Konuşma-İletişim, %4.3(n=9533) İşitme İşlevi- Kulak Burun Boğaz, %4,1(n=9118) Sinir Sistemi, %3,8(n=8391) Kalıtsal-Doğmalık Hastalık, %2,5(n=5639) Endokrin Sistem olarak izlenmiştir. Rapor başvurusu ile hastaya verilmesi arasında geçen sürenin medianı 1 gün olup %76'sı 7 günde sonuçlandırılmıştır. ICD-10 tanı kodları arasında en sık görülenler; %29,4 R62 (Beklenen normal fizyolojik gelişimin olmayışı), %15,4 F81 (Skolastik becerilerde özel gelişimsel bozukluklar), %7,8 F84 (Yaygın gelişimsel bozukluklar), %7,6 Z00 (Yakınma veya bilinen teşhisi olmayan kişilerin genel muayene ve incelemesi), %4,2 F80 (Konuşma ve dil özel gelişimsel bozuklukları), %3,9 Z02 (İdari amaçlar için muayene), %3,6 Z01 (Yakınma veya bilinen teşhisi olmayan kişilerin diğer özel muayene), %2,8 G80 (İnfantil serebral palsi), %1,8 R47 (Konuşma bozuklukları, başka yerde sınıflanmamış) olarak izlenmiştir. Çocukların özel gereksinim düzeylerinin belirlenmesi, standart hale getirilmesi ve buna göre ihtiyaçlarının belirlenmesi tamamen ayrı değerlendirilmesi gereken bir yapıya sahiptir. Bu nedenle çocuk hastaların ÇÖZGER yönetmeliğine göre değerlendirilmeye başlanması olumlu bir gelişmedir. Bu verilerin belirli aralıklarla sunulması ise gelecekte yapılacak planlamalar ve hizmetler için büyük önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çözger, Rapor, Özel Gereksinim

Overview of Turkey's Special Needs Report for Children

Abstract

In this study, it's aimed to provide the data of the Special Needs Report (ÇÖZGER) in Children between 2019-2020 in Ministry of Health affiliated hospitals and general information about children who received this report. In this context, the reports analyzed retrospectively. Distribution of special requirement levels in ascending order is; having special needs (ÖGV), mild-level ÖGV, medium-level ÖGV, advanced-level ÖGV, very-advanced ÖGV, significant ÖGV, special conditions requirement (ÖKGV). 222185 reports given in a year. 50%(n=111211) of them were first-time, 49%(108728%) were control/renewal, 1%(n=2246) were objection reports. Average age of first-time and control/renewal report recipients were 7.6/9.4 respectively. At first year of life; report number was 1583, increased to 20175 through age 8, then decreased to 1947 through age 18. Distribution of the most frequent main areas of the reports were; 30.7%(n=68288) Cognitive Development, 29.8%(n=66112) Child and Adolescent Psychiatry, 9.5%(n=21009) Movement Development, 6.2%(n=21009) Language-Speech-Communication, 4.3%(n=9533) Hearing Function- Ear Nose Throat, 4.1%(n=9118) Nervous System, 3.8%(n=8391) Hereditary-Congenital Disease, 2.5%(n=5639) Endocrine System. Median time between report application to conclusion was 1 day, 76% of them concluded in 7 days. Most common ICD-10 diagnostic codes were; 29.4% R62 (Lack of expected normal physiological development), 15.4% F81 (Specific developmental disorders of scholastic skills), 7.8% F84 (Pervasive developmental disorders), 7.6% Z00 (Encounter for general examination without complaint), 4.2% F80 (Specific developmental disorders of speech and language), 3.9% Z02 (Encounter for administrative examination), 3.6% Z01 (Encounter for other special examination without complaint), 2,8% G80 (Cerebral palsy), 1.8% R47 (Speech disturbances, not elsewhere classified). Identifying and standardizing the special needs levels of children and determination of their needs accordingly, is so important that it needed to be evaluated completely separate. Therefore, it's a positive development that pediatric started to be evaluated according to ÇÖZGER regulation. Providing these data at intervals are of great importance for future planning and services.

Keywords: Çözger, Report, Special Needs

Presentation ID/Sunum No= 279

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hemiplejik Bireylere Uygulanan Ayna Terapisi ile Brunnstrom Tedavi Yönteminin El Fonksiyonları Üzerine Etkisi

Ma. St. Sibel Hayatsever[1] , Inst. Dr. Çetin Sayaca[2]

[1]Üsküdar Üniversitesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Bursa Uludağ Üniversitesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Özet

Amaç:Bu çalışmanın amacı hemiplejik bireylere uygulanan ayna terapi ile brunnstrom tedavi yönteminin el bileği fonksiyonları üzerine etkisini araştırmaktır.Yöntem:Çalışmaya hemipleji tanısı almış,yaş ortalaması(59.71±4.744)yıl olan 48hasta(21erkek,27kadın)randomize olarak 3gruba (Ayna,brunnstrom,kontrol grubu) ayrıldı.Ayna grubuna 45dk geleneksel ftr, 30dk ayna terapisi, brunstrom grubuna 45 dk geleneksel ftr,30dk brunstrom yöntemi,kontrol grubuna 45 dk geleneksel ftr programı uygulanmıştır. Rehabilitasyon programı 8 hafta, haftanın5 günü uygulandı.Hastaların tedavi öncesi, tedavi sırası,tedavi sonrası kognitif fonksiyonları mini-mental durum testi ile,ambulasyon seviyeleri fonksiyonel bağımsızlık ölçeği ile, üst ekstremite kas tonusu Modifiye Ashword Skalası ile, el fonksiyonları House el fonksiyonel skalası ile üst eksteremite motor değerlendirilme'si Fugly-Meyer testi, üst tekstremite iyileşme seviyesi Brunnstrom evremelesi ile,el performansı tahtakutu-blok ve 9 delikli peg testi ile değerlendirildi.Bulgular:Grupların tedavi öncesi yaş(59.71±7.744),boy(168.63± 9.786) ve kilo(83.69±10.910) oranları arasında anlamlı bir fark yoktu(p>0,05).8 haftalık egzersiz eğitimi sonucunda her 3grupta yapılan tüm testlerin TÖ ile TA değerlerinde anlamlı bir fark yoktu (p>0,05)TÖ ve TS ve TS ile TA değerlerinde anlamlı bir fark görülmüştür(p<0,05). Mini mental testi, fonksiyonel bağımsılık ölçeği ve house el fonksiyonel evreleme skorları TÖ ve TS arasında her 3 grupta aynı oranda iyileşme gösterdi(P<0,05).Brunnstrom hemipleji iyileşme skorları ayna grubu ve brunstrom grubu kontrol grubuna göre daha fazla iyileşme gösterdi(P<0,05).MAS ile spastisite skorları brunstrom grubunda, ayna terapi ve kontrol grubuna göre daha fazla iyileşme gösterirken ayna terapi grubu kontrol grubuna göre daha fazla iyileşme gösterdi(p<0,05)Fugly-meyer üst ekstremite değerlendirme skorları ayna terapi grubunda,brunstrom tedavi ve kontrol grubuna göre daha fazla iyileşme gösterirken brunstrom tedavi grubu kontrol grubuna göre daha fazla iyileşme gösterdi(p<0,05)Tahta kutu blok testi ve 9 delikli peg testi skorları ayna grubu ve brunstrom grubu kontrol grubuna göre daha fazla iyileşme gösterdi(P<0,05).Sonuçlar: Sonuç olarak,geleneksel fizyoterapi programına ek olarak ayna terapi ve brunstrom tedavi yöntemlerinin eklenmesi inme geçiren bireylerde el fonksiyonlarını arttırmak için kullanılabilir. Ancak spastisite açısından brunstrom tedavi yöntemi ayna tedavisine göre daha etkili bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hemipleji, Ayna Terapisi, Brunnstrom Yöntemi,üst Ekstremite, El Fonksiyonu

Effect of mirror Therapy Applied to Hemiplejic Individuals and Brunnstrom Treatment Method on Hand Functions

Abstract

The aim of this study is to investigate the effect of mirror therapy and brunnstrom treatment on wrist functions in hemiplegic individuals.48patients(21males,27females)who were diagnosed with hemiplegia and mean age(59.71±4.744)years were randomly divided into 3 groups(Mirror,brunnstrom,control group).45minutes traditional ftr to mirror group,30minutes mirror therapy to brunstrom group,45minutes traditional ftr,30min brunstrom method,45min traditional ftr program was applied to the control group.The rehabilitation program was implemented for 8weeks,5days a week.Patients' cognitive functions before, during, and after treatment were performed with mini-mental state test, ambulation levels with functional independence scale, upper extremity muscle tone with Modified Ashword Scale, hand functions with House hand functional scale.Upper extremity motor evaluation with Fugly-Meyer test, upper extremity recovery level with Brunnstrom staging, hand performance with bedbug-block and 9-hole peg test.There was no significant difference between the groups' pre-treatment age(59.71±7.744),height(168.63±9.786)and weight(83.69±10.910) ratios($p>0.05$).There was no significant difference in DT values($p>0.05$),and there was a significant difference in BT and AT and AT and DT values($p<0.05$).Mini mental test, functional dependence scale, and house hand functional staging scores improved at the same rate in all 3 groups between BTandAT($P<0.05$).Brunnstrom hemiplegia improvement scores improved more in mirror group and brunstrome group than in control group($P<0.05$).The spasticity scores with MAS showed greater improvement in the brunstrom group compared to the mirror therapy and control group, while the mirror therapy group improved more than the control group($p<0.05$).while the brunstrom treatment group showed more improvement than the control group($p<0.05$).The wooden box block test and 9 hole peg test scores improved more than the mirror group and brunstrom group compared to the control group($P<0.05$).In conclusion, the addition of mirror therapy and brunstrom treatment methods in addition to the traditional physiotherapy program can be used to increase hand functions in individuals with stroke.However, brunstrom treatment method was found to be more effective than mirror therapy in terms of spasticity

Keywords: Hemiplegia, Mirror Therapy, Brunstrom Method, Upper Extremity, Hand Function

Presentation ID/Sunum No= 433

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Baziler Migrenin Vertebrobaziler Arter Stenozu ile Olan İlişkisi

Dr. Fatma Yılmaz Can[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Ünv.Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğt.ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Baziler Migren,migrenin seyrek görülen bir alt tipidir. Hastaların aura semptomları baş dönmesi,çift görme, dizartri, denge kaybı, bulanık görme, hipoestezi şeklindedir.Vertebrobaziler arter sistemindeki darlıklara bağlı hipoperfüzyonun aura semptomlarının sebebi olabileceği öne sürülmüştür.Ancak son zamanlarda yapılan çalışmalar kortikal yayılan depresyonun, migren aurasının daha muhtemel bir sebebi olduğu yönündedir. Amaç:Çalışmanın amacı, baziler migren semptomlarının vertebro baziler arteriyel sistemin stenozuyla ilişkili olup olmadığının araştırılmasıdır. Yöntem:Hastanemiz başağrısı polikliniğinde baziler migren tanılı hastaların dosyaları tarandı.Baş dönmesi atakalarının vertebrobaziler yetmezlikten kaynaklanabileceği düşünülerek vertebro-baziler arter renkli doppler ultrasonografi(USG) yapılmış olan 10 hastanın sonuçaları incelendi. Bulgular: Hastaların 8'i (%80) kadın,2'si (%20) erkek ;yaş ortalamaları 37.2 (23-59) idi.Vertebral arter renkli doppler USG sonuçlarında hepsi normal sınırlarda ve debi 100 ml/dakikanın üzerindeydi. Tartışma: Bickerstaff'ın 1961 yılında baziler migren ile ilgili yaptığı tanımdan beri baziler migrendeki beyin sapı işlev bozukluğunun nedeni baziler arterin stenozuna bağlandı[1].Baziler migren ve familyal hemiplejik migren için geriye dönüşlü vertebro-basiler iskemi terimi kullanıldı[1].Auralı migrenlerle birlikte hipoplastik vertebral arterin daha yüksek sıklıkta bulunduğu söylendi[2]. Araştırmacılar,vertebral arter hipoplazisinin posterior dolaşımda hipoperfüzyona yol açarak aura oluşmasında ek bir faktör olabileceğini beyan ettiler[3].Fakat son zamanlarda yapılan çalışma sonuçları migren ataklarındaki aurayla vasküler yapılar arasındaki bağlantının düşük olduğu yönündedir[3]. Yeni çalışmalardan elde edilen sonuçlarda ise migren aurasının bazalinde Kortikal Yayılan Depresyon (KYD) kaskadının olduğu yönündedir[4].KYD'nin beyin iyon dengesindeki değişiklikerden, sinir hücrelerinki eksitatör aminoasit salınımı ve enerji metabolizmasındaki artıştan kaynaklandığı düşünülmektedir. KSD, bölgesel serebral kan akımının kısa süreli artışına , ardından da uzun süren hipoperfüzyonuna neden olur[4]. Kortikal yayılan depresyon beyinsapı auralı migrende vertigo ataklarının sebebi olarak düşünülmüştür[5].Vertigo, baziler migrenin en sık görülen aurasıdır ve KYD'nin klinik eşdeğeridir denilmektedir[5]. Çalışmamızda baziler migren tanılı 10 hastanın hiçbirinde verterobaziler arter stenozu görülmedi,bizimde düşüncemiz baziler migrende oluşan vertigo ve diğer aura semptomlarının vertebrobaziler sistemin yapısal patolojilerinden ziyade kortikal yayılan depresyonun bir sonucu olduğu yönündedir.

Anahtar Kelimeler: Bzailer Migren,vertebral Arter Stenozu

Presentation ID/Sunum No= 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Vaka;inflamatuar Barsak Hastalığı Aktivasyonunda Covıd 19 Enfeksiyonu

Dr. Elif Tuğba Tuncel[1] , Assoc. Prof. Dr. Mesut Aydın[2] , Dr. Yaren Dırık[2] , Prof.Dr. Halit Demır[3]

[1]Manisa Şehir Hastanesi Gastroenteroloji Bölümü
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji Bölümü
[3]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Fen Fkültesi Kimya Bölümü

Özet

ÖZET İnflamatuar barsak hastalığı(İBH), nedeni kesin olarak bilinmeyen, çevresel ve genetik faktörlerin etiyopatogenezde rol aldığı, kronik, inflamatuar hastalıklardır. Ülseratif kolit ve Crohn hastalığı olmak üzere iki alt tipi mevcuttur. COVID 19 enfeksiyonu yaşlı, kronik hastalıkları olan ve immün süprese kişilerde daha öldürücü olduğu tespit edilmiştir. Bu vaka ile ülseratif kolit atakla beraber covid 19 enfeksiyonu tanısıyla izlediğimiz hastayı sunmayı amaçladık. VAKA 27 yaş, erkek hasta, 1 haftadır günde 6-7 kez rektal kanama, ishal ve miyalji ile başvurdu. 2 yıldır distal tutulumlu remisyonda ülseratif kolit tanısıyla izlenmekteydi. Öz-soy geçmişinde özellik yoktu. Vital bulguları stabildi. Sistemik muayenesi olağandı. Lökosit;3500 K/UI, Hemoglobin;8 gr/dl, CRP: 92 mg/L (0-5), kreatinin;0.6 mg/dl, AST/ ALT;20/10 U/L,Demir:28 ug/dl (30-193) ferritin:10 ng/ml (13-150) Gayta bakısı:parazit negatif, lökosit++ eritrosit++, C difficile Ag;negatif. CMV IG M, G ve PCR negatifti.Rektosigmoidoskopide aktif orta şiddetli distal tutulumlu ülseratif kolit saptandı. Ayrıca iş yerinde temas öyküsü olup covid 19 PCR testi pozitif saptandı. Ülseratif kolit atakla beraber covid 19 enfeksiyonu tanısıyla 2 ünite eritrosit süspansiyonu verildi. Parenteral antibiyotik başlandı. Meselazin tb 4.8 gr/gün olarak dozu titre edildi. Azatiyoprin tablet kesildi. Toraks tomografisi olağandı. Enfeksiyon hastalıkları önerisiyle Favipravir 200 ve Bemiparin(Hibor) 7500 IU başlandı. Klinik olarak düzelen hasta 14 gün izolasyon ile taburcu edildi. Poliklinik kontrolünde klinik ve laboratuar bulgularının normale geldiği tespit edildi TARTIŞMA Covid 19 pendemisi ile yapılan çalışmalarda İBH hastalarında korona virüs insidansında beklenenden daha az artış olmuştur. IBH'da immündisregülasyon olup immün baskılayıcı ilaç kullanımı nedeniyle salgın döneminde özellike dikkat edilmelidir. Vakamızda COVID 19 enfeksiyonunun ülseratif kolit atağını mı tetiklediği yoksa tesadüfi bir birliktelik mi bilmiyoruz. Pandemi sürecinde immünsüpresif tedavi alan ve akut atakla gelen İBH hastalarında COVID19 olasılığı akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ülseratif Kolit, Atak, Covid 19

Case;covid 19 Infection in Inflammatory Intestine Disease Activation

Abstract

Inflammatory bowel disease (IBD) is a chronic inflammatory disease of unknown etiology, in which environmental and genetic factors play a role in etiopathogenesis. It has two subtypes, ulcerative colitis and Crohn's disease. COVID 19 infection has been found to be more lethal in the elderly, people with chronic diseases and immunocompromised people. With this case, we aimed to present the patient we followed up with a diagnosis of covid 19 infection with an attack of ulcerative colitis. CASE A 27-year-old male patient presented with rectal bleeding, diarrhea and myalgia 6-7 times a day for 1 week. He was being followed up with the diagnosis of ulcerative colitis in remission with distal involvement for 2 years. Self history was unremarkable. Vital signs were stable. Systemic examination was normal. Leukocyte; 3500 K / UI, Hemoglobin; 8 g / dl, CRP: 92 mg / L (0-5), creatinine; 0.6 mg / dl, AST / ALT; 20/10 U / L, Iron: 28 ug / dl (30-193) ferritin: 10 ng / ml (13-150) Stool check: parasite negative, C difficile Ag; negative. CMV IG M, G and PCR were negative. Active moderate ulcerative colitis with moderate distal involvement was detected in rectosigmoidoscopy. In addition, there was a history of contact in the workplace and the covid 19 PCR test was positive. Chest tomography was normal. covid 19 and ulcerative colitis attack treatment was given together. He was discharged with isolation for 14 days. Clinical and laboratory findings were normal in outpatient clinic controls. DISCUSSION In our case, we do not know whether the COVID 19 infection triggered the ulcerative colitis attack or whether it was a coincidental association. The possibility of COVID19 should be kept in mind in IBD patients who received immunosuppressive therapy during the pandemic period and presented with an acute attack.

Keywords: Ulcerative Colitis, Attack, Covid 19

Presentation ID/Sunum No= 449

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Bronşiolit Tanısı Alan Hastalarda Tal Skorunun Klinik Seyir ve Tedavi Planlamasında Kullanımı

Dr. Alper Kaçar[1] , Dr. Yelda Türkmenoğlu[1] , Dr. Diğdem Bezen[1]

[1]Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi
**Corresponding author: ALPER KAÇAR*

Özet

Giriş: Akut bronşiolit viral etkenler sonucu gelişen küçük hava yollarının inflamatuar hastalığıdır. Çoğunlukla ılımlı bir seyir izlemekle beraber bazen solunum yetmezliğine kadar ilerleyebilen bir tablo gösterebilir. Hidrasyon ve oksijen tedavilerinin yetersiz olduğu durumlarda yüksek akımlı oksijen (HFNC) tedavisi kullanımı ümit vericidir. Hastalığın şiddetini belirlemek için çeşitli skorlama yöntemleri kullanılmaktadır ve bunlardan birisi de solunum dakika sayısı, hışıltı, siyanoz ve yardımcı solunum kaslarının kullanımlarının derecesine göre skorlanan Tal skorudur. Bu çalışmada Tal skoru ile HFNC tedavisi arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amaçlanmıştır. Metot: Bu gözlemsel çalışma, SBÜ Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniğinde kasım 2019 ile mayıs 2020 tarihleri arasında akut bronşiolit tanısı almış 1-24 ay arasındaki hastalarda yapıldı. Akut bronşiolit tanısı üst solunum yolu enfeksiyonunun eşlik ettiği öksürük, hışıltı ve rallerle karakterize solunum sıkıntısı, taşipne ve yardımcı solunum kaslarının kullanımı varlığında konuldu. Bu hastaların başvuru sırasındaki Tal skoru hesaplanarak HFNC tedavisi almayan, HFNC tedavisi alan ve yoğun bakım ihtiyacı olanların karşılaştırılması yapıldı. Bulgular: Çalışmamızda 168 hastanın yaş ortalaması 5.51±4.52 aydı ve 112'si (%66.6) erkekti. Hastaların 128'inde HFNC ihtiyacı olmadı. HFNC tedavisi uygulanan 40 hastanın 15'inin yoğun bakım takibi gereksinimi oldu. Hastaların Tal skoru 3 ile 11 arasında değişmekte olup, ortalaması 6.83±1.95 olarak saptandı. HFNC tedavisi almayanlarda ortalama Tal skoru 6,18±1,64 iken, HFNC tedavisi alanlarda 7,91±1,62, yoğun bakım ihtiyacı duyanlarda ise 9,75±0,94 saptandı. HFNC almayan hastaların ortalama Tal skoru, HFNC alan grup ve yoğun bakım ihtiyacı olan gruptan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşüktü (p=0.000; p=:0.000). HFNC tedavisi alan grup ile yoğun bakım ihtiyacı olan bebeklerin Tal skoru arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır (p=0.054). Sonuç: Çalışmamızda HFNC tedavisi alanlarda Tal skoru HFNC tedavisi almayanlara göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Akut bronşiolit tanısı konan hastalarda Tal skoru hesaplanarak klinik gidiş, HFNC ihtiyacı ve yoğun bakım gereksinimi olup olmayacağı ile ilgili erken dönemde tahminde bulunmak mümkün görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bronşiolit Obliterans; Hastalık Şiddeti İndeksi; Oksijen Solunum Tedavisi; Solunum Hastalıkları

Presentation ID/Sunum No= 396

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 ile İlişkili Guillain Barre Sendromu Olguları

Dr. Vasfiye Kabeloğlu[1] , Assoc. Prof. Dr. Aysun Soysal [1]

[1]S.B.Ü.Bakırköy Prof.Dr.Mazhar Osman Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Yeni koronovirus salgını (COVID-19) Aralık 2019'da başlamış, kısa sürede tüm dünyaya yayılarak dünya sağlık örgütü tarafından pandemi olarak ilan edilmiştir. Hastalık öncelikle solunum sistemini tutmasına rağmen sistemik tutulumlara yol açabilmektedir. Son zamanlarda COVID-19 sonrasında bildirilen Guillain Barre sendromu (GBS) olguları giderek artmaktadır. Biz COVID-19 ile ilişkili üç GBS olgusu ile literatüre katkıda bulunmayı amaçladık. Bu olguların elektrofizyolojik incelemeleri sonrasında ikisi GBS varyantı olan akut motor ve duysal aksonal nöropati (AMSAN), biri ise akut inflamatuar demiyelinizan poliradikülonöropati (AIDP) olgusuydu. COVID-19 inflamatuar hücreleri stimüle ederek, çeşitli inflamatuar sitokinler oluşturarak immun aracılıklı olaylara yol açar. Oluşumunda otoimmün hastalık mekanizması olarak moleküler benzerlik önemli rol oynar. GBS ile COVID-19 arasındaki bağlantı derecesi hala belirsizdir. Bu yüzden pandemi döneminde saptanan GBS olguları COVID-19 açısından değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yeni Koronovirus, Covıd-19, Guillain-Barre Sendromu

Cases of Guillain Barre Syndrome Associated With Covıd-19

Abstract

The novel coronavirus (COVID-19) outbreak began since in December 2019.It has been recently declared as a global pandemic by the World Health Organization. While their main clinical manifestation of COVID-19 is respiratory involvement, coronaviruses can cause multiple systemic infections. Recently, cases of Guillain Barre syndrome (GBS) have widely been reported during this outbreak. In this report, we describe three patients with GBS associated with COVID-19 and we aimed to contribute to the literature. The electrodiagnostic test showed that two patients were acute motor sensory axonal neuropathy (AMSAN) variant of GBS and one was acute inflammatory demyelinating polyradiculoneuropathy (AIDP). COVID-19 stimulates inflammatory cells and produces various inflammatory cytokines, and as a result, it creates immune-mediated processes.

GBS is an immune-mediated disorder and molecular mimicry as a mechanism of autoimmune disorder plays an important role in creating it. The strength of the association of COVID-19 and GBS is still unclear. Therefore, all patients with suspected GBS during the pandemic should be evaluated for COVID-19.

Keywords: Novel Coronavirus, Covıd-19, Guillain-Barre Syndrome

Presentation ID/Sunum No= 424

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gonartroz Hastalarında Lokal % 1 Lik Lidokain Enjeksiyon Tedavisinin Ağrı ve Diz Fonksiyonuna Etkisi

Inst. Dr. Gülşah Yaşa Öztürk[1]

[1]*Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon*
**Corresponding author: Gülşah Yaşa Öztürk*

Özet

Kliniği Dünya sağlık örgütünün verilerine göre, erkek hastalarda sekizinci, kadın hastalarda dördüncü dizabilite nedeni olan gonartroz, en sık görülen osteoartrit formudur. Tedavide amaç, hastanın ağrı kontrolünü sağlıyarak, fonksiyonel durumunu iyileştirmektir. Bu hastalara yaşam tarzı değişiklikleri, egzersiz, fizik tedavi ve ilaç tedavileri önerilebilmekte olup, COVİD-19 pandemisi döneminde hastaneye geliş sayı ve süresini azaltacak enjeksiyon yöntemlerinden biri olan, % 1 lik lidokain kullanılarak uygulanan Nöralterapi yöntemi hastalara seçenek olarak sunulabilmektedir. Nöralterapi yönteminde, ağrılı alandaki cilt dokusuna subkutan olarak 0,5 cc kadar enjeksiyon uygulanır. Yan etki riski ihmal edilebilecek kadar düşük olup, sonuçlar hızlı ve etkilidir. Bu çalışmada amacımız, Gonartroz tanısı ile polikliniğimize başvuran hastalarda nöralterapi uygulamasının diz ağrısı ve diz fonksiyonu üzerine etkilerini göstermektir. 01 Aralık 2020-01 Nisan 2021 tarihleri arasındaki 4 aylık süreçte Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi fizik tedavi ve rehabilitasyon polikliniğine diz ağrısı ile başvuran, American College of Rheumatology (ACR) Tanı kriterlerine göre Gonartroz tanısı konulan 35 hasta çalışmamıza dahil edildi. Nöralterapi uygulaması öncesi ve 3 Seans sonunda olmak üzere tedavinin VAS ağrı skoruna ve Lysholm Diz Skorlama Ölçeğine etkisi değerlendirildi. İstatistiksel yöntem için SPSS 27.0 kullanıldı. Sonuçların analizine göre VAS ağrı skoru tedavi sonrası, tedavi öncesine göre anlamlı ($p < 0.001$) derecede azaldı. Lysholm Diz Skorlama Ölçeğinde hastalarda olumlu yönde değişim istatiksel olarak anlamlı olarak ($p < 0.001$) saptandı. Bu yöntemin gonartroz tanılı hastalarda ağrı, fonksiyonel durum ve maliyet tasarrufu açısından fayda sağlayabileceğine düşünüyoruz. COVİD-19 pandemi döneminde hastanede uzun süre bulunmayı gerektirmeyen, hızlı, yan etkisi az ve etkili enjeksiyon yöntemlerinin, kullanımının hastane poliklinik ve acil servislerindeki yoğunluğu azaltacağını düşünüyoruz. Nöral terapinin diz osteoartritinde etkinliğini doğrulamak için daha büyük ölçekli ve randomize klinik çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Gonartroz, Ağrı, Lokal Lidokain Enjeksiyon

Presentation ID/Sunum No= 190

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tekrarlayan Akciğer Enfeksiyonlu İnfantta Jeune Sendromu

Assoc. Prof. Dr. Alper Özkılıç[1]

[1]*Biruni Üniversitesi*

Özet

Giriş: Otozomal resesif geçişli bir hastalık olan Jeune sendromu, birçok sistem tutulumu ile giden nadir bir iskelet displazisidir. Bu hastalıkta, solunum sıkıntısına yol açan çan şeklinde dar göğüs kafesi, kısa ekstremiteli cücelik ve pelvik kemik anomalileri en tipik muayene bulgularıdır. Hepatik ve renal anomalilere rastlanabilir. Tanının doğrulanmasında radyoloji temeli oluşturur. Hastalığın prognozunu göğüs deformitesinin ağırlığı belirlemektedir. Olguların büyük çoğunluğu erken bebeklik döneminde solunum yetmezliğinden kaybedilirken, bu dönemi atlatanlarda daha sonra böbrek, karaciğer ve pankreas yetmezliği gelişir. Olgu Sunumu: 6 aylık erkek hasta öksürük, hırıltı,büyüme geriliği şikayetleri ile başvurdu. Özgeçmişinde sağlıklı miadında doğan bebeğin iki aylıktan itibaren gelişmesinin geri olduğu öğrenildi. Daha önce iki kez hastanede yatarak pnömoni tedavisi olan hastanın son bir haftadır öksürüğü ve solunum sıkıntısı tekrarlamış. Soy geçmişinde anne-babası arasında birinci derece akrabalık olduğu öğrenildi. Fizik muayenesinde, genel durumu orta, tartısı 6100 g (< 3p), boyu 65 cm (3-10 p), baş çevresi 44 cm (10-25 p), İnspeksiyonda dar, uzun ve çan şeklinde göğüs kafesi, interkostal retraksiyonları, üst ve alt ekstremitelerde rizomelik kısalık ve batın distansiyonu önemli fizik muayene bulguları idi. Dinlemekle akciğerlerde yaygın bilateral krepitan raller duyuldu. Diğer sistem bulguları normaldi. Tüm labratuar tetkikleri,kranyal ve batın usg ve ekokardiografi normal bulundu. Radyografik incelemede akciğer grafisinde dar göğüs kafesi, kısa kostalar ve çift taraflı pnömonik infiltrasyon olduğu görüldü. Uzun kemik grafilerinde metafizlerde genişleme ve osteopeni mevcuttu. Ön-arka pelvis grafisinde hipoplastik iliyak kanatlar ve sivri sakrosyatik çentiklerle (trident pelvis) birlikte sığlaşmış asetabular açılar izlendi. Sonuç: Tekrarlayan akciğer infeksiyonu ve malnütrisyon nedeniyle başvuran olguya klinik ve radyolojik bulgulara dayanılarak Jeune sendromu tanısı koyuldu. Sık alt solunum yolu enfeksiyonu geçiren süt çocuklarında, akciğer filmi bulgusu ile tanınabilme özelliği nedeniyle nadir görülen Jeune sendromu akılda tutulmalıdır. Anahtar Kelimeler: Sık alt solunum yolu enfeksiyonu, malnutrisyon,Jeune sendrom

Anahtar Kelimeler: Sık Alt Solunum Yolu Enfeksiyonu, Malnutrisyon,jeune Sendrom

Presentation ID/Sunum No= 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

2019-2020 Yılları Arasında Sakarya ve Çevresinde Otopsisi Yapılan İntihar Olguları: Retrospektif Çalışma

Dr. Erkut Ragıp Bulut[1]

[1]*Sakarya Adli Tıp Şube Müdürlüğü*
**Corresponding author: Erkut Ragıp Bulut*

Özet

Bu çalışmada, Sakarya ili ve çevresindeki tamamlanmış intihar olgularının başta demografik, tıbbi ve adli özellikleri olmak üzere, farklı yönleriyle incelenerek literatür eşliğinde tartışılması amaçlamıştır. 2019-2020 yılları arasında Sakarya Adli Tıp Şube Müdürlüğü'nde değerlendirilen intihar olgularının yaş, cinsiyet, eş durumu, uyruk vb. demografik özelliklerinin yanısıra, şahısların ölüm tarihi, intihar şekli, ölüm orijini, toksikolojik inceleme sonuçları, kimliğinin meçhul olup olmadığı, bulunduğu yer, tedavi görüp görmediği, kullandığı ilaçlar vb. özellikler retrospektif olarak incelenmiştir. 2019-2020 yılları arasında Sakarya Adli Tıp Şube Müdürlüğünde toplam 437 otopsi yapılmıştır. 32'si 2019, 38'i 2020 yılında olmak üzere toplam 70 olgunun (%16) intihar orijinli ölümler olarak raporlandığı tespit edilmiştir. Olguların 57'sinin (%81.4) erkek, yaş aralığının 16-91, yaş ortalamasının 41,14 olduğu saptanmıştır. Ölüm nedenlerini arasında en sık ası ve ateşli silah yaralanmasının (32'şer olgu) yer aldığı; bunları ilaç zehirlenmesi ve yüksekten atlama (2'şer olgu) ile karbonmonoksit zehirlenmesi ve siyanür zehirlenmesinin (1'er olgu) takip ettiği tespit edilmiştir. Olguların 54'ü ikametinde, 5'i bahçe-tarlada, 2'si cezaevinde, 2'si yol kenarında, 2'si iş yerinde, 5'ise ise diğer yerlerde ölü olarak bulunmuştur. Kan ve idrar numunelerinin toksikolojik analizinde, 62 olguda herhangi bir madde metaboliti tespit edilmemiştir. İntihar, toplumlar ve kültürler arasında, gerek görülme sıklığı ve şekli, gerekse yol açtığı toplumsal tepki ve yargı açısından büyük değişkenlikler gösteren, çok bileşenli bir niteliğe sahiptir. Birçok toplumda olduğu gibi, toplumumuzda da en yaygın kullanılan intihar yöntemlerinden biri asıdır. Asıların %95'inden fazlasının intihar orijinli olduğu bildirilmektedir. Bizim çalışmamızda da literatür ile uyumlu olarak en sık kullanılan yöntemlerden birinin ası olduğu tespit edilmiştir. Çalışmamızda ateşli silah yaralanmalarının ası ile aynı oranda tespit edilmesi de dikkat çekmektedir. Benzer şekilde, A.B.D.'de intihar nedeniyle meydana gelen ölümlerin yaklaşık %60'ının ateşli silahlarla gerçekleştiği bilinmektedir. İntihar, psikolojik, sosyal, kültürel ve çevresel faktörlerin rol oynadığı kompleks bir fenomendir. Çalışmamızın, intihar olgularının demografik ve sosyokültürel özelliklerine yönelik bulgularının, intihara yol açan kompleks faktörlerin aydınlatılmasına ve intiharların önlenmesine yönelik sosyal ve tıbbi müdahaleleri içeren koruyucu hekimlik çalışmalarına katkı sağlayacağı inancındayız.

Anahtar Kelimeler: Intihar, Ası, Ateşli Silah Yaralanması, Otopsi.

Suicide Cases Autopsy Performed in Sakarya and Surroundings Between 2019-2020: A Retrospective Study

Abstract

In this study, it was aimed to examine different aspects of the suicides that occurred in the province of Sakarya, with an emphasis on the demographic, medical and forensic characteristics of the cases, and to discuss them in the light of the literature. The sample consisted of the suicide cases which have been evaluated by the Sakarya Official Directorate of Forensic Medicine between 2019-2020. Aside from their demographic characteristics (age, gender, marital status, nationality, etc.), additional information including the indivudals' date of death, method of suicide, cause of death, results of toxicological examination, whether his/her identity was unknown, the place where he/she was found, history of psychiatric treatment, medication regimen etc. were analyzed retrospectively. Between 2019-2020, a total of 437 autopsies have been carried out at the Sakarya Official Directorate of Forensic Medicine. It was determined that a total of 70 cases (16%) had been reported as deaths of suicide origin, with 32 of them were in 2019 and 38 in 2020. It was found that 57 of the cases (81.4%) were male, the age range was 16-91, and the mean age was 41.14. The most common causes of death were hanging and gunshots (32 cases each); followed by drug intoxication and jumping from heights (2 cases each), and carbon monoxide poisoning and cyanide poisoning (1 case each). 54 of the cases were found dead in their residence, 5 in the yard/field, 2 in prison, 2 on the roadside, 2 in the workplace, and 5 in other places. No drug/substance metabolite was detected in the toxicological analysis of blood and urine samples of 62 of the cases.Suicide is multi-dimensional, and exhibits great variety among cultures and communities both in terms of its incidence and pattern, as well as the reaction it causes and the way it is perceived by the society. As in most communities, suicide by hanging has been among the most widely used suicide methods in our country. It is reported that more than 95% of the hangings are of suicidal origin. In accordance with the literature, hanging stood out as one of the most frequently used suicide methods in our sample. It is also noteworthy that suicide by gunshot were detected at the same rate as hanging in our study. Similarly, it is known that approximately 60% of suicides in the USA are committed by firearms.Suicide is a complex phenomenon which consists of the interplay between psychological, social, cultural and environmental factors. We believe that the findings of our study regarding the demographic and sociocultural characteristics of suicide cases may contribute to the understanding of the complex factors that lead to suicide; as well as to the development of social and medical interventions for the prevention of suicides.

Keywords: Suicide, Hanging, Firearm İnjury, Autopsy

Presentation ID/Sunum No= 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Acil Servise Bilinç Bulanıklığı ile Gelen Hastalarda; Optik Diskin Ultrasonografi ile Değerlendirilmesinin, Tanı ve Tedaviyi Yönlendirmedeki Rolünün Belirlenmesi

Dr. Adiye Özgüven[1] , Prof.Dr. Erden Erol Ünlüer[2]

[1]İzmir Medikalpark Hastanesi
[2]İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Bilinç bulanıklığı acil servise sık başvuru nedenlerinden biri olmakla beraber, ayırıcı tanısı güçtür. Kafa içi basınç artışının bulunduğu bilinç bulanıklıkları genellikle yapısal nedenlere bağlıdır. Çalışmamızda, acil servise bilinç bulanıklığı ile gelen hastalardaki kafa içi basınç artışının saptanmasında, yatak başı kullanılabilen optik sinir ultrasonografisinin (USG) değeri araştırılmaktır. Gereç ve Yöntem: Acil servise bilinç bulanıklığı yakınması ile başvuran ve sonrasında tanı tetkikleri olarak bilgisayarlı tomografi (BT) ve / veya magnetik rezonans (MR) kullanılmış olan hastalar geçmişe yönelik taranmıştır. Bu hastalar arasında kafa içi basınç artışını saptamak amacıyla yatak başı optik sinir USG kullanılmış 61 hastanın kaydına ulaşılmıştır. Veriler SPSS 15.0 paket programına girilmiştir. Kafa içi basınç artışı saptanmasında optik sinir USG ile beyin BT ve MR bulguları karşılaştırılmıştır. Ayrıca, bilinç bulanıklığına neden olan hastalıklar ile optik sinir USG bulguları karşılaştırılmıştır. Bulgular: Bilinç bulanıklığına neden olan hastalıklara ilişkin son tanılar ile yapılan analize ait veriler anlamsız çıkmıştır. Kafa içi basınç artışı saptanmasındaki BT ve/ veya MR bulguları ile Optik sinir USG karşılaştırılmasında, optik sinir USG 'nin bilinç bulanıklığı olan hastalarda kafa içi basıncı artmış olanları-olmayanlardan ayırabileceği saptanmıştır. Kafa içi basınç artışının saptanmasında optik sinir USG un duyarlılığı % 97, özgüllüğü %59,1 olarak bulunmuştur. Bu çalışmada bilinç bulanıklığı bulunan hastalarda kafa içi basınç artışının saptanmasında optik sinir USG nin kullanılabileceği bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Bilinç Bulanıklığı, Optik Sinir, Ultrasonografi

Presentation ID/Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Acil Serviste Nadir Bir Olgu: Septik Emboli

Dr. Ejder Saylav Bora[1]

[1]*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Septik pulmoner emboli, konjenital kalp hastalığı, IV ilaç kullanımı, uzun süreli katater kullanımı gibi predispozan durumlarda, mikroorganizmaları içeren koagüle kanın sağ kalpten hematojen yolla akciğerlere yayılımı ile infarkt ve abse formasyonları oluşturmasıyla karakterizedir. Morbiditesi ve mortalitesi yüksek olan septik pulmoner embolinin prognozunu belirleyen en önemli faktör, erken tanı ve geniş spektrumlu antibiyoterapidir. Bu açıdan septik pulmoner emboli tanısı koyduğumuz bir olguyu sunuyoruz. Vaka: Kronik böbrek yetmezliği tanısı ile nefroloji kliniği tarafından hemodiyaliz tedavisi devam eden 52 yaşında kadın hasta 1 Hafta önce dış merkeze kaşıntı şikayetiyle başvuru sonrası, Son 1 haftadır olan halsizilik yaygın vücut ağrısı şikayetlerinin artması üzerine acil servise gelmiş. rutin hemodiyaliz (HD), diyabetis mellitus (DM), kalp yetmezliği (KKY) tanılı halen santral katateri bulunan hastanın yapılan fizik muaynesinde, Gd Orta-İyi, Bilinç Açık Koopere Oryante Ateş: 38,5, SS: 18 SO2: 94, TA130/75, Laboratuvarında : WBC:35540, CRP: 298. Çekilen toraks bt' sinde; Dağınık yerlesımlı noduler tarzda bazıları buzlu cam vasfında bazıları ise kavıtelşmiş Noduler görüntü.Kardiyotorasik indieks artmış. Mınımal plevral mayi. görüntü öncelıkle Septık Embolı'yi düşündürmektedir şeklinde çıktı. Yapılan transtorasik eko' sunda sağ atrium (RA) İçinde Katater Mevcut. RA İçinde katater ilişkili olduğu düşünülen, ön planda enfeksiyon ilişkili olarak değerlendirilen, triküspit kapağa girip çıkan dev Hiperekojen görünümde, 27*29 Mm boyutlarında, 5,32 Cm2 alanında kitle görünümü trombus? izlendi. Hasta takip tedavi amaçlı anestezi yoğun bakıma yatırıldı. Sonuç : SPE erken tanı ve etkin antibiyotik tedavisi gerektiren ağır bir tablodur. Gecikmiş tedavide mortalite riskinin %50'nin üzerinde olduğu bildirilmiştir. Hızlı ve erken başlanan geniş spektrumlu, etkin antibiyoterapinin yanı sıra, enfeksiyon odağının kontrolü, katater strelizasyonu sağlanması gibi önlemler, destek tedavisi, gerekli durumlarda cerrahi müdahaleler ve yakın takip, bu hastalar için hayati öneme sahiptir. Bu noktalar göz önünde bulundurulduğunda, SPE özellikle risk faktörlerini taşıyan hastalarda her zaman akılda tutulması gereken, tanı ve tedavisi zor bir hastalıktır.

Anahtar Kelimeler: Septik Emboli, Katater, Erken Tanı, Ateş

A Rare Case in Emergency Department: Septic Embolia

Abstract

Aim: It is characterized by the spread of coagulated blood containing microorganisms from the right heart to the lungs by hematogenous way and forming infarcts and abscess formations in predisposing situations such as septic pulmonary embolism, congenital heart disease, IV drug use, long-term

catheter use. The most important factor determining the prognosis of septic pulmonary embolism with high morbidity and mortality is early diagnosis and broad spectrum antibiotherap Case: A 52-year-old female patient, who was ongoing hemodialysis by the nephrology clinic with a diagnosis of chronic renal failure, was admitted to an external center 1 week ago with the complaint of itching, and due to the increase in the complaints of widespread body pain in the last 1 week, she came to the emergency service. In the physical examination of the patient who is diagnosed with routine hemodialysis (HD), diabetes mellitus (DM), heart failure (CHF) and still has central catheter, Gd Medium-Good, Conscious Co-Operated Oriented Fever: 38.5, SS: 18 SO2: 94, TA130 / 75, In his laboratory: WBC: 35540, CRP: 298. In the withdrawn thorax bt; Nodular appearance with scattered localization, some of which are ground glass and some of them are curved. In the transthoracic echo, there is a catheter in the right atrium (RA). in the foreground, it is considered to be related to infection, has a giant hyperechogenic appearance that enters and exits the tricuspid valve,thrombus? watched. The patient was admitted to anesthesia intensive care unit for follow-up treatment. Conclusion: SPE is a severe condition that requires early diagnosis and effective antibiotic treatment. It has been reported that the mortality risk is over 50% in delayed treatmentConsidering these points, SPE is a difficult disease to diagnose and treat, which should always be kept in mind especially in patients with risk factors.

Keywords: Septic Embolism, Catheter, Early Diagnosis, Fever

Presentation ID/Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Acil Serviste Sağlık Çalışanlarının Şiddet Maruziyetinin İncelenmesi

Uzm. Dr. Burak Demirci[1]

[1]*SBÜ Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Bu çalışmada acil serviste çalışan sağlık personellerinin karşılaştığı şiddet olayları ile ilgili verilerin ve çalışmaların gözden geçirilmesi, sonuçların sistematik biçimde incelenerek yapılması gerekenler konusunda farkındalık sağlanması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Konu ile ilgili 28 ulusal ve uluslararası yayın taranmıştır. Bu çalışmalar gözden geçirilerek şiddet türü ve oranlarını da ortaya koyan ve araştırmaya dahil edilme kriterlerine uygun olan dokuz yayın, çalışma kapsamında değerlendirilmiştir. İlgili çalışmalar incelenerek sonuçlar ortaya konulmuştur. Bulgular: Acil serviste şiddet uygulayan grupların içerisinde en sık hasta yakınları, ikinci sırada hastalar vardı. Şiddet türleri, sıklık sırasıyla sözel şiddet, fiziksel şiddet ve fiziksel-sözel şiddet olarak değerlendirildi. Şiddet en sık 20:00-00:00 ve 00:00-04:00 vardiyalarında görüldü. Şiddet ortaya çıkaran nedenler en sık iletişim eksikliği, organizasyon eksiklikleri ve fiziksel koşullardaki yetersizliklerdi. Fiziksel şiddetin en sık erkek sağlık personeline ve hekimlere, sözel şiddetin ise daha sıklıkla bayanlara ve hemşirelere uygulandığı görüldü. Şiddet uygulayanlar genelde erkek ve sıklıkla alkollüydü. Fiziksel şiddetin bildirimi daha sık olsa da personelin olayı bildirmekten çekindiği belirlendi. Bildirmeme nedenleri arasında en sık sırasıyla, yapılanın karşılıksız kalacağı düşüncesi ve karşı tarafın tehditleri vardı. Şiddet en sık sabırsız tutum ve kalabalık kaynaklı meydana geldi. Çalışanlar, şiddetin engellenmesi için, yaptırımların artırılması, güvenlik önlemlerinin arttırılması ve sağlık çalışanlarının haklarının düzenlenmesi gerekliliğini belirtti. Sonuç: Sağlık hizmetlerinde uygulanan şiddet, çalışan sağlığını ve hayatını tehdit etmektedir. Eğitim, hukuk, ve güvenlik anlamında gerekli önlemlerin alınması ve şiddetin önlenmesi, sağlık çalışanlarının güvenliğini sağlayıp hizmet kalitesini arttıracak, ülkenin sağlık hizmetlerini ve toplumun sağlığını da daha iyi seviyelere ulaştıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Şiddet, Sağlık Çalışanları

Investigation of Violence Exposure of Healthcare Workers in Emergency Department

Abstract

Introduction:In this study, it was aimed to review the data and studies about the violence incidents faced by the healthcare professionals working in the emergency department, and to raise awareness about what should be done by systematically examining the results. Material and Method:28 national and international publications related to the subject were scanned. These studies were reviewed and nine publications, which included the types and rates of violence, and were eligible for inclusion in the study, were evaluated within the scope of the study. The results were revealed by examining the relevant studies. Results:Violence in the emergency department was most frequently used by the

relatives of the patients and then by the patients. Violence types were evaluated as verbal violence, physical violence and physical-verbal violence, respectively. Violence was most common in the shifts of 20:00-00:00 and 00:00-04:00. The most common causes of violence were lack of communication, organization and physical inadequacy. It was observed that physical violence was most frequently applied to male health personnel and physicians, and verbal violence was applied more frequently to women and nurses. The perpetrators were mostly men and often alcoholic. Although reporting of physical violence was more frequent, it was determined that the personnel were reluctant to report the incident. The reasons for not reporting were the thought that what was done would be unrequited and the threats of the perpetrator. Violence was most often caused by impatient attitudes and crowds. Employees stated that, more sanctions, more security is needed and the rights of healthcare workers need to be regulated in order to prevent violence. Conclusion:Violence in health services threatens employee health and life. Taking necessary precautions in terms of education, law and security, prevention of violence will will ensure the healtcare safety, improve the health services of the country and the health of the society.

Keywords: Emergency Department, Violence, Healthcare Professionals

Presentation ID/Sunum No= 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Acil Serviste 'do Not Attempt Resuscitation' DNAR Kavramının Uygulanabilirliği

Dr. Aslı Şener[1] , Prof.Dr. Erden Erol Ünlüer[2] , Dr. Pınar Hanife Kara[2]

[1]Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

GİRİŞ-AMAÇ Resüsitasyonun amaçları; yaşamı korumak, sağlığı düzeltmek, maluliyeti azaltmak ve bireyin kararları, hakları ve mahremiyetine saygı duymaktır. Do Not Attempt Resuscitation-DNAR 'resüsitasyon yapmayın' demektir. Tüm dünyada halen tartışılmakta olan KPR konusu son derece karmaşık olup ülkemizde de henüz kapsamlı olarak tartışılmaya başlanmamıştır. Bu çalışmadaki amacımız; acil servislerde DNAR uygulamasının yeri ve uygulanabilirliğini tespit etmektir. GEREÇ-YÖNTEM Çalışmamız, İzmir Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi Acil Serviste yapılmış kesitsel tipte bir anket çalışmasıdır. Anket soruları araştırmacılar tarafından hazırlanmış olup, katılım e-posta yoluyla sağlanmıştır. Sorular, hekimlerin DNAR kavramına yaklaşımları, uygulayıp uygulamadıklarını ve bunun nedenlerini inceleyecek şekilde oluşturulmuştur. Ulaşılıp anketi yanıtlayan tüm acil tıp hekimleri çalışmaya dahil edilmiştir. BULGULAR Çalışmaya katılan 246 hekimin 63'ü (%26.3) kadın, 177'si (%73.8) erkek cinsiyette idi. Hekimlerin yaş ortalaması 33.25±5.09 saptanmıştır. Katılımcılara yöneltilen DNAR size neyi ifade ediyor sorusuna; 78'i (%31,7) 'yararsızlık ilkesine uygun KPR yapmamayı' cevabını vermiştir. Çalışmaya katılan hekimlerin 69u (%30) pratikte DNAR uygulaması yaptığını, 95'i (%40.8) hasta yakınlarından DNAR talebi aldığını, 151'i (%59,2) hasta yakınlarından DNAR talebi almadığını belirtmiştir. Metastatik terminal dönem malignite hastaları en fazla DNAR kabul edilen hasta grubu olarak bulunmuştur (n:187, %76,3). DNAR kararını hasta yakınlarıyla paylaşmama çekinceleri konusunda hekimlerin fiziksel şiddetten olan tedirginlikleri ile ünvan ilişkisi arasında anlamlı fark saptanmıştır. TARTIŞMA-SONUÇ Kalitesinin artırılması amacıyla her hastaya KPR yapılmamalı, hastalar iyi analiz edilmelidir. Bu durumda DNAR kavramı ortaya çıkmaktadır. Bu kavramının uygulanabilmesi için hekimlerin hukuki olarak koruma altında olmaları gerekmektedir. Ülkemizde DNAR kavramının uygulanabilirliği; kasten adam öldürmek suçuyla eş tutulmaktadır. Ancak bu durum, klinikte karşımıza tedaviden fayda görmeyecek hastaların çıkıyor olmasını engellemez. Sonucu kesin ölüm olan vakalarda tüm imkanlarla savaşmak işgücü, finans ve zaman kaybına neden olmaktadır. DNAR konusunda bir kurul kurulup belirli normlar dahilinde hukuksal kuralların yeniden belirlenmesi en uygun olan çalışma olacaktır. DNAR hastanın, yakınının ve hekimin ortak kararına dayanan, kişinin kendi hayatı hakkında özgür karar verebileceği bir uygulama olarak hayata geçirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: DNAR, Ressusitasyon, Acil Servis

Presentation ID/Sunum No= 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Acil Servisteki Geriatrik Hasta Gruplarının Değerlendirilmesi

Uzm. Dr. Çilem Çaltılı[1]

[1]*SBÜ Bağcılar Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Acil servislerde geriatrik hasta grupları başvuruların büyük kısmını oluşturmaktadır. Biz de acil servisteki geriatrik grupların demografik özelliklerini, başvuru kliniklerini ve ilgili bölüm ihtiyaçlarını yayınlanmış çalışmalarının gözden geçirilmesi ve elde edilen verilerin sistematik biçimde incelenmesi suretiyle ortaya koymayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Konu ile alakalı ulusal ve uluslar arası çalışmalar hepsi gözden geçirilerek ilgili verileri kapsayan ve araştırmaya dahil edilme kriterlerine uygun olan yedi yayın çalışma kapsamında değerlendirilmiştir. Tüm yayınlar çalışma yöntemleri ve bulguları açısından sistematize edilerek incelenmiştir. Bulgular: Acil servise başvuran geritarik hastalarda kadın cinsiyet başvuruları daha yüksekti. En sık başvuran yaş aralığı 65-74 arası gruplardı. En sık eşlik eden hastalıklar hipertansiyon, koroner arter hastalığı ve diyabet idi. Çoğu olgunun kronik ilaç kullanım hikayesi vardı. Başvuru nedenleri sırasıyla dahili ve respiratuar, kardiyovasküler ve bunu takiben travma patolojileri idi. Yaş arttıkça oran yükselmek üzere, neredeyse hastaların yarısı hospitalize edildi. Erkek hastalarda hospitalizasyon oranları daha fazlaydı. Non-travmatik hastalarda istenilen konsültasyonlar sıklık sırasıyla dahiliye, kardiyoloji, göğüs hastalıkları ve nöroloji olarak sıralandı. Travmatik hastalarda her iki cinsiyette de ortopedi ve travmatoloji konsültasyonu en sıktı. Hospitalize eden hastalarda mortalite kadın cinsiyette daha sık iken, erken cinsiyette taburculuk ve sevk oranları daha yüksekti. Sonuç: Acil servislerde ölüm yüzdelerinin büyük kısmını oluşturan geriatrik hasta gruplarının başvuru kliniklerini doğru değerlendirmek ve etkili tedavi protokolleri sağlamak oldukça önemlidir. Acil servis çalışanlarının geriatrik gruplar ile ilgili patolojilerin kliniklerini, komplikasyonlarını doğru değerlendirmesi oldukça önemlidir. Geritarik gruplarla ilgili çalışmaların ve eğitimlerin artması daha kaliteli ve olumlu sonuçları olan sağlık hizmetlerini beraberinde getirecektir.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Geriatrik Hastalar, Hospitalizasyon

Evaluation of Geriatric Patient Groups in the Emergency Department

Abstract

Introduction: Geriatric patient groups constitute the majority of admissions in emergency services. We aimed to reveal the demographic characteristics of the geriatric groups in the emergency department, the admission clinics and the needs of the relevant departments by reviewing the published studies and systematically examining the data obtained. Materials and Methods: All national and international studies related to the subject were reviewed and seven publications were evaluated within the scope of

the study, covering the relevant data and meeting the criteria for inclusion in the study. All publications have been systematized and analyzed in terms of study methods and findings. Results: Female gender admissions were higher in geriatric patients admitted to the emergency department. The most common age range was between 65-74. The most common accompanying diseases were hypertension, coronary artery disease and diabetes. Most of the cases had a history of chronic drug use. The reasons for admission were internal and respiratory, cardiovascular, followed by trauma pathologies. Almost half of the patients were hospitalized, as the rate increased with increasing age. Hospitalization rates were higher in male patients. Consultations requested in non-traumatic patients were listed as internal medicine, cardiology, chest diseases and neurology, respectively. Orthopedics and traumatology consultations were the most common in traumatic patients in both genders. In hospitalized patients, mortality was more common in female sex, while discharge and referral rates were higher in early sex. Conclusion: It is very important to evaluate the admission clinics of geriatric patient groups, which constitute the majority of death rates in emergency services, and to provide effective treatment protocols. It is very important for emergency service healtcares to correctly evaluate the clinics and complications of pathologies related to geriatric groups. Increasing the studies and trainings related to geriatric groups will bring health services with higher quality and positive results.

Keywords: Emergency Service, Geriatric Patients, Hospitalization

Presentation ID/Sunum No= 456

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Aile Hekimliği ve Geleneksel &Tamamlayıcı Tıp Üzerine Bilimsel Yayınlar

Asst. Prof. Dr. Ali Timuçin Atayoğlu[1]

[1]*Istanbul Medipol Üniversitesi*

Özet

Aile hekimliği, birinci basamak teşhis, tedavi ve rehabilite edici sağlık hizmetlerini, yaş, cinsiyet ve hastalık ayrımı yapmaksızın sürekli ve kapsamlı şekilde sağlamaya yönelik, biyolojik, klinik ve davranış bilimlerini entegre eden bir uzmanlık dalıdır. Dünya Sağlık Örgütü, 2014–2023 Geleneksel Tıp Stratejisi kapsamında, üye ülkelerin kendi ulusal sağlık politikalarını mümkün olduğunca entegre bir düzlemde geliştirmeleri yönünde tavsiyede bulunmuş, bu entegrasyonunun, özellikle de "birinci basamak" sağlık hizmetleri için yapılmasını önermiştir. Bu çalışmada 2000-2020 tarihleri arasında, birinci basamak sağlık hizmetleri ile geleneksel ve tamamlayıcı tıp konularında yayınlanmış bilimsel makalelerin değerlendirilmesi yapıldı. Çalışma, PubMed ve Web of Science veri tabanlarında konuyla ilgili anahtar kavramların aranması ile gerçekleştirildi ve sonuç olarak 1095 derlemeye ulaşıldı. Aile hekimlerinin, GETAT konularında bilgilerini sürekli güncellemeleri ve hastalarına bu konuda kanıta dayalı bilgi paylaşımı sunabilmeleri birinci basamak hizmetlerinin kalitesini artıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Aile Hekimliği, Birinci Basamak Sağlık Hizmeti, Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp

Scientific Publications On Family Medicine and Traditional &complementary Medicine

Abstract

Family medicine is a specialty that integrates biological, clinical and behavioral sciences, aiming to provide primary care diagnosis, treatment and rehabilitative health services in a continuous and comprehensive manner, regardless of age, gender and disease. Within the scope of the 2014-2023 Traditional Medicine Strategy, the World Health Organization has recommended that member countries develop their national health policies as much as possible in integration, and this integration should be made especially for "primary care" health services. In this study, scientific articles published between 2000 and 2020 on primary health care and traditional medicine were evaluated. This study was carried out by searching the relevant keywords in PubMed and Web of Science databases and as a result, 1095 review articles were reached. The ability of family physicians to constantly update their knowledge on traditional & complementary medicine and to provide their patients with evidence-based information on this subject will increase the quality of primary health care.

Keywords: Family Medicine, Primary Health Care, Traditional and Complementary Medicine

Presentation ID/Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akciğer Kanserinde Deri Bulguları

Exp. Dr. Reyhan Çetinkaya[1] , Prof.Dr. Ayşe Kavak[2]

[1]Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Deri ve Zührevi Hastalıklar Kliniği
[2]Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Akciğer kanserinde deri bulguları araştırıldı. Giriş: Akciğer kanseri tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de en sık görülen kanser türüdür ve sıklığı giderek artmaktadır. Daha önce bu konuda yapılan çalışma sayısının oldukça az olması, deri bulgularının tespitinin kolay ve hastalık hakkında önemli ipuçları sağlayabilmesi nedeniyle tanı, tedavi, takip ve prognoz açısından yaralı olabilecek deri bulguları araştırıldı. Gereç ve yöntem: 45 hasta ve 45 kontrol grubunda yapılan karşılaştırmalı çalışmada, mevcut tüm deri bulguları tek bir araştırmacı tarafından, klinik ve gereğinde deri biyopsisi ile değerlendirildi. Bulgular: Vaka grubunda çomak parmak bulgusu % 36.4, akantozis nigrikans % 6.8, anagen effluvium % 18.2, kutane metastaz % 2.2 oranında bulundu. Kontrol grubunda akantozis nigrikans, anagen effluvium, kutane metastaz olgusu olmaması nedeniyle karşılaştırma yapılamadı. Çomak parmak bulgusunun hasta ve kontrol grubu ile karşılaştırılmasında, çomak parmak olgularının, kanserli hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edildi. Skin tag %57.8 ve hemanjiom % 79.9 bulguları kontrol grubunda artmış bulundu. Diğer deri bulguları açısından hasta ve kontrol grubunda anlamlı fark saptanmadı. Sonuç: Bu çalışmada, akciğer kanserine spesifik bir deri bulgusu saptanmamakla birlikte, başka hastalıklarla da birlikteliği iyi bilinen çomak parmak bulgusunun, hastalarımızda anlamlı artışı gözlendi. Bu nedenle, spesifik olmasa da, çomak parmak bulgusu varlığında akciğer kanserinin hatırlanması gerekliliği düşünüldü. Hasta muayenesi sırasında tespit edilen, fakat malignite ile ilişkisi gösterilememiş, androgenetik alopesi, seboreik dermatit, epidermoid kist, solar elastoz, solar lentigo, eritrazma, kserosis bulgularının vaka-kontrol grubunda yapılan istatistiksel değerlendirmesinde anlamlı bir fark gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Malignite Deri, Akciğer Kanseri Deri Bulguları

Skin Findings in Lung Cancer

Abstract

Objective: The aim of this study was to investigate the skin findings of lung cancer. Background: Lung cancer is the most common cancer type in our country as it is in the world and it’s incidence is increasing every other day. As skin findings can easily be detected and there are only a few study in lung cancer abaut this topic, we searched skin findings which could provide some useful clues for early diagnosis, treatment options, follow up and prognosis in lung cancer. Material and methods: 45 lung cancer patients and 45 control subjects were included in this study. Skin findings were evaluated by the same dermatologist clinically. Biopsy was performed in any suspicion.. Results: 36.4 % of

these patients had digital clubbing, 6.8 % acanthosis nigricans, 18.2 % anagen effluvium, 2.2 % cutaneous metastases. No acanthosis nigricans, anagen effluvium, cutaneous metastases patient was found in the control group, thus comparison could not be performed. The rate of digital clubbing in cancer patients were significantly higher compared to control group Skin tag 57.8 % and hemangioma 79.9 % rates in control group were higher than the patients. There were no statistical significance for other skin findings between patient and control groups. Conclusion: No spesific cutaneous finding of lung cancer was found in our study. However, clubbing sign which is seen in other many diseases showed a significant increase in lung cancer patients.We thus suggest that one should not ignore a lung cancer possibility in the presence of clubbing even though it is not a spesific sign. There were no statistically significant difference between patient and control groups for other skin findings that are detected during dermatological examination but not related with malignancy like androgenetic alopecia, seborrheic dermatitis, epidermoid cyst, solar elastosis, solar lentigo, erythrasma, xerosis.

Keywords: Malignancy Skin, Lung Cancer Skin Findings

Presentation ID/Sunum No= 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akne Hastalarının Nötrofil ve Lenfosit Yolaklarında Görevli CXCL8 ve Foxp3 Genlerinin Regülasyonu ile İlişkili Mirna-146a ve Mirna-126 İfade Değişimlerinin Araştırılması

Researcher Yıldız Yırtar[1] , Prof.Dr. İbrahim Ömer Barlas[1] , Prof.Dr. Ayşın Köktürk[2]

[1]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı
[2]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş-Amaç: Akne vulgaris, kısaca akne olarak da bilinen, genellikle ergenlik döneminde ortaya çıkan pilosebase ünitelerin kronik inflamatuvar bir hastalığıdır. Lezyonların yayılımının şiddetine ve tutulumun olduğu vücut bölgesine göre depresyon, dışlanma, intihar, tedavi maliyetlerinin yüksekliği gibi sorunlara yol açmaktadır. Çalışmamızda akne patogenezinde rol oynadığı düşünülen, bağışıklık sistemi yolaklarında görevli genleri regüle eden mikroRNAların ekspresyon düzeylerini belirlemeyi amaçladık. Gereç-Yöntem: Çalışmamıza akne vulgaris tanısı almış ve almamış olan toplam 100 (50 akne tanısı almış, 50 akne tanısı almamış) birey dahil edildi. Bu kişilerin kan örneklerinden izole edilen, akne inflamasyonunda nötrofil aktivasyonunu düzenleyen,CXCL8 geni için hsa-miR-146a ve FoxP3 geni için ise hsa-miR-126 mikroRNA'ların ekspresyon düzeyleri Real-Time PCR yöntemi ile analiz edildi. Bulgular: hsa-miR-146a geninin ekspresyon düzeyleri kıyaslandığında hasta grubunda kontrol grubuna oranla 1,13 kat artış olduğu saptandı. Gruplar arasında hsa-miR-146a genine ait ekspresyon düzeyleri bakımından istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulundu (p=0,001). hsa-miR-126 geninin ekspresyon düzeyleri kıyaslandığında ise hasta grubunda kontrol grubuna oranla 21,19 kat azalma olduğu saptandı. Gruplar arasında hsa-miR-126 genine ait ekspresyon düzeyleri bakımından istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulundu (p<0,001). Sonuç: Akne vulgaris gibi inflamatuvar hastalıkların gelişiminde doğal ve hücresel immün yanıtların oluşmasını sağlayan yolaklarda görevli moleküllerin işlevlerinin araştırılması, ekspresyonlarını regüle eden genlerin belirlenmesi aknenin prognoz, teşhis ve tedavisinde önemli adımların atılmasını sağlayacaktır. Bu yolaklarda T hücrelerinin işlevinden sorumlu CXCL8 ve FoxP3 genlerinin aktivasyonlarını düzenleyen hsa-miR-146a ve hsa-miR-126 mikroRNA ifade düzeylerinin belirlenmesinin akne patogenezinin daha detaylı aydınlatılması ile birlikte bunların ekspresyonlarını düzenleyecek tedavi rejimlerinin geliştirilmesine katkıda bulunacağı düşünülmektedir. İnflamasyonun oluşumunda rol oynayan moleküler genetik mekanizmaların araştırılması, bir çok inflamatuvar hastalığın da patogenez sürecinin aydınlatılmasını sağlayacaktır. Teşekkür:Bu çalışma Mersin Üniversitesi Rektörlüğü Bilimsel Araştırma Projeler Birimi tarafından 2018-2-TP2-2994 kodlu proje olarak desteklenmiştir. Desteklerinden dolayı teşekkür ederiz.

Anahtar Kelimeler: Akne Vulgaris, Mikrorna, Gen Ekspresyonu, Foxp3, Cxcl8, Real-Time.

Investigation of Mirna-146a and Mirna-126 Expression Changes Related to Regulation of CXCL8 and Foxp3 Genes Responsible in Neutrophil and Lymphocyte Pathways of Acne Patients

Abstract

Introduction-Purpose:Acne vulgaris, also known as acne, is a chronic inflammatory disease of pilosebaceous units that usually occurs during adolescence. Depending on the severity of the spread of the lesions and the area of the body where the involvement occurs, it causes problems such as depression, exclusion, suicide, and high treatment costs. In our study, we aimed to determine the expression levels of microRNAs that are thought to play a role in acne pathogenesis and regulate genes involved in immune system pathways. Material and Method:A total of 100 individuals (50 diagnosed with acne, 50 not diagnosed with acne) with and without acne vulgaris were included in our study. The expression levels of hsa-miR-146a for the CXCL8 gene and hsa-miR-126 microRNAs for the FoxP3 gene, which were isolated from the blood samples of these people, regulating neutrophil activation in acne inflammation, were analyzed by Real-Time PCR method. Results:When the expression levels of the hsa-miR-146a gene were compared, it was found that there was a 1.13-fold increase in the patient group compared to the control group. A statistically significant difference was found between the groups in terms of expression levels of the hsa-miR-146a gene($p = 0.001$). When the expression levels of the hsa-miR-126 gene were compared, it was found that there was a decrease of 21.19 times in the patient group compared to the control group. A statistically significant difference was found between the groups in terms of expression levels of the hsa-miR-126 gene($p<0.001$). Conclusion:Investigating the functions of the molecules involved in the pathways that provide natural and cellular immune responses in the development of inflammatory diseases such as acne vulgaris, and determining the genes that regulate their expression will provide important steps in the prognosis, diagnosis and treatment of acne. It is thought that determination of hsa-miR-146a and hsa-miR-126 microRNA expression levels, which regulate the activation of CXCL8 and FoxP3 genes responsible for the function of T cells in these pathways, will contribute to the development of treatment regimens that will regulate their expression, as well as more detailed elucidation of acne pathogenesis. Investigating the molecular genetic mechanisms that play a role in the formation of inflammation will provide elucidation of the pathogenesis process of many inflammatory diseases.

Acknowledgment: This study was supported by the Scientific Research Projects Unit of Mersin University Rectorate as a project coded 2018-2-TP2-2994. Thank you for their support.

Keywords: Acne Vulgaris, Microrna, Gene Expression, Foxp3, Cxcl8, Real-Time.

Presentation ID/Sunum No= 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Apandisit Tanılı Erişkin Hastlarda Sonografik Olarak Periportal Cuffing Varlığının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Nurdan Fidan[1]

[1]*Hitit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Giriş: Periportal alan, karaciğerde portal ven etrafında, hepatik arterin dalları, safra kanalı, sinirler, lenf damarları ve potansiyel boşluk içeren anatomik alandır. Periportal halo ultrasonografide (US) periportal cuffing (PPC) olarak da adlandırılır ve periportal alanda ekojenite artışı yada azalması şeklinde görülebilir. Periportal ekojenite artışının patogenezi tamamen bilinmemektedir. Periportal alanda kalınlaşma, safra duktuslarının proliferasyonu, hemoraji, ödem, fibrozis, inflamatuar değişiklikler yada bunların kombinasyonu ile oluşabilir. Bu çalışmada amacımız apendisit tanısı olan genç erişkin yaş grubunda karaciğerde periportal ekojenite artışını US ile değerlendirmek, bu bulgunun hasta yaşı, lökosit sayısı ve C-reaktif protein gibi parametreler ve US'de apendiks etrafında sıvı varlığı, mezenterik yağ doku ekojenite artışı ile ilişkisini ortaya koymaktır. Yöntem: Çalışmaya Ocak-Aralık 2020 tarihleri arasında kurumumuz acil utrasonografi ünitesine akut apendisit, sağ alt kadran ağrısı gibi acil ön tanılar ile refere edilen, abdomen US incelemesi aynı radyolog tarafından yapılan ve sonografik olarak apendisit bulguları tanımlanan, hastanemize yatırılarak apendektomi yapılan ve tedavi edilen , patolojik tanısı apendisit olarak raporlanan, 18-40 yaş aralığında 26 ardışık hasta dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, ön tanı, abdomen US'de karaciğerde PPC artışı varlığı, ek US bulguları kaydedildi ve postoperatif patoloji raporları takip edildi. Bulgular: Sonografik olarak olguların 7 'sinde (%27) PPC pozitifliği varken 19'unda (%73) saptanmadı. PPC varlığı ile sağ alt kadranda sıvı yada mezenterik ekojenite artışı varlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmadı ($p=0.790$ ve $p=0.353$). Ayrıca PPC negatif olan ve pozitif olan gruplar arasında yaş, WBC, CRP, apendiks çapı ve histopatolojik tanı grupları arasında da istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmadı ($p>0.05$). Sonuç: Periportal ekojenite artışı çocukluk yaş grubunda olduğu kadar yüksek oranlarda olmasa da yetişkin hastalarda da apendisit tanısı ile birlikte görülen, inflamasyonu temsil eden ancak patofizyolojisi net olarak kanıtlanmamış bir bulgudur.

Anahtar Kelimeler: Periportal Cuffing, Ultrasonografi, Akut Apendisit, Erişkin

Sonographic Evaluation of the Presence of Periportal Cuffing in Adult Diseases Diagnosed with Acute Appendicitis

Abstract

Introduction: The periportal area is the anatomical area around the portal vein in the liver, including branches of the hepatic artery, bile duct, nerves, lymph ducts and potentially empty anatomical areas. Periportal halo is also referred to as periportal cuffing (PPC) in ultrasonography (US) and may appear as an increase or decrease of echogenicity in the periportal area . The pathogenesis of PCC is not completely known. Thickening in the periportal area may occur with proliferation of bile ducts, hemorrhage, oedema, fibrosis, inflammatory changes, or a combination of these. In this study, our aim is to evaluate by US the increase of PPC in the liver in young adult age group with a diagnosis of appendicitis, and to reveal the relation of this finding with parameters such as patient age, leukocyte count and C-reactive protein, and the presence of fluid around the appendix, increased mesenteric adipose tissue echogenicity in US. Method: The study included 26 consecutive patients aged 18-40 years with appendicitis. Patients who were referred to the emergency ultrasonography unit of our institution between January and December 2020 with pre-diagnoses such as acute appendicitis and right lower quadrant pain, abdominal US examination was performed by the same radiologist, and sonographic findings of appendicitis were identified, hospitalized and appendectomy was performed and treated, pathologically diagnosed with appendicitis. Age, gender, pre-diagnosis, presence of increased PPC in the liver in abdominal US, additional US findings were recorded and postoperative pathology reports were followed up. Results: Sonographically, while 7 (27%) of the cases had PPC positivity, it was not detected in 19 (73%) of them. There was no statistically significant relationship between the presence of PPC and the presence of fluid or increased mesenteric echogenicity in the right lower quadrant ($p = 0.790$ and $p = 0.353$). In addition, no statistically significant correlation was found between the PPC negative and positive groups, between age, WBC, CRP, appendix diameter and histopathological diagnosis groups ($p > 0.05$). Conclusion: Although not as high as in the childhood age group, the increase in periportal echogenicity, which represents inflammation and whose pathophysiology has not been clearly proven, is also seen in adult patients diagnosed with appendicitis.

Keywords: Periportal Cuffing, Ultrasonography, Acute Appendicitis, Adult

Presentation ID/Sunum No= 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Analog İnsulinlere Direnç Vakası; Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Tekin Yıldırım[1]

[1]*Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Tip 2 diyabet, insülin direnci ve bunun, insülin sekresyonundaki defekt nedeniyle kompanse edilememesi sonucu oluşan hiperglisemi ve metabolik bozukluklarla seyreden bir sendromdur. 70 yaşında bayan tip 2 DM tanısı olan ve tedavide insulin aspart + insülin glargin ile birlikte metformin tedavisi alan hasta kan şekerlerinin yüksek seyretmesi nedeniyle polikliniğe başvurması üzerine yapılan tetkiklerinde HBA1c 11.8 gelmesi ve kan şekerlerinin yüksek seyretmesi nedeniyle hasta kan şekeri regülasyonu için servise yatışı yapıldı. Hasta tedavide insülin aspart 3x65 Ü, insülin glargin 1x100 Ü ve metforin 3x1000mg, Pioglitazon 1x30mg almasına rağmen kan şekeri regülasyonu sağlanamaması üzerine hasta da kullanılan analog insülinlere karşı bir direnç olabileceği düşünülerek insülin aspart ve insülin glargin kesildi ve hastaya insan regüler insülin 3x10 Ü ve insülin protamin 1x30 Ü başlandı. Takipte insülin protamin 1x40 Ü çıkıldı. Kan şekeri kontrolü (Tablo-1) sağlanan hasta 3 ay sonra HBA1c kontrolü önerilerek taburcu edildi. Tablo 1. Parmak ucunda kan glukoz takibi İnsülin aspart 3x65 Ü + İnsülin glargin 1x100 Ü tedavisi altında parmak ucundan kan glukoz takibi İnsan regüler insülin 3x10 Ü + İnsülin protamin 1x40 Ü tedavisi altında parmak ucundan kan glukoz takibi 1.gün 2.gün 3.gün 1.gün 2.gün 3.gün Sabah 06:00 (aç) 142 150 158 97 133 125 Sabah 08:00 (tok) 179 123 95 150 222 129 Öğlen 12:00 (aç) 226 100 150 116 154 96 Öğle 14:00 (tok) 142 138 253 77 90 84 Akşam 18:00 (aç) 121 220 280 168 91 109 Akşam 20:00 (tok) 165 219 240 241 114 130 Gece 23:00 230 198 140 189 142 111 Sonuç olarak bu vakada yapılacak çıkarım; yüksek dozlarda analog insülin kullanan hastalarda, insülin direncini azaltmaya yönelik oral antidiyabetik ajanlar (metformin ± pioglitazon) verilmesine rağmen insülin dozlarında düşme olmuyorsa; analog insülinlere karşı gelişmiş antikorlar olabileceği düşünülerek insan insüline geçilebilir ve daha düşük insan insülin dozlarıyla kan şekeri regülasyonu sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus, İnsüline Direnci, Analog İnsülinler, İnsan İnsülini

Presentation ID/Sunum No= 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Baş Ağrısında Kupa Tedavisinin Yeri

Asst. Prof. Dr. Serhat Koran[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi*
**Corresponding author: Serhat Koran*

Özet

Baş ağrısı tüm dünyada sık görülen bir sorundur.1 En sık görülen baş ağrısı türleri migren ve gerilim tipi baş ağrısıdır.1 Migren ve gerilim tipi baş ağrısı, her biri dünya nüfusunun % 10'undan fazlasını etkileyen ciddi bir halk sorunu haline gelmiştir.1, 2 Geleneksel ve tamamlayıcı tıp uygulamaları yüzyıllardır baş ağrılarında denenmiş alternatif tıp yöntemleridir.3, 4 Kupa tedavisi de bu yöntemler içerisinde en sık uygulanan seçeneklerden biridir.5, 6 Hacamat tedavisi baş ağrısında; sırt, ense ve baş bölgesine uygulanmaktadır.7 Kupa tedavisi baş ağrısı nedenlerinden migren, gerilim tipi baş ağrısı, küme baş ağrısı, trigeminal nevralji ve diğer patolojilere ikincil baş ağrısında denenmiştir.8, 9 Yapılan randomize kontrollü çalışmalarda kupa tedavisinin primer ve sekonder nedenli baş ağrısında etkili olabileceği ancak daha ileri çalışmalara ihtiyaç olduğu belirtilmiştir.9, 10 Profesyonel kişilerce uygulanan kupa tedavisinde herhangi bir komplikasyon bildirilmemiş olup ehli olmayan kişilerce uygulanan kupa tedavisi sonrası apse, cilt enfeksiyonu, hematom, serebral arter diseksiyonu gibi istenmeyen etkiler görülmüştür.9, 11, 12, 13, 14

Anahtar Kelimeler: Baş Ağrısı, Kupa Tedavisi, Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp, Hacamat.

Presentation ID/Sunum No= 319

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bazı Aromatik Bitkilerin Anti-Fungal Etkinliği ve Birbirleriyle Karşılaştırılması

Prof.Dr. Harun Alp[1] , Asst. Prof. Dr. Hale Köksoy[1] , Ma. St. İslam Elagöz[2] , Prof.Dr. Nizami Duran[2] , Inst. Dr. Hasan Asil[2]

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
[2]Mustafa Kemal Üniversitesi

Özet

Ülkemizin coğrafi konumu sebebi ile biyoçeşitlilik yönünden dünya üzerindeki en önemli bitki merkezlerinden birisidir. Türkiye'de 11,000'den fazla tür ve alt tür olmak üzere zengin bir bitki florasına sahiptir. Aromatik bitkiler insanlar tarafından yüzyıllar boyunca baharat, gıda ve hastalıklara karsı ilaç maksadıyla kullanılmaktadır. Nesilden nesile aktarılan şifa, bağışıklık sistemimizi düşüren her tür duruma karşı yine halkın ilgisini canlandırmıştır. Bitkilerle şifaya katkısı olan "Sabuncuoğlu Şerefeddin ve Lokman Hekim" gibi büyük hekimlerimiz de bulunmaktadır. Bu çalışmada halk tarafından sıklıkla kullanılan beş çeşit bitkinin, uçucu ve sabit yağlarının; Candida mantar türleri üzerine anti-fungal etkinliği saptanmıştır. Bitkilerden elde edilen yağların MİC değeri; Candida albicans üzerine farklı oranlarda etki etmiştir. En yüksek etki defne tohumu (Laurus nobilis) yağı 0.21 µl/ml olarak ölçülmüştür. Candida tropicalis'in üzerine ise; yine en yüksek etki defne tohumu (Laurus nobilis) yağı 1.68 µl/ml olarak görülmektedir. Çörekotu (Nigella sativa) yağı 6.75 µl/ml, Badem (Prunus dulcis) yağı 12,5 µl/ml, Chia (Salvia hispanica) tohumu yağı 6.75 µl/ml, Sarı Kantaron (Hypericum perforatum) yağı 25 µg/ml, Hindistan cevizi (Cocos nucifera) yağı 6.75 µl/ml oranlarda Candida albicans oldukça etkilidir. Defne tohumu yağında ise anti-fungal üstünlük C. tropicalis açısından daha etkilidir görülmüştür. Yapılan bu çalışma bitkisel özlerin göstermiş olduğu anti-fungal etkinlik, sağlık alanında antifungal tedaviye destek sonuçları olan bir çalışma olarak ışık tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Candida, Anti-Fungal, Mic, Bitkisel Özler ve Şifa

Anti-Fungal Activity of Some Aromatic Plants and Comparison With Each Other

Abstract

Due to the geographical location of our country, it is one of the most important plant centers in the world in terms of biodiversity. Turkey has a rich flora in including more than 11,000 species and subspecies . Aromatic herbs have been used by humans for centuries as spices, foods and medicines against diseases. The healing, passed down from generation to generation, has again stimulated the public's interest in any situation that lowers our immune system. We also have great physicians such as "Sabuncuoğlu Serefeddin and Lokman Hekim", who contribute to healing with herbs. In this study, five kinds of plants, essential and fixed oils, which are frequently used by the public; Anti-fungal activity has been determined on Candida fungal species. MIC value of oils obtained from plants; It had

different effects on Candida albicans. The highest effect bay seed oil (Laurus nobilis) was measured at 0.21 µl / ml. On Candida tropicalis; Again, the highest effect bay seed oil (Laurus nobilis) is seen as 1.68 µl / ml. Black Cumin (Nigella sativa) oil 6.75 µl / ml, Almond (Prunus dulcis) oil 12.5 µl / ml, Chia (Salvia hispanica) seed oil 6.75 µl / ml, St. John's Wort (Hypericum perforatum) oil 25 µg / ml, Coconut (Cocos nucifera) oil at 6.75 µl / ml ratios of Candida albicans is quite effective. The anti-fungal superiority in bay seed oil was found to be more effective for C. tropicalis. This study sheds light on the anti-fungal effectiveness of herbal extracts as a study that has results in supporting antifungal treatment in the field of health.

Keywords: Candida, Anti-Fungal, mic, Herbal Extracts and Healing

Presentation ID/Sunum No= 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Beklenmedik Bir Özofagal Yabancı Cisim

Exp. Dr. Aydın Sarıhan[1]

[1]*Manisa Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: AYDIN SARIHAN*

Özet

Giriş Özofagus yabancı cisimleri, özofagus perforasyonu, mediastinit, fistülizasyon, hava yolu tıkanıklığı gibi ciddi morbidite ve mortaliteye sebep olabilmektedir. 1 Yabancı cisimlerin büyük çoğunluğu müdahale gerektirmeden gastrointestinal sistemden geçer. Hikâye tanıya koyduran en önemli basamaktır. Olgu sunumu 34 yaşında bayan hasta amoksisilin klavunat antibiyotik içerikli 1000 mg tablet ilaç aldıktan boğazında yanma tıkanma ve şiddetli ağrı şikayeti ile başvurdu. Ağız bakısında yabancı cisim saptanamayan hastaya Boyun Bilgisayarlı tomografisi tetkiski istendi. C6-7 vertebral disk aralığı ön bölümüne uyan lokalizasyonda özofagus lümeni içerisinde yaklaşık 13 mm çaplı düzgün kenarlı dansite saptandı. Hastaya su içmesi söylendi kısa sürede şikayetinin geçtiğini belirtmesi üzerine taburcu edildi. Tartışma Özofagus yabancı cisimlerinin hızlı değerlendirilmesi son derece önemlidir. Radyolojik değerlendirme yabancı tanıyı doğrulamak için ve komplikayonlarının erken teşhisi için önemlidir. Özofagus yabancı cisimleri endoskopik yöntemlerle güvenli bir biçimde çıkarılmaktadır. Özofagusta saptanan yabancı cisimler; kemik, et, fındık ve tohum, bozuk para, iğne ve oyuncaklar gibi gıda ile ilgili yabancı cisimler vardı. Yapay protezlerin kazara yutulması en çok yaşlılarda görülür. Ancak ilaç yutulmasına bağlı yabancı cisim literatürde çok az yer almamaktadır Sonuç Yabancı cisim yutmalarında hastadan alınacak anamnez ve ilk değerlendirme çok önemlidir. Büyük boyutlu tablet ilaçların bile özofagusu tıkayabileceği göz önüne alınarak hastalar uyarılmalı büyük ilaçların bölünmesi ve beraberinde bol su İçilmesi önerilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Tablet İlaç, Özofagus Yabancı Cisimleri, Yabancı Cisim

Presentation ID/Sunum No= 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Benign ve Malign Tiroid Nodülü Ayırıcı Tanısında Elastografi ve Strain İndeksinin Önemi

Dr. Murat Çalapkulu[1] , Dr. Muhammed Erkam Sencar[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Endokrinoloji ve Metabolizma Kliniği

Özet

Giriş: Tiroid nodüllerine genel toplumda çok sık rastlanmaktadır. Son yıllarda ultrasonografinin (USG) klinik kullanımının yaygınlaşması sayesinde genel popülasyonda tiroid nodülleri %50'ye varan oranlarda tespit edilebilmektedir. Tiroid nodüllerinin %5'inde malignite saptanmaktadır. Elastografi dokunun sertliğini ve elastikiyetini ölçen noninvaziv bir yöntemdir. Elastografide yumuşak dokuların basınç uygulanması ile deforme olabilme özelliği benign ve malign tümörlerin ayırıcı tanısında sıkça kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı elastografi ve strain indeksinin (Sİ) malign ve benign tiroid nodüllerinin ayırıcı tanısındaki kullanımının doğruluk ve güvenilirliğini araştırmaktır. Yöntem: Bu çalışmaya 2016-2020 yılları arasında merkezimize başvuran, fizik muayene ya da USG ile tiroid nodülü saptanan, USG ile aynı anda nodül elastografisi yapılan ve tiroidektomi operasyonu olan 394 hasta alındı. USG'de saptanan tiroid nodüllerindeki elastisite skorlaması (ES) 1'den 5'e kadar olacak şekilde yapıldı. Cerrahi patoloji ve elastografi sonuçları karşılaştırıldı Bulgular: Hastaların %85.5'i kadındı ve ortalama yaş 45.5±12.5 yıl olarak saptandı. Nodüllerin %78.7'sinde ES 1-3 arasında, %21.3'ünde 4-5 arasında değerlendirildi. Medyan Sİ 2.1 (0.4-16) olarak saptandı. Patolojik inceleme sonucunda 159 nodül benign, 235 nodül malign olarak raporlandı. Malign nodüllerin %28.9'unda ES 4-5 arasında iken, benign nodüllerin %10.1'inde ES 4-5 arasında saptandı ($p<0.001$). Malign nodüllerde medyan Sİ 2.4 iken, benign nodüllerde 1.6 olarak saptandı ($p<0.001$). Sİ'nin malignite tanısında kullanımı için ROC analizi yapıldı. Sİ için 'cut-off' değeri 1.69 olarak bulundu. (AUC:0.646,$p<0.001$, %50 duyarlılık, %72 özgüllük). Tartışma: Literatürde elastografinin benign ve malign nodül ayırıcı tanısında faydalı bir parametre olarak kullanılabileceği birçok çalışmada gösterilmiştir Cantisani ve arkadaşları, Sİ cut-off değerinin 2 olarak alındığında elastografinin maligniteyi öngörmede USG göre daha yüksek duyarlılık ve özgüllük değerlerine sahip olduğunu bildirmişlerdir. Kagoya ve arkadaşlarının 44 hastayı inceledikleri çalışmada 1,5 Sİ değerini malignite için cut-off değeri olarak kabul ettiklerinde duyarlılığı %90, özgüllüğü %50 bulmuşlardır. Bu çalışmanın bulguları da literatür ile uyumlu olarak saptandı. Sonuç olarak elastografi ve Sİ, tiroid kanseri ayırıcı tanısında faydalı bir yöntem olarak kullanılabilir

Anahtar Kelimeler: Tiroid Nodülü; Elastografi; Strain İndeksi;ultrasonografi

Presentation ID/Sunum No= 187

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bilgisayarlı Tomografi ile Stiloid Proseslerin Servikal Vertebral Aks ile İlişkisinin Değerlendirilmesi

Assoc. Prof. Dr. Fatma Beyazal Çeliker[1] , Assoc. Prof. Dr. Metin Çeliker[2]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Radyoloji Anabilim Dalı
[2]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ Temporal kemiğin bir parçası olan stiloid proses(SP), temporal kemiğin piramisinin alt yüzünde yer alan, bazı kas gruplarının bağlandığı çıkıntıdır. SP'in 25 mm'den uzun olması 1937 yılında Eagle tarafından Eagle Sendromu olarak tanımlanmıştır. Uzun SP, komşuluğundaki vasküler yapılara, tonsiller fossaya baskı yaparak bazı şikayetlere neden olur. Eagle Sendromunun görülme sıklığı %4'tür. Bu olguların da ancak %4'ü semptomatiktir. Üç boyutlu bilgisayarlı tomografi Eagle sendromunun tanısında, bölge anatomisinin değerlendirilmesinde önemlidir. Bu çalışmada, Eagle sendromu açısından asemptomatik olgularda SP uzunluğu ve servikal aks ilişkisini değerlendirmek amaçlanmıştır. MATERYAL VE METOD Eylül 2018-Şubat 2020 tarihlerinde Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp fakültesi KBB Kliniği'nde muayene edilip farklı nedenlerle çok kesitli Bilgisayarlı tomografi cihazında (Discovery CT750HD, GE Healthcare) maksillofasial tomografi çekilmiş 18 yaş üstü 303 olgu değerlendirildi. Olgular yaşlarına göre Grup 1 (18-29), Grup 2 (30-59) ve Grup 3 (60 yaş üstü) olarak üç gruba ayrıldı. Multiplanar Reformat Rekonstruksiyon (MPR) görüntülemerde SP uzunluğu, servikal C1-3 vertebraların vertikal uzunluğu ve SP distal uç kesiminin vertebra korpuslarına mesafesi ölçüldü. SP uzunlukları, servikal vertebra uzunlukları ve SP'in vertebra korpusuna mesafesi arasındaki ilişki yaş ve cinsiyet açısından istatistiksel yöntemlerle değerlendirildi. BULGULAR Olguların 153(%50,4) Grup 2, 81(%26,4) Grup 1 ve 69(%22,7) Grup 3 'ten oluşmaktaydı. Sağ SP uzunluğu yaştan bağımsız erkeklerde anlamlı olarak daha fazla iken, C1-3 vertebra korpus uzunluğu kadınlarda anlamlı olarak yüksek bulundu. Yaşlara göre bakıldığında sol SP uzunluğu grup 2 de anlamlı olarak daha uzun olarak değerlendirildi. Tüm yaş grupları dikkate alındığında sağ ve sol SP uzunlukları anlamlı farklılık göstermekteydi ve sol daha uzun olarak bulundu. SP vertebra korpusuna uzaklıkları arasındaki yaş, cinsiyet açısı açısından anlamlı fark bulunmadı. TARTIŞMA VE SONUÇ SP uzunluğu değerlendirilirken yaş ve cinsiyete göre farklılık olabileceği akılda tutulmalıdır. Uzun S'in her olguda semptomatik olmaması cinsiyet ve yaşa bağlı değişkenlikle açıklanabilir. Bu çalışma uzun SP'e rağmen asemptomatik ve kısa SP'e rağmen semptomatik olan hasta grubunda yapılacak çalışmalara ışık tutacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Stiloid Proses, Bilgisayarlı Tomografi, Eagle Sendrom

Presentation ID/Sunum No= 429

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bilgisayarlı Tomografik Pulmoner Anjiyografi ile Elde Edilen Sağ Ventrikül Disfonksiyon Bulguları ile Pulmoner Tromboembolinin Klinik ve Radyolojik Şiddeti Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Merve Acun Pınar[1]

[1]*SBÜ Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi EAH*
**Corresponding author: Merve Acun Pınar*

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Pulmoner tromboemboli (PTE); genellikle alt extremite derin venlerindeki trombüsten kopan parçaların pulmoner arter ve dallarında oluşturduğu obstrüksiyonla meydana gelen bir klinik tablodur. Pulmoner emboli tedavisinde hastalığın şiddetinin ve sağ ventrikül disfonksiyonunun belirlenmesi hızlı reperfüzyon tedavisi gerekliliği açısından oldukça önemlidir. PTE'de sağ ventrikül disfonksiyonu (SVD) klasik olarak Ekokardiyografi (EKO) ile belirlenmekle birlikte son yıllarda yapılan çalışmalarda bilgisayarlı tomografik pulmoner anjiyografi (BTPA) ile elde edilen diyastol sonu sağ ventrikül/sol ventrikül (RV/LV) oranının da kullanılabileceği gösterilmiştir. Bu çalışma; BTPA ile ölçülecek olan RV/LV ile basitleştirilmiş pulmoner emboli şiddet indeksi (sPESI) ve pulmoner emboli obstrüksiyon indeksi (PABTOİ) arasında ilişkiyi değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. GEREÇ-YÖNTEM: 2019-2020 yılları arasında kliniğimizde PTE tanısı alan hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, sPESI değerleri, BTPA'dan elde edilen RV/LV oranları ve pulmoner emboli şiddet indeksleri hesaplandı. RV/LV <1 olan hastalar SVD yok, 1-1,5 arasında olanlar orta düzeyde SVD ve >1,5 olanlar ciddi SVD olarak değerlendirildi. İstatistiksel analizler için SPSS-23 kullanıldı ve $p<0.05$ anlamlı kabul edildi. BULGULAR: Yaş ortalaması 61,1± 15,9 olan 22 erkek ve 25 kadın olmak üzere toplam 47 hasta dahil edildi. Hastaların 24'ünde (%51,1) RV/LV<1, 19'unda (%40,4) RV/LV 1-1,5 arasında ve 4'ünde (%8,5) RV/LV>1,5 olarak saptandı. RV/LV ile sPESI arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki olduğu saptandı ($p=0,001$). Ayrıca RV/LV ile PABTOİ arasındaki ilişki incelendiğinde de aralarında istatistiksel olarak anlamlı ilişki olduğu gözlendi ($p<0,001$). Yapılan post-hoc analizlerde istatistiksel olarak anlamlı ilişkinin tüm RV/LV alt gruplarında mevcut olduğu saptandı ($p<0,001$, $p=0,003$, $p=0,003$). SONUÇ: RV/LV oranının sağ ventrikül disfonksiyonunu belirlemekte önemli rol oynamasının yanında PTE'nin klinik ve radyolojik şiddetinin de önemli bir belirleyicisi olduğu gösterilmiştir. BTPA tetkiki ile basit bir şekilde hesaplanabilen RV/LV oranı ölçümü ile erken dönemde hastalığın şiddeti ve sağ ventrikül disfonksiyonu tespit edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Tromboemboli, Sağ Ventrikül Disfonksiyonu, Bilgisayarlı Tomografi Pulmoner Anjiyografi

Evaluation of the Relationship Between Right Ventricular Dysfunction Findings Obtained by Computed Tomographic Pulmonary Angiography and the Clinical and Radiological Severity of Pulmonary Thromboembolism

Abstract

BACKGROUND-AİM: Pulmonary thromboembolism (PTE); It is a clinical picture that usually occurs with the obstruction of the pulmonary artery.Although right ventricular dysfunction (SVD) in PTE is classically determined by Echocardiography (ECHO), it has been shown in recent studies that the end-diastolic right ventricle / left ventricle (RV / LV) ratio obtained with computed tomographic pulmonary angiography (CTPA) can also be used. This work; It was conducted to evaluate the relationship between RV / LV measured by CTPA and simplified pulmonary embolism severity index (sPESI) and pulmonary embolism obstruction MATERIAL-METHODS: Patients diagnosed with PTE in our clinic between 2019-2020 were retrospectively analyzed. Demographic characteristics, sPESI values, RV / LV ratios obtained from BTPA and pulmonary embolism severity indices of the patients were calculated. Patients with RV / LV <1 were considered to have no SVD, those between 1-1.5 as moderate SVD and those with> 1.5 as severe SVD. SPSS-23 was used for statistical analysis and p <0.05 was considered significant. RESULTS: A total of 47 patients, 22 males and 25 females, with a mean age of 61.1 ± 15.9 were included. RV / LV <1 in 24 patients (51.1%), RV / LV between 1-1.5 in 19 (40.4%) and RV / LV> 1 in 4 (8.5%), It was determined as 5. A statistically significant relationship was found between RV / LV and sPESI (p = 0.001). In addition, when the relationship between RV / LV and PABTOI was examined, a statistically significant relationship was observed between them (p <0.001). In post-hoc analysis, it was found that a statistically significant relationship was present in all RV / LV subgroups. CONCLUSION: It has been shown that RV / LV ratio plays an important role in determining right ventricular dysfunction, as well as an important determinant of clinical and radiological severity of PTE.

Keywords: Pulmonary Thromboembolism, Right Ventricular Dysfunction, Computed Tomography Pulmonary Angiography

Presentation ID/Sunum No= 375

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bir Tanısal Zorluk: Düşük Gradientli Ciddi Aort Stenozu

Asst. Prof. Dr. Bihter Senturk[1] , Assoc. Prof. Dr. Huseyin Dursun[1] , Prof.Dr. Dayimi Kaya[1]

[1]Dokuz Eylul University, Faculty of Medicine, Department of Cardiology, Izmir, Turkey
**Corresponding author: Bihter Şentürk*

Özet

Giriş: Aort stenozu (AS) gelişmiş ülkelerde en sık görülen kapak hastalığıdır. Transtorasik ekokardiyografi (TTE), AS'nin hem tanı hem de ciddiyetinin değerlendirmesinde kullanılan ana tanı aracıdır. Ciddi AS'li hastaların yaklaşık %5-10'unda düşük sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (LVEF) ile birlikte düşük akım düşük gradientli AS (LF-LG-AS) mevcuttur. Bu hastalığın tanısı nefes darlığı, göğüs ağrısı ve/veya senkop gibi klasik semptomlarla birlikte aort kapak alanı (AVA) < 1.0 cm², ortalama transaortik gradient < 40 mmHg ve düşük LVEF'yi içeren (LVEF < % 50) TTE bulguları ile konur. Düşük gradientli ciddi AS'nin tanı ve tedavisi kardiyoloji kliniğinin en zor konularından biridir. Vaka: 46 yaşında erkek hasta nefes darlığı ve çarpıntı ile hastanemize başvurdu. Elektrokardiyografide (EKG) yüksek ventriküler hızlı atriyal fibrilasyon ve sol dal bloğu görüldü. Transtorasik ekokardiyografide LVEF %15-20, devamlılık denklemi ile hesaplanan AVA 1.29 cm2 idi. Hasta düşük EF'li kalp yetersizliği, orta dereceli AS ve orta dereceli mitral yetmezliği (MY) tanısı aldı. Optimal medikal tedavi uygulandı ve dirençli kalp yetersizliği nedeniyle kardiyak resenkronizasyon tedavisi-defibrilatör (CRT-D) implante edildi. Sonrasında hastanın ekokardiyografisinde ciddi AS, ciddi MY ve düzelmiş LVEF görüldü. Bunun üzerine hastaya aort ve mitral kapak replasmanı yapıldı. Operasyon başarıyla gerçekleştirildi ve hasta sorunsuz bir şekilde taburcu edildi. Sonuç: Düşük akım düşük gradientli AS tanısı zor olabilir ve bazı durumlarda TTE yanıltıcı olabilir. Aort kapak alanı devamlılık denklemiyle >1 cm² hesaplansa da aort kapağının morfolojik görünümü ve açılımı dikkatlice değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Düşük Akım Düşük Gradientli Aort Stenozu; Kardiyak Resenkronizasyon Tedavisi; Ekokardiyografi; Düşük Ejeksiyon Fraksiyonlu Kalp Yetersizliği

A Diagnostic Challenge: Low-Gradient Severe Aortic Stenosis

Abstract

Introduction: Aortic stenosis (AS) is the most frequent valvular disease in developed countries. Transthoracic echocardiography (TTE) is the main diagnostic tool both diagnosis and severity assessment of AS. Approximately 5-10% of patients with severe AS have low-flow low-gradient aortic stenosis (LF-LG AS) with reduced left ventricular ejection fraction (LVEF). This disease is diagnosed with the classical symptoms like dyspnea, chest pain and/or syncope along with findings of

TTE including aortic valve area (AVA) < 1.0 cm², mean transaortic gradient < 40 mmHg and reduced LVEF (LVEF < 50%). The diagnosis and treatment of low-gradient severe AS is one of the most difficult issues in the cardiology clinic. Case: A 46-year-old male patient admitted to our hospital with shortness of breath and palpitation. Baseline electrocardiography (ECG) demonstrated atrial fibrillation with rapid ventricular response and left bundle branch block. In TTE, LVEF was 15-20% and AVA was 1.29 cm2 calculated via continuity equation. The patient was diagnosed with heart failure with reduced ejection fraction, moderate AS and moderate mitral regurgitation (MR). Optimal medical therapy was applied, and cardiac resynchronization therapy-defibrillator (CRT-D) was implanted due to refractory heart failure. Thereafter the patient's echocardiography has showed severe AS, severe MR and improved LVEF. Therefore, the patient underwent aortic and mitral valve replacement. The operation was successfully performed, and the patient was discharged from the hospital without any problem. Conclusion: Diagnosis of the LF-LG AS might be challenge and TTE could be misleading in some situation. Although AVA is calculated > 1cm2 via the continuity equation, the morphological appearance and opening of the aortic valve should be carefully evaluated.

Keywords: Low-Flow Low-Gradient Aortic Stenosis; Cardiac Resynchronization Therapy; Echocardiography; Heart Failure With Reduced Ejection Fraction

Presentation ID/Sunum No= 208

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocukluk Çağı Kanser Hastalarında Uzun Dönemde Bleomisinin Solunum Fonksiyon Testlerine Etkisi

Dr. Zeynep Ebru Çakın[1]

[1]*Bezmialem Vakıf Üniversitesi Hastanesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Kanser tedavisinde kullanılan kemoterapötik ilaçların ve radyoterapinin çeşitli organlara akut ve kronik yan etkileri olup, çocuklarda mantle alan radyoterapisine ve bleomisine bağlı olarak erken veya geç dönemde pulmoner hasar gelişebilmektedir. Çalışmamızda Hodgkin hastalığı, germ hücreli tümör ve nazofarenks kanseri tanısı ile tedavilerinde bleomisin uygulanan hastaların, solunum fonksiyon testlerinde gelişen geç yan etkilerin belirlenmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntemler; Çalışmaya 2001-2004 tarihleri arasında Bakırköy Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi Hematoloji-Onkoloji Bilim Dalına başvuran ve kemoterapilerinde bleomisin kullanılan yaşları 78-229 ay arasında değişen 30 kanser hastası retrospektif olarak dahil edildi. Hasta grubunu 6 yaşından büyük ve kemoterapileri tamamlanmış remisyonda olan hastalar oluşturmaktadır. Tüm hastalara fizik muayene, hemogram, direkt akciğer grafisi, spirometrik akciğer fonksiyon testi ve karbonmonoksit difüzyon kapasitesi testi uygulandı. Hastalar radyoterapi almalarına ve total bleomisin dozlarına göre gruplara ayrıldı. SPSS istatiksel analiz ile sonuçlar değerlendirildi. Bulgular: Hastaların 19'u (%63.3) erkek, yaş ortalaması 136.1 ±43.5 ay idi. On sekiz hasta tek başına kematorapi alırken, 12 hasta 1020-3570 rad (ortalama 2177 rad) mantle alan radyoterapisine ek olarak kemoterapi aldı. Hastaların tedavileri ortalama olarak 3,8 yıl önce bitmişti ve aldıkları total bleomisin dozu 12-180 mg idi. Fizik muayenede tüm hastaların kardiyopulmoner sistemi normal olarak saptandı. Hastaların 25 (%83,3)'inde direkt akciğer grafisi normal iken, 5 hastada atelektazi, bronkojenik kist ve hafif fibrozis saptandı. Akciğer hacim ölçümleri çalışmamıza aldığımız hastaların 7(%23)'sinde restriktif tipte,1'inde kombine ve 1 hastada obstrüktif tipte idi. Karbonmonoksit difüzyon testi yapılan 20 hastadan 3'ünde karbonmonoksit difüzyon kapasitesinde düşüklük saptandı. Sonuç: Çalışmamızda solunum fonksiyon testlerindeki bozukluk ile radyoterapi ve bleomisin dozları arasında bir korelasyon gösterilemedi. Ancak; sınırlı sayıdaki hasta populasyonumuza bakıldığında karbonmonoksit difüzyon testinde düşük oranda patoloji saptanırken, akciğer hacimlerindeki bozukluk oranı daha yüksek düzeylerdeydi. Sonuç olarak; çocukluk çağı kanser hastalarında, bleomisin ve radyoterapi alan hastalarda akciğer fonksiyon bozukluğunun takibi açısından hastaların tedavileri öncesinde ve sonrasında solunum fonksiyon testleri ile takipleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kanser,bleomisin,solunum Fonksiyon Testi

Presentation ID/Sunum No= 177

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covıd 19 Yoğun Bakım Ünitesine Yatan Hastalarda Mortaliteye Etki Eden Faktörler

Dr. Semiha Orhan[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimler Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD Yoğun Bakım Bölümü*

Özet

Giriş: İlk olgunun Aralık 2019'da Çin'in Wuhan kentinde bildirilmesinden bu yana, tüm dünyayı büyük bir hızla saran Şiddetli Akut Solunum Sendromu Coronavirus 2 (SARS CoV-2) etkenli COVID-19 salgını, pandemi olarak etkisini hala sürdürmektedir. Biz bu çalışmada yoğun bakım ünitesine yatan kritik Covid-19 hastalarında mortal seyreden ve seyretmeyenlerin demografik, klinik ve laboratuvar değerleri arasında farklılık olup olmadığını görmeyi amaçladık. Materyal ve Metod: Çalışmaya 1 Ağustos- 30 Eylül 2020 tarihleri arasında Afyonkarahisar Sağlık Bilimler üniversitesi Tıp fakültesi COVID 19 Yoğun bakım ünitesine yatırılan COVID 19 RT PCR testi ile kesin tanı alan 100 hasta dahil edildi. Bunlar mortal seyredenler (n=60) ve mortal seyretmeyenler (n=40) olarak iki gruba ayrıldı. Hastalar demografik bulguları, ko-morbiditeleri, klinik ve laboratuvar özellikleri (CK, LDH, PaO2, PaO/FiO2) özellikleri değerlendirildi. Hastaların tüm parametreleri istatistiksel olarak uygun testlerle karşılaştırıldı Bulgular: Mortal seyreden hastalarda ko morbidite (hipertansiyon, Diabet, Kalp yetmezliği, Korener arter hastalığı, akciğer hastalığı) sayısı, ateş ve öksürük bulguları, SOFA skoru , LDH ve CK değerleri istatistiksel olarak anlamlı bulduk.Sonuçlar: COVID 19 yoğun bakım ünitemize yatan hastalardan mortal seyredenlerde komorbidite ve klinik özellikler arasında anlamlı fark tespit ettik. Ayrıca SOFA skoru, CK ve LDH düzeyleri mortal seyreden grupta istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulduk.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Mortalite, Demografik Veriler, Klinik ve Laboratuvar Parametreler

Presentation ID/Sunum No= 398

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Endikasyonu ile Çekilen Toraks BT Taramalarında İnsidental Saptanan Kanserlerin Araştırılması

Exp. Dr. Gülay Maçin[1]

[1]*Beyhekim Training and Research Hospital, Department of Radiology*

Özet

Amaç Covid-19 tanısında Ters transkripsiyon-polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) ve Bilgisayarlı Tomografi (BT) en önemli iki yöntem olarak kabul edilmiştir. Covid-19 tanısını hızlı bir şekilde koymak amacıyla ülkemizde geniş bir popülasyona Toraks BT çekilmiştir. Bu çalışmadaki amacımız Covid-19 endikasyonu ile çekilen Toraks Bilgisayarlı Tomografi taramalarında saptanan kanserlerin bildirilmesidir. Gereç ve Yöntem Covid-19 ön tanısı ile Mart 2020 ile Mart 2021 tarihleri arasında pandemi hastanesi olarak kabul edilen Konya Beyhekim Eğitim ve Araştırma hastanesi'nde 18.000 hastaya Toraks BT çekilmiştir. Bu hastalar retrospektif olarak değerlendirilerek Toraks ve üst abdominal BT kesitlerinden rastlantısal olarak saptanan primer kanserler ve kanser metastazları çalışmaya dahil edilmiştir. Sonuçlar Çalışmamızda 29 hastada (%0,16) toraks ve üst abdominal kesitlerden pulmoner ve ekstrapulmoner kanserler tespit edildi. Bu hastalarda en sık akciğer karsinomu saptandı (n=13). Patolojik olarak akciğer karsinomu tanısı konulan hastaların tamamı küçük hücreli dışı akciğer karsinomu idi. Ekstrapulmoner olarak en sık meme karsinomu saptandı (n=3). Ayrıca üst abdominal kestilerden Renal Hücreli karsinom (n=1), mide karsinomu (n=2) ve pankreas karsinomu (n=2) saptanmıştır.1 hasta ise aksiller bölge ve mide komşuluğundaki lenf nodlarından lenfoma tanısı almıştır. Tanı anında 9 hastada akciğer metastazı,5 hastada karaciğer metastazı saptanmış olup primer odak araştırıldığında en fazla metastaz gastrointestinal sistemden kaynaklanmıştır. Tartışma Covid-19 tanısı amacıyla çekilen tomografilerde önemli sayıda akciğer ve akciğer dışı maligniteler tespit edilebilir. Bu nedenle Covid-19 enfeksiyon bulguları dışında malignite açısından da dikkatli olunmalıdır. Üst abdominal alanlara da dikkat ederek pulmoner ve ekstrapulmoner yapıların malignite açısından dikkatli değerlendirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Bilgisayarlı Tomografi, İnsidental, Malignite

Investigation of Incidentally Detected Cancers in Thoracic Ct Screening With Covid-19 Indication

Abstract

Aim: Reverse transcription-polymerase chain reaction (RT-PCR) and Computed Tomography (CT) have been accepted as the two most important diagnostic methods in the diagnosis of Covid-19. Thorax CT was performed on a large population in our country in order to quickly diagnose Covid-19. Our aim in this study is to investigate cancers detected in Thorax Computed Tomography scans taken

with Covid-19 indication. Material and methods: Thorax CT was performed on 18,000 patients in Konya Beyhekim Training and Research Hospital, which was accepted as a pandemic hospital between March 2020 and March 2021 with a pre-diagnosis of Covid-19. Primary cancers and cancer metastases detected incidentally from thorax and upper abdominal CT scans were included in the study by evaluating patients retrospectively. Results: In our study, pulmonary and extrapulmonary cancers were detected in the thorax and upper abdominal sections in 29 patients (0.16%). Lung carcinoma was the most common in these patients (n = 13). All of the patients diagnosed with lung carcinoma pathologically were non-small cell lung carcinoma. The most common extrapulmonary cancer was breast carcinoma (n = 3). In addition, renal cell carcinoma (n = 1), gastric carcinoma (n = 2) and pancreatic carcinoma (n = 2) were detected from the upper abdominal cuts. 1 patient was diagnosed with lymphoma from the axillary region and lymph nodes adjacent to the stomach. At the time of diagnosis, lung metastases were detected in 9 patients and liver metastases in 5 patients, the most metastasis originated from the gastrointestinal system. Discussion: A significant number of pulmonary and extrapulmonary malignancies can be detected in tomographies taken for the diagnosis of Covid-19. Therefore, attention should be paid in terms of malignancy, as well as signs of Covid-19 infection. A careful evaluation of pulmonary and extrapulmonary structures is recommended, paying attention to the upper abdominal areas.

Keywords: Covid-19, Computed Tomography, Incidental, Malignancy

Presentation ID/Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covıd-19 Hastlarında Klinik Seyir ile KIM-1 ve Supar Düzeyinin İlişkisinin Değerlendirilmesi ve Supar'a Farklı Bir Bakış Açısı

Asst. Prof. Dr. Buğra Kerget[1] , Asst. Prof. Dr. Seda Aşkın[1]

[1]Atatürk Üniversitesi

Özet

Giriş: COVID-19 son yüzyılı ilgilendiren en önemli sağlık sorunlarının başında gelmekte olup hastalığa dair bilgilerimiz hala sınırlı sayıda bulunmaktadır. Çalışmamızda COVID-19 hastalarında klinik seyir ile serum solubl urokinaz plazminojen aktivatör reseptörü (suPAR) ve kidney injury molecule-1 (KIM-1) düzeyini karşılaştırmayı amaçladık. Materyal ve metot: Çalışmamıza Eylül 2020 – Aralık 2020 tarihleri arasında nazaofaringeal sürüntü alınarak real time PCR metoduyla Covid-19 tanısı alan 18 yaş üstü 102 hasta ile alınan nazofaringeal sürüntüsü sonrasında PCR negatif gelmiş asemptomatik yine 18 yaş üstü 30 gönüllü sağlık personeli dahil edildiler. KİM-1 and suPAR were measured by enzyme-linked immunosorbent assay. Sonuçlar: COVID-19 için prognositik öneme sahip olduğu önceki çalışmalarda da belirtilmiş olan NLR, LDH, prothrombin zamanı, CRP, PaO2/FiO2, D-Dimer, ferritin ve fibrinojen düzeylerini ağır hasta grubunda daha yüksek olduğu gözlendi (p=0,001, 0,001, 0,05, 0,001, 0,001, 0,005, 0,001, 0,001 sırası ile). suPAR ve KIM-1 düzeyi hasta gruplarında control grubuna istatirstiksel olarak analamlı düzeyde yüksek idi (p=0,001 hepsi için). suPAR düzeyinin ağır hastalarda orta hastalara nazaran istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük olduğu gözlenirken (p=0,034), KIM-1 düzeyinin ağır hastalarda daha yüksek olduğu gözlendi (p=0,001). Tartışma: SARS-CoV-2'nin hücreye endositozunda önemli rol oynadığı düşünülen KIM-1'in ağır hastalarda artan düzeyi ilerleyen dönemlerde terapotik hedef için önemli bir yere sahip olabilir. suPAR özellikle savunma mekanizmasında ve fibrinoliziste önemli rol oynayıp ağır hastalarda azalan düzeyi erken dönemde kötü prognozla ilişkili düşünülebilir. Ancak suPAR hakkında kesin kannate varabilmek için geniş kapsamlı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, KIM-1, Supar

Evaluation of the Relationship Between KIM-1 and Supar Level in Covıd-19 Patients and a Different Perspective On Supar

Abstract

Objective: COVID-19 is one of the most important health problems concerning the last century and our knowledge of the disease is still limited. In our study, we aimed to compare serum-soluble urokinase plasminogen activator receptor (suPAR) and kidney injury molecule-1 (KIM-1) level with clinical course in COVID-19 patients. Methods: Our study included 102 patients over the age of 18 who were diagnosed with Covid-19 between September 2020 and December 2020 by taking

nasopharyngeal swap and using real time PCR method and 30 volunteer medical personel over the age of 18 who were PCR negative after the nasopharyngeal swap. KİM-1 and suPAR were measured by enzyme-linked immunosorbent assay. Results: NLR, LDH, prothrombin time, CRP, PaO2/FiO2, D-Dimer, ferritin and fibrinogen levels, which have been mentioned in previous studies to be of prognostic importance for COVID-19, were observed to be higher in the severely ill group (p=0,001, 0,001, 0,05, 0,001, 0,001, 0,005, 0,001, 0,001 respectively). suPAR and KIM-1 levels were statistically significantly higher in patient groups compared to the control group (p=0.001 for all). While suPAR level was statistically significantly lower in severe patients compared to moderate patients (p=0.034), KIM-1 level was observed to be higher in severe patients (p=0.001). Conclusion: The increased level of KIM-1 in severe patients, which is thought to play an important role in the endocytosis of SARS-CoV-2 to the cell, may have an important place for the therapeutic target in the future. SuPAR can be considered to play an important role especially in the defense mechanism and fibrinolysis and its decreased level in severe patients may be associated with poor prognosis in the early period. However, extensive studies are needed to reach a definitive opinion about suPAR.

Keywords: Covıd-19, KIM-1, Supar

Presentation ID/Sunum No= 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covıd-19 Pandemisi Nedeniyle Diğer Solunumla Bulaşan Hastalıklarda Ki Dramatik Düşüş

Dr. Barış Çil[1] , Dr. Mehmet Kabak[1]

[1]Mardin Devlet Hastanesi
**Corresponding author: barış çil*

Özet

Giriş :SARS-COV2(coronavirüs) , 2019 yılında Aralık ayında ÇİN'inWuhan kentinden başlayıp tüm dünyayı etkileyen bir pandemi haline geldi. 2020 yılında tüm dünyada Covid-19 nedeniyle çeşitli önlemler alındı. Ülkemizde de sokağa çıkma yasakları, maske kullanımı, bazı ortak mekanların kapanması gibi önlemler alındı. Üst solunum yolu enfeksiyonu, akut bronşit, pnömoni nedeni viral veya bakteriyel olan, solunum yoluyla buşan hastalıklardır. Bu çalışmamızda maske kullanımının ve sosyal mesafenin ilimizdeki Üst solunum yolu enfeksiyonu, akut bronşit, pnömoni sıklığının seyrini nasıl etkilediğini göstermeyi amaçladık. Materyal Metod: Çalışmamıza son 3 yıl ocak ayı içerisinde Mardin Devlet hastanesi göğüs hastalıkları, kulak-burun-boğaz, dahiyle, çocuk hastalıkları, enfeksiyon hastalıkları, acil servis polikliniklerine Üst solunum yolu enfeksiyonu, akut bronşit, pnömoni nedeniyle başvuran hastalar dahil edildi. Bulgular: 2019 ocak ayında toplam 17825 hasta başvurmuştu. Bu hastaların 13285 tanesi üst solunum yolu enfeksiyonu, 3723 tanesi akut bronşit, 817 hasta pnmoni tanısı almıştı. 2020 ocak ayında toplam 18989 hasta başvurmuştu. Bu hastaların 14177 tanesi üst solunum yolu enfeksiyonu, 3978 tanesi akut bronşit, 834 hasta pnmoni tanısı almıştı. 2021 ocak ayında toplam 10772 hasta başvurmuştu. Bu hastaların 7858 tanesi üst solunum yolu enfeksiyonu, 2419 tanesi akut bronşit, 495 hasta pnmoni tanısı almıştı. Tartışma ve Sonuç: 2020 mart ayıyla ülkemizde ülkemizde ilk COVID-19 vakasının görülmesiyle hayatımıza giren sosyal mesafe ve maske kullanımının solunum yolu ile bulaşan tüm hastalıklarda bariz bir düşüş yaptığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Maske, Coıd-19, Solunum Yolu Hastalıkları

Dramatic Decrease in Other Respiratory Diseases Due to Covid-19 Pandemia

Abstract

Introduction: SARS-COV2 (coronavirus) has become a pandemic that started in Wuhan, China in December 2019 and affected the whole world. In 2020, various measures were taken all over the world due to Covid-19. In our country, measures such as curfews, the use of masks, and the closure of some common places have been taken. Upper respiratory tract infection, acute bronchitis, pneumonia are respiratory diseases whose causes are viral or bacterial. In this study, we aimed to show how the use of masks and social distance affect the prevalence of upper respiratory tract infection, acute bronchitis and pneumonia in our city. Materials and Methods: Patients who applied to Mardin State Hospital

chest diseases, ear-nose-throat, genius, pediatric diseases, infectious diseases, emergency service outpatient clinics for upper respiratory tract infection, acute bronchitis and pneumonia in the last 3 years were included in our study. Results: In January 2019, a total of 17825 patients applied. 13285 of these patients were diagnosed with upper respiratory tract infection, 3723 of them were diagnosed with acute bronchitis, and 817 of them were diagnosed with pnmonia. In January 2020, a total of 18989 patients applied. Of these patients, 14177 were diagnosed with upper respiratory tract infection, 3978 of them were diagnosed with acute bronchitis, and 834 patients were diagnosed with pnmonia. In January 2021, a total of 10772 patients applied. 7858 of these patients were diagnosed with upper respiratory tract infection, 2419 of them were diagnosed with acute bronchitis, and 495 of them were diagnosed with pnmonia. Discussion and Conclusion: With the first COVID-19 case in our country in March 2020, it has been observed that the use of social distancing and mask use has significantly decreased in all respiratory diseases.

Keywords: Mask, Covıd-19, Respiratory Diseases

Presentation ID/Sunum No= 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 PCR Testinin Yanlış Pozitif Sonuç Verebilmesi Olasılığının Test Sayısı ve Vaka Sayılarıyla Oluşturulan Modellemelerle Desteklenmesi

Exp. Dr. Mehmet Emin Özdemir[1]

[1]Kayseri İl Sağlık Müdürlüğü

Özet

Amaç: Toplam vaka sayılarında ilk 10 sıradaki ülkelerin bu parametrelerinde toplam test sayıları, nüfus sayıları, milyon başına test sayıları, vaka sayıları, ciddi vaka sayıları arasında regresyon ve korelasyon modellemeleri oluşturularak PCR testi yanlış pozitifliği olabileceğini desteklemek amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Web sitelerinden elde edilen toplam vaka sayılarına göre dünyadaki ilk 10 ülkenin toplam vaka,test, ciddi vaka, milyon başına test, vaka verileri SPSS programına girildikten sonra ,doğrusal regresyon, korelasyon testleri uygulandı. Sağlık Bakanlığı'ndan çalışma izni alındı. Bulgular: Nüfus, test sayısı ve vaka sayısı arasındaki modellemede regresyon modeli anlamlıdır. Milyon nüfusa düşen test sayısıyla milyon nüfusa düşen vaka sayısı arasında anlamlı bir regresyon modeli vardır. Toplam vaka ve toplam nüfus arasında, toplam vaka ve ciddi vaka arsında, milyon nüfus başına düşen test sayısıyla milyon nüfus başına düşen vaka sayısı arasında orta seviye bir pozitif korelasyon olduğu, milyon nüfus başına düşen vaka sayısıyla ciddi vaka sayısı arasında , ciddi vaka ve milyon nüfus başına düşen test sayısı arasında anlamlı bir korelasyon olmadığı tespit edilmiştir. Sonuç: Her ne kadar tanısı PCR testleriyle konulsa da testlerin yüksek yanlış pozitiflik oranları göz önünde bulundurularak klinik, görüntüleme, laboratuar testleri birlikte değerlendirilerek covid-19 tanısı konulmalıdır. Tam bir tedavisi olmasa da diğer viral hastalıklarda işe yaradığı bilinen faripiravir, plaquanil, remdesivir, kolşisin gibi ilaçlar kullanıldığı ve de algoritmalarda yer aldığı için yan etkileri olan bu ilaçları kullanmaya başlamak için daha emin olarak vaka tanımı oluşturmalıyız.

Anahtar Kelimeler: PCR, Test, Vaka, Nüfus, Yanlış Pozitiflik

Supporting the Probability of Covid-19 Pcr Testing With a False Positive Result With Modeling Created With the Number of Tests and Number of Cases

Abstract

Objective: It was aimed to support the possibility of PCR test false positivity by creating regression and correlation modeling between the total number of tests, population numbers, number of tests per million, number of cases, serious cases in these parameters of the countries ranked in the top 10 in the total number of cases. Materials and Methods: According to the total number of cases obtained from websites, the total number of cases, tests, serious cases, tests per million, case data of the top 10 countries in the world were entered into the SPSS program, and linear regression and correlation tests

were applied. Work permit obtained from the Ministry of Health Results: The modeling between population, number of tests and number of cases, the regression model is significant. There is a meaningful regression model between the number of tests per million population and the number of cases per million population. It has been determined that there is a moderate positive correlation between total cases and total population, total cases and severe cases,the number of tests per million population and the number of cases per million population, there is no significant correlation between the number of cases per million population and the number of serious cases, serious cases and the number of tests per million population. Conclusion: Although the diagnosis is made by PCR tests, the diagnosis of covid-19 should be made by evaluating clinical, imaging and laboratory tests together, considering the high false positivity rates of the tests. Since drugs such as faripiravir, plaquanil, remdesivir, colchicine, which are known to work in other viral diseases, although they do not have a complete cure, are used and are included in the algorithms, we should create a case definition more confidently to start using these drugs with side effects.

Keywords: PCR, Test, Case, Population, False Positivity

Presentation ID/Sunum No= 209

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Pnömonisi Akciğerlerde Sekel Bırakır mı'

Asst. Prof. Dr. Furkan Kaya[1] , Asst. Prof. Dr. Aydın Balcı[2]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Afyonkarahisar
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Özet

Amaç Çalışmamızın amacı, COVID-19 pnömonisi sonrası tedavisi olan ve düzenli takipleri yapılan hastaların 4-6 aylık dönemdeki akciğer bilgisayarlı tomografi (BT) bulgularını retrospektif olarak araştırmak, kontrol BT tetkiklerinideki patolojik bulguları değerlendirmektir. Materyal Metod Çalışmamıza, en az iki kontrastız toraks BT'si olan ve başlangıç BT'si ile takip BT'si arasında ortalama 4 ya da 6 ay arası fark bulunan 28 COVID-19 pnömonisi vakası dâhil edildi. Hastalar iki gruba ayrıldı: tam iyileşme ve sekel (hava hapsi, fibrotik band, subsegmental atalektazi, bal peteği)değişikleri olan olan hastalar. Demografik, klinik, laboratuvar ve terapötik veriler ile ilk ve takip göğüs BT taramaları karşılaştırıldı ve analiz edildi. Bulgular 18 (%64,28) hastanın akciğer bulgularının tam olarak düzeldiği ve 11 (%25.72) hastanın takip BT'sinde rezidüel hastalık bulguları görüldü. Başlangıç ve takip BT arasındaki ortalama zaman aralığı tam rezolüsyon mevcut olan ve ve rezidüel iyileşmesi olan gruplarda sırasıyla 97 ± 15,4 ve 92,4 ± 12,8 gündü. 3(%12.5) hastada hava hapsi, 9(%37.5) hastada fibrotik band, 11(%45.83) hastada atelektazik değişikler ve 1(%4.16) hastada bal peteği görünümü izlendi. Rezidüel hastalıkta en sık görülen radyolojik patern fibrotik band ve atelektazik opasiteleriydi. Tam rezolüsyon grubu ile karşılaştırıldığında, rezidüel hastalığı olan hastaların uzun süreli oksijen tedavisi kullanmadığı ve ilk muayenede daha uzun hastanede kalış süresi, ve daha uzun yb yatış oranı görüldü (tüm p değerleri <0,05) Sonuç İlk BT'de yaygın akciğer tutulumu, YBÜ'ye kabul, uzun hastanede kalış süresi, ve uzun süreli oksijen tedavisi kullanmama gibi durumlar, Covid-19 hastalığının kronik dönemdeki değişikleri etkilemekle birlikte fibrotik uzun dönem değişiklerinin değerlendirilmesi açısından prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pnömonisi, Radyoloji, Covid- 19

Presentation ID/Sunum No= 400

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Pnömonisi ve Pnömomediastinum:Olgu Serisi

Dr. Burcu Özdemir[1] , Dr. Levent Özdemir[2]

[1]İskenderun Devlet Hastanesi Göğüs Hastalıkları Hatay
[2]Dörtyol Devlet Hastanesi Göğüs Hastalıkları Hatay

Özet

Pnömomediastinum COVİD -19 pnömonisinin nadir bir komplikasyonudur. Patogenezinde alveolar rüptür sorumlu tutulmaktadır. Enfeksiyona bağlı gelişen alveolar hasar, tedavide uygulanan HFNO, mekanik ventilatör modları(invaziv ve non invaziv) ve ilaçlar pnemomediastinum riskini artırmaktadır. Kasım 2020 ile Nisan 2021 arasında COVİD 19 tanısı ile Dörtyol Devlet Hastanesi yoğun bakım ünitesinde takip edilen hastalar, kaldıkları süre boyunca pnömomediastinum ve subkutan amfizem gelişmesi açısından retrospektif değerlendirildi. Demografik özellikleri, solunum yoluna uygulanan yöntemler, sağkalım durumları incelendi. Çalışma süresince YBÜ'ye toplam 196 hasta kabul edildi. Hastaların 101'ine invaziv mekanik ventilasyon, 39'una NIMV, 18'ine HFO ve 38'ine oksijen tedavisi uygulandı. Yedi hastada pnömomediastinum ve/veya subkutan amfizem gelişti. Hastaların 5'i kadındı ve ortanca yaş 61,8 yıldı. 1 hasta dışında tüm hastaların öldüğü saptandı. COVİD -19 pnömonisinin nadir komplikasyonu olan pnömomediastinum hastalığın şiddeti, ve uygulanan yöntemler nedeni ile mortalitesi yüksek seyretmektedir

Anahtar Kelimeler: Covid -19, Pnömomediastinum

Presentation ID/Sunum No= 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19'a Bağlı Gelişen Akut Miyokard İnfarktusu Olgusu

Dr. Gökhan Kılınç[1]

[1]*Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi*

Özet

Kardiyovasküler risk faktörü olmaksızın 2019 koronavirüs hastalığının (COVID-19) neden olduğu interstisyel pnömoni tanısıyla hastaneye yatırılan, kalp öyküsü olmayan 32 yaşındaki bir erkek hasta da, hastaneye yatışının 7'nci, hastalığının 13' üncü günü göğüs ağrısı şikayeti oluyor. Kan testleri, enflamatuar ve prokoagülan belirteçlerde ve Troponin I'de önemli bir artış mevcuttu. Hasta bir kardiyolog tarafından değerlendirildi., hastanın elektrokardiyografisinde (EKG) DI, aVL ST elevasyonu; DII, DIII, aVF'de ST depresyonu (karşılıklı değişim) tespit edildi. Elektrokardiyogram ve transtorasik ekokardiyogram (TTE) akut anteriyor miyokard infarktüsü tanısıyla uyumluydu ve hastaya birincil perkütan koroner girişim uygulanamsı önerildi. Hasta, anjiyografi ünitesi ve Covid-19 hastaları için ayrılmış yoğun bakım ünitesi bulunan hastanemize sevk edildi. Hastanın tetkiklerinde D-dimer 5891 ng / ml, troponin >50000 pg / ml, CK-MB 112.20 U / L, wbc: 19.73 103 / µl, AST: 156U / L, ALT 80U / L, Kreatin Kinaz 1653U / L olduğu görüldü ve anjiyografide sol ön inen arterde akut masif tromboz görüldü. Hastada ateroskleroza ait belirgin bir kanıt yoktu. Sol ön inen arter trombektomisi yapılıp ve hastaya intrakoroner trombolitik uygulandı. Akut koroner sendrom, COVID-19 ile ilişkili bir komplikasyondur. Yüksek proinflamatuvar a

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Tromboz, Antikoagülan

A Case of Acute Myocardial Infarction Due to Covid-19

Abstract

This is a case report of a 32-year-old man with no heart history who was admitted to the hospital with a diagnosis of interstitial pneumonia caused by the 2019 coronavirus disease (COVID-19) without any cardiovascular risk factors. . The complaint of chest pain is the 7th of the patient's hospitalization and the 13th of his illness. Blood tests showed a significant increase in inflammatory and procoagulant markers, showed a corresponding elevation in high-sensitivity Troponin I. The patient is evaluated by a cardiologist. DI, aVL ST elevation in the electrocardiography (ECG) of the patient; ST depression (reciprocal change) is detected in DII, DIII, aVF .Electrocardiogram and transthoracic echocardiogram (TTE) were consistent with the diagnosis of acute anterior myocardial infarction, and the patient was isolated Cath Lab for primary percutaneous coronary intervention (PCI). The patient is transferred to our hospital, which has an angiography unit and covid intensive care unit. D-dimer 5891 ng / ml, troponin >50000 pg / ml, CK-MB 112.20 U/L, wbc: 19.73 103 / µl, AST: 156U / L, ALT 80U / L, Creatine Kinase 1653U / L has. Angiography showed acute massive thrombosis of the left anterior

descending artery with no obvious evidence of atherosclerosis. Left anterior descending artery thrombectomy is performed and intracoronary thrombolytic is applied to the patient Acute coronary syndrome is a related complication of COVID-19. Due to the high levels of proinflammatory mediators, widespread coronary thrombosis may occur even in patients without a cardiac history or comorbidities. Anticoagulant therapy should be initiated in hospitalized COVID-19 patients and should be followed closely.

Keywords: Covid-19, Thrombosis, Anticoagulant

Presentation ID/Sunum No= 318

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covıd-19'dan Kaçınmaya Çalışırken Junctıonal Ritme Yakalanmak

Dr. Esra Polat[1] , Dr. Rifat Kılıçaslan[1] , Öğr.Gör.Dr. Mehmet Cihat Demir [2]

[1]Fethiye Devlet Hastanesi
[2]Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

COVID-19 pandemisi ile birlikte insanlar; aile, arkadaş, televizyon, gazete, sosyal medya gibi ortamlarda vücut direncini artırmak için çeşitli takviye ürünler görmekte ve COVID-19'a yakalanma korkusu nedeniyle bu ürünleri satın alıp kullanmaktadır. Bizim hastamız da internet üzerindeki reklamlardan etkilenip Karadeniz bölgesinden bal satın alan 60 yaşında bir erkek hasta idi. Daha önce bilinen kardiyak öyküsü olmayan hasta bal yedikten 3 saat sonra başlayan genel durumunda bozulma, gözlerde kararma ve baş dönmesi şikayetleriyle acil servise başvurdu. Hastanın vital bulguları şöyleydi: kan basıncı 90/60 mmHg, kalp atım hızı 43/dk. Hastanın EKG'sinde kavşak ritmi mevcut idi. Hastaya 1 mg atropin intravenöz yapıldıktan sonra kalp hızı 69/dk olup, ritim normal sinüse dönmüştü. Hasta 48 saat takip edildi. Hastanın ekokardiyografisinde patoloji izlenmezken, hastaya yapılan efor testinde de iskemik bulgu izlenmedi. Arı ürünleri gibi bağışıklığı teşvik edici potansiyele sahip doğal maddeler, olası tedaviler olarak araştırılmaktadır. Bal, güçlü antimikrobiyal, bakterisidal, antiviral, antiinflamatuar, immünomodülatör ve antioksidan aktivitelere neden olan biyoaktif bileşikler bakımından zengindir. Bal için antimikrobiyal ve bağışıklık artırıcı potansiyel etkileri bugüne kadar yaygın kabul görmüş olmasına rağmen, COVID-19 salgınındaki potansiyel rolü hakkında hala kanıt eksikliği bulunmaktadır. COVID-19 pandemisi döneminde korku halinde olan insanların deli bal zehirlenmesi konusunda dikkatli olması gerekir. Hekimler de COVID-19 pandemi döneminde aritmi ile başvuran hastaların etiyolojisinde deli bal gibi takviye ürün kullanımlarını sorgulamayı akılda tutmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kavşak Ritmi, Deli Bal, Covıd-19

Having a Junctional Rhytm While Trying to Avoid Covid-19

Abstract

With the COVID-19 pandemic, people; see various supplements to increase body resistance in environments such as family, friends, television, newspapers, social media, and buy and use these products due to fear of catching COVID-19. Our patient was a 60-year-old male patient who bought honey from the Black Sea region after being affected by advertisements on the internet. The patient, who had no known cardiac history, presented to the emergency department with complaints of deterioration in his general condition, darkening of the eyes, and dizziness, which started 3 hours after eating honey. The patient's vital signs were as follows: blood pressure 90/60 mmHg, heart rate 43 /

min. The junctional rhythm was present in the ECG of the patient. After administering 1 mg of atropine intravenously to the patient, the heart rate was 69 / min, and the rhythm returned to a normal sinus. The patient was followed for 48 hours. While no pathology was observed in the patient's echocardiography, no ischemic finding was observed in the effort test performed on the patient. Natural substances that can promote immunity, such as bee products, are being explored as possible treatments. Honey is rich in bioactive compounds that cause potent antimicrobial, bactericidal, antiviral, anti-inflammatory, immunomodulatory, and antioxidant activities. Although its antimicrobial and immune-boosting potential effects for honey are widely recognized to date, there is still a lack of evidence about its potential role in the COVID-19 outbreak. People in a state of fear during the COVID-19 pandemic should be wary of mad honey poisoning. Physicians should also keep in mind to question the use of supplements such as mad honey in the etiology of patients presenting with arrhythmia during the COVID-19 pandemic.

Keywords: Junctional Ryhthm, Mad Honey, Covıd-19

Presentation ID/Sunum No= 148

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covıd-19'dan Kurtulanlarda Bel Ağrısı

Asst. Prof. Dr. Türkan Turgay[1]

[1]*SANKO Üniversitesi,Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Bu çalışma, koronavirüs hastalığı (COVID-19) olan yetişkinlerde akut bel ağrısı yoğunluğu ve özürlülük üzerindeki etkisini tahmin etmeyi amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntemler: Bu vaka-kontrol çalışmasına son 3 ayda Covid-19 hastalığı geçiren bel ağrısı yakınması ile başvuran toplam 100 hasta (18-65 yaş) dahil edildi. Çalışma protokolü SANKO Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu tarafından onaylandı. Bireylerin yaş, cinsiyet ve vücut ağırlık indeksi (VKİ=kg/m²) kaydedildi. Bel ağrısının yoğunluğu, karantina süresi, bel ağrısı başlangıcından hastaneye ilk başvuruya kadar geçen ortalama süre ve eşlik eden diğer şikayetler de rapor edildi. Bel ağrısının yoğunluğu, 10 cm'lik Görsel Analog Skala (GAS) kullanılarak ölçüldü. Engellilik derecesini belirlemek için Oswestry Dizabilite İndeksi (ODI) kullanıldı. Lumbosakral omurganın radyografik değerlendirmesi yapıldı. Bulgular: Hastaların %55'i erkek, %45'i kadındı. Ortalama yaş 40.7 yıl, ortalama vücut kitle indeksi 24.3 kg/m² ve bel ağrısı başlangıcından hastaneye ilk başvuruya kadar geçen ortalama süre 16 gün idi. Hastaların ortalama karantina süresi 28 gün idi. ODI skorları ortalama 33.96±16.13 ve GAS-bel ağrısı için ortalama puan 6.03±2.48 idi. Korelasyon analizine göre GAS-bel ağrısı skorları ile ODI ve yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulundu ($p<0.05$). Ayrıca bel ağrısı yoğunluğu ile cinsiyet ve VKİ arasında anlamlı bir ilişki görülmedi ($p>0.05$). Karantina dönemi ile bel ağrısı yoğunluğu ve dizabilite arasında anlamlı farklılıklar gözlendi ($p<0.05$) Sonuç: COVID-19 hastalığı geçirenlerde bel ağrısı semptomu göz ardı edilmemelidir. Bu çalışmada bel ağrısının şiddeti ve özürlülüğe etkisinin karantina süresi ve yaş parametrelerinden olumsuz etkilendiği ancak cinsiyet ve VKİ parametreleri ile değişmediği görülmüştür. Bu çalışmanın sonuçlarının belirli rehabilitasyon protokollerinin planlanmasına yardımcı olabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Covid-19, Karantina

Low Back Pain Among Survivors of Covıd-19

Abstract

Objective: This study aims to estimate the impact on acute low back pain intensity and disability among adults with coronavirus disease (COVID-19). Materials and Methods: In this case-control study, a total of 100 patients (18-65 years old) with the complaint of low back pain who suffered from Covid-19 disease in the last 3 months were included. The study protocol was approved by the SANKO University Clinical Research Ethics Committee. Age, gender and body weight index (BMI=kg/m²) of

the individuals were recorded. The intensity of low back pain, the duration of quarantine, the average time from the onset of low back pain to the first admission to the hospital, and other accompanying complaints were also reported. The intensity of low back pain was measured using a 10-cm Visual Analogue Scale (VAS). Oswestry Disability Index (ODI) was used to determine the degree of disability. Radiographic evaluation of the lumbosacral spine was made. Results: Of the patients, 55% were male and 45% were female. The mean age was 40.7 years, the mean BMI was 24.3kg/m², and the mean time since low back pain onset to the first admission to the hospital was 16 days. The average quarantine period of the patients was 28 days. Mean scores for ODI were 33.96±16.13 and mean scores for VAS-low back pain were 6.03±2.48. According to the correlation analysis, a statistically significant relationship was found between VAS-low back pain scores and ODI and age ($p<0.05$). In addition, there was no significant relationship between low back pain intensity and gender and BMI ($p>0.05$). Significant differences were observed between the quarantine period and the intensity of low back pain and disability ($p<0.05$). Conclusion: The back pain symptom of patients among COVID-19 survivors should not be ignored. In this study, it was observed that the intensity of low back pain and its effect on disability were negatively affected by quarantine time and age parameters, but did not change with gender and BMI parameters. We consider that the results of this study may help plan certain rehabilitation protocols.

Keywords: Low Back Pain, Covid -19, Quarantine

Presentation ID/Sunum No= 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covıd-19'da Posterior Reversibl Ensefalopati Sendromu (Pres): Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Pakize Özçiftci Yılmaz[1] , Dr. Öngün Şahin[1] , Prof.Dr. İbrahim Kurt [1]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD. Yoğun Bakım BD.
**Corresponding author: Pakize Özçiftci Yılmaz*

Özet

Giriş: Posterior reversbl ensefalopati sendromu (PRES), akut başlangıçlı baş ağrısı, nöbetler, fokal nörolojik bozukluklar, bilinç bozukluğu ve görsel semptomlarla karakterize bir nörovasküler sendromdur (1). Genellikle kan basıncı dalgalanmaları, böbrek yetmezliği, otoimmün durumlar, sepsis, preeklampsi/eklampsi ve immünosupresif-sitotoksik ilaçlarla ilişkilidir(1). SARS Cov2 enfeksiyonu ile birliktelik gösteren PRES olgumuzdan bahsedilmesi amaçlanmaktadır. Olgu: Hipertansiyon ve multible myelom tanılarıyla 2 yıldır takipli 77 yaşında kadın hasta, Lenalidomid 5 mg/gün ve Kordexa 24 mg/hafta tedavisi almaktaydı. Takipleri sırasında ateş ve öksürük şikayeti gelişen hastanın SARS-Cov2 PCR'ı pozitif saptandı. 5 gün evde Favipiravir tedavisi alan hasta bilinç ve konuşma bozukluğu şikayetleri nedeniyle pandemi servisine yatırıldı. Çekilen beyin MR'da patoloji saptanmayan hastaya sıvı ve beslenme desteği sağlandı. İzleminde sola sabit bakış, konuşmama ve ardından kompleks parsiyel nöbet gelişen hasta yoğun bakıma alındı. Nöbet ile beraber solunum arresti gelişen hasta entübe edilerek mekanik ventilasyon desteği başlandı. Yapılan beyin MR tekrarında bilateral oksipital lob, kortikal/subkortikal alanlarda hiperintens alanlar (PRES?) tespit edildi. Nöroloji kliniğince MR sonucu ile değerlendirilen hastada PRES düşünüldü. Mekanik ventilasyon ve sıvı destek tedavisi, antikonvülzan tedavi ve antihipertansif tedavi desteği verildi. Yoğun bakım takipleri sırasında sekonder bakteriyel enfeksiyon tablosu gelişen hasta exitus oldu. Tartışma: PRES, bilinç düzeyinde akut bozulma, baş ağrısı, görsel bozukluklar, nöbetler ile kendini gösteren, çoğunlukla bilateral paryetal ve oksipital bölgeleri tutan, kortikal/subkortikal vazojenik ödem tablosudur (2). Kesin patofizyoloji belirsizliğini korurken, endotel disfonksiyonu anahtardır ve hipertansiyon en yaygın tetikleyici faktördür. Diğer tetikleyiciler arasında böbrek yetmezliği, sepsis, otoimmün bozukluklar ve siklosporin ve takrolimus gibi immünosupresif veya sitotoksik ilaçların kullanımı yer alır. COVİD – 19 sürecinde görülen endotel hasarı, sitokin fırtınası, serebral otoregülasyonda bozulma, tedavi sürecinde kullanılan immünmodülatör ve steroid tedavileri, süreç sırasında sık görülen akut böbrek hasarı gibi durumlarda hastalarda PRES açısından yatkınlık yaratmaktadır (3) Sonuç: COVİD – 19 nedeniyle takip edilen ve izleminde nörolojik şikayetleri gelişen hastalarda posterior reversbl ensefalopati sendromu (PRES) mutlaka akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pres, Covid – 19, Posterior Reversbl Ensefalopati Sendromu

Presentation ID/Sunum No= 390

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid19 Pandemisinin Adli Vakalar Üzerine Etkisi

Dr. Eren Usul[1]

[1]*Sağlık Bakanlığı Acil Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü*

Özet

GİRİŞ-AMAÇ:SARS-CoV-2 etkenine bağlı 2019-nCoV infeksiyonuCOVID-19 olarak tanımlanmış ve küresel dünyada hızlıca yayılarak pandemiye neden olmuştur. Ülkemizde ilk vaka 11.03.2020 tarihinde görülmüş olup gün geçtikçe vaka sayısı artmaktadır. Hastane öncesi acil sağlık hizmetleri afet, kaza ya da hastalık sonucunda acil yardıma ihtiyaç duyan bireylere hastane öncesinde acil bakımın sağlanması ve güvenli bir şekilde hastaneye nakledilmesini kapsar. Erişkin ölüm nedenleri kaza, travma, aşırı dozda madde alımı ve intihardır. Bu çalışma, Ankara ilinde COVİD-19 salgınından sonra adli olaylarda 112 hastane öncesi acil sağlık hizmetlerinin kullanımını değerlendirmek amacıyla yapıldı. YÖNTEM: Bu çalışma, Ankara ilinde Covid 19 enfeksiyonun ülkemizde görülmesiyle beraber, hastane öncesi acil sağlık hizmetlerindeki verileri değerlendirerek rektospektif olarak yapıldı..Pandemi dönemindeki 15 Mart 2020 ve 30 Nisan 2020 tarihleri arasındaki 112 acil sağlık hizmetleri çağrılarıyla ile aynı tarih aralığının yıl öncesindeki(15 Mart 2019- 30 Nisan 2019) çağrılar karşılaştırıldı. BULGULAR: Pandemi dönemindeki 15 Mart 2020 ve 30 Nisan 2020 tarihleri arasındaki 112 acil sağlık hizmetleri çağrılarıyla ile aynı tarih aralığının 1 yıl öncesindeki(15 Mart 2019- 30 Nisan 2019) çağrılar karşılaştırıldı. Pandemi öncesi dönemde toplam 43.851 vakanın 5206 (%11,9)'sı adli vaka; pandemi sürecinde 48.159 vakanın 3053(%6,3)'ü adli vakaydı. Pandemi sürecinde adli vaka sayılarında istatistiksel anlamlı azalış farkı mevcuttu ($p<0,05$). Bu süreçte adli olay olarak belirtilen vakaların oranında %41,4'lük bir azalma olmuştur. Vaka çağrı nedenlerine baktığımızda pandemi öncesi grup ve pandemi dönemini karşılaştırdığımızda; pandemi sürecinde iş kazasında %8,1 , intiharlarda %25,7 , yaralanmalarda %35,8 , diğer kazalarda %35,9 , trafik kazalarında %47,7 , yangınlarda %57,2 azalma görülmüştür. SONUÇ: Covid 19 mücadelesi kapsamında ülkemizde uygulanan tedbirler gereği tüm eğitimlere ara verilmesi, kamu ve özel kuruluşlarda esnek çalışma mesai düzenine geçilmesi, belirli günlerde uygulanan toplu sokağa çıkma yasakları trafik kazaları, iş kazaları, diğer kazalar ve yaralanmaların azalmasında etkili olmuştur. Adli olaylardaki azalmayı trafik kazası, yangın, yaralanma, iş kazası ve intiharlardaki azalmaya bağlı olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Covid19, Adli Vaka, Hastane Öncesi, Pandemi

Presentation ID/Sunum No= 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Darfur'da Abdominal Ultrasonografi: 4 Aylık Deneyim

Exp. Dr. Engin Beydoğan[1] , Exp. Dr. Semih Gülle [2]

[1]Van Eğitim ve Araştırma hastanesi
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi

Özet

Darfur'da Abdominal Ultrasonografi: 4 aylık deneyim Engin Beydoğan1, Semih Gülle2 1. Nyala Sudan Türk Araştırma ve Eğitim Hastanesi, Radyoloji Bölümü. 2. Nyala Sudan Türk Eğitim ve Araştırma Hastanesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı. Amaç: Çalışmamızda Darfur bölgesindeki Türk hastanemize uzaktan başvuran hastalarımızın Abdominal Ultrasonografi (US) sonuçlarını retrospektif olarak değerlendirmeyi amaçladık. Prosedür ayrıntıları:Çalışmamız, 18-90 yaşları arasındaki hastaların abdominal Ultrasonografi (US) sonuçlarına göre Ocak-Nisan 2017 tarihleri arasında retrospektif olarak yapıldı. Tüm incelemeler Mindary Dijital Ultrason Görüntüleme Sistemine (Model DC-8®; Shenzhen Mindray Biomed Electronics, Shenzhen, Çin) bağlı 3.5 MHz konveks dönüştürücü kullanılarak yapıldı. Çalışmaya ultrasonografi ile optimal değerlendirme özelliklerine sahip 18-90 yaşları arasındaki hastalar ultrasonografi incelemeleri dahil edildi. Çalışmamızda ultrason incelemelerinin tamamı ultrasonda 10 yıllık deneyime sahip bir radyoloji uzmanı tarafından yapılmıştır. Sonuçlar: Çalışmaya yaş ortalaması 45,8 ± 16,54 olan 579 (% 62,7) erkek ve 344 (% 37,3) kadın olmak üzere toplam 923 hasta dahil edildi. Bu patolojiler arasında US tarafından saptanan idrar yolu taşı (böbrek, üreter, mesane taşı) (% 44,7), splenomegali (% 14,4) ve hepatosteatoz (% 10,9) en sık görülen patolojilerdi. Sonuç: Konvansiyonel ABD, düşük sosyoekonomik düzeyi olan ülkelerde abdominal ve üriner sistemi görüntülemenin uygun maliyetli bir yöntemidir. Bu alanda idrar yolu taşları olan hastalar ve özellikle bulaşıcı dalak hastalıkları (paraziter enfeksiyonlar ve siroz) ve mesane (schistosomiasis) yaygındır. Nihayetinde, ABD'nin bu bölgede yaygın kullanımı sağlık hizmetleri maliyetlerini düşürebilir.

Anahtar Kelimeler: Darfur, Böbrek Taşı, Şistozomiyaz, Ultrasonografi

Abdominal Ultrasonography in Darfur: 4 Months Experience

Abstract

Abdominal Ultrasonography in Darfur: 4 months experience Engin Beydogan1, Semih Gulle2 1. Nyala Sudan Turkish Research and Training Hospital, Division of Radiology. 2. Nyala Sudan Turkish Research and Training Hospital, Division of Internal Medicine. Background: We aimed to retrospectively evaluate the results of Abdominal Ultrasonography (US) of our patients who had remotely referred to our Turkish hospital in Darfur region in our study. Procedure details: Our study was retrospectively conducted between January and April 2017, on the basis of abdominal

Ultrasonography (US) results of patients who were 18 to 90 years old. All examinations were done using 3.5 MHz convex transducer connected to Mindary Digital Ultrasound Imaging System (Model DC-8®; Shenzhen Mindray Biomed Electronics, Shenzhen, China). Patients were included in the study with ultrasonography between the ages of 18 and 90 years who had optimal assessment features by ultrasonography. All of the US in our study were made by a radiology specialist who has 10 years experience in US. Results: A total of 923 patients, 579 (62.7%) male and 344 (37.3%) female, with a mean age of 45.8 ± 16.54 were included in the study. Among these pathologies were found by US, urinary tract stone (renal, ureter, bladder stone) (44,7%), splenomegaly (14,4%) and hepatosteatosis (10,9%) were the most common patologies. Conclusion: Conventional US is a cost-effective method of imaging abdominal and urinary system in countries with low socioeconomic level. In this area, patients with urinary tract stones and especially infectious diseases of spleen (parasitic infections and cirrhosis) and bladder (schistosomiasis) are common. Ultimately, the widespread use of US in this region may reduce health care costs.

Keywords: Darfur, Renal Stone, Schistosomiasis, Ultrasonography

Presentation ID/Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Elektriksel Kardiyoversiyon Uygulanan Atriyal Fibrilasyonlu Olgularda Sinüs Ritminin Sağlanması İçin Gereken Kardiyoversiyon Enerjisiyle Sol Atriyum ve Sol Atriyal Apendiks Doku Doppler Bulguları Arasındaki İlişki

Dr. Gülsüm Meral Yılmaz Öztekin[1] , Prof.Dr. Cemil Gürgün[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği
[2]Ege Üniversitesi, Kardiyoloji Anabilimdalı

Özet

Amaç: Çalışmamızda kardiyoversiyon (KV) uygulanacak atriyal fibrilasyonlu (AF) hastalarda KV başlangıç enerjisinin belirlenmesinde kullanılabilecek sol atriyum (SA) ve sol atriyal apendiks (SAA) doku Doppler görüntüleme (DDG) bulgularını saptamayı ve AF tekrarı ile ilişkili ekokardiyografik değişkenleri tanımlamayı amaçladık. Gereç ve yöntemler: Çalışmaya elektriksel KV yapılan 27 hasta dahil edildi. Hastaların transtorasik ekokardiyografi (TTE) ile SA çapları, alanı ve hacim indeksi, sağ atriyum çapları, alanı ve hacmi ölçüldü. Doku Doppler görüntülemede ise atriyal miyokart kasılma hızları değerlendirildi. Transözofajiyal ekokardiyografide ise SAA akım hızları, SAA alanı ve DDG ile SAA duvarının kasılma hızları değerlendirildi. Hastalara 50 J ile başlanarak sinüs ritmi (SR) sağlanana kadar 100 J, 150 J, 200 J bifazik doğru akım KV yapıldı. Kardiyoversiyon ile SR sağlanan hastalar 1. ayda AF tekrarı açısından elektrokardiyografi ile tekrar değerlendirildi. Bulgular: Kardiyoversiyon başarı oranları, 50 J ile %20, 100 J ile % 56,6, 150 J ile %73,3, 200 J ile %90 saptandı. Kardiyoversiyon enerjilerine göre hastalar ≤ 100 J ve >100 J enerjilerde başarılı olunanlar olarak 2 gruba ayrıldığında, yüksek enerji değerlerinde başarılı olunacağını gösteren bulgular olarak SAA septal duvar bazal D3 dalga hızı (p:0,005), SAA dolum hızı (p:0,008), SA anteriyor bazal duvar E' hızı (p:0,009), SAA septal duvar orta D3 dalga hızı (p:0,025) saptandı. Takipte hastaların %40,7'sinde (n:11) 1. ayda AF tekrarı saptandı. Atriyal fibrilasyon tekrarını öngören bulgular ise sağ atriyum mediyo-lateral çapının 4,27 cm (p:0,019), apikal dört boşluk görüntülerden SA mediyo-lateral çapının 4,87 cm (p:0,032), SA hacim indeksinin 42,5 ml/m² (p:0,034), SA alanının 22,25 cm² (p:0,043), sağ atriyum hacminin 53 ml (p:0,043) üzerinde olması ve SAA septal duvar bazal D3 dalga hızının 11,95 cm/sn altında olması (p:0,046) olarak belirlendi. Sonuç: Atriyal fibrilasyonda KV uygulanacak hastalarda DDG bulgularının da kullanılması, daha yüksek enerji değerlerine ihtiyaç duyulan hastaların seçiminde yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Atriyal Fibrilasyon, Kardiyoversiyon, Sol Atriyum, Sol Atriyal Apendiks, Doku Doppler Görüntüleme

The Relationship Between Cardioversion Energy Required for Sinus Rhythm and Left Atrial / Left Atrial Appendage Tissue Doppler Findings in Atrial Fibrillation Patients Undergoing Electrical Cardioversion

Abstract

Objective: We aimed to determine the left atrial (LA) and left atrial appendage (LAA) tissue Doppler imaging (TDI) findings that can be used to determine the initial cardioversion (CV) energy in patients with atrial fibrillation (AF) undergoing CV, and to define echocardiographic variables associated with AF recurrence. Methods: 27 patients who underwent electrical CV were included in the study. LA and right atrium diameters, area, volume and atrial myocardial contraction velocities were evaluated with TDI. In transesophageal echocardiography, LAA flow velocities, area, and LAA wall TDI were evaluated. 100 J, 150 J, 200 J biphasic CV was applied to the patients starting with 50 J until sinus rhythm (SR) was achieved. Patients were re-evaluated by electrocardiography in terms of recurrence of AF at 1 month. Results: Cardioversion success rates were 20% with 50 J, 56.6% with 100 J, 73.3% with 150 J, and 90% with 200 J. Patients with successful CV were divided into 2 groups, with required energy levels of ≤ 100 J and> 100 J. The parameters related with high energy values needed for restoration of SR were D3 velocity of LAA basal septal wall (p:0,005), filling velocity of LAA (p:0,008), E' velocity of LA basal-anterior wall (p:0,009), D3 velocity of LAA mid-septal wall (p:0,025). At 1 month follow-up AF recurrence was 40,7%. The parameters associated with AF recurrence were medio-lateral diameter right atrium >4,27 cm (p:0,019), the medio-lateral LA diameter in apical four chamber views >4,87 cm (p:0,032), LA volume index >42,5 ml/m² (p:0,034), left atrium area >22,25 cm ² (p:0,043), right atrial volume >53 ml (p:0,043), SAA septal wall basal D3 velocity < 11,95cm / s (p:0,046). Conclusions: The use of TDI findings in patients who will undergo CV in atrial fibrillation may be helpful in the selection of patients who need higher energy values.

Keywords: Atrial Fibrillation, Cardioversion, Left Atrium, Left Atrial Appendage, Tissue Doppler Imaging

Presentation ID/Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Erişkinlerde Diz Menisküs Patolojileri ile Dikkat Eksikliği/hiperaktivite Semptomlarının İlişkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Gözde Türkoğlu[1]

[1]*T.C. Sağlık Bakanlığı Konya Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Gözde Türkoğlu*

Özet

Amaç: Çalışmada diz menisküs ve bağ patolojilerinin dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu (DEHB) semptomları ile ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç-Yöntem: Fizik tedavi ve rehabilitasyon kliniğine diz ağrısı ile başvuran ve menisküs ve/veya bağ patolojisi saptanan 48 erişkin hasta ile 30 sağlıklı erişkin kişi çalışmaya alındı. Yaş ve demografik bilgileri kaydedildi. Hastaların tümünde medial menisküs lezyonu vardı, ek olarak lateral menisküs veya bağ lezyonu varlığına göre gruplandırıldı. Dikkat eksikliği ve hiperaktivite semptomları için "Wender-Utah Derecelendirme Ölçeği-WUDÖ" ve "Erişkin Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu Kendi Bildirim Ölçeği-EDHBKBÖ" uygulandı. Bulgular: Yaş ortalaması kontrol grubunda 39.2±1.11, hasta grubunda 42.2±1.82 idi. İki grup arasında EDHBKBÖ puanları açısından anlamlı fark bulundu ($p<0.05$ kontrol ortalama:22.86±1.08, hasta ortalama:30±1.56). Hastalar içinde lateral menisküs lezyonu da olanlar ile olmayanlar arasında, EDHBKBÖ ve WUDÖ total ve tüm alt ölçek (irritabilite, depresyon, okul sorunları, davranış sorunları-dürtüsellik, dikkat eksikliği) puanları açısından anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). Hastalar ek olarak bağ lezyonu olanlar ve olmayanlar olarak gruplandırıldığında, iki grup arasında EDHBKBÖ puanları açısından fark yokken, WUDÖ total ve alt ölçek puanları açısından anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). Sonuç: Çocukluk çağı DEHB semptomları varlığının ergen obezitesi ve fiziksel aktivite azlığı ile ilişkili olması, yürüme analizlerinde bazı parametrelerde (kadans ve anterior pelvik açıda artış gibi) anormalliklerin görülmesi gibi veriler ile çalışma verilerimizin ışığında çocukluktan erişkinliğe kadar yaşam boyu DEHB semptomlarının kişilerin eklem sağlığı üzerinde olumsuz etkileri olabileceği düşünülebilir. Bu nedenle DEHB tanısı olan çocuk ve ergenlerin prospektif desenli çalışmalarla takip edilmesi ve sonucunda gerekli medikal ve medikal olmayan müdahalelerin yapılması uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dikkat Eksikliği, Hiperaktivite, Meniskopati

Presentation ID/Sunum No= 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Erzurum İli 65 Yaş Üzeri Alzheimer Demans Hastalarında Bilinçsel Bozukluğun İşlevsel Yönüyle Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Ayfer Ertekin[1]

[1]*Siirt Özel Hayat Hastanesi*

Özet

Demans bellek bozukluğuna lisan, yönelim, praksi, soyut düşünme, problem çözme gibi bilişsel işlevlerden en az birinin eşlik etmesiyle iş ve/veya sosyal yaşamda fonksiyon kaybının ortaya çıkmasıdır. Alzheimer hastalığı, demansın en sık görülen tipidir. Tüm demans tiplerinin %50-60'ını oluşturur. Demansta kognitif değerlendirmenin birincil amacı normal ya da yaşla özgü değişiklikler ile patolojik süreçlerin ayırt edilebilmesi; ikincil amacı ise kognitif bozukluğun niteliğinin belirlenmesi, belli bir tanıya ulaşılmasıdır. Demanslı hastalarda kognitif, davranışsal, işlevsel alan içinden bir kısım özellikleri ölçen ölçekler geliştirilmiştir. Bu üç alanın tümünü birden değerlendiren global skalalar da mevcuttur. Bunlardan pratikte günümüzde en yaygın olarak kullanılan Global Gerileme (bozulma) Skalası (Global Deterioration Scale -GDS-)dır. Bilinçsel tarama testlerinden ise özellikle Alzheimer hastalığında (AH) kognitif yıkımın ağırlığını saptamak, yıkımın zaman içindeki ilerleme hızını ve ilaca cevabı izlemek için, yurdumuzda da yaygın olarak kullanılan Mini Mental Durum Muayenesi (MMSE) testidir. Haziran 2010 - Temmuz 2011 tarihleri arasında Erzurum il merkezinde yaşayan 65 yaş ve üzerindeki kişilerde tarama testi puanlamasına göre Alzheimer demans düşünülen katılımcıların DSM-IV tanı kriterlerine göre tanısı kesinleştirildi. AH tanısı alan hasta sayısı 29 kişi, AH prevelans ise %6,4 olarak hesaplandı. AH tanısı alanların kognitif etkilenmenin işlevsel fonksiyon üzerine değerlendirilmesi yapıldı. Yaş dağılımına göre değerlendirildiğinde;65-74 yaş grubunda her iki cins için GDS 'ye göre, ileri evre AH yok iken, yaş grubu ilerledikçe 75 yaş ve üzeri ileri evre AH sayısında artış görüldü ve kadın hakimiyeti (14 kişi) vardı.75 yaş ve üzerine çıkıldıkça AH gelişme riski artmakta, hafif kognitif etkilenme oranında azalma görüldü ki bu da ileri yaşla beraber Alzheimer demans sıklığının arttığını göstermektedir. Bu çalışmada Erzurum ili 65 yaş üzeri Alzheimer Demans hastalarında bilinçsel bozukluğun işlevsel yönüyle değerlendirilmesi amaçlandı.

Anahtar Kelimeler: Demans, Alzheimer, Kognisyon, Günlük Yaşam Ölçeği

Presentation ID/Sunum No= 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evde Sağlık Hizmetlerinde Medikal Hologram Uygulamaları

Exp. Dr. Öznur Sarı[1]

[1]*Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Genel Müdürlüğü*

Özet

Holografi; çok sayıda araştırma ve uygulamalar ile oluşturulmuş ve geliştirilmesine devam edilen ileri bir görüntüleme tekniğidir.Holografinin;mühendislik ve tıbbi değerlendirme gibi birçok alanda kullanımı giderek artmaktadır ve önümüzdeki birkaç yıl içinde geleceğin bilgi teknolojilerinin;cerrahi, medikal tedavi, rehabilitasyon ve tıp eğitimi gibi sağlık hizmetleri alanında; hizmet sunulmasında ve kalitenin artırılmasında daha fazla fayda sağlayabilir.Sağlık uzmanları arasındaki; iletişim, iş birliği ve desteği en üst düzeye çıkarmanın yanı sıra; hem hastalara hem de sağlık çalışanlarına uygulamalarda büyük katkı sağlayabilmektedir. Medikal hologram uygulamaları;evde sağlık hizmetleri alanında en sık kullanılan uygulamalar kapsamında literatür bazında;uygulama, araştırma, geliştirme ve inovasyon aşamasında değerlendirilmiştir.Aynı zamanda tıbbi drone teknolojisi ile entegrasyonunun sağlanması da düşünülmektedir. Holographic Telepresence teknolojisi, özellikle sağlık hizmetleri alanında modern iletişim sistemlerini deneyimleme şeklimize yepyeni bir boyut kazandırıyor.Dolayısıyla ister izole alanlarda ister uzak bir savaş alanında olsun, hastaların uzaktan tedavi edilmesinde büyük bir imkan sağlıyor. Holografi tıpta devrim yaratma yolunda.Cerrahi, tedavi, rehabilitasyon ve eğitim alanında hasta verilerini görselleştirmek için bir araç olabilir. Manyetik Rezonans Görüntüleme ve ultrason taramaları gibi mevcut sistemler, gelişmiş görüntüleme teknolojisini kullanarak karmaşık veriler üretir. Bu teknoloji, tam renkli, bilgisayar tarafından oluşturulan 3D hologramlar üretme yeteneğine sahiptir. Bu 3D görüntüleri eğitim ve görüntüleme için kullandığınızda, hologramlar için görüntüleme cihazı veya gözlük gerekmez. Öğrenciler ve sağlık uzmanları, üç boyutlu görüntülere engelsiz bir şekilde bakabilirler. Bu görüntüler, beyin, kalp, karaciğer, akciğerler, sinirler ve kaslar gibi vücudun inanılmaz derecede karmaşık organlarını ve sistemlerini incelemede öğrenciye dokunsal geri bildirimde de bulunabilmektedir. Uygun maliyetli iyileştirme, klinik iş birliği, sorunsuz sanal bakım ekibi danışmanlığı, kaynakların etkili bir şekilde ölçeklendirilmesi ve düşük seyahat maliyetleri, bakımın sürekliliğinin artırılması ve kırsal alanlarda uzman danışmanlara erişimin artırılması açısından da ek fayda sağlayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Holografi,evde Sağlık, Medikal Hologram

Presentation ID/Sunum No= 399

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebelik Yaşına Göre Düşük Doğum Ağırlıklı Geç Preterm Bebeklerde Neonatal Morbiditeler

Asst. Prof. Dr. Nuran Üstün[1]

[1]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Gebelik yaşına göre küçük (SGA) ve gebelik yaşına uygun (AGA) doğan geç preterm bebekler arasında neonatal morbiditeleri karşılaştırmak Gereç ve yöntem: Hastanemizde 2017-2019 yılları arasında doğan 430 geç preterm (34-36 gebelik haftası) bebeklerin kayıtları retrospektif olarak incelendi. Bu bebeklerden 73 SGA bebek çalışma grubunu ve 275 AGA bebek kontrol grubunu oluşturdu. SGA, doğum ağırlığının gebelik haftasına göre 10 persentilin altında, AGA doğum ağırlığının 10-90 persentil arasında olması olarak tanımlandı. Birincil sonuç yenidoğanın geçici takipnesi (YDGT) ve respiratuar distress sendromu (RDS) toplamından oluşan kompozit solunum morbiditesi idi. Yenidoğan ağırlığı ile neonatal morbiditeler arasındaki ilişkiyi incelemek için çok değişkenli regresyon modelleri kullanıldı, ayarlanmış göreceli risk (aRR) ve %95 güven aralıkları (CI) hesaplandı. Bulgular: SGA ve AGA gurubunda ortalama gestasyon yaşı (sırasıyla 35.4±0.7 ve 35.4±0.8, p=0.82) ve doğum ağırlığı ise (sırasıyla 1970±221 ve 2677±280 gr, p <0.001) idi. SGA ve AGA grupları arasında kompozit solunum morbidite riski açısından anlamlı bir fark yoktu (%24.7-%29.1, aRR 0.76, %95 CI 0.41–1.41). YDGT (%17.8-%20.4, p=0.63) ve RDS (%6.8-%8.7, p=0.61) oranları da benzer idi. Ancak SGA grubunda hipoglisemi, beslenme güçlüğü, sarılık, yoğun bakıma yatış riskinin anlamlı olarak arttığı saptandı. Benzer şekilde tam emzirmeye geçiş ve hastanede kalma sürelerinin SGA bebeklerde daha uzun idi. Sonuç: Geç preterm bebeklerde gebelik yaşına göre düşük doğum ağırlığı ile doğmak, solunum morbiditileri dışındaki neonatal dönem morbiditelerini artıran ek bir risk faktörüdür.

Anahtar Kelimeler: Geç Premature, Gebelik Yaşına Göre Küçük, Neonatal Morbidite, Solunum Komplikasyonları

Presentation ID/Sunum No= 377

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gleason Skoru 6 Prostat Kanseri Hastalarında Evreleme Amaçlı Ga-68 PSMA PET-BT'nin Tanısal Etkinliği

Assoc. Prof. Dr. Savaş Karyağar[1]

[1]*Prof Dr Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Nükleer Tıp Kliniği*
**Corresponding author: Savaş Karyağar*

Özet

Amaç: Gleason skoru 6 olan hastalarda evreleme aşamasında yapılan Ga-68 PSMA PET-BT'nin tanısal etkinliğini araştırmak Materyal Metod: 2017 Temmuz ile 2020 Aralık tarihleri arasında kliniğimize Ga-68 PSMA PET-BT görüntüleme için başvuran ve Gleason skoru 6 olan prostat kanseri hastalarının görüntüleri retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya 30 hasta dahil edildi. Hastalar, D'amico risk skorlamasına göre gruplandırıldı. Serum PSA değerleri ile görüntüleme bulguları arasındaki ilişki incelendi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 71.5 ± 7.6 (61-88) idi. D'amico risk sınıflamasına göre 14 hasta düşük, 9 hasta orta, 7 hasta yüksek riskli idi. Serum PSA değerleri ortalama 13.78±10.34 (2.16-38.97) ng/ml idi. Ga-68 PSMA PET-BT görüntülemede 26 hastada (%86.6) PSMA pozitif primer prostat lezyonu tespit edilmiş iken 4 (%13.4) hastada ise prostat bezinde primer tümör varlığını düşündürecek PSMA tutulumu izlenmedi. PSMA pozitif primer prostat bezi tümörlerinin SUVmax. değerleri ortalama 6.84±5.79 (2.4-27.93) idi. Ga-68 PSMA PET-BT görüntülemede hiçbir hastada metastatik lenf nodu veya uzak metastaz tespit edilmedi. Diamico risk grupları ile primer tümörün SUVmax. değeri arasında pozitif yönlü orta düzeyde anlamlı korelasyon mevcut idi (p:0.043). Serum PSA değeri ile primer tümörün SUVmax. değeri arasında ise anlamlı ilişki tespit edilmedi(p:0.09). Sonuç: Orta-Yüksek risk grubu hastalar da dahil olmak üzere Gleason skoru 6 hastalarda Ga-68 PSMA PET-BT görüntüleme ile tedavi planını değiştirecek metastaz tespit edilmez iken primer tümör SUVmax ile risk grupları arasında pozitif korelasyon mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanseri, Ga-68 Psma Pet-Bt, Gleason Skoru 6

Diagnostic Effectiveness of Ga-68 PSMA PET-CT for Staging Purposes in Patients With Gleason Score 6 Prostate Cancer

Abstract

Aim: To investigate the diagnostic efficiency of Ga-68 PSMA PET-CT performed at the staging stage in patients with a Gleason score 6. Material Method: Images of prostate cancer patients with a Gleason score 6 who were admitted to our clinic for Ga-68 PSMA PET-CT imaging between July 2017 and December 2020 were retrospectively analyzed. Thirty patients were included in the study. Patients were grouped according to the D'amico risk scoring. The relationship between serum PSA values and

imaging findings was examined. Results: The mean age of the patients was 71.5 ± 7.6 (61-88). According to the D'amico risk classification, 14 patients were low risk, 9 patients were medium risk, 7 patients were high risk. Serum PSA values averaged 13.78 ± 10.34 (2.16-38.97) ng/ml. In Ga-68 PSMA PET-CT imaging, PSMA positive primary prostate lesion was detected in 26 patients (86.6%), while PSMA involvement was not observed in 4 (13.4%) patients, suggesting the presence of a primary tumor in the prostate gland. PSMA positive primary prostate gland tumors SUVmax. values were on average 6.84 ± 5.79 (2.4-27.93). No metastatic lymph node or distant metastasis was detected in any of the patients on Ga-68 PSMA PET-CT imaging. SUVmax of the primary tumor with diamico risk groups. There was a moderate positive correlation between the values (p: 0.043). The serum PSA value and SUVmax of the primary tumor. There was no significant relationship between the value (p: 0.09). Conclusion: While Ga-68 PSMA PET-CT imaging did not detect metastases that would change the treatment plan in Gleason score 6 patients, including patients in the medium-high risk group, there is a positive correlation between primary tumor SUVmax and risk groups.

Keywords: Prostate Cancer, Ga-68 PSMA PET-CT, Gleason Score 6

Presentation ID/Sunum No= 438

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Glioblastom Tanılı İleri Yaş Olgularda Kemoradyoterapi Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Beyhan Ceylaner Bıçakcı[1] , Dr. Fatih Demircioğlu[1]

[1]Kartal Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Beyhan Ceylaner Bıçakcı*

Özet

Amaç :İleri yaş (≥65 yaş) glioblastom tanılı olgularda standart fraksiyonasyon ile radyoterapi ve eş zamanlı, adjuvan temozolamide kullanımınınsağkalım üzerine etkisi ve sağkalımı etkileyen parametreleri değerlendirmek Materyal metod:Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesinde tedavi gören ≥65 yaş glioblastom tanı 20 olgu retrospektifdeğerlendirilmiştir. Performans skoru (ECOG≤2 yada Karnofsky Performans Skoru > 60) ve tedavi uyumu iyi olan tüm olgulara 60Gy/30 fr radyoterapi eş zamanlı 75 mg/m2 ve adjuvan 150-200mg/m2 temozolamide kemoterapisi planlanmıştır. Tüm olguların yaş, cinsiyet, komorbidite varlığı, KPS durumu, cerrahi rezeksiyon tipi, tümör boyutu, tümör lokalizasyonu, radyoterapi tekniği, eş zamanlı ve adjuvan kemoterapi uyumu değerlendirilmeye alınmıştır. İstatistiksel değerlendirmede SPSS 17. sistemi kullanılmış p değeri<0,05 anlamlı kabul edilmiştir. Sonuçlar:Olguların medyan takibi 12,3 aydır. Medyan yaş 68,5(65-82) olup 12 kadın ve 8 erkek mevcuttu.Olguların %85 inde KPS skoru 100-70 idi.Radyoterapi 60Gy/30 fraksiyon planlanmış olup 9 olguya volümetrik ark terapi (VMAT), 11 olguya üç boyutlu konformal radyoterapi (3DRT) ile tedavi edildi. Adjuvan temozolamide 8 olguda, planlanan hedefin altında kalmış olup bu olguların 6'sında hematotoksisite gelişmiştir. Sağkalım 1.yıl ve 2.yılda sırasıyla %55, %22 tespit edilmiştir. Hastalıksız sağkalım medyan 7,5 aydır. Univariye analizde, KPS skoru, tümör çapı, multipl lezyon varlığı, cerrahi rezeksiyon tipi, adjuvan kemoterapi uyumu ve hematotoksisitenin sağkalımı anlamlı düzeyde etkilediği izlenmiş yaş, cinsiyet, komorbidite varlığı, radyoterapi tekniği, eş zamanlı temozolomide kullanımının ise sağkalıma etkisi olmadığı görülmüştür. Hastalıksız sağkalım değerlendirildiğinde hematotoksisite dışında sağkalımı anlamlı derecede etkileyen tüm parametrelere benzer şekilde anlamlılık izlenmiş ek olarak eş zamanlı kemoterapi uyumu ile hastalıksız sağkalım arasında anlamlılığa yakın ilişki olduğu gözlenmiştir. Anlamlılık tespit edilen parametrelerin multivariye analizinde sağkalımı ve hastalıksız sağkalımı etkileyen bağımsız prognostik faktör bulunmamıştır. Tartışma:Performans durumu ve tedavi uyumu iyi olan ileri yaş glioblastom tanılı olgularda standart fraksiyonasyon ile konkomitant kemoradyoterapi ve adjuvan kemoterapi uygulaması ile beklenen literatür ile uyumlu sağkalım sonuçlarına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Glioblastom, Radyoterapi, İleri Yaş

Chemoradiotherapy Results in Elderly Patients With a Diagnosis of Glioblastoma: A Single Center Experience

Abstract

Purpose: To evaluate the effect of standard fractionation with radiotherapy and concurrent adjuvant temozolamide use on survival and the parameters affecting survival in elderly patients (65 years of age) with a diagnosis of glioblastoma. Material and method: Twenty cases with a diagnosis of glioblastoma aged ≥65 years were evaluated retrospectively. 60Gy / 30 fr radiotherapy concurrent 75 mg / m2 and adjuvant 150-200mg / m2 temozolamide chemotherapy was planned for all patients with good performance score ECOG≤2 and treatment compliance. Age, gender, comorbidity, KPS status, surgical resection type, tumor size, tumor localization, radiotherapy technique, concomitant and adjuvant chemotherapy compliance of all cases were evaluated. SPSS 17. system was used for statistical analysis and p value <0.05 was considered significant. Results: The median follow-up time was 12.3 months. Median age was 68.5 (65-82) KPS score was 100-70 in 85% of the cases. Adjuvant temozolamide was below the planned target in 8 cases and hematotoxicity developed in 6 of these cases. Survival was determined as 55% and 22% at 1 year and 2 years, respectively. In univariate analysis, KPS score, tumor size, presence of multiple lesions, surgical resection type, adjuvant chemotherapy compliance and hematotoxicity were observed to significantly affect survival, age, gender, comorbidity, radiotherapy technique, and concurrent use of temozolomide were found to have no effect on survival. When disease-free survival was evaluated, similarity was observed for all parameters that significantly affected survival except hematotoxicity. In addition, it was observed that there was a close significant relationship between concurrent chemotherapy compliance and diseasefree survival. Independent prognostic factors affecting survival and disease-free survival were not found in the multivariate analysis of the parameters with significance. Discussion: Standard fractionation with concomitant chemoradiotherapy and adjuvant chemotherapy yielded survival results consistent with the expected literature in patients with advanced age glioblastoma with good performance and treatment compliance.

Keywords: Glioblastoma,elderly Patient,radiotherapy

Presentation ID/Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Göğüs Hastalıkları Hastanesinde Yatan Alzheimer Tanılı Hastaların Nutrisyonel Durumunun Değerlendirilmesi

Dr. Ramazan Baldemir[1]

[1]*Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Ramazan BALDEMİR*

Özet

GİRİŞ Alzheimer hastalığı, sayısı giderek artan ve kişinin yaşam kalitesini ciddi düzeyde bozan nörolojik bir hastalıktır. Yapılan araştırmalar beslenme müdahalelerinin alzheimer hastalığı riskini azaltmak için etkili olabileceğini belirtmektedir. Bununla birlikte alzheimer hastalarında malnutrisyon sık görülen bir durumdur. Dolayısı ile bu hastalara beslenme desteğinin sağlanması oldukça önemlidir. Bu çalışma ile 2019 yılında nutrisyon birimine konsulte edilen akciğer hastalıkları nedeni ile yatırılmış alzheimer tanılı hastaların nutrisyonel durumunun değerlendirilmesi amaçlandı. GEREÇ VE YÖNTEM Hastanemiz nutrisyon birimine 2019 yılında konsulte edilen alzheimer tanılı hastaların verileri nutrisyon poliklinik kayıtlarından tarandı. Hastaların yaş, cinsiyet, vücut kitle indeksleri (VKİ), NRS-2002 (Nutrisyonel Risk Skoru), albumin düzeyi ve hastalara önerilen nutrisyonel destek tedavileri tespit edildi. Verilerin frekans ve yüzde dağılımı hesaplandı. BULGULAR: 19'u (%36,6) kadın, 33'ü erkek(%63,4) toplam 52 hasta değerlendirildi. Yaş ortalaması 82,25 idi. En küçük yaş 55 iken en yüksek yaş 93 idi. VKİ ortalaması 24,2, NRS ortalaması 3.98 idi. NRS 3'ün altında olan hasta yoktu. Hastaların %7,6 sında akciğer malignite tanısı, %38,4 ünde pnömoni, %28,8'inde Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı(KOAH) tanısı mevcuttu. Hastaların %28,9'una oral beslenme desteği(OBD), %17,3'üne tüplü beslenme, %50'sine paranteral beslenme desteği başlanırken %3,8'ine besin takibi önerilmişti. Hastaların %15,3'ünde VKİ: <18,5, %61,7'sinde 18,5-25, %11.5'inde 25-30, %11,5'inde >30 idi. VKİ 25'in üzerinde olan hastaların %50'sine paranteral destek, %33,4'üne OBD, %16,6'sına tüplü beslenme desteği başlanmıştı. Albumin değerlerinin ortalaması 22,5 g/L iken sadece %1,9'unun albumin değeri normal sınırlarda idi. TARTIŞMA VE SONUÇ: Alzheimer tanısı bulunanlarda malnutrisyon oranları ve paranteral destek ihtiyacı oldukça yüksektir. Ayrıca hastalardaki albumin düşüklüğü dikkat çekmektedir. Sonuç olarak Alzheimer tanılı hastalarda nutrisyonel durum değerlendirmesinin önemli olduğu, bu hastalara protein eksikliği de dikkate alınarak beslenme desteğinin gecikmeden başlanması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer, Beslenme, Göğüs Hastalıkları, Nutrisyon

Presentation ID/Sunum No= 278

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gonartroz Hastalarında Lokal % 1 Lik Lidokain Enjeksiyon Tedavisinin Ağrı ve Diz Fonksiyonuna Etkisi

Dr. Gülşah Yaşa Öztürk[1]

[1]*Adana Şehir Eğitim Ve Arştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Gülşah Yaşa Öztürk*

Özet

Dünya sağlık örgütünün verilerine göre, erkek hastalarda sekizinci ve kadın hastalarda dördüncü dizabilite nedeni olan gonartroz, en sık görülen osteoartrit formudur. Tedavide amaç, hastanın ağrı kontrolünü sağlıyarak, fonksiyonel durumunu iyileştirmektir. Bu hastalara yaşam tarzı değişiklikleri, egzersiz, fizik tedavi ve analjezik ilaç tedavileri önerilebilmektedir. Hastaneye geliş sayı ve süresinin kısıtlandığı COVİD-19 pandemisi döneminde, hızlı, etkili, yan etkisi az bir yöntem olan, % 1 lik lidokain kullanılarak uygulanan Nöralterapi yöntemi hastalara seçenek olarak sunulabilmektedir. Nöralterapi yönteminde, ağrılı alandaki cilt dokusuna subkutan olarak 0,5 cc kadar enjeksiyon uygulanır. Bu çalışmada amacımız, Gonartroz tanısı ile polikliniğimize başvuran hastalarda nöralterapi uygulamasının diz ağrısı ve diz fonksiyonu üzerine etkilerini göstermektir. 01 Aralık 2020-01 Nisan 2021 tarihleri arasındaki 4 aylık süreçte Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi fizik tedavi ve rehabilitasyon polikliniğine diz ağrısı ile başvuran, American College of Rheumatology (ACR) Tanı kriterlerine göre Gonartroz tanısı konulan 35 hasta çalışmamıza dahil edildi. Nöralterapi uygulamasının tedavi öncesinde ve 3. Seans sonunda olmak üzere VAS ağrı skoruna ve Lysholm Diz Skorlama Ölçeğine etkisi değerlendirildi. İstatistiksel yöntem için SPSS 27.0 kullanıldı. Sonuçların istatiksel analizine göre VAS ağrı skoru, tedavi sonrası değeri, tedavi öncesine göre anlamlı ($p < 0.05$) derecede azaldı. Lysholm Diz Skorlama Ölçeğinde hastaların diz fonksiyonunda tedavi sonrası artış istatiksel olarak anlamlı olarak ($p < 0.05$) saptandı. Bu yöntemin gonartroz tanılı hastalarda ağrı, fonksiyonel durum ve maliyet tasarrufu açısından fayda sağlayabileceğine düşünüyoruz. COVİD-19 pandemi döneminde hastanede uzun süre bulunmayı gerektirmeyen, hızlı, yan etkisi az ve etkili enjeksiyon yöntemlerinin, kullanımının hastane poliklinik ve acil servislerindeki yoğunluğu azaltacağını düşünüyoruz. Az sayıda randomize kontrollü çalışmada sınırlı sayıda deneysel denek vardır, ancak bunu genel olarak ve özellikle tolerabilitesini doğrulamak için daha büyük ölçekli ve randomize klinik çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Gonartroz, Ağrı, Lokal Lidokain Enjeksiyon

Presentation ID/Sunum No= 317

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Halkın Sıkça Kullandığı Bitkiler ve Antibakteriyel Etkinlik Düzeyleri

Prof.Dr. Harun Alp[1] , Asst. Prof. Dr. Hale Köksoy[1] , Ma. St. Mehmet Fatih Derin[2] , Prof.Dr. Nizami Duran[2] , Inst. Dr. Hasan Asil[3]

[1] Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, 70200, Karaman, Türkiye
[2] Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, 31060, Hatay, Türkiye
[3]Mustafa Kemal Üniversitesi, Altınözü Tarım Bilimleri Meslek Yüksekokulu, 31060, Hatay, Türkiye.
**Corresponding Author: Hale Köksoy*

Özet

Tıbbi bitkiler hastalıkların tedavisinde uzun zamandır kullanılmaktadır. Bitkiler, ümit vaat eden terapötik bileşiklerin varlığı nedeniyle yaygın olarak yeni farmasötik kaynaklar olarak kullanılır. Bulaşıcı hastalıklar, kısmen bakteriyel genomun mutajenik doğası nedeniyle dünya çapında milyonlarca insanın ölümlerinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmada, Çörek otu (Nigella sativa), Badem (Prunus dulcis), Chia (Salvia hispanica), Defne (Laurus nobilis L.), Sarı kantaron (Hypericum perforatum) ve Hindistan cevizi (Cocos nucifera) bitkilerinden uçucu ve sabit yağlar elde edilmiştir. Bu yağlar üzerine, tüp dilüsyon yöntemi kullanılarak, Staphylococcus aureus (Gram +), Escherichia coli (Gram -) ile Pseudomonas aeruginosa (Gram -) bakterilerine karşı antimikrobiyal etkinlikleri değerlendirilmiştir. Yapmış olduğumuz çalışmanın sonuçlarına göre; Escherichia coli için Chia tohumu yağı (Salvia hispanica) 12.5 µg/mL ve Hindistan Cevizi yağı (Cocos nucifera) 12.5 µg/mL olarak en etkili antibakteriel dozdur. Staphylococcus aureus için Çörek otu yağı (Nigella sativa) 0.21 µg/mL ile çalışmadaki en iyi antibakteriyel MIC dozu yakalanmıştır. Tüm bitkilerde Pseudomonas aeruginosa için 25 µg/mL eşit dozun, MIC değerine sahip olduğunu görmekteyiz. Bitkilerin hem Gram-pozitif hem de Gram-negatif bakterilere karşı anti-bakteriyel aktiviteye sahip oldukları gösterilmiştir. Bu sonuçlar, bakteri türlerine karşı antibakteriyel aktivitelerden sorumlu ümit verici bileşikler bulma olasılığı açısından en üst düzeye çıkarabilecek bitki türlerinin seçilmesi için bir kılavuz görevi görebilir.

Anahtar Kelimeler: Nigella Sativa, Prunus Dulcis, Salvia Hispanica, Laurus Nobilis, Hypericum Perforatum, Cocos Nucifera ve Antibakteriyel Etki.

Commonly Used Plants and Antibacterial Activity Levels

Abstract

Medicinal plants have long been used in the treatment of diseases. Plants are widely used as new pharmaceutical sources due to the presence of promising therapeutic compounds. Infectious diseases

play an important role in the deaths of millions of people worldwide, partly due to the mutagenic nature of the bacterial genome. In this study, essential and fixed oils were obtained from Black seed (Nigella sativa), Almond (Prunus dulcis), Chia (Salvia hispanica), Laurel (Laurus nobilis), St. John's Wort (Hypericum perforatum) and Coconut (Cocos nucifera) plants. Antimicrobial activities against Staphylococcus aureus (Gram +), Escherichia coli (Gram -) and Pseudomonas aeruginosa (Gram -) bacteria were evaluated on these oils by using tube dilution method. According to the results of our study; Chia seed oil (Salvia hispanica) 12.5 µg/mL and Coconut oil (Cocos nucifera) 12.5 µg/mL is the most effective antibacterial dose for Escherichia coli. For Staphylococcus aureus Black seed oil (Nigella sativa) achieved the best antibacterial MIC dose in the study with 0.21 µg/mL. For Pseudomonas aeruginosa, we see that an equal dose of 25 µg/mL has MIC values in all plants. Plants have been shown to have anti-bacterial activity against both Gram-positive and Gram-negative bacteria. These results can serve as a guide for selecting plant species that can maximize the probability of finding promising compounds responsible for antibacterial activities against bacterial species.

Keywords: Nigella Sativa, Prunus Dulcis, Salvia Hispanica, Laurus Nobilis, Hypericum Perforatum, Cocos Nucifera and Antibacterial Effect.

Presentation ID/Sunum No= 180

Oral Presentation / Sözlü Sunum

HbA1c Düzeyinin Uzun Dönem Koroner Arter Bypass Greft Açıklığı Üzerindeki Etkisi

Asst. Prof. Dr. Mürsel Şahin[1] , Dr. Savaş Özer[2] , Dr. Öğretim Üyesi Oğuzhan Ekrem Turan[1]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Trabzon Kanuni Training and Research HospitalL
**Corresponding author: Mürsel*

Özet

AMAÇ: Diabetes mellitus, koroner arter hastalığı olan hastalarda çok önemli bir prognostik faktördür. Kompleks veya çok damar koroner arter hastalığı olan diyabetik hastalarda koroner baypas ameliyatı önerilmesine rağmen, kontrollü veya kontrolsüz diyabetin uzun vadede baypas greft açıklığını nasıl etkilediği henüz değerlendirilmemiştir. Bu çalışma, HbA1c düzeylerinin baypas greft açıklığı üzerindeki etkisini ortaya koymayı amaçlamaktadır. YÖNTEM: Mayıs 2012'den Ağustos 2017'ye kadar Karadeniz Teknik Üniversitesi Hastanesi'nde koroner anjiyografi yapılan toplam 606 koroner baypas ameliyatı hastası değerlendirildi. Tüm koroner anjiyogramlar analiz edildi ve greftler açık veya tıkalı olarak sınıflandırıldı. Akım kısıtlamasına neden olmayan herhangi bir darlığı olan greftler patent olarak kabul edildi. Grup 1 herhangi bir grefti tıkalı hastalardan oluşurken, tüm greftleri patent olan hastalar grup 2 yi oluşturdu. Analiz için anjiyografinin son yılında mevcut tüm HbA1c ölçümlerinin ortalaması kullanıldı. Hastalar ayrıca ortalama HbA1c düzeylerine göre de analiz edildi: HbA1c <% 7 ise iyi kontrol edilen DM ve HbA1c ≥% 7 ise kontrolsüz DM olarak sınıflandı. BULGULAR: Çalışmaya 114 hasta dahil edildi ve 182'si venöz ve 105'i arteriyel greft olmak üzere toplam 287 greft incelendi. Çalışma popülasyonunun ortalama HBA1c'si 8.0 ± 1.7 mg / dl idi. Arter greftlerin ve safen greftlerin oklüzyon oranları sırasıyla % 12,4 ve % 25,2 idi. Ortalama greft yaşı 8.5 ± 5.2 yıldı. Gruplar arasında ortalama HbA1c düzeyleri açısından frk tespit edilmedi. P değerleri sırasıyla; arteriyel, saf rca, saf om ve saf diyagonal greftler için 0.10, 0.61, 0.38, 0.08. SONUÇLAR: HbA1c düzeylerinin uzun süreli koroner baypas greft açıklığı ile ilişkili olmadığı bulundu. Sadece greft yaşı> 5 yıl olması , uzun dönem greft açıklığı ile anlamlı şekilde ilişkilendirildi. Daha katı HbA1c kontrollü hastalar üzerinde yapılan çalışmalar farklı sonuçlar ortaya çıkarabilir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetes Mellitus, Koroner Bypass, Glikolize Hemoglobin

Influence of HbA1c Levels on Long-Term Coronary Artery Bypass Graft Patency

Abstract

BACKGROUND: Diabetes mellitus is a very important prognostic factor in patients with coronary artery disease. Although coronary bypass surgery is recommended in diabetic patients with complex or

multi-vessel coronary artery disease, how controlled or uncontrolled diabetes affects bypass graft patency in long term has not yet been evaluated. This study aims to reveal the effect of HbA1c levels on bypass graft patency. METHOD: From May 2012 to August 2017, a total of 606 patients with coronary bypass surgery who underwent coronary angiography were evaluated at Karadeniz Technical University Hospital. All coronary angiograms were analyzed and grafts were classified as patent or occluded. Grafts with any stenosis not causing flow restriction were accepted patent. Group 1 consisted of patients with any occluded graft and group 2 with all grafts patent. The average of all available HbA1c measurements within the last year of the angiography was used for analysis. Patients were also analyzed according to the average HbA1c levels: well-controlled DM if HbA1c <7% and uncontrolled DM if HbA1c ≥7%. RESULTS: 114 patients were included in the study with a total of 287 grafts, 182 were venous and 105 were arterial grafts. The average HBA1c of the study population was 8.0±1.7 mg/dl. Occlusion rates of artery grafts and saphenous grafts were 12,4% and 25.2%, respectively. The m graft age was 8.5±5.2 years. HbA1c levels were similar in arterial and saphenous grafts according to the presence of occlusion or not with the p values 0.10, 0.61, 0.38, 0.08 for arterial, saf rca, saf om and saf diagonal grafts, respectively. CONCLUSIONS: HbA1c levels were not found to be associated with long-term coronary bypass graft patency. Only graft age > 5 years was significantly associated with long-term graft patency. Studies on more strict HbA1c controlled patients may reveal different results.

Keywords: Diabetes Mellitus, Coronary Bypass, Glycolized Hemoglobin

Presentation ID/Sunum No= 333

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hematolojide Covıd-19 Etkisi

Dr.Öğr.Üyesi V.hülya Üzel[1] , Dr.Öğr.Üyesi Kamil Yılmaz[2] , Prof.Dr. Murat Söker[1]

[1]Dicle Üniversitesi Çocuk Hematoloji Ve Onkolojisi
[2]Dicle Üniversitesi Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları

Özet

Giriş ve Amaç: SARS Cov2 infeksiyonu (Covıd-19) ile ilgili her geçen gün yeni çalışmalar yayınlanmaktadır.Özellikle hematolojik malignitelerde ve immunsupresif tedavi alan hastalarda enfeksiyonun genel popülasyona oranla daha sık görüldüğü ve daha ağır klinik bulgulara yol açtığı gösterilmiştir.Bu çalışmada , hematolojik hastalığı nedeniyle tedavi ve takip sürecindeyken Covıd-19 enfeksiyonu geçiren çocuk hastaların değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem:Calışmamızda Dicle Üniversitesi çocuk hematolojisi ve onkolojisi biriminde takip ve tedavi edilirken Covıd-19 ile enfekte olan hastalar geriye dönük olarak değerlendirildi.Hastaların demografik özellikleri yanında hematolojik hastalığın durumu,labaratuar bulguları,klinik ve tedavi özellikleri değerlendirildi. Çalışma için Sağlık Bakanlığından onay alınmıştır. Bulgular: Hastaların ortanca yaşı 68,5 (6-208) ay olup 5'i kız ,7'si erkekti. Hastaların 7 (%58,3) 'sinde temas öyküsü olduğu gözlenmiştir. Hastaların 7 (%58,3)'si semptomatik olup, 5(% 41,7)inde semptom gözlenmemiştir. 11 hastada Sars Cov2 PCR pozitifliği mevcuttu.Bir hastada sadece klinik ve radyolojik görüntüleme (Torax BT) ile tanı konulmuş ,PCR testi iki kez negatif saptanmıştı. 4 (%33,3) hasta ayaktan takip edilmiş olup 8 (%66,7) hasta hastaneye yatırılarak tedavi edilmişti.Hastanede ortalama yatış süresi 7,2(3-14) gün idi. En sık klinik başvuru şikayeti ateş olup 6 hastada (%50) saptanmıştı. Tanılarına göre incelendiğinde ;en sık Akut lenfoblastik lösemi (%75) hastalarında Covıd-19 gözlenmişti.Üç hasta Down sendromu +ALL tanılıydı.Bir hastada benign hematolojik hastalık (Akut ITP) tanısı mevcut iken 11 hastada malign hastalık mevcuttu.Kemoterapi tedavisi alan 11 malign hastanın % 90,9 'unda remisyonda ve tedavi sürecindeyken ;bir hasta da ise henüz tedavinin başındayken Covid-19 enfeksiyonu saptandı. En sık saptanan labaratuvar bulgusu nötropeniydi ve 8(% 66,7) hastada mevcuttu.Üç hastada akciğer tutulumu ön plandaydı. 2 (%16,7) hastada yoğun bakım ihtiyacı olmuştu.Hastalardan down sendromu +akut lenfoblastik lösemi tanılı 17 yaşındaki erkek hasta ;Covid-19 a bağlı ARDS/solunum yetmezliği /multiorgan yetmezliği nedeni ile kaybedildi. Sonuç : Hematolojik hastalığı olan özellikle kemoterapisi devam eden çocuk hastalar Covıd-19 enfeksiyonu için riskli bir grubu oluşturmaktadır. Nötropenik oldukları dönemde bu risk artmaktadır.Hasta grubumuzda; Covid-19 tanılı aile bireyleriyle temas sonrası tanı alma oranı yüksekti. Bu durum tedavide aksamalara neden olup primer hastalığın tedavisinde güçlük oluşturmaktadır.Ailelerin bu konuda bilinç düzeylerinin arttırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19,hematoloji,nötropeni

Presentation ID/Sunum No= 158

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipotiroidi Hastalarında Nötrofil / Lenfosit Oranı ile Lipid Paneli Arasındaki İlişki

Asst. Prof. Dr. Alper Sarı[1] , Asst. Prof. Dr. Erhan Bozkurt[1]

[1]Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları A.B.D
**Corresponding author: Alper SARI*

Özet

Hipotiroidizm sık görülen bir tiroid hormon bozukluğudur. Hipotiroidi laboratuvarında serum triiodotronin (T3) ve serum tiroksin (T4) değerleri düşük olabilirken, tiroid stimülan hormone (TSH) her zaman yüksek saptanır. Tiroid hormonlarının lipidlerin sentez, metabolizma ve regülasyonunda önemli rol oynadığı bilinmektedir. Düşük dansiteli lipoprotein (LDL-C), trigliserid (TG), total kolesterol düzeyleri, hipotiroidizmde artar. Hipotiroidizmde artan atherosklerotik lipid paneli ise kardiyovasküler riski arttırır. Bunun yanında hipotiroidizm, vücutta mikro düzeyde sistemik inflamasyona neden olur. Son yıllarda sistemik inflamatuar cevabı belirmede nötrofil-lenfosit oranı (NLO) kullanılmaya başlanmıştır. NLO, rutin tam kan sayımı ile elde edilebilen, ucuz, basit bir inflamatuar göstergedir.Biz bu çalışmada hipotiroidizmde artan lipid panel değerleri ile NLO arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçladık.18-45 yaş aralığında olan daha önce herhangi bir kronik hastalığı olmayan, başvuru esnasında hipotiroidi tanısı alan 110 hastanın hipotiroidi tedavisi başlamadan önce serum TSH, T3, T4, LDL-C, TG, total kolesterol değerleri, nötrofil ve lenfosit değerleri retrospektif olarak hastane dosya sisteminden tarandı ve kaydedildi. Kontrol grubu olarak yine aynı yaş grubunda olup herrhangi bir hastalığı olmayan 115 hasta çalışmaya dahil edildi. Kontrol grubunun LDL-C, TG, total kolesterol, nötrofil ve lenfosit değerleri retrospektif olarak hastane dosya siteminde tarandı ve kaydedildi. Daha önce hipotiroidi, subklinik hipotiroidi tanısı alan, hipotiroidisi olup tiroid replasman tedavisine ragmen hipotiroidi, subklinik hipotiroidi kliniği devam eden, hiperlipidemesi olan veya anti-hiperlipidemik ilaç kullanan hastalar, kalp damar hastalığı olan,enfeksiyonu bulunan ve malignitesi bulunan hastalar çalışmaya alınmadı. Çalışma grubu ile kontrol grubu arasında nötrofil/lenfosit oranı ile lipid paneli arasındaki ilişki incelendi. Hipotiroidi hastalarının kontrol hasta grubu ile lipid panelleri karşılaştırıldığıda; hipotroidisi bulunan hasta grubunun LDL-C, TG, ve total kolesterol değerlerinde anlamlı yükseklik saptandı (sırasıyla; $p < 0.001$, $p < 0.001$, $p < 0.05$). NLO karşılaştırıldığında ise hipotiroidi hasta grubunun kontrol grubuna NLO değerlerinde anlalı yükseklik saptandı.Hipotroidi, lipoprotein metabolizmasının yanı sıra bazı sistemik inflamasyonu da arttırarak kardiyovasküler hastalık riskini arttırır.

Anahtar Kelimeler: Hipotiroidi,nötrofil/lenfosit Oranı,

Presentation ID/Sunum No= 240

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ileri Kalp Yetmezliği Olan Hastalarda Kardiyak Güç İndeksinin Prognostic Değeri

Dr. Ömer Yıldız[1]

[1]*Koç Üniversitesi Hastanesi*

Özet

Amaç: Miyokardiyal kontraktilite, ileri kalp yetmezliği (KY) olan hastalarda çok önemli bir rol oynar. Kardiyak güç, kardiyak kontraktilite indeksi olarak kabul edilir. Bu çalışma, ileri KY olan hastalarda istirahat kardiyak güç indeksinin (KGİ) prognostik değerini araştırmayı amaçlamaktadır. Yöntemler: Eylül 2010 ile Temmuz 2013 tarihleri arasında hastanemize başvuran ileri KY olan 172 hasta bu çalışmaya dahil edildi. Başlangıçta her hastada kalp kateterizasyonu uyguladı. Elde edilen hemodinamik parametreler advers olaylar (kardiyak mortalite, kardiyak transplantasyon ve sol ventrikül destek cihazı (SVDC) tedavisi) acısından takip edilerek inceledi. Bulgular: Median takip süresi 52 aydı. Bu süre zarfında, 10 kalp dışı ölüm (kanser veya felç nedeniyle), 50 kardiyak ölüm, 12 SVDC implantasyonu ve 10 kardiyak transplantasyonu gözlemledik. İstirahat KGİ için 0,36 Watt/m2 eşik değeri olarak belirlendi (Alan 0.650,% 95 confidence interval 0.55-0.74, p=0.048). Azalmış istirahat KGİ (<0,36 Watt/m2), artan advers olaylarla ilişkilendirildi. İstirahat KGİ'nin prognostik önemi yaş, cinsiyet, sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu, ortalama arter basıncı ayarlamasından sonra anlamlı kaldı (hazard ratio 0.62,% 95 confidence interval 0.37-1.02, p=0.006). Sonuç: Azalmış istirahat KGİ (<0.36 Watt/m2), ileri KY olan hastalarda artmış kardiyak mortalite riski ile ilişkiliydi.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak Güç İndeksi, Kalp Yetmezliği, Mortalite, Prognoz.

Prognostic Value of Cardiac Power Index in Ambulatory Patients With Advanced Heart Failure

Abstract

Background: Myocardial contractility plays a pivotal role in patients with advanced heart failure (HF). Cardiac power is considered an index of cardiac contractility. The present study aimed to investigate the prognostic value of the cardiac power index (CPI) at rest in patients with advanced HF. Methods: One hundred and seventy-two ambulatory patients with advanced HF admitted to our hospital were enrolled in this study between September 2010 and July 2013. At baseline, we performed cardiac catheterization for each patient. Then, we examined the hemodynamics parameters with longitudinal follow-up of adverse events (cardiac mortality, cardiac transplantation (HTx) and left ventricular assist device (LVAD) placement). Results: The median follow-up time was 52 months. During this time, we observed 10 non-cardiac deaths (due to cancer or stroke), 50 cardiac deaths, 12 LVAD implantations and 10 HTx. A threshold for CPI at rest of 0.36 Watts/m2 was ascertained (Area 0.650, %95 confidence interval 0.55-0.74, p=0.048). Decreased CPI at rest (<0.36 Watts/m2) was correlated with

increased adverse events. The prognostic relevance of CPI at rest remained significant after adjustment for age, gender, left ventricular ejection fraction, mean arterial pressure (hazard ratio 0.62, 95% confidence interval 0.37-1.02, p=0.006). Conclusions: A low CPI at rest (<0.36 Watts/m2) was associated with increased cardiac mortality risk in patients with advanced HF.

Keywords: Cardiac Power İndex, Heart Failure, Mortality, Prognosis.

Presentation ID/Sunum No= 413

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Immün Trombositopenik Purpuralı Hastaların Klinik, Laboratuar Bulguları ve Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Dr. Seher Yıldız Tacar[1] , Prof.Dr. Meliha Nalçacı[2]

[1]İstanbul Bakırköy Dr Sadi Konuk eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Hematoloji

Özet

Giriş:İmmün trombositopeni, trombosit membranlarının immün kompleks depozitleri veya otoantikorlar tarafından erken dönemde yıkılması ile meydana gelmektedir. Materyal ve metod:Çalışmamızda 1 Ocak- 31 Aralık 2016 tarihleri arasında İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı Hematoloji Bilim Dalı polikliniğine başvuran ve akut ya da kronik İmmün Trombositopeni tanısı ile takibe alınan hastaların klinik ve laboratuar bulguları ile tedavi sonuçları retrospektif olarak değerlendirildi. Sonuçlar:Çalışmadaki toplam 62 hastanın 43'ü kadın, 19'u erkek, olup yaş ortalamaları 46,21±17,973 (median: 20-87 yaş). Başvuru sırasında kadınlarda trombosit sayısı medianı 32.500/mm3 iken, erkeklerde ise 42.000/mm3 tüm hastalarda ise 35.400/mm³ saptandı, Median takip süresi 106,5 ay saptandı. Başlangıç tedavisi olarak 61 hastaya metilprednisolon uygulandı. Prednisolon alan hastaların 7'sine (%11,3) başlangıç dozu olarak 0.5 mg/kg, 47'sine (%75,8) 1mg/kg ve 7'si (%11,5) pulse şeklinde (3 gün arka arkaya 1gr) prednisolon uygulanmıştır. Prednisolon kullanımından 1 ay sonra ölçülen trombosit değerlerinin, prednisolon kullanımı öncesi ölçülen trombosit değerlerinden istatistiksel olarak anlamlı (p=0,000) olacak şekilde yüksek saptandı. Prednizolon 0.5 mg/kg doz uygulanan 7 hastanın trombosit ölçüm ortalaması 98.000/mm³, 1 mg/kg doz uygulanan 34 hastanın trombosit ölçüm ortalaması 112.300/mm³ ve pulse şeklinde doz uygulaması yapılan 7 hastada ortalama trombosit değeri 195.400/mm³ saptandı. Pulse şeklinde doz uygulaması yapılan hastalardaki trombosit değerleri diğer gruplarla karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek saptandı. Prednisolon sonrası hastalarımızın %52,1'inde komplet remisyon, % 27,1'inde parsiyel remisyon saptandı, %20.8'inde yanıt alınamamıştır. Çalışmamızda 13 (%21) hastaya eltrombopag 50 mg/gün tedavisi verilmiştir. Eltrombopag kullanımından 1 ay sonra ölçülen trombosit değerleri, eltrombopag kullanımı öncesi ölçülen trombosit değerlerinden istatistiksel olarak anlamlı (p=0,001) olacak şekilde yüksek bulunmuştur. Eltrombopag ile hastalarımızın %69,2'sinde komplet remisyon, % 15,4'ünde parsiyel remisyon sağlanırken yine %15.4'ünde yanıt alınamamıştır. Çalışmamız değerlendirilen 21 (%33,9) hastaya splenektomi yapılmıştır. Çalışmamızda toplam 24 (%38,7) hastaya farklı rejimlerde ek tedaviler uygulanmıştır. Sonuç: Çalışmamızda tedavi seçenekleri ile; hastalarımızın %61,3'ünde komplet remisyon, % 27,4'ünde parsiyel remisyon sağlanırken, %11.3'ünde yanıt alınmadı.

Anahtar Kelimeler: Immün, Trombositopeni, Eltrombopag, Prednisolon

Presentation ID/Sunum No= 138

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Implante Edilebilir Kardiyoverter Defibrilatörlü Hastalarda Farklı Ejeksiyon Fraksiyonu Seviyelerinin Ventriküler Aritmi Yükü Üzerine Etkileri

Dr. Zehra Erkal[1] , Prof.Dr. Cengiz Ermiş[2]

[1]Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Zehra erkal*

Özet

Giriş İmplante edilebilir kardiyoverter defibrilatörler (ICD), ani kardiyak ölümü (AKÖ) önlemek amacıyla geliştirilmiş cihazlardır. Genellikle sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (EF) <%35 olan hastalarda kullanılan bir yöntemdir. Biz kliniğimizde genellikle sekonder koruma amacıyla ICD implante ettiğimiz EF açısından birbirinden farklı fakat diğer yönlerden birbirine benzer iki hasta grubunda ventriküler aritmi analizleri yaparak EF değerinin ventriküler aritmi yükü üzerine etkisini göstermek amacıyla bu çalışmayı planladık. Metod Çalışmaya Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesinde 2004 Aralık ile 2008 Ağustos arasında ICD implante edilmiş, hala yaşayan, aritmi analiz takipleri merkezimizde yapılan 42 hasta alınmıştır. A grubunda (EF<%35) toplam ventriküler epizod sayısı 71(21 VF, 50 VT), NSVT sayısı 692, B(EF>%35) grubunda toplam ventriküler epizod sayısı 148 (66 VF, 82 VT), NSVT sayısı 1578 tespit edildi. A grubunda gelişen ventriküler aritmilerin spontan sonlanım sayısı 33, ATP ile sonlanma sayısı 21, defibrilasyon ya da kardiyoversiyon ile sonlanım sayısı 17 idi. B grubunda gelişen ventriküler aritmilerin spontan sonlanım sayısı 39, ATP ile sonlanım sayısı 67, kardiyoversiyon ve defibrilasyon ile sonlanım sayısı 61 tespit edildi. Kardiyoversiyon defibrilasyon şeklinde sonlanım sayısı açısından iki grup arasında anlamlı fark izlendi (p=0.039). Tartışma Birçok klinik çalışmada ICD'nin özellikle düşük EF grubunda mortalite üzerine belirgin olumlu etkileri olduğu gösterilmiştir. Genel olarak incelendiğinde hem primer hem de sekonder korunma çalışmalarında özellikle EF değeri düşük hastalar, ani kardiyak ölüm açısından yüksek riskli kabul edilip çalışmaya dahil edildiği için bu grupta ICD etkinliği tartışılmaz. Bizim çalışmamızda sol ventrikül EF değeri %15-65 arasında olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastalar EF değerlerine göre 2 gruba ayrıldı. Amacımız EF>%35 olan grupta da uygun endikasyonlar sağlanmışsa özellikle sekonder koruma amacıyla ICD implante etmenin yararlı olabileceğini göstermekti. Çalışmamızın sonuçlarıda bizim hipotezimizi destekledi. Sonuç Hem primer hem de sekonder korunma da ICD terapisinden yarar görecek hastaların seçiminde sadece EF değil diğer risk faktörleride göz önüne alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kardiyoversiyon, Defibrilasyon, Ejeksiyon Fraksiyonu

Presentation ID/Sunum No= 310

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Interferon Tedavisi Uygulanan Kronik Hepatit Hastalarında Tiroid Fonksiyon Bozukluğu Sıklığı

Asst. Prof. Dr. Fatih Eskin[1] , Prof.Dr. Melih Karıncaoğlu[2]

[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]İzmir Ekonomi Üniversitesi Gastroenteroloji Kliniği

Özet

Giriş ve Amaç Bu çalışmamızda, kronik hepatit B ve kronik hepatit C hastalarına uygulanmış interferon-alfa tedavisine bağlı gelişen tiroid fonksiyon bozukluklarının retrospektif olarak incelenmesini amaçladık. Gereç ve Yöntem Çalışmamıza, kronik hepatit B'li 80 hasta ve kronik hepatit C'li 40 hasta alındı. Kronik hepatit B'li hastalar IFN-α + lamivudin veya adefovir dipivoksil tedavisi ve kronik hepatit C'li hastalar IFN-α + ribavirin tedavisi uygulanmış hastalardı. Çalışma öncesinde, hastaların tamamında tiroid fonksiyon testleri normaldi. Hastaların başlangıç, 3. ay, 6. ay ve 12. aydaki fT3, fT4 ve TSH değerleri incelendi. Bulgular Hem hepatit B'li hem de hepatit C'li hasta grubunda, cinsiyetin tiroid disfonksiyonu gelişimi için anlamlı olmadığı bulundu. Ancak her iki grupta da tiroid disfonksiyonu gelişen hastaların çoğunluğu kadındı. Hepatit B'li grupta, daha küçük yaştaki hastalarda tiroid disfonksiyonunun geliştiği görüldü. IFN-α tedavisi ile her çeşit tiroid disfonksiyonunun gelişebildiği tespit edildi. Kronik hepatit B'li hastalara göre kronik hepatit C'li hastalarda, tiroid fonksiyon bozukluğunun daha sık geliştiği bulundu. Sonuç IFN-α tedavisi verilen hastalarda, tiroid fonksiyon bozukluğu gelişebileceği her zaman akılda tutulmalıdır. Kadın cinsiyet, kronik hepatit C hastalığı ve antitiroid otoantikor pozitifliği tiroid fonksiyon bozukluğu gelişimi için en önemli risk faktörleridir. IFN-α tedavisine başlamadan önce tüm hastaların TSH ve antitiroid otoantikorlarının kontrol edilmesini ve riskli olan hastalarda daha sık olmak üzere tedavi süresince (gerekirse tedaviden sonra da) her 3 ayda bir fT3, fT4, TSH ve antitiroid otoantikorlarına bakılmasını önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kronik Hepatit B, Kronik Hepatit C, İnterferon- Alfa, Tiroid Fonksiyon Bozukluğu

Frequency of Thyroid Dysfunction in Chronic Hepatitis Patients Treated With Interferon Treatment

Abstract

Introduction and Aim In this study; we aimed to search thyroid function disorders because of interferon -alpha treatment, used on patients with chronic hepatitis B and chronic hepatitis C, retrospectively. Material and Methods 80 patients with chronic hepatitis B and 40 patients with chronic hepatitis C participated in this study. Patients with chronic hepatitis B had used IFN-α + lamivudine or adefovir dipivoxil and patients with chronic hepatitis C had used IFN-α + ribavirin

treatment. All patients have normal thyroid function tests before this study. fT3, fT4 and TSH values of patients checked at the beginning, 3th month, 6th month and 12th month. Findings We found that gender is not significant for thyroid disfunction development in both hepatitis B and C group. But in both groups, most of the patients who developed thyroid disfunction were female. We found that thyroid disfunction developed in younger patients with hepatitis B. We found that all kind of thyroid function disorders are developed in patients taking IFN-α. It is found that thyroid function disorders develop more often in patients with chronic hepatitis C rather than patients with chronic hepatitis B. Conclusion We must always keep in mind that thyroid function disorders may occur in patients taking IFN-α treatment. Female gender, chronic hepatitis C and positive anti-thyroid autoantibodies are the most important risk factors for thyroid disfunction. We advise that TSH and anti-thyroid autoantibodies of all patient should be checked before IFN-α treatment and fT3, fT4, TSH, anti-thyroid autoantibodies should be checked periodically every three months and more often in high risk group during treatment (if necessary also after treatment).

Keywords: Chronic Hepatitis B, Chronic Hepatitis C, Interferon –alpha, Thyroid Function Disorders

Presentation ID/Sunum No= 383

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kalsifik Romatizmal Mitral Darlığında Serum Retinol, Alfa-Tokoferol ve 25-Hidroksivitamin D Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Assoc. Prof. Dr. Nesim Aladağ[1]

[1]*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Kliniği*
**Corresponding author: Nesim Aladağ*

Özet

Amaç: Romatizmal mitral stenoz (RMS), streptokok enfeksiyonunun bir sekeli olarak ortaya çıkan, otoimmün, ilerleyici yıkıcı bir kapak hastalığıdır. Epidemiyolojik çalışmalar; A, E VE D vitamini eksikliğinin otoimmün hastalıkların başlangıç duyarlılığı ve ciddiyeti ile ilişkisini desteklemektedir. Bu çalışmanın amacı, RMS hastalarında Retinol, Alfa-tokoferol ve 25 hidroksivitamin D serum düzeylerini değerlendirmek ve ekokardiyografi kullanılarak Wilkins skoru ve kalsifikasyon ile birlikte serum A,E ve D vitamini seviyeleri ve hastalık şiddeti ile herhangi bir korelasyon olup olmadığını değerlendirmektir. Yöntemler: Ekokardiyografi ile birlikte değerlendirilen; kapakta herhangi bir kalsifikasyon olmayan 15 RMS hastası (grup A) ve şiddetli kalsifiye kapaklı 25 hasta (grup B, Wilkins skoru >12) çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalar klinik, ekokardiyografik ve biyokimyasal değerlendirmeye tabi tutuldu. Tüm hastalarda Wilkins skoru ve serum Retinol, Alfa-tokoferol ve 25 hidroksivitamin D seviyeleri değerlendirildi. Bulgular: Ortalama serum Retinol düzeyleri, A grubuna (0.29280 µg/ml) kıyasla B grubunda (0.20300 µg/ml, $p < 0.01$) anlamlı olarak daha düşüktü. Ortalama serum Alfa-tokoferol düzeyleri, A grubuna (4.84413 µg/ml) kıyasla B grubunda (2.62212 µg/ml, $p < 0.01$) anlamlı olarak daha düşüktü. Serum 25 hidroksivitamin D düzeyleri, A grubuna (0.05133 µg/ml) kıyasla B grubunda (0.04136 µg/ml, $p < 0.05$) anlamlı olarak daha düşüktü. Retinol, Alfa-tokoferol ve 25 hidroksivitamin D serum seviyeleri ile Wilkins skoru ($r = -0.65$, $p < 0.001$) arasında anlamlı ters korelasyon tespit edildi. Sonuç: Çalışmamız, ağır hasar görmüş ve kalsifiye kapaklı RMS deneklerinde, daha az ciddi hasar görmüş kalsifiye olmayan kapaklara sahip olanlara kıyasla anlamlı derecede daha düşük Retinol, Alfa-tokoferol ve 25 hidroksivitamin D düzeyleri gösterdi ve Wilkins skoru ile anlamlı ters korelasyon gösterdi. Bu nedenle, A,E ve D vitamini eksiklikleri ile kapaklardaki otoimmün hasarın ciddiyeti arasında bir ilişki olabilir.

Anahtar Kelimeler: Romatizmal Mitral Darlık, Retinol, Alfa-Tokoferol, 25 Hidroksivitamin D

Evaluation of Serum Retinol, Alpha-Tocopherol and 25-Hydroxyvitamin D Levels in Calcific Rheumatic Mitral Stenosis

Abstract

Objective: Rheumatic mitral stenosis (RMS) is an autoimmune, progressive devastating valve disease that occurs as a sequel of streptococcal infection. Epidemiological studies; It supports the association of vitamin A, E and D deficiency with the initial susceptibility and severity of autoimmune diseases. The aim of this study is to evaluate the serum levels of Retinol, Alpha-tocopherol and 25 hydroxyvitamin D in RMS patients and to evaluate whether there is any correlation with the Wilkins score and calcification with serum A, E and D levels and disease severity using echocardiography. Methods: Evaluated with echocardiography; Fifteen patients with RMS without any calcification in the valve (group A) and 25 patients with severe calcified valves (group B, Wilkins score> 12) were included in the study. All patients were subjected to clinical, echocardiographic and biochemical evaluations. Wilkins score and serum Retinol, Alpha-tocopherol and 25 hydroxyvitamin D levels were evaluated in all patients. Results: Mean serum Retinol, Alpha-tocopherol and Serum 25 hydroxyvitamin levels was significantly lower in group B (0.20300 µg / ml, 2.62212 µg / ml, 0.04136 µg / ml p <0.01) compared to group A (0.29280 µg / ml, 4.84413 µg / ml, 0.05133 µg / ml). A significant inverse correlation was found between retinol, alpha-tocopherol and 25 hydroxyvitamin D serum levels and Wilkins score ($r = -0.65$, $p < 0.001$). Conclusion: Our study showed significantly lower levels of Retinol, Alpha-tocopherol, and 25 hydroxyvitamin D in severely damaged and calcified valved RMS subjects compared to those with less severely damaged non-calcified valves and showed a significant inverse correlation with the Wilkins score. Thus, there may be a relationship between vitamin A, E, and D deficiencies and the severity of autoimmune damage to the Mitral valve.

Keywords: Rheumatic Mitral Stenosis, Retinol, Alpha-Tocopherol, 25 Hydroxyvitamin D

Presentation ID/Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kan Gazı Cihazı ile Otoanalizör Sonuçlarının Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Eray Atalay[1]

[1]*Kars Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kliniği*
**Corresponding author: Eray ATALAY*

Özet

Amaç: Hücresel fonksiyon ve metabolik süreçler üzerindeki temel etkiler göz önüne alındığında, elektrolitlerin- özellikle sodyum ve potasyumun - doğru ölçümü klinik uygulamada oldukça önemlidir. Bu çalışma ile hastaların hızlı değerlendirilmesinde sıklıkla kullanılan kan gazı cihazı sonuçları ile otoanalizör sonuçlarının istatistiksel farklılık gösterip göstermediğini araştırmak istedik. Yöntem: 01.01.2019 – 01.01.2020 tarihleri arasında hastanemize başvuran ve eş zamanlı olarak kan gazı ile serum örneği alınmış 300 hastanın sonuçları çalışmaya alındı. Verilerin analizinde SPSS ve Bland-Altman analizleri kullanıldı. Bulgular: Kan gazı cihazı ile otoanalizör sonuçları arasında korelasyon katsayıları sodyum için (r: 0.76; p: 0.000), potasyum için (r: 0.665; p: 0.000) ve klor için (r: 0.881; p: 0.000) şeklinde olup sodyum ve klor otoanalizör sonuçları kan gazı sonuçlarına göre istatistiksel olarak anlamlı daha yüksek; potasyum sonucu ise otoanalizörde anlamlı daha düşük idi. Veriler pH 7.2'nin altı ve üstü olarak iki gruba ayrılarak incelendiğinde ise gruplar arasında her iki ölçüm arası farklılık potasyum için istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiş iken (p:0,001) sodyum ve klor için istatistiksel farklılık göstermemişti. Sonuç: Kan gazı cihazı kritik hastalarda sıklıkla tercih edilmekte olmasına rağmen elektrolit ölçümünde kan gazı cihazı otoanalizöre göre istatistiksel olarak anlamlı farklı sonuçlar vermektedir. Tartışma: Tam kan ile ölçüm yapan kan gazı cihazı ile venöz kandan elde edilen serum numuneleri ile ölçüm yapan otoanalizör sonuçları kan gazı enjektörlerinde sıklıkla kullanılan heparin, tam kanda fark edilemeyen hemoliz gibi nedenler ile değişebilmekte ve bu durum kritik hastalarda dikkat edilmesi gereken bir unsur olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kan Gazı, Otoanalizör, Elektrolit, Ph

Presentation ID/Sunum No= 340

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Karaciğer Metastazı ile Prezente Olan Desmoplastik Small Round Cell Tümör

Asst. Prof. Dr. Gülten Can Sezgin[1]

[1]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Desmoplastik small round cell tümör (DSRCT), agresif seyirli, çocuk ve genç erişkinlerde görülen oldukça nadir rastlanan bir sarkomdur. Genellikle abdominal serozadan köken almakta ve erkeklerde sık görülmektedir. Karaciğer metastazı ile prezente olan, nadir görülen DSRCT vakasının sunulması amaçlanmıştır. Method: 22 yaşında erkek hasta sağ karın ağrısı, karında şişlik şikayeti ile hastanemize başvurdu. Batın BT görüntülemelerinde karaciğer 32cm, tüm segmentlerde çok sayıda multipl kistik lezyonlar, dalak 20cm, orta kesimde 6,5cm.lik kistik solid lezyonlar izlendi. Ayrıca paraaortik sahada büyüğü 5cm boyutunda olan multipl lenfadenopati, omentumda ve peritoneal yüzeylerde çok sayıda solid kitle lezyonu mevcuttu. PET BT çekildi ve tomografi ile benzer bulgular saptandı. Abdomen dışına metastaz olmadığı görüldü. Laboratuvar testlerinde aspartat aminotransferaz: 47u/L(0-40), alanin aminotransferaz: 24u/L (0-41), gamaglutamil transferaz:136u/L (10-71), alkalenfosfataz: 156u/L(40-130), laktat dehidrogenaz: 812u/L (135-250), bilirubin değerleri normaldi. Tümör markerlarından NSE:155,1(15.7-17) yüksek olarak bulundu. Hepatit markerları negatifti. Karaciğer biyopsisi yapıldı. Biyopsinin histolojik incelemesinde karaciğer dokusunu infiltre eden dar stoplazmalı uniform hücre proliferasyonu görüldü. Bu hücrelerde immünohistokimyasal olarak NSE zayıf pozitif, CD56 fokal pozitif, WT1 nükleer pozitif, demsin ve pankeratin pozitif, Ki67 indeksi %60 pozitif olarak bulundu. EWSR FISH incelemesi yapıldı ve sonuç pozitif olarak değerlendirildi. Karaciğer biyopsi sonucu DSRCT ile uyumlu olan hastaya onkoloji tarafından kemoterapi tedavisi başlandı. Sonuç: Karaciğerin ensık görülen malign tümörü metastazdır. Karaciğere metastaz genellikle gastrointestinal sistemden kaynaklanan tümörlerden olmaktadır. İleri evre tümörlerde peritonitis karsinomatoza görülebilmektedir. Serozal yüzeylerden kaynaklanan bir tümör olan DSRCT sıklığı literatürde 0,3/1000000 olarak bildirilmektedir. Bu vakada olduğu gibi nadir görülen tümörlerde karaciğere metastaz yapabilmektedir. Karaciğer metastazı ile değerlendirilen hastaların ayırıcı tanısında bu tümörlerinde akılda tutulması, doğru tanı konması ve uygun tedavilerin yapılabilmesi için gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer, Metastaz, Tümör

Presentation ID/Sunum No= 220

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Karvedilol İntoksikasyonu: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Berkay Küçük[1]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi, Yoğun Bakım Kliniği*

Özet

Karvedilol intoksikasyonları kardiyovasküler kollaps bulguları geliştirerek hayatı tehdit edebilir. Kırk iki yaşında erkek hasta özkıyım amaçlı yüksek doz karvedilol aldıktan sonra acil servise getirildi. Yoğun bakıma kabul edilen hastaya intravenöz sıvı ve yüksek doz inotropik ajan uygulandı. Destek tedavisine rağmen kardiyovasküler kollaps tablosu düzelmedi. Tedavisine glukagon eklendikten sonra hemodinamik stabilite sağlandı. Takiplerinde inotropik ajan ve glukagon desteği azaltılarak kesilen hasta 5.gün şifa ile taburcu edildi. Karvedilol intoksikasyonları hayati risk taşıması nedeniyle yoğun bakım ünitelerinde takip edilmelidirler. Destek tedavi öncelikli olup, kalp hızı ve kalbin kasılma fonksiyonunun düzenlenmesi temel amaçtır. İnotropik ajanlar ve glukagon tedavide önceliklidir. Biz de bu olgu ile hayati tehlike yaratabilen bu intoksikasyonlara dikkat çekmek ve destekleyici tedavinin zaman kaybedilmeden başlanılmasını; destek tedavi yeterli olmadığında başka medikal ve girişimsel tedavilerin akılda bulundurulması gerektiğini vurgulamak istedik.

Anahtar Kelimeler: Karvedilol, Beta Bloker, İntoksikasyon, Glukagon

Carvedilol Intoxication: Case Report

Abstract

Carvedilol intoxications can be life threatening by developing signs of cardiovascular collapse. Forty two year old male patient was brought to the emergency room after taking high dose carvedilol for suicide purposes. Intravenous fluid and high dose inotropic agent were administered to the patient who was admitted to intensive care unit. Despite supportive treatment, the picture of cardiovascular collapse did not improve. Hemodynamic stability was achieved after glucagon was added to the treatment. The patient, whose inotropic agent and glucagon support was reduced during the follow-up, was discontinued on the 5th day and was discharged with full recovery. Carvedilol intoxications should be followed up in intensive care units because they are life-threatening. Supportive treatment is a priority, and the regulation of heart rate and contractile function of the heart is the main goal. Inotropic agents and glucagon take priority in treatment. With this case, we draw attention to these life-threatening intoxications and initiating supportive treatment without delay; We wanted to emphasize that other medical and interventional treatments should be kept in mind when supportive treatment is not sufficient.

Keywords: Carvedilol, Beta Blocker, Intoxication, Glucagon

Presentation ID/Sunum No= 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Konjestif Kalp Yetmezliği, Kronik Böbrek Yetmezliği ve Anemi: Zincir Teoremi

Exp. Dr. Çağdaş Can[1]

[1] *Acil Tıp Kliniği, Merkezefendi Devlet Hastanesi, Manisa, Türkiye*
**Corresponding author: Çağdaş Can*

Özet

Giriş: Koroner arter hastalıkları sonucu konjestif kalp yetmezliği gelişebilir. Bu tip hastalarda düşük ejeksiyon fraksiyonu prerenal böbrek yetmezliği ve anemi ile sonuçlanabilir. Bu olgu sunumunda dış merkeze halsizlik ve yaygın vücut ağrısı nedeniyle başvurup tedavide intravenöz hidrasyon verilen ve acil servise nefes darlığı yakınmasıyla başvuran dekompanse konjestif kalp yetmezliği hastası bildirildi. Olgu: Bilinen koroner arter hastalığı, kalp yetmezliği, kronik böbrek yetmezliği ve anemisi olan yetmiş dört yaşındaki bayan hasta halsizlik ve yaygın vücut ağrısı yakınmasıyla dış merkeze başvurdu. İntravenöz hidrasyon sonrası nefes darlığı gelişen hasta ambulansla acil servise getirildi. Hastanın oksijensiz satürasyonu %74 idi. Nitrat, antiagregan ve diüretik tedavisi kullanan hastanın fizik muayenesinde akciğerlerinde bilateral kaba raller mevcuttu. Diğer sistem bulguları olağan olan hastanın elektrokardiyografisinde düşük voltaj saptandı (Şekil-1). Laboratuvar değerleri glukoz 264 mg/dL, üre 105.5 mg/dL, kreatinin 2.26 mg/dL, ALT 80 U/L, Na 127 mmol/L, potasyum 6 mmol/L, CRP 107.52 mg/L, HGB 8.4g/dL, HCT %27, MCV 87 fL, RDW 17%, arteriyel kan gazı pH 7.28, pCO2 41.6 mmHg, PO2 62 mmHg, Lac 4.4 mmol/L ve HCO3 18.2 mmol/L olarak raporlandı. Yatak başı yapılan ekokardiyografisi sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu %40, sağ ventrikül komşuluğunda 0,5 cm ve sol ventrikül lateral duvar komşuluğunda 0,4 cm loküle bası bulgusu yapmayan perikardiyal mayi görüldü. Batın ultrasonografide post renal akut böbrek yetmezliği dışlanan hastanın bilateral böbrek ekojeniteleri grade 2 artmıştı. Hastanın çekilen kontrastsız toraks tomografisinde belirgin perikardiyal efüzyon (23 mm), kardiyomegali ve bilateral plevral efüzyon görüldü (Şekil-2). Hasta koroner yoğun bakıma yatırıldı. Tartışma: Sol kalp yetmezliği olan hastalar prerenal perfüzyon sorunları sebebiyle böbrek yetmezliğine girebilirler. Kardiyo-renal-anemi patoloji üçgenindeki bu hasta dış merkezde verilen intravenöz sıvı nedeniyle dekompanse kongestif kalp yetmezliğine girmiş ve perikardiyal/plevral boşluklarda sıvı toplanmasıyla klinik olarak ağırlaşarak yoğun bakıma yatırılmıştır. Sonuç: Kardiyo-renal-anemi sendromu bulunan hastalara sıvı tedavisi verilirken son derece dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Konjestif Kalp Yetmezliği, Kronik Böbrek Yetmezliği, Anemi, Plevral Efüzyon, Perikardiyal Efüzyon

Presentation ID/Sunum No= 241

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Böbrek Hastalığında Aterojenisite; Etkileyen Faktörler ve Asimetrik Dimetilarjininin Yeri

Dr.Öğr.Üyesi Seval Akpınar[1], Prof.Dr. Sedat Üstündağ[2]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı Hematoloji Bilim Dalı, Tekirdağ, Türkiye

[2] Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı Nefroloji Bilim Dalı, Edirne, Türkiye

**Corresponding author: Seval Akpınar*

Özet

Asimetrik dimetilarjininin kronik böbrek hastalığı (KBH) ndaki erken-hızlanmış ateroskleroz gelişiminde önemli rolü olabileceği düşünülmektedir. Çalışmamızda 32 sağlıklı birey ve 3-4 KBH olan 65 hastada asimetrik dimetilarjininin ateroskleroz gelişimindeki yeri araştırıldı. Sağlıklı kontrol grubuna göre hastalarımızda, ateroskleroz göstergesi olan karotis arter intima-media kalınlığı belirgin artmış (p=0.0004) bulundu. Hastalarımızda, intima media kalınlığı ile hasta yaşı (r=0.619; p<0.001), malondialdehit (r=0.434; p=0.005), C-reaktif protein (r=0.482; p<0.003), sistolik kan basıncı (r=0.402; p=0.009), bel/kalça oranı (r=0.377; p=0.015), diyastolik kan basıncı (r=0.332; p=0.034), asimetik dimetilarjinin (r=0.320; p<0.041), homosistein (r=0.335; p=0.043), ve üriner protein atılımı (r=0.308; p=0.049) pozitif; total nitrit/serum kreatinin oranı (-r=0.415; p=0.011) negatif doğrusal ilişkili bulundu. Çok değişkenli nedensellik ilişkisi araştırmasında sadece hasta yaşı (p=0.00007) ve plazma asimetrik dimetilarjinin düzeyinin (p=0.03) intima media kalınlığının bağımsız belirleyicileri olduğu; yaşdaki her 1 yıl artışın intima media kalınlığını 0.011 mm, asimetrik dimetilarjinin düzeyindeki her 1 µmol/L artışın intima media kalınlığını 0.336 mm artırdığı saptandı. Hastalarımızda, asimetrik dimetilarjinin düzeyleri E-selektin (r=0.376; p=0.004), C-reaktif protein (r=0.335; p=0.012), homosistein (r=0.305; p=0.022) ve malondialdehit (r=0.282; p=0.025) ile pozitif; Arjinin/ asimetrik dimetilarjinin (-r=0.573; p=0.001) ve total nitrit/serum kreatinin oranı (-r=0.362; p=0.006) negatif doğrusal ilişkili bulundu. Çok değişkenli nedensellik ilişkisi araştırmasında sadece C-reaktif proteinin (p=0.002) plazma asimetrik dimetilarjinin düzeyinin bağımsız belirleyicisi olduğu, her 1 mg/dL C-reaktif proteinin artışının plazma ADMA düzeyini 0.100 µmol/L artırdığı saptandı. Özetle, çalışmamızda hasta yaşı ve plazma asimetrik dimetilarjinin artışının ateroskleroz gelişiminin bağımsız belirleyicileri olduğunu saptadık. Hastalarımızdaki asimetrik dimetilarjinin artışından, öncelikle inflamasyon artışı ile ilişkili gelişen yıkılım azlığının sorumlu olabileceğini belirledik. Bulgularımız, hastalarımızda aterosklerozun bağımsız ve değiştirilebilir tek bağımsız göstergesi olarak ortaya çıkan plazma asimetrik dimetilarjinin düzeylerini azaltmaya yönelik tedavi yöntemlerinin geliştirilerek-uygulanabilmesi durumunda, kronik böbrek hastalarında gözlenen erken-hızlanmış ateroskleroz gelişiminin azaltılabileceğini düşündürmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kronik Böbrek Hastalığı, Ateroskleroz, Nitrik Oksit, Asimetrik Dimetilarjinin

Presentation ID/Sunum No= 388

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Hemodiyaliz Hastalarında Bazı Vitamin Seviyeleri Koroner Arter Hastalığı İçin Tahmin Edici Olabilir Mi'

Asst. Prof. Dr. Mahmut Özdemir[1]

[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi SHMYO*
**Corresponding author: Mahmut Özdemir*

Özet

Amaç: Kardiyovasküler hastalık, hemodiyaliz (HD) hastalarında ölümün ana nedenidir. Yağda çözünen vitaminler, kardiyovasküler hastalıkların patogenezinde ve aterosklerozun ilerlemesinde önemli bir rol oynar. Bu çalışmada, koroner arter hastalığı (KAH) ve HD hastalarında serum D3 vitamini, alfa tokoferol ve retinol düzeyleri ile koroner lezyonların yaygınlığı arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntemler: KAH olan 29 kronik HD hastasını ve yaş-cinsiyet uyumlu 20 KAH olmayan HD hastasını içeren kesitsel bir çalışma gerçekleştirdik. Serum D3 vitamini, alfa tokoferol ve retinol seviyeleri spektrofotometre ile ölçüldü. Bulgu: D3 vitamini, alfa tokoferol ve retinol seviyeleri koroner grupta daha düşük bulundu. Sonuç: Düşük D3 vitamini, alfa tokoferol ve retinol seviyeleri muhtemelen ateroskleroz ve KAH'deki ilk olaylarla ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Vitaminler, Hemodiyaliz

Presentation ID/Sunum No= 408

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik İskemik Kalp Hastalığı Öntanısıyla Çok Kesitli Bilgisayarlı Tomografi ile Koroner Arter Görüntülemesi Yapılan Hastaların Koroner Arter Kalsiyum Skoru ile Serum Kalsiyum, Fosfor ve Gama Glutamil Transferaz Düzeylerinin Karşılaştırılması

Dr. İlkay Gültürk[1] , Dr. Hayri Polat[2]

[1]S.B.Ü. Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]S.B.Ü. İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: İskemik kalp hastalığı, tüm dünyada mortalite ve morbiditenin önde gelen sebeplerinden biridir. Koroner arter duvarında oluşan kalsifikasyon, koroner aterosklerozun kesin bir göstergesidir. Koroner arterlerdeki kalsiyum skoru herhangi bir kardiyak hadise gelişmeden, Çok Kesitli Bilgisayarlı Tomografi (ÇKBT) ile tespit edilmektedir. Gama Glutamil Transferaz (GGT), glutatyon metabolizması ile ilişkili olarak oksidatif stres için bir biyomarker ve LDL kolesterol oksidasyonuyla sonuçlanan biyokimyasal sürece indirek katkısıyla proaterojenik bir marker olarak göze çarpmaktadır. Serum inorganik fosfor düzeylerinin kardiyovasküler olay ve kardiyovasküler mortalite gelişimi için bağımsız bir risk faktörü olduğunu gösteren çalışmalar ortaya konmuştur. Bulgular: Bu retrospektif çalışmaya hastanemizde kronik iskemik kalp hastalığı ön tanısı ile laboratuvar tetkikleri ÇKBT istemi olan 190 hasta alındı. Ciddi sistemik hastalık, hepatobiliyer hastalık, alkol kullanımı, kronik metabolik kemik hastalığı, paratiroid hastalığı ve GFR ‘si < 60 ml/dk olan olgular çalışmaya dahil edilmedi. Hastalar koroner arter kalsiyum skorlarının yaşa ve cinse göre değerlendirilmesi ile tespit edilen koroner hadise riskine göre düşük (105), orta (45) ve yüksek (40) olmak üzere üç gruba ayrıldı. Yaptığımız çalışmada, koroner arter kalsiyum skoru ve bu skora göre belirlenen koroner hadise risk gruplarının, serum GGT ve fosfor değerleri ile karşılaştırılmasında istatistiksel olarak anlamlı oranda yüksek bulunmuştur. Serum kalsiyum düzeyi ile yapılan değerlendirmede ise anlamlı sonuç bulunamamıştır. Tartışma ve sonuç: Çalışmamızda koroner arter hastalığını ön görmede bağımsız risk faktörü olarak görülen GGT ve fosfor düzeylerinin koroner arterlerdeki aterosklerozun göstergesi olan koroner arter kalsiyum skoru ile ilişkisi istatistiksel anlamlı olarak gösterilmiştir. Serum kalsiyum düzeyi ile koroner arter kalsiyum skoru arasında bağlantı gösterilememiştir. Yaptığımız çalışma geriye dönük dosya taraması şeklinde olduğundan kalsiyum düzeyini etkileyecek ilaç kullanım öyküleri ve ek hastalıkları yönünden gerekli bilgiler toplanamamıştır. Çalışmamız aynı zamanda yüksek riskli populasyonlarda, hastaların risk açısından sınıflandırılmasına yardımcı olmak, agresif tedavi yaklaşımları geliştirerek gelecekteki istenmeyen kardiyak ölümleri önlemek amacıyla GGT ve fosfor düzeyleri için yeni referans değerleri belirlenmesi gerekliliğini desteklemektedir

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Koroner Arter Kalsiyum Skoru, Fosfor, Kalsiyum, Çkbt

Comparison of Coronary Artery Calcium Score and Serum Calcium, Phosphorus and Gamma Glutamyl Transferase Levels of Patients Who Underwent Coronary Artery Imaging by Multi-Section Computed Tomography for Chronic Ischemic Heart Disease

Abstract

Introduction: Coronary artery disease is the leading cause of mortality and morbidity in our country and all over the world. Coronary artery calcification occurs in the wall, is a sure indicator of coronary atherosclerosis. The calcium score of the coronary artery without developing any cardiac events, may be detected by Multi Dedector Computed Tomography (MDCT). Gamma-glutamyl transferase (GGT) may be considered a biomarker for oxidative stres and possibly a proatherogenic marker. Serum inorganic phosphorus level is also suggested an independent risk factor for cardiac events. Methods: Patients with preliminary diagnosis of chronic ischemic heart disease were taken from our hospital. In total, there are 190 patients. The patients were divided into three groups according to the risk of coronary event which has been identified by coronary artery calcium score, age and gender: low (105), medium (45) and high (40). The correlation between GGT, calcium and phosphorus values has been examined within these three groups. Results: In the study, the coronary artery calcium score and the coronary event risk groups determined according to this score were found to be statistically significantly higher when compared with serum GGT and phosphorus values. But, no statistically significant result was found in the evaluation made with the serum calcium level. Conclusion: In our study, the relationship between GGT and phosphorus levels, which are considered as risk factors in predicting coronary artery disease, with coronary artery calcium score was shown to be statistically significant. Since our study was in the form of a retrospective file scan, necessary information could not be collected such as; drugs and systemic diseases that might affect calcium levels. This study also suggests constituting new reference values for this high risk population in stratifying patient risk and assessing the aggressiveness of appropriate treatment, with hopes of preventing unnecessary cardiac deaths.

Keywords: Coronary Artery Disease, Coronary Artery Calcium Score, Ggt, Calcium, Phosporus, Mdct

Presentation ID/Sunum No= 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Non-Spesifik Bel Ağrılı Hastalarda Terapötik Ultrasonun Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Dr. Alper Mengi[1]

[1]*Department of Algology, Cerrahpasa Faculty of Medicine, Istanbul University-Cerrahpasa*

Özet

Kronik non-spesifik bel ağrısı (KNSBA) yaygın görülen bir sağlık problemi olup, tedavisinde fizik tedavi modaliteleri günlük pratikte sıklıkla kullanılır. Fakat fizik tedavi modalitelerinin kronik bel ağrısı tedavisinde etkinliği konusunda güçlü kanıtlar yoktur. Çalışmamız KNSBA olan hastalarda kullanılan fizik tedavi modalitelerinden terapötik ultrasonun (TUS) etkinliğinin olup olmadığını ve uygulama süresinin etkinlik üzerinde fark yaratıp yaratmadığını belirlemek amacıyla gerçekleştirildi. Çalışmaya 1 Ekim 2019-1 Mart 2020 tarihleri arasında Çanakkale Devlet Hastanesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon kliniğinde KNSBA tanısıyla fizik tedavi ve rehabilitasyon programına alınan ve çalışma kriterlerine uygun olan 90 hasta dahil edildi. Çalışmaya 18-65 yaş arasında, en az 3 aydır kronik bel ağrısı olan, Visüel Ağrı Skalası (VAS) skoru≥3 olan, ve fizik muayene, laboratuvar ve görüntüleme yöntemleri ile non-spesifik bel ağrısı tanısı doğrulanmış hastalar dahil edildi. Çalışmaya alınan hastalar üç gruba ayrıldı, tüm hastalara 3 hafta boyunca, haftada 5 seans aynı fizik tedavi modaliteleri (yüzeyel ısıtıcı (infrared) ve analjezik amaçlı elektroterapi (transkutanöz elektriksel sinir stimülasyonu) ve egzersiz programı verildi. Bu tedavilere ek olarak, 2. gruba 5 dakika süreyle, 3. gruba ise 10 dakika süreyle, lomber paravertebral bölgeye sürekli modda TUS tedavisi (1.5 W/cm2 yoğunluğunda, 1 MHz frekansında) uygulandı. Hastalar, tedavi öncesi (T1) ve tedavi bitiminde (T2) değerlendirildi. Her bir değerlendirmede, hastaların ağrı şiddetleri VAS skoru ile (hareket, istirahat ve gece ağrısı olarak) ve özürlülük dereceleri Oswestry Yetersizlik Skoru (OYS) ile ölçüldü. Çalışma, grup 1'de 27 hasta, grup 2'de 27 hasta ve grup 3'de 28 hasta ile tamamlandı. T1 ve T2 zamanlarında değerlendirilen VAS hareket, VAS istirahat, VAS gece ve OYS parametrelerinde gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). T1 ve T2'de yapılan değerlendirmelerin farkı alınarak yüzde değişim hesaplandı. VAS ve OYS skorlarındaki yüzde değişimlerinde gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). Bu çalışmada, KNSBA tedavisinde sıklıkla kullanılan bir fizik tedavi modalitesi olan TUS'un kısa dönemdeki ağrı ve özürlülük skorları üzerinde etkisinin olmadığı saptandı.

Anahtar Kelimeler: Bel, Kronik Ağrı, Fizik Tedavi, Ultrason

Evaluation of Effectiveness of Therapeutic Ultrasound in Patients With Chronic Non-Specific Low Back Pain

Abstract

Chronic non-specific low back pain (CNLBP) is a common health problem, and physiotherapy modalities (PM) are frequently used in daily practice in its treatment. However, there is no strong evidence on the effectiveness of PM in CNLBP. This study was carried out to determine whether the therapeutic ultrasound (TUS) is effective and the application duration makes a difference on the efficacy. Ninety patients who were included in the physiotherapy program with CNLBP between October 1,2019 and March 1,2020 and who met the study criteria were included in the study. Patients between 18 and 65 years, with pain duration≥3 months and Visual Analogue Scale (VAS) score≥3, and whose CNLBP diagnosis was confirmed by physical examination, laboratory and imaging methods were included. The patients were divided into three groups; all patients were treated for 5 sessions per week for 3 weeks with superficial heating, transcutaneous electrical nerve stimulation, and exercise therapy. Additionally, TUS (intensity,1.5 W/cm2; frequency,1 MHz) treatment was applied over the paravertebral low back region to patients in the second group for 5 minutes and to patients in the third group for 10 minutes. The patients were evaluated at baseline(T1) and the end of the treatment(T2). At each evaluation, pain severity using VAS (as activity, rest, night) and disability using Oswestry Disability Index (ODI) were evaluated. The study was completed with 27 patients in group 1, 27 patients in group 2, and 28 patients in group 3. There was no significant difference between the groups in VAS and ODI parameters evaluated at T1 and T2. The percent change between the evaluations performed at T1 and at T2 was calculated. There was no difference between the groups in the percent changes in VAS and ODI scores. It was determined that TUS had no effect on the short-term on pain and disability scores.

Keywords: Low Back, Chronic Pain, Physiotherapy, Ultrasound

Presentation ID/Sunum No= 193

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Levels of Contamination Thoughts in People With Mental Disorders During the Covıd-19 Outbreak

Dr. Onat Yılmaz[1] , Dr. Ülkem Angın[2]

[1]Taksim Education and Research Hospital
[2]Prof.Dr Cemil Tascioglu City Hospital
**Corresponding author: Onat Yılmaz*

Abstract

Introduction: People worldwide has exposed to multiple stressors due to COVID-19 pandemia. The present study aimed to investigate the compulsive patterns of patients who were admitted to the outpatient clinic of a tertiary healthcare centre. Methods: The study consisted of patients who were over 18 years old, with no history of psychopharmacological treatment for the previous 3 months. Sociodemographic data form and Vancouver- Obsessive Compulsive Inventory (VOCI)-Washing/Contamination Subscale was used (Thordarson et al, 2004). This study was approved by the İstanbul Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu City Hospital Ethical Committee (07/14/2020 and 48670771). Results: Of all the research population, 113 were included, and 76 (67.3 %) were women. Among them, 21 (18.6%) had a history of COVID-19. Mean VOCI-WC score was 23.7 (+/- 12.04). There was no statistically significant relationship between sociodemographic factors, diagnosis and VOCI-WC scores. After using a multiple linear regression model, there was only a significant increase in VOCI-WC scores of the patients who were thinking that "they will finish the pandemia period without getting infected". Conclusion: Up to our knowledge, this is the first study examining the contamination/hand washing patterns of mentally ill people during the COVID-19 outbreak. Perkes et al. claim that pandemia has a favourable impact on people with obsessive compulsive disorder (OCD), but Jelinek et al. point that washing compulsions of people with OCD were exacerbated. Further investigations with larger number of patients are required. References: 1. Thordarson, D. S., et al. (2004). The Vancouver obsessional compulsive inventory (VOCI). Behaviour Research and Therapy, 42(11), 1289-1314. 2. Perkes, I.E., et al. (2020). Contamination compulsions and obsessive-compulsive disorder during COVID-19. Australian & New Zealand Journal of Psychiatry, 54 (11), 1137-1138. 3. Jelinek, L., et al. (2021) Obsessive-compulsive disorder during COVID-19: Turning a problem into an opportunity? Journal of Anxiety Disorders, 77, 102329.

Keywords: Covıd-19, Obsession, Compulsion

Presentation ID/Sunum No= 271

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Low Serum Magnesium Level Can Be a Risk Factor for Retinopathy in Diabetic Patients

Exp. Dr. Mehmet Bankir[1] , Assoc. Prof. Dr. Nedime Şahinoğlu Keşkek[2] , Prof.Dr. Tayyibe Saler[1] , Prof.Dr. Şakir Özgür Keşkek[3] , Asst. Prof. Dr. Selim Cevher[4]

[1]University of Health Sciences Adana City Training and Research Hospital, Internal Medicine, ADANA, Turkey
[2]Alaaddin Keykubat University School of Medicine , Ophthalmology, ANTALYA
[3]Alaaddin Keykubat University School of Medicine, Internal Medicine, ANTALYA
[4]Hitit UniversityFaculty of Medicine, Ophthalmology, ÇORUM, Turkey

Abstract

Purpose:Retinopathy is a significant microvascular complication of diabetes. Uncontrolled diabetes can lead to complications which are related with high blood sugar and insulin resistance (IR). A decrease in serum magnesium (Mg) levels can cause an increase in IR and a worsening of glycemic control. In this study, we aimed to investigate the relationship between serum Mg levels and diabetic retinopathy (DR). Patients and Methods:A total of 554 subjects, including 176 patients with DR patients, 209 patients without DR, and 169 healthy subjects, were included in this study. Serum fasting glucose levels, insulin levels, HOMA-IR (homeostasis model assessment of IR), HbA1c percentages, and Mg levels were measured for all subjects Results:Serum Mg level was lower in patients with DR ($p<0.001$). Furthermore; HbA1c, fasting glucose level, HOMA-IR were higher in patients with DR ($p<0.001$, respectively). Incidence of DR was associated with serum Mg levels (OR 2.1, Cl 95% 1.2-3.6, $p=0.005$). Conclusion:Hypomagnesaemia may lead to disturbances in cellular glucose transport, pancreatic insulin secretion and insulin receptor sensitivity. Finally, a low Mg level can lead to retinopathy by impairing glucose homeostasis. Mg levels should be checked in patients with diabetes since Mg may be a supporting treatment in such cases.

Keywords: Diabetic Retinopathy, Hyperglycaemia, Insulin Resistance, Magnesium, Type 2 Diabetes Mellitus

Presentation ID/Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Major Depresif Bozuklukta Uyku Kalitesi: Sağlıklı Kontroller ile Karşılaştırma

Asst. Prof. Dr. Abdullah Burak Uygur[1]

[1]*Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Tıp Fakültesi, Psikiyatri Anabilim Dalı*

Özet

Giriş-Amaç: Uyku kalitesi, tanımlanması ve nesnel olarak ölçülmesi karmaşık bir klinik yapıyı niteler. Bununla birlikte psikiyatrik hastaların uyku kalitesi, hastalığa uyumu ve tedavi sürecine katılımı doğrudan etkilediği için önemlidir. Bu çalışmanın temel amacı, Major Depresif Bozukluk (MDB) ve Sağlıklı Kontrol (SK) grupları arasında uyku kalitesi açısından bir fark olup olmadığını belirlemek ve MDB hastalarının, uykuyla ilgili hangi alanlarda sorun yaşadığını ortaya koymaktır. Yöntem: Kesitsel olarak tasarlanan çalışmada, bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi psikiyatri polikliniğine başvuran; 18-65 yaş aralığında, DSM-V tanı ölçütlerine göre MDB tanılı ve mental retardasyon veya organik beyin hastalığı olmayan bireyler çalışmanın MDB hasta grubunu oluştururken; 18-65 yaş aralığında, klinik ölçekleri doldurabilecek yeterlilikte ve DSM-V tanı ölçütlerine göre primer psikiyatrik bir hastalığı ve mental retardasyon veya organik beyin hastalığı olmayan bireyler de çalışmanın sağlıklı kontrol grubunu oluşturmuştur. Çalışmaya katılma koşullarını karşılayan, gönüllü katılımcılara Sosyodemografik Veri Formu, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) uygulanmıştır. 35 MDB hastası ve 30 SK çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Bulgular: Uykuyla ilgili sorunların varlığına işaret eden PUKİ toplam puanı açısından, MDB ve SK grupları arasında, istatistiksel açıdan anlamlı bir fark belirlenmemiştir (p=1.000). MDB ve SK grupları, PUKI alt ölçekleri açısından karşılaştırıldığındaysa: MDB hasta grubunun ortalama puanları SK grubuna kıyasla, öznel uyku kalitesi alt testinde 0.643 puan daha yüksek belirlenirken (p=0.003), uyku süresi alt testindeyse 0.733 puan daha düşük belirlenmiştir (p=0.010). Uyku latansı (p=0.195), alışılmış uyku etkinliği (p=0.063), uyku bozukluğu (p=0.668), uyku ilacı kullanımı (p=0.109) ve gündüz işlev bozukluğu (p=0.931) alt testlerindeyse iki grup arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark belirlenmemiştir. Sonuç: Bu çalışmada MDB hastalarının uyku sürelerinin sağlıklı kontrollere kıyasla daha yüksek olmasına rağmen, uyku kalitelerini öznel olarak daha kötü algıladıkları belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, MDB hastalarında uyku kalitesinin kontrol edilmesinin önemini ortaya koymaktadır. MDB tedavisinin, uyku sorunlarının çözümüne katkı sunacak ek tedavilerle güçlendirilmesi, tedavi sonuçlarına da olumlu yönde katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Major Depresif Bozukluk, Sağlıklı Kontroller, Uyku Kalitesi, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi

Sleep Quality in Major Depressive Disorder: Comparison With Healthy Controls

Abstract

Introduction-Objective: Sleep quality characterizes a complex clinical structure to define and measure objectively. However, the sleep quality of psychiatric patients is important as it directly affects their compliance with the disease and participation in the treatment process. The main purpose of this study is to determine whether there is a difference in sleep quality between the Major Depressive Disorder (MDD) and Healthy Control (HC) groups and to reveal in which areas MDD patients have problems with sleep. Material and Methods: The cross-sectional study was conducted in a Training and Research Hospital psychiatry outpatient clinic. Individuals between the ages of 18-65, diagnosed with MDD according to DSM-V diagnostic criteria and without mental retardation or organic brain disease constituted the MDD patient group of the study. Individuals between the ages of 18-65, capable of filling clinical scales and without a primary psychiatric disease according to DSM-V diagnostic criteria and without mental retardation or organic brain disease constituted the healthy control group of the study. Sociodemographic Data Form, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) and Beck Depression Inventory (BDI) were administered to volunteers who met the conditions for participation in the study. 35 MDD patients and 30 healthy controls constituted the sample of the study. Results: No statistically significant difference was found between the MDD and HC groups in terms of PSQI total score, which indicates the presence of sleep problems (p=1.000). When MDD and HC groups were compared in terms of PUKI subscales: The mean scores of the MDD patient group were determined to be 0.643 points higher in the subjective sleep quality subtest compared to the SC group (p=0.003), while it was 0.733 points lower in the sleep duration subtest (p=0.010). No statistically significant difference was identified between the two groups in the subtests of sleep latency (p=0.195), habitual sleep efficiency (p=0.063), sleep disturbance (p=0.668), use of sleeping pills (p=0.109) and daytime dysfunction (p=0.931). Conclusion: In the present study, it was determined that MDD patients subjectively perceived their sleep quality worse although their sleep duration were higher compared to healthy controls. The obtained findings reveal the importance of controlling sleep quality in MDD patients. Adjusting MDD treatment with additional treatments that will contribute to the solution of sleeping problems will also contribute positively to the treatment results.

Keywords: Major Depressive Disorder, Healthy Controls, Sleep Quality, Pittsburgh Sleep Quality Index

Presentation ID/Sunum No= 189

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyi ve İlişkili Etmenler

Ma. St. Ayşe Gülay Şahan[1] , Assoc. Prof. Dr. Ayla Açıkgöz[2]

[1]Özel Yeni Nesil Anaokulu
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi

Özet

Yalnızlık; kaygı, öfke, üzüntü ve diğerlerinden kendini farklı hissetme duygularının eşlik ettiği olumsuz bir duygudur. Yalnızlık duygusu kişiler arası ilişkilerin sosyal ihtiyaçları karşılamadığı ve sosyal ödüllerin azaldığı durumlarda ortaya çıkabilmektedir. Bu çalışma, geleceğin teknikerlerinin yalnızlığını etkileyen etmenlerin mezuniyet öncesi dönemde saptanarak, multidisipliner bir yaklaşımla sorunlara yönelik çözümler aranması bakımından yol gösterici olabilir. Bu çalışmada meslek yüksekokulu öğrencilerinin yalnızlık düzeyinin belirlenmesi ve yalnızlık düzeyini etkileyen etmenlerin araştırılması amaçlanmıştır. Kesitsel tipteki bu araştırmanın evreni Balıkesir Üniversitesi Ayvalık Meslek Yüksekokulu öğrencilerinden oluşmaktadır. Bu araştırmada örneklem seçimi yapılmaksızın evrenin (N=528) tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. Veriler literatürden yararlanılarak oluşturulan bir anket, UCLA Yalnızlık Ölçeği ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği'yle toplanmıştır. Araştırmaya 483 öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin yalnızlık ölçeği puan ortalaması 54,2±5,5'tir. Araştırmaya katılan kız öğrencilerin yalnızlık algısı düzeyinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Yalnız ya da yurtta kalan öğrencilerin yalnızlık algısı düzeyi ailesiyle birlikte kalanlardan daha yüksektir ($p<0,01$). Burs/kredi desteği almayan öğrencilerin yalnızlık algısı düzeyi daha yüksektir ($p<0,05$). Annesinin öğrenim düzeyi ilkokul ve altında olanların yalnızlık algısı düzeyi üniversite düzeyinde eğitimli annesi olanlardan daha yüksektir ($p<0,05$). Öğrencilerin yalnızlık düzeyleri diğer sosyo-demografik ve ailesel özellikleri açısından anlamlı olarak farklılaşmamaktadır. Buna ek olarak öğrencilerin yalnızlık düzeyleri okul başarısı ve yakın çevresinden memnuniyet durumu açısından da anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Öğrencilerin çok boyutlu algılanan sosyal destek düzeyleri ile yalnızlık düzeyleri arasında bir ilişki bulunmamıştır. Öğrencilerin yaşı, cinsiyeti, aileden ayrı yaşaması, annesinin öğreniminin düşük olması ve burs ya da kredi gibi maddi destek almaması yalnızlık algısı düzeyini etkilemektedir. Öğrencilerin yalnızlık duygusu algısını gidermede psikososyal sorunların çözümüne yönelik kız öğrencilere pozitif ayrımcılık yapılabilir. Burs olanağı bulamayan öğrencilere yalnızlık algısını etkileyen sosyal sorunların çözümlenmesi için sosyo-ekonomik destek sağlanabilir. Bu araştırma farklı üniversiteler ve fakültelerdeki öğrenciler ile yenilenebilir. Üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeylerinin nedenlerine yönelik nitel bir araştırma da yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Yalnızlık Algısı, Üniversite Öğrencisi, Sosyal Destek, Sosyal İlişki.

Vocational School Students' Level of Loneliness and Related Factors

Abstract

Loneliness is a negative emotion accompanied by the feeling of anxiety, anger, sadness, and difference from others. The feeling of loneliness can occur when interpersonal relationships do not meet social needs and social rewards are reduced. This study can be a guide in terms of looking for solutions to problems with a multidisciplinary approach by determining the factors affecting the loneliness of future technicians in the pre-graduation period. In this study, it was aimed to determine the level of loneliness of vocational school students and to investigate the factors affecting the level of loneliness. The universe of this cross-sectional study consists of students from Balıkesir University, Ayvalık Vocational School. In this study, without sample selection, it was aimed to reach the whole population (N = 528). The data were collected using a questionnaire created by using the literature, UCLA Loneliness Scale, and Multidimensional Scale of Perceived Social Support. 483 students participated in the study. The mean score of the loneliness scale of the students is 54.2±5.5. It is determined that the loneliness perception level of female students participating in the study is higher ($p < 0.05$). The level of loneliness perception of students who stay alone or in a dormitory is higher than that of students staying with their families ($p<0.01$). The loneliness perception level of students who do not receive any scholarship / loan support is higher ($p < 0.05$). The loneliness perception level of those whose mother's education level is primary school and below is higher than those with university-level educated mothers ($p < 0.05$). Students' loneliness levels do not differ significantly in terms of other socio-demographic and familial characteristics. In addition, no significant difference was found in terms of students' level of loneliness in terms of school success and satisfaction with their immediate surroundings. No relationship was found between the students' perceived multidimensional social support levels and their loneliness. Students' age, gender, separation from family, mother's low educational level, and lack of financial support such as scholarships or loans affect the level of loneliness. A positive discrimination can be practiced to female students in solving psychosocial problems to eliminate the students' sense of loneliness. Socio-economic support can be provided to students who cannot find scholarships to solve social problems that affect the perception of loneliness. This research can be renewed with students from different universities and faculties. A qualitative research can also be conducted on the reasons for the loneliness levels of university students.

Keywords: Perception of Loneliness, University Student, Social Support, Social Relationship.

Presentation ID/Sunum No= 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Metanol Zehirlenmesi Sonrası İntrakraniyal Hemoraji

Asst. Prof. Dr. Ertan Cömertpay[1]

[1]*Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş Metanol, metabolitleri toksik ve ölümcül sonuçlara yol açan bir alkol türüdür. Ülkemizde son zamanlarda ev yapımı veya kaçak alkol ürünü üretimine bağlı olarak metanol zehirlenmesi vakası ile karşılaşılmaktadır. Olgu Araçtan inerken dengesini kaybedip düşen 45 yaşındaki erkek hasta acil servise ayaktan başvurdu. Hastada iki saat önce başlayan halsizlik, dengesizlik ve görme bulanıklığı şikayetleri olup, bunlara ek olarak iki gündür devam eden el ve ayaklarda uyuşma, sol kolda ağrı şikayeti bulunmaktaymış.Kamyon şoförlüğü yapan hastanın, özgeçmişinde bir özellik bulunmayıp, herhangi bir madde/alkol kullanımı da tarif etmiyordu. Yapılan ilk muayenesinde, genel durum: orta, bilinç: açık, Ateş: 360C, Nabız: 96 vuru/dk, SS: 18/dk, KB: 154/106 mmHg ve SatO2: 98 idi. Nörolojik muayenesinde IR +/+ (sağ gözde indirek IR yok), pupiller bilateral midriatik olup, motor ve duyu muayenesi ise normaldi. Çekilen Beyin BT ve MR'ında herhangi bir akut patolojiye rastlanmayan hasta takibe alındı. Takipleri sırasında görme kaybı ve ajitasyon gelişen hastada, eş zamanlı laboratuvar sonuçlarında pH:7.07, PCO2: 18mmHg, HCO3: 5.3mmol/L, BE: -24mmol/L, AG: 40mmol/L, Kreatinin: 1 mg/dl, K+:6.6 mmol/L, Etanol<10mg/dl ölçülmesi nedeniyle hastanın metanol zehirlenmesi olabileceğinden şüphelenildi ve hasta ile yeniden görüşüldüğünde 2 gün önce ev yapımı içki içtiği öğrenildi. Genel durumu kötüleşen ve YBÜ'e yatırılarak heparinsiz hemodiyalize alınan hastanın takibinin ikinci gününde çekilen Beyin BT'sinde yeni gelişen bazal ganglionlar lokalizasyonlu, etraf dokuya vazojenik ödemin eşlik ettiği, sağ lateral ventriküle açılan sağdan sola şifte neden olan hemoraji alanı izlendi. Hasta takibinin 46. gününde halen YBÜ'de entübe olarak takip edilmektedir. Sonuç Metanol zehirlenmesi, toksik ürünlerinin neden olduğu metabolik komplikasyonlar, yaş, cinsiyet, alkol toleransı, başvuru süresi gibi faktörlere bağlı olarak mortalitesi değişkenlik gösteren bir zehirlenmedir. Metanol zehirlenmesi sonrası intrakranial hemoraji ise erken dönem veya takip sırasında ortaya çıkabilen daha nadir bir klinik durum olmakla birlikte mortalite veya morbidite düzeyi yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Metanol Zehirlenmesi,intrakraniyal Hemoraji

Intracranial Hemorrhage After Methanol Poisoning

Abstract

Introduction: Methanol is a type of alcohol whose metabolites are toxic and have fatal consequences. Methanol poisoning has recently been encountered in our country due to the production of homemade

or illegal alcohol products.Case: A 45-year-old male patient, who lost his balance and fell while getting out of the vehicle, was admitted to the emergency department outpatient. The patient had complaints of weakness, imbalance and blurred vision that started two hours ago, in addition to the complaints of numbness in the hands and feet and pain in the left arm for two days. did not. In the first examination, the general condition was: moderate, conscious: clear, Fever: 360C, Pulse: 96 bpm, SD: 18 / min, BP: 154/106 mmHg and SatO2: 98. In her neurological examination, IR + / + (no indirect IR in the right eye), pupils were bilaterally mydriatic, and motor and sensory examinations were normal. No acute pathology was found in the brain CT and MRI, and the patient was followed up. In the patient who developed vision loss and agitation during follow-up, concurrent laboratory results were pH: 7.07, PCO2: 18mmHg, HCO3: 5.3mmol / L, BE: -24mmol / L, AG: 40mmol / L, Creatinine: 1 mg / dl, K +: Because 6.6 mmol / L, Ethanol <10mg / dl was measured, the patient was suspected of having methanol poisoning, and upon re-consultation, it was learned that he had drank homemade alcohol 2 days ago. On the second day of the follow-up of the patient whose general condition worsened and who was hospitalized in the ICU for hemodialysis without heparin, the newly developed basal ganglia localized, the surrounding tissue accompanied by vasogenic edema, and the hemorrhage area that caused right-to-left healing was observed in the right lateral ventricle. The patient is still being followed up as intubated in the ICU on the 46th day of follow-up. Conclusion: Methanol poisoning is a poisoning with varying mortality depending on factors such as metabolic complications caused by its toxic products, age, gender, alcohol tolerance, and duration of admission. Although intracranial hemorrhage after methanol poisoning is a less common clinical condition that can occur in the early period or during follow-up, its mortality or morbidity level is high.

Keywords: Methanol Poisoning, Intracranial Hemorrhage

Presentation ID/Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Metastatik GEP-Net (Gastroenteropankreatik Nöroendokrin Tümör) Tanılı Hastalarımızda PRRT (Peptit Reseptör Radyonüklid Tedavisi) Deneyimimiz

Asst. Prof. Dr. Özlem Nuray Sever[1]

[1]*Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Bronşiyal ve gastroenteropankreatik nöroendokrin tümörler (NET), hücre zarlarında sıklıkla somatostatin reseptörleri eksprese eden yavaş büyüyen tümörlerdir. Bu reseptörler, Lutesyum-177 etiketli somatostatin analogları ile tedavi için hedeflerdir. Çalışmamızın amacı merkezimizde metastatik GEP-NET tanısı ile peptit reseptör radyonüklid tedavisi (PRRT) ([177Lu-DOTA0, Tyr3] oktreotat (177Lu-DOTATATE)) uygulanan hastaların etkinlik, sağkalım ve toksisite sonuçlarını bildirmektir. Materyal ve Metot: Aralık 2016-Aralık 2020 tarihleri arasında merkezimizde takip ve tedavisi düzenlenen, metastatik GEP-NET tanısı ile PRRT uygulanan 30 ardışık hasta çalışmaya dahil edildi. Bulgular: Ortalama tanı yaşı 59 (25-81) olan 30 hastanın 19'u (%63) kadın, 11'i (%37) erkek idi. 14 (%47) hasta grade 1, 12 %40) hasta grade 2 idi, 4 (%13) hastada ise grade değerlendirilememişti. Ki 67 değeri 1-5 arası 12 (%40) hasta, 5-15 arası 6 (%20) hasta, 15-20 arası 6 (%20) hasta mevcuttu, 6 (%20) hastanın ise ki 67 değeri belirsizdi Toplam 186 kür, ortalama 6 (1-14) kür PRRT uygulanmıştı. Son kontrolde 15 (%50) hasta hayatta iken 15 (%50) hasta kaybedilmişti. PRRT tedavisine bağlı yanetki olarak 1 hastada grade 4 nötropeni, 1 hastada ise grade 3 trombositopeni gözlendi. Genel sağkalım süresi 84.6 (%95 CI: 37.12-132.20) ay saptandı. Tartışma ve Sonuç: Metastatik GEP-NET'te tedavi seçenekleri sınırlıdır. NET hücre membranında somatostatin reseptör subtip 2 (SSTR2) aşırı expresyonu varlığı somatostatin radyo etiketli peptit reseptör radyonüklid tedaviler için hedef molekül oluşturmaktadır. Bizim çalışmamızda da OS 84.6 (%95 CI: 37.12-132.20) ay ve yanıt oranı %56 bulunmuştur. 177Lu-DOTATATE uygulaması genel olarak güvenli olmakla birlikte %3-4 olguda irreversible kemik iliği toksisitesi ve %30 olguda hafif renal toksisite gözlendiği belirtilmiştir. Bizim çalışmamızda hiçbir hastada renal toksisite gözlenmezken 2 hastada reversible hematolojik toksisite saptanmıştır. Sonuç olarak çalışmamızda 177Lu-DOTATATE uygulaması literatür ile uyumlu olarak metastatik iyi diferansiye GEP-NET tedavisinde güvenli ve etkin bir tedavi seçeneği olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: GEP-NET, PRRT, Genel Sağkalım

Our Experience With Prrt (Peptide Receptor Radionuclide Treatment) in Patients With Metastatic Gep-Net (Gastroenteropancreatic Neuroendocrine Tumor)

Abstract

Introduction and purpose: Bronchial and gastroenteropancreatic neuroendocrine tumors (NETs) are slow-growing tumors that frequently express somatostatin receptors in cell membranes. These receptors are targets for treatment with Lutetium-177-labeled somatostatin analogs. The aim of our study is to report the efficacy, survival and toxicity results of patients who underwent peptide receptor radionuclide therapy (PRRT) ([177Lu-DOTA0, Tyr3] octreotate (177Lu-DOTATATE) with a diagnosis of metastatic GEP-NET in our center. Material and Method: Thirty consecutive patients with metastatic GEP-NET diagnosis and treated with PRRT in our center between December 2016 and December 2020 were included in the study. Results: 19 (63%) of 30 patients were female and 11 (37%) were male. 14 (47%) patients were grade 1, 12 (40%) patients were grade 2, and 4 (13%) patients were not evaluated. The Ki 67 value was between 1-5 in 12 (40%) patients, 5-15 in 6 (20%) patients, 15-20 in 6 (20%) patients, uncertain in 6 (20%) patients. Total 186, mean of 6 (1-14) cycles of PRRT was applied. In the last control, 15 (50%) patients were alive, while 15 (50%) patients were lost. As a side effect of PRRT treatment, grade 4 neutropenia was observed in 1 patient and grade 3 thrombocytopenia in 1 patient. Overall survival was 84.6 (95% CI: 37.12-132.20) months. Discussion and Conclusion: Treatment options are limited in metastatic GEP-NET. The presence of excessive expression of somatostatin receptor subtype 2 (SSTR2) in the NET cell membrane constitutes a target molecule for somatostatin radio-labeled peptide receptor radionuclide therapies. In our study, OS was 84.6 (95% CI: 37.12-132.20) months and response rate was 56%. In our study, reversible hematological toxicity was detected in 2 patients. In conclusion, in our study, 177Lu-DOTATATE application was found to be a safe and effective treatment option in the treatment of metastatic well-differentiated GEP-NET in accordance with the literature.

Keywords: GEP-NET, PRRT, Overall Survival

Presentation ID/Sunum No= 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Non Steroidal Aromataz İnhibitörü Kullandıktan Sonra Hiperlipidemi Gelişen Bir Meme Kanseri Hasta Olgusu

Exp. Dr. Meral Sayın[1]

[1]S.B. Ankara Eğit. Ve Araş. Hastanesi

Özet

Giriş ve Genel Bilgiler: SS, 43 Yaşında, kadın hasta, premenapoze, 2 çocuklu, Haziran 2015 yılında sağ meme Modifiye Radikal Mastektomi+Aksiler Diseksiyon yapılan hasta ardından 6 kür TAC (taxotere+adriablastina+siklofosfamit) aldı. Aralık 2015-Ocak 2016 yılları arasında Radyoterapi aldı. Hasta premenapoze ve ER(+),PR(+) olduğu için hastaya şubat 2016 yılında Tamoksifen başlandı. Nisan 2017 yılında hastada endometrial kanamalar nedeniyle kadın doğum konsültasyonu istendi. Kadın doğum bölümü endometrial kalınlaşma tanısıyla hastaya TAH+BSO yapılma kararı alındı. Hastaya TAH+BSO sonrası tamoksifen ilacı değiştirilerek Letrazol başlandı. (Mayıs 2017). Bulgular: Hastanın preop, Tmx kullanımı, Letrazol kullanımı başlangıcı, Letrazol kullanımı 1,5 yıl sonuçları ve Antihiperlipidemik (fenofibrate) ilaç kullanımı sonrası Hastanın Kan lipit düzeylerinde artış saptanması nedeniyle önce diyet önerildi. Ancak diyete rağmen hastanın kan lipit seviyeleri yükseldiği için hastaya anti lipit ve kolesterol ilaçları başlandı. Hasta bu ilaçları kullandığı süre boyunca lipit seviyelerinin normale indiği gözlenirken ilaçların kesilmesiyle tekrar seviyelerin arttığı gözlendi. Sonuç ve Özet: Bu tip aromataz inhibitörü başlanması planlanan hastalarda kan lipit düzeylerinin yükseleceği hakkında hasta uyarılıp, sıkı bir diyetle başlanmalı. Diyete cevap vermeyen kolesterol ve TG yüksekliğinde ise antihiperlipoproteinemik ve antihiperkolestrolemik ilaçlarının başlanması uygun olabilir. Literatürde hiç hiperlipidemi yüzünden aromataz inhibitörlerinin kesildiğinden bahsedilmiyor ancak bu da bir seçenek olabilir. Hastanın aromataz inhibitörü kesilerek tamoksifen veya steroidal bir aromataz inhibitörüne (örn.exemestan gibi) geçilebilir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Aromataz İnhibitörü, Hiperlipidemi

Presentation ID/Sunum No= 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nörotransmiterlerin, Leptin ve Kispeptin Düzeylerinin Pübertal Gelişim Üzerine Etkisinin Uyku Profili ile Değerlendirilmesi

Dr. Pınar Yazıcı [1] , Prof.Dr. Betül Ersoy[1] , Prof.Dr. Muzaffer Polat[1] , Prof.Dr. Ece Onur[1] , Prof.Dr. Ali Aykan Özgüven[1] , Prof.Dr. Hikmet Yılmaz[1]

[1]Celal Bayar Üniversitesi

Özet

Amaç: Ergenlik dönemindeki uyku düzeni değişiklikleri, nöroendokrin sistemin olgunlaşmasını etkilemektedir. Bu çalışmada, uyku ile ergenliğin başlaması arasındaki ilişkiyi araştırmayı hedefledik. İdiyopatik santral erken püberte (İSEP), prematüre telarş (PT) ve pubertal öncesi sağlıklı kontrollere sahip kızlar arasında pubertal başlangıç üzerine etkisi bulunan nörotransmiterleri uyku sırasındaki konsantrasyonlarını ve hastaların uyku düzenlerini karşılaştırdık. Yöntemler: Erken meme gelişimi olan 41 kız çocuğa tam endokrinolojik ve radyolojik değerlendirmeler yapıldı. Gonadotropin salgılayan hormon stimülasyon testinin sonuçlarına göre, 22 hasta PT, 19 hasta İSEP tanısı aldı. Kontrol grubu olarak ergenlik öncesi yaşları eşleşen 19 hasta çalışmaya dahil edildi. Tüm deneklere polisomnografi yapıldı. Hızlı göz hareketi (REM) uykusu sırasında alınan serum örneklerinde nörotransmiter konsantrasyonları (kisspeptin, glutamat, gama-aminobütirik asit, leptin) ölçüldü. Bulgular: Toplam uyku süresi PT hasta grubunda İSEP hasta grubuna göre anlamlı olarak daha uzundu ($p = 0.02$). PT hasta grubunda N1 süresi, İSEP hasta grubuna ve sağlıklı prepubertal kontrol grubuna göre daha kısaydı (sırasıyla $p = 0,020$, $p = 0,034$). Nörotransmiter konsantrasyonları açısından üç grup arasında anlamlı fark bulunmadı ($p > 0.05$). PT grubunda toplam uyku süresi ile kisspeptin arasında anlamlı negatif korelasyon vardı (r: -0.481, $p = 0.02$). Sonuç: PT grubunda hastalar İSEP hasta grubuna göre daha kısa uykuya geçiş süresine ve daha uzun uyku süresine sahiptir. Ergenliğin başlangıcında REM uykusu sırasında hücresel seviyedeki nörotransmiter konsantrasyonlarındaki değişiklikler, serum seviyelerine yansımayabilir. Bununla birlikte, kisspeptin ve toplam uyku süresi arasında saptanan negatif korelasyon gibi uyku ve nörotransmiterler arasındaki ilişkiler, ergenliğin başlangıcında uykunun önemini göstermektedir. Bu konuda daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Uyku, Püberte Prekoks, Kisspeptin, Kız, Nörotransmiter

Differences in Sleep Pattern and Circulating Neurotransmitters Concentrations Associated With Pubertal Onset During Sleep: Comparison Between Girls With İdiopathic Central Precocious Puberty and Premature Thelarche

Abstract

Objective: Sleep pattern changes during puberty critically affect the maturation of the neuroendocrine system. We compared sleep patterns and neurotransmitter concentrations associated with pubertal

onset during sleep among girls with idiopathic central precocious puberty (ICPP), premature thelarche (PT) and pre-pubertal healthy controls and thus investigated the relationship between sleep and initiation of puberty. Participants and Methods: Forty-one girls with premature breast development underwent full endocrinological and radiological assessments. Based on the results of gonadotropin-releasing hormone stimulation test, 22 patients were designated as PT and the remaining 19 patients were designated as ICPP. Nineteen age-matched pre-pubertal girls constituted the control group. Polysomnography was performed in all subjects. Neurotransmitter concentrations (kisspeptin, glutamate, gamma-aminobutyric acid, leptin) were measured in serum samples obtained during rapid eye movement (REM) sleep. Results: Total sleep time (TST) was significantly longer in girls with PT than girls with ICPP ($p=0.02$). N1 duration in girls with PT was shorter compared to those with ICPP and their prepubertal peers ($p=0.020$, $p=0.034$, respectively). No significant differences were found between the three groups for neurotransmitter concentrations ($p>0.05$). There was a significant negative correlation between TST and kisspeptin (r: -0.481, $p=0.02$) in girls with PT. Conclusion: Girls with PT have a shorter transition time to sleep, and longer sleep duration than girls with ICPP. Changes in neurotransmitter concentrations at the cellular level during REM sleep at the onset of puberty, may not be reflected in serum levels. However, the relationships between sleep and neurotransmitters, such as that found for kisspeptin and TST, indicate the importance of sleep in the onset of puberty. Further studies are needed on this subject.

Keywords: Sleep, Puberty, Precocious Puberty, Kisspeptin, Girl, Neurotransmitter

Presentation ID/Sunum No= 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Okul Öncesi Dönem Gelişimsel Sorunları Olan Çocuklarda Parents Plus Early Years Ebeveynlik Programının Etkinliği

Exp. Dr. Bahadir Turan[1]

[1]*Sağlık Bakanlığı*
**Corresponding author: Bahadir Turan*

Özet

Bu çalışma, kanıta dayalı bir ebeveynlik programının okul öncesi özel gereksinimli çocuklarda duygusal ve davranışsal sorunlar üzerine etkinliğini göstermeyi amaçlamaktadır. Parents Plus programları İrlanda kökenli, uygulayıcı eğitimi alınarak yapılan, video temelli kanıta dayalı ebeveynlik grup terapi programlarıdır. 1-6 yaş arası için Parents Plus Early Years (PPEYP) kullanılmaktadır. Bir eğitim ve araştırma hastanesinde her biri 14 ebeveynden oluşmuş iki ayrı ebeveynlik grup terapisi gerçekleştirilmiştir. Programı tamamlayan yirmi sekiz ebeveyn, sonuç öncesi ve sonrası ölçekleri (Güçler ve Güçlükler Anketi (SDQ) ve programa özel olarak tasarlanmış bir Sorun ve Hedef formu (SHF)) doldurmuşlardır. Parents Plus Early Years'ı takiben duygusal ve davranışsal sorunlarda meydana gelen değişiklikleri belirlemek için tekrarlanan tekrarlayan ölçümler kullanılmıştır. Programdan önce ve sonra SHF, SDQ veya herhangi bir alt ölçekteki herhangi bir farklılığı değerlendirmek için eşleştirilmiş örnekler için ise T-testi kullanılmıştır. Etki büyüklüklerini ölçmek için Cohen'in d'si hesaplandı. Yaş aralığı, ortalama 3,23 (SS = 1,41) ile 1-6 yaş arasındaydı. Programı bırakma oranı %14,2 (n = 4) idi. Çocukların %28,6'sı (n = 8) Otizm, %28,6'sı (n = 8) Bilişsel Gelişim Geriliği ve %25'i (n = 7) Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu tanılıydı. Kalan %17,8'i (n = 5) diğer eşik altı duygusal ve davranışsal sorunları olan çocuklar oluşturmaktaydı. Orta düzeyde etki büyüklükleri ile birlikte genel olarak Toplam SDQ puanları, Duygusal, Hiperaktivite ve Davranış Sorunları alt ölçeklerinde ve CPG'de anlamlı farklılıklar görülmüştür (p<=.05) Bu çalışma, erken çocukluk çağı davranış problemleriyle başa çıkmada erken dönem ebeveynlik müdahalelerinin önemini vurgulamaktadır. Bildiğimiz kadarıyla bu çalışma, Türkiye'deki okul öncesi gruplar için klinikte yapılan ilk kanıta dayalı ebeveynlik müdahalesidir. Bu tür kanıta dayalı müdahalelerin ruh sağlığı profesyonelleri tarafından ulusal düzeyde uyarlanması, yaygınlaştırılması ve özel gereksinimi olan çocuklarda uygulanması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları, Özel Gereksinimli Çocuklar, Ebeveynlik Programları, Grup Terapisi

The Effectiveness of Parents Plus Early Years Parenting Program On Preschool Children With Developmental Problems

Abstract

This study examines the effectiveness of the Parents Parents Plus Early Years Programme in reducing parent-reported behavior problems in pre-school children with special needs. Two separate parenting group therapies consisting of -14 parents each -were conducted in a training and research hospital. Twenty-eight parents who completed the course filled out pre-and post-outcome measures (namely the Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) and a specially designed Client defined Problem and Goals form (CPG)), and a process measure during the course of the group. A repeated measures design was adopted to identify any significant changes in behavior or goal attainment following the Parents Plus Early Years. Paired samples T-tests were conducted to assess any differences in the CPG, SDQ, or any of its' subscales before and after the course. Cohen's d was calculated to measure effect sizes. The age range was from one to 6 years with a mean age of 3.23 (SD = 1.41). There was a dropout rate of 14.2% (n=4). %28,6 (n=8) of children were diagnosed with Autism, %28,6 (n=8) with Cognitive Developmental Delay, and %25 (n=7) Attention Deficit and Hyperactivity Disorder. The remaining %17,8 (n=5) consisted of children with other subthreshold emotional and behavioral problems. There were significant differences seen in Total SDQ scores, Emotional, Hyperactivity and Conduct Problems subscales of the SDQ, and in CPG for the group as a whole ($p<=.05$), with moderate effect sizes. This intervention highlights the importance of early parenting interventions in dealing with childhood behavior problems. To our knowledge, this study is the first evidence-based parenting intervention made in the clinic for the pre-school groups in Turkey. It is very important that such evidence-based interventions are spread nationally and implemented by mental health professionals in children with special needs.

Keywords: Child and Adolescent Psychiatry, Children With Special Needs, Parenting Programs, Group Therapy

Presentation ID/Sunum No= 311

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Olgu Sunumu: Motor Nöron Hastalığı', Servikal Spondilotik Miyelopati'

Asst. Prof. Dr. Mehmet Sabri Erdöl[1] , Assoc. Prof. Dr. Fikret Aysal[2]

[1]İstanbul Gelişim Üniversitesi Elektronörofizyoloji Bölümü
[2]İstanbul Medipol Üniversitesi Nöroloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Mehmet Sabri Erdöl*

Özet

Servikal Spondilitik Miyelopati (SSM) iki taraflı üst ekstremitelerde güçsüzlük, reflekslerde azalma/kaybolma, hipotoni ve atrofi gibi bulgularla alt motor nöron (AMN) tutulum bulgularına yol açarken, alt ekstremitelerde güçsüzlük, reflekslerde artma, patolojik refleksler ve spastisite gibi üst motor nöron (ÜMN) bulgularına yol açabilir. Hem AMN hem de ÜMN bulguları bir arada olduğundan Motor Nöron Hastalığı (MNH) ile ayırıcı tanının yapılması gerekir ve bu sanıldığı kadar kolay olmayabilir. Klinik ve elektrofizyolojik olarak önceden MNH tanısı almış bir hasta nedeni ile, MNH ve SSM ayırıcı tanısını tartışmayı amaçladık. 60 yaşında erkek, bir yıldan beri sağ elde ilerleyici güçsüzlük ve erime son aylarda sol ele de yayılmıştı. Anlamlı ağrı yoktu. Muayenede, sağda ve proksimal kaslarda belirgin iki yanlı üst ekstremitelerde 2/5-4/5 düzeyinde zaaf, atrofi ve hipotoni bulundu. İki yanlı alt ekstremitede kas gücü tamdı, reflekler artmıştı ve Babinski delili pozitif idi. Yüzeyel ve derin duyu normal bulundu. Elektrofizyolojik incelemede sağda belirgin iki yanlı C5-T1 motor nöron tutulum bulguları saptandı. Servikal magnetik rezonans görüntülemede spondilotik miyelopati ile uyumlu bulgular vardı. Bilindiği gibi ÜMN bulguları, AMN bulgularının sadece kaudalinde ise ve sefalik olarak belirti yoksa dikkatli olunmalıdır. Hastamız MNH tanısı almış olarak başvurduğunda, bulber belirti/bulgu, artmış çene refleksi olmaması dikkati çekmişti. Duyusal uyandırılmış potansiyeller çalışıldığında kortikal yanıtların elde edilmediği görüldü ve MNH'dan çok SSM düşünüldü. Amelitayattan sonra kötüleşmesinin durduğu ve aylar sonra kas gücünün kısmen düzeldiği öğrenildi. Hem AMN hem de ÜMN bulguları bir arada olduğunda, AMN bulgularının üstünde ÜMN bulguları yoksa, MNH hastalığı gibi dejeneratif bir hastalıktan çok tedavi edilebilir diğer nedenleri ısrarla araştırmalıyız.

Anahtar Kelimeler: Servikal Spondilitik Miyelopati, Motor Nöron Hastalığı, Elektromiyografi

Presentation ID/Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pandemi Döneminde Kanser Tanılı Üç Hastada Eş Zamanlı Gelişen Sol Alt Lob Pnömonisi

Exp. Dr. Özlem Terzi[1] , Exp. Dr. Esra Arslantaş[1]

[1]Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Özlem Terzi Duman*

Özet

Akut Lenfoblastik Lösemi (ALL) başta olmak üzere, çocukluk çağı malignitelerinde pulmoner komplikasyonlar sıklıkla ortaya çıkmakta ve yaşamı tehdit etmektedir. Çalışmamızda Covid 19 Pandemisi döneminde eş zamanlı olarak sol alt lob pnömonisi tanısı alan hastalarımızın klinik ve radyolojik özelliklerini inceleyerek paylaşmayı amaçladık. Çalışmaya 1-20 Nisan 2020 döneminde İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Hematoloji ve Onkoloji Kliniği' nde muayene ve radyolojik bulguları ile eş zamanlı olarak sol alt lob pnomonisi tanısı konulan üç hasta alındı. Hastaların biri 1, biri 3, biri de 8 yaşında idi. Üç hasta da erkekti. Lösemi tanısı olan iki hastanın klinik bulguları benzerdi. Ateş, öksürük, takipne ve dispne vardı. Bir tanesinde plevral efüzyon izlendi. Bu iki hasta Çocuk Yoğun Bakım Ünitesi' nde takip edildi ve mekanik ventilasyon desteği aldı. Solid tümör (nöroblastom) tanılı hastada ateş, öksürük ve takipne varken, solunum sıkıntısı izlenmedi. Hastaların tümüne akciğer grafisi ve Toraks Bilgisayarlı Tomografi (BT) görüntülemesi yapıldı. Tekrarlanan Covid-19 PCR sürüntü testleri negatif saptandı. Kan kültürlerinde ve plevra sıvı kültüründe patojene rastlanmadı. Hastaların tümü kombine intravenöz geniş spektrumlu antibiyoterapi, enfluvir tedavisi aldı. Yoğun bakımda takip edilen hastaların tedavisi 15 ve 16 gün sürerken, diğer hastanın tedavisi 10. günde sonlandırıldı. Çocukluk çağı malignitelerinde pnömoni sıklığı %21 olarak bildirilmiştir ve etkeni üretme oranı yaklaşık %7,5 ile %38 arasında değişmektedir. Pandemi döneminde olma ve virüsün akciğer bulgularının ön planda pnömoni olması nedeni ile bu hastalarda öncelikle Covid-19 pnömonisi akla gelmektedir. PCR sürüntü testinin duyarlılığının %70' lerde olduğu gözönünde bulundurulursa her zaman viral etkeni izole etmek mümkün değildir. Etken olan virüs ve bakteri gösterilememiş olmakla birlikte intravenöz kombine geniş spektrumlu antibakteriyel ve antiviral tedavi ile başarılı sonuçlar alınabilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Kanser, Pediatri, Pnömoni

Presentation ID/Sunum No= 471

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pediatrik Popülasyonda Abdominal Aortanın Ana Dallarının Vertebral Korpus Üzerindeki Topografik Konumu

Dr. Edis Çolak[1]

[1]*Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Edis Çolak*

Özet

Amaç Abdominal aortanın ana dallarının topografyasının bilinmesi, etkili endovasküler ve cerrahi prosedürlerin gerçekleştirilmesi için büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, kontrastlı bilgisayarlı tomografi (KBT) taramalarında 0-18 yaş arası çocuklarda vertebral korpuslara göre abdominal aortanın ana dallarının orijinlerinin topografik konumunu tanımlamaktı. Gereç ve Yöntem 2018 ve 2020 yılları arasında 197 çocuktan (ortalama yaş ± SS, 8.80 ± 5.05 yıl) elde edilen KBT görüntüleri retrospektif olarak analize edildi. Hastalar beş yaş grubuna ayrıldı. Çölyak trunkus (ÇT), süperior mezenterik arter (SMA), sağ renal arter (Sağ RA), sol renal arter (Sol RA) ve inferior mezenterik arter (IMA) orijin seviyeleri, vertebral korpuslara göre belirlendi. Vertebral korpusları üst, orta ve alt üçte bir segment olarak bölünmüştür. Bulgular ÇT, en yaygın olarak T12'nin alt üçte bir (% 38.07); SMA, L1'in üst üçte bir (% 41.12) ; Sağ RA, L1'in orta üçte bir (% 33.99); Sol RA L1'in alt üçte bir (% 47,72); ve IMA en yaygın olarak L3'ün üst üçte bir (% 46,70) segmentinden çıkış göstermeketdir. Orijinlerin üst ve alt seviyeleri de her yaş grubu için kaydedildi. Abdominal aortanın ana dallarının vertebral seviyeleri yaşla birlikte kaudale doğru yer değiştirildiğini gözlendi. Vertebral korpus seviyeleri ve cinsiyet arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Sonuç Bu çalışma, farklı yaş gruplarındaki çocuklarda ana abdominal dalların orijinlerinin vertebral seviyelerini bildiren ilk çalışmadır. Bu çalışmanın pediatrik cerrahi işlemler sırasında vasküler risklerin azaltılmasına katkı sağlayacağına inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Abdominal Aort, Ana Dallar, Vertebral Korpus, Bilgisayarlı Tomografi.

Topographic Location of the Origins of the Main Branches of the Abdominal Aorta in Relation to the Vertebral Bodies in Pediatric Population

Abstract

Objectives Knowledge of the topography of the abdominal visceral branches is of great importance for performing effective endovascular and surgical procedures. The purpose of the current study was to define the topographic location of the origins of the main branches of the abdominal aorta in relation to the vertebral bodies in children aged between 0 and 18 years on contrast-enhanced computer tomography (CECT) scans. Methods Between 2018 and 2020 the CECT images obtained from 197

children (mean age ± SD, 8.80 ± 5.05 years) were retrospectively analyzed. Patients were classified into five age groups. The levels of the origins of the celiac trunk (CT), superior mesenteric artery (SMA), right renal artery (RRA), left renal artery (LRA), and inferior mesenteric artery (IMA) were determined in relation to the vertebral bodies using three dimensional CT views. In order to determine the level of origin, the vertebral bodies were divided into upper, middle, and lower thirds. Results The CT, SMA, RRA, LRA, and IMA, most commonly arose at the level of the lower third of T12 (38.07%), the upper third of L1 (41.12%), the middle third of L1 (33.99%), the lower third of L1 (47.72%), and the upper third of L3 (46.70%), respectively. The upper and lower levels of the origins were recorded for each age group as well. The vertebral levels of the arterial origins moved caudally with increasing age. No significant difference was found between the vertebral level of origin and gender. Conclusions The present study is the first to report the vertebral levels of the origins of the main abdominal branches in children among different age groups. We believe that this study will contribute to reducing vascular risks during pediatric surgical procedures.

Keywords: Abdominal Aorta, Main Branches, Vertebral Body, Computed Tomography

Presentation ID/Sunum No= 114

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Periton Diyaliz Hastasında Nadir Bir Peritonit Etkeni: Rhizobium Radiobacter Peritoniti

Exp. Dr. Meric Oruc[1] , Exp. Dr. Serap Sert Yadigar[1]

[1]*Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Nefroloji*

Özet

Giriş: Peritonit, periton diyaliz hastalarının önemli bir komplikasyonudur. Hastalar sıklıkla gram (+) mikroorganizmalarla enfekte olmaktadır. Rhizobium radiobacter; aerobik, gram (-) bir bakteridir. Periton diyaliz hastalarında nadir bir peritonit etkenidir. Olgu Sunumu: Daha öncesinde bilinen diyabet ve hipertansiyon tanıları olan 67 yaşında erkek hasta yaklaşık 9 aylık periton diyaliz hastasıydı. Karın ağrısı ve bulanık diyalizat ile polikliniğe başvuran hastanın diyalizat hücre sayımında lökosit sayısı 1750/mm3 (%90 PMNL) bulundu. Hastaya ampirik intraperitoneal (İP) sefazol (1g/gün) ve oral siprofloksasin (500 mgr/gün) başlandı. 4. Günde hem periton sıvı kültüründen hem de kan kültüründen R. radiobacter üremesi geldi. Kültür duyarlılığı göz önüne alınarak tedaviye İP sefepim (1 gr/gün) ile 3 hafta devam edildi. Tedavinin bitmesinden 12 gün sonra hasta polikliniğe tekrar bulanık sıvı ile başvurdu. Hastanın diyalizat sıvı hücre sayımında lökosit sayısı 570/ mm3 (%75 PMNL) olarak geldi. Ampirik İP sefazol (1 gr/gün) ve oral siprofloksasin (500 mgr/gün) başlandı. Diyalizat sıvı kültüründen tekrar R.radiobacter üremesi geldi. Tedavinin 11. gününde diyalizatta lökosit görülmedi. Tedavi 3 haftaya tamamlandı. Tedavinin tamamlanmasından 17 gün sonra benzer şikayetlerle polikliniğe gelen hastanın diyalizat sıvı hücre sayımında lökosit sayısı 620/mm3 (%95 PMNL) görüldü. Hastaya İP vankomisin (2 gr/5 günde bir) ve İP sefepim (1 gr/gün) başlandı. Tedavinin 3. Haftasında kontrol diyalizat sıvı lökositi 120/mm3 (%65 PMNL) olarak geldi. Hasta yatırıldı. Hastanın yatışında tam kan sayımında lökosit sayısı 7400/ mm3, serum albumin 3 gr/L, C-reaktif protein (CRP) 13 mg/L tespit edildi. Takibinde CRP 52,7 mg/L oldu. Hastanın periton diyaliz kateterinin çekilmesi planlandı. Periton diyaliz tedavisinin 11. ayında hastanın kateteri çekildi ve hemodiyalize geçildi. Hasta halen hemodiyaliz ile izlenmektedir. Tartışma: Olgumuz, 2 aylık bir süre içerinde 3 kez nadir bir peritonit etkeni olan R. Radiobacter ile enfekte olmuştur. Hastaya uzun süreli antibiyoterapi uygulanmış ancak periton diyaliz kateteri korunamamıştır. Literatürde bu bakteri ile enfekte 18 vaka bildirilmiştir. Bu vakaların da %55.6'sında kateter kaybı yaşanmıştır. Kateter korunmasında özellikle florokinolon içeren en az ikili antibiyotik kombinasyonunun uygulanmasının yeri bildirilmiştir. Ancak bizim olgumuzda uzun süreli siprofloksasin kullanımına ve ikili antibiyotik rejimlerine karşın kateter korunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Rhizobium Radiobacter, Diyaliz, Peritonit

A Rare Cause of Peritonitis in Peritoneal Dialysis Patients: Rhizobium Radiobacter Peritonitis

Abstract

INTRODUCTION: Peritonitis is an important complication of patients with peritoneal dialysis (PD). Most of the patients were infected with gram (+) microorganisms. Rhizobium radiobacter; is an areobic gram (-) bacteria and is even rarer in PD peritonitis. CASE REPORT: A 67-year-old male patient with diabetes mellitus and hypertension had been on PD for 9 months. He admitted with abdominal pain and cloudy dialysate. Drained dialysate had an elevated cell count of 1750 leukocytes/mm3 (90% PMNL). An empirical therapy with intraperitoneal (IP) cefazolin (1 g daily) and oral ciprofloxacin (500 mg/daily) was started. On day 4, we ıdentified the pathogen as R. Radiobacter from blood and dialysate cultures. According to the susceptibility of R. radiobacter, treatment was switched to IP cefepime (1 g daily) and continued for 3 weeks. 12 days after completition of treatment, patient admitted with cloudy dialysate again. Drained dialysate had an elevated cell count of 570 leukocytes/mm3 (75% PMNL). An empirical therapy with intraperitoneal (IP) cefazolin (1 g daily) and oral ciprofloxacin (500 mg/daily) was again started. We ıdentified the pathogen as R. Radiobacter from dialysate culture. On treatment day 11, dailysate fluid had no leukocytes. We continued treatment for 3 weeks. However; 17 days after completition of treatment, patient admitted with similar symptoms and findings. 620 leukocytes/mm3 (95 %PMNL) were found in dialysate fluid. IP vankomycin (2 g every five days) and IP sefepime (1 g daily) were started. On treatment week 3, drained dialysate was found with 120 leukocytes/mm3 (65% PMNL). Patient was hospitalized. On hospitalization, we found blood leukocytes ,7400/mm3; serum albumin, 3 g/L and C-reactive protein (CRP), 13 mg/dL. CRP eleveated to 52.7 mg/dL on the follow-up. We planned to remove PD catheter. We removed the catheter and hemodialysis was started. Patient still was followed-up with hemodialysis. DISCUSSION: Our case was infected with a rare pathogen, R.radiobacter three times in a two month period. He was treated with a long period of sensitive antibiotics however; PD catheter was not preserved. In literaure, 18 PD peritonitis cases with this bacteria were reported. Administration of at least two sensitive antibiotics , including fluoroquinolone, may be a treatment choice for catheter preservation. However; in our case, catheter was not preserved due to long administration of ciprofloxacin and binary antibiotic regimens.

Keywords: Rhizobium Radiobacter, Dialysis, Peritonitis

Presentation ID/Sunum No= 217

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Perkütan Kapama Yapılan Atriyal Septal Defekt Hastalarında Atriyal İleti Zamanlarının Değerlendirilmesi

Dr. Emre Aruğaslan[1] , Prof.Dr. Osman Bolca[2]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
[2]Dr Siyami Ersek Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Atriyal septum morfolojisi uygun olduğunda perkütan kapama, atriyal septal defekt (ASD) hastalarında tercih edilen tedavidir. Atriyal elektromekanik gecikme (AEMG) süresi ASD hastalarında uzamıştır. Bu hasta grubunda uzamış AEMG supraventriküler taşikardilere zemin oluşturmaktadır. Çalışmamızda ASD hastalarında kapama işlemi öncesi ve sonrası AEMG değerlerini karşılaştırmayı hedefledik. Metod: Dışlanma kriterleri sonrasında başarılı perkütan kapama işlemi yapılan 34 hasta çalışmaya dahil edildi. Atriyal ileti zamanlarının ölçümü ve hastaların klinik değerlendirmeleri işlem öncesi ve sonrası 6. ayda yapıldı. EKG'de P dalgasının başlangıcından doku Doppler trasesinde geç diyastolik dalganın başlangıcına kadar geçen zaman aralığı PA aralığı olarak tanımlandı. PA aralıkları lateral (lateral PA) ve septal (septal PA) mitral anulusta ve lateral triküspid anulusta (PA triküspid) ölçüldü .Lateral PA ve septal PA ile septal PA ve triküspid PA arasındaki farklar sırasıyla sol ve sağ intra-atriyal EMG olarak isimlendirildi. Lateral PA ve triküspid PA arasındaki fark ise inter-atriyal EMG olarak tanımlandı. Sonuç: Perkütan kapama işlemi tüm hastalarda başarılı bir şekilde gerçekleştirildi. Tüm hastalarda sağ kalp boşlukları küçüldü ve fonksiyonel kapasite düzeldi. Kapama sonrası TAPSE (Triküspit kapak anüler planın apekse doğru sistolik hareketi) değerlerinde artış görüldü. 6 aylık takipte atriyal PA zamanları kısaldı. İşlem öncesi ve takipteki ileti süreleri sırasıyla sol-intra EMG için 12.8±4.7msn vs 11.5±3.3 msn (p 0.07) ; sağ-intra EMG için 10.6±4.7 msn vs 8.9±3.4 msn(p:0.02); inter-atriyal EMG için 22.4±7.6 msn vs 20.6±5.7 (p:0.04) ölçüldü. Sonuç: Transkateter ASD kapama ile inter ve intra atriyal ileti zamanları kısalmıştır, kısalmış atriyal ileti zamanlarının ASD kapama hastalarındaki atriyal aritmi yükü üzerine azaltıcı etkisinin olabileceği öne sürülebilir.

Anahtar Kelimeler: Atriyal Septal Defekt, Perkütan Kapama, Atriyal Electromekanik Gecikme

Assessment of Atrial Electromechanical Delay in Patients Undergoing Transcatheter Atrial Septal Defect Closure

Abstract

Background and Aim:Percutaneous closure is the treatment of choice when feasible morphology of atrial septum is present .Atrial electromechanical delay (AEMD) is prolonged in patients with atrial septal defect(ASD). Higher electromechanical delay is associated with paroxysmal supraventricular tachycardia in ASD patients. We aim to compare pre and post closure AEMDs in secundum type ASD

patients. Methods: After exclusion criteria 34 patients who underwent percutaneous atrial septal defect closure were prospectively enrolled in this study. Echocardiographic evaluation of atrial conduction times and clinical assessment were performed before intervention and at 6 months follow up. To assess atrial electromechanical coupling (PA), the time intervals from the onset of P wave on ECG to the beginning of late diastolic wave (A') at the septal (PA septal) and lateral (PA lateral) mitral annulus and lateral tricuspid annulus (PA tricuspid) were measured on Tissue Doppler Echocardiography . The differences between PA septal-PA lateral, PA septal-PA tricuspid, and PA lateral-PA tricuspid were defined as left intra-atrial, right intra-atrial, and interatrial EMD, respectively. Results :Percutaneous closure was performed successfully in all patients. All patients had decreased right heart dimensions and increased functional capacity. Tricuspid Annular Plane Systolic Excursion (TAPSE) was improved after closure. Atrial conduction times were decreased at 6 months follow up. Pre-procedure and follow up measurements were 12.8±4.7msn vs 11.5±3.3 msn (p 0.07) for left-intra EMD; 10.6±4.7 msn vs 8.9±3.4 msn(p:0.02) for right-intra EMD; 22.4±7.6 msn vs 20.6±5.7 (p:0.04) for interatrial EMD respectively. Conclusion: Transcatheter closure of ASD was associated with decreased intra and interatrial conduction times so shortened atrial conduction times may have positive effect on atrial arrthymia burden in ASD closure patients.

Keywords: Atrial Septal Defect, Percutaneous Closure, Atrial Electromechanical Delay

Presentation ID/Sunum No= 175

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Presence of Chronic Kidney Disease Worsens Clinical Outcomes in Hf Patients Hospitalized With COVID-19

Dr. Bektaş Murat[1] , Assist. Prof. DR. Selda Murat[2]

[1]Eskişehir Şehir Hastanesi
[2]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji ASBD
**Corresponding author: Bektaş MURAT*

Abstract

PURPOSE Coronavirus disease 2019 (COVID-19) is a novel and highly transmissable disease which has affected millions of people worldwide. COVID-19 patients with multiple comorbidities including heart failure (HF) show poor clinical outcomes. However, little is known about the effects of chronic kidney disease(CKD) on clinical outcomes in HF patients with COVID-19. So, we aimed to evaluate the effect of concomitant CKD on clinical outcomes in patients with HF who were hospitalized for COVID-19. METHODS In this study, we retrospectively evaluated 240 consecutive patients hospitalized for COVID-19 who had a previous diagnosis of HF with reduced or preserved ejection fraction in two centers, between March 15, 2020 and December 01, 2020. The diagnosis of HF was determined by searching for ICD-10: I50, I50.1, I50.2, I50.9 in all available in-/outpatient hospital data. We compared clinical features, laboratory findings and in-hospital outcomes according to estimated glomerular filtration rate (eGFR). Patients with eGFR≥60 mL/min/1.73 m2 were determined as high eGFR group, and patients with eGFR<60 mL/min/1.73 m2 as low eGFR group. In-hospital clinical outcomes were defined as all-cause death, respiratory failure requiring mechanical ventilation cardiogenic shock, length of intensive care unit (ICU) stay and length of hospital stay. RESULTS Mean age of the study population was 73.2±10 years old and 67.5 % were male. One hundred and fifty-two patients (63.3%) had an eGFR less than 60 mL/min/1.73 m2. There was no significant difference between the two groups in terms of comorbidities include hypertension, diabetes, coronary artery disease (p>0.05, for all). In the low eGFR group, the infection markers were significantly higher and the haemoglobin value was also significantly lower (Table 1). Compared with patients with high eGFR, those with low eGFR experienced longer length of intensive care unit (ICU) stay (4.0 days vs. 0.0 days; p=0.003). Furthermore, clinical outcomes such as death, respiratory failure requiring mechanical ventilation cardiogenic shock were worse in the low eGFR group. CONCLUSION This retrospective study of hospitalized patients with COVID-19 with HF showed that the presence of low eGFR is associated with long ICU stay and worse clinical outcomes and laboratory parameters.

Keywords: Chronic Kidney Disease , Heart Failure, COVID-19

Presentation ID/Sunum No= 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Preterm Erken Membran Ruptürü Olan Anne Bebeklerinin Kısa Dönem Sonuçları

Asst. Prof. Dr. Fatma Çakmak Çelik[1]

[1]*Dr. Öğr. Üyesi. Neonatoloji Uzmanı, Medistate Kavacık Hastanesi, Bahçeşehir Üniversitesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Neonatoloji BD*

Özet

Preterm erken membran ruptürü (EMR) gebeliklerin %1'inden daha azında görülür. Preterm EMR neonatal morbidite ve mortalitenin önemli sebeplerinden biridir. Erken gebelik haftalarında neonatal mortalite sebebi iken yaşayan infantlarda respiratuvar distress sendromu, intraventriküler kanama gibi morbiditelerle ilişkilidir. Ünitemizde 20/11/2016-20/11/2020 tarihleri arasında takip ettiğimiz 54 preterm EMR'li anne bebeğin dosyaları geriye dönük olarak incelendi. Bebeklerin demografik özellikleri, solunum sorunları, metabolik sorunlar, maternal sorunlar gibi veriler hasta dosyalarından kaydedildi. İstatistiksel analiz SPSS 25 programı ile yapıldı. Sonuçlar, anlamlılık $p<0,05$ düzeyinde, %95'lik güven aralığında değerlendirildi. Bebeklerin 34(%63)'ü hastanemizde doğmuştu. 31(%57,4)'u erkekti. 7(%13) bebek spontan vajinal yol ile doğmuştu. Ortalama gebelik haftası 30,8±3,9 hafta olup ortalama doğum ağırlığı 1713,3±734,3 gr idi. Dört (%7,4) bebek prematürelik sorunları nedeniyle kaybedildi. Ortalama anne yaşı 30,4±4,6 yıldı. 13(%24) bebek çoğul gebelik sonucu doğmuştu. IVF gebelik sıklığı 11(%20,4) idi. Plasenta previa 1(%1,9), ablasyo plasenta 1(%1,9), preeklempsi 2(%3,7), oligohidramniyoz 23(%42,6), gestasyonel diyabetes mellitus 4(%7,4) annede vardı. Respiratuvar distress sendromu en sık solunumsal sorun olup 27(%50) bebekte, yenidoğanın geçici takipnesi 24(%44,4), prematüre retinopatisi 13(%24,1), patent duktus arteriozus 17(%31,5), intrakranial kanama 11(%20,4), bronkopulmoner displazi 12(%22,2), polisitemi 3(%5,6), hipoglisemi 2(%3,7), fototerapi gerektiren indirekt hiperbilirubinemi 3(%5,6) bebekte görüldü. Hastanede yatış süresi ortalama 41,1±50 (Median:25) gün idi. Preterm EMR'li anne bebeklerinde prematüritelik sorunları sık görülür. İyi perinatal takip ile perinatal morbidite ve mortalite azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Infant, Morbidite, Mortalite, Preterm Erken Membran Ruptürü

Short Term Outcomes of Infants Born to Mothers With Preterm Premature Rupture of Membranes

Abstract

Preterm premature rupture of membranes (PROM) occurs in less than 1% of pregnancies. Preterm PROM is one of the important causes of neonatal morbidity and mortality. While it is a cause of neonatal mortality in the early weeks of gestation, it is associated with morbidities such as respiratory distress syndrome and intraventricular bleeding in living infants. Files of 54 babies born to mothers

with preterm PROM mothers who were followed in our unit between 20/11/2016-20/11/2020 were retrospectively analyzed. Demographic characteristics of the babies, respiratory problems, metabolic problems, maternal problems were recorded from the patient files. Statistical analysis was done with SPSS 25 program. Results were evaluated at the significance level of $p < 0.05$, within a 95% confidence interval. 34(63%) of babies were born in our hospital. 31(57.4%) were male. 7(13%) babies were born via spontaneous vaginal route. Mean gestational week, mean birth weight were 30.8 ± 3.9 weeks and 1713.3 ± 734.3 gr, respectively. Four (7.4%) babies were died because of prematurity problems. Mean maternal age was 30.4 ± 4.6 years. 13 (24%) babies were born as a result of multiple pregnancies. IVF pregnancy frequency was 11(20.4%). Rate of placenta previa was 1(1.9%), ablation placenta was 1(1.9%), preeclampsia was 2(3.7%), oligohydramnios was 23(42.6%), gestational diabetes mellitus was 4(7.4%). Respiratory distress syndrome is the most common respiratory problem with frequency of 27(50%). Rate of transient tachypnea of the newborn was 24(44.4%), retinopathy of premature was 13(24.1%), patent ductus arteriosus was 17(31.5%), intracranial hemorrhage was 11(20.4%), bronchopulmonary dysplasia in 12(22.2%), polycythemia 3(5.6%), hypoglycemia 2(3.7%), and indirect hyperbilirubinemia requiring phototherapy was 3(5.6%). The average length of stay in the hospital was 41.1 ± 50 (Median: 25) days. Prematurity problems are common in babies of mothers with preterm PROM. Perinatal morbidity and mortality can be reduced with good perinatal care.

Keywords: Infant, Morbidity, Mortality, Preterm Premature Rupture of Membranes

Presentation ID/Sunum No= 376

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Prostat Kanseri Hastalarında Evreleme Aşamasında Yapılan Ga-68 PSMA PET-BT Görüntüleme Verileri ile Hematolojik Parametreler Arasındaki İlişki

Assoc. Prof. Dr. Savaş Karyağar[1]

[1]*Prof Dr Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Nükleer Tıp Kliniği*

Özet

Amaç: Çalışmamızda evreleme aşamasında Ga-68 PSMA PET-BT görüntüleme yapılan hastalarda, hastalık yaygınlığı ile hematolojik parametreler arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçladık. Materyal-Metod: Çalışmamıza Eylül 2017 ile Eylül 2020 arasında evreleme amacıyla Ga-68 PSMA PET-BT görüntüleme yapılmış olan 192 hasta dahil edildi. Ga-68 PSMA PET-BT görüntüleme bulguları ile hemogram parametrelerinin (lenfosit sayısı, trombosit sayısı, nötrofil sayısı, nötrofil/lenfosit oranı, trombosit/lenfosit oranı) ilişkileri incelendi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 68,2 ±14,4 (42-83) idi. ISUP gradelemesine göre 15 hasta G1, 48 hasta G2, 28 hasta G3, 63 hasta G4, 38 hasta G5 idi. Serum PSA değerleri ortalama 14.58 ± 206.59 (1.2-1041) ng/ml idi. Hastaların 70'nde Ga-68 PSMA PET-BT görüntülemede metastaz saptanırken 122'si ise nonmetastatik idi. Hastaların 59'nda pelvik lenf nodu metastazı,47'nde izole kemik metastazı, 55'nde ise uzak metastaz (kemik, ekstrapelvik lenf nodu, viseral metastaz) tespit edildi. Lenfosit sayısı 1,98 ± 0,65 (0,45-3,97) 103/uL, nötrofil sayısı 4,45 ± 1,09 (1,94-7,78) 103/uL, trombosit sayısı 216 ± 57 (78-414) 103/uL, nötrofil/lenfosit oranı 2,30±3,91 (0,77-54,51), trombosit/lenfosit oranı 110,31 ± 50,09 (40İ32-402,22) idi. Metastaz olan grupta nonmetastatik hastalara göre lenfosit sayısı(p:0.045) ve trombosit/lenfosit oranı (p:0.047) istatistik açıdan anlamlı fark mevcut idi. Uzak metastaz tespit edilen ve uzak metastazı olmayan gruplar arasında lenfosit sayısı (p:0.028) ve nötrofil/lenfosit oranı (p:0.034) açısından istatistik olarak anlamlı fark mevcut idi. Sonuç: Ga-68 PSMA PET-BT görüntülemede metastaz varlığı ile lenfosit sayısı ve trombosit/lenfosit oranı, uzak metastaz varlığı ile lenfosit sayısı ve nötrofil/lenfosit oranı arasında anlamlı ilişki mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanseri, Ga-68 Psma Pet-Bt, Hematolojik Parametreler

The Relationship Between Ga-68 PSMA PET-CT Imaging Data Performed At the Staging Stage and Hematological Parameters in Patients With Prostate Cancer

Abstract

Aim: In our study, we aimed to examine the relationship between disease extent and hematological parameters in patients who underwent Ga-68 PSMA PET-CT imaging in the staging stage. Material-Method: 192 patients who underwent Ga-68 PSMA PET-CT imaging for staging between September

2017 and September 2020 were included in our study. The relationships between Ga-68 PSMA PET-CT imaging findings and hemogram parameters (lymphocyte count, platelet count, neutrophil count, neutrophil/lymphocyte ratio, thrombocyte/lymphocyte ratio) were examined. Results: The mean age of the patients was 68.2 ± 14.4 (42-83). According to the ISUP grading, 15 patients were G1, 48 patients were G2, 28 patients were G3, 63 patients were G4, 38 patients were G5. Serum PSA values averaged 14.58 ± 206.59 (1.2-1041) ng/ml. Metastasis was detected in Ga-68 PSMA PET-CT imaging in 70 patients, while 122 of them were nonmetastatic. Pelvic lymph node metastases was detected in 59 patients, isolated bone metastasis in 47, and distant metastases (bone, extrapelvic lymph node, visceral metastases) in 55 patients. Lymphocyte count 1.98 ± 0.65 (0.45-3.97) 103 /uL, neutrophil count 4.45 ± 1.09 (1.94-7.78) 103 /uL, platelet count 216 ± 57 (78-414) 103 /uL, neutrophil/lymphocyte ratio 2.30 ± 3.91 (0.77-54.51), platelet/lymphocyte ratio was 110.31 ± 50.09 (40I32-402.22). There was a statistically significant difference in lymphocyte count (p: 0.045) and thrombocyte/lymphocyte ratio (p: 0.047) in the group with metastases compared to nonmetastatic patients. There was a statistically significant difference in lymphocyte count (p: 0.028) and neutrophil/lymphocyte ratio (p: 0.034) between the groups with distant metastases and those without distant metastases. Conclusion: In Ga-68 PSMA PET-CT imaging, there is a significant relationship between the presence of metastasis and lymphocyte count and thrombocyte/lymphocyte ratio, presence of distant metastasis, lymphocyte count and neutrophil/lymphocyte ratio.

Keywords: Prostate Cancer, Ga-68 PSMA PET-CT, Hematological Parameters

Presentation ID/Sunum No= 428

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Proteinürili Olgularda Tedavinin Nabız Dalga İndeksleri Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Mustafa Asım Gedikli[1] , Prof. Dr. Mansur KAYATAŞ[2]

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı
[2]İzmir Ekonomi Üniversitesi Medical Park Hastanesi, Nefroloji Bilim Dalı

Özet

Amaç: Proteinürili hastalarda en önemli mortalite nedeni artmış ateroskleroza bağlı kardiyovasküler komplikasyonlardır. Günümüzde non-invaziv bir yöntem olan nabız dalga analizi ile aterosklerozu ve arteriyel sertleşmeyi gösterebilmekteyiz. Bu çalışmamızdaki amacımız proteinürili hastalarda 6 aylık süre içerisinde tedavi ile proteinüri miktarındaki değişimlerin nabız dalgalarına olan etkisini incelemektir. Materyal ve Metod: Bu çalışmaya Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Nefroloji Polikliniğine ilk kez proteinüri ile başvuran hastalar arasından gönüllü olan 15 hasta dahil edildi. Hastaların nabız dalga hızı (NDH) ve artırma indeksi (AI) ölçümleri tek operatör tarafından 0., 3. ve 6. ayda basınca duyarlı transduser kullanılarak yapıldı. Eş zamanlı olarak kan basıncı takibi, biyokimyasal testler, 24 saatlik idrarda proteinüri ölçümü yapıldı. Bulgular: Çalışmaya proteinüri nedeniyle renal biyopsi yapılan 15 gönüllü hasta dahil edildi. Hastaların 10'u kadın (%66,7), 5'i erkekti (%33,3). Hastaların hepsi antihipertansif, antiagregan, immünsüpresif ve hiperlipidemiye yönelik tedavi aldı. Hastaların ortalama yaşı 48,13±11,96 yıl olarak tespit edildi. Erkek hastaların yaş ortalaması 42,40±14,29 yıl, kadın hastaların yaş ortalaması 51,00±10,21 yıl olarak hesaplandı. Hastalarımızın mikrototal proteinürisi (MTP), NDH ve AI ortalamaları incelendiğinde; 0. ay MTP: 4937,76 mg/gün NDH: 7,07 m/s AI: 25,07 %, 3. ay MTP: 2260,27 mg/gün NDH: 6,79 m/s AI: 22,53 %, 6. ay MTP: 2469,71 mg/gün NDH: 7,18 m/s AI: 32,53 % olarak ölçülmüştür. Hastalarımızın MTP ve NDH arasında 3. ayda ($r=-0,621$ $p=0,014$) ve 6. ayda ($r=-0,664$ $p=0,007$) negatif bir korelasyon olduğu izlenmiş olup, istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Sonuç: Hastalarımızda ilk 3 aylık dönemde tedavi ile MTP'nin azaldığı ve bu azalma ile birlikte NDH'nın da azaldığı görülmüştür; fakat 3 aydan sonra proteinüri miktarının yüksek seyretmesine bağlı olarak kronik sürecin başladığı ve renal hasarın devam ettiği görülmüş olup, NDH'nda ve aterosklerozda artma olduğu görülmektedir. Proteinüri ile NDH ve ateroskleroz arasındaki ilişkinin daha net olarak gösterilebilmesi için hasta sayısının fazla olduğu ve daha uzun süreli prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Ateroskleroz, Arteryal sertlik, NDH, proteinüri

The Effect of Treatment on Pulse Wave Indices of Proteinuira Cases

Abstract

Aim: In proteinuria patients, the most significant reason of mortality is cardiovascular diseases caused by increased atherosclerosis. Nowadays, we can observe atherosclerosis and arterial stiffness by using a non-invasive method, pulse wave analysis. This study seeks to reveal the effects of the changes in the amount of proteinuria on the pulse waves of patients with proteinuria in a period of treatment of six months. Material and Method: 15 voluntary patients with proteinuria that applied to the outpatient clinic of Department of Nephrology, Faculty of Medicine, Cumhuriyet University for the first time enrolled in the study. PWV and AI measurements of the patients were taken by using a pressure-sensitive transduser by a single operator at the moment of diagnosis, third month, and six months after the diagnosis. Blood pressure monitoring, biochemical laboratory tests, and 24-hour urinary proteinuria measurements were taken concurrently. Results: Fifteen voluntary patients who underwent renal biopsy for proteinuria were included in the study. Ten of the patients were female (66.7%), 5 were male (33.3%). All patients received antihypertensive, antiaggregant, immunosuppressive, and treatment for hyperlipidemia. The mean age of the patients was found to be 48.13±11.96 years. The mean age of male patients was 42.40±14.29 years, and the average age of female patients as 51.00±10.21 years. When the average of the patients' micro total proteinuria (MTP), Pulse wave velocity (PWV) and augmentation index (AI) measurement are examined, it is observed that at the moment of diagnosis MTP: 4937,76 mg/day PWV: 7,07 m/s AI: 25,07 %, in the third month MTP: 2260,27 mg/day PWV: 6,79 m/s AI: 22,53 % and in the sixth month MTP: 2469,71 mg/day PWV: 7,18 m/s AI: 32,53 %. With our patients, there was a negative correlation between MTP and PWV in the third month ($r=-0.621$ $p=0.014$) and sixth month ($r=-0.664$ $p=0.007$), and the result is found to be statistically significant ($p<0.05$). Conclusion: In the first three-month period, it's seen that MTP is decreased by treatment, and therefore PWV is decreased, also, and after that time, chronic stage occurs, and renal damage continued depending on the high proteinuria amount. We also observed an increase in PWV and atherosclerosis. In order to demonstrate the relationship between proteinuria with PWV and atherosclerosis more clearly, there is a need for further studies which are long-term prospective and have a large number of patients.

Keywords: Atherosclerosis, Arterial stiffness, PWV, proteinuria

Presentation ID/Sunum No= 52

SUNULMAMIŞTIR

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ratlarda Bleomisin ile Oluşturulan Deneysel Akciğer Fibrozisi Modelinde Erdostein ve N-Asetilsistein'in Fibrozis Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Dr. Mesut Demirköse[1]

[1]*Atatürk Göğüs Hastalıkları Ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: MESUT DEMİRKÖSE*

Özet

İdiyopatik pulmoner fibrozis (İPF) etyolojisi bilinmeyen, progresif seyirli, etkili bir tedavi seçeneği olmayan bir İnterstisyel Akciğer Hastalığı'dır. Bleomisin (BLM) ile oluşturulan akciğer fibrozis modeli, insanlardaki İPF'in değerlendirilmesi için kullanılan en önemli modeldir. Erdostein (ERD) ve N-asetilsistein (NAC) sülfhidril içeren antioksidanlardır. Bu çalışmada bu ajanların BLM ile oluşturulan fibrozis üzerine etkinliğinin araştırılması amaçlanmıştır. Çalışmaya alınan ratlar 5 gruba ayrıldı. Kontrol grubuna (n=7), 0. günde intratrakeal (i.t.) salin, BLM-I (n=5), BLM-II (n=6), ERD (n=6), ve NAC (n=7), gruplarına 0. günde 7.5 Ü/kg BLM i.t. verildi. 14. günden 29. güne kadar BLM-II grubuna distile su, ERD grubuna ERD (10 mg/kg/gün) ve NAC grubuna NAC (3 mmol/kg /gün) peroral verildi. BLM-I grubu için 14. günde, diğerleri için 29. günde çalışma sonlandırıldı. Bronkoalveoler lavajda (BAL) Malondialdehit (MDA), inflamatuvar hücre sayımı, serumda Total Antioxidant Status (TAS), Total Oxidant Status (TOS), Tumor Necrosis Factor Alfa (TNFα), Transforming Growth Factor Beta 1 (TGFβ1), Makrofaj İnflamatuar Protein 2 (MİP 2), Matrix Metalloproteinase 1 (MMP 1), MMP 7 çalışıldı. Akciğer dokusunda hidroksiprolin ölçümü ve histopatolojik inceleme yapıldı. Bu çalışmanın sonuçları ERD'in BLM ile oluşturulan fibrozis üzerine tedavi edici etkisinin olduğunu göstermektedir. Bu etkiyi akciğerde çeşitli kemokin ve kollagenaz düzeylerini ve inflamatuvar hücre birikimini azaltarak, oksidan/antioksidan dengesini düzenleyerek gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Fibrozisi, Bleomisin, Erdostein, N-Asetilsistein, Rat.

Investigation of the Effects of Erdosteine and N-Acetylcysteine On Fibrosis Bleomycin-Induced Pulmonary Fibrosis in Rats

Abstract

Idiopathic pulmonary fibrosis (IPF) is a progressive Interstitial Lung Disease of unknown etiology, and there is no effective treatment option. Bleomycin (BLM)-induced lung fibrosis model is the most important model used for the evaluation of IPF in human. Erdosteine (ERD) and N-acetylcysteine (NAC) are sulfhydryl-containing antioxidants. The aim of this study was to investigate the efficacy of these agents on fibrosis created by BLM. The rats were divided into 5 groups. Intratracheal (IT) saline

was given to the control group (n=7), and 7.5 U / kg IT BLM to BLM-I (n=5), BLM-II (n=6), ERD (n=6) and NAC (n=7) groups on day 0. Distilled water to BLM -II group, ERD (10 mg / kg / day) to ERD group and NAC (3 mmol / kg / day) to NAC group was given perorally from day 14 until day 29. Study was terminated on day 14 for BLM-I group and on day 29 for other groups. Malondialdehit (MDA) measurement and inflammatory cell count in BAL fluid, Total Antioxidant Status (TAS), Total Oxidant Status (TOS), Tumor Necrosis Factor Alfa (TNFα), Transforming Growth Factor Beta 1 (TGFβ1), Macrophage Inflammatory Protein 2 (MIP 2), Matrix Metalloproteinase 1 (MMP 1), MMP 7 measurement in serum were performed. Hydroxyproline levels were measured and histopathological examination was performed in lung tissue. Our results showed that ERD has therapeutic effects on fibrosis induced by BLM. It can create this effect by reducing inflammatory cell accumulation, various chemokines and collagenase levels in the lung, and regulating oxidant / antioxidant balance.

Keywords: Bleomycin, Erdosteine, N-Acetylcysteine, Pulmonary Fibrosis, Rats.

Presentation ID/Sunum No= 246

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Romatizmal Mitral Darlığında Atrial Elektromekanik Fonksiyonların Doku Velosite Doppler ile Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Sinan Cemgil Özbek[1]

[1]*Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: Sinan Cemgil Özbek*

Özet

Giriş ve Amaç: Romatizmal mitral darlık (MD), gelişmemiş ülkelerde ciddi bir halk sağlığı sorunudur. MD'de sol ve sağ atriumlarda (LA ve RA) kronik süreçte yapısal değişimler izlendiği bilinmektedir. Bu çalışmada MD hastalarında basit, tekrar edilebilir bir ekokardiyografik yöntemle elektriksel ve mekanik bölgesel atrial fonksiyonların değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışma prospektif karakterde olup romatizmal MD'ye sahip ve sinüs ritminde 35 hasta ile benzer demografik özelliklere sahip 35 sağlıklı birey konvansiyonel ve doku velosite dopler ekokardiyografi ile atriumların elektromekanik fonksiyonları açısından değerlendirildi. Bulgular iki grup arasında karşılaştırıldı. Bulgular: MD hastaları, kontrol grubuna göre daha uzun sol intra-atrial (29.5±27.6 msn, 12.2±3.5 msn; $p<0.001$), sağ intra-atrial (16.4±13.4 msn, 10.7±3.9 msn; $p<0.001$) ve inter-atrial (45.9±28.3 msn, 23.0±5.2; $p<0.001$) elektromekanik gecikme gösterdi. MD hastalarında kontrol grubuna göre LA volüm indeksleri daha yüksek bulunurken ($p<0.001$), boşalma volüm indeksleri hasta ve kontrol grupları arasında benzer idi ($p>0.5$). MD hastalarında kontrol grubuna kıyasla LA boşalma fraksiyonu anlamlı ölçüde daha düşük iken ($p<0.001$) RA boşalma fraksiyonu, kontrol grubu ile benzer idi ($p>0.05$). MD hastalarında LA doku dopler velositeleri (Sm, Em ve Am) kontrol grubuna kıyasla anlamlı azalmış iken ($p<0.001$), RA doku dopler velositeleri ise kontrol grubu değerleri ile benzerdi ($p>0.05$). Sonuç: MD hastalarının, sinüs ritminde oldukça, kontrol grubuna benzer sıralamada bölgesel elekromekanik aktivasyon göstermekte olmasına rağmen daha uzun elektromekanik aktivasyon sürelerine sahiptir. İleride yapılacak çalışmalar yardımıyla gelişebilecek atrial fibrilasyon ve/veya tromboembolik olaylar için öngörücü sınır değerlerlerin bulunması antikoagülan tedavi başlanması kararına etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Atrial Fonksiyon, Ekokardiyografi, Elektromekanik Gecikme, Mitral Stenoz

Evaluation of Atrial Electromechanic Functions by Tissue Velocity Doppler in Rheumatic Mitral Stenosis

Abstract

Introduction and aim: Rheumatic mitral stenosis (MS) is a serious disorder in underdeveloped countries. Some structural changes are known to ocur in the long run in left and right atria (LA and RA). In this study, it was aimed to evaluate electrical and mechanical regional atrial functions in MD

patients with a simple, repeatable echocardiographic method. Material and Method: Current study is prospective in nature. A total of 35 patients with MD and 35 healthy controls with similar demographics were assessed in regard of atrial electromechanic functions by conventional and tissue doppler echocardiography. The findings were compared between two groups. Results: When compared with the controls, MD patients had significantly prolonged left intra-atrial (29,5±27,6 msn, 12,2±3,5 msn; p<0,001), right intra-atrial (16,4±13,4 msn, 10,7±3,9 msn; p<0,001), and inter-atrial electromechanic delay (45,9±28,3 msn, 23,0±5,2; p<0,001). While LA volume indices were higher in MD patients compared with the controls (p<0,001), emptying volume indices were similar between the patient and control groups (p>0,05). LA emptying fraction was found to be smaller in MD patients compared with the controls (p<0,001), whereas RA emptying fraction in MD patients seemed similar to that of the controls (p>0,05). Moreover, LA tissue Doppler velocities (Sm, Em and Am) were significantly decreased in MD patients (p<0,001), whereas RA tissue Doppler velocities were similar to those of the controls (p>0,05). Conclusion: As long as possessing a sinus rhytm, MD patients displays regional electromechanic activities in a similar sequence with the healthy subjects; however, the electromechanic activities last longer than those of healhy subjects. In future studies, demonstration of predictive cut-off values of such activities for the development of atrial fibrilation and/or thromboembolic events may affect the timing of anticoagulant therapy.

Keywords: Atrial Functions, Echocardigraphy, Electromechanic Delay, Mitral Stenosis

Presentation ID/Sunum No= 325

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlıklı Bireylerde Simüle Obstrüktif Apnede Atriyal Elektromekanik Gecikmenin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Sinan Cemgil Özbek[1]

[1]*Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Arka plan ve amaç: Çalışmalar, obstrüktif uyku apnesinin (OUA), atrial fibrilasyon gibi artmış disritmi riskine işaret ettiğini ileri sürmektedir. Atrial elektriksel aktivitenin başlangıcı ile atrial kontraksiyonun başlangıcı arasındaki zaman aralığı, atrial elektromekanik gecikme (AEMG) olarak tanımlanmış ve uzamış AEMG, atrial fibrilasyonun bir prediktörü olarak önerilmiştir. Bu çalışmanın amacı, solunum manevraları yoluyla OUA'yı simüle ederek atrial elektromekanik gecikme üzerindeki akut etkilerini değerlendirmektir. Yöntemler: Çalışmaya toplam 50 sağlıklı birey dahil edildi ve simüle edilmiş obstrüktif hipopne, apne (Mueller manevrası [MM]), santral apne ve normal solunum sırasında rastgele sırayla doku Doppler görüntüleri kaydedildi. Bu kayıtlardan intra-atrial ve interatrial elektromekanik gecikme ölçüldü. Bulgular: Tüm sağlıklı deneklerde Mueller manevrası ve hipopne sırasında interatrial elektromekanik gecikme (MM sırasında + 10.1ms; hipopne sırasında + 8.7ms; p <0.001) ve sol taraf intra-atrial elektromekanik gecikme (MM sırasında +7.3 ms; hipopne sırasında + 6.7ms; p <0.001) normal solunumla karşılaştırıldığında arttı. Sonuç: Simüle edilmiş obstrüktif uyku apnesi, sağlıklı deneklerde intra-atrial ve interatrial elektromekanik gecikmeyi artırdı. Bu bulgular, OUA'daki akut intratorasik basınç değişikliğinin atrial fibrilasyonun bağımsız bir tetikleyicisi olabileceğini gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Atrial Elektromekanik Gecikme, Atrial Fibrilasyon, Obstrüktif Uyku Apnesi

Evaluation of Atrial Electromechanical Delay in Simulated Obstructive Apnea in Healthy Individuals

Abstract

Backgroud and aim: Studies have suggested that obstructive sleep apnea (OSA) portends an increased risk of dysrhythmia, such as atrial fibrillation. The time interval between the onset of atrial electrical activity and the onset of atrial contraction has been defined as atrial electromechanical delay (AEMD), and prolonged AEMD has been proposed as a predictor of atrial fibrillation. The aim of this study is to simulate OSA through respiratory maneuvers to evaluate its acute effects on atrial electromechanical delay. Methods: A total of 50 healthy individuals were included in the study and tissue Doppler images were recorded during simulated obstructive hypopnea, apnea (Mueller maneuver [MM]), central apnea and normal breathing in a randomized order. From these recordings intra-atrial and interatrial electromechanical delay were measured. Results: Interatrial electromechanical delay

(+10.1ms during MM; +8.7ms during hypopnea; p<0.001) and left-side intra-atrial electromechanical delay (+7.3 ms during MM; +6.7ms during hypopnea; p<0.001) increased during Mueller maneuver and hypopnea compared to normal breathing in all healthy subjects. Conclusion: Simulated obstructive sleep apnea increased intra-atrial and interatrial electromechanical delay in healthy subjects. These findings may indicate that acute intrathoracic pressure change in OSA may be an independent trigger of atrial fibrillation.

Keywords: Atrial Electromechanical Delay, Atrial Fibrillation, Obstructive Sleep Apnea

Presentation ID/Sunum No= 444

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sars-Cov-2 Hastalarında Yoğun Bakım Ünitesinde Erken Dönemde Beslenmenin Mortalite Üzerine Etkileri

Dr. Nihal Deniz Bulut Yüksel[1] , Dr. Cemile Altın[1] , Dr. Gamze Atçeken[1] , Prof.Dr. Seda Banu Akıncı[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi
**Corresponding author: Nihal Deniz Bulut Yüksel*

Özet

Giriş: SARS-CoV-2 (Covid-19) enfeksiyonu ile yoğun bakım ünitelerinde izlenen hastalarda pozisyon değişiklikleri, efor dispnesi ve çoklu organ yetmezliği gibi klinik tablolar nedeniyle ciddi beslenme problemleri ortaya çıkmaktadır. Amaç: Hacettepe Üniversitesi Anestezi Yoğun Bakım Ünitesi'nde Nisan 2020-Mart 2021 tarihleri arasında yatan Covid19 hastalarında erken dönemde (ilk 48 saat) beslenme durumunun değerlendirilmesi ve bu durumun morbidite ve mortalite üzerine etkilerinin araştırılması amaçlandı. Yöntem: Etik kurul onayı alındıktan sonra Hacettepe Üniversitesi Anestezi Yoğun Bakım Ünitesi'ne son bir yıl içinde yatan ve pozitif nazal sürüntü, pozitif antikor veya Toraks BT görüntülemesi Covid-19 pnömonisi ile uyumlu olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastalara ait veriler hastane veri sisteminden retrospektif olarak tarandı. Hastalar yoğun bakım ünitesine kabulünden sonraki ilk 48 saatte oral, feeding ya da PEG/PEJ ile enteral beslenen ve beslenemeyen hastalar olarak ikiye ayrılmıştır. Veriler ki-kare ve Mann Whitney-U testi ve lojistik regresyon analizi ile istatistiksel olarak analiz edildi. Bulgular: Toplam 184 hastadan 25 hastanın dosyasına ulaşılamadığı için çalışma dışı bırakıldı. Geriye kalan 159 hastanın 122 (%76,7) tanesi yoğun bakıma kabülünden sonraki ilk 48 saat içinde enteral beslenme başlanırken, 37 (%23,3) hastaya ilk 48 saat enteral beslenme başlanamamıştı. Bu hastaların yaş dışında diğer sosyodemografik özellikleri ve komorbiditeleri benzerdi. APACHE-II skoru ve invaziv mekanik ventilatör kullanımı enteral başlanan hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek olarak bulunurken, 28 ve 90 günlük hastane ve yoğun bakım mortalite oranları enteral beslenemeyen grupta istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksekti. Mortalite bağımlı değişken, APACHE II, VKİ, erken beslenme durumu, kabul lenfosit sayısı, mekanik ventilasyon ihtiyacı bağımsız değişkenler olarak yapılan lojistik regresyon analizinde mekanik ventilasyon ihtiyacı ($B=4.1$, $p<0.001$) mortaliteyi öngören tek bağımsız değişken olarak saptandı. Tartışma/Sonuç: Covid-19 pnömonili hastaların dörte birinde erken beslenme başlanamamıştır. Erken beslenme başlanamayan bu grupta invaziv mekanik ventilasyon ihtiyacı ve mortalitenin daha yüksek olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Erken Enteral Beslenme, Covid-19, Yoğun Bakım

Presentation ID/Sunum No= 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Scombroid Balık Zehirlenmesi

Dr. Arife Erdoğan[1] , Dr. Bülent Yüksel [1] , Prof.Dr. Hayriye Gönüllü[2]

[1]İzmir Bakırçay Üniversitesi, Tıp Fakültesi Çiğli Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]İzmir Bakırçay Üniversitesi, Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Arife Erdoğan*

Özet

Scombroid balık zehirlenmesi (scombrotoxism, scombroid iktiyotoksikoz), genellikle koyu ve beyaz etli balıkların tüketimiyle ilişkili olan bir histamin balık zehirlenmesidir. Kurutulmuş balık, konserve, salamura ve taze balığın uygun olmayan muhafazası balık kasında histamin (scrombotoksin) oluşumuna sebep olmakta ve bu genelde scombroid balıklarda meydana geldiği için scombroid balık zehirlenmesi olarak anılmaktadır. Scombroid balıklar; tuna, uskumru, ton balığı, palamut, lüfer, tatlı su levreği, morina ve som balığıdır. Acil servisimize 2 saat içerisinde 50 kişi zehirlenme bulguları ile başvurdu. Alınan anamnezde bu kişilerin akşam yemeklerinde palamut yediği anlaşıldı. Acile başvuran kişilerin klinik bulguları; bulantı, kusma, baş dönmesi, karın ağrısı, ağızda yanma ve acı biber tadıydı. Semptomlar genellikle balığın tüketilmesinden sonra ilk 2 saatte başlamıştı. Hastalara steroid, antihistamikler ve sıvı ile semptomatik tedavi uygulandı. Semptomlar ılımlı bir şekilde ve ağır olmadan atlatıldı ve genellikle 4-6 saat içinde geriledi. Scombroid zehirlenmesi, kas dokularının içinde histamin içeren balıkların tüketilmesiyle şekillenmiş olan intoksikasyondur. Bakteriyel olarak kontamine olmuş balığın uygun olmayan koşullarda muhafazası sonucu kas içindeki serbest histidin, mikrobiyel dekarboksilasyon sonucu histamine dönüştürülür. Birçok bakterinin histidin dekarboksilaz aktivitesine sahip olduğu bildirilmiştir. Scombroid balık zehirlenmesi, genelde deniz ürünleri alerjisi olarak yanlış teşhis edilir. Balık, ilk tutulduğunda toksik değildir fakat balıktaki bakteriyel sayı arttıkça histamin içeriğinin de arttığı saptanmıştır. Balıkların uygun olmayan sıcaklıklarda muhafazası (200C'nin üzerinde) toksikasyonun oluşumunda önemli kriterleriden biridir. Normal taze balıkta histamin düzeyinin 1 mg/100g ken, 20mg/100g'dan fazla olması zehirlenme bulgularına sebep olur. Scrombotoksin ısıya, dondurmaya, pişirmeye, dumanlamaya ve konserve etmeye dirençlidir. Tatsız ve kokusuz olduğu için duyu ile tespit edilmesi mümkün değildir. Semptomları spesifik değildir. Kliniği çok geniş bir şekilde izlenebilir; kızarıklık, çarpıntı, baş ağrısı, mide bulantısı, ishal, anksiyete, görme kaybı, yaygın maküler ağrılı eritem, taşikardi, hırıltılı solunum, hipotansiyon veya hipertansiyon gibi. Bundan dolayı bu bu klinik ile acil sevişe başvuran hastalarda scombroid balık zehirlenmesi de aklımıza gelmeli.

Anahtar Kelimeler: Scombroid Toksini, Histamin, Balık Zehirlenmesi

Scombroid Fish Poisoning

Abstract

Scombroid fish poisoning (scombrotoxism, scombroid ichthyotoxicosis) is a histamine fish poisoning that is often associated with the consumption of dark and white meat fish. Improper preservation of dried fish, canned, pickled and fresh fish causes the formation of histamine (scrombotoxin) in the fish muscle, and this is often referred to as scombroid fish poisoning, as it occurs in scombroid fish. 64 people applied to our emergency department with symptoms of intoxication within 2 hours. In the anamnesis taken, it was understood that these people ate bonito for dinner. Clinical findings of emergency patients; It was nausea, vomiting, dizziness, abdominal pain, burning mouth, and a hot pepper taste. Symptoms usually started within the first 2 hours after the fish was consumed. Symptomatic treatment with steroids, antihistamics and fluids was applied to the patients. Symptoms resolved mildly and without severe, and usually resolved within 4-6 hours. Scombroid poisoning is an intoxication caused by the consumption of fish containing histamine inside the muscle tissues. As a result of preserving bacterially contaminated fish under unsuitable conditions, free histidine in the muscle is converted to histamine by microbial decarboxylation. Preservation of fish at unsuitable temperatures (over 200C) is one of the important criteria in the occurrence of toxicity. A histamine level of 1 mg / 100g and more than 20mg / 100g in normal fresh fish causes symptoms of poisoning. Scrombotoxin is resistant to heat, freezing, cooking, smoking and canning. Since it is tasteless and odorless, it is not possible to detect it by sensation. Its symptoms are not specific. Their clinic can be monitored very widely; such as rash, palpitations, headache, nausea, diarrhea, anxiety, loss of vision, diffuse macular painful erythema, tachycardia, wheezing, hypotension/hypertension. Therefore, scombroid fish poisoning should also come to mind in patients who apply for urgent love with this clinic.

Keywords: Scombroid Toxin, Histamine, Fish Poisoning

Presentation ID/Sunum No= 370

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sedation Practice Outside the Operating Room for Pediatric Gastrointestinal Endoscopy in Turkey

Dr. Ishak Abdurrahman Isik[1] , Prof.Dr. Yeşim Öztürk[2]

[1]SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi

Abstract

There is an increasing tendency towards undergoing procedures with sedation anesthesia outside the operating room. In this paper, we evaluated the practice of sedation in children who underwent gastrointestinal system (GIS) endoscopy outside the operating room. Children between the ages of 1 month and 18 years who had GI endoscopy between June 2006 and July 2011 were included in the study. Medical records of the patients were investigated retrospectively and the indications of GI endoscopy procedure, presence of co morbid disorders, the American Society of Anesthesiology (ASA) score assessments of the patients, drugs used for sedation, anesthesia and procedure related complications, and the status of completion regarding the procedure were noted. A total of 575 children underwent 703 GI endoscopic procedures. The mean age of the children was 10.3±4.6 years. Of the total 703 procedures, 695 were carried out with intravenous sedation provided by an anesthesiologist (98.9%). Of the procedures, 668 (95%) were performed for diagnostic purposes, and 35 (5%) for treatment purposes. ASA scores of children were ASA I and ASA II in 95.1% of the procedures. The most frequently used combinations were propofol-midazolam-fentanyl in 83.2% of the procedures and propofol-midazolam in 13.8% of the procedures. Duo to the procedure 3 (0,4%) complications emerged (perforation in one and hemmorrage in two). Some of the patients developed complications due to sedation anesthesia in 24 (3.4%) procedures. Of these patients, 11 (1.6%) had hypoxia, 4 (0.6%) had nausea/ vomiting, 1 (0.1%) had skin rashes and 8 (1.1%) had pain in the injection area. The rate of complications (sedation anesthesia and procedural) increased significantly with the ASA score. Seventeen procedures (2.4%) were not completed.Sedation anesthesia practice provided by an anesthesiologist outside the operating room enables GIS endoscopic procedures to be carried out more safely and appropriately in the pediatric population in Turkey.

Keywords: Children, Endoscopy, Anesthesia, Sedation, Complication, Gastrointestinal System

Presentation ID/Sunum No= 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sol Meme Kanseri Radyoterapisinde Akciğer ve Kalp Hacminin Kalp Koruyucu Radyoterapi Tekniklerinin Seçimine Etkisi

Dr. Meltem Kırlı Bölükbaş[1,2], Dr. Öğretim Üyesi Sibel Karaca[1,3]

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyasyon Onkolojisi Kliniği
[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyasyon Onkolojisi Kliniği
[3] Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Radyasyon Onkolojisi Kliniği

Özet

Amaç: Sol meme radyoterapisinde kalp özellikle korunması gereken risk altındaki organdır. Kalp dozları hastanın sol akciğer volümünden etkilenmektedir. Çalışmamızda kalbi koruyan radyoterapi teknikleri için hangi hastaların asıl aday olduklarını belirlemek amacıyla birtakım predictive faktörlerin ve cut-off noktalarının varlığı belirlemek amaçlanmıştır. Materyal ve Metot: Kliniğimizde 2014-2019 yılları arasında sol meme kanseri nedeniyle radyoterapi uygulanmış hastalar araştırılmıştır. Hastalara tüm memeye ve ışınlama endikasyonu var ise periferik lenfatik alanlara (supraklavikuler, aksiller lenf nodları ve mammaria interna lenf nodları) yönelik 50 Gy (2Gy/fraksiyon) ve primer tümör yatağına ise 10 Gy boost ile toplamda 60 Gy RT uygulanmıştır. İstatistiksel analizde ROC analizi ve Kruskal-Wallis testi yapılmıştır. Bulgular: Çalışmamıza 64 olgu dahil edilmiştir. ROC analizine göre akciğer/kalp volüm oranı (AUC:0.85, 95%CI:0.75-0.96, p=0.000) ve sol akciğer volümünün (AUC:0.81, 95%CI:0.69-0.94, p=0.001) RT planlarının QUANTEC'e göre uygunluğunu belirlemede tanısal bir gücü olduğu tespit edilmiştir. Akciğer/kalp volüm oranı ve sol akciğer volümü için seçilen cut-off noktaları ise sırayla 2.1 ve 1176 cc'dir. Bu cut-off noktalarının gruplar arası yarattığı farklar Kruskal-Wallis testi ile değerlendirildi. Akciğer kalp volüm oranı >2.1 olan grupta akciğer volümleri istatistiksel anlamlı daha büyük kalp volümleri ise daha küçüktü. Her iki gruptaki dozimetrik analizde kalp ortalama, V10, V25 ve V35 değerleri cut-off değerlerinin üzerinde istatistiksel anlamlı oranda düşük tespit edildi (p >0.05). Sonuç: Sol meme kanserli hastalarda akciğer/kalp oranında 2.1 ve sol akciğer volümünde 1176 cc cut-off noktaları, RT planlarının QUANTEC kalp dozu limitlerini karşılayıp karşılamayacağını öngörmede kullanılabilir. Akciğer volümü ve akciğer/kalp oranı cut-off değerlerinden daha küçük olan hastalar kalp koruyucu teknikler için öncelikli adaylardır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri; Kalp Koruyucu Teknikler; Sol Akciğer; Dozimetrik Analiz

Presentation ID/Sunum No= 350

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Son 6 Ayda ALS Tanısı ile Takipli Hastaların Demografik Verileri ve Klinik Seyirleri

Dr. Gökçe Zeytin Demiral[1] , Dr. Cansu Köseoğlu Toksoy[1]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet

Amyotrofik lateral skleroz (ALS) santral sinir sisteminin kortikal, beyin sapı ve spinal kord yerleşimli motor nöronlarının etkilendiği ilerleyici ve nörodejeneratif bir hastalıktır. ALS hastalarının çok çeşitli klinik başlangıç ve klinik seyirleri vardır. Bizim amacımız son 6 ayda kliniğimize başvuran ALS hastalarının demografik bilgileri, klinik seyirleri ve revize ALS fonksiyonel derecelendirme ölçeği (ALSFRS-R) ile hastalık seyirlerini değerlendirmektir. Son 6 ayda kliniğimizde El Escorial tanı kritelerine göre kesin ALS tanısı ile takipli 4 hastanın demografik verileri ve klinik seyirleri değerlendirilmiştir. Hastaların kadın/ erkek oranı 1/3'tür. ALS hastalarının yaş ortalaması 44±5,7,hastalık başlangıç yaşı ortalaması 39±4,9 olarak değerlendirilmiştir. Hastaların 1'inde aile öyküsü mevcuttu. Hastaların ortalama yaşam süresi 56,5±27,5 ay olup; minimum 2 ay, maximum 130 ay olarak değerlendirilmiştir. Hastaların ALSFRS-R ortalama skoru 27,5±3,7; minimum 19, maximum 37 olarak değerlendirilmiştir. Hastaların başlangıç bulguları iki hastada üst ekstremitede, diğer iki hastada alt ekstemite de güçsüzlük ve seyirme semptomları ile başlamış. Hastaların emg bulguları incelendiğinde 3 hasta da saf motor nöron hastalığı, bir hastada ise polinöropati ve motor nöron hastalığı birlikteliği saptanmıştır. Hastaların hepsi Riluzol tedavisi almaktadır. ALS motor nöron hastalıkları grubunun bir parçası olarak, üst ve alt motor nöron klinik bulgularıyla seyreden, kötü prognozlu, tedavisi olmayan erişkin yaş grubu hastalığı olarak bilinmektedir. ALS prevalansı yüz binde 4,1 ile 8,4 arasında değişmektedir. Erkeklerde daha sık görülmekte olup erkek/kadın oranı 1 ile 2 arasında yer almaktadır. Ortalama başlangıç yaşı 51 ile 66 arasındadır. Ailesel ALS olgularında hastalık, sporadik ALS olgularına göre daha erken yaşta başlama eğilimindedir. Olguların %58-82'si spinal başlangıçlıdır. Yaş, erkek cinsiyet ve aile öyküsü gösterilebilmiş risk faktörleridir. Bu hastaların klinik ve demografik verileri için takip ve tedavileri hastalık seyri kötü olduğundan göz ardı edilmektedir. Biz bu çalışma da kısıtlı hasta sayısı ile klinik ve demografik bilgileri ile ALS hastalarının özelliklerini değerlendirdik.

Anahtar Kelimeler: Als, Alsfds-R, Üst Motor Nöron

Presentation ID/Sunum No= 282

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Talasemi Majör Tanılı Olgularda Endokrin Bozukluklarının Değerlendirilmesi

Dr. Sultan Okur Acar[1] , Dr. Müge Gürçınar[2] , Dr. Sezer Acar[3] , Dr. Raziye Canan Vergin[1]

[1]Çocuk Hematoloji-Onkoloji Kliniği, S.B.Ü Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, İzmir
[2]Radyoloji Uzmanı, Özel Alsancak Bilrad MR Görüntüleme Merkezi, İzmir
[3]Çocuk Endokrinoloji Kliniği, S.B.Ü Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, İzmir

Özet

Giriş: Transfüzyon ve şelasyon tedavileri ile yaşam süresi artan bu olgularda zamanla dokularda biriken demirin toksik etkisi ile çeşitli endokrin fonksiyon bozukluklarının ortaya çıkabildiği bilinmektedir. Bu çalışmada, Çocuk Hematoloji kliniğimizde takip edilen, talasemi majör tanılı hastaların endokrin fonksiyon bozukluklarının değerlendirilmesi amaçladık. Materyal ve Metod: Hastaların demografik, klinik ve laboratuvar verileri dosya kayıtlarından elde edildi. Demir yükü tahmininde dosya kayıtlarındaki serum ferritin düseyi ve karaciğer R2 manyetik rezonans görüntüleme (MRG) yöntemi ile elde edilen karaciğer demir konsantrasyonu (LIC) düzeyleri kullanıldı. Hipofiz demir birikiminin değerlendirilmesinde 1,5 Tesla MRG ile koronal ve aksiyel kesitlerde sinyal intensite oranı (SIR) yöntemi ile hipofiz, nazofarengeal yağ dokusu ve pterygoid kas dokusunun ROI (intensite) değerlerine bakıldı. Bulgular: Bu çalışmaya 60 hasta dahil edildi (ortalama yaş, 11.50 ± 4.47 yıl). Altmış hastanın 41'inde (%68,3) en az bir endokrin komplikasyon saptandı. Yirmi beş hastanın (%41,7) boyu 3 persentilin altındaydı. Beş (%8,3) hastada subklinik hipotiroidi, hastaların 35'inde (%58,3) D vitamini eksikliği, 1'inde (%1,7) izole hipokalsemi mevcuttu. Kemik yoğunluğu açısından incelen 14 olgunun 4 (%23,5)'ünde kemik mineral yoğunluğunda düşüklük saptandı. Karaciğer R2 MR'ı çekilen 34 hastanın 30'unda (88,2 %) birikimi saptanmazken, 4 (11,8 %) hastada hafif derecede demir birikimi saptandı. Ferritin değeri ile endokrin komplikasyonlar ve LIC arasında ilişki saptanmadı. Ayrıca, karaciğer demir konsantrasyonu ile hipofiz/yağ intensite oranı arasında korelasyon saptanmadı. Sonuç: Çalışmamızda demir birikimi ile endokrin komplikasyonlar arasında korelasyon saptanmadı. Endokrin komplikasyonu olan olguların hipofiz MR'ında anlamlı intensite sinyal azalması saptanmadı. Erken dönemde endokrin komplikasyonların saptanması ve tedavi olanağı sağlanabilmesi için transfüzyon bağımlı talasemi hastalarında düzenli takipler yapılması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Talasemi Major, Demir Birikimi, Endokrin Komplikasyonlar

Evaluation of Endocrine Disorders in Patients With Thalassemia Major

Abstract

Introduction: It is known that various endocrine dysfunctions may occur over time in these patients due to the toxic effect of the accumulated iron whose lifespan increases with transfusion and chelation therapies. In this study, we aimed to evaluate endocrine dysfunctions of patients with thalassemia major followed up in our Pediatric Hematology clinic. Materials and Methods: Demographic, clinical, and laboratory data were obtained from file records. Serum ferritin levels and liver iron concentration (LIC) levels obtained by liver R2 magnetic resonance imaging (MRI) were used in the estimation of iron load. In the evaluation of pituitary iron accumulation, the ROI (intensity) values of the pituitary, nasopharyngeal adipose tissue, and pterygoid muscle tissue were measured with 1.5 Tesla MRI and signal intensity ratio method in coronal and axial sections. Results: Sixty patients were included in this study (mean age, 11.50±4.47 years). At least one endocrine complication was detected in 41 (68.3%) patients. Twenty-five patients (41.7%) were below the 3rd percentile height. Five (8.3%) patients had subclinical hypothyroidism, 35 (58.3%) of the patients had vitamin D deficiency, and 1 (1.7%) had isolated hypocalcemia. Low bone mineral density was found in 4 (23.5%) of 14 patients who were examined in terms of bone density. While no accumulation was found in 30 (88.2%) of 34 patients who had liver R2 MRI, mild iron accumulation was found in 4 (11.8%) patients. There was no relationship between ferritin levels and endocrine complications and LIC. In addition, there was no correlation between liver iron concentration and pituitary/fat intensity ratio. Conclusion: No correlation was found between iron overload and endocrine complications. A significant decrease in intensity signal was not detected in pituitary MRI of patients with endocrine complications. Regular follow-up is important in transfusion-dependent patients in order to detect endocrine complications in early period and to provide treatment.

Keywords: Thalassemia Major, İron Overload, Endocrine Complications

Presentation ID/Sunum No= 346

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Temporal Variability Regarding Structured Chest CT Findings of COVID-19

Exp. Dr. Esin Derin Çiçek[1] , Exp. Dr. Gülşah Yıldırım[1] , Prof.Dr. Hakkı Muammer Karakaş[2]

[1]*Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
[2] *Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Gülşah Yıldırım*

Özet

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, pandeminin ilk zirvesindeki COVID-19 pnömonisinin BT bulgularındaki değişimi araştırmaktır. YÖNTEMLER: 18.03.2020 ve 05.07.2020 tarihleri arsındaki160 kanıtlanmış COVID-19 hastasının göğüs BT'leri randomiza olarak birer hafta ara ile örneklendi. Görüntüler, iki radyolog tarafından yapılandırılmış raporlama formatı ile tipik (Cov19Typ), belirsiz (Cov19Ind), atipik (Cov19Aty) akciğer bulgularını temsil eden dört kategori ve 18 bağımsız alt öğe olacak şekilde retrospekif olarak yorumlandı. Radyologlar arası güvenilirlik ve öğelerin frekansındaki haftalar arası fark, Cohen's kappa katsayısı ve Pearson ki-kare testi kullanılarak analiz edildi. BULGULAR: Erkekler 16-89 (43.95 ± 15.44) ve kadınlar 17-94 (45.34 ± 19.87) yaşındaydı. Gruplar yaşlarına göre istatistiksel olarak farklı değildi (P = 0.62). Yapılandırılmış raporlama ile ilgili olarak, radyologlar arası güvenilirlik tüm kategoriler için anlamlıydı (Kappa = 0.605, P <0.000). Covid-19 pnömonisinin radyolojik sınıflandırmasına ilişkin haftalar arasındaki fark, her iki radyolog için de oldukça anlamlıydı (P = 0.000- 0.002). Her ikisine göre de tipik bulgular 8. haftaya kadar sürekli olarak azaldı, sonraki 1-2 hafta önemli bir artış yaşandı, ardından tekrar azaldı. Buna göre, tipik pnömoni tanı sıklığı, radyologların hem yüksek hem de düşük değerlerinin ortalamasına göre % 67,9 azalmıştır. SONUÇ: Bu çalışma, COVID-19 pnömonisinin yapısal bulgularının pandeminin ilk zirvesi sırasında nasıl değiştiğini göstermektedir. COVID-19 pnömonisinin tipik radyolojik bulgu sıklığında 110 gün içinde azalma izlenmiş olup bu bağlamda, göğüs BT bulguları, viral davranıştaki geçici değişiklikleri yansıtabilir ve pandemi yönetimine katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Sars-Cov2, Göğüs CT

Temporal Variability Regarding Structured Chest Ct Findings of Covid-19

Abstract

PURPOSE: The purpose of this study is to investigate the change in CT findings of COVID-19 pneumonia during the first peak of the pandemic METHODS: Chest CT scans of 160 COVID-19 proven patients that were randomly sampled to represent every other week for dates between

18.03.2020 and 05.07.2020 were used. Scans were retrospectively interpreted by two radiologists using a highly structured reporting format that has four categories and 18 independent elements to represent typical (Cov19Typ), indeterminate (Cov19Ind), atypical (Cov19Aty) lung findings of COVID-19. Interconsultant reliability for format and the difference between weeks regarding the frequency for its elements were analyzed using Cohen's kappa coefficient and Pearson chi-square test. RESULTS: Males were 16 to 89 years old (43.95±15.44) and females were 17 to 94 years old (45.34±19.87). Both groups were statistically not different regarding their ages (P = 0.62). Regarding structured reporting, interconsultant reliability was substantial (Kappa=0.605, P < 0.000) for all categories. The difference between weeks regarding the radiological categorization of Covid-19 pneumonia was highly significant for both consultants (P = 0.000 - 0.002). According to both consultants, typical findings have constantly decreased until the 8th week, then experienced a significant increase for the next one to two weeks, then decreased again. Accordingly, the frequency of diagnosis of typical pneumonia was found to be decreased 67.9% according to the average of both consultants' higher and lower values. CONCLUSION: This study shows how the structural findings of COVID-19 pneumonia change over the first peak of the pandemic. This result in which typical radiological findings of pneumonia were found to be decreased in frequency during the course of 110 days. In this context, chest CT findings may indirectly provide surrogate evidence for temporal changes in viral behavior and contribute to pandemic management.

Keywords: COVID-19, Sars-Cov2, Chest CT

Presentation ID/Sunum No= 332

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tıp Fakültesi Son Sınıf Öğrencilerinde Akıllı Telefon Kullanımı ve Bağımlılığının İncelenmesi

Assoc. Prof. Dr. Aysun Aras[1] , Asst. Prof. Dr. Nurdan Torun[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada, tıp fakültesi son sınıf öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığı düzeyinin bilinmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Kesitsel tipteki bu çalışmaya 180 öğrenci katılmıştır, Verilerin toplanmasında; katılımcıların sosyodemografik özellikleri, akıllı telefon bağımlılık düzeyini değerlendirmek amacıyla "Akıllı Telefon Bağımlılık Ölçeği"kısa formu kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler, ki-kare Kruskal-Wallis ve Man-Whitney U testleri kullanılmıştır. Bulgular: Öğrencilerin %52,2'si kadın, yaş ortalamaları ise 24,55±1,13 şeklindeydi. Ailesiyle birlikte evinde kalanlar %64,4, ailesinin gelir düzeyi 2500 TL altı olanlar %15,6 ve sigara hiç içmeyenler %67,2 şeklinde saptandı. Çalışmamanızda öğrencilerin %83,3'ü yatarken cep telefonlarını kapatmadıklarını belirtmişlerdir. Öğrenciler en çok internete girmek amacıyla (%71,1), daha sonra konuşma (%16,1) sonra mesajlaşma amacıyla (%8,3) en az da oyun (%4,4) amacıyla akıllı telefonlarını kullanmaktadır. Kadın öğrencilerin puan ortalaması anlamlı şekilde erkeklerden daha yüksekti ($p\leq0,05$).. Uyanır uyanmaz telefonunu kontrol edenlerde toplam bağımlılık düzeyi anlamlı şekilde daha yüksek bulunmuştur($p<0,05$). Yatmadan telefonunu kapatma durumu arasında anlamlı ilişki bulunmuştur.($p\leq0,05$) Ailenin aylık geliriyle toplam bağımlılık puanları arasında ilişki bulunamamıştır($p>0,05$) Sonuç: Akıllı telefon bağımlılığı ile ilgili çalışmaların oldukça yetersiz olmasından dolayı henüz, akıllı telefon bağımlılığı ile ilişkili olan birçok değişken ortaya çıkarılamamıştır. Akıllı telefon bağımlılığı ile ilişkili olabilecek diğer değişkenlerin üzerinde durulması konuya ilişkin literatüre önemli katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca, akıllı telefon bağımlılığının iş, okul ve özel yaşamı nasıl etkilediğini ve muhtemel olumsuz etkilerin nasıl ortadan kaldırılacağını ortaya koyan çalışmalara da ihtiyaç vardır. Konuyla ilgili olarak farklı üniversitelerde yapılacak çalışmalarla daha farklı sonuçlara ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Telefon, Öğrenci, Bağımlılık

Presentation ID/Sunum No= 366

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Traumatic Aortic Transection

Asst. Prof. Dr. Hacı Mehmet Çalışkan[1]

[1]*Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Tıp Fakültesi*

Özet

GİRİŞ: Traumatic Aortic transection (TAT), aortun travma sonucu rüptürü nedeniyle oluşan ve mortalitesi oldukça yüksek olan klinik bir durumdur. Aortic transection daha sıklıkla motorlu araç kazalarında gözlenir ve travmada meydana gelen hızlı deselerasyon hareketinden kaynaklanır. Biz bu olgu sunumumuzda travmatik aortik transection tanısı koyduğumuz motorlu bir araç tarafından çarpılan yaya bir vakayı sunduk. OLGU: 60 yaşında erkek hasta, araç dışı trafik kazası nedeni ile acil servisimize 112 tarafından konfüze halde getirildi. Acil servise kabulünde vital bulguları: arteryel tansiyonu:120/70 mmHg, nabzı: 86/dk solunum sayısı:22/dk Ateş 36.7'C ve satürasyonu %84 olarak ölçüldü. Fizik muayenesinde; baş bölgesinde sol fronto-paryetalde 3x4 cm2 abrazyon, toraks bölgesi sol lateralde yüzeysel abrazyon, batın muayenesinde defans, rebaund yok sol kalça bölgesi ekimotik ve ağrılı, sol femur bölgesinde deformite gözlendi. Radyografisinde hastanın sol humerus distalinde fraktür, sol femur asetebulumda fraktür, sol pubik ramusta çok parçalı fraktür, sol tibia fibulada fraktürü mevcuttu. Hastanın beyin ve batın tomografisi normal olarak değerlendirildi. İlk çekilen kontrastsız toraks bt de ön mediastende perivasküler alanda arkus aorta komşuluğunda mediasteni dolduran hematom mevcut olup asendan aortada diseksiyon rüptüründen şüphelenildi daha sonra kontrastlı tomografi çekildiğinde aortik istmus düzeyinde transeksiyonun olduğu tesbit edildi. Üst abdomen bt de sol diyafragma rüptürü tesbit edildi. Hastanın laboratuar bulgularından wbc: 21000 Hgb: 11.1 Hct 33.2 plt 189 000 olup biyokimyasal parametrelerden LDH 441 U/L ve etanol 337mg/dl ölçülmüştür. Hastada aortik rüptür/ psödoanevrizma beraberinde diyafragma rüptürü olması ve bu operasyonların hastanemizde yapılamaması nedeni ile bir üst merkeze sevk edilmiştir. Sevk edildiği merkezde opere edilen hastanın daha sonraki dönemde bilincinin açılmadığı ve 10 gün sonrasında beyin ölümü tanısı konulduğu öğrenildi. SONUÇ: Travmatik aortik transection, erken tanı konularak müdahale edilmesi gereken mortalitesi yüksek önemli bir hastalıktır. Bu nedenle acil servis doktorları motorlu araç kazaları ve yüksekten düşme gibi multitravmalı hastaların tanısında aortik transectionu akılda bulundurmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Aortic Rüptür, Transection, Psöudoanevrizma, Multitravma, Motorlu Araç Kazası.

Presentation ID/Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tümden Sahte Çeklerdeki İmza ve Yazıların Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Murat Serdar Gürses[1]

[1]*Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı*

Özet

Giriş-Amaç: Çek, Türk Ticaret Kanununda belirtilen hükümlere göre düzenlenmiş, ödeme emri niteliğinde olan kıymetli bir evraktır. Ticari hayatta sıklıkla kullanılmakta olduğundan çeklerle ilgili çeşitli sahtecilik yöntemleri ortaya çıkmıştır. Bunlardan biri olan "taklit etme" yönteminde; yasal çekler çoğaltılarak kullanılmaktadır. Bu çalışmada tümden sahte üretilmiş çeklerdeki yazı ve imzaların kişi aidiyeti açısından değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Çalışmada, 2016-2020 yılları arasında mahkeme ve savcılıklara bilirkişi görüşü olarak sunulmuş raporlardan inceleme konusu tümden sahte çek olan 119 rapor retrospektif olarak incelenmiştir. Söz konusu raporların tamamında çekin tümden sahte olduğu önceden alınmış Kriminal Polis Laboratuvarı raporlarında tespit edilmiştir. Çalışmamızdaki raporlardaki çeklerdeki keşideci imzası, çek ön yüzdeki harf/rakam yazıları ve arka kısımdaki ciro imzaları kişi aidiyeti açısından analiz edilmiştir. Bulgular: Keşideciye ait karşılaştırma imzalarının olduğu 55 dosyadan 37'sinde (% 67) imzanın taklit imza olduğu, 15'inde (%27) mukayese imzalar ile grafolojik bağlantı kurulamadığı, 3'ünde ise aidiyetin tespit edilemediği belirlenmiştir. Karşılaştırma yapılan dosyalardan 25'inde (%21) birinci ciro imzasının kişinin kendisine (birinci ciranta) ait olduğu, 74'ünde ise dosyadaki mukayese imzalar ile grafolojik bağlantı kurulamadı. 20 dosyada ise birinci ciro olarak görünen kişiye ait mukayese imzaların olmadığı tespit edildi. Dosyaların 16'sında çek ön yüzündeki yazılara ait kişiye aidiyeti verilmiş olup bunların 12'sinde birinci ciranta iken, 1'inde ikinci ciranta ve diğer 3'ünde ise keşideci ve cirantalardan farklı kişiye ait olduğu tespit edilmiştir. Tartışma-Sonuç: Çalışma verilerimizin, çek sahteciliğin önlenmesi üzerine yapılabilecek olan çalışmalara yardımcı olacağını ve ayrıca adli belge inceleme uzmanlarına bu tür çeklere yaklaşımında fikir vereceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Tümden Sahte Çek, Taklit İmza, Adli Belge, Grafoloji.

Evaluation of Signatures and Articles in Fake Checks

Abstract

Introduction-Purpose: The check is a valuable document that is a payment order issued in accordance with the provisions of the Turkish Commercial Code. Since it is frequently used in commercial life, various fraudulent methods related to checks have emerged. In one of these, "imitation" method; legal checks are used in duplicate. In this study, it was aimed to evaluate the writings and signatures on checks that were completely forged in terms of personal belonging. Materials and Methods: In the study, 119 reports, the subject of examination, of which were completely fake checks, were analyzed

retrospectively among the reports submitted to courts and prosecutors as expert opinions between 2016-2020. It has been determined in the Criminal Police Laboratory reports that the check was completely fake in all of the said reports. The drawer's signature on the checks in the reports in our study, the letter / number writings on the front of the check and the endorsement signatures on the back were analyzed in terms of person belonging. Findings: It was determined that 37 (67%) of 55 files with comparative signatures belonging to the drawer had a counterfeit signature, 15 (27%) could not establish a graphological connection with comparative signatures, and belonging could not be determined in 3 of them. In 25 of the compared files (21%), the first turnover signature belongs to the person (first endorsement), and in 74 of them, the comparative signatures in the file could not be linked graphically. It was determined that there were no comparison signatures belonging to the person who appears as the first turnover in 20 files. In 16 of the files, belonging to the person belonging to the writings on the front of the checks was given, and it was determined that 12 of them belong to the first endorsement, 1 of them to the second endorsement and the other 3 belong to a different person than the drawer and endorser. Discussion-Conclusion: We think that our study data will help the studies that can be done on the prevention of check fraud and also give an idea to the forensic document examiners in their approach to such checks.

Keywords: Totally Fake Check, Fake Signature, Forensic Document, Graphology.

Presentation ID/Sunum No= 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Unutkanlık Şikayeti Olmayan Bireylerde Bilişsel İşlevlerin Değerlendirilmesi

Dr. Büşra Sümeyye Arıca Polat[1]

[1]*SBÜ Gülhane Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Nöroloji Kliniği*

Özet

Giriş: Standardize Mini Mental Test (SMMT); oryantasyon, kayıt hafızası, yakın bellek, dikkat, lisan ve görsel-mekansal işlevlerin değerlendirilmesi amacıyla geliştirilmiş en sık kullanılan kognitif tarama testidir. Testten alınabilecek en yüksek puan 30'dur ve Türk toplumunda hafif demans tanısındaki eşik değer 23-24 puan olarak saptanmıştır. Bu çalışmada unutkanlık şikayeti olmayan kişilerin bilişsel durumunun SMMT kullanılarak araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Bu çalışmaya bir rehabilitasyon hastanesinde hasta refakatçısı olarak bulunan ve unutkanlık şikayeti olmadığını belirten kişiler alındı. Katılımcıların yaş ve cinsiyet bilgilerini içeren demografik verileri kaydedildi. Bir nöroloji uzmanı tarafından başvuru sırasındaki nörolojik muayeneleri yapıldı ve varsa nörolojik tanıları belirlendi. Kognitif durumları SMMT ile değerlendirildi. Bulgular: Bu çalışmaya 160 kadın (%79.6) ve 41 erkek (%20.4) olmak üzere toplam 201 katılımcı dahil edildi (yaş ort: 45.43±12.78 yıl). Anamnez ve nörolojik muayeneleri sonrasında; katılımcıların % 44.27'si (n=89) primer başağrısı, %5.47'i (n=11) esansiyel ya da artmış fizyolojik tremor, %4.47'si (n=9) vertigo, %2.48'si (n=5) parkinsonizm, %1.99'u (n=4) periferik sinir sistemi hastalığı, %1.99'u (n=4) lumbar diskopati ve %1.49'u (n=3) geçirilmiş serebrovasküler hastalık tanısı aldı. 76 katılımcının (%37.81) ise herhangi bir nörolojik semptom ve/veya tanısı yoktu. Tüm katılımcılara SMMT uygulandı. Değerlendirme anındaki SMMT puanı ortalama 26.4±2.95 (min-max: 17-30) olarak bulundu. Sonuç: SMMT Türk toplumunda, demans tanısını belirlemekten ziyade, sağlıklı bireylerin ve demans hastalarının bilişsel işlevlerindeki değişikliğinin değerlendirilmesinde tarama amacıyla kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Standardize Mini Mental Test (Smmt), Sağlıklı Bireyler, Bilişsel Tarama

Presentation ID/Sunum No= 304

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Vasküler İnvazyonu ve Sağ Atriyuma Uzanan Tümöral Trombüsü Olan Hepatosellüler Karsinomlu Olgunun Görüntüleme Bulguları ve Bilateral Pulmoner Tümöral Tromboemboli Kaynaklı Hemoptizinin Bronşiyal Arter Embolizasyonu ile Tedavisi

Asst. Prof. Dr. Ayşegül Görmez[1]

[1]*Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş: Hepatoselüler karsinom (HCC), vasküler yapılara özellikle portal ven ve dallarına, daha az yaygın olarak hepatik venlere invazyon eğilimindedir. İntravasküler tümör trombüsü inferior vena kavaya (IVC) ve nadiren sağ atriyuma (RA) uzanabilir ve bu olgular kötü prognoz gösterir. Literatürde az sayıda HCC kaynaklı tümöral pulmoner emboli vakası tanımlanmıştır. Bu hastalarda antikoagülasyon tedavisi veya diğer invaziv tedaviler konusunda fikir birliği yoktur. Olgu sunumu: HCC nedeniyle karaciğer sol lobektomi yapılan, kronik hepatit B enfeksiyonlu 62 yaşındaki bir erkek hastamızın rutin takip abdominal BT'sinde sağ lobda sağ hepatik ven ve IVC invazyonu yapan nüks HCC lezyonu görüldü. Görüntüye kısmen dahil olan toraks kesitlerinde bilateral alt lob pulmoner arterlerde dolum defektleri görüldü. Pulmoner emboli tanısı pulmoner BT anjiyografi ile doğrulandı. Ayrıca PET-BT'de bu alanlarda yoğun FDG dağılımı izlenmiş olup tümöral emboli olarak yorumlandı. Hasta transarteriyel radyoembolizasyona uygun değildi ve kemoterapi tedavisi uygulandı. İki ay sonra nefes darlığı gelişen olgunun takip BT anjiyografisinde pulmoner emboli bulgularında progresyon ve trombüsün sağ atriyuma uzandığı görüldü, bulgular kardiyak manyetik rezonans görüntüleme ile teyit edildi. Birkaç gün sonra hemoptizi ile acil servise başvuran olgu girişimsel radyoloji ünitesine yönlendirildi. Superselektif enjeksiyonlarla yapılan anjiyografide tromboemboli alanlarını besleyen bronşiyal arterler görüldü. Mikropartiküllerle besleyici arterlerin embolizasyonu yapıldı. Daha sonra hasta trombektomi için kardiyovasküler cerrahiye sevk edildi. Sonuç: Tanının hasta prognozuna belirgin etkisi olmaması ve net belirlenmiş tedavi yöntemi olmasa da, HCC hastalarının kardiyopulmoner komplikasyonlarla gelebileceğini akılda tutmak ve semptomlara göre uygun görüntüleme protokollerini planlamak önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hepatoselüler Karsinom, Tümör Trombüsü, Sağ Atriyum, Pulmoner Emboli

Imaging Findings of a Patient With Hepatocellular Carcinoma With Vascular Invasion and Tumoral Thrombus Extending to the Right Atrium, and Management of Bilateral Pulmonary Tumoral Thromboembolism Induced Hemoptysis With Bronchial Artery Embolization

Abstract

Background: Hepatocellular carcinoma (HCC) tends to infiltrate vascular structures, frequently the portal vein and its branches, less commonly hepatic veins. The intravascular tumor thrombus can extend to the inferior vena cava (IVC) and rarely the right atrium (RA) which has a poor prognosis. In the literature, few cases of tumoral pulmonary emboli of HCC are described. There is no consensus about anticoagulation treatment or other interventions in these patients. Case Summary: We present a case report of a 62 year-old man with chronic hepatitis B infection who developed HCC and had left lobe hepatectomy. In follow up abdominal CT, recurrence of HCC was seen at right lobe with right hepatic vein and IVC invasion. Partially included sections of the lower thorax showed large filling defects in bilateral lower lobe pulmonary arteries. The diagnosis of pulmonary embolism was confirmed by pulmonary CT angiography. Also, PET-CT showed intense FDG uptake interpreted as tumoral emboli. The patient was not suitable for transarterial radioembolisation and was applied chemotheraphy treatment. After two months dyspnea was developed and follow up CT angiography showed progression of pulmonary emboli and extending of the thrombus to the RA which was confirmed by cardiac magnetic resonance imaging. A few days later, he admitted to the emergency room with hemoptysis and was referred to the interventional radiology unit. Angiography with superselective injections showed bronchial arteries feeding the pulmonary thromboemboli. Embolization of feeding arteries with microparticles was performed. Then, the patient was referred to cardiovascular surgery for thrombectomy. Conclusion: Even though diagnosis may not affect patient outcome and management is unclear, it is important to keep in mind that HCC patients can present with cardiopulmonary complications and radiologists should plan the proper protocols of imaging according to symptoms.

Keywords: Hepatocellular Carcinoma, Tumor Thrombus, Right Atrium, Pulmonary Emboli

Presentation ID/Sunum No= 406

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Vazovagal Senkoplu Hastalarda Serum Ürik Asit Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Mürsel Şahin[1] , Asst. Prof. Dr. Oğuzhan Ekrem Turan[1]

[1]*Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

AMAÇ: Vazovagal senkop en sık karşılaşılan senkop tipidir. Buna rağmen kesin tanı koymak çoğu zaman zor olabilmektedir. Adenozinin Vazovagal senkop etiyolojisinde önemi bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı adenozinin yıkım ürünü olan ürik asitin kan düzeylerinin vazovagal senkop hastalarında tanı için kullanılabilir olup olmadığını araştırmaktır. YÖNTEM: Karadeniz Teknik Üniversitesi Hastanesi'nde senkop nedeni ile araştırılıp tilt testi sonucu pozitif olan ve olmayan hastalarda kan ürik asit düzeyleri incelendi. Ürik asit düzeyleri yaş gruplarına ve senkop türlerine göre değerlendirildi. BULGULAR: Çalışmaya 63 tanesi tilt testi pozitif olan toplam 129 hasta alındı. Hastaların %52 (n: 68) si erkekti. Ortalama yaş 43±20 yıldı. Gruplar arasında bazal karakteristik özellikler benzerdi. Senkop grubunda ortalama ürik asit düzeyi 5,0 mg /dl , senkop olmayan grupta 4,8 mg /dl bulundu (p=0,43). Senkop tipleri arasında da ürik asit düzeyleri açısından anlamlı fark tespit edilmedi (p=0,06). SONUÇLAR: Senkopla başvuran hastalarda kan ürik asit düzeyleri vazovagal senkop tanısı için anlamlı bulunmamıştır. Daha geniş gruplarda yapılacak olan ve senkoptan hemen sonra ölçülen ürik asit düzeylerinin değerlendirileceği prospektif çalışmalarda farklı sonuçlar ortaya koyulabilir.

Anahtar Kelimeler: Senkop, Ürik Asit, Eğik Masa Testi

Evaluation of Serum Uric Acid Levels in Patients With Vasovagal Syncope

Abstract

OBJECTIVE: Vasovagal syncope is the most common type of syncope. However, it can often be difficult to make a definitive diagnosis. The importance of adenosine in the etiology of vasovagal syncope is well known. The aim of this study is to investigate whether blood levels of uric acid, which is a breakdown product of adenosine, can be used for diagnosis in patients with vasovagal syncope. METHOD: At Karadeniz Technical University Hospital, the blood uric acid levels were examined in vasovagal syncope patients with and without a positive tilt test. Uric acid levels were evaluated according to age groups and types of syncope. RESULTS: A total of 129 patients, 63 of whom were positive Tilt test, were included in the study. Fifty-two percent (n: 68) of the patients were male. The mean age was 43 ± 20 years. Baseline characteristics were similar between the groups. The mean uric acid level was 5.0 mg/dl in the syncope group and 4.8 mg/dl in the non-syncope group (p = 0.43). No significant difference was found between syncope types in terms of uric acid levels (p = 0.06).

CONCLUSIONS: Serum uric acid levels were not significant for the diagnosis of vasovagal syncope in patients presenting with syncope. Different results may be obtained in large and prospective studies where uric acid levels measured immediately after syncope.

Keywords: Syncope, Uric Acit, Tilt Table Test

Presentation ID/Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ventriküler Asist Device Varlığında Tekrarlayan Pediatrik Strok İçin Fibrinolitik Uygulaması

Exp. Dr. Hamdi Metin[1] , Exp. Dr. Pınar Yazıcı[1] , Exp. Dr. Gülizar Koç[1] , Exp. Dr. Eşe Eda Turanlı[1] , Prof.Dr. Bülent Karapınar[1]

[1]Ege Üniversitesi Çocuk Yoğun Bakım Bilim Dalı

Özet

GİRİŞ İskemik strok pediatrik grupta genelde nadir görülür. Kardiyak hastalıklar, protrombotik durumlar ve arteriopatiler gibi çoklu risk faktörü barındırır. Kanada Pediatrik İskemik Strok Kayıtlarında 100.000 çocukta 1.72 arteriel iskemik strok görülmektedir. Çocuklarda sol ventrikül asist device(LVAD) gibi mekanik dolaşım destek cihazlarının varlığında strok riski %29a kadar yükselmektedir. LVAD trombozu varlığında da strok gelişmesi durumunda da tedavi alternatifleri birbirleri ile kesişmektedir. VAKA 14 yaşında kız hasta, dilate kardiyomiyopati(DKM) nedenli 2 yıl önce sol ventrikül asist device LVAD (Heartmate 2) takılmıştı. 2 kez daha LVAD trombozu nedenli olarak hastane yatışı mevcuttu. Son iki Çocuk yoğun bakım yatışı LVAD trombozu ve iskemik strok nedenli olmuştur. Bu süreçlerin ilkinde girişimsel işlem uygunluğu görülmediğinden önce tenekteplaz ardından kliniğin düzelmemesi nedenli olarak alteplaz almıştır. İkinci başvurusunda ise sadece tenekteplaz almıştır. LVAD takılması sonrasında toplamda 5 kez tenekteplaz ve 2 kez alteplaz infüzyonu aldı. Bunların büyük bir kısmı LVAD trombozu nedeni ile uygulanmıştır. Cihaz maliyetleri ve cihaz değişim komplikasyonları nedeniyle tekrarlayan trombozlara rağmen LVAD değişimi yapılamamıştır. TARTIŞMA Bizim vakamızda tekrarlayan LVAD trombozları ve tekrarlayan geçirilmiş stroklara verilen tekrarlayan fibrinolitik tedaviler sonrasında iyileşme görülmüştür. 6 ay içerisinde çoklu kez fibrinolitik tedavi almış hatta ardı ardına 2 farklı fibrinolitik verilmek zorunda kaldığı süreçler olmuştur. Litaratür değerlendirmesinde aynı vakanın aynı gün içinde farklı 2 trombolitik tedaviyi peş peşe aldığına hiç rastlamamış bulunmaktayız. Literatürde bulunan vakalarda çocuk hastalarda LVAD ve strok birlikteliği vakalarında girişimsel işlem ile trombektomi yapılması tercih edilmiştir. Bu vakalardan bir kısmında girişimsel işlem ile strok tedavisi sonrasında kalp transplantasyonu yapılmıştır. Çocukluk yaş grubunda LVAD trombozu görülebilmektedir. Nadir olmakla birlikte bu grupta stroke vakaları da mevcuttur. Fakat çocuk vakalarda genelde mekanik trombektomi tercih edilmiştir. Bizim vakamızda hem trombolitik kullanılması hem tekrarlayan dozlarda kullanılmış olması hem de birden fazla trombolitik ilacın peşpeşe verilmesi ile vakada herhangi bir komplikasyon gelişmemiş ve nörolojik iyileşmesinin tam olması ile farklılık teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sol Ventrikül Asist Device, Strok, Çocuk, Trombolitik Tedavi

Presentation ID/Sunum No= 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yenidoğan Döneminde Fungal Enfeksiyonlar

Dr. Akan Yaman[1]

[1]*Özel Güngören Hastanesi*

Özet

Amaç: Term bebeklerde yenidoğan döneminde fungal enfeksiyonlar invaziv seyredebilir. Kardiak, üriner sistem ve göz tutulumu fungal enfeksiyonlar seyrinde görülebilmektedir. Materyal-metod: 2020 yılı içerisinde (ocak-aralık) yenidoğan yoğun bakımımızda tedavi edilen hastalarımızda steril bölgelerden alınan kültürlerden herhangi birisinde (hemokültür, idrar kültürü ve BOS kültürü) fungus üremesi olan hastalar(n=21, %71 erkek) çalışmaya alındı. Kültür üremesi olan tüm bebeklerde santral kateter, entübasyon öyküsü, total parenteral nutrisyon, operasyon öyküsü ve eşlik eden doğumsal anomaliler olup olmadığı kaydedildi. Üremesi olan tüm bebeklere kranial, batın ve üriner ultrasonografi, ekokardiyografi ve göz muayenesi yapıldı. Bulgular: Tüm bebeklerin %67(n=14)'sı sezaryen doğum,%33(n=7) normal vajinal yolla doğdu. Doğum gestasyonel haftaları ortalama 36,7±4,3 hafta, doğum ağırlıkları ortalama 2900±935 gram ve postnatal enfeksiyon saptanma günleri median 15 gün (IQR25-75:9-43) gün olduğu saptandı. Hastaların %91(n=19)'inde santral venöz kateter, %76(n=16)'sında entübasyon öyküsü, %62(n=13)'sinde total parenteral nutrisyon alma, %62'sinde(n=13) operasyon öyküsü mevcuttu. Bu hastaların 7'sinde santral sinir sistemi, 5'inde gastrointestinal sistem ve 1'inde solunum sistemine yönelik operasyon öyküsü mevcuttu. Operasyon geçirmeyenlerin(n=8) 3'ünde perinatal asfiksi, 3'ünde genitoüriner sistem anomalisi (PUV, VUR) tanısı mevcuttu. Hastaların hepsinden candida türleri izole edildi. Vakaların %81'inde (n=17) kan kültüründe, %14'ünde (n=3) idrar kültüründe ve %5'inde (n=1) BOS kültüründe candida türleri izole edildi. Hastaların 3'ünde end-organ tutulumu olarak (Böbrek, kalp ve göz tutulumları) saptandı. Sonuç: Organ tutulumları nadir de olsa fungal enfeksiyonlar seyrinde görülebilmektedir. Steril bölgelerden fungus üreyen her hastanın kardiak, göz ve üriner sistem açısından ayrıntılı olarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Fungal Enfeksiyon, Fungus Organ Tutulumu

Presentation ID/Sunum No= 269

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yoğun Bakımlarda İnvaziv Araç İlişkili Enfeksiyonları Önlemede Kişisel Koruyucu Ekipmanlar El Hijyeninin Yerini Tutabilir Mi'

Uzm. Dr. Özlem Bayraktar Saral[1] , Uzm.dr Gönül Erkan[2]

[1]SBÜ. Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]SBÜ. Ahi Evren Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Ea. Hastanesi/
**Corresponding Author: Özlem Bayraktar Saral*

Özet

Salgın döneminde Yoğun bakımlarda tam kişisel koruyucu ekipman kullanımı nedeni ile hastadan hastaya el hijyeni, ekipmanların bütünlüğünün bozulamaması nedeni ile sağlanamamakta, eldiven değişimi uygulaması maalesef el hijyeninin yerini almaktadır. Bu çalışma ile, bu durumun yoğun bakımlardaki invaziv araç ilişkili enfeksiyon oranlarındaki etkisinin ortaya konulması amaçlanmış olup sağlık personelinin el hijyeninin yerini eldiven alması nedeni ile enfeksiyon oranlarındaki değişiklikler karşılaştırılmıştır. Çalışmaya beş yoğun bakım dahil edilmiştir. Anestezi ve Reanimasyon Yoğun bakım Ünitesi (YBÜ), Cerrahi YBÜ , Nöroloji YBÜ, Dahiliye YBÜ II. Basamak, Dahiliye YBÜ III. Basamak. Tüm yoğun bakımlarda VİP hızında azalma tespit edilirken, Kİ-İYE (kateter ilişkili idrar yolu enfeksiyonu) fark gözlemlenmeyip, SKİ-KDE (santral kateter ilişkili kan dolaşım enfeksiyonu) oranlarında artış gözlemlendi. VİP hızındaki azalma sevindirici bir gelişme olarak gözlemlense de salgın döneminde Mikrobiyoloji laboratuvarına Covid pozitif hastaların solunum örneklerinin daha düşük oranda gönderilmesi ve ampirik antibiyotik başlama oranının daha yüksek olması VİP hızını hesaplamada kullandığımız verilerde büyük oranda değişiklik yapmıştır. Kİ-İYE hızlarında herhangi bir değişiklik olmaması, Covid hastalarına hizmet veren sağlık personelinin kişisel koruyucu ekipmanlarını tam olarak kullanması ancak el hijyeni yerine eldiven kullanmasının bu enfeksiyon hızlarında bir değişiklik oluşturmadığına işaret etmektedir. SKİ-KDE hızlarındaki artış ise el hijyeninin SKİ-KDE oldukça önemli olduğunu tekrardan ortaya koymuş olup bu durumda el hijyeni tekniklerinin veya eldiven dezenfeksiyonu veya UV ışınlama gibi yeni dezenfeksiyon yöntemlerinin tartışılması veya Santral kateter türlerinin değiştirilmesi, kateter koruyucu ekipman kullanımının artırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hastane Enfeksiyon Hızı, Kişisel Koruyucu Ekipman, El Hijyeni.

Presentation ID/Sunum No= 120

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yüksek Akım Oksijen Tedavisinin Göğüs Hastalıkları Yoğun Bakımda Etkinliği

Exp. Dr. Murat Yıldız[1] , Exp. Dr. Deniz Çelik[1]

[1]Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

GİRİŞ Yüksek akım oksijen tedavisi (HFNO), hipoksemik solunum yetmezliği olan seçilmiş olgularda entübasyonu engelleyen önemli bir tedavi modalitesidir. HFNO, nazofarengeal ölü boşluğu azaltır,oksijenasyonu iyileştirir, solunum işini azaltır, düşük düzeyde pozitif havayolu basıncı sağlar ve ısıtılmış, nemlendirilmiş hava ile sekresyonların temizlenmesini kolaylaştırır . Göğüs Hastalıkları Yoğun Bakım kliniğimizde (GHYB) hospitalize edilmiş, tedavisi süreci HFNO ile yönetilmiş ve taburcu edilmiş olgularla ilgili deneyimimizi bilimsel olarak paylaşmak amacındayız. YÖNTEM Çalışma grubu 01.03.2020 ve 15.02.2021 tarihleri arasında Göğüs Hastalıkları Yoğun Bakım kliniğinde yatarak tetkik edilen olgulardan oluşmaktadır. Rehberlere uygun olarak, konvansiyonel oksijen destek sistemleri ile hipoksemisi giderilemeyen olgularda GHYB kliniğimizde mevcut yüksek akım oksijen verme kabiliyetine sahip cihazlar ile tedavi edilmiş olan 18 hastanın radyolojik, klinik ve laboratuvar değerleri dosyaları taranarak dökümante edildi. BULGULAR Olguların % 72,2 'si erkek (n=13) cinsiyette olup ortalama yaş 72,7 (59-96) idi. Çalışmaya alınan tüm hastaların yaş ortalaması 71,2 (57-96) idi. Hastalara yüksek akım başlama tanısı büyük çoğunlukla (n=11) post covid 19 pnömonisine bağlı gelişen tip 1 solunum yetmezliğiydi. Hastaların büyük çoğunluğun da (n=14) PA akciğer grafisinde bilateral infiltrasyonu mevcuttu. Hastaların ilk yoğun bakım kabulündeki ortalama laboratuvar değerlerine bakıldığında ortalama BUN 26,5 mg/dL, ortalama albümin 30,6 g/L, ortalama total protein 62,75 g/L, ortalama CRP 87,34 mg/L idi. Hastaların ilk yoğun bakımda ki son ortalama laboratuvar değerlerine bakıldığında ortalama BUN 32 mg/dL, ortalama, ortalama albümin 24.4 g/L , ortalama total protein 55.1 g/L, ortalama CRP 92.2 mg/L idi. HFNO uygulama ortalama gün sayısı 7,7 (2-26) idi. 3 aylık moralite oranı %50 (n=9) idi. TARTIŞMA Termo-nemlendirilmiş nazal yüksek akışlı (HFNO) oksijen tedavisi, solunum yetmezliğinin tedavisinde giderek daha fazla kullanılmaktadır. HFNO, yüksek konsantrasyonlarda oksijen sağlar, ileri dönem solunum yetmezliği olan hastalarda entübasyon gereksinimini azaltabilir, yoğun bakım ünitesinde kalış süresini ve mekanik ventilasyona bağlı komplikasyonları azaltabilir. Çalışmamızdaki verilerimiz literatürle uyumlu olarak HFNO' nun entübasyonu ve mekanik ventilasyondan koruduğu gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Yüksek Akım, Solunum Yetmezliği

Presentation ID/Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yüksek Ki67 Ekspresyonu Neoadjuvant Kemoterapi Alan Meme Kanseri Hastalarında Tam Patolojik Yanıt İçin Prediktiftir

Dr. Gülnihan Eren[1] , Assoc. Prof. Dr. Ali Alkan[1] , Asst. Prof. Dr. Görkem Türkkan[1] , Asst. Prof. Dr. Leyla Tekin[1] , Prof.Dr. Okay Nazlı[1]

[1]Muğla Sıtkı Koçman University Hospital

Özet

Amaç: Neoadjuvan kemoterapi alan meme kanseri hastalarında Hb, MPV, Ki67, cT, cN gibi parametrelerin patolojik tümör yanıtı için prediktif değerini belirlemek Materyal ve metod: Histopatolojik olarak doğrulanmış meme kanseri olan ve Haziran 2015 - Ağustos 2020 tarihleri arasında MSKU Hastanesinde takip edilen 28 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Patolojik yanıtı değerlendirmek için Modifiye Ryan Şeması ve Tümör Regresyon Skoru (TRS) kullandık. Parametreler normal dağılım göstermediğinden, parametreler ile patolojik yanıt arasındaki ilişkiyi belirlemek için non-parametrik korelasyon analiz testi (Spearman) kullandık. Patolojik tam yanıtı öngörmede Ki 67 LI'nin kapasitesi, ROC eğrisi analizi kullanılarak analiz edildi Bulgular: Yedi (25%) hasta (ER+) (HER2-),9 (32%) hasta (ER+) (HER2+), 6 (21.5%) hasta (ER-) (HER2+), 6 (21.5%) hasta (ER-) (HER2-) idi.Hastaların hepsine cerrahi öncesi neoadjuvan kemoterapi uygulandı. Patolojik yanıt 3 grupta değerlendirildi. (TRS0-1/ TRS2/ TRS3). Dokuz (32%) hastada tam /tama yakın yanıt (TRS 0-1), 14 hastada (50%) parsiyel yanıt (TRS2), 5 hastada (18%) zayıf yanıt/ yanıt yok(TRS3) bulundu.Ki 67 ekspresyonu yüksek olan hastalarda neoadjuvan KT'ye yanıt oranları daha iyi bulundu (r:0.389, p:0.071).Patolojik yanıt oranları için eşik Ki 67 değeri 16.5 olarak saptandı (Duyarlılık %89, Özgüllük %63). Sonuç: Ki 67 değeri yüksek olan hastalarda patolojik yanıt oranları daha yüksektir. Daha fazla hasta sayısı ile prospektif çalışmalar yapılarak bu bulgunun klinikteki yeri araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Neoadjuvan Kemoterapi, Patolojik Tam Yanıt, Ki 67

High Ki67 Expression Predicts Complete Pathologic Response in Breast Cancer Patients Receiving Neoadjuvant Chemotherapy

Abstract

Aim: To evaluate predictive value of parameters (Hb, MPV, Ki67, cT, cN stages) on pathological tumor response after neoadjuvant chemotherapy (in patients with breast cancer. Material and Methods: Twenty-eight patients who had histopathologically confirmed breast cancer and followed up at MSKU Hospital between June 2015 and August 2020 were retrospectively evaluated. We used Modified Ryan Scheme for Tumor Regression Score (TRS). Since the parameters did not show a normal distribution, we used the non-parametric correlation analysis Spearman test to determine the relationship between the parameters and pathological response. The capacity of Ki 67 LI in predicting pathologic complete

response was analyzed using ROC curve analysis. Results: Of 28 patients 7 (25%) were (ER+) (HER2-), 9 (32%) were ER (+) (HER2+), 6 (21.5%) were (ER-) (HER2+), and 6 (21.5%) were (ER-) (HER2-).All the patients were given neoadjuvant chenotherapy before surgery. The pathological response was evaluated in 3 groups (TRS0-1/ TRS2/ TRS3). 9 patients (32%) had complete and near complete response (TRS 0-1), 14 patients (50%) had partial response (TRS2), 5 patients (18%) had poor/ no response (TRS 3). Patients whose tumors contained high Ki67 expression effectively responded to neoadjuvant chemotherapy (r:0.389, p:0.071).The predictive threshold value of Ki 67 LI for the pathological response was 16.5 (Sensitivity 89%,specificity %63). Conclusion: Pathological response rates are higher in patients with higher Ki 67 values. The place of this finding in the clinic should be investigated by conducting prospective studies with a larger number of patients

Keywords: Breast Cancer, Neoadjuvant Chemotherapy, Pathologic Complete Response, Ki67

Presentation ID/Sunum No= 477

Poster Sunum

D Vitamin Hipervitaminozunun Non-Diyabetik Vakalarda Glukoz Metabolizması Üzerine Etkisi

Exp. Dr. Adnan Batman[1]

[1]*Aksaray Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: D vitamini hücre içi reseptörü üzerinden 200'den fazla geni aktive ederek kemik döngüsüdeki etkisi dışında anjiogenezis, proliferasyon, anti enflamatuvar etkileri gibi multipl etkileri mevcuttur. D vitamini eksikliğinin kötü diyabetik kontrol ile ilişkilendiren yayınlar mevcuttur. Çalışmamızda D vitamini hipervitaminozu olan vakalarda glukoz metabolizması üzerine etkilerini araştılması amaçlanmaktadır. Metod: Çalışmamız retrospektif kesitsel bir çalışmadır. Çalışmamıza 2019-2020 yılları arasında polikliniğimize başvuran D vitamini hipervitaminozu (25 (OH) D >88 ng/ml) olan hastalar ve D vitamini normal olan kontrol grubu alınmıştır. Vakaların 25 (OH) D, glukoz, HbA1c, İnsulin, kalsiyum,Fosfor, PTH seviyeleri hastane sistemi üzerinden alınmıştır. Bulgular: Çalışmamıza 80 (E/K; 17/63) D vitamini hipervitaminozu olgusu, 40 (E/K; 10/30) normal D vitaminine sahip sağlıklı kontrol katılmıştır. D vitamini hipervitaminozu olan hastaların yaş ortalaması 47,3±11,9 , kontrol grubunun ki ise 46,2±12,4 olarak saptanmış olup , istatiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamıştır. D vitamini hipervitaminoz grubunun 25 (OH)D seviye ortalaması 118,6±45,7, normal grubun ise 43±14,9 olarak saptandı. D vitamin hipervitaminozu grubu ile normal grup arasında Glukoz, HbA1c, İnsülin, kalsiyum, fosfor, parathormone seviyeleri açısından anlamlı farklılık izlenmemiştir. Bunun yanında HOMA değerleri D vitamin hipervitaminozu grubunda anlamlı olarak gözlenmiştir (p=0,034) (Tablo-1). Sonuç: D vitamini multipl etkileri olabilen ve yaygın kullanılan prehormon vitamin türüdür. D vitamini replasmanının diyabette regülasyon üzerinde olumlu etkileri bilinmekle beraber çalışmamızda insulin direnci D vitamin hipervitaminoz grubunda yüksek saptanmıştır. D vitamini eksikliği glukoz sistemi üzerine etkileri bilinmekle beraber hipervitaminoz ve toksikasyonu üzerine ileri çalışmalar yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: D Vitamini Hipervitaminozu, Glukoz, Homa, İnsülin

The Effect of Vitamin D Hypervitaminosis on Glucose Metabolism in Non-Diabetic Cases

Abstract

Aim: Vitamin D has multiple effects such as angiogenesis, proliferation, and anti-inflammatory effects besides its effect on the bone cycle by activating more than 200 genes through its intracellular receptor. In our study, it is aimed to investigate the effects on glucose metabolism in cases with hypervitaminosis D. Method: Our study is a retrospective cross-sectional study. Patients with vitamin D hypervitaminosis (25 (OH) D> 88 ng/ml) who applied to our outpatient clinic between 2019-2020

and the control group with normal vitamin D were included in our study. 25-hydroxy vitamin D (25 (OH) D), fasting glucose, HbA1c, Insulin, calcium, phosphorus, PTH levels of the cases were taken through the hospital system. Results: 80 (M / F; 17/63) vitamin D hypervitaminosis cases and 40 (M / F; 10/30) healthy controls with normal vitamin D participated in our study. The mean age of the patients with vitamin D hypervitaminosis was 47.3 ± 11.9, and that of the control group was 46.2 ± 12.4, and there was no statistically significant difference. The mean 25 (OH) D level of the vitamin D hypervitaminosis group was 118.6±45.7, while it was 43 ± 14.9 for the normal group. No significant difference was observed between the vitamin D hypervitaminosis group and the normal group in terms of glucose, HbA1c, Insulin, calcium, phosphorus, parathormone levels. In addition, HOMA values were significantly observed in the vitamin D hypervitaminosis group (p = 0.034) (Table-1). Conclusion: Vitamin D is a prehormone type of vitamin that can have multiple effects. Although the positive effects of vitamin D replacement on regulation in diabetes are known, insulin resistance was found to be high in the vitamin D hypervitaminosis group in our study. Although the effects of vitamin D deficiency on the glucose system are known, further studies on hypervitaminosis and toxication are required.

Keywords: Vitamin D Hypervitaminosis, Glucose, Homa, Insulin

Presentation ID/Sunum No= 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuklarda Akut Hepatit ile İlişkili Kemik İliği Aplazisi Tanı ve Tedavisi

Dr. Özgü Hançerli[1] , Uzm. Dr. Hüseyin Avni Solgun[1] , Uzm. Dr. Sibel Tekgündüz[1]

[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Pediatrik Hematoloji ve Onkoloji ABD

Özet

Amaç: Akut Hepatit ile ilişkili aplastik anemi (AHAA), akut hepatit atağının kemik iliği yetmezliğine ve pansitopeniye yol açtığı, edinilmiş aplastik anemi olan klinik sendromun iyi tanınan ve farklı bir varyantıdır.Bu çalışmanın amacı; Çocuk hematolojisi ve onkolojisi servisimizdea 2020-2021 yılları arasında AHAA teşhisi konan çocuk hastaların tanı ve tedavi yöntemlerinin değerlendirilmesi ile bu konuda az bilgi bulunan literatüre katkı sağlamaktır. Gereç ve Yöntemler: Çocuk hematolojisi ve onkoloji servisinde 2020-2021 yılları arasında AHAA teşhisi konan 3 çocuk hasta çalışmaya alınmıştır. AHAA; akut hepatit veya fulminan karaciğer yetmezliği ile eşzamanlı olarak başlayan pansitopeni olarak tanımlandı. Bulgular: Çalışmada ikisi 4, biri 15 yaşında üç çocuk değerlendirildi. AHAA hastalarında hepatitin enfeksiyöz etiyolojisine yönelik serolojik ve moleküler araştırma normal tespit edildi. Tüm hastalar sarılık ve ateş şikayeti ile başvurdu. Her üç hastamızda da akut hepatiti takiben ilk haftada başlayan kemikiliği aplazisi tesbit edildi.Pansitopenisi 3 haftayı geçen her 3 vakayada kemik iliği aspirasyonu(KİA) ve kemik iliği biyopsi yapıldı. Kemik iliği aspirasyon örnekleri flow sitometride ve direkt yayma ile değerlendirldi. Bu hastalarda mailgnite lehine bulgu saptanmadı. Kemik iliği biyopsi sonuçları aplastik anemi ile sonuçlanan her 3 hastadada; ilk basamak tedavide kemikiliği aplazisi için immunsupresif olarak antitimoglobulin (ATG) (15 mg/kg/gün 5 gün) ve prednizon (30 mg/m2/gün 3 gün; 20 mg/m2/gün 4 gün; 10 mg/m2/gün devam eden günlerde) tedavileri verildi.ATG tedavisi sonrası Pansitopenisi 3 ayı geçen 1 vakaya KİT yapıldı, 2. Vakaya KİT yapılması planlandı.3. vaka ise henüz 2. Ayında olup,pansitopenisi ve transfüzyon ihtiyacında düzelme olup takip edilmektedir. Sonuç: Hepatite bağlı aplastik anemi sık görülmeyen ancak hayati öneme haiz olan bir aplastik anemi varyantıdır. Hepatit ile ilişkili aplastik anemili hastalar, aplastik anemisi hepatit ile ilişkili olmayan hastalara kıyasla önemli ölçüde daha kötü prognoza sahiptir. İleriki yıllarda hastalığın başlangıcında kemik iliği aplazisi gelişmeden hastaları tesbit edebilmek ve belkide ilerlemesini engellemek için hastalığın sebeplerine yönelik geniş araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Hepatit, Aplastik Anemi, Çocukluk Çağı

Diagnosis and Treatment of Bone Marrow Aplasia Associated With Acute Hepatitis in Childeren

Abstract

Objective: Acute Hepatitis-associated aplastic anemia (AHAA) is a well-recognized and distinct variant of the clinical syndrome with acquired aplastic anemia, in which an acute hepatitis attack leads to bone marrow failure and pancytopenia. The aim of this study is; To contribute to the literature with

little information on this subject by evaluating the diagnosis and treatment methods of pediatric patients diagnosed with AHAA between 2020-2021 in our pediatric hematology and oncology service. Material and Methods: Three pediatric patients diagnosed with AHAA in the pediatric hematology and oncology service between 2020-2021 were included in the study. Results: In the study, two children aged 4 years and one 15 years old children were evaluated.All patients presented with jaundice and fever. Bone marrow aspiration (CIA) and bone marrow biopsy were performed in all 3 cases whose pancytopenia exceeded 3 weeks. Bone marrow aspiration samples were evaluated by flow cytometry and direct smear. There was no finding in favor of mailgnite in these patients.Bone marrow biopsy results in every 3 patients resulting in aplastic anemia; Antithymoglobulin (ATG) (15 mg / kg / day for 5 days) and prednisone (30 mg / m2 / day for 3 days; 20 mg / m2 / day for 4 days; 10 mg / m2 / day for osseous aplasia in first-line treatment. in the following days) treatments were given. After ATG treatment, BMT was performed in 1 case whose pancytopenia exceeded 3 months, and BMT was planned for the second case. The case is still in the 2nd month, and the pancytopenia and transfusion need have improved Conclusion: Hepatitis induced aplastic anemia is an uncommon but vital variant of aplastic anemia. Patients with hepatitis-associated aplastic anemia have a significantly worse prognosis than patients with aplastic anemia not associated with hepatitis. gression.

Keywords: Acute Hepatitis, Aplastic Anemia, Childeren

Presentation ID/Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Acil Serviste Hastalıkların D-Dimer Değerlerinin Analizi

Exp. Dr. Hayri Canbaz[1]

[1]*Yenimahalle Devlet Hastanesi*
**Corresponding author: Hayri Canbaz*

Özet

Acil Servise farklı tanılarda birçok vaka başvurmakta olup sıklıkla bu vakaların tanısını koyma, yatış kararı verme ve taburcu etmede aşamasında laboratuar testleri önemli derecede yardımcı olmaktadır. Bu çalışmanın amacı D-Dimer testinin cut-off değerinin değerlendirilmesini, taburcu ve yatış kararına yardımcı olabilecek d-dimer değerini araştırmaktır. Retrospektif yöntemle, 01.09.2016-01.02.2017 tarihleri arası Erzurum Mareşal Çakmak Devlet Hastanesi ve 01.03.2017-01.03.2020 tarihleri arası Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi acil servisine başvuran hastaların, d-dimer testi yapılan ve son tanısı koyulanların taburculuk ve yatış/ex durumlarındaki ddimer değerleri SPSS programı kullanılarak karşılaştırıldı, p<0,005 değerleri anlamlı kabul edildi. İstatistiki değerlendirmede; Taburcu grubunda, yatış/ex grubuna göre 175 ng/ml altında değerler anlamlı saptanmıştır (p<0,001). Yatış /ex grubunda, taburcu grubuna göre 500 ng/ml üzerinde değerler anlamlı derecede yüksek saptanmıştır (p<0,001) Taburcu grubu yaş ortalaması 59.01 +/- 19,35, yatış grubu yaş ortalaması 67.88 +/- 15.41, ex grubu yaş ortalaması 73.1 +/- 19.4 saptanmıştır.Buradaki fark taburcu grubunda olup taburcu grubu yatış / ex grubundan anlamlı düşük yaşa sahiptir (p<0.01). ROC eğrisi sonucuna göre eğri altında kalan 0,771(p<0.001) %95 güven aralığı (0,723-0,819). 403 cut-off değeri için taburcu olguların %76,7 si 403 ng/ml altında, ex ve yatan olguların %69 u 403 ng/ml ve üzerinde saptanmıştır. Cut-off değeri 500 ng/ml alındığında taburcu olguların %82,3 si 500 ng/ml altında, ölen ve yatan olguların %63.4'ü 500 ng/ml ve üzerinde saptanmıştır. 403 ng/ml cut-off değeri için taburculukta doğru karar oranı %92,2 , yatış /ex te doğru karar oranı %38,3 saptanmıştır. 500 ng/ml cut-off değeri için ise taburculukta doğru karar oranı %91,5 saptanmıştır.D-dimer bakılan 820 hastanın istatistiksel olarak cinsiyet ile sonuç incelendiğinde yatış oranı erkeklerde %85 ile yüksek olduğu, kadınlarda ex oranının %67 ile yüksek olduğu saptandı (p<0.01) Sonuç olarak; Acil Serviste Taburcu ve yatış kararında d-dimer değerlerinin faydalı olduğu, taburculuk oranı için cut-off değerinin 403 ng/ml olmasının daha iyi bir karar oranı sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler D-Dimer, Acil Servis, Taburculuk, Yatış

Analysis of D-Dimer Values of Diseases in the Emergency Department

Abstract

Many cases with different diagnoses are admitted to the Emergency Department, and laboratory tests frequently help in making the diagnosis of these cases, making the decision of hospitalization and

discharge.The aim of the study is to evaluate the cut-off value of the D-Dimer test and to investigate the d-dimer value that can help with the decision of discharge and hospitalization.With the retrospective method, the discharge and hospitalization of the patients who applied to Erzurum Mareşal Çakmak State Hospital between 01.09.2016-01.02.2017 and Eskişehir Yunus Emre State Hospital between 01.03.2017-01.03.2020, those who had d-dimer test and were last diagnosed The ddimer values in ex cases were compared using the SPSS program, p <0.005 values were considered significant. In statistical evaluation; Values below 175 ng / ml were found to be significant in the discharge group compared to the hospitalization / ex group (p <0.001). In the hospitalization / ex group, values above 500 ng / ml were found to be significantly higher than the discharge group (p <0.001) For the cut-off value of 403 ng / ml, the correct decision rate at discharge was 92.2%, and the correct decision rate at hospitalization / ex was 38.3%. For the cut-off value of 500 ng / ml, the correct decision rate at discharge was determined to be 91.5%. When the result was examined statistically with gender, the rate of hospitalization was found to be high in males with 85%, and the ex rate in females was found to be high with 67%. (p <0.01)As a result; It is evaluated that d-dimer values are useful in the decision of discharge and hospitalization in the Emergency Department, and a cut-off value of 403 ng / ml for the discharge rate will provide a better decision rate.

Keywords: D-Dimer, Emergency Department, Discharge, Hospitalization

Presentation ID/Sunum No= 365

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Adıyaman Halk Hekimliğinde Bulaşıcı Hastalıkların Tedavisi ile İlgili İnanış ve Uygulamalar

Dr. Tekin Çifçi[1] , Prof.Dr. Halit Demir[2]

[1]Mardin Milli Eğitim Müdürlüğü
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

Özet

Hastalıklar ve ölüm korkusu var olduğu müddetçe insanoğlunun hastalıklarla mücadele etme çabaları da devam edecektir. Bu nedenle binlerce yıl öncesine dayanan bilgi, inanç, tecrübe ve uygulamalarıyla halk hekimliği değişerek ve gelişerek varlığını sürdürmektedir. Bu çalışmanın amacı, Adıyaman bölgesinde çocukluk döneminde sıkça rastlanan ve aşıların icadından önce binlerce çocuğun ölümüne yol açan bulaşıcı hastalıkların tedavisi ile ilgili inanış ve uygulamaları kayıt altına alarak yok olmaktan kurtarmak ve araştırmacıların dikkatine sunmaktır. Saha çalışmasından önce, literatür taraması yapılmış, konu ile ilgili sorular hazırlanmıştır. Kartopu yöntemi kullanılarak, konu hakkında bilgi sahibi 21 kişiyle yüz yüze görüşme yapılmıştır. Görüşme öncesinde kişilerin sözlü onamları alınmıştır. Elde edilen verilerin deşifrasyon analizleri yapılmıştır. Sonuç olarak, sarılık, kabakulak, su çiçeği, kızamık ve boğmaca gibi bulaşıcı hastalıkların sıkça rastlanan çocukluk dönemi hastalıkları olduğu görülmüştür. Bu hastalıkların tedavisi ile ilgili inanış ve uygulamaların tıbbi emler ve inanışlar olmak üzere iki eksen üzerinde ilerlediği belirlenmiştir. Tedavilerin bir kısmı alanında "uzman" olarak bilinen belli kişilerce yapılırken bir kısmı da genel bilgilere ve tecrübelere dayanmakta ve hemen herkes tarafından uygulanmaktadır. Uygulamalarda bitkiler, hayvansal ürünler ve bazı madenlerden yararlanılmaktadır. İl merkezine uzak düşen yerleşim birimlerinde ve şehirlerin kenar semtlerinde halk hekimliği uygulamalarının halen yaygın olarak kullanıldığı görülmektedir. Uygulamaya başvuranların hemen hepsi, kendilerini "inançlı" olarak ifade etmekte, yaş olarak orta yaş ve üzerinde ve eğitim seviyesi olarak okuryazar olmayan ya da "düşük" eğitim düzeyindedir. Bireylerin eğitim, sosyal ortam, yaş, çalışma durumu, ekonomik durumu vb. faktörlerin halk hekimliği inanç ve uygulamalarının sıklığını etkilediği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kürt Halk Hekimliği, Bulaşıcı Hastalıklar, Tedavi Uygulamaları, İnanışlar

Belief and Practices Related to Treatment of Infectious Diseases in Adiyaman Public Medicine

Abstract

As long as there is a fear of illness and death, human beings will continue to struggle with diseases. Therefore, folk medicine continues to exist by changing and developing with its knowledge, belief, experience and practices dating back thousands of years. The aim of this study is to save beliefs and practices related to the treatment of infectious diseases, which are common in the childhood period in Adıyaman region and caused the death of thousands of children before the invention of vaccines, to

save them from extinction and to bring them to the attention of researchers. Before the fieldwork, the literature was searched and questions were prepared on the subject. Face-to-face interviews were made with 21 people knowledgeable about the subject using the snowball method. Verbal consents of the individuals were obtained prior to the interview. Deciphering analysis of the obtained data was made. As a result, infectious diseases such as jaundice, mumps, chicken pox, measles and whooping cough were found to be common childhood diseases in Adıyaman. It has been determined that the beliefs and practices related to the treatment of these diseases are carried out in two ways: medical practices and belief practices. While some treatments are performed by certain people known as "experts" in their field, some of them are based on general knowledge and experience and are applied by almost everyone. Plants, animal products and some minerals are used in the treatments. It is seen that folk medicine practices are still widely used in settlements that are far from the city center and in the outskirts of cities. Individuals' education, social environment, age, employment status, economic status, etc. It has been determined that factors affect the frequency of folk medicine beliefs and practices.

Keywords: Adıyaman Folk Medicine, Infectious Diseases, Treatment Practices, Beliefs

Presentation ID/Sunum No= 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Apendikste İyi Diferansiye Nöroendokrin Tümör: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Mürüvvet Akçay Çelik[1]

[1]*Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji AD*

Özet

GİRİŞ:Nöroendokrin tümörler (NET) her ne kadar nadir olsa da, apendiksin en sık görülen tümörlerindendir. Daha önceden carcinoid tümör olarak adlandırılan bu neoplazmlar, nöroendokrin hücrelerin bulunduğu her yerde ortaya çıkabilmektedirler. Bu tümörler apendektomi materyallerinin % 0.16-2.3'ünde görülür ve genellikle tesadüfen teşhis edilir. 2. ve 3. dekatlarda ve kadınlarda daha sıklıkla tanı almaktadırlar. Nodal metastaz ve metastatik yayılım oldukça nadirdir. Patoloji analizi, hastanın tedavi yaklaşımını belirlemede oldukça önemlidir. Cerrahi tedavisi olguya göre apandektomi ya da sağ hemikolektomi dahil daha kapsamlı bir onkolojik operasyon olmaktadır.Tümör 1cm'den küçük veya 1-2cm arasında ise apendektomi operasyonu tedavi için yeterlidir. Tümör 2cm'den büyükse veya muskularis propriayı geçerse sağ hemikolektomi gibi kapsamlı cerrahi prosedürler gerektirir. OLGU:14 yaş erkek hasta akut batın tanısıyla hastanemize yatırıldı. Akut apandisit ön tanısıyla opere edildi. Hastanın laboratuvar bulguları; CRP:5mg/dL (normal değeri 0-0,5), WBC:7920u/l (normal değeri 4500-13000) izlendi. Makroskopik olarak 9cm uzunlukta 2,5cm genişlikte serozal damarlanması belirgin apendektomi materyali izlendi. Apendiks kesitinde proksimal kısımda yerleşim gösteren 1.2cm boyutlu krem renkli alan izlendi. Mikroskopik incelemede, uniform, yuvarlak hücrelerden oluşan ve solid nestler şeklinde düzenlenmiş neoplazm görüldü. Histokimyasal çalışmada neoplazmda; Müsin ile boyanma izlenmedi. İmmünohistokimyasal çalışmada neoplazmda; Sinaptofizin (+), Kromogranin (+), NSE (+), CD56 (+), CK7 (-), CK20 (-), CEA (-), CDX2 (+), S100 (-) sonuç verdi. Olgu İyi diferansiye Nöroendokrin tümör tanısı aldı (pT1). Histolojik grade 1 (G1) tespit edildi. Mitoz oranı < 2 mitoz/2 mm, Ki67 indeksi <%3 rapor edildi. SONUÇ:Apendiksde NET'ler mükemmel prognozlu, nadir görülen neoplazmlardır. Cerrahi tedavi şekli olguya göre değişim göstermektedir. Bazen apendektomi sonrası ortaya çıkan patoloji tanı sonucuna göre daha kapsamlı tedaviler gerektirebilmektedir. Bizim olgu, akut apandisit ön tanılı olup patolojide iyi diferansiye nöroendokrin tümör tanısı almıştır ve yapılan apendektomi operasyonu hasta için yeterli olmuştur. Bu olgu nadir görülen ve apendikslerde akılda tutulması gereken bir antite olarak düşünülmüş, bu yüzden sunuma değer görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Iyi Diferansiye Nöroendokrin Tümör, Apandisit, Akut Batın

Presentation ID/Sunum No= 329

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covıd-19 Geçiren Bireylerin Ses Algısı ve Yorgunluğunun Değerlendirilmesi: Preliminer Çalışma

Asst. Prof. Dr. Elife Barmak[1] , Ma. St. Pelin Su Taçalan[2] , Ma. St. Aslan Görkem Yenigezer[2] , Dr. Esma Altan[3]

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[3]S.B.Ü, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Kliniği

Özet

GİRİŞ: COVID-19 hastalığını geçiren bireylerin, hastalığı geçirmeden önce ve hastalığı geçirdikten sonraki dönemde olan ses yorgunluklarının ve seste oluşan değişimlerin algısal olarak değerlendirmesi amaçlanmıştır. GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmamıza COVID-19 PCR (+) ve/veya antikor testi pozitif çıkan, COVID-19 hastalığından önce ses bozukluğuna ilişkin hiç tanı almayan, 18 yaş üzerinde ve Türkçe okur-yazarlığı olan 80 birey dahil edilmiştir. Bu kriterleri taşımayan bireyler çalışma dışı bırakılmıştır. Çalışmaya katılmayı kabul eden bireylerden demografik, ses hijyeni ve COVID-19 hastalığına yönelik bilgileri içeren formu doldurmaları istenmiştir. Sesin algısal analizi Ses Handikap İndeksi-10 (SHİ-10) ile değerlendirilirken, ses yorgunluğu ise Ses Yorgunluk Ölçeği (SYÖ) ile değerlendirilmiştir. Ses Yorgunluk Ölçeğinde ‘’Yorgunluk ve Kaçınma (SYÖ1)’’, ‘’Fiziksel Rahatsızlık (SYÖ2)’’ ve ‘’Dinlenmeyle İyileşme (SYÖ3)’’ alt parametrelerine bakılmıştır. COVID-19 hastalığını geçirme sürelerine göre; 0-3 ay arasında geçirenler Grup 1’i, 3-6 ay arasında geçirenler Grup 2’yi ve 6 ay üzerinde geçirenler ise Grup 3’ü oluşturacak şekilde sınıflandırılmıştır. COVID-19 hastalığını geçirdikten sonra uygulanan SHİ-10, SYÖ1, SYÖ2 ve SYÖ3’ den elde edilen bulgular; hastalık öncesiyle ve COVID-19 hastalığını geçirme sürelerine göre karşılaştırılmıştır. BULGULAR: Yaş ortalamaları 34,5 ±10,9 (Min:19, Maks:69) olan toplam 80 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. COVID-19 hastalığını geçirmeden önceki SHİ-10 ortalama puanı 0,69±1,4, SYÖ1 ortalama puanı 3,7±5,438, SYÖ2 ortalama puanı 2,1±3,8 ve SYÖ3 ortalama puanı 2,5±3,2’dir. COVID-19 hastalığını geçirdikten sonrası bu puanların ortalaması sırasıyla; 0,7±1,6, 5,8±8,5, 2,2±3,6 ve 2,9±3,6 olup istatiksel olarak sadece SYÖ1 de anlamlı farklılık ($p<0,05$) bulunmuştur. Çalışmamızda COVID-19 geçirme sürelerine göre gruplara bakıldığında; Grup 1’de %47,5 (n:38), Grup 2’de %38,7 (n:31) ve Grup 3’de %13,8 (n:11) birey mevcuttur. Gruplar arasında SHİ-10, SYÖ1, SYÖ2 ve SYÖ3 bulguları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($p>0,05$) elde edilememiştir. SONUÇLAR: Bu çalışmayla; COVID-19 geçiren bireylerin hastalık sonrasında sesiyle ilgili algısal olarak şikayetlerinin olmadığını veya devam etmediğini, ancak hastalık sonrasında seste yorgunluk oluştuğunu ve esini kullanmaktan kaçınma davranışlarının olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelime: Algısal Değerlendirme, Covıd-19, Ses, Ses Yorgunluğu

Presentation ID/Sunum No= 299

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covıd-19 Nedeniyle Hidroksiklorokin Kullanan Hastalarda Cqt Uzamasının Araştırılması

Exp. Dr. Selin Erel[1] , Exp. Dr. Emine Türkoğlu[2] , Exp. Dr. Samet Altunel[1] , Exp. Dr. Ömer Burak Özsancaktar[3] , Exp. Dr. Arif Babayiğit[1] , Exp. Dr. Deniz Kocaöz[3]

[1]Turhal Devlet Hastanesi
[2]Gaziosmanpaşa Üniversitesi
[3]Tokat Devlet Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Ülkemizde uzunca bir süre COVID-19 ön tanısı olan olgulara ampirik olarak hidroksiklorokin tedavisi başlanmıştır. Hidroksiklorokin Qtc uzaması ve aritmilere yol açabilmektedir. Bunun yanında eşlik eden kardiyovasküler hastalık (KVH) varlığında, COVID-19 enfeksiyonunda ciddi hastalık ve ölüm riski artmaktadır. Bu çalışmada da hidroksiklorokin kullanan hastalarda ilacın QTc uzaması üzerine etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Çalışma retrospektif olarak düzenlendi. Turhal Devlet Hastanesi'nde 16 Mart 2020-29.05.2020 tarihleri arasında COVID-19 şüphesi ile kliniğe yatırılan ve hidroksiklorokin tedavisi başlanan hasta dosyaları geriye doğru incelendi. Tedavi öncesi ve tedavinin kesildiği gün EKG çekilen 18 yaş üstü tüm hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların tedavi başlangıç ve bitişindeki hesaplanan QTc değerleri kaydedildi. Hidroksiklorokinin QTc üzerine etkisi araştırıldı. Bulgular: Çalışmaya 60 hasta dahil edildi. Hastaların %28' i erkek olup, yaş ortalaması 54.65±17.9 idi. Hastaların 48'inde en az bir kronik hastalık mevcut olup en sık gözlenenler; hipertansiyon, diyabet , kardiyak hastalık ve kronik akciğer hastalığıydı. Hastaların 11'sinde tedavi sonrası cQT uzaması izlendi. Diyabeti olan 13 hastanın hiçbirinde QTc uzaması izlenmedi (p=0.05). Cinsiyet, hidroksiklorokin yükleme dozu kullanımı, total hidroksiklorokin dozu, beraberinde azitromisin kullanımı ve eşlik eden diyabet harici komorbiditeler arasında ilişki bulunmadı. Tartışma/Sonuç: Günümüzde hala COVID-19 enfeksiyonuna karşı etkinliği kanıtlanmış bir antiviral tedavi bulunmamaktadır. Hidroksiklorokin potansiyel yan etkileri ve etkinliğini kanıtlayan randomize kontrollü çalışma olmaması nedeni ile günümüzde birçok ülkede COVID-19 tedavisinde tercih edilmemektedir. Bizim çalışmamızda ise bu tedaviyi alan hastalarda istatistiksel açıdan anlamlı QTc uzaması ve yaşamı tehdit edici bir aritmi saptanmadı. Bu sonuç hasta sayısının azlığı, eşlik eden kardiyak hastalığı eden hasta sayısının az olması ve yaşamı tehdit edici enfeksiyonu olup yoğun bakım takibi gerektiren hastaların çalışmaya dahil edilmemesi gibi durumlara bağlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Aritmi

Presentation ID/Sunum No= 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

EAT-10 Yeme Değerlendirme Aracı Tarafından Değerlendirilen Disfajinin Beslenme Durumu İle Kaygı Düzeyleri Arasındakı İlişkinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Özlem Özpak Akkuş[1] , Dr. Meltem Mermer[2]

[1]Toros Üniversity
[2]Mersin City Education and Research Hospital

Özet

GİRİŞ: Disfaji, nörolojik hastalarda sık görülmekle birlikte malnütrisyona, dehidratasyona, pnömoniye sebep olmakta ve kaygı düzeylerini, yaşam kalitesini olumsuz önde etkileyebilmektedir. Disfajinin saptanmasında en sık kullanılan klinik yöntemler EAT-10 yutma değerlendirmesi testidir. AMAÇ: EAT-10 yutma değerlendirmesi sonrası yutma güçlüğü saptanan nörolojik hastaların beslenme durumunun saptanması, malnütrisyon riskinin araştırılması ve bu durumların hastaların kaygı düzeyleri üzerine etkisinin incelenmesi amacı ile planlanıp prospektif olarak yürütülmüştür. GEREÇ ve YÖNTEM: Hastaların genel özellikleri, antropometrik ölçümleri sorgulanmış ve hastalara malnütrisyon durumlarının değerlendirilmesi için NRS 2002 tarama testi, serum albümin değerleri, beslenme durumlarının saptanması için 24 saatlik geriye dönük besin tüketim kayıtları ve kaygı durumlarını tespit edebilmek için ise Durumluk Kaygı Ölçeği (DKÖ) uygulanmıştır. BULGULAR: Çalışma, 50 yaş üzeri, disfajisi olan (n:75) ve olmayan (n:45) olmak üzere iki grup olarak düşünülmüştür. Disfajili grubun serum albümin ortalamaları ve NRS-2002 <3 olanların sayısı kontrol grubuna göre daha düşük bulunurken ve yalnız yaşayanların sayısı, doğal dişi olmayan ya da eksik olanların sayısı ve DKÖ puanı ortalamaları daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Disfajili bireylerin enerji, protein, CHO, yağ ve sıvı alım ortalamaları kontrol grubuna göre daha yüksektir ($p<0.05$). Disfajili grupta doğal dişi olanların olmayanlara göre, aile ile yaşayanların yalnız yaşayanlara göre BKI, NRS-2002, albümin değerleri ve enerji, sıvı alım ortalamaları daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Disfajili grupta DKÖ puanları ile BKI değerleri arasında negatif yönlü orta şiddetli, albümin değerleri ile negatif yönlü düşük şiddetli, NRS2002 ve EAT 10 testleri ile pozitif yönlü orta şiddetli bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). SONUÇ: Disfaji genellikle kilo kaybı, dehidratasyon ve malnütrisyona neden olacağı için nütrisyonel değerlendirme ve takipler önemlidir. Disfajisi olan hastaların diyetisyenin de dahil olduğu bir ekip ile değerlendirilmesi ve tedavinin her aşamasında hastaların özel gereksinimlerine uygun (enerji, besin öğeleri, sıvı, kıvam) sağlıklı ve dengeli bir diyet tüketmeleri sağlanmalıdır. Hastaların değişen durumları takip edilerek yapılan eğitimler tekrarlanmalı ve bu şekilde hastaların yaşam kalitesinin de artması amaçlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Disfaji, Beslenme, Malnütrisyon, Kaygı

An Evaluation of the Relationship Between Dysphagia Assessed by the Eating Assessment Tool (EAT-10) and Nutrition Status and Anxiety Levels

Abstract

INTRODUCTION: Dysphagia is common in neurological patients, causes malnutrition, dehydration, and pneumonia. It can negatively affect anxiety levels and quality of life. The most commonly used clinical method for detecting dysphagia is the Eating Assessment Tool-10 (EAT-10). AIM: The study was carried out prospectively to determine the nutritional status of neurological patients with swallowing difficulties diagnosed with EAT-10, and to investigate the risk of malnutrition and the effects of these conditions on anxiety levels. MATERIAL AND METHOD: General characteristics/anthropometric measurements were inquired. NRS-2002 was applied to evaluate malnutrition status. 24-hour Dietary Recall was administered to determine serum albumin values and nutritional status. State Anxiety Scale (SAI) was used to detect anxiety status. FINDINGS: The study involves >50-years-of-age patients with (n:75) and without (n:45) dysphagia. Mean serum albumin and those with NRS-2002 <3 were lower in the dysphagia group. The number of people living alone and those who do not have natural teeth/have missing teeth, and the mean SAI scores were higher in dysphagia patients ($p<0.05$). The energy, protein, CHO, fat, and fluid intake in dysphagia patients were higher ($p<0.05$). BMI, NRS-2002, albumin, and energy/fluid intake averages were higher in dysphagia patients living with a family compared to those living alone and in those with natural teeth compared to those who do not ($p<0.05$). CONCLUSION: Nutritional assessment and follow-up are important as dysphagia often causes weight loss, dehydration, and malnutrition. Patients with dysphagia should be evaluated with a team including a dietician and they should be ensured to consume a healthy and balanced diet in accordance with their special needs (energy, nutrients, liquid, and consistency) at every stage of the treatment. The training given by following the varying conditions of the patients should be on-going, and increasing the quality of life of the patients should be aimed.

Keywords: Dysphagia, Nutrition, Malnutrition, Anxiety

Presentation ID/Sunum No= 262

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ortodontik Tedavilerin Anatomik Yapılar Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Betül Yüzbaşıoğlu Ertuğrul[1]

[1]*İzmir Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

Özet

Amaç: Farklı ortodontik tedavi yöntemlerinde hastalar tarafından ifade edilen farklı düzeylerde ağrılar karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada farklı ortodontik tedavi yöntemlerinde gözlenen farklı ağrıların literatür incelmesinin yapılması amaçlanmıştır. Genel Bilgi: Ortodontik tedavi nedenli ağrı varlığı veya ağrı olabileceği korkusu çoğu zaman ortodontik tedavinin bırakılmasına neden olmaktadır. Ağrı değişimleri veya ağrı korkusu, hastaların yaşam kalitesini etkilemektedir. Hastaların ağrı korkusuna ve ağrı eşiğine göre farklı ortodontik tedaviler tercih edilebilir. Farklı ortodontik tedavilerdeki gözlenen ağrı çeşitlerinin literatürde incelenmesi, hastalara kullanılacak ortodontik tedavinin seçilmesine veya ortodontik tedavinin devam edilebilmesinde katkı sağlamaktadır. Sonuçlar: Haraketli apareyler ile yapılan ortodontik tedavide apareyin uygulandığı çenelerde devam eden düşük seviyede ağrı gözlenebilmektedir. Haraketli fonksiyonel apareyler ile yapılan ortodontik tedavilerde ise daha kuvvetli ama kesikli şekilde ağrı oluşabilmektedir. Şeffaf plaklar ile yapılan ortodontik tedavide sabit ortodontik tedaviye göre daha az ağrı gözlemlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik Tedavi, Ağrı, Sabit Ortodontik Tedavi, Haraketli Ortodontik Tedavi.

Investigation of Pain Level in Different Orthodontic Treatments

Abstract

Objective: Different levels of pain expressed by patients are encountered in different orthodontic treatment methods. In this study, it was aimed to review the literature of different pains observed in different orthodontic treatment methods. General Information: The presence of pain or fear of pain caused by orthodontic treatment often causes orthodontic treatment to be discontinued. Pain changes or fear of pain affect patients' quality of life. Different orthodontic treatments can be preferred according to the pain threshold and pain threshold of the patients. Examining the types of pain observed in different orthodontic treatments in the literature contributes to the selection of the orthodontic treatment to be used or the continuation of orthodontic treatment. Results: In orthodontic treatment with movable appliances, an ongoing low level of pain can be observed in the jaws where the appliance is applied.

In orthodontic treatments performed with movable functional appliances, stronger but intermittent pain may occur. Less pain is observed in orthodontic treatment with movable appliances compared to fixed orthodontic treatment.

Keywords: Orthodontic Treatment, Pain, Fixed Orthodontic Treatment, Mobile Orthodontic Treatment.

Presentation ID/Sunum No= 83

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Koroner Arter Hastalığının Şiddetini Belirlemede Kullanılan Gensini Skoru ile Antropometrik Ölçümler Arasındaki Korelasyon

Asst. Prof. Dr. Selim Çınaroğlu[1] , Asst. Prof. Dr. Hasan Akkaya[2] , Asst. Prof. Dr. Hacı Keleş[1]

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Selim ÇINAROĞLU*

Özet

Modern toplumlarda giderek değişen yeme alışkanlıkları, artan sigara kullanımı, gündelik hayattaki hareketsizlik ve kentleşmenin giderek artması kalp ve dolaşım sistemi hastalıklarının artmasına sebep olmaktadır. Kardiyovasküler hastalıklar dünyada ve ülkemizde mortalite ve morbiditesi en fazla olan hastalıkların başında yer almaktadır. Düzensiz yeme alışkanlıklarının etkisiyle ortaya çıkan obezite kardiyovasküler hastalıkların oluşumuna neden olabilen yüksek bir risk faktörüdür. Bu riskin sınırını ölçmek için çeşitli antropometrik ölçümler kullanılır. Düşük maliyetli, kolay elde edilebilen ve popülasyon çalışmalarında uygulanabilen bu ölçümler diabetes mellitus, kardiyovasküler hastalıklar ve hipertansiyon gibi hastalıkları tanımlamada kullanılmaktadır. Kardiyovasküler hastalıkların şiddetini ölçmede çeşitli skorlama yöntemleri kullanılmaktadır. Anjiografilerden yola çıkarak hesaplanan gensini skoru koroner arter hastalığının ciddiyetini ölçmek için kullanılan bir yöntemdir. Bu skorlama sistemi ile koroner arterlerde %25'den %100'e kadar olabilecek tıkanıklığın dereceleri hesaplanabilmektedir. Bu çalışmaya Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil servisine başvuran koroner arter hastalığı tanısı konan 117 kişi (64 erkek 53 kadın) katıldı. Çalışmaya katılan hastaların onamları alındı ve anjiografi öncesi ya da sonrasında antropometrik ölçümler yapıldı. Gensini skoru ise anjiografi görüntülerinden yararlanılarak hesaplandı. Elde edilen verilerden SPSS versiyon 23.0 paket programı kullanılarak korelasyon analizi yapıldı. Çalışmanın sonuçlarına baktığımızda Kilo ($r=0.30$, $p<0.001$), VKİ ($r=0.28$, $p<0.001$), Boyun çevresi ($r=0.27$, $p<0.001$), Göğüs üst yarımının çevresi ($r=0.27$, $p<0.001$), Bel çevresi ($r=0.27$, $p<0.001$) ve BeÇ/KÇ ($r=0.24$, $p=0.01$) değerleri ile gensini skoru arasında pozitif yönde kolerasyon olduğu belirlendi. Sonuç olarak kilo, VKI, boyun çevresi, göğüs üst yarımının çevresi, bel çevresi ve BÇ/KÇ değerlerinde artış olduğunda anlamlı bir şekilde gensini skorununda arttığını belirledik. Bu sonuçlara göre koroner arter hastalığının ciddiyetinin belirlemede gensini skoruna ek olarak bu parametrelerin de kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Antropometrik Ölçümler, Gensini Skoru, Koroner Arter Hastalığı

Correlation Between Gensini Score and Anthropometric Measurements Used to Determine the Severity of Coronary Artery Disease

Abstract

In Modern societies, increasingly changing eating habits, increasing smoking, inactivity in everyday life and increasing urbanization lead to an increase in diseases of the heart and circulatory system. Cardiovascular diseases are among the diseases with the highest mortality and morbidity in the world and in our country. Obesity, caused by irregular eating habits, is high risk factor that can lead to the formation of cardiovascular diseases. These measurements, which are low-cost, easy to obtain and can be applied in population studies, are used to identify diseases such as diabetes mellitus, cardiovascular diseases and hypertension. The gensini score, calculated based on angiographies, is a method used to measure severity of coronary artery disease. With this scoring system, the degree of congestion in the coronary arteries, which can be from 25% to 100%, can be calculated. Participated in this study 117 people (64 men and 53 women) diagnosed with coronary artery disease who were admitted to the Emergency Department of Niğde Ömer Halisdemir University education and Research Hospital. Approval of patients participating in the study was obtained and anthropometric measurements were made before or after angiography. The Gensini score was calculated using angiography images. Correlation analysis was performed using the SPSS version 23.0 package program from the obtained data. When we look at the results of the study Weight ($R=0.30$, $p<0.001$), BMI ($r=0.28$, $p<0.001$), Neck circumference ($R=0.27$, $p<0.001$) and upper Half-Chest circumference ($R=0.27$, $p<0.001$), waist circumference ($r=0.27$, $p<0.001$) and WC/HC ($r=0.24$, $p=0.01$) levels and positive correlation between Gensini score has been identified. As a result, we found that the gensini score significantly increased when weight, BMI, neck circumference, upper Half-Chest circumference, waist circumference, and WC/HC values increased. According to these results, we believe that these parameters can be used in addition to gensini score to determine the severity of coronary artery disease.

Keywords: Anthropometric Measurements, Gensini Score, Coronary Artery Disease

Presentation ID/Sunum No= 132

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mekanik Boyun Ağrılı Bireylerde Mulligan Doğal Apofizyal Tersine Kaydırma Uygulamasının Ağrı ve Hareket Kısıtlılığı Üzerine Etkisinin İncelemesi: Randomize Plasebo Kontrollü Pilot Çalışma

Researcher Ramazan Çevik[1] , Inst. Dr. Ömer Osman Pala [2]

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Mengücek Gazi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı
**Corresponding author: ramazan çevik*

Özet

Teknolojinin hayatımızda önemli bir yer kaplamasıyla birlikte insanlarda kas iskelet sistemiyle ilgili problemler artmaya başlamıştır. İnsanların %70 inin hayatlarının belli bir döneminde boyun ağrısı yaşadığı bilinmektedir. Bu çalışma mekanik boyun ağrısı teşhisi konmuş bireylerde Mulligan doğal apofizyal tersine kaydırma tekniğinin ağrı, hareket kısıtlılığı ve fonksiyon üzerine etkisini incelemek amacıyla planlandı. Çalışmamıza mekanik boyun ağrısı teşhisi konmuş, en az 3 aydır boyun ağrısı devam eden, 20-60 yaşları arasında olan 30 birey dahil edildi. Çalışma Mulligan grubu (MG) 10 kişi, Sham grubu (SG) 10 kişi ve geleneksel fizyoterapi gurubu (FG) 10 kişi olmak üzere üç gruba ayrıldı. Grupların belirlenmesinde çevrimiçi bir randomizasyon aracı olan "Graph Pad" kullanılmıştır. Bireyler 11 seans (ilk hafta her gün, sonraki iki hafta gün aşırı) tedaviye alındı. Her üç gruba da boyun bölgesine aynı geleneksel fizyoterapi ve germe egzersizleri uygulandı. MG'de fizyoterapi uygulamalarına ek olarak üst torakal segmentlere Mulligan doğal apofizyal tersine kaydırma tekniği uygulandı. SG'de Mulligan mobilizasyonunun yapıldığı segmentlere itmenin yönü ve itme kuvvetinin farklı olduğu sham mobilizasyon uygulandı. Bireyler uygulama öncesi ve sonrasında, hareket açıklığı ölçümleri için DrGonyometer(ios) uygulaması, ağrı şiddetinin değerlendirmesi için Görsel Analog Skalası (GAS) ve fonksiyonel yetersizliğinin değerlendirmesi için Boyun Özürlülük İndeksi (BÖİ) kullanılarak değerlendirildi. Gruplar arasında yaş, boy, kilo, vki açısından fark yoktu ($p>0,05$). Grupların uygulama öncesi ağrı, hareket kısıtlığı ve fonksiyonel seviyeleri istatistiksel olarak benzerdi ($p>0,05$). Uygulama sonrasında hem ağrı şiddetinde hem de fonksiyonel yetersizlikte üç grupta da azalma olurken, MG'deki değişim FG'den farklı iken MG ile SG arasında anlamlı fark bulunamadı ($p=0,03$). Boyun rotasyon derecesindeki artış SG ve FG'de istatistiksel olarak benzerken, MG'de daha belirgindi ($p<0,01$). Bu çalışma ile, mekanik boyun ağrılı bireylerde torakal bölgeye uygulanılan Mulligan doğal apofizyal tersine kaydırma tekniğinin boyun rotasyon hareket kısıtlılığını azaltmada etkili olduğu, ancak ağrıyı azaltmada ve fonksiyonelliği artırmada sham uygulamadan daha etkili olmadığı görüldü

Anahtar Kelimeler: Mekanik Boyun Ağrısı, Torakal Mobilizasyon, Mulligan, Fonksiyonellik

Presentation ID/Sunum No= 391

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Meme Kanseri ile İlişkili Lenfödem Şiddetinin Duyusal Algılamalara Etkisi

Uz. Fzt. Emine Baran[1], Prof. Dr. Türkan Akbayrak[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı meme kanseri ile ilişkili lenfödem şiddetinin duyusal algılamalar üzerine etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya tek taraflı meme kanseri tedavisi görmüş toplam 24 kadın dahil edildi. Katılımcıların detaylı demografik ve medikal bilgileri kaydedildi. Etkilenen ve etkilenmeyen üst ekstremiteler arasındaki çevre ölçüm farkına göre katılımcılar lenfödemi olmayan (n=7), orta şiddette lenfödem (n=8) ve şiddetli lenfödem (n=9) gruplarına ayrıldı. Önkolun volar yüzünde, dirsek kıvrımının 10 cm distalinden duyusal değerlendirmeler yapıldı. Basınç ağrı eşiği Jtech algometre ile, hafif dokunma duyusu Semmes-Weinstein monofilamentleri ile değerlendirildi. Statik ve hareketli 2-nokta ayrımı bir estesiometre ile değerlendirildi. Bulgular: Çalışma grupları bireylerin demografik, fiziksel ve medikal özellikleri açısından benzerdi ($p>0.05$). Basınç ağrı eşiği değerleri lenfödem olmayan grupta şiddetli lenfödem grubuna göre istatistiksel olarak daha düşüktü ($p<0.05$). Şiddetli lenfödem grubu istatistiksel olarak en yüksek Semmes-Weinstein Monofilament, statik ve hareketli 2-nokta ayrımı değerlerine sahipti ($p<0.05$). Tartışma: Meme kanseri ile ilişkili lenfödem basınç ağrı eşiği, hafif dokunma, statik ve hareketli 2-nokta ayrımı duyu algılamalarını azaltabilir. Meme kanseri cerrahileri sonrası lenfödemi olan veya olmayan hastalarda duyusal fonksiyonları araştıran randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır. Ayrıca, birden fazla alanda ek duyusal değerlendirmelerle daha ileri çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: meme kanseri, lenfödem, duyu bozuklukları

The Effect of Breast Cancer-Related Lymphedema Severity on Sensory Perceptions

Abstract

Purpose: The aim of this study was to investigate the effects of breast cancer related lymphedema severity on sensory perceptions. Method: A total of 24 women who had undergone unilateral breast cancer treatments were included in the study. Detailed demographic medical history of participants were recorded. Participants were divided into non-lymphedema (n=7), moderate (n=8) and severe (n=9) lymphedema groups according to the circumference measurement difference between the affected and unaffected upper extremities. Sensory assessments were performed at 10 cm distal to the elbow crease, on the volar region of the forearm. Pressure pain threshold was performed with Jtech algometer. Light touch sensation was performed with Semmes-Weinstein monofilaments. Static and moving 2-point discriminations were evaluated with an esthesiometer. Results: The study groups were homogeneous in terms of demographic, physical, and medical characteristics of individuals ($p>0.05$). Pressure pain threshold values were statistically lower for the non-lymphedema group than for the

severe lymphedema group ($p<0.05$). Severe lymphedema group had the statistically highest Semmes-Weinstein Monofilament, static and moving 2-point discrimination values ($p<0.05$). Discussion: Breast cancer related lymphedema may reduce pressure pain threshold, light touch, static and moving 2-point discrimination sensory perceptions. There is need for future randomized-controlled studies investigating sensory perceptions in patients after breast cancer surgeries with or without lymphedema. Further studies with additional sensory assessments at multiple sites are awaited.

Keywords: breast cancer, lymphedema, sensory disturbance

Presentation ID/Sunum No= 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Meme Karsinomlarında ER,PR,c-erbB2,Ki67,e-Cadherin Ekspresyonları, Nottingham Histolojik Grade ve Bazı Klinik Parametreler Arasındaki İlişkilerin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Mürüvvet Akçay Çelik[1]

[1]*Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji AD*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ:Meme kanseri dünyada kadınlarda kansere bağlı mortalitenin 2.sırada gelen nedenlerindendir. Meme kanserinde prognozun belirlenmesi ve tedavi stratejisinin saptanması için histolojik tip yanı sıra, tümör derecesi, tümör boyutu, lenf nodüllerinin durumu, hormon reseptörleri ve c-erbB2 (HER2/neu) durumu, Ki67proliferasyon indeksi gibi bir çok klinikopatolojik parametre dikkate alınmaktadır. Bu çalışmada meme karsinomlarında Östrojen(ER), Progesteron(PR), c-erbB2, Ki67,E-Cadherin ekspresyonları, Nottingham histolojik grade ve bazı klinik parametreler arasındaki ilişkileri değerlendirmek amaçlanmıştır YÖNTEM:Bu çalışmaya patoloji bölümümüzde 2018-2019 yıllarında 74 adet meme karsinom tanısı alan olgular dahil edildi. İmmünohistokimyasal olarak çalışılan ER, PR, c-erbB2, Ki67, E-Cadherin boyamaları retrospektif olarak değerlendirilip incelendi.ER ve PR için ≥%1 ekspresyon pozitif boyanma, <%1 ise negatif boyanma olarak kabul edildi.Ki67proliferasyon indeksi için <%10, %10-20, >%20 sırasıyla düşük, orta ve yüksek riskli olarak kabul edildi.Verilerin değerlendirilmesinde ki-kare analizi kullanıldı. BULGULAR:Hastaların ortalama yaşı 56,42±14,42 olarak bulundu.Olguların 73'ü kadın, biri erkekti, ayrıca 37 si sağ meme, 36'sı sol meme, 1 tanesi de sağ+sol meme yerleşimliydi.Histolojik grade 2:%70,3 oranında, grade 1 ise %16,2 oranında izlendi. Çalışmamızda c-erbB2 skoru ER durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı değişim gösterdi ($p<0,05$). ER negatif hastalarda c-erbB2 skoru 3 olanların oranı (%72,2) yüksek iken, ER pozitif hastalarda c-erbB2 skoru 0 olanların oranı(%34,5) daha yüksekti. c-erbB2 Skoru PR durumuna göre de istatistiksel olarak anlamlı değişim gösterdi ($p<0,01$). Aynı şekilde PR negatif hastalarda c-erbB2 skoru 3 olanların oranı (%69,6) yüksek iken, PR pozitif hastalarda c-erbB2 skoru 0 olanların oranı(%36,0) daha yüksekti. Ki67, yaş gruplarına ve c-erbB2 skorlarına göre anlamlı değişim göstermedi ($p>0,05$).Ki67, histolojik evrelere göre ise istatistiksel olarak anlamlı değişim gösterdi ($p<0,001$).Ki67'nin histolojik evre ile arasındaki ilişki %34 olarak hesaplandı. TARTIŞMA VE SONUÇ:Meme karsinomlarında Ki67 indeksinin yüksek olması kötü prognostik göstergelerdendir, ER,PR ekspresyonunun saptanması ve c-erbB2 ekspresyonunun saptanmaması ise iyi prognostik göstergelerdendir. Bununla beraber immünohistokimyasal boyanma dereceleri ve histolojik grade'lemeyi değerlendirmede; patologlar arasındaki varyasyonların ve immünohistokimyasal teknik artefaktların hastanın tedavi stratejisinin saptanmasında önemli olduğu akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Meme Karsinomu, Östrojen, Progesteron, C-Erbb2

Presentation ID/Sunum No= 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Obstrüktif Uyku Apne Sendromu Şüphesiyle Polisomnografi Testi Uygulanan Hastalarımızın Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Buğra Subaşı[1] , Dr. Saadet Sayan[2]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB ABD
[2]Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroloji Kliniği

Özet

Amaç: Obstrüktif uyku apne sendromu (OUAS) tüm yaş gruplarında görülebilen uyku sırasında tekrarlayan üst havayolu tıkanıklığı ile karakterize önemli bir sağlık sorunudur. Bu çalışmada OUAS şüphesiyle uyku laboratuvarımızda PSG testi uygulanan hastalarımızı değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Uyku Laboratuvarımızda Ocak 2018 ve Ocak 2019 tarihleri arasında tüm gece PSG testi uygulanan 136 hastanın verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların yaşları, cinsiyetleri, kronik hastalıkları, Epworth uykululuk skalaları (EUS), sigara ve alkol kullanım durumları, Apne-Hipopne indeksleri (AHİ), beden kitle indekleri (BKİ), titrasyon testi verileri ve hastalara uygulanan tedavi yöntemleri incelendi. Bulgular: PSG testi uygulanan 136 hastanın 48'i (%35,3) kadın, 88'i (%64,7) erkek idi. Olguların yaş ortalaması 50,2±10,7 (min:25,max:78) yıl, BKİ ortalaması 32,7±5,9 idi. Olguların 8'i (%5,9) normal kiloda, 34'ü (%25) fazla kilolu, 83'ü (%61) obez, 8'i (%5,9) morbid obez, 3'ü (%2,2) süper obez idi. EUS ortalaması kadınlarda 9,7 (0-21), erkeklerde 10,4 (0-24) olarak izlendi. Hastaların 62'sinde (%45,6) aktif sigara kullanımı, 5'inde (%3,7) düzenli alkol tüketimi vardı. Tüm olgularda en sık izlenen ek hastalıklar Hipertansiyon (HT) (%24,3) ve Diabetes Mellitus (DM) (%10,3) idi. Hastaların 3'ünde (%2,2) basit horlama, 13'ünde (%9,6) hafif OUAS, 40'ında (%29,4) orta OUAS, 80'inde (%58,8) ağır OUAS tespit edildi. Ağır OUAS'ta erkek cinsiyet, hafif OUAS'ta kadın cinsiyet baskın izlendi. 6 hastada (%4,4) pozisyonel uyku apnesi tespit edildi. Hastaların 103'üne (%75,7) sürekli pozitif hava yolu basıncı (CPAP) tedavisi, 17'sine (%12,5) bilevel pozitif hava yolu basıncı (BPAP) tedavisi verildi. Basit horlaması ve hafif OUAS'ı olan 16 (%11,8) hastaya davranışsal ve cerrahi tedavi yöntemleri uygulandı. Sonuç: Horlama, tanıklı apne, gündüz uykululuk hali gibi şikayetleri olan hastalara OUAS şüphesiyle mutlaka PSG testi uygulanmalıdır. Ağır OUAS hasta sayımızın fazla olması dikkate alındığında ülkemizdeki uyku laboratuvarı sayılarının arttırılması OUAS hastalarının erken tanı ve tedavisi için uygun bir yaklaşım olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Obstrüktif Uyku Apne Sendromu, Polisomnografi, Apne-Hipopne İndeksi

Presentation ID/Sunum No= 233

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Postmenopozal Dönemdeki Kadınlarda Fiziksel Aktivite Düzeyi ile Cinsel Fonksiyon Düzeyinin İncelenmesi

Ma. St. Sena Cudal[1] , Prof.Dr. Türkan Akbayrak[2]

[1]Özel Fatih Gama Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Ankara
[2]Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara

Özet

GİRİŞ:Postmenopazal dönemdeki kadınların fiziksel aktivite düzeylerinin düşük olması onları çeşitli sağlık problemlerine açık hale getirmektedir. Ayrıca, bu dönemde östrojen eksikliğine bağlı olarak gece terlemesi, sıcak basmaları ve uyku sorunları gibi vazomotor değişiklikler, anksiyete, depresyon ve huzursuzluk gibi psikolojik değişiklikler görülmektedir. Bunların yanı sıra vajinal atrofi, ağrılı cinsel ilişki, cinsel ilgide azalma gibi cinsel yaşama ilişkin sorunlar bu dönemde görülen önemli problemler arasındadır. AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, postmenopozal dönemdeki kadınlarda fiziksel aktivite düzeyi ile cinsel fonksiyon düzeyinin incelenmesidir. GEREÇ-YÖNTEM:Bu çalışmaya 35-65 yaş arası, aktif cinsel yaşantısı olan, postmenopozal dönemdeki 130 kadın dahil edildi. Çalışma kapsamında bireylerin fiziksel aktivite düzeyleri Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi, cinsel fonksiyonları ise Kadın Cinsel İşlev Ölçeği ile değerlendirildi. SONUÇLAR:Fiziksel aktivite düzeyi ile cinsel fonksiyon düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p=0.000). İnaktif kadınlarda Kadın Cinsel İşlev Ölçeği Skoru 12,03 ± 9,55, minimal aktif kadınlarda 22,17 ± 9,54 ve aktif kadınlarda 22,87 ± 8,26 olarak bulundu. TARTIŞMA: Postmenopozal dönemdeki inaktif kadınların cinsel fonksiyon skorunun minimal aktif ve aktif kadınlara göre daha düşük olduğu bulundu. Fiziksel aktiviteyi teşvik etmenin, kardiyovasküler hastalık, obezite, osteoporoz, anksiyete, depresyon insidansını azaltmak ve orta yaştaki kadınlarda vazomotor semptomların sıklığını en aza indirmenin yanısıra cinsel istek ve performans üzerinde olumlu etkiye sahip olduğu bildirilmektedir. Çalışmamız sonuçları postmenopozal dönemdeki kadınlarda fiziksel olarak aktif olmanın cinsel fonksiyon üzerine olumlu etkilerinin bulunduğunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Menopoz, Fiziksel Aktivite, Cinsel Fonksiyon

Investigating Physical Activity Level and Sexual Function Level in Women in the Postmenopausal Period

Abstract

INTRODUCTION:The low physical activity levels of women in the postmenopausal period make them vulnerable to various health problems. Moreover, vasomotor changes such as night sweats, hot flashes and sleep problems, psychological changes such as anxiety, depression and restlessness are observed during this period due to estrogen deficiency. In addition to these, problems related to sexual life such as vaginal atrophy, painful sexual intercourse, decreased sexual interest are among the

important problems seen in this period. AIM: The aim of this study was to investigate physical activity level and sexual function level in postmenopausal women. MATERIAL-METHODS: 130 postmenopausal women between the ages of 35-65 with active sexual life were included in this study. Within the scope of the study, the physical activity levels of the individuals were evaluated with the International Physical Activity Questionnaire and their sexual functions were evaluated with the Female Sexual Function Index. RESULTS: A statistically significant difference was found between physical activity level and sexual function level (p = 0.000). Female Sexual Function Index Score were found as 12,03 ±9,55 in inactive women, 22,17± 9,54 in minimally active women and 22,87± 8,26 in active women. DISCUSSION:It was found that sexual function score of inactive women in postmenopausal period was lower than minimally active and active women. It has been reported that promoting physical activity has a positive effect on sexual desire and performance as well as minimizing the frequency of vasomotor symptoms in middle-aged women and reducing the incidence of cardiovascular disease, obesity, osteoporosis, anxiety and depression. The results of our study support the positive effects of being physically active on sexual function in women in the postmenopausal period.

Keywords: Menopause, Physical Activity, Sexual Function

Presentation ID/Sunum No= 234

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Premenstrual Semptomlar ile Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ma. St. Hatice Tuğçe Mert[1] , Prof.Dr. Türkan Akbayrak[2]

[1]Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi,Ankara
[2]Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi,Ankara
**Corresponding author: Hatice Tuğçe Mert*

Özet

GİRİŞ: Premenstrual sendrom, menstrual siklusun luteal fazında görülen ve menstruasyonun başlamasıyla birlikte düzelen kognitif, duygusal ve bilişsel bozuklukları tanımlamak için kullanılmaktadır. Premenstrual Sendrom; fiziksel, psikolojik ve davranışsal değişiklikler oluşturmaktadır. Premenstrual semptomlar; kadınlarda fiziksel, sosyal ve mesleki problemlere neden olmaktadır ve psikolojik sağlığı olumsuz yönde etkilemektedir. AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, premenstrual semptomlar ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesidir. GEREÇ-YÖNTEM: Bu çalışmaya 18-40 yaş arası düzenli menstrual siklusu olan 150 kadın dahil edildi. Çalışma kapsamında bireylerin yaşam kalitesi Nottingham Sağlık Profili, premenstrual sendrom şiddeti Premenstrual Sendrom Ölçeği ile değerlendirildi. SONUÇLAR: Nottingham Sağlık Profili'ne ait alt boyut skorları; ağrı 15,56 ± 21,13; uyku 22,78 ± 26,48; emosyonel reaksiyonlar 24,20 ± 26,57; sosyal izolasyon 20,08 ± 30,18; fiziksel aktivite 8,29 ± 12,58 ve enerji 33,31 ± 37,56 olarak bulundu. Premenstrual semptomlar ile yaşam kalitesi tüm alt boyutları (ağrı, uyku, emosyonel reaksiyonlar, sosyal izolasyon, fiziksel aktivite, enerji) arasında istatiksel olarak anlamlı ilişki bulundu (r=0.503, p=0.000). TARTIŞMA: Premenstrual Sendrom Ölçeği skoru arttıkça Nottigham Sağlık Profili skorunun da arttığı yani yaşam kalitesinin düştüğü bulunmuştur. Premenstrual sendromun; duygusal, davranışsal ve fiziksel semptomlarının yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilediği görülmüştür. Premenstrual Sendroma ilişkin semptomların; erken dönemde belirlenmesi, rahatlamanın sağlanması ve semptomların giderilmesi yaşam kalitesinin artırılması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Premenstrual Sendrom, Yaşam Kalitesi, Kadın Sağlığı

Investigating the Relationship Between Premenstrual Symptoms and Quality of Life

Abstract

INTRODUCTION: Premenstrual syndrome is used to describe cognitive, emotional and cognitive disorders seen in the luteal phase of the menstrual cycle that is improved with the onset of menstruation. Premenstrual Syndrome; It creates physical, psychological and behavioral changes. Premenstrual symptoms; It causes physical, social and occupational problems in women and negatively affects psychological health. AİM: The aim of this study was to investigate the relationship

between premenstrual symptoms and quality of life. MATERIAL-METHODS: 150 women aged 18-40 with regular menstrual cycles were included in this study. Within the scope of the study, the quality of life of the individuals was evaluated with the Nottingham Health Profile and the severity of premenstrual syndrome with the Premenstrual Syndrome Scale. RESULTS: Sub-dimension scores of Nottingham Health Profile were found that pain was15.56 ± 21.13; sleep was 22.78 ± 26.48; emotional reactions were 24.20 ± 26.57; social isolation was 20,08 ± 30,18; physical activity was 8.29 ± 12.58 and energy was 33.31 ± 37.56. A statistically significant correlation was found between premenstrual symptoms and all sub-dimensions of quality of life (pain, sleep, emotional reactions, social isolation, physical activity, energy) (r= 0.503, p = 0.000). DISCUSSION: It was found that the Premenstrual Syndrome Scale score and the Nottigham Health Profile score increased, in the other words, the quality of life decreased. Premenstrual syndrome; It has been observed that emotional, behavioral and physical symptoms negatively affect the quality of life. Premenstrual Syndrome related symptoms; It is important to identify it in the early period, to provide relief and relieve symptoms in order to increase the quality of life.

Keywords: Premenstrual Syndrome, Quality of Life, Women's Health

Presentation ID/Sunum No= 289

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Propolisin *Candida albicans* Biyofilmleri Üzerindeki Etkisinin Belirlenmesi

Dr. Nisa Sipahi[1]

[1] *Düzce Üniversitesi, Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulama ve Araştırma Merkezi*
sipahi.nisa@gmail.com

Özet

Biyofilmler, mikroorganizmaların canlı/cansız yüzeylere yapışmalarını sağlayan matrisli kümelerdir. Sıklıkla klinik ile ilişkilidir ve özellikle antimikrobiyal tedaviye dayanıklıdır. Kommensalden patojene geniş virulans faktörlerine sahip *Candida albicans*'ın suşlarında biyofilm oluşturma yeteneğine sıklıkla rastlanmaktadır. *C. albicans* deri, ağız boşluğu, gastorintestinal sistem, özafagus ve genital sistem infeksiyonlarında sıkça izole edilmektedir. Oluşturduğu biyofilmleri, yapısal doğası gereği konakta dirençli infeksiyonlar oluşturulmasını sağladığından oldukça önemlidir. Ancak bu sebeple *C. albicans* biyofilmlerinin elimine edilmesinde mevcut terapötik ajanlar düşük kalmakadır. Bu durum tedavide alternatif doğal ürünlere gereksinim doğurmaktadır. Bu hususta topikal ve sistemik uygulanabilen propolis gibi gelenekselleşmiş tıp ürünleri dikkat çekmektedir. Bu çalışmada propolisin *C. albicans*' a karşı antibiyofilm etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Bunun için Düzce'den temin edilen ham propolis 1/10 oranında %20 PEG400 ile ekstrakte edilmiş ve son olarak 50 mg/ml konsantrasyonunda propolis ekstraktı elde edilmiştir. Propolisin antifungal etkinliği disk difüzyon yöntemi ile belirlenmiştir. Antibiyofilm assay için 96 well plate kullanılarak propolisin farklı dozlarının biyofilm oluşumuna etkisi araştırılmıştır. Güçlü biyofilm oluşturma yeteneği tespit edilen *C. albicans* suşunun antibiofilm assay sonrası zayıf biyofilm oluşturduğu tespit edilmiştir. Biyofilm oluşumunun dozlara göre inhibisyon oranı, kontrolün %100 kabul edilmesi ve OD değerinin hesaplanması ile belirlenmiştir. Deney 3 tekrarlı olarak çalışılmıştır. Buna göre *C. albicans* için propolisin 5, 10, 25, 50 mg/ml dozlarında sırasıyla %19,7 (±0,57) %34,5 (±1) %58,7 (±0,57) ve %82,3 (±0,57) oranında biyofilm oluşumunu inhibe ettiği tespit edilmiştir. Disk difüzyon testine göre propolisin *C. albicans* üzerinde belirtilen dozalarda sırasıyla 9 mm (±0,57), 12 mm (±0,57) 14 mm (±0) ve 15 mm (±0) inhibisyon zonu oluşturduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak propolisin *C. albicans*'a karşı antimikrobiyal ve antibiyofilm özellik taşıdığı tespit edilmiştir. Etkinin doza bağlı olarak artış göstermesinden dolayı propolisten üretilecek konsantre ve standardize ürünlerin özellikle antifungal tedaviye dirençli suşlarda biyofilmlerin elimine edilmesine yarar sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Antimikrobiyal, Biyofilm, *C. albicans*, Propolis

Determination of the Effect of Propolis on *Candida albicans* Biofilms

Abstract

Biofilms are matrix clusters that allow microorganisms to adhere to living or non-living surfaces. It is often clinically relevant and particularly resistant to antimicrobial therapy. The ability to create biofilms is frequently encountered in strains of *Candida albicans*, which have large virulence factors from commensal to pathogen. Biofilm structure is often observed in strains of *C. albicans* with widespread virulence factors in from commensal strains to pathogens. *C. albicans* are often isolated in infections of the skin, oral cavity, gastro-intestinal tract, esophagus and genital tract. Their biofilms are quite important because they cause resistant infections in the host due to their natural structure. Therefore therapeutic agents are insufficient in the elimination of *Candida* biofilms. This situation causes the need for alternative natural products in treatment. Traditional medicine products such as propolis, which can be applied topically and systemically, draw attention in this regard. In this study, it was aimed to investigate the antibiofilm effect of propolis against *C. albicans*. For this purpose, crude propolis collected from Duzce was extracted with 20% PEG400 (1/10, %w/v) and finally propolis extract was obtained in concentration of 50 mg / ml. The antifungal activity of propolis was determined by disc diffusion method. The effect of different doses of propolis on biofilm formation was investigated using 96 well plates for antibiofilm assay. Strong biofilm forming detected in *C. albicans* strain was found to form weak biofilm after the antibiofilm assay. The inhibition rate of biofilm formation according to doses was determined by 100% acceptance of control and calculation of OD value. Accordingly, doses of 5, 10, 25, 50 mg / ml respectively 19.7 % (±0.57) 34.5% (±1) 58.7% (±0.57), 82.3% (±0.57) biofilm formation was found to be inhibited. It was determined that 9 mm (±0.57), 12 mm (±0.57) 14 mm (±0) and 15 mm (±0) inhibition zones were formed at the specified dosages respectively by disc diffusion test. As a result, it has been determined that propolis has antimicrobial and antibiofilm effect against *C. albicans.* Since the effect increases depending on the dose, it is thought that concentrated and standardized products from propolis will be useful in eliminating biofilms especially in antifungal treatment resistant strains.

Keywords: Antimicrobial, Biofilm, *C. albicans*, Propolis

Presentation ID/Sunum No= 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pulmoner Arteriyel Hipertansiyonlu Pediatrik Hastalarda Egzersiz Kapasitesinin Solunum Kas Kuvveti ve Fiziksel Aktiviteyle İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Gülşah Bargı[1] , Ph.d. Cand. Ece Baytok[2] , Researcher Betül Yoleri[2] , Exp. Dr. Fatma İncedere[3] , Prof.Dr. Serdar Kula[3] , Prof.Dr. Sedef Tunaoğlu[3] , Prof.Dr. Meral Boşnak Güçlü[2]

[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İzmir, Türkiye
[2]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye
[3]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı, Ankara, Türkiye
**Corresponding author: GÜLŞAH BARĞI*

Özet

Amaç: Pulmoner arteriyel hipertansiyon (PAH) yeni doğanlarda, bebeklerde ve çocuklarda önemli morbidite ve mortalite ile ilişkili nadir bir hastalıktır. Fonksiyonel egzersiz kapasitesi düşük olan PAH olan yetişkin hastalarda kas güçsüzlüğü ve kötü yaşam kalitesi mevcuttur. Ancak PAH olan pediatrik hastalarda egzersiz kapasitesinin solunum kas kuvveti ve fiziksel aktivite ile ilişkisi halen bilinmemektedir, bu nedenle mevcut çalışmada bunun araştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 11 PAH olan pediatrik hasta (11,46±4,44 yıl, 8K, 3E) dahil edildi. Egzersiz kapasitesi (6-dakika yürüme testi (6-DYT)), solunum kas kuvveti (maksimal inspiratuar ve ekspiratuar basınçlar (MİB, MEB)) (ağız basınç ölçüm cihazı) ve fiziksel aktivite (üç eksenli akselerometre) değerlendirildi. Bulgular: On bir PAH olan pediatrik hastanın, 11'inin (%100), 2'sinin (%18,2) ve 3'ünün (%27,3) sırasıyla 6-DYT mesafesi, MİB ve MEB değerleri beklenen değerlerin %80'inin altındaydı. Beş (%45,5) hasta (4101,4±1219,18 adım/gün) bir günde 7.500 adımın altında yürüyordu. Altı-DYT mesafesi cinsiyet (r=0,775 p=0,005), yaş (r=0,645 p=0,032), boy (r=0,736 p=0,010), MİB (r=0,591 p=0,056), toplam enerji harcaması (r=0,767 p=0,016) ile istatistiksel anlamlı ve pozitif olarak ilişkiliydi (p<0,05). Sonuç: Tüm hastalar egzersiz kapasitesinde azalmadan muzdariptir. Dahası, bazı hastalar inspiratuar (%18,2) ve ekspiratuar (%27,3) kas güçsüzlüğü yaşamaktadırlar. PAH olan pediatrik hastalarda boy, inspiratuar kas kuvveti ve günlük ortalama toplam enerji harcaması azaldıkça egzersiz kapasitesi azalmaktadır. Hastaların düzenli fiziksel aktivite ve egzersiz yapmalarını sağlamaya yönelik danışmanlıklar pediatrik PAH'nin en erken döneminde başlatılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: kas kuvveti, egzersiz, egzersiz testi, fiziksel aktivite, pulmoner arteriyel hipertansiyon

Relationship of Exercise Capacity With Respiratory Muscle Strength and Physical Activity in Paediatric Patients With Pulmonary Arterial Hypertension

Abstract

Introduction: Pulmonary arterial hypertension (PAH) is a rare disease associated with significant morbidity and mortality in new-borns, infants, and children. Muscle weakness and poor quality of life exist in adult patients with PAH who had low functional exercise capacity. However, relationship of exercise capacity with respiratory muscle strength and physical activity in paediatric patients with PAH is still unknown which was therefore aimed to investigate in current study.Methods: Eleven paediatric patients with PAH (11.46±4.44 years, 8F, 3M) were included in the study. Exercise capacity (6-minute walk test (6-MWT)), respiratory muscle strength (maximal inspiratory and expiratory pressures (MIP, MEP)) (a mouth pressure device), and physical activity (a triaxial accelerometer) were evaluated. Results: Out of 11 paediatric patients with PAH, 11 (100%), 2 (18.2%) and 3 (27.3%) were lower than 80% of predicted values of 6-MWT distance, MIP, and MEP values, respectively. Five (45.5%) patients (4101.4±1219.18 steps/day) were walking below 7500 steps per a day. The 6-MWT distance was significantly and positively correlated with sex ($r=0.775$, $p=0.005$), age ($r=0.645$, $p=0.032$), height ($r=0.736$, $p=0.010$), MIP ($r=0.591$, $p=0.056$), and total energy expenditure ($r=0.767$, $p=0.016$) ($p<0.05$). Conclusions: All patients have suffering from decrease in exercise capacity. Moreover, some patients have experienced inspiratory (18.2%) and expiratory (27.3%) muscle weakness. Exercise capacity decreases as height, inspiratory muscle strength, and daily average total energy expenditure decline in paediatric patients with PAH. Counselling for providing regular physical activity and exercise in the patients should be initiated at the earliest period of paediatric PAH.

Keywords: Muscle Strength, Exercise, Exercise Test, Physical Activity, Pulmonary Arterial Hypertension

Presentation ID/Sunum No= 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlık Çalışanlarında Risk Analizi Sonrası Sağlık Tarama Programı

Dr. Özlem Bayraktar Saral[1]

[1]*SBÜ. Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

İş sağlığı ve güvenliği açısından yüksek riskli grupta yer alan hastanelerde yapılan sağlık tarama programlarının risk analizleri yapılarak detaylandırılması amacı ile bu çalışma planlanmıştır. İlimiz Kamu Hastaneler Birliği'ne bağlı, toplam 13 hastanenin ortak ve hastaneye özel birimlerinde sağlık çalışanları ile yüz yüze görüşerek riskler belirlenmesi, Cheklist ve Kinney metodu ile hesaplamaların yapılması, risklerin değerlendirilmesi sonrasında oluşturulacak sağlık tarama programının asgari ; • bölüm bazında yapılacak sağlık taramalarının, kapsamı, zamanı ve tekrarlanma sıklığı • nasıl ve nerede uygulanacağı • sonuçların kim tarafından değerlendirileceği • olumsuz sonuçlar elde edildiğinde nasıl bir yol izleneceği • program, bölüm bazında belirlenen riskler ve ilgili kişileri (uzman hekim, hemşire, iş sağlığı ve güvenliği uzmanı gibi) görüşleri içermesi planlandı. Dört tanesi dal hastanesi olmak üzere toplam 13 hastanenin ortak olan bölümleri hastaneye özel birimlerine ait tehlikeler sağlık çalışanları ile yüz yüze görüşülerek belirlendi. Risk analizi için Cheklist yöntemi ve Kinney hesaplama metodu ile hastanelerdeki birimlerin her birinde biyolojik, kimyasal, fiziksel, ergonomik, psikososyal, radyolojik tehlikeler sağlık çalışanları ile yüz yüze görüşülerek belirlendi ve matematiksel olarak ; risk= olasılık* şiddet*frekans formülü ile Kinney metodu ile hesaplandı. 1 ile 5 arasında derecelendirilen risk şiddetine göre birimlerdeki sağlık taramaları ve aşılama programları oluşturuldu. Sonuç olarak, iş sağlığı ve güvenliği açısından çok tehlikeli iş yeri kapsamındaki hastanelerde uygulanan sağlık tarama ve aşılama programlarının kapsamının genişletilmesi, uygulamaların ve eğitimlerin sağlık çalışanları ile yüz yüze görüşülerek belirlenen risk değerlendirmeleri üzerinden yapılması, çalışanların programa uyumunu artırmada önemli bir oynayabileceği gibi, hastanelerde hem çalışan hem de hastalar açısından ortaya çıkabilecek muhtemel tehlikeleri azaltabilir kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Taraması, İş Güvenliği, Risk.

Presentation ID/Sunum No= 403

Poster Sunum

Menopoz Dönemindeki Kadınların Eğitim Düzeylerinin Menopoza Özgü Yaşam Kalitesi ve Cinsellik Üzerine Etkileri

Ma. St. Hatice Gülşah Kürne[1] , Prof.Dr. Türkan Akbayrak[2]

[1]Ankara Medicana International Hastanesi
[2]Hacettepe Üniversitesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Fakültesi
**Corresponding author: HATİCE GÜLŞAH KÜRNE*

Özet

Giriş: Menopoz döneminde fiziksel ve psikolojik değişiklikler kadınların genel iyilik durumunu ve yaşam kalitesini etkileyebilmektedir. Bu süreci yaşayan kadınlar için sağlığını ve yaşam kalitesini olumsuz etkileyen faktörler, kadın sağlığı açısından önemli bir sorun teşkil etmektedir. Amaç: Bu çalışma, menopoz dönemindeki kadınların eğitim düzeylerinin cinsellik ve yaşam kaliteleri üzerine etkilerini araştırmak amacıyla planlandı. Bireyler ve Yöntem: Çalışmaya menopoz dönemindeki 180 kadın (yaş ortalaması=59.43 ±7.72 yıl) dahil edildi. Değerlendirmede, Menopoza Özgü Yaşam Kalitesi Ölçeği (MÖYKÖ) kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların, %25' inin eğitim düzeyinin "ilkokul mezunu" olduğu, %26.1' inin ''ortaokul mezunu'' olduğu, %24.4' ünün ''lise mezunu'' olduğu ve %24,4' ünün de ''üniversite mezunu'' olduğu görüldü. Kadınların %52.8' inin kronik hastalığa sahip olduğu, %56,7' sinin ev hanımı olduğu ve %85.6' sının evli olduğu bulundu. Kadınlarda menopoza özgü yaşam kalitesinin ve MÖYKÖ' nün Psikososyal, Fiziksel ve Cinsel alt alanlarının eğitim düzeyine göre etkilendiği bulundu ($p<0.05$). Kadınların MÖYKÖ toplam puan ortalaması 90.00±35.48 bulundu. MÖYKÖ toplam puanının ortaokul mezunu olanlarda, lise mezunu ve üniversite mezunu olanlara göre istatistiksel olarak anlamlı olduğu (sırasıyla, $p=0.004$, $p=0.002$) bulundu. MÖYKÖ Psikososyal, Fiziksel ve Cinsel alt alan puanlarının, ortaokul mezunu ve lise mezunu farkının ve ilkokul mezunu ve üniversite mezunu farkının istatistiksel olarak önemli olduğu (sırayla $p=0.013$, $p=0.020$, $p=0.006$ ve $p=0.021$, $p=0.000$, $p=0.000$) bulundu ($p<0.05$). Sonuç: Menopoz dönemindeki kadınların eğitim düzeylerinin ilkokul ve ortaokul mezunu olmasının, lise ve üniversite mezunu olanlara göre yaşam kalitelerinin ve MÖYKÖ'nün psikososyal, fiziksel ve cinsel alt alanlarını olumsuz yönde etkilediği belirlendi. Diğer bir deyişle eğitim düzeyi önemli bir faktör olarak belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Menopoz, Yaşam Kalitesi, Cinsellik, Eğitim Düzeyi

The Effects of Education Levels of Menopausal Women on Quality of Life Specific to Menopause and Sexuality

Abstract

Introduction: Physical and psychological changes during menopause can affect the general well-being and quality of life of women. Aim: This study was planned with the aim of the effects of the education level of women in the menopause period on their quality of life and sexuality. Subjects and Method: 180 women (mean age = 59.43 ± 7.72 years) during menopause were included in the study. Menopause-Specific Quality of Life Scale (MSQLS) was used for evaluation. Results: Of the women participating in the study, the education level of 25% were "primary school graduate", 26.1% were "secondary school graduates", 24.4% were "high school graduates" and 24.4% "college graduates". It was found that the quality of life specific to menopause and Psychosocial, Physical and Sexual sub-domains of MSQLS in women were affected by the education level ($p < 0.05$). The total mean MSQLS score of the women was 90.00 ± 35.48. It was found that the total MSQLS score was statistically significant in middle school graduates compared to high school graduates and college graduates (respectively, $p = 0.004$, $p = 0.002$). It was found that MSQLS Psychosocial, Physical and Sexual sub-domain scores, the difference between middle school and high school graduates, and the difference between primary and college graduates were statistically significant (respectively $p = 0.013$, $p = 0.020$, $p = 0.006$ and $p = 0.021$, $p = 0.000$, $p = 0.000$) ($p < 0.05$). Conclusion: It was determined that the education level of women in the menopause period, being primary and secondary school graduates, compared to high school and college graduates, negatively affected their quality of life and psychosocial, physical and sexual subfields of MSQLS. In other words, education level was determined as an important factor.

Keywords: Woman, Menopause, Quality of Life, Sexuality, Education Level

Presentation ID/Sunum No= 295

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Beyin Cerrahisi Geçiren Hastalarda Düşme Korkusu ve İlişkili Faktörler

Asst. Prof. Dr. Hale Turhan Damar[1] , Assoc. Prof. Dr. Özlem Bilik[2] , Assoc. Prof. Dr. Aklime Sarıkaya[3] , Asst. Prof. Dr. Altun Baksi[4] , Researcher Şirin Akyıl[5]

[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi
[3]İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
[4]Süleyman Demirel Üniversitesi
[5]Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi

Özet

Düşme ile en çok ilişkili olan hastalıklara bakıldığında; kas iskelet sistemi patolojisi/lezyonu ile doğrudan, nörolojik ve kardiyak hastalıklar ile dolaylı olarak ilişkili olduğu bilinmektedir. Beyin cerrahisi hastaları, ameliyat öncesi ve sonrasında patolojinin bulunduğu yere bağlı olarak farklı belirtiler yaşamaktadır. Bunlar; denge ve yürüme problemleri, motor kuvvet ve koordinasyon azlığı, fokal nörolojik bozukluklar (işitme, görme bozukluklar vd.), epileptik nöbetler, bilişsel süreçlerde değişiklikler, kişilik ve duygu durum bozuklukları olup düşme açısından risk oluşturmaktadır. Bu araştırmanın amacı; beyin cerrahisi geçiren hastalarda düşme korkusunun ağrı, bilişsel durum, kalk yürü testi, anksiyete, depresyon, sosyo-demografik ve klinik özellikler ile ilişkisini incelemektir. Araştırma ilişkisel tiptedir. Türkiye'nin batısında bir üniversite hastanesinin Beyin Cerrahi Kliniği'nde Temmuz 2018– Mart 2020 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini beyin cerrahisi geçiren 115 birey oluşturmuştur. Araştırma verileri; Tanıtıcı özellikler formu, Düşme Korkusu, Görsel Analog Skala, Mini Mental Test, Glaskow Koma Skalası, Kalk Yürü Testi, İtaki Düşme Riski ve Hastane Anksiyete Depresyon Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Araştırmada stepwise çoklu regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma için etik kurul onayı, araştırmanın yürütüldüğü kurumdan, ölçeklerin kullanılabilmesi için uyarlamasını yapan yazarlardan ve hastalardan izin alınmıştır. Beyin cerrahisi geçiren hastaların yaş ortalaması 54.65±14.07, %52.2'si kadın, %60'ında beyin tümörü olduğu, %26.1'inin hastaneye yatmadan önce düşme öyküsünün bulunduğu, %73'ünün düşmekten korktuğu ve itaki düşme riski puan ortalamasının 14.30±3.25 olduğu görülmüştür. Hastaların düşme korkusu incelendiğinde; yaş (β=.217, p=0.004), ameliyat sonrası mobilizasyon sayısı (β=-.141, p=0.031), düşme öyküsünün bulunması (β=.155, p=0.032), kalk yürü testi (β=.372, p=0.000) ve anksiyetenin (β=.358, p=0.000) anlamlı yordayıcılar olduğu ve toplam varyansın %63'ünü açıkladığı saptanmıştır. Beyin cerrahisi hemşireleri hastaları düşme korkusu açısından değerlendirirken bu değişkenleri dikkate alan bireysel yaklaşım önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beyin Cerrahisi, Düşme Korkusu, Düşme Öyküsü, Düşme Riski, Kalk Yürü Testi, Anksiyete.

Presentation ID/Sunum No= 107

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gazetelerde Kanser ve Onkoloji Hemşireliği Haberlerinin Değerlendirilmesi: Kesitsel Araştırma

Assoc. Prof. Dr. Ayşe Özkaraman[1], Burak Bebik[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi University*
**Corresponding author: Ayşe Özkaraman*

Özet

Giriş: Kanser dünyada giderek artan, tanı ve tedavi işlemleriyle birlikte birey ve toplumda sosyoekonomik yüke neden olan bir halk sağlığı problemidir. Hastalığın önlenmesi, erken tanılanması ve tedavisi için bireyin, toplumun verilen sağlık hizmetlerine erişebilmeleri önemlidir. Bu konuda bireyin, toplumun kanser alanında sunulan sağlık hizmetlerini bilmesi ve yararlanabilmesi için hekim, hemşire gibi sağlık uzmanlarının rollerini yerine getirmesi gerekirken ayrıca medyaya da önemli görevler düşmektedir. Amaç: Bu çalışma Türkiye'de en fazla tiraja sahip gazetelerde yayımlanan kanser ve onkoloji hemşireliğine yönelik haberleri incelemek amacıyla yapıldı. Gereç yöntem: Kesitsel türde araştırma 11.06.2019- 11.12.2019 tarihleri arasında internet aracılığı ile tüm sayfalarına ulaşılabilen Sözcü, Sabah, Hürriyet, Posta, Türkiye gazeteleri ve bu gazetelerde "kanser" ifadesi olan haber başlıkları oluşturdu. Araştırmaya ünlü kişilerin kanser haberleri, kanser nedenli ölüm bildirimleri, özel sağlık kuruluşlarının tanıtım ve reklamlarını içeren yardım kampanya haberleri dahil edilmedi. Verilerin analizi IBM İstatistik 21.0 paket programı kullanılarak yapıldı. Kategorik değişkenlere ait değerler frekans ve yüzde olarak verildi. Bulgular: Araştırma kapsamında Sözcü gazetesinde %37.2 korunma, %26.5 yardım kampanyası, %14.2 tamamlayıcı tedavi, %8 kanseri yenenler; Sabah gazetesinde %9.7 yardım kampanyası, %8.8 kanser araştırmaları, %4.4 erken teşhis; Hürriyet gazetesinde %16.8 korunma, %14.2 kanser araştırmaları, %14.2 yardım kampanyası, %8.8 erken teşhis; Posta gazetesinde; %18.6 korunma, %14.2 yardım kampanyası, %9.7 erken teşhis; Türkiye gazetesinde %21.2 korunma, %18.6 yardım kampanyası, %11.5 kanser araştırmaları, %9.7 erken teşhis hakkında haberler belirlenirken onkoloji hemşireliğine ilişkin bir haber saptanmadı. Sonuç ve öneriler: Toplumun kanser hakkında doğru bilgilendirilmesinde önemli yeri olan gazetelerin daha çok kanserden korunma ve yardım kampanyalarına yönelik haberleri yayımladığı, onkoloji hemşireliğine ilişkin ise haberlerin bulunmadığı belirlendi. Bu sonuca göre onkoloji hemşirelerinin kanserin önlenmesi, erken tanılanması, tedavi ve bakım sürecindeki rolleri gereği toplumla buluşmalarında medya ile iş birliği içinde olmaları önerilir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Haber, Medya, Hemşire

Evaluation of Newspaper News on Cancer and Oncology Nursing: Cross Sectional Research

Abstract

Cancer is an increasing public health problem in the world that causes socioeconomic burden on the individual and society with its diagnosis and treatment procedures. For the prevention, early diagnosis and treatment of the disease, it is important that the individual and the society have access to the health services provided. In this regard, health professionals have to fulfill their roles in order for the individual to know and benefit from the health services offered in the field of cancer, while the media also have important duties. Material and method: This study was conducted to investigate the news have published on oncology and cancer nursing in Turkey. The cross-sectional study was carried out between 11.06.2019- 11.12.2019. The sample of the study consisted of news headlines with the expression "cancer" in 5 newspapers which have highest circulation and can be accessed via the internet. Values of categorical variables are given as frequency and percentage. Results: In this study, it was determined that news on prevention of cancer, news on aid campaign, news on complementary treatment, news on cancer survivors, news on cancer research, news on early diagnosis of cancer. It was determined there was no news about oncology nursing in the newspapers. Conclusion and suggestions: It was determined that the newspapers, which have an important place in informing the society about cancer, mostly published news about cancer prevention and aid campaigns, but there were no news about oncology nursing. According to this result, it is recommended that oncology nurses cooperate with the media due to their roles in the prevention, early diagnosis, treatment and care process of cancer.

Keywords: Cancer, News, Media, Nursing

Presentation ID/Sunum No= 250

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hemşirelikte Teorik Eğitim ve Mesleki Uygulama Arasındaki Etkileşimin, Öğrencilerin Öz Yeterlik Düzeyi ile İlişkisi

Exp. Aynur Çelik[1] , Asist Dr Behire Sançar[1] , Asist Dr. Meryem Türkan Işık[2]

[1]Toros Ünv
[2]Mersin Ünv.

Özet

Bu çalışmanın amacı, hemşirelikte teorik eğitim ve mesleki uygulama arasındaki etkileşimi ve bu etkileşimin öğrencilerin öz yeterlik düzeyi ile ilişkisini incelemektir. Yöntem: Kesitsel ve tanımlayıcı türde olan araştırmanın örneklemini, Mersin Üniversitesi ve Toros Üniversitesinde 2020-2021 Eğitim-Öğretim yılında öğrenim gören 178 hemşirelik öğrencisi oluşturdu. Veriler SPSS paket programında ortalama, yüzdelik ve independent sample t testi ile analiz edildi. Araştırmaya katılan öğrencilerin %72,9 kadın ve %74,2'si 21-25 yaş arasındadır. Öğrencilerin 56,7'si verilen teorik eğitimin uygulama konuları ile uyumlu olduğunu bildirdi. Öğrencilerin %51,1'i sağlık çalışanlarının kendilerine güven duyduğunu hissettiğini, %57,9'u hastaların kendilerine güven duymadığını düşündüklerini belirtti. Ancak öğrencilerin yarıdan biraz fazlasının teorik eğitimi mesleki uygulamada bire bir uygulama şansı bulamadığı ve okulda verilen teorik eğitimi yeterli bulmadıkları tespit edildi. Araştırmada hemşirelik öğrencilerinin, genel öz yeterlik ölçeğinden aldıkları toplam puan ortalamasının 31,14±5,93 olduğu bulundu. Araştırmada hemşirelik öğrencilerinin, teorik eğitim ve mesleki uygulamanın etkileşimi konusunda daha çok olumsuz düşüncelere sahip oldukları sonucuna ulaşıldı. Teorik eğitim ile mesleki uygulamadaki etkileşimi olumlu olarak değerlendiren öğrencilerin, öz yeterlik düzeylerini daha yüksek algıladıkları görüldü. Mesleki uygulamanın teorik eğitim konularını bire bir uygulama şansı veren kliniklerde yaptırılması, öğrencilerin öz yeterlik algılarını geliştirecek uygulamalar planlanması ve yürütülmesi önerildi.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Mesleki Uygulama, Öz Yeterlik, Teorik Eğitim

The Relationship of the Interaction Between Theoretical Education and Professional Practice in Nursing With the Self-Efficiency Level of Students

Abstract

The aim of this study is to examine the interaction between theoretical education and professional practice in nursing and the relationship between this interaction and students' self-efficacy level. Method: The sample of this cross-sectional and descriptive study consisted of 178 nursing students studying at Mersin University and Toros University in the 2020-2021 academic year. The data were analyzed using mean, percentage and independent sample t test in SPSS package program. 72.9% of

the students participating in the study are female and 74.2% are between the ages of 21-25. 56.7 of the students stated that the theoretical education provided was compatible with the application subjects. 51.1% of the students stated that they felt that healthcare workers had confidence in themselves, and 57.9% of them thought that the patients did not trust themselves. However, it was determined that a little more than half of the students did not find the chance to apply theoretical education one-to-one in professional practice and did not find the theoretical education given in the school sufficient. In the study, it was found that the average score the nursing students got from the general self-efficacy scale was 31.14 ± 5.93. In the study, it was concluded that nursing students have more negative thoughts about the interaction of theoretical education and professional practice. It was observed that students who positively evaluated the interaction between theoretical education and professional practice perceived their self-efficacy levels higher. It was suggested that the professional practice should be carried out in clinics that give the opportunity to apply theoretical education subjects one-to-one, and practices that will improve students' self-efficacy perceptions should be planned and carried out.

Keywords: Nursing, Professional Practice, Self-Efficacy, Theoretical Education

Presentation ID/Sunum No= 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kanser, Şizofreni ve Alzheimer Hastalarının Bakım Vericilerinde Travma Sonrası Gelişimin İncelenmesi

Researcher Sema Toker[1] , Asst. Prof. Dr. Sibel Doğan[2]

[1]Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Pazarlar MYO
[2]İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Kanser, şizofreni ve Alzheimer gibi kronik hastalıklar, hastada olduğu kadar bakım verici rolünü üstlenen yakınlarında da travmatik yaşantılara yol açarak, bakım vericileri olumsuz etkilemektedir. Araştırma, "Kanser, şizofreni ve Alzheimer hastalarının bakım vericilerinde travma sonrası gelişimin incelenmesi" amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Çalışma, 15 Ağustos 2016/ 15 Kasım 2016 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nin Psikiyatri, Nöroloji ve Medikal Onkoloji Poliklinikleri 'ne başvuran kanser, şizofreni ve Alzheimer hastalarının bakımlarını yürüten ve çalışmaya katılmayı kabul eden, 180 hasta yakınını kapsamaktadır. Çalışmada veriler, bakım vericilerin sosyodemografik ve bakım verme ile ilgili bazı özelliklerini içeren bir anket formu ile "Travma Sonrası Gelişim Ölçeği" kullanılarak, bakım vericilerle yüz yüze görüşme yolu ile elde edilmiştir. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğine Shapiro-Wilk normallik testi ile bakılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis testi ve Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır. Çalışma sonucunda; bakım vericilerin travma sonrası gelişim ölçeği toplam puan ortalamaları incelendiğinde, kanser hastalarının bakım vericilerinin travma sonrası gelişim toplam puan ortalamalarının 52.01±18.32; Alzheimer hastalarının bakım vericilerinin 47.48±11.00; şizofreni hastalarının bakım vericilerinin ise 31.33±14.25 olduğu, yani travma sonrası gelişim toplam puan ortalamalarına göre, travma sonrası gelişimin, kanser hastasının bakım vericilerinde en yüksek, şizofreni hastalarının bakım vericilerinde ise en düşük düzeyde olduğu saptanmıştır. Bakım vericilerin travma sonrası gelişim ölçeği alt boyutlarına göre puan ortalamaları incelendiğinde ise; genel olarak ölçek alt boyut puan ortalamalarının yine kanser hastalarının bakım vericilerinde en yüksek, şizofreni hastalarının bakım vericilerinde ise en düşük düzeyde olduğu saptanmıştır. Travma sonrası gelişme kavramı, meydana gelen olumsuz yaşam olayları ile mücadele sonrasında gelişen kişinin problem çözme yetilerinde ve pozitif düşünme becerilerinde gelişme, kendine güven duygusunda artış, kendini ifade etme yeteneğinde gelişme gibi "kişisel güçlenme" de denilebilecek pozitif yönde olan ruhsal değişimleri ifade ettiğinden, sağlık hizmetler içerisinde, çalışma sonucumuzdan da yola çıkarak, özellikle şizofreni hastalarının bakım vericilerini bu boyutlarda güçlendirecek hizmetlerin planlanması ve sunulmasının önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Şizofreni, Alzheimer, Bakım Vericiler, Travma Sonrası Gelişim

Care Givers of Cancer, Schisophrenia and Alzheimer Patients Study of Post-Trauma Development

Abstract

Chronic diseases such as cancer, schizophrenia and Alzheimer cause traumatic experiences in the patient as well as the relatives who take on the role of a caregiver, and negatively affect the caregivers. The study was performed as a descriptive study to "investigate post-traumatic progression in caregivers of cancer, schizophrenia and Alzheimer's patients". The study comprises 180 caregivers of cancer, schizophrenia and Alzheimer's patients admitted to psychiatry, neurology and medical oncology outpatient clinics of Eskişehir Osmangazi University Faculty of Medicine between 15 August 2016-15 November 2016, who agreed to participate in the study. The data in the study was obtained through a survey form that includes some sociodemographic and caregiver characteristics of the caregivers using "Post-Traumatic Improvement Scale" and with face-to-face interviews with the caregivers. Shapiro-Wilk normality test was used to check whether the data showed normal distribution or not. Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis test and Spearman correlation analysis were used to evaluate the data. At the end of the study, when the mean of the total scores were analyzed, it is found that mean total score of post-traumatic improvement of caregivers of cancer patients was 52.01±18.32; of Alzheimer's patients was 47.48±11.00; of schizophrenia patients was 31.33±14.25, which means that post-traumatic improvement was the highest incaregivers of cancer patients, and the lowest in caregivers of schizophrenia patients.When the mean scores are examined according to the caregivers post-traumatic development scale sub-dimensions; In general, the scale subscale avarage scores were found to be the highest in caregivers of cancer patients and the lowest in caregivers of schizophrenia patients. Since the concept of post-traumatic improvement represents positive emotional changes that can also be regarded as "personal empowerment", such as the growth in problem solving and positive thinking skills of the person after negative life experiences and struggles, increased self-esteem, improvement in the ability to express oneself, within the healthcare services and based on the results of our study, we propose that services which would empower the caregivers of schizophrenia patients in particular should be planned and presented.

Keywords: Cancer, Schizophrenia, Alzheimer, Caregivers, Post Traumatic Development

Presentation ID/Sunum No= 435

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Hastalığı Olan Bireylerde Sağlık Okuryazarlığı ve Kronik Hastalığa Uyum Arasındaki İlişki

Inst. Dr. Gülyeter Erdoğan Yüce[1] , Asst. Prof. Dr. Gamze Muz[2]

[1]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü

[2]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

**Corresponding Author: Gülyeter Erdoğan Yüce*

Özet

Amaç: Bu araştırmada kronik hastalığı olan bireylerde sağlık okuryazarlığı ve kronik hastalığa uyum arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Kesitsel-ilişki arayıcı nitelikteki araştırma 3 Şubat- 4 Nisan 2021 tarihleri arasında Türkiye genelinde kronik hastalığa sahip tüm bireylere açık olarak yapılmıştır. Katılımcılar çalışmaya sosyal medya platformlarından davet edilmiştir. Araştırmaya katılmayı kabul eden katılımcıların bilgilendirilmiş onamları alınmıştır. Çalışma verileri Katılımcı Bilgi Formu, Kronik Hastalıklara Uyum Ölçeği ve Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. 18 yaş ve üzerinde, Türkçe konuşan, okur- yazar olan, takip ve tedavi gerektiren en az bir kronik hastalığı (diyabet, kronik akciğer hastalığı vb.) olan bireyler araştırmaya dahil edilmiştir. Kronik hastalığa sahip bireylerde sağlık okuryazarlığı düzeyinin 28,7±7,09 olduğu örnek çalışma dikkate alınarak %95 güven seviyesinde örneklem büyüklüğü en az 138 olarak hesaplanmıştır. Toplam 171 katılımcı ile araştırma tamamlanmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin yaş ortalamasının 51.43±14.21, % 60.2'sinin kadın, %31.6'sının üniversite mezunu, %32.7'sinin ev hanımı, % 42.6'sının diyabet olduğu, %90.6'sının hastalığı için düzenli ilaç kullandığı belirlenmiştir. Katılımcılar son 1 yılda kronik hastalıkları nedeni ile ortalama 3.47±3.78 kez hastaneye başvurmuştur. Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği puan ortalaması 102.01±18.97, Kronik Hastalığa Uyum Ölçeği puan ortalaması 83.64± 10.90 olarak saptanmıştır. Sağlık Okuryazarlığı Ölçeğinin tüm alt boyutları ile yaş ile arasında negatif yönde zayıf düzeyde, eğitim durumu ile pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p<0.05$). Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği ile Kronik Hastalığa Uyum Ölçeğinin alt boyutları arasında pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki belirlenmiştir ($p<0.001$). Sonuç: Araştırmada sağlık okuryazarlığı seviyesinin yaş ve eğitim durumuyla ilişkili olduğu, sağlık okuryazarlığı düzeyi arttıkça kronik hastalığa uyum düzeyinin anlamlı düzeyde arttığı belirlenmiştir. Kronik hastalığı olan bireylerde hastalığa uyumu artırmak için her yaş ve eğitim düzeyinde sağlık okuryazarlığının geliştirilmesine yönelik girişimler önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Hastalık; Sağlık Okuryazarlığı; Kronik Hastalığa Uyum

The Relationship Between Health Literacy and Adaptation to Chronic Disease in Individuals With Chronic Disease

Abstract

Purpose: This study aims to find out the relationship between health literacy and adaptation to chronic disease in individuals with chronic disease. Materials and Methods: This cross-sectional correlational study was conducted, between February 3 and April 4, 2021, open to all individuals who have a chronic illness in Turkey. The participants were invited to the study through social media platforms. The informed consents of the participants who accepted to participate in the study were obtained. The data were obtained via Participant Information Form, Chronic Illness Adaptation Scale and Health Literacy Scale. The individuals who were 18 years old and above, who spoke Turkish, who were literate, and who had at least one chronic disease that requires follow-up and treatment (diabetes, chronic lung disease, etc.) were included in the study. Considering the sample study in which the health literacy level of individuals with chronic diseases was 28.7 ± 7.09, the sample size was calculated to be at least 138 at a 95% confidence level. The research was completed with a total of 171 participants. Findings: The findings showed that the average age of the individuals participating in the study was 51.43 ± 14.21, 60.2% were women, 31.6% were university graduates, 32.7% were housewives, 42.6% were diabetes, and 90.6% were using regular medication for their disease. The participants applied to the hospital for an average of 3.47 ± 3.78 times due to chronic diseases in the last year. The mean score of the Health Literacy Scale was 102.01 ± 18.97, and the mean score for the Chronic Illness Adaptation Scale was 83.64 ± 10.90. A negative and weak relationship was found between all sub-dimensions of the Health Literacy Scale and age, and a weakly significant positive correlation was found between all sub-dimensions of the Health Literacy Scale and educational status ($p < 0.05$). A weakly significant positive correlation was found between the Health Literacy Scale and the sub-dimensions of the Chronic Illness Adaptation Scale ($p < 0.001$). Conclusion: In the study, it was revealed that the level of health literacy was related to age and education level, and the level of adaptation to chronic diseases increased significantly as the level of health literacy increased. Initiatives to improve health literacy at all ages and levels of education are recommended in order to increase adaptation to the disease in individuals with chronic diseases.

Keywords: Chronic İllness; Health Literacy; Compliance With Chronic Illness

Presentation ID/Sunum No= 349

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Radyoterapi Uygulanan Kanser Hastalarında Karşılanmamış Bakım Gereksinimlerinin Hemşirelik Yönetimi

Yüksek Lisans Öğrencisi Hazbiye Salaşi[1] , Assoc. Prof. Dr. Ayşe Özkaraman[2]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[2]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi
**Corresponding author: Hazbiye Salaşi*

Özet

Radyoterapi, iyonizan radyasyon kullanılarak sağlıklı dokuya en az hasarla, belirlenmiş bir tümör oluşumunun ışınlanarak yok edilmesi işlemidir. Radyoterapi uygulanan hastalarda hastalığa ve tedaviye bağlı bakım gereksinimleri ortaya çıkmakta ve bu gereksinimlerin karşılanmaması hastaların fiziksel ve psikosoyal yönden olumsuz yönde etkilenmelerine ve yaşam kalitelerinin düşmesine neden olmaktadır. Hastalığa ve tedaviye bağlı olarak ortaya çıkan bakım gereksinimleri yorgunluk, ağrı, enerji eksikliği, kuru ve kaşıntılı cilt, bilgi gereksinimi, uyku sorunları, eskiden yaptıkları aktiviteleri ve ev işlerini yapamama, endişe, sinirlilik, üzüntü, korku ve görünüm ile ilgilidir. Tedavi sürecinde hastalar tarafından gereksinimler; hastalık ve tedavinin kaçınılmaz bir sonucu olduğunu düşünme, gereksinimlerinin karşılanması için kime ve nereye başvuracakları hakkında yeterli bilgi sahibi olmama, etkisiz iletişim, sağlık ekibinin yoğun olduğunu düşünme, endişeleri dile getirme korkusu, ekip üyeleri ile olan iletişime zarar verme korkusu gibi nedenlerle bildirilmemektedir. Oysa karşılanmamış bakım gereksinimlerinin tanılanması ve etkili bir şekilde yönetilmesi en az kanserin teşhisi ve tedavisi kadar önemlidir. Bunun için primer bakım vericiler olan hemşireler yeterli bilgi, deneyim, gözlem ve etkin iletişim tekniklerini kullanarak, tedavi ve bakım olanaklarını holistik bakım anlayışı ile sunabilmelidir. Hemşireler tarafından kapsamlı bir değerlendirme ve bireysel bütüncül bir bakım planının oluşturulması ile ortaya çıkan bakım gereksinimleri karşılanarak "Karşılanmamış bakım gereksinimi" kavramı önlenebilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Radyoterapi, Karşılanmamış Gereksinim, Hemşirelik Yönetimi

Abstract

Radiotherapy is the process of irradiating a defined tumor formation with the least damage to healthy tissue using ionizing radiation. Patients who undergo radiotherapy require care depending on the disease and treatment, and failure to meet these needs causes the patients to be negatively affected physically and psychosocially and their quality of life to decrease. Care needs that arise due to the disease and treatment are related to fatigue, pain, lack of energy, dry and itchy skin, need for information, sleep problems, inability to do previous activities and housework, anxiety, irritability, sadness, fear and appearance. Requirements by patients in the treatment process; It is not reported for reasons such as thinking that it is an inevitable consequence of illness and treatment, not having enough information about whom and where to go to meet their needs, ineffective communication,

thinking that the healthcare team is intense, fear of expressing concerns, fear of harming communication with team members. However, the diagnosis and effective management of unmet care needs are as important as the diagnosis and treatment of cancer. For this, nurses, who are primary caregivers, should be able to present their treatment and care opportunities with a holistic care understanding by using sufficient knowledge, experience, observation and effective communication techniques. The concept of "unmet care need" should be avoided by meeting the care requirements that arise with a comprehensive evaluation by the nurses and the creation of an individual integrated care plan.

Keywords: Cancer, Radiotherapy, Unmet Needs, Nursing Management

Presentation ID/Sunum No= 368

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlık Okuryazarlığının Yaşlı Sağlığı Açısından Önemi ve Hemşirenin Rolü

Researcher Çiğdem Atan[1] , Dr. Emine Ergin[1]

[1]Selçuk Üniversitesi
**Corresponding author: ÇİĞDEM ATAN*

Özet

Sağlık okuryazarlığı sağlığın belirleyicileri arasında önemli bir yere sahiptir. Özellikle günümüzde gelişen teknoloji ile birlikte gelişen sağlık sisteminde bireylerin kendi sağlıkları ile ilgili bilgi sahibi olma, sağlık sistemini kullanabilme ve hatta değerlendirme gibi rolleri vardır. Günümüzde genel olarak dünya nüfusun yaşlanması kronik hastalıkların artması, mortalite, morbidite ve sağlık harcamalarının yüksek oranlarda olması sağlığın teşviki, sürdürülmesi, geliştirilmesi ve hastalıkların önlenmesi gibi halk sağlığını koruma ve geliştirmeye yönelik sağlık kavramlarını ön plana çıkarmıştır. Ülkeler sağlık sistemlerinde koruyucu ve önleyici sağlık çalışmalarına ağırlık vermeye başlamıştır. Hiç şüphesiz ki sağlığın korunması ve geliştirilmesi için bireylerin sağlık okuryazarlığı düzeyinin yüksek olması gerekmektedir. Toplumlarda sağlık okuryazarlığı düzeyi açısından risk gruplarına baktığımızda yaşlı bireyler öne çıkmaktadır. Yaşlanma organizmalarda ortaya çıkan biyolojik bir süreç olup, ilerleyici işlev kaybına neden olabilmektedir ve yaşlanma ile birlikte hastalıkların görülme sıklığında artış meydana gelmektedir. Yaşlanma ile birlikte artan kronik hastalıklar, mental ve fiziksel fonksiyonların gerilemesi sosyoekonomik desteğin azalması gibi nedenlerden dolayı yaşlılar arasında sağlık okuryazarlığı düzeyi diğer yaş gruplarına göre daha düşük düzeyde seyretmektedir. Doğru sağlık bilgisine erişimde, hükümetler, sağlık bilgi sistemleri, sağlık profesyonelleri sorumluluk sahibidir. Sağlık profesyonelleri arasında hemşirelerin yaşlı bireyde sağlık okuryazarlığı düzeyini artırmak için etkili eğitim ve danışmanlık yapması sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Okuryazarlığı, Yaşlı, Hemşire

The Importance of Health Literacy for Elderly Health and the Role of Nurse's

Abstract

Health literacy has an important place among the determinants of health. Especially in the health system developing with today's technology, individuals have roles such as having information about their own health, using the health system and even evaluating it. Today, the aging of the world population in general, the increase in chronic diseases, mortality, morbidity and high rates of health expenditures have brought the concepts of health to the foreground to protect and improve public health such as health promotion, maintenance, improvement and disease prevention. Countries have started to focus on preventive and preventive health activities in their health systems. Undoubtedly,

individuals should have a high level of health literacy in order to protect and improve health. When we look at the risk groups in terms of the level of health literacy in societies, elderly individuals stand out. Aging is a biological process that occurs in organisms and can cause progressive loss of function, and the incidence of diseases increases with aging. Health literacy levels of the elderly are lower than other age groups due to reasons such as chronic diseases that increase with aging, decrease in mental and physical functions, and decrease in socioeconomic support. Governments, health information systems, and healthcare professionals are responsible for accessing accurate health information. Health professionals such as nurse can provide effective training and counseling to increase health literacy level.

Keywords: Health Literacy, Older, Nurse

Presentation ID/Sunum No= 272

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sezaryen ve Normal Doğum Yapan Kadınlarda Görülen Ruhsal Durum Değişiklikleri ve Bunların Karşılaştırılması

Şenay ÖZER[1], Dağıstan Tolga ARIÖZ[2]

[1] Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Simav Sağlık Hizmetleri MYO, Öğretim Görevlisi
[2] Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Prof. Dr.
senay.ozer@ksbu.edu.tr

Özet

Doğum eylemi her kadın için başlı başına bir stres faktörü olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu araştırmada sezaryen ve normal vajinal yol ile doğum yapan kadınlarda oluşabilecek farklı ruhsal durum değişikliklerini değerlendirmek ve bunları karşılaştırmak amaçlanmıştır. Çalışmamıza katılan 200 katılımcıdan 110 tanesi (%55,5) sezaryen doğumla, 90 tanesi (%45,5) ise normal doğumla bebeklerini dünyaya getirmiştir. Psikiyatrik ve genel hastalık tanı sistemlerinde (DSM-IV ve ICD-10) gebelik ve postpartum dönemde görülen psikiyatrik bozukluklar ayrı bir klinik tanı olarak tanımlanmamıştır. Postpartum dönemde ortaya çıkan duygudurum bozuklukları belirtilerin şiddetine, özelliklerine, tedavilerine ve prognozlarına göre sınıflandırılarak; "annelik hüznü (maternity blues, baby blues, postpartum blues)", "postpartum depresyon (doğum sonrası depresyon)" ve "postpartum psikoz" olmak üzere başlıca üç grupta toplanmaktadır. Çalışma kapsamında katılımcıların %65,5'i (200/131) annelik hüznü belirtilerini yaşadıklarını, katılımcıların %72'sinin ise (200/144) postpartum depresyon belirtisi yaşadıklarını belirtmişlerdir. Çalışmamız kapsamında katılımcılardaki postpartum psikozu değerlendirmek için yöneltilen soruya katılımcılar bebekleriyle ilgilenememe, ilgisizlik veya yetersizlik duygusu gibi ya da kendine veya bebeğine zarar verme gibi düşüncelerinin olmadığını dile getirmişlerdir, sadece %9 katılımcı bebeklerini kabullenememe problemi yaşadıklarını belirtmişlerdir. Katılımcıların %9'unun bebeklerini kabullenememe sebepleri ise katılımcılar tarafından plansız bebek olması, erken doğum yapmış olması, bebek bakımında tecrübesiz olmasından kaynaklandığı belirtilmiştir. Postpartum dönem anne için yeni bir hayata geçiş, ebeveynliğe hazırlık dönemi olduğundan dolayı eski yaşam biçimi ile yenisine uyum sağlamada katılımcıların büyük bir çoğunluğunun ruhsal olarak etkilendikleri istatistiksel olarak gözlenmiştir. Doğum sonrası problemli geçen katılımcılara, bu dönemde her kadında bu şikâyetlerin olabileceği anlatılmış, şikâyetlerinin daha da yoğunlaşması halinde en yakın sağlık kuruluşlarının psikiyatri polikliniklerine başvurması gerektiği anlatılmıştır.

Anahtar sözcükler: Sezaryen Doğum, Vajinal Doğum, Ruhsal Durum, Annelik Hüznü, Postpartum Depresyon

The Psychological Situation and Changes of the Women Giving Birth in Caesarean Operation and Vajinal Birth and Their Comparison

Abstract

Giving birth appears in itself a stress factor for every woman. In this study, it is aimed to evaluate the probable different mental status change between the women who give birth by cesarean section and normal vaginal birth and to compare them. The study involved 200 participants, 110 of them (55.5%), cesarean section, 90 of them (45.5%) gave birth to babies of normal birth. Psychiatric illness and general diagnostic systems (DSM-IV and ICD-10) of psychiatric disorders in pregnancy and the postpartum period were not defined as a distinct clinical diagnosis. Mood disorders occurred in postpartum period are collected in three major groups by classifying them according to the severity of symptoms, characteristics, treatment and prognosis as "maternity blues (maternity blues, baby blues, postpartum blues)", "postpartum depression (post-natal depression)" and "postpartum psychosis". Within the scope of the study, 65.5% (200/131) of the participants stated that they experienced the symptoms of motherhood sadness, and 72% (200/144) of the participants stated that they experienced the symptoms of postpartum depression. The participants put into words to the question asked in order to assess the postpartum psychosis of the participants who are in the scope of our study that they do not have any sense of such as disinterestedness with their babies, apathy to their babies, feelings of inadequacy or any thoughts such as self harming of harming to their babies, only 9% of the participants stated that they have problems such as non acceptance of their babies. The reason in the 9% of the participants who have the feeling of non acceptance of their babies are resulting from having unplanned baby, giving premature birth and being inexperienced in baby care. It is seen that a majority of the participants are affected morally in adaption to new one with old life style because of postpartum period means for the mother transition to a new life, parenting preparation period. The participants who transited to post birth period were told about every women might have such as complaints. In case of having more complaints, the necessity of going to psychiatric clinic of the nearest hospital is told to the participants.

Keywords: Caesarean Operation, Vaginal Birth, Psychological Situation, Maternity Blues, Postpartum Depression

Presentation ID/Sunum No= 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evaluation of Anticancer Activities of Natural Antioxidant Compounds: Preliminary Study

Ph.c. Canc. Hande Yüce [1] , Asst. Prof. Dr. Neşe Başak Türkmen [1] , Assoc. Prof. Dr. Songül Ünüvar [1]

[1]İnönü Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

*Corresponding Author: Hande Yüce

Abstract

Aim: Plants is considered rich sources of chemicals, with immense therapeutic potential. During recent years, some of these plant-derived compounds or phytochemicals have been shown to be immensely competent anticancer agents, in addition to being effective against many other diseases. Quercetin (3,3′,4′,5,7-pentahydroxyflavone) is a polyphenolic flavonoids which are abundantly found in apples, red grapes, onions, raspberries, honey, cherries, citrus fruits, and green leafy vegetables. Quercetin is a unique compound due to its potential to combat cancer-related diseases in a multi-targeted manner. This study aims to determine the cytotoxic activity of pure quercetin in L929 (healthy fibroblast cell line), MCF-7 (breast cancer cell line), SH-SY5Y (neuroblastoma cell line), and HEP3B (liver cancer cell line) by MTS method. Materials and methods: Cells were added in 96-well plates at 5x103 cells per well. Serial dilutions of quercetin at a dose of 1, 10, 25, 50, and 100 µM were added to the waiting cells in 24 hours incubation. All cell lines were incubated with quercetin for 24 and 48 hours. The cytotoxic activity of quercetin on cancer and healthy cell lines was determined in vitro by the MTS (3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-5-(3-carboxymethoxyphenyl)-2-(4-sulphophenyl)-2H-tetrazolium) cell viability test. Cell viability was measured at 450 nm spectrophotometrically in ELISA at the end of the 24th and 48th hours. Result: At the end of 48th hour, it showed 15 % cytotoxic activity on the HEP3B cell line at a concentration of 100 µM. At the end of 48th hour, it showed 16 % cytotoxic activity on the SH-SY5Y cell line at a concentration of 100 µM. Quercetin showed its significant cytotoxic effects on the MCF-7 cell line at a concentration of 100 µM. This cytotoxic effect was determined as 20 %. Quercetin at concentration in the range 1–100 µM did not significantly affect the viability of healthy fibroblast cells during a 48-hour incubation. Conclusion: Quercetin showed dose-dependent anticancer activity in human breast cancer, neuroblastoma and hepatoma cell lines. The most effective anticancer activity of quercetin at 100 µM was determined on the MCF-7 cell line. Quercetin showed cytotoxic effects in all cancer cell lines at a concentration of 100 µM. These results will be preliminary data for our future studies. In addition, it can be considered as an anticancer molecule since it does not have toxic effects on healthy cell lines.

Keywords: Quercetin, L929, MCF-7,SH-SY5Y, HEP3B

Presentation ID/Sunum No= 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Antimicrobial Evaluation of the Patchouli (*Pogostemon cablin* Benth.) Leaf Essential Oil Combination With Standard Antimicrobial Compounds

Ma. St. Nazlı Şenay Beşirik[1] , Asst. Prof. Dr. Gamze Göger[2]

[1]Department of Biotechnology and Genetic, Institute of Science, Trakya University
[2]Department of Pharmacognosy, Faculty of Pharmacy, Trakya University

Abstract

Patchouli essential oil obtained (Lamiaceae) from the leaves of Pogostemon cablin Benth. It is known that its chemical content is rich in sesquiterpenes. Many pharmacological activities are known, including antibacterial, antifungal, antiviral, antiemetic, and anti-inflammatory properties. In this present study, Patchouli (Pogostemon cablin Benth.) leaf essential oil was combined with different antimicrobial agents including cefuroxime, moxifloxacin, clarithromycin, fluconazole, and terbinafine. All combinations were evaluated in vitro against pathogenic standard Gram-negative Escherichia coli ATCC 8739 and Gram-positive Staphylococcus aureus ATCC 6538 bacterial isolates as well as against Candida albicans ATCC 10231 and C. tropicalis ATCC 750 for their broad antimicrobial effectiveness. The essential oil and standard antimicrobial compounds were tested in combinations for their minimum inhibitory concentrations (MIC) as well as for their fractional inhibitory concentrations (FIC) against microbial pathogens. Antimicrobial activities were evaluated by microdilution method and antimicrobial interactions were assayed using the checkerboard method. The essential oil combination of fluconazole, terbinafine, cefuroxime, and clarithromycin showed “additive inhibitory effects” against E. coli and S. aureus and Candida strains.

Keywords: Pogostemon Cablin, Essential Oil, Checkerboard Method, Antibacterial, Antifungal

Presentation ID/Sunum No= 280

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bazı Prunus Türlerine Ait Yaprak Ekstrelerinin Kozmetik Potansiyellerinin İncelenmesi: Mantar Tirozinaz Enzim İnhibisyonu

Asst. Prof. Dr. Zühal Bayrakçeken Güven[1] , Prof.Dr. A. Ahmet Basaran[2]

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmakognozi Anabilim Dalı
[2]Başkent Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmakognozi Anabilim Dalı

Özet

Tirozinaz enzimi, hayvanlarda pigmentasyondan sorumludur ve memelilerde melanogenezin düzenlenmesinde en önemli role sahiptir. Melanogenez inhibisyonunda en yaygın hedef tirozinazın aktivitesinin doğrudan engellenmesidir ve kozmetik problemleri beraberinde getiren hiperpigmentasyona karşı en çok kullanılan maddeler de tirozinaz enzim inhibitörleridir. Bu çalışmada Prunus armeniaca L., Prunus cerasus L. ve Prunus domestica L. yapraklarından elde edilen metanol ekstreleri ile bu ekstrelerin etil asetat ve sulu fraksiyonlarının farklı konsantrasyonlardaki mantar tirozinaz enzim inhibisyonları belirlenmiştir. Sonuçlar önce ekstrelerden klorofil uzaklaştırılmadan önce incelenmiş, ardından klorofil petrol eteri ile uzaklaştırıldıktan sonra ölçümler yapılmıştır. Üç bitkinin de klorofilli metanol ekstreleri hiç enzim inhibisyonu göstermemiş ancak klorofil uzaklaştırıldıktan sonra aktivitenin belirgin oranda arttığı görülmüştür. Standart bileşik olarak kojik asitin (%93,7) kullanıldığı çalışmada, en düşük aktivite her üç tür için de sulu ekstrelerde bulunmuştur. 400 µg/ml konsantrasyonda P. cerasus ve P. domestica etil asetat fraksiyonları sırasıyla %71,5 ve %55,8 ,P. armeniaca metanol ekstresi ise %60.2 inhibisyon göstermiştir. Elde ettiğimiz sonuçlar klorofilin enzim inhibisyonu üzerine olumsuz etki ettiğini ve özellikle P. cerasus' un kozmetik potansiyele sahip doğal bir ajan olarak değerlendirilebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Prunus sp., Yaprak Ekstresi, Tirozinaz İnhibisyonu, in Vitro

Investigation of Some Prunus Species Leaf Extracts for Cosmetic Potential: Mushroom Tyrosinase Inhibition

Abstract

The tyrosinase enzyme is responsible for pigmentation in animals and has the most important role in the regulation of melanogenesis in mammals. The most common target in melanogenesis inhibition is direct inhibition of tyrosinase activity and the most commonly used agents against hyperpigmentation causing cosmetic problems are tyrosinase enzyme inhibitors. In this study, mushroom tyrosinase enzyme inhibition in different concentrations of methanol extracts obtained from Prunus armeniaca L., Prunus cerasus L. and Prunus domestica L. leaves and ethyl acetate and aqueous fractions of these extracts were investigated. The results were first examined before chlorophyll was removed from the extracts, then measurements were made after chlorophyll was removed with petroleum ether. The

chlorophyll methanol extracts of all three plants showed no enzyme inhibition, but the activity increased significantly after the chlorophyll was removed. In the study which kojic acid (93.7%) was used as the standard compound, the lowest activity was found in aqueous extracts for all three species. At a concentration of 400 µg / ml, P. cerasus and P. domestica ethyl acetate fractions showed 71.5% and 55.8% inhibition, P. armeniaca methanol extract 60.2%, respectively. Our results show that chlorophyll has a negative effect on enzyme inhibition and especially P. cerasus can be evaluated as a natural agent with cosmetic potential.

Keywords: Prunus sp., Leaf Extract, Tyrosinase Inhibition, in Vitro

Presentation ID/Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Cytotoxic Effects of Resveratrol On L929, Mcf-7, Sh-Sy5y, and Hep3b Cell Lines

Asst. Prof. Dr. Neşe Başak Türkmen [1] , Ph.c. Canc. Hande Yüce [1] , Assoc. Prof. Dr. Songül Ünüvar[1]

[1]İnönü Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
**Corresponding Author: Hande Yüce*

Abstract

Aim: Resveratrol (trans-3,4′,5-trihydroxystilbene), is a phytoalexin from the skin of grapes and other fruits, it is known for its anti-inflammatory and antioxidant effects and for its ability to inhibit the growth of a variety of cancer cells. Many studies have reported resveratrol shown the anti/pro-oxidation, anti-inflammation, anti-microbial effects, especially anticancer activities. This study aims to determine the cytotoxic activity of pure resveratrol in L929 (healthy fibroblast), MCF-7 (human breast cancer cell line), SH-SY5Y (human neuroblastoma cell line), and HEP3B (liver cancer cell line) by MTS method. Materials and methods: Cells were added in 96-well plates at 5x103 cells per well. Serial dilutions of resveratrol at a dose of 1, 10, 25, 50, and 100 µM were added to the waiting cells in 24 hours incubation. All cell lines were incubated with resveratrol for 24 and 48 hours. The cytotoxic activity of resveratrol on cancer and healthy cell lines was determined in vitro by the MTS (3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-5-(3-carboxymethoxyphenyl)-2-(4-sulphophenyl)-2H-tetrazolium) cell viability test. Cell viability was measured at 450 nm spectrophotometrically in ELISA at the end of the 24th and 48th hours. Result: At the end of the 48th hour, resveratrol caused 25 % cytotoxic activity in the MCF-7 cell line at a concentration of 100 µM. At the end of the 48th hour, resveratrol caused 15 % cytotoxic activity in the HEP3B cell line at a concentration of 100 µM. Resveratrol showed 17% cytotoxic effects in the SH-SY5Y cell line at a concentration of 100 µM, compared to the L929 cell line. In addition, resveratrol at concentration in the range 1–100 µM did not significantly affect the viability of healthy fibroblast cells during a 48-hour incubation. Conclusion: According to the results of the study, resveratrol showed cytotoxic activity in all cell lines. Resveratrol showed a serious cytotoxic effect on the MCF-7 cell line. This study presents the first data showing the antiproliferative effect of resveratrol on the HEP3B cell line. Resveratrol can be considered as an anticancer molecule in current chemotherapy resistant therapy. According to these data, resveratrol may be a new candidate molecule in cancer treatment.

Keywords: Resveratrol ,l929, MCF-7, HEP3B, SH-SY5Y

Presentation ID/Sunum No= 463

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kırktekesakalı (*Scorzonera pygmaea* Sibth.&Sm.) Bitkisinin In-Vitro Anti-Alzheimer Aktivitesi

Asst. Prof. Dr. Hasan Şahin[1] , Assoc. Prof. Dr. Mehmet Boğa[1] , Prof.Dr. Aynur Sarı[2]

[1]Dicle Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
[2]İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
**Corresponding author: Hasan Şahin*

Özet

Scorzonera L. cinsinin 50'den fazla türü Türkiye'de doğal olarak yetişmektedir. Asteraceae familyasına ait bu cinsin üyeleri dünyanın birçok bölgesinde hem gıda hem de halk ilacı olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmada Türkiye'nin endemik bitkilerinden olan *Scorzonera pygmaea* Sibth.&Sm. türünün anti-Alzheimer aktivitesi konu edilmiştir. Bitkinin kök (SPR) ve toprak üstü (SPH) kısımlarından elde edilen etanol ekstresi artan polariteye dayalı olarak sırasıyla petrol eteri (PE), kloroform (CH), etil asetat (EA) ve n-butanol (BU) ile tüketilmiştir. Elde edilen bu ekstrelerin in-vitro asetilkolin esteraz (AChE) ve butirilkolin esteraz (BChE) enzimlerini inhibisyonları Ellman yöntemi ile araştırılmıştır. Her iki enzim için pozitif standart olarak galantamin (G) kullanılmıştır. Hem AChE hem de BChE inhibisyonunda en potent ekstre sırasıyla % 59,72 (G: % 88,21) ve % 64,10 (G: % 81,80) inhibisyon ile SPR-CH olarak bulunmuştur. Ayrıca CH ekstreleri BChE'a karşı az da olsa daha spesifik iken kalan tüm ekstrelerin daha çok AChE'a karşı daha aktif olduğu gözlenmiştir. Bunlar içinde özellikle PE ekstrelerinin bu iki enzime karşı olan afinitelerindeki fark kayda değerdir. Ayrıca bitkiden yaklaşık 5 yıl önce elde edilmiş olan aynı ekstrelerin 4-8 °C'deki stabilitelerini test etmek için yeni hazırlanan ekstrelerle beraber eski ekstrelerin de AChE inhibisyonları ölçülmüştür. Yeni ekstrelerin aksine bunların hiçbirinin aktivite göstermediği belirlenmiştir. Bu bağlamda bitkinin kurutulmuş halde, oda sıcaklığında, nem, ısı ve ışıktan korunarak saklanmasının AChE inhibisyonu açısında daha uygun olduğu anlaşılmıştır. Sonuç olarak bitki orta derecede AChE, BChE inhibitör aktivitesine sahiptir ve bu etkilerden sorumlu bileşiklerin tespit edilmesi için CH ekstreleri üzerinde ileri fitokimyasal çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Scorzonera*, AChE, BChE, Anti-Alzheimer

In-Vitro Anti-Alzheimer Activity of Kirktekesakali (*Scorzonera pygmaea* Sibth.&Sm.)

Abstract

More than 50 species of the genus *Scorzonera* L. grow naturally in Turkey. Members of this genus, belonging to the Asteraceae family, are used both as food and folk medicine in many regions of the world. In this study, anti-Alzheimer activity of *Scorzonera pygmaea* Sibth. & Sm., one of Turkey's endemic plant, has been subjected. Ethanol extract from root (SPR) and above ground-herba (SPH)

parts of the plant were extracted with petroleum ether (PE), chloroform (CH), ethyl acetate (EA) and n-butanol (BU), respectively, based on increased polarity. In-vitro inhibition of acetylcholine esterase (AChE) and butyrylcholine esterase (BChE) enzymes of these extracts were investigated by Ellman method. Galantamine (G) was used as positive standard for the both enzymes. The most potent extract in both AChE and BChE inhibition was SPR-CH with 59.72% (G: 88.21%) and 64.10% (G: 81.80%) inhibition, respectively. In addition, while the CH extracts were slightly more specific to BChE, it was observed that all the remaining extracts were more active against AChE. Among these, the differences in the affinities of the PE extracts to these two enzymes are particularly noteworthy. In addition, to test the stability of the same extracts stored at 4-8 °C, which were obtained from the plant about 5 years ago, AChE inhibition of the old extracts was measured together with the fresh prepared extracts. Unlike the fresh extracts, none of these were found to show activity. In this context, it has been found that keeping the air-dried plant at room temperature by protecting from moisture, heat and light, is more suitable in terms of AChE inhibition. As a result, the plant has moderate AChE, BChE inhibitory activity and further phytochemical studies on CH extracts are needed to identify the compounds responsible for these effects.

Keywords: *Scorzonera*, AChE, BChE, Anti-Alzheimer

Presentation ID/Sunum No= 331

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nanoçiçek Sentezi ve Aktiviteleri Üzerine Ph'nın Etkisi: Safran, Safranal ve Krosin

Assoc. Prof. Dr. Ayşe Baldemir Kılıç[1] , Assoc. Prof. Dr. Nilay Ildız[2] , Researcher Sadi Yusufbeyoğlu[3] , Assoc. Prof. Dr. İsmail Öçsoy[4]

[1]Saglık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Ecacılık Fakültesi Farmasötik Botanik Anabilim Dalı
[2]Erciyes Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
[3]Saglık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Ecacılık Fakültesi Farmakognozi Anabilim Dalı
[4]Erciyes Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Analitik Kimya Anabilim Dalı
**Corresponding author: Ayşe Baldemir Kılıç*

Özet

Nanoteknoloji çeşitli alanlarda büyük gelişmeler sağlayarak ilerlemektedir. Özellikle de nanopartiküllerin benzersiz şekilleri, özellikleri ve uygulama alanları itibariyle katalizör, tıbbi görüntüleme, ilaç taşıyıcı sistemleri ve özellikle de biyoteknoloji alanında sıkça kullanılmaktadır. Son zamanlarda ise metal iyonları ve organik/biyo moleküllerin etkileşimi sonucu oluşan hibrit fonksiyonel moleküller kendini oluşturan bileşenlerine göre gösterdikleri çok yüksek avantajlardan dolayı büyük ilgi çekmiştir. Organik moleküllerin ve inorganik kısım olarak metal iyonlarını kullanılmasıyla çiçek benzeri nano hibrit yapı sentezlenmesi gerçekleştirilmiş ve çeşitli aktiviteleri incelenmiştir. Bu çalışmada Safran (Crocus sativus L.) ekstresi ve içerdiği ana bileşenlerinden olan krosin ve safranalden ilk kez metal iyonu (Cu+2) içeren çiçek şekilli nano yapılar (Nanoçiçek(ler), Nfs) sentezlenmiş ve pH değişiminin sentez üzerine etkisi araştırılmıştır. Nanoçiçeklerin yapıları Taramalı Elektron Mikroskopisi (SEM), Fourier dönüşümlü kızılötesi spektrometrisi (FT-IR) ve Enerji Dağıtıcı X-ışını (EDX) spektroskopisi gibi çeşitli tekniklerle incelenmiştir. Safran ekstresi, krosin, safranal ve bunların nano yapılarının (Nfs) antimikrobiyal, antioksidan ve katalitik aktiviteleri (peroksidaz benzeri) karşılaştırılarak çalışılmıştır. Safran ektresi, krosin, safranal ve bunların Nfs'lerinin Staphylococcus aureus (ATCC 25923), Escherichia coli (ATCC 25922) Candida albicans'a (ATCC 90028) karşı antimikrobiyal aktiviteleri araştırılmıştır. Safran Nfs, pH 5'te safran ekstresine göre daha yüksek bir antimikrobiyal aktivite göstermiştir (p 0,001). Nf'ler H_2O_2 varlığında peroksidaz benzeri aktiviteleri ile fenton reaktifi gibi davrandıklarından dolayı yüksek katalitik aktivite oluşmaktadır. Katalitik aktivitedeki bu artışın antimikrobiyal etkiyi de artırdığı düşünülmektedir. Ayrıca safran Nfs'nin DPPH radikaline karşı olan süpürücü etkisi artmış ve standart antioksidan olan gallik asite eşdeğer sonuçlar elde edilmiştir. Sonuçlarımız bitki ekstresi bazlı Nfs teknolojisinin umut verici olduğunu ve çeşitli bilimsel ve teknik alanlarda potansiyel uygulamalar bulabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Crocus Sativus, Nanoçiçek, Ph, Aktivite, Safran, Safranal, Krosin

Effect of Ph on Nanoflower Synthesis and Activities: Saffron, Safranal and Crocin

Abstract

Nanotechnology is evolving by making great advances in various fields. Due to the unique shapes, properties and application areas of nanoparticles, they are frequently used in the field of catalyst, medical imaging, drug delivery systems and especially in biotechnology. Recently, hybrid functional molecules formed as a result of the interaction of metal ions and organic / bio molecules have attracted great attention due to their very high advantages over their components. By using organic molecules and metal ions as inorganic parts, flower-like nano-hybrid structure synthesis has been carried out and various activities have been investigated. In this study, the effect of pH change on nano synthesis was investigated by synthesizing flower-like hybrid structures (Nanoflower(s), Nfs) containing metal ion (Cu+ 2) for the first time from Crocus sativus L. (Saffron) extract, its main components, crocin and safranal. The structures of the Nfs were examined with several techniques such as Scanning Electron Microscopy (SEM), Fourier transform infrared spectrometry (FT-IR) and Energy-Dispersive X-ray (EDX) spectroscopy. Antimicrobial, antioxidant and catalytic activities (similar to peroxidase) of Saffron extract, crosin, safranal with their Nfs have been comparatively studied. Also, total phenol content of saffron extract was calculated as gallic acid equivalents (GAE) using by Folin ciocalteu method. The antimicrobial effect of saffron extract, safranal, crocin and their Nfs were studied against Staphylococcus aureus (ATCC 25923), Escherichia coli (ATCC 25922) Candida albicans (ATCC 90028). Saffron Nfs was detected more antimicrobial activity from saffron extract at pH 5 (p 0,001). It is thought that antimicrobial activity is increased result of occured the high catalytic activity because of Nfs act as Fenton reagent with their peroxidase-like activities in the presence of H2O2. In addition, the scavenging effect of saffron Nfs against DPPH radical was increased and equivalent results were obtained in gallic acid, which is the standard antioxidant. Our results have shown that plant extract-based Nfs technology is promising and can find potential applications in a variety of scientific and technical fields.

Keywords: Crocus Sativus, Nanoflower, Ph, Activity, Saffron, Safranal, Crocin

Presentation ID/Sunum No= 369

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Naringin'in Merkezi Antinosiseptif Aktivitesinde Yer Alan Mekanizmaların Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Mehmet Evren Okur[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmakoloji Anabilim Dalı*

Özet

Citrus kökenli bir flavanon olan Naringin, antioksidan, anti-inflamatuvar, antikanser ve diğer çeşitli farmakolojik aktivitelere sahiptir. Bu araştırmanın amacı, naringin kaynaklı santral antinosisepsiyonu ve opioiderjik, serotonerjik, adrenerjik ve kolinerjik (muskarinik ve nikotinik) reseptörlerin bu potansiyel aktivite üzerine araştırmaktır. Naringin'in antinosiseptif aktivitesi, 20, 40 ve 80 mg/kg intraperitoneal (i.p.) dozlarda sıcak plaka (supraspinal refleks) ve kuyruk daldırma (spinal refleks) testi ile analiz edildi. Ayrıca, daha önce opioid antagonisti nalokson (5mg/kg, i.p.), serotonin 5-HT2A/2C reseptör antagonisti ketanserin (1mg/kg, i.p.), α2-adrenoseptör antagonisti yohimbin (1mg/kg, i.p.) ve muskarinik antagonist atropin (5mg/kg, i.p.) ve ayrıca nikotinik antagonist mekamilamin (1mg/kg, i.p.) uygulanmış farelere daha sonra 80 mg/kg (i.p.) naringin uygulanarak ilgili etki mekanizması araştırıldı. Naringin'in doza bağımlı bir antinosiseptif etkisi, sırasıyla 40 ve 80 mg/kg dozlarında hem kuyruk daldırma hem de sıcak plaka testlerinde tespit edildi. Ayrıca, kuyruk daldırma ve sıcak plaka analizleri sonucunda, mekamilamin ve nalokson'un, termal uyaranlara karşı naringin ile indüklenen yanıttaki uzamayı antagonize ettiği tespit edildi. Elde edilen veriler ile Naringin'in supraspinal ve spinal aracılı opioiderjik ve nikotinik (kolinerjik) sistem ile koordine edilebilen merkezi antinosiseptif etkilere sahip olduğu görülmektedir. Bu çalışma ile tespit edilen etkileri pekiştirmek ve değerlendirmek için ileride yapılacak çalışmalara ihtiyaç duyulacağı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Antinosisepsiyon, Mekamilamin, Nalokson, Ağrı, Naringin

Assessment of Mechanisms Involved in Central Antinociceptive Activity of Naringin

Abstract

Naringin, a citrus-originated flavanone, presents various pharmacological activities such as antioxidant, anti-inflammatory, anticancer, and other activities. The aim of this research was to investigate the naringin-induced central antinociception and the involvement of the opioidergic, serotonergic, adrenergic, and cholinergic (muscarinic and nicotinic) receptors in this potential activity. Antinociceptive activity of Naringin was analyzed via hot-plate (supraspinal response) and tail-immersion (spinal reflex) test at the doses of 20, 40, and 80 mg/kg intraperitoneal (i.p.). Moreover, the involved action mechanism was investigated using 80 mg/kg naringin (i.p.) administration dose to the mice which was previously pre-treated with opioid antagonist naloxone (5mg/kg, i.p.), serotonin 5-HT2A/2C receptor antagonist ketanserin (1mg/kg, i.p.), α2-adrenoceptor antagonist yohimbine

(1mg/kg, i.p.) and muscarinic antagonist atropine (5mg/kg, i.p.), as well as nicotinic antagonist mecamylamine (1mg/kg, i.p.). A dose-dependent antinociceptive effect of naringin was noticed for 40 and 80 mg/kg doses in tail-immersion and hot-plate tests, respectively. In further, the improvement of inactivity of naringin-induced response to thermal stimuli was counteracted by mecamylamine and naloxone when tested with the tail-immersion test, and hot-plate analyses. From the data, it was confirmed that naringin presents central antinociceptive effects which may be coordinated by supraspinal/spinal mediated opioidergic and nicotinic (cholinergic) inflection. It can be said that future studies would be needed in order to establish the mechanism of the observed actions.

Keywords: Antinociception, Mecamylamine, Naloxone, Pain, Naringin

Presentation ID/Sunum No= 151

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sideritis Scardica Griseb. Subsp. Scardica L. Ekstresi ile Gümüş Nanopartiküllerin Sentezi ve Antibakteriyel Aktivitelerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ahmet Dogan Ergin[1] , Asst. Prof. Dr. Gamze Göger[2]

[1]Trakya Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı
[2]Trakya Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmakognozi Anabilim Dalı

Özet

Nanoteknoloji, tıpta çok popüler hale gelmiştir ve son yıllarda çeşitli tedavi amaçlı birçok farklı nanopartikül sistemleri geliştirilmiştir. Bu farklı nanopartiküler sistemler arasında, gümüş nanopartikülleri biyomedikal, kimya, kozmetik, elektronik, ilaç vb. dahil olmak üzere farklı alanlarda sayısız uygulamaya sahip olması nedeniyle muazzam bir ilgi alanına sahiptir. Bu çalışmada, gümüş nanopartikülleri(GNP), farklı konsantrasyonlarda gümüş nitrat ve Sideritis scardica Griseb. subsp. scardica'nın su ekstresi ile oda sıcaklığında sentezlenmiştir. 3^2 faktöriyel tasarım, iki farklı bağımsız değişkenin (gümüş nitrat konsantrasyonu ve sulu ekstre) nanopartikül partikül boyutu, zeta potansiyeli ve Escherichia coli ATCC 8739 ve Staphylococcus aureus ATCC 6538 patojenleri üzerindeki antibakteriyel etkilerini incelemek için kullanılmıştır. GNP'ler, mikrodilüsyon yöntemi kullanılarak E. coli ATCC 8739 ve S. aureus ATCC 6538'e karşı antibakteriyel aktivite açısından değerlendirilmiştir. GNP'ler, MIC = 31.25-250 µg / mL ile S. aureus'a göre MIC = 3.18- 31.25 µg / mL olan E. coli'ye karşı daha fazla etki göstermiştir. Optimizasyon çalışmasına göre, gümüş nitrat konsantrasyonu her iki patojen üzerinde antibakteriyel aktivite açısından anlamlı etkiye sahipken, bitki ekstresi sadece E. coli üzerinde anlamlı etkiye sahiptir ($p < 0.05$). Optimize edilmiş GNP'lerin daha ileri karakterizasyonları, UV-Vis (UV-Vis) spektroskopisi, Fourier Dönüşümü Kızılötesi (FTIR) Spektroskopisi ve Taramalı elektron mikroskobu (SEM) ile yapılmıştır. Sonuç olarak, elde edilen nanopartiküller, etkili bir antimikrobiyal tedavi için umut verici olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Escherichia Coli, Gümüş Nanopartikülü, Sideritis Scardica, Staphylococcus Aureus, Yeşil Sentez

Green Synthesis of Silver Nanoparticles Using Sideritis Scardica Griseb. Subsp. Scardica L. Extract and Evaluation of Their Antibacterial Activities

Abstract

Nanotechnology has become very popular in the medicine for last decades and different nanoparticle systems have developed for various purposes. Amongst the different nanoparticulate systems, silver nanoparticles have an enormous zone of interest as they have countless applications in the different

fields including biomedical, chemistry, cosmetics, electronics, environments, pharmaceuticals etc. Silver nanoparticles are generally used as antimicrobial agents toward numerous bacterial strains and microorganisms. In this study, silver nanoparticles (AgNPs) were green synthesized at room temperature using different concentrations silver nitrate and aqueous extract of aerial parts of Sideritis scardica Griseb. subsp. scardica. The 32 factorial design was used to study the influence of two different independent variables (silver nitrate concentration and aqueous extract) on the response of nanoparticle particle size, zeta potential and antibacterial effects on Escherichia coli ATCC 8739 and Staphylococcus aureus ATCC 6538. The AgNPs were evaluated for its antibacterial activity against two bacterial pathogens against E. coli ATCC 8739 and S. aureus ATCC 6538 by using microdilution method. AgNPs had shown a more inhibitory effect against E. coli with MIC = 3.18- 31.25 µg/mL than S. aureus with MIC= 31.25-250 µg/mL. According to optimization study, silver nitrate concentration had significant effect on antimicrobial activity on both pathogens while herbal extract had only significant effect on E. coli ($p < 0.05$). Further characterization of optimized AgNPs was carried out by UV-Vis (UV-Vis) spectroscopy, Fourier Transform Infrared (FTIR) Spectroscopy and Scanning electron microscope (SEM). As a result, obtained nanoparticles were found to promising candidates for effective antimicrobial therapy.

Keywords: Escherichia Coli, Green Synthesis, Sideritis Scardica, Silver Nanoparticles, Staphylococcus Aureus

Presentation ID/Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Amatör ve Profesyonel Futbolcuların Beslenme , Ergojenik Yardımcı, Vitamin, Enerji ve Sporcu İçeceği Kullanma Alışkanlıkları

Assoc. Prof. Dr. İnci Banu Ayça[1] , Researcher Muhammed Yusuf Kahraman[2] , Researcher Denizhan Işıksal[3]

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu
[3]2.Kademe Futbol Antrenörü
**Corresponding author: İ.Banu AYÇA*

Özet

Amatör ve profesyonel futbolcuların beslenme, ergojenik yardımcı, vitamin, sporcu ve enerji içeceği kullanma alışkanlıklarını araştırmak amacıyla anket çalışması yapıldı. Sonuçlar SPSS programında yüzde(%) ve frekans(f) olarak değerlendirildi. Çalışmaya Türkiye Futbol Federasyonu bünyesindeki Liglerdeki takımlarda aktif olarak oynayan 54 profesyonel ve 42 amatör futbolcu katılmıştır. Profesyonel futbolcuların yaş aralığı 19-34 yıl, amatör futbolcularınki 18-35 yıldır. Profesyonel futbolcuların hepsinin, amatör futbolcuların %14.29'unun (f:6) oynadığı takımların diyetisyeni vardır. Sezon içi dönemde profesyonellerin %94.44'ü(f:51) ve amatörlerin %58.54'ü (f:24) kahvaltı öğününü atladığını belirtmiştir. Sezon içinde profesyonellerin %94.44'ü(f:51) 2 ana +1 ara öğün, amatörlerin %38.89'u(f:7) 3 ana öğün tükettiğini, sezon dışında profesyonellerin %66.67'si(f:36) 3 ana + 1 ara öğün tükettiğini, amatörlerin %40.48'i (f:17) öğünlere dikkat etmediğini belirtmiştir. Profesyonellerin hepsi, amatörlerin %14.29'u (f:6) kulüpleri tarafından maç yemeği verildiğini, maç yemeği verilmeyen amatörlerin %25'i (f:9/36) maç öncesi karbonhidrat ağırlıklı beslendiğini belirtmiştir. Antrenman öncesi profesyonellerin hepsi, amatörlerin %45.24'ü (f:19) karbonhidrat ağırlıklı, antrenman sonrası profesyonellerin hepsi, amatörlerin %57.14'ü (f: 24) protein ağırlıklı beslendiğini belirtmiştir. Profesyonellerin hepsi, amatörlerin %61.90'ı (f:26) antrenmandan 1-2 saat önce son öğünü tükettiğini belirtmiştir. Maçta devre arasında profesyonellerin %94.44'ü(f:51) ve amatörlerin %64.29'u (f:27) 0.5-1 L arası sıvı tükettiğini, maçtan sonra profesyonellerin hepsi 1-1.5 L arası, amatörlerin %61.90'ı (f:26) 0-0.5 L arası sıvı tükettiğini belirtmiştir. Beslenme ile ilgili bilgileri farklı kaynaklardan öğrendikleri görülmüştür. Profesyonellerin %88.89'u(f:48) takım doktorundan ve %83.33'ü(f:45) diyetisyenden, amatörler % 54.76'lık oranla antrenörden(f:23) ve spor dergilerinden(f:23) öğrendiğini belirtmiştir. Sezon içinde profesyonellerin tümü, amatörlerin %16.7'si (f:7) bir veya birden fazla ergojenik yardımcı ürün kullandığını belirtmiştir. Profesyonellerin en fazla kullandıkları ürünler ; kreatin [%94.44(f:51)] ,BCAA [%83.33(f:45)], glutamin [%72.22(f:39)], amino asit/ protein tozu [%72.22(f:39)] iken, amatörlerin %42.86'sı(f:3) amino asit/ protein tozu, %28.57'si(f:2) kreatin, %28.57'si (f:2) balık yağı kullanmaktadır. Sezon içinde profesyonellerin %94.44'ü (f:51) ve amatörlerin %45.24'ü (f:19) enerji içeceği, profesyonellerin %38.89'u (f:21) ve amatörlerin %35.71'i (f:15)sporcu içeceği, profesyonellerin %61.11'i(f:33) ve amatörlerin %42.86'sı (f:18) vitamin kullandığını belirtmiştir. Sonuç olarak; amatörlerin çoğunlukla beslenme konusundaki bilgileri kendi olanakları ile öğrendikleri ve beslenmelerini düzenledikleri gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Beslenme, Ergojenik Yardım , Enerji İçeceği, Sporcu İçeceği,vitamin

Presentation ID/Sunum No= 478

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid - 19 Pandemi Sürecinde Evde Yapılan Rekreatif Faaliyetlerin Spor Uzmanı ve Antrenörlerin Yaşam Tatminine Etkisi

Ma. St. Ceren Eresen[1] , Asst. Prof. Dr. Yasin Yıldız[1]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi

Özet

Bu araştırma, tüm dünyayı etkisi altına alan Covid-19 pandemi sürecinde evde kalan bireylerin, giderek artan hareket kısıtlılığını rekreatif egzersizlerle ortadan kaldırıp katılımcıların yaşam tatminleri üzerindeki etkilerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmanın örneklem grubunu İzmir Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde görev yapan 62 Spor Uzmanı ve 53 Antrenör toplam 115 katılımcı oluşturmaktadır. Katılımcıların seçiminde esnek çalışma sonucu, aktif çalışanların evde kalma durumları göz önünde bulundurulmuştur. Çalışmada veri toplama aracı olarak katılımcıların yaşam tatminlerini ölçmek amacıyla Diener vd. (1985) tarafından geliştirilen, Türkçe geçerlilik ve güvenirlik çalışması Köker (1991) tarafından yapılan yaşam tatmini ölçeği kullanılmıştır. Verilerin toplanmasında pandemi sürecinden dolayı online anket yöntemi tercih edilmiştir. Katılımcıların demografik dağılımlarını incelemek ve verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla tanımlayıcı istatistik testi, değişkenler arasındaki farklılıkları belirlemek amacıyla t-testi ve Anova, ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizi uygulanmıştır. Yapılan rekreatif faaliyetlerin yaşam tatminine olumlu yönde etkisi olduğu ($p<0.05$) tespit edilmiştir. Yapılan çalışmanın sonucunda masa başında görev yapan spor uzmanlarının, sahada görev yapan antrenörlere göre rekreatif faaliyetlere daha fazla ihtiyaç duyduğu ortaya çıkmıştır. Gençlik ve Spor çalışanlarının evde boş zaman aktivitelerine katılımları ve yaşam tatmini düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre olumlu yönde geliştiği söylenebilir. Bu çalışmanın genişletilerek; devam eden Covid-19 pandemi sürecinde spor uzmanı ve antrenörlerin maruz kaldıkları sedanter yaşamdan uzaklaşmaları için Gençlik ve Spor Bakanlığının tüm personeline uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Rekreasyon, Yaşam Tatmini, Antrenör

The Effect of Recreative Activities At Home on the Life Satisfaction of Sports Experts and Coaches During Covid-19 Pandemia Process

Abstract

This research was carried out to examine the effect of individuals staying at home during the Covid-19 pandemic process, which affected the whole world, on the life satisfaction of the participants by eliminating the limitation of movement with recreational exercises. The sample group of the study consists of 62 Sports Experts and 53 trainers working in İzmir Youth and Sports Provincial Directorate, totally 115 participants. In determining the participants, the result of flexible working and

staying at home status of active employees were taken into account. As a data collection tool in the study, Diener et al. (1985) and the Turkish validity and reliability study of the life satisfaction scale, which was made by Köker (1991), was used. Due to the pandemic process, online survey method was preferred for data collection. Descriptive statistical test was used to examine the demographic distributions of the participants and to determine whether the data showed a normal distribution, t-test to determine the differences between variables, and Anova correlation analysis to determine the relationship. It was determined that the recreational activities performed had a positive effect on life satisfaction ($p < 0.05$). As a result of the findings, it was revealed that sports experts working at the desk needed more recreational activities than the trainers working in the field. It can be said that youth and sports workers' participation in leisure activities at home and their life satisfaction levels develop positively according to various variables. By expanding this work; During the ongoing Covid-19 pandemic process, it is recommended that sports experts and trainers be applied to all staff of the Ministry of Youth and Sports in order to avoid the sedentary life they are exposed to.

Keywords: Covid-19, Recreation, Life Satisfaction, Coach.

Presentation ID/Sunum No= 254

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tampa Kinezyofobi Ölçeği İnmeli Bireylerde Hareket Korkusunu Ölçüyor Mu'

Researcher Havva Adlı[1] , Assoc. Prof. Dr. Burcu Talu[2]

[1]İnönü Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
[2]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
**Corresponding author: Havva ADLI*

Özet

Amaç: Bu çalışma, inmeli hastalarda ağrı varlığında veya yokluğunda hareket korkusunu değerlendirmek amacıyla planlandı. Materyal ve metot: Çalışmaya en az 6 ay önce inme geçiren, Fonksiyonel Ambulasyon Skalası'na göre seviye 2 ve üstü olan 25-70 yaş aralığında 30 hasta dahil edildi. Dahil edilme kriterlerine uyarak çalışmaya katılmayı kabul eden tüm hastaların demografik bilgileri alındı. Hastaların kinezyofobi skorları Visuel Analog Skalası- Kinezyofobi Değerlendirmesi ve Tampa Kinezyofobi Ölçeği ile ağrı şiddeti Visuel Analog Skalası ile değerlendirildi. Ağrısı olan ve olmayan bireyler olarak ikiye ayrılarak kinezyofobi skorları arasındaki ilişki değerlendirildi. Bulgular: Araştırmamız sonucunda TKÖ ile ağrı şiddetini değerlendirdiğimiz Visuel Analog Skalası arasında ise pozitif yönde ilişki bulundu ($p<0.001$). Kinezyofobi Değerlendirmesi için uyguladığımız Visuel Analog Skalası ile ağrı şiddetini değerlendirdiğimiz Visuel Analog Skalası arasında ilişki bulunmadı. Ağrısı olan ve ağrısı olmayan gruplar arasında TKÖ açısından anlamlı bir fark bulunurken ($p<0.001$); ağrısı olan ve ağrısı olmayan gruplar arasında Kinezyofobi Değerlendirmesi için uyguladığımız Visuel Analog Skalası açısından anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$). Sonuç: TKÖ'nün maddelerinden anlaşılacağı üzere, daha çok ağrıya dayalı kinezyofobiyi ölçtüğü, ağrısı olmayan ama başka patolojiler sonucu oluşan kinezyofobiyi değerlendirmede yetersiz kaldığı düşünülebilir. İnme geçiren bireylerde hareket korkusunu değerlendirmek amacıyla farklı değerlendirme parametleri kullandığımız çalışmamızın sonucunda görülüyor ki inmeli bireylerde kinezyofobiyi ölçecek daha spesifik ölçeklerin geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, İnme, Kinezyofobi, Ölçek

Presentation ID/Sunum No= 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Voleybol Federasyonuna Bağlı Liglerde Aktif Olarak Oynayan Kadın Voleybolcuların Beslenme , Besin Destek Ürünü, Sporcu İçeceği ve Vitamin Kullanma Alışkanlıkları

Assoc. Prof. Dr. İnci Banu Ayça[1] , Researcher Zeynep Yeşilova[2] , Researcher Muhammed Yusuf Kahraman[3]

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]2.Lig Bahçelievler Belediyesi Spor Kulübü Voleybol Oyuncusu
[3]Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu
**Corresponding author: İ.Banu AYÇA*

Özet

Kadın voleybolcuların beslenme, ergojenik yardımcı, sporcu içeceği ve vitamin kullanma alışkanlıklarına yönelik bir anket çalışması yapıldı. Sonuçlar SPSS programında yüzde(%) ve frekans(f) olarak değerlendirildi. Çalışmaya Voleybol Federasyonu bünyesindeki Liglerdeki takımlarda aktif olarak oynayan yaşları 18- 33 yıl arasında olan, 12'si milli olan (%12.24) 98 sporcu katıldı. Sporcuların % 17.35'i (f:17) 1.Ligde, %64.29'u (f:63) 2.Ligde, %10.20'si (f:10) Bölgesel Ligde,%8.16'sı(f:8) Alt yapıda oynamaktadır. Oynadığı takımlarda diyetisyen olan sporcuların oranı % 22.45 (f:22)dir. Beslenme konusundaki bilgileri; sporcuların %40.81'i(f:40) antrenöründen, %21.43'ü(f:21) ailesinden aldığını belirtmiştir. Sezon içi dönemde sporcuların %60.20'si(f:59)öğün atladığını, bunların %52.54'ü(f:31)öğle yemeğini atladığını, öğün atlamayan sporcuların %38.46'sı (15/39) 3 ana + 2 ara öğün yediğini belirtmiştir. Sezon içinde hergün protein(kırmızı / beyaz et) tüketen sporcuların oranı % 16.33 (f:16), hergün karbonhidrat(pilav,makarna vs) tüketen sporcuların oranı %40.82(f:40) dır. Sezon dışında öğünlere dikkat etmediğini belirtenlerin oranı %35.71(f:35)dir. Sporcuların %65.31'i(f:64) maç öncesi karbonhidrat ağırlıklı, %51.02'si (f:50) maç sonrası protein ağırlıklı, %34.69'u(f:34) iki antrenman arasında karbonhidrat ağırlıklı beslendiğini belirtmiştir. Sporcuların %64.29'u(f:63) maçtan 2-3 saat önce son öğünü tükettiğini belirtmiştir. Sporcuların %47.96'sı (f:47) maç esnasında 0.5-1 L arası sıvı tükettiğini, %57.14'ü (f:56) maçtan sonra 0.5-1 L arası sıvı tükettiğini belirtmiştir. Sezon içinde sporcuların % 29.59'u (f:29) sporcu içeceği kullandığını, kullananların %51.72'si(f:15) haftada birkaç gün kullandığını, kullananların %31.03'ü (9/29) sadece içeriğine göre seçim yaptığını belirtmiştir. Sezon içinde sporcuların %35.71'i(f:35) besin destek ürünü kullandığını, kullananların %22.86'sı(f:8/35) sezon dışında da kullandığını belirtmiştir. En fazla kullandıkları ürünler: Kefir [%20(f:7)],balık yağı [%20(f:7)],BCAA [%17.14(f:6)] ve glukozamin [%14.29(f:5)]dir. Kullananların % 42.86'sı (f:15) besin destek ürünü kullanma amaçlarını daha iyi hissetmek ve dinamik aktiviteleri kolaylıkla yapmak olarak belirtmişlerdir. Sporcuların %24.48'i(f:24) vitaminlerin bağışıklık sistemini güçlendirdiğini, %21.42'si(f:21) enerji verdiğini düşünmektedir. Sporcuların %47.96'sı (f:47) vitamin kullanmakta, kullananların %46.81'i (f:22/ 47) haftada birkaç gün kullandığını belirtmiştir. Yine kullananların % 23.40'ı(f:11/ 47) multivitamin+mineral kombinasyonları kullanmaktadır. Vitamin kullananların %25.53'ü(f:12) vitamin kullanma amaçlarını hastalıklara karşı direnç kazanmak olduğunu belirtmiştir. Sonuç olarak

sporcuların beslenme, besin destek ürünü ve vitaminler hakkındaki bilgilerinin yeterli olmadığı düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Voleybol, Beslenme, Besin Destek Ürünü, Sporcu İçeceği, Vitamin

Presentation ID/Sunum No= 191

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Is Long Proximal Femoral Nail Antirotation Superior to Proximal Femoral Locking Compression Plate in Reverse Oblique Intertrochanteric Fractures'

Assoc. Prof. Dr. Bekır Eray Kılınc[1] , Exp. Dr. Yunus Oc[2]

[1]University of Health Sciences, Istanbul Fatih Sultan Mehmet Training and Research Hospital
[2]Bagcilar Medilife Private Hospital
**Corresponding author: Bekir Eray Kılınç*

Abstract

Objectives: This study aimed to compare the clinical and radiological results of long proximal femoral nail antirotation (LPFNA) with those of proximal femoral locking compression plate (PFLCP) in fixation of reverse oblique fractures. Design: Retrospective cohort study. Setting: Two academic level 1 trauma centers. Intervention: Surgical fixation of reverse oblique intertrochanteric femur fractures. Patients: Sixty-two patients were included in this study. Fixations were performed with LPFNA in 35 patients (N group) and PFLCP in 27 patients (P group). Main outcome measurements: Quality of reduction, Harris hip score, change of neck-shaft and femoral anteversion angles. Results: The mean age was 61.7 (range, 29–92) years. The mean estimated total blood loss, mean operation and fluoroscopy times, blood transfusion ratio, and number of anatomical quality of reduction were significantly higher in the P group than in the N group. The mean change in neck-shaft and femoral anteversion angles were significantly higher in the N group than in the P group. There was no statistically significant difference between both the groups with respect to other patient properties. Conclusion: Although LPFNA was superior in the perioperative data, PFLCP was superior in providing and maintaining reduction. In terms of functional scores, both implants had similar

Keywords: Fixation Devices; Fracture Fixation; Hip Fractures; Osteosynthesis; Bone Nails; Bone Plate

Presentation ID/Sunum No= 416

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covıd-19 Pandemisi Sırasında Canlı Donör Böbrek Nakli: Tek Merkez Deneyimi

Asst. Prof. Dr. Necattin Fırat[1] , Dr. Emrah Akın[2] , Assoc. Prof. Dr. Hamad Dheir[3] , Prof.Dr. Fehmi Çelebi[1] , Dr. Enes Sarıgedik[4] , Exp. Dr. Merve Yiğit[2] , Prof.Dr. Fatih Altıntoprak[5]

[1]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[2]Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği
[3]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Nefroloji Anabilim Dalı
[4]Düzce Üniversitesi Çocuk ve Genç Ergen Psikiyatri Anabilim Dalı
[5]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Böbrek nakil, cerrahisi ve postoperatif dönemde uygulanan immünosüpresyon tedavisi ile birlikte değerlendirildiğinde karmaşık ve yakın takip gerektiren bir uygulamadır. COVID-19 pandemisi nedeniyle global düzeyde pek çok merkezde böbrek nakli ya durdurulmuş ya da seçilmiş hasta gruplarında yapılmak üzere kısıtlamaya gidilmiştir. Çalışmanın amacı pandemi sürecinde yapılan böbrek nakil operasyonlarını, hastaların operasyon öncesi hazırlık, operasyon sonrası takip süreçlerini ve uyguladığımız tedavi yaklaşımlarını sunmaktır. Yöntem: Pandemi süresince gerçekleştirilen böbrek transplantasyonu operasyonları retrospektif olarak değerlendirildi. Alıcı ve vericilerin demografik özellikleri, greft fonksiyon testleri, COVID-19 PCR sonuçları, HLA uyumları, sıcak-soğuk iskemi süreleri ve nakil sonrası görülen komplikasyonları kaydedildi. İndüksiyon tedavisi olarak hastalar antitimusit globülin (ATG) uygulanan Grup 1 ve Basiliksimab uygulananlar Grup 2 olmak üzere iki gruba ayrıldı. Gruplar preoperatif ve postoperatif 1. Gün 7. Gün ve 1. Ay serum kreatinin düzeyleri, ATG kümülatif düzeyi, HLA uyumları açılarından değerlendirildi. Bulgular: Merkezimizde Mart 2020 Kasım 2020 tarihleri arasında 22 böbrek nakli operasyonu gerçekleştirildi. 21 hastaya canlı vericili böbrek nakli uygulandı. Hastaların 7'si kadın 14'ü erkekti. Hastaların ortalama yaşı 41,95±15,11 yıl ve vücut kitle indeksi 26,37±5,04 kg/m2 idi. İndüksiyon tedavisi olarak hastaların 7'sine ATG, 13'üne basiliksimab uygulandı. Tam uyum olan bir hastaya indüksiyon tedavisi uygulanmadı. Erken dönemde akut rejeksiyon veya herhangi bir nedenle greft disfonksiyonu açısından istatistiksel olarak iki grup arasında anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Ameliyat sonrası 6 aylık dönem içerisinde 3 hastada COVID-19 enfeksiyonu gelişti. Sonuç: Pandemi döneminde bulaş sıklığının azaldığı dönemlerde yakın takip ve sıkı izolasyon tedbirleri altında deneyimli merkezlerde böbrek nakli operasyonları düşük yoğunlukta yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, Kronik Böbrek Yetmezliği, Laparoskopik Donör Nefrektomi, Covıd-19, İndüksiyon Tedavisi

Living Donor Kidney Transplantation During the COVID-19 Pandemic: A Single Center Experience

Abstract

Objective: When evaluated together with the kidney transplantation surgery and immunosuppression therapy applied in the postoperative period, it is a complex procedure, and requires close follow-up. Due to the COVID-19 pandemic, kidney transplantation operations were either stopped or restricted to be performed in selected patient groups in many centers globally. The study is aimed to present the renal transplantation operations that performed during the pandemic process, the pre-operative preparation of the patients, the postoperative follow-up processes, and applied treatment approaches. Method: Renal transplantation operations which are performed during the pandemic were evaluated retrospectively. The demographic characteristics of the recipients and donors, graft function tests, COVID-19 PCR results, HLA matches, hot-cold ischemia times, and post-transplantation complications were recorded. As induction therapy, the patients were divided into two groups as Group 1 with antithymuside globulin (ATG), and Group 2 with Basiliximab. The groups were evaluated in terms of preoperative and postoperative day 1, day 7, and 1st-month serum creatinine levels, ATG cumulative level, and HLA compatibility. Results: Twenty-two kidney transplantations were performed in our center between March 2020 and November 2020. Living donor kidney transplantation was performed in 21 patients. There was 7 female and 14 were male patients. The mean age of the patients was 41.95 ± 15.11 years and the body mass index was 26.37 ± 5.04 kg / m2. As induction therapy, ATG was applied to 7 patients and basiliximab to 13 patients. Induction therapy was not applied to one patient with full compliance. There was no statistically significant difference between the two groups in terms of early acute rejection or graft dysfunction for any reason ($p > 0.05$). COVID-19 infection developed in 3 patients within a 6-month postoperative period. Conclusion: During the pandemic period when the frequency of transmission is decreasing kidney transplantation operations can be performed at low intensity in experienced centers under close follow-up and strict isolation measures during periods

Keywords: Kidney Transplantation, Chronic Renal Disease, Laparoscopic Donor Nephrectomy, COVID-19, İnduction Therapy

Presentation ID/Sunum No= 276

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Lidokain İçin Dexmedetomidinin Adjuvan Ajan Olarak Kullanımının İnvitro Koşullarda Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Hatice Toprak[1] , Prof.Dr. Cemile Öztin Öğün[2]

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
[2]Özel Getat Klinik
**Corresponding author: Hatice Toprak*

Özet

Özet Amaç: Rejyonel anestezide lokal anesteziklere eklenebilen adjuvan ajanlardan biri olan ve son yıllarda popülaritesi gittikçe artan deksmedetomidinin, lidokain ile birlikteliğinin invitro koşullarda rat siyatik sinirinde oluşturulan, Birleşik Aksiyon Potansiyelleri (BAP) üzerindeki değişimleri ve bu değişimlerin kliniğe olası etkilerini değerlendirmeyi amaçladık. Materyal metod: Deneylerde 28 sıçan siyatik siniri; Kontrol (kon), Lidokain (Lid), Deksmedetomidin (Deks), ve Lidokain+Deksmedetomidin (Lid+Deks) olmak üzere 4 gruba ayrılmıştır. Siyatik sinirlere invitro koşullarda deksmedetomidin ve lidokain uygulanmıştır. Elektrofizyolojik BAP kayıtları alınmıştır. Bulgular: Kontrol grubu, Lidokain (Lido) grubu, Deksmedetomidin (Deks) grubu ve Lidokain +Deksmedetomidin (Lido+Deks) grubu karşılaştırıldı. Maksimum Depolarizasyon değeri (MD); Kontrol grubu, Lido grubu ve Lido+Deks grubundan anlamlı derece daha yüksek bulundu ($p<0,05$). Maksimum Depolarizasyona ulaşma süresi açısından; Kontrol grubundan Lido ve Lido+Deks grubu anlamlı olarak daha uzun idi ($p<0,05$). Deks grubunda ise Lido+Deks grubundan daha kısa bulundu ($p<0,05$). Eğri altında kalan alanlar incelenmiş; Lido+Deks grubunda alan değerleri Kontrolden daha az bulunmuştur ($p<0,05$). Hızlı İeten liflerin iletim hızı (İHBAP) incelenmiş, Lido grubu ve Lido+Deks grubunda kontrol grubuna göre daha düşük idi ($p<0,05$). Lido grubunda Deks grubundan daha düşük iken ($p<0,05$), Lido+Deks grubunda lido grubuna göre daha düşük idi ($p<0,05$). Deks grubunda Lido+Deks grubundan daha yüksek idi ($p<0,05$). Yavaş ileten liflerin iletim hızı (İHMD) incelenmiş, İHBAP'tan farklı olarak Lido+Deks grubunda Lido grubuna göre daha düşük bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuç: Deneyler sırasında hesaplanan paremetreler incelendiğinde, deksmedetomidinin tek başına iletim parametreleri üzerine anlamlı bir etki oluşturmadığını, Lidokain ile birlikte kullanımında ise lidokainin oluşturduğu motor ve duyusal blokajı arttırdığı düşünülen parametreler üzerinde anlamlı etkileri olduğunu gözlemledik. Deksmedetomidinin lokal anesteziklerle ilişkisinin mekanizmaları, perioperatif olası yan etkileri ve lokal anesteziklerin nörotoksisite ile ilişkilerine deksmedetomidinin etkisinin önümüzdeki zamanlarda çalışmaların konusu olacağını düşünüyoruz..

Anahtar Kelimeler: Deksmedetomidin, Rejyonel Anestezi, Aksiyon Potansiyeli.

Presentation ID/Sunum No= 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

A Novel Surgical Technique for Treatment of Symptomatic Tarlov Cysts

Assoc. Prof. Dr. Nihat Acar[1]

[1]*Çatalca Devlet Hatanesi*
**Corresponding author: NİHAT ACAR*

Abstract

A novel surgical technique for treatment of symptomatic Tarlov cysts Background: The aim of this retrospective study was to describe a novel, simple surgical technique for the treatment of symptomatic Tarlov cysts. Methods: A total of 40 patients with symptomatic Tarlov cysts, admitted to our tertiary center between 1998 and 2019 constituted the study group. All patients underwent microsurgical puckering of the cyst, the technique we decribed to prevent recurrence. Patients' symptoms, radiological findings, intraoperative findings, and clinical results were evaluated. Results: Of the 40 patients (5 males, 35 females) whose charts were reviewed, the mean age was 28.4 (range, 17 to 61) years. The mean follow-up was 8 (range, 3 months to 21 years) years. Preoperatively, the most common symptoms were leg pain and numbness of the lower extremity. Postoperatively, no major complications were observed. Clinical progression was halted in all patients; 33 (82%) patients recovered completely and seven (17%) patients reported partial recovery. Cystic cavity persisted radiologically in five (12%) patients, decreased in size in 30 (75%) patients, and regressed completely in the remaining five (12%) patients. None of the patients had permanent neurological deficits. Conclusion: Puckering of the cyst membrane is a safe and easy to perform surgical technique for symptomatic Tarlov cysts. This technique can be used almost in all cases instead of the commonly used microsurgical cyst excision or cyst fenestration.

Keywords: Tarlov Cyst; Perineural Cyst; Microsurgical Treatment Pain; Recurrence.

Presentation ID/Sunum No= 291

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Açık Kalp Ameliyatlarında Hipoalbumineminin Postoperatif Mortalite ve Morbidite Üzerine Etkisi

Assoc. Prof. Dr. Buket Özyaprak[1] , Assoc. Prof. Dr. Nail Kahraman[1] , Exp. Dr. Filiz Ata[1]

[1]SBÜ Bursa yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Hipoalbuminemi hastalarda mortalite ve morbiditenin artmasında önemli bir nedendir. Çalışmamızda kardiyopulmoner bypass ile açık kalp cerrahisi geçiren hastalarda hipoalbumineminin postoperatif dönemde mortalite ve morbidite üzerine etkilerini araştırmak ve analiz ettiğimiz sonuçlarla literatüre katkıda bulunulması amaçlanmaktadır. Materyal ve metod: Çalışma kliniğimizde 1-Nisan-2014 ile 31-Mart 2017 tarihlerinde kardiyopulmoner bypass ile açık kalp cerrahisi geçiren hastalarda retrospektif olarak yapıldı.Çalışma öncesinde Helsinki deklarasyonu kurallarına göre etik kurul onayı alındı. Preoperatif albumin seviyesi olarak 3,5 gr/dl ve üzerinde olan 52 hasta(Grup 1) ile preoperatif albumin seviyesi 3,5 gr/dl'nin altında olan 47 hasta (Grup 2) karşılaştırıldı. Bulgular: Gruplar yaş, cinsiyet, ejeksiyon fraksiyonu ve EuroSCORE (Avrupa Kardiyak Operasyonel Risk Değerlendirme Sistemi) yönünden karşılaştırıldığında istatiksel olarak bir fark bulunmadı. Her iki grupta da intraoperatif bulgularda fark bulunmadı. Grup 1'in ekstübasyon, yoğun bakım ve postoperatif servis sürelerinin daha kısa ve istatiksel olarak anlamlı olduğu (Sırasıyla; ekstübasyon süreleri 8.46 ± 2.01saat, 9.23 ± 2.25saat p = 0.032, yoğun bakım süreleri 50.75±10.01 saat, 62.15±13.57 saat p<0.001, postoperatif servis süreleri 7.83±0.94 gün, 8.47±1.56 gün p=0.047) saptandı. Gruplar eritrosit süspansiyonu(ES) ve taze donmuş plazma(TDP) transfüzyonu yönünden karşılaştırıldığında grup 1'de transfüzyonun daha az olduğu (Grup 1 ve Grup 2'de sırasıyla; ES kullanımı 1.62±0.87 Ünite, 2.72±0.95 Ünite p<0.001, TDP kullanımı 1.29±0.78 Ünite, 3.40±1.21 Ünite p<0.001) ve istatiksel olarak anlamlı olduğu saptandı. Her iki grupta albumin ve hemotokrit değerleri postoperatif dönemde belirgin azaldı (p<0.001). Kan kreatinin düzeyinin ise postoperatif dönemde her iki grupta arttığı ama bu artışın Grup 2'de istatiksel olarak anlamlı olduğu saptandı (p<0.001). Sonuç: Hipoalbumineminin postoperatif dönemde prognozu olumsuz yönde etkileyebileceği sonucuna varıldı. Açık kalp ameliyatlarında albumin seviyesi düşük olan hastalara gerekli nutrisyonel desteğin sağlanmasının, daha az kan ve kan ürünü kullanılmasında, daha kısa entübasyon, yoğun bakımda, postoperatif hastane kalış süresi sağlanmasında ve postoperatif morbitide ve mortaliteyi azaltmada yardımcı olacağına inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Hipoalbuminemi, Kardiyopulmoner Bypass, Postoperatif Mortalite, Postoperatif Morbidite

The Effect of Hypoalbuminema on Postoperative Mortality and Morbidity in Open Heart Surgeryy

Abstract

Introduction: Hypoalbuminemia is a key factor which increases mortality and morbidity among patients. The aim of this study is to evaluate the effects of hypoalbuminemia on postoperative mortality and morbidity in open heart surgery patients and contribute to the literature. Materials and Method: This retrospective study was conducted on patients who had open heart surgery with cardiopulmonary bypass in our clinic between 1 April 2014-31 March 2017. Ethical approval was obtained in accordance with guidelines of Helsinki Declaration. Patients were randomly selected into two groups. Patients' preoperative serum albumin levels were 3.5 g/dL and higher in Group 1(52 patients) and lower than 3.5 g/dL in Group 2(47 patients). Results: There was no statistically significant difference between the groups in age, gender, ejection fraction and Europe Cardicac Operational Risk Evaluation System scores (EuroSCORE). No significant difference was found in terms of intraoperative findings among the groups. Mean time until extubation, length of stay in the intensive care unit (ICU) and hospitalization duration of Group 1 were significantly shorter than group 2 (intubation duration: 8.46 ± 2.01 hours vs. 9.23 ± 2.25 hours, p = 0.032, ICU stay: 50.75±10.01 hours vs. 62.15±13.57 hours, p<0.001 and postoperative hospitalization: 7.83±0.94 days vs. 8.47±1.56 days, p=0.047, respectively). Patients in Group 1 were received significantly less blood transfusions than in Group 2 (Erythrocyte Suspension Transfusion: 1.62±0.87 Units vs 2.72±0.95 Units, p<0.001 and Fresh Frozen Plasma Transfusion: 1.29±0.78 Units vs 3.40±1.21 Units, p<0.001, respectively). In postoperative period, serum albumin and hematocrit values of both groups decreased significantly (p <0.001), while blood creatinine levels were significantly higher in group 2 (p <0.001). Conclusion: Hypoalbuminemia may negatively affect postoperative prognosis. We believe that providing necessary nutritional support to hypoalbuminemic patients due for open heart surgery may contribute to shortening the extubation time, ICU length of stay and duration of hospitalization as well as decreasing blood transfusions and postoperative morbidity and mortality.

Keywords: Hypoalbuminemia, Cardiopulmonary Bypass, Postoperative Mortality, Postoperative Morbidity

Presentation ID/Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Acil Ameliyathaneye Alınan Minör Travma Vakası; Batın İçi Kanama

Dr. Aslı Şener[1] , Dr. Neslihan Siliv[1]

[1]Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

GİRİŞ Travma dünyanın gelişmiş ülkelerinde önde gelen ölüm nedenlerinden biridir. Karın travmaları üçüncü en sık ölüm nedenidir. Yakın zamanda minör travma nedeniyle bize getirilen ancak hızla hipovolemik şoka ilerleyen ve acil cerrahi müdahale ile sonlanan anamnez ve sonucun çok ilişkili olmadığı bir vaka yaşadık. Bu olguyu sunmakta ki amacımız travma boyutuna bakılmaksızın travma hastalarında fizik muayne ve yakın vital takibinin önemini bir kez daha vurgulamak; ayrıca yatak başı ultrasonografinin öneminede tekrar dikkat çekmektir. OLGU SUNUM 44 yaşında kadın hasta, kayıp düşme ve sağ yanını çarpma nedeniyle acil servis travma birimine 112 ile getirildi. Hastanın gelişinde hafif karın ağrısı şikayeti mevcuttu. Vital bulguları stabil, fizik muayenesinde genel durum iyi bilinç açık gks:15 idi. Yatak başı Usg'de karaciğer, dalak çevresi ve batın içerisinde serbest mayi ve batın orta hatta heterojen ekoda kitle lezyonu izlendi. Karın ağrısı artan ve hipotansif taşikardik hale gelen hastaya sıvı ve kan ressusitasyonuna başlandı. Genel cerrahi ile görüşülen hasta ameliyathaneye alınarak laparotomi yapıldı. Eksplorasyonda batın içinde yaklaşık 1000cc kan ve bol miktarda pıhtı mevcuttu. Yaklaşık 30*20 cm boyuntunda uterus fundusundan köken alan bir myomun üzerindeki venlerden birinin halen devam eden bir kanaması olduğu tesbit edildi. Myom uterus bileşkesinden eksize edildi. TARTIŞMA Uterin myomlar kadınlarda sık görülen iyi huylu tümörlerdir. Genelde asemtomatiktirler. Bizim vaka öykümüzde de myom tanısı bulunmamaktaydı. Bir myomun yırtılmasından kaynaklanan intraperitoneal kanama genellikle venözdür ve karın basıncındaki artışa ikincildir, bu da yüzeysel damarların yırtılmasına neden olur. Bizim vakamızda en olası neden düşmeye bağlı ani karın içi basınç artışı olabilir. Ancak hasta hipovolemiye bağlı senkop geçirmişte olabilir. FAST özgüllüğü tutarlı bir şekilde%98 ile 99 arasında değerlendirilirken, bildirilen duyarlılık çalışmaya bağlı olarak%22 ile 78 arasında değişmektedir. Vakamızda da olduğu gibi Usg'nin batın içi solid kitle ve serbest sıvı tespiti çok hızlı bir şekilde mümkündür. Ancak kökeni tam olarak tespit edememiştir. Hasta cerrahiye hem tanısal hemde tedavisel amaçlı alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Myom; Hipvolemik Şok; Batıniçi Kanama

Presentation ID/Sunum No= 452

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Adolesan ve Genç Erişkinlerde Servikal Sitolojik Anormallik ve Yüksek Riskli HPV Prevelansı

Dr. Cem Yalçınkaya[1]

[1]*Ümraniye Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Dünya Sağlık Örgütü, 10 ila 19 yaş arasını adolesan olarak tanımlamaktadır. Cinsel aktif adolesan ve genç erişkinler, serviksin bu yaş grubunda immatür olması nedeniyle HPV enfeksiyonuna ve servikal preinvaziv lezyonlara daha duyarlıdır. Bu çalışmada, 17 ila 20 yaş arasındaki adolesan ve genç erişkinlerde yüksek riskli HPV prevelansı ve servikal sitolojik anormallik prevalansı ortaya konmaya çalışılmıştır. 2011 ila 2021 yılları arasında Ümraniye EAH jinekoloji polikliniğine başvuran 17 ila 20 yaş arasındaki hastalardan, Pap smear alınan adolesan ve genç kadınların HPV sıklığı ve sitolojik anormallikleri retrospektif olarak hastane kayıtlarından çıkarılmıştır. Toplam 681 hastaya ait sıvı bazlı sitolojide 23 ASCUS, 11 LSIL ve 2 ASCH sitolojik anormalliği tespit edilmiştir(%5.3). 62 adet HPV testi yapılmış ve bunların 44 tanesi negatif bulunmuş, 1 hastada HPV 18, üç hastada HPV 16 ve 14 hastada diğer yüksek riskli HPV lerden en az biri pozitif bulunmuştur(%29). Çalışmamızda, beklenildiği üzere HPV prevalansı genel Türkiye prevalansına kıyasla yüksek bulunmuştur. Ancak yüksek dereceli sitolojik anormallik görülme sıklığı ise düşük çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Adolesan, Hpv, Servikal Kanser

Presentation ID/Sunum No= 236

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akciğer Skuamöz Hücreli Karsinomu ile Servikal Preinvaziv Lezyonlar Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Özlem Özgün Uyanıklar[1] , Prof.Dr. Kemal Özerkan[2]

[1]Bursa Şehir Hastanesi
[2]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Serviks kanserinin etyolojinde başlıca rol oynayan bir DNA virusu olan HPV 'nin akciğer kanserinin etyolojisinde de rol oynadığın gösterilmesi nedeniyle akciğer skuamöz kanserli erkeklerle evli kadınlarda servikal preinvaziv lezyon ilişkisinin saptanması amaçlanmıştır. 30 Ocak 2010 ile 10 Kasım 2015 tarihleri arasında Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın hastalıkları ve Doğum polikliğine başvuran hastaların elektronik dosya kayıtları tarandı. Kriterleri karşılayan 22 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş, BMI, obsterik öyküleri, evlilik süreleri, kaç evlilik yaptıkları veya cinsel partner sayıları, serviks kanseri için bilinen risk faktörü olan oral kontraseptif kullanımı, sigara kullanımı, Pap smear testi sonucu veya yapıldıysa serviks biyopsi sonuçları analize dahil edildi. Eşlerinin histopatolojik olarak akciğer skuamoz hücreli kanseri tanı aldıkları tarih ve evlilik süreleri karşılaştırıldı. Çalışmanın istatistiksel analizi için IBM SPSS Statistics 21 paket programı kullanıldı ve sonuçlar $p < 0.05$ anlamlı olacak şekilde yorumlandı. Çalışmaya katılan 22 hastadan üç hasta serviks kanseri tanısı almıştı. Serviks kanseri tanısı alan ve kalan 19 hasta ayrıca karşılaştırıldığında; serviks kanseri grubunun yaş ortalaması anlamlı olarak daha küçüktü; ancak ilk cinsel ilişki yaşları anlamlı olarak daha büyüktü. Serviks kanseri grubunda evlilik başlangıcı ile eşlerinin akciğer kanseri tanısı almaları arasındaki süre karşılaştırıldığında diğer gruba göre anlamlı olarak daha kısaydı. Sonuç olarak toplum prevalansı 100 000 ' de 7 olan serviks kanseri , akciğer kanser kanseri tanısı olan hastaların eşlerinde anlamlı olarak daha yüksek oranda saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Serviks Kanseri, Servikal Preinvaziv Lezyon, Hpv, Akciğer Kanseri

The Relationship Between Cervical Preinvasive Lesions and Squamous Lung Cancer

Abstract

Human papillomavirus (HPV) is central to the development of cervical neoplasia and cervical cancer. Also, HPV's role in the etiology of lung cancer has been shown. To show the relationship, we investigated the incidence of cervical preinvasive lessions of women married with men who diagnosed with lung cancer. Electronic file records of women admitted to the Uludağ University Faculty of Medicine Gynecology Clinic between the dates of 30 January 2010 and 10 November 2015 were evaluated retrospectively. Age, obstetric and gynecologic history, duration of marriage, smoking status, oral contraceptive pill usage history, number of sexual partners, Pap smear results, if possible

cervical biopsy results were analyzed. Histopathological diagnosis of squamous cell lung cancer of men and meantime between marriage also calculated. IBM SPSS Statistics 21 software package was used for statistical analysis of the study. $p < 0.05$ was considered significant. Three of the participating twenty two patients diagnosed cervical cancer with cervical biopsy. Remaining nineteen patients were also compared these three patients. Cervix cancer diagnosed group' s mean age was younger ; at the other hand first sexual intercourse age were significantly older ($p < 0.05$). Diagnosis of squamous cell lung cancer of men and meantime between marriage was significanty shorth in cervical cancer group. ($p < 0.05$). Consequently, cervical cancer prevalance is 7.1/100,000 according to data. We found that cervix cancer is significantly more often observed in women married men with squamous cell lung cancer.

Keywords: Cervix Cancer, Preinvasive Cervical Lesions, Hpv, Squamous Lung Cancer.

Presentation ID/Sunum No= 392

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akciğerin Karsinoid Tümörü: Olağandışı Prezentasyon

Asst. Prof. Dr. Mahmut Ozbey[1]

[1]*Sivas Cumhuriyet University*
**Corresponding author: Mahmut ÖZBEY*

Özet

Giriş: Karsinoid tümörler akciğerin nadir görülen malign tümörleri olup tüm akciğer karsinomlarının %20'sini oluşturur. Sıklıkla endobronşiyal lezyonlar olarak görülüp tanısı bronkoskopi ile konur. Önerilen tedavi rezeksiyon ve mediastinal lenf nodu diseksiyonudur. Tipik karsinoid tanısı almış hastalarda 5 yıllık survey %100'dür. Bu olgu sunumunda nüks spontan pnömotoraks nedeniyle kliniğimize başvuran ve dev bül tespit ettiğimiz hastanın rezeksiyon dokusunda insidental tipik karsinoid tümör saptadığımız olgumuzu sunuyoruz. Olgu: Altmış dokuz yaşında kadın hasta nefes darlığı şikayeti ile acil servise başvurdu. Genel durumu orta, nabız 88 atım/dk, TA 132/77 mmHg, O2'li saturasyonu %94 idi. Oskültasyonda sağ hemitorakstan solunum sesi alınmıyordu. On ay önce sağdan spontan pnömotoraks geçirdiği öğrenildi. Posteroanterior akciğer grafisinde sağda total pnömotoraks görülmesi üzerine hastaya tüp torakostomi uygulandı. Toraks bilgisayarlı tomografisinde sağ hemitoraks anterior kesimde en büyüğü 9,5 cm boyutunda olan ince septasyonlar içeren birkaç adet büllöz lezyon görülürken bunların dışında herhangi bir nodüler lezyon izlenmedi. Hastaya videotorakoskopik bül rezeksiyonu yapıldı (figüre 1). Hasta postoperatif 5. gün komplikasyonsuz bir şekilde taburcu edildi. Rezeksiyon dokularının histopatolojik incelemelerinde, bül dışında 1 odakta tipik karsinoid tümör ve 4 odakta tümörlet tespit edildi. Hasta postoperatif 3. ayında olup, poliklinikten takibi devam etmektedir. Sonuç: Büller, komşuluğundaki akciğer parankiminde kompresyona neden olduğundan küçük tümoral lezyonları maskeleyebilmektedir. Olgumuzda da görüleceği üzere karsinoid tümörün, spontan pnömotoraksa eşlik ederek beklenmedik bir şekilde karşımıza çıkabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pnömotoraks, Karsinoid Tümörü, Video-Yardımlı Torasik Cerrahi

Carcinoid Tumor of the Lung: Unusual Presentation

Abstract

Objective: Carcinoid tumors are rare malignant tumors of the lung and constitute 20% of all lung carcinomas. It is often seen as endobronchial lesions and is diagnosed by bronchoscopy. Recommended treatment is resection and mediastinal lymph node dissection. 5-year surveillance is 100% in patients who diagnosed with typical carcinoids. In this case report, we present a case in which we detected a typical carcinoid tumor incidentally in the resection tissue of the patient who admitted to

our clinic due to recurrent spontaneous pneumothorax and we detected giant bullae. Case: A 69-year-old female patient was admitted to the emergency service with the complaint of dyspnea. She had pulse of 88 beats/min, arterial blood pressure 132/77 mmHg, saturation 94% with O2. Breathing sound was not heard from the right hemithorax on auscultation. It was learned that he had spontaneous pneumothorax on the right side ten months ago. Tube thoracostomy was applied to the patient, when total pneumothorax was seen on the right side of thorax on posteroanterior chest radiography. Thorax computed tomography showed a few bullous lesions in the anterior part of the right hemithorax, the largest of which was 9.5 cm in size, containing thin septations, but no other nodular lesions were observed. Videothoracoscopic bulla resection was performed on the patient. The patient was discharged on the 5th postoperative day without any complications. In histopathological examinations of the resection tissues, typical carcinoid tumor in 1 focus and tumorlet in 4 foci were detected, except bulla. The patient is in the third postoperative month and is being followed up from the polyclinic. Conclusion: Bullae can mask small tumoral lesions as they cause compression in the adjacent lung parenchyma. As can be seen in our case, it should be kept in mind that a carcinoid tumor may appear unexpectedly, accompanying spontaneous pneumothorax.

Keywords: Pneumothorax, Carsinoid Tumor, Video-Assisted Thoracic Surgery

Presentation ID/Sunum No= 292

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Karın Tablosunun Madde Bağımlılarındaki Özel Yeri: 24 Hastanın Analizi

Dr. Ulvi Mehmet Meral[1]

[1]*İKÇÜ Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Cerrahi uygulamalar içerisinde en geniş yeri tutan ve komplikasyonları itibariyle önem arz eden akut batın tablosunun ve yönetiminin madde bağımlılarındaki farklılıkları araştırılmıştır. Gereç ve Yöntem: Şubat 2017 ile Şubat 2020 yılları arasında servisimize karın ağrısı şikayeti ile başvuran ve madde bağımlılığı tanısı olan, bu sebeple medikal yada psikolojik tedavi alan 24 hastanın hastanede kalış süresi, medikal/cerrahi tedavi yaklaşımları ve preoperatif skorlama açısından değerlendirildi. Olgular: 24 hasta değerlendirilmeye alındı. Yaş ortalaması 21,7(19-24) idi. Hastaların tamamı erkekti. Hastaneye başvuru anında birincil şikayet karın ağrısı idi. Hastaların 12'sinde (%50) bulantı kusma da bulunuyordu. Muayenede 21 hastada bilateral alt kadranlarda hassasiyet ve rebound pozitifliği vardı. Hastalar ortalama 3,2(2,8-8) yıldır keyif verici madde yada ilaç kullanmakta olup ort. 11(7-18) gündür sürekli kullandıkları maddeleri alamadıklarını belirttiler. Hastaların tamamına yatış yapıldı ve Alvorado skoru hesaplandı. Değerlendirme neticesinde 4 hasta Alvorado grup3(>7) saptanması üzerine appendektomi uygulandı. Ameliyat edilen hastalarda postoperatif dönemde komplikasyon gelişmedi. Alvorado grup 1-2 olan hastalar ameliyatsız takip edildi. Ameliyat sonrası patolojik incelemede dört hastanın üçünde lenfoid folikuler hiperplazi birinde akut supuratif apandisit saptandı. Konservatif tedavi verilen hastaların tamamının karın ağrısı ort. 48 (24-72) saat içerisinde geriledi. Tartışma ve sonuç: Akut batın genel cerrahi kliniklerine başvuran hasta popülasyonunda önemli bir yer tutmaktadır. Alvorado skoru akut apandisit ön tanısı olan karın ağrısı hastalarında önemli bir tedavi belirleyicisidir. Madde kötüye kullanımı ülkemizde genç yaş grubunda sık gözlenen bir sağlık problemi olup kullanmama durumunda gözlenen yoksunluk semptomları birçok hastalığın ayırıcı tanısında bulunmaktadır. Genç hasta grubunun başvuru olasılığının fazla olduğu ve etkin görüntüleme yöntemlerinin tam manasıyla kullanılamadığı ikinci basamak hastanelerde madde bağımlılığına bağlı semptomların akut batın tablolarını taklit ettiği ve negatif appendektomi olasılığının arttığı akılda tutulmalıdır. İş gücü kaybı, gereksiz ameliyatların yaratacağı olası komplikasyonlar dikkatli fizik muayeneyi ve etkili görüntüleme yöntemlerinin kullanımının bu hastaların yönetiminde faydalı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Madde Bağımlılığı, Akut Apandisit, Alvorado

Special Management of Acute Abdomen in Drug-Abuse Patients: Analyse of 24 Patients.

Abstract

Purpose:Acute abdominal pain is the most important symptom in general surgery practice. We introduced different types of management in acute abdominal pain for drug-abuse patients in a second degree hospital. Method:Between February 2017 and February 2020; we studied on the patients who are complaining with abdominal pain and also drug-abuse in their stories Alvorado score, indication for surgery and hospitalization time. Results: Median age was 21,7(19-24). The patients were have been using the halusinogens or stimulating substances for 3,2(2,8-8) years and they were not using these materials in admission for past 11(7-18) days. All these patients were hospitalized and Alvorado scores were evaluated. 4 patients were group 3(>7 score) and they were operated immediately. Postoperative complications didn't occur for these patients. Other 20 patients were observed and in 48(24-72) hours all patients' complaints fell. Pathologic evaluation was reported as lenfoid follicular hyperplasia in 3 and acute suppurative appendicitis in one patient. Conclusion: In patients presenting with abdominal pain, Alvorado score is an algorithm commonly used for the diagnosis of acute appendicitis. Frequently observed in younger age in our country, drug-abuse is a health problem. Withdrawal symptoms can be observed in case of not using these materials for a while. It is in the group of differential diagnosis of acute abdominal pain. Because of the reasons like hospital cost and surgical complications; we have to make physical examination carefully and use the imaging studies effectively before deciding surgery in these patients.

Keywords: Drug Abuse, Acute Appendicitis, Alvorado

Presentation ID/Sunum No= 264

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Kolesistitli Hastalarda Tedavi Yaklaşımlarının Karşılaştırılması

Dr. Ahmet Karayiğit[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD*

Özet

Amaç: Akut kolesistit acil servislerde sık karşılaşılan bir tablodur. Hastaların %90' ında konservatif yöntemlerle tablo yatıştırılabilir. Ancak bu gruptaki hastalar sıklıkla tekrarlayan ataklar nedeniyle hastaneye başvurabilir. Hastaların yaklaşık %10'unda ise konservatif tedavi ile semptomlar gerilemez ve cerrahi uygulanır. Cerrahın tecrübesine ve hastaya bağlı olarak laparoskopik veya açık yöntem tercih edilebilir. Yöntem: Eylül 2016-Ekim 2017 tarihleri arasında hastanemiz acil polikliniğine başvuran akut kolesistit tanısı ile yatırılıp konservatif veya cerrahi olarak tedavi edilen 180 olgu retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların fizik muayenesi, acil ultrasonografisi ve laboratuvar tetkikleri akut kolesistit ile uyumluydu. Hastaların bir kısmı konservatif olarak takip edilerek semptomları geriledikten sonra elektif kolesistektomi planlanıp taburcu edildi. Diğer gruptaki hastalara açık veya laparoskopik kolesistektomi ameliyatları hasta taburcu olmadan uygulandı. Uygulanan tedavi yöntemine göre hastalar yaş, cinsiyet, yatış süresi, komplikasyonlar, tekrar yatış sayısı ve nedenleri açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 180 hastanın 82'si konservatif takip edilerek hastalara elektif kolesitektomi planlandı. Bu hastaların 12'si ikinci kolesistit atağı 4'ü üçüncü kolesistit atağı, 3'ü mekanik ikter ,1'i kolanjit nedeniyle tekrar hasteneye yatırılarak tedavi edildi. 40 hastaya erken dönemde açık kolesistektomi yapıldı. Bu gruptaki hastaların 8'inde yara yeri enfeksiyonu nedeniyle yatış süresi uzadı ve tekrarlayan açık yara pansumanları yapıldı. Hastaların 2'sinde intrabdominal abse oluştu ve perkütan kateter ile drenaj uygulandı. 1 hastada eviserasyon gelişti. 1 hastada safra fistülü oldu ercpde sistik güdük kaçağı izlendi, sfinkterotomi-stent uygulaması ile tedavisi yapıldı. Hastaların yatış süreleri ortalama 5 gündü. Bu hastalardan 58'ine erken dönemde laparoskopik kolesistektomi yapıldı.1 hastada yüzeyel cerrahi alan enfeksiyonu gelişti. 1 hasta mekanik ikter nedeni ile tekrar acil polikliniğe başvurdu ve ercp ile tedavi edildi. Ortalama yatış süreleri 2 gün olarak hesaplandı. Sonuç: Akut kolesistit tedavisinde erken dönemde laparoskopik kolesistektominin diğer yöntemlerle karşılaştırıldığında yatış süresi, komplikasyon oranları ve maliyet açısından daha avantajlı olduğu görüldü. Sonuç olarak deneyimli merkezlerde akut kolesistit olgularında erken dönemde laparoskopik kolesistektomi diğer tedavi yöntemlerinden daha avantajlı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Akut Kolesistit, Tedavi, Kolesistektomi

Comparison of Treatment Approaches in Patients With Acute Cholecystitis

Abstract

Objective: Acute cholecystitis is a common condition in emergency rooms. In 90% of the patients, attacks can be alleviated by conservative methods. However, patients in this group may be admitted to the hospital due to frequent recurrent attacks. In 10% of the patients, the symptoms do not regress with conservative treatment and surgical intervention is required. Depending on the surgeon's experience and the patient's condition, laparoscopic or open method can be preferred. Method: 180 patients who were admitted to the emergency department of our hospital between September 2016 and October 2017 with the diagnosis of acute cholecystitis and treated conservatively or surgically were evaluated retrospectively. Physical examination, emergency ultrasonography and laboratory tests of the patients were compatible with acute cholecystitis. Some of the patients were followed conservatively and after their symptoms regressed, elective cholecystectomy was planned and discharged. Open or laparoscopic cholecystectomy operations were performed on patients in the other group before the patient was discharged. The patients were compared in terms of age, gender, length of stay, complications, number of readmissions and reasons according to the treatment method applied. Results: Eighty-two of 180 patients included in the study were followed conservatively, and patients were scheduled for elective cholecystectomy. Twelve of these patients had to be hospitalized again due to second cholecystitis attack in 4, third cholecystitis attack, 3 due to mechanical icter, and 1 due to cholangitis. Open cholecystectomy was performed in 40 patients in the early period. In 8 of the patients in this group, the length of stay was prolonged due to wound infection and repeated open wound dressings were applied. In 2 of the patients, intrabdominal abscess occurred and drainage was performed with a percutaneous catheter. Evisceration developed in 1 patient. Bile fistula occurred in 1 patient, cystic stump leakage was observed in the ercp, and was treated with sphincterotomy-stent application. The average hospitalization period of the patients was 5 days. In 58 of these patients, laparoscopic cholecystectomy was performed in the early period. 1 patient developed superficial surgical site infection. One patient was admitted to the emergency clinic again due to mechanical icterus and was treated with ercp. Average hospital stay was calculated as 2 days. Conclusion: In the treatment of acute cholecystitis, laparoscopic cholecystectomy was found to be more advantageous in terms of length of stay, complication rates and cost compared to other methods. In conclusion, early laparoscopic cholecystectomy has been found to be more advantageous than other treatment modalities in acute cholecystitis cases in experienced centers.

Keywords: Acute Cholecystitis, Treatment, Cholecystectomy

Presentation ID/Sunum No= 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Mezenter İskemi Nedeniyle Cerrahi Tedavi Uygulanan Hastalarda Mortalite ile İlişkili Faktörlerin Analizi

Dr. Fatih Dal [1] , Dr. Uğur Topal [1]

[1]*Erciyes Üniversitesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı*

Özet

Amaç Bu çalışmada kliniğimizde akut mezenter iskemi tanısıyla cerrahi tedavi uygulanan hastalardaki mortalite ile ilişkili faktörleri incelmeyi amaçladık. Yöntem Kliniğimizde 2014-2020 yılları arasında akut mezenter iskemi nedeniyle cerrahi tedavi uygulanan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastalar postoperatif mortalite gelişip gelişmemesine göre .Grup 1 (mortalite var) Grup 2 (mortalite yok) olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Gruplarda mortaliteyle ilişkili olabilecek faktörler retrospektif olarak analiz edildi. Bulgular Çalışmamıza 176 hasta katıldı. Grup1:108; Grup:2; 68 hastadan oluşuyordu. Gruplarda cinsiyet dağılımı (p:0,216) ve yaş ortalaması benzerdi (68 vs 67 p:0,477). Labrotuvar parametreleri (p>0,005) benzerdi. Charlson komorbidite indeksinin skorunun 3-4 olması Grup 1 de yüksekti (%82,4 vs 66,2 p:0,048). Geçirilmiş abdominal cerrahi varlığı (%15,7 vs %13,2 p:0,648), antikoagülan kullanım öyküsü (%20,4 vs %8,8 p:0,226), fizik muayenede yaygın hassasiyet varlığı (%62 vs %63,2 p:0,873), görüntülemede serbest sıvı (p:0,316) ve serbest hava (p:0,591) varlığı benzerdi. Sonuç Akut Mezenter İskemi gelişen görüntüleme yöntemleri ve laboratuvar tetkiklerine rağmen halen yüksek mortaliteye sahiptir.Mortalite gelişecekbilecek hastaları operasyon öncesi tahmin etmek zordur. Çalışmamızda komorbite indeksi dışındaki parametreler mortalite ile ilişkili değildi. Komorbidite indeksleri yüksek hastaların perioperatif ve postoperatif bakımlarında daha dikkatli olunması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mortalite, Mezenterovasküler Olay, Prognoz

Analysis of Mortality-Related Factors in Patients Undergoing Surgical Treatment for Acute Mesenteric Ischemia

Abstract

Purpose In this study, we aimed to examine the factors associated with mortality in patients who underwent surgical treatment with diagnosis of acute mesenteric ischemia in our clinic. Method Patients who underwent surgical treatment due to acute mesenteric ischemia between years of 2014 and 2020 in our clinic were included in the study. The patients were divided into two groups according to whether postoperative mortality has developed or not as being Group1 (with mortality) and Group2 (no mortality). Factors that may be associated with mortality in the groups were analyzed retrospectively. Results 176 patients participated in our study. Group1 constituted of 108 patients and Group:2 constituted of 68 patients. Gender distribution (p:0.216) and mean age in the groups were

similar (68 vs 67 p:0.477). Laboratory parameters (p>0.005) were similar. The score of the Charlson comorbidity index of 3-4 was high in Group 1 (%82,4 vs 66,2 p:0,048). Presence of previous abdominal surgery (15.7% vs 13.2% p:0.648), history of anticoagulant use (20.4% vs 8.8% p:0.226), presence of diffuse sensitivity in physical examination (62% vs 63.2% p:0.873), free fluid (p:0.316) and free air (p:0.591) on imaging were similar. Conclusion Acute Mesenteric Ischemia still has a high mortality rate despite developing imaging methods and laboratory tests. It is difficult to predict the patients who may develop mortality before the operation. In our study, parameters other than the comorbidity index were not associated with mortality. More attention should be paid in relation to perioperative and postoperative care of patients with high comorbidity indexes.

Keywords: Mortality, Mesenteric Vascular Event, Prognosis

Presentation ID/Sunum No= 106

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Tonsillit Sonrası Gelişen Faringeal Ödemin Nadir Görülen Birlikteliğinde Zor Havayolu Yönetimi: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Hakan Aygün[1]

[1]*İzmir Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

GİRİŞ: Akut tonsillit viral veya bakteriyel nedenlere bağlı gelişen tonsil dokusunun akut enfeksiyonudur. Erişkin yaşlarda görülme sıklığı %5-10' dur. Akut tonsillit sonrası farİngeal ödem nadir karşılaşılan bir komplikasyondur. Literatürde az görülen bu kombinasyonun neden olduğu zor havayolu yönetimini sunmayı amaçladık. OLGU: Bilinen hipertansiyon dışında kronik hastalığı olmayan 62 yaşında kadın hasta; boğaz ağrısı, ateş şikayeti ile acil servise başvurdu. Fizik muayenesinde ağız açıklığı kısıtlı, tonsilleri hipertrofik ve hiperemikti. Servise yatırılan hasta uygun antibiotik tedavisine rağmen 3 gün sonra solunum sıkıntısı gelişmesi üzerine kulak burun boğaz hekimi tarafından trakeotomi açılması planlandı. Preanestezik bakıda ağız açıklığı kısıtlı, tonsiller hipertrofik ve hiperemik, faringeal bölgede ödem, Mallampati evre 4, tiromental mesafe 6 cm, sternomental mesafe 12 cm, ASA IIE olarak değerlendirilen hastaya 5 dakika %100 oksijen ile preoksijenizasyon uygulandıktan sonra 2 mg/kg Propofol, 1 mcg/kg Fentanil, 1 mg/kg metilprednisolon ve 1 mg/kg lidokain ile anestezi indüksiyonu uygulandı. Hastanın maske ile ventilasyonunun zor olması üzerine iki kişi ile solutmaya geçildi. Tecrübeli bir anestezi uzmanı tarafından videolaringoskop ile üç kez seri entübasyon denendi. Cormack-Lehane evre 4 olan hastanın hipertrofik tonsiller ile faringeal dokuların ödemli ve frajil olması nedeniyle bleyd travmasına bağlı sızıntı şeklinde kanaması oldu. Entübe edilemeyen hastaya operasyon odasında hazır bekleyen cerrahi ekip tarafından trakeotomi açılarak post anestezik bakım ünitesine alındı. Tedavi sonrası ödemi azalan hastanın postoperatif 5.gün Mallampati evresi 2 olarak değerlendirildi. SONUÇ: Akut tonsillitin nadir bir komplikasyonu olan faringeal ödem ayaktan gelen hastaların preanestezik bakısında görülmeyebilir. Tonsillektomi geçirecek hastaların operasyon sabahı ağız içi bakılarının tekrarlanması ile faringeal ödemin farkedilmesi olası zor ventilasyon ve zor entübasyon için fikir vereceği ve bu sayede zor havayolu hazırlığının daha kapsamlı yapılabileceği kanısındayız. Herhangi bir nedenle zor entübasyon ile karşılaşma ihtimali %1,5-20, zor ventilasyon ise %2-3'dür. Her anestezistin kliniğinde bulunan ekipmanlar doğrultusunda zor havayolu algoritmasının basamaklarına önceden hazırlıklı olmasının önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Akut Tonsillit, Faringeal Ödem, Zor Havayolu

Presentation ID/Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Alt Pol Böbrek Taşı Nedeniyle Perkütan Nefrolitotomi Uygulanan Hastalarda Alt Pol Akses ile Orta Pol Aksesin Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Dr. Abdullah Erdoğan[1]

[1]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Tıp Fakültesi, Üroloji Ana Bilim Dalı*
**Corresponding Author: Abdullah Erdoğan*

Özet

Giriş: Böbrek taşı en sık görülen ürolojik problemlerdendir. Çalışmamızda alt pol taşı nedeniyle Perkütan Nefrolitotomi (PNL) uygulanan hastalarda alt pol akses (APA) ile orta pol aksesin (OPA) etkinlik ve sonuçlarını karşılaştırmayı amaçladık. Materyal-Metod: Kliniğimize Ocak 2010 ile Aralık 2020 tarihleri arasında izole alt pol böbrek taşı ile başvuran ve APA veya OPA ile PNL uygulanan hastalar retrosepktif olarak incelendi. Hastalar operasyon öncesi, operasyon sırasındaki ve post operatif verileri açısından karşılaştırıldı. Operasyon başarısı opak taşlar için direk üriner sistem grafisi ile non opak taşlar için ultrasonografi ve bilgisayarlı tomografi ile değerlendirildi. $p<0.005$ anlamlı kabul edildi. Bulgular: Çalışma kriterlerini karşılayan ve alt pol taşı için PNL uygulanan toplam 125 hasta çalışmaya dahil edildi. 80 hastaya APA, 45 hastaya OPA ile PNL uygulandı. İki grup arasında yaş, cinsiyet, taşın tarafı, vücut kitle indeksi, taş boyutu, skopi süresi ve tam taşsızlık sağlanması açısından fark bulunmadı. Operasyon süresi APA grubunda anlamlı olarak daha yüksek bulundu ($p=0.032$). APA grubunda 12 hastada (%15), OPA grubunda ise 3 hastada (%6) ek akses gerçekleştirildi. Aradaki fark istatiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0.020$). Modifiye Clavien sınıflamasına göre değerlendirilen komplikasyonlar ve kan transfüzyon oranları açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmadı. Hemoglobin seviyesindeki düşme OPA grubunda anlamlı olarak daha az bulundu ($p=0.042$). Sonuç: Alt pol böbrek taşlarına yaklaşımda OPA ile uygulanan PNL girişimi APA kadar başarılı olmakla birlikte daha az ek akses gerektirmesi, daha kısa operasyon süresi ve daha az hemoglobin düşüşü ve benzer komplikasyon oranları nedeniyle uygun olan vakalarda önerilebilir. Sonuçlarımızın daha fazla hastayı içeren prospektif randomize çalışmalarla desteklenmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Alt Pol Böbrek Taşı, Alt Pol Akses, Orta Pol Akses, Perkütan Nefrolitotomi

Presentation ID/Sunum No= 239

Oral Presentation / Sözlü Sunum

An Extremely Rare Cardıac Tumor: Hıbernoma of Rıght Atrıum, Detected Incıdentally Durıng Aortıc Valve Replacement Surgery

Asst. Prof. Dr. Uguray Payam Hacısalıhoglu[1]

[1]*İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Gaziosmanpaşa Hastanesi, Patoloji Bölümü*
**Corresponding author: UGURAY PAYAM HACISALIHOGLU*

Özet

Amaç: Hibernom embriyolojik kahverengi yağ dokusundan kaynaklanan çok nadir bir benign yumuşak doku tümörüdür. Yumuşak doku tümörleri arasında seyrek olarak görülmesinin yanı sıra, kalp tutulumu oldukça nadirdir. Gereç ve Yöntemler: Bu yazıda iskemik kalp hastalığı nedeniyle Aort Kapak Replasmanı (AVR) ve Koroner Arter Bypass Greft (CABG) ameliyatı geçiren, intraoperatif insidental sağ atriyal kitle bulgusu olan ve çok nadir bir kalp tümörü olan hibernom histopatolojik tanısını alan bir kadın hastayı sunmaktayız. Olgu sunumu: Yetmiş beş yaşında kadın hasta, kardiyoloji polikliniğimize nefes darlığı ve göğüs ağrısı şikayetleri ile başvurdu. Ekokardiyografide kalsifik aort kapağı stenozu saptandı. Herhangi bir tümöral lezyon izlenmedi. Hastanın ejeksiyon fraksiyonu % 60 idi. Sol atriyum geniş, sol ventrikül hipertrofikti. Hastaya AVR prosedürü uygulandı. Operasyon sırasında cerrah palpasyonla interatriyal septumda, superior vena kavaya komşu sert bir kitle saptadı. Kitle kısmen rezeke edildi ve patoloji departmanına gönderildi. Makroskopik incelemede, kesit yüzeyi koyu, kirli-sarı renkli, elastik kıvamlı bir tümöral lezyon dikkati çekti. Mikroskopik olarak, santral nükleusa ve eozinofilik granüllü multivaküoler sitoplazmaya sahip hücrelerden oluşan, matür miyositler içinde yerleşen bir tümör izlendi. Tümörde berrak sitoplazmaya sahip seyrek matür adipositler de görüldü. Bu histomorfolojik bulgularla hastaya "hibernom" tanısı konuldu. Tartışma: Hibernom embriyolojik kahverengi adipöz dokudan köken alan, çok nadir bir benign yumuşak doku tümörüdür. Tümörün en sık lokalizasyonları kahverengi yağ dokusu içerebilen omuz, uyluk, boyun, interskapüler bölge, koltuk altı, arka batın duvarı, böbrek komşuluğu retroperiton ve adrenal bezlerdir. Kardiyak tümörlerden lipom,% 0.9'luk insidansla nadir görülen bir tümördür. Kardiyak hibernom ise oldukça nadirdir. İngiliz literatüründe sadece 3 olgu sunumu olarak yayınlanmıştır. Sonuç: Primer kardiyak tümörler, nadir neoplazilerdir. Semptomatik olabilirler ve manyetik rezonans incelemesi ile saptanabilirler ya da kardiyak operasyonlar sırasında insidental olarak izlenebilirler. Son derece nadir bir tümör olmasına rağmen hibernom, kardiyak tümör saptanan hastalarda ayırıcı tanıda yer almalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hibernom, Kardiyak, Tümör, İmmatür, Adipoz, Doku, Atriyum

An Extremely Rare Cardiac Tumor: Hibernoma of Right Atrium, Detected Incidentally During Aortic Valve Replacement Surgery

Abstract

Aim: Hibernoma is a very rare, benign soft tissue tumor originating from embryological brown adipose tissue. Besides its rarity among soft tissue tumors, cardiac involvement is extremely rare. Material and Methods: In this article we present a 75 year old female patient who underwent Aortic Valve Replacement (AVR) and coronary artery by-pass greft (CABG) surgery for ischaemic heart disease and had an intraoperative incidental finding of a right atrial mass which had the histopathological diagnosis of a hibernoma. Case presentation: A 75 year old female patient presented at our cardiology outpatient clinic with symptoms of dyspnea and chest pain. Ecocardiography revealed calcific aortic valve stenosis. Ejection fraction of the patient was 60%. Left atrium was dilated, left ventricle was hypertrophic. The patient underwent AVR procedure. The surgeon detected a firm mass in the interatrial septum adjacent to the superior vena cava, upon palpation. The mass was partially resected. Macroscopic examination revealed a tumor with elastic consistency with a dirty-yellow color. Microscopy revealed a tumor composed of cells with centrally located nuclei, multivacuolated cytoplasm with eosinophylic granules. Scattered mature adipocytes were also observed. The patient had the diagnosis of a “hibernoma”. Discussion: Hibernoma is a very rare benign soft tissue tumor, originating from embryological brown adipose tissue. The most common localizations of the tumor are shoulder, thigh, neck, interscapular region, axilla, posterior abdominal wall, retroperitoneum neighboring kidney and adrenal glands. Among cardiac tumors, lipoma is a rare tumor with the incidence of 0.9%. Cardiac hibernoma is extremely rare. Only 3 case reports have been published in the English literature. Conclusion: Primary cardiac tumors are rare neoplasms. They can be symptomatic, detected by magnetic resonance imaging or can be an incidental finding during cardiac operations. Although it is an extremely rare tumor, hibernoma should be included in the differential diagnosis in patients with cardiac tumors.

Keywords: Hibernoma, Cardiac, Tumor, İmmature, Adipose, Tissue, Atrium

Presentation ID/Sunum No= 472

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Art in Cardioneurology

Goran Krstacic[1,2,4,5], Antonija Krstacic[1,3,5]

[1]University J.J. Strossmayer, Osijek, Faculty for Dental Medicine and Health; School of Medicine,Osijek, Croatia
0000-0003-0427-7229
[2]Institute for Cardiovascular Prevention and Rehabilitation, Zagreb, Croatia
[3]University Hospital Center "Sestre Milosrdnice", Zagreb, Croatia
0000-0001-6932-5215
[4] Libertas International University, Zagreb, Croatia
[5]University of Applied Health Sciences, Zagreb, Croatia
**Corresponding author: Prof. Goran Krstacic, MD, PhD; gkrstacic@gmail.com*

Abstract

If we are talking about continuous communication between the brain and the heart, then the influence of art in cardiology is also indispensable. What are the experiences in the world with regard to the application of art in the rehabilitation of cardiac patients? How can art be applied as a method in the rehabilitation of cardiac patients? Can we inherit the application of some artistic methods not only in cardiovascular or neurological rehabilitation, but also expand it with some new, especially holistic methods, which in turn contain art in themselves. Chromotherapy has been a well-known treatment for centuries and has recently been rediscovered. The colors most commonly used (red, green, blue, orange, and yellow) stimulate the soul and psyche. The importance of chromotherapy was also pointed out by Dr. John Ott, who said, "Light is a food-like food - the wrong type will make us sick, and the right one will keep us healthy." The existence of every living being depends on light. Scientific research has clearly shown that all matter, including every cell in our body, consists of energy and that every cell in the body emits light. Color flows through us, it is an active force and has a huge impact on our mind and body. In addition to allowing us to see, light also enters the body through our skin and regulates many vital functions of our body through neurotransmitters. Every cell, organ, muscle or nerve in the body has a certain level of vibration. Each color also has its own frequency and vibration. Therefore, light of certain colors can have a therapeutic function by keeping the organism in a state of biological balance. On the other hand, Music Therapy or melotherapy is a way of music therapy in which musical sound is used to achieve a better physical, spiritual, social or emotional state of a person, without targeted development of personal musical singing or playing skills. Music therapy is an officially recognized paramedical or holistic discipline. Music therapy has been known since ancient times, developed mainly in the second part of the XX century, modern music therapy includes ethnomusicology, aesthetics and psychology of music. Music therapy acts directly on the autonomic nervous system, is intended for everyone, non-basic about intelligence, reduces anxiety and stress, strengthens the mechanisms of coping with the disease. Music therapy, considered by some authors to be even a young medical discipline over the centuries, has used a variety of instruments to treat illness and revive the spirit. Pythagoras believed that music could significantly contribute to human health, and he called the process of healing music "purification". He was the first founder of a school that dealt with the study of the effect of music, ie rhythm, on human passions, and he called music that had

a positive influence on man the "music of the spheres". He believed that with the help of music, both body and mind could be purified. That music has healing powers was also considered in ancient China. Music therapy as a form of expressive art therapy, which uses music to improve and maintain the physical, psychological and sociological well-being of an individual, includes a wide range of activities, such as listening to music, singing, playing a musical instrument, writing songs, etc. Modern evidence-based music therapy practice emphasizes the importance of the patient's choice of music that ensures the most effective treatment, and the application of music therapy is primarily aimed at calming, relieving and reducing stress and anxiety and improving mood. Systematic and targeted application of music is an effective psychological intervention whose effects are also reflected in physiological outcomes such as lowering blood pressure and heart rate. These effects are attributed to brain and autonomic nervous system activity, but the relationship between musical features and autonomic nervous system activity is not yet fully clear.

Keywords: Art, Chromotherapy, Musictherapy

Presentation ID/Sunum No= 440

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Arteriovenöz Fistül Komplikasyonlarının Yönetimi ve Sekonder Fistül Seçenekleri

Assoc. Prof. Dr. Yüksel Dereli[1]

[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Kalp ve Damar Cerrahisi AD.*

Özet

Bu çalışmada, hemodiyaliz hastalarında görülen arteriovenöz fistül komplikasyonlarının yönetimi ve sekonder arteriovenöz fistül seçenekleri analiz edildi. Son dönem böbrek yetmezliği hastaları için en önemli renal replasman tedavisi yöntemi hemodiyalizdir. Hemodiyalizin idame ettirilebilmesi için ise bir damar yoluna ihtiyaç vardır ve kalıcı vasküler erişim büyük oranda arteriovenöz fistüller ile sağlanmaktadır. Oluşturulan fistüllerde sürekli kullanım, intimal hiperplazi ve enfeksiyon gibi sebeplerle çeşitli komplikasyonlar gelişmekte ve sonuçta fistül işlevsiz hale gelmektedir. Arteriovenöz fistüllerde kanama, tromboz, düşük veya yüksek debi, arteriyel steal sendromu, venöz hipertansiyon, anevrizma gelişimi, enfeksiyon ve kalp yetmezliği gibi komplikasyonlar gelişebilir. Komplikasyon gelişmesini önlemek veya en aza indirmek için peroperatif dönemde ve fistülün kullanımı esnasında dikkat edilmesi gereken hususlar ve alınması gereken bazı önlemler vardır. Arteriovenöz fistül komplikasyonlarının yönetiminde primer hedef fistülün korunması olmalıdır. Eğer bu mümkün değilse sekonder fistül seçenekleri için planlanma yapılmalıdır. Arteriovenöz fistülde komplikasyon gelişmesini ve işlev kaybını önlemek için hasta, nefrolog, vasküler cerrah ve diyaliz hemşiresi arasında iyi bir koordinasyon ve takım çalışması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Arterio Venöz Fistül, Hemodiyaliz, Komplikasyon.

Management of Arteriovenous Fistule Complications and Secondary Fistule Options

Abstract

In this study, management of arteriovenous fistula complications seen in hemodialysis patients and secondary arteriovenous fistula options were analyzed. Hemodialysis is the most important method of renal replacement therapy for patients with end stage renal disease. In order to maintain hemodialysis, a vascular access is required and permanent vascular access is mostly provided by arteriovenous fistulas. In fistulas created, various complications develop due to reasons such as continuous use, intimal hyperplasia and infection, and as a result, the fistula becomes dysfunctional. Complications such as bleeding, thrombosis, low or high flow rate, arterial steal syndrome, venous hypertension, aneurysm, infection and heart failure may develop in arteriovenous fistulas. In order to prevent or minimize the development of complications, there are some points to be considered and some precautions to be taken during the peroperative period and during the use of the fistula. The primary goal in the management of arteriovenous fistula complications should be to preserve the fistula. If this

is not possible, planning should be made for secondary fistula options. To prevent complications and loss of function in arteriovenous fistula a good coordination and teamwork is required between the patient, nephrologist, vascular surgeon and dialysis nurse.

Keywords: Arterio Venous Fistula, Hemodialysis, Complication.

Presentation ID/Sunum No= 381

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Aşil Tendon Rüptürü Tedavisinde Uygulanan Açık ve Mini Açık Cerrahi Tekniklerinin Karşılaştırılması

Dr. Gürkan Gümüşsuyu[1]

[1]*İstinye Üniversitesi*

Özet

AMAÇ Bu araştırmanın amacı aşil tendon rüptürü tedavisinde uygulanan açık cerrahi yöntemlerden Kessler sütürü ve plantaris ile takviye edilen tamirin , Krakow sütürü ile tamir ve mini açık tamir ile sonuçlarının karşılaştırılmasıdır. YÖNTEM 2016-2019 tarihleri arasında tek taraflı aşil tendon yaralanması olan üç farklı cerrahi teknikle tedavi edilen ek hastalığı bulunmayan 60 hasta çalışmaya dahil edildi ve retrospektif olarak sonuçlar incelendi. Tendonun açık cerrahi uygulanarak Krakow sütürü ile tamir edildiği grup Grup Krakow (GKR), tendonun açık cerrahi uygulanarak Kessler sütürü ve plantaris takviyesi ile tamir edildiği grup Grup Kessler (GKS) ve tendonun mini açık yöntemle tamir edildiği grup Grup Mini Açık (GMA) olarak isimlendirilerek hastalardan üç farklı grup oluşturuldu . Hastaların tümü ameliyat sonrası kısa bacak alçı ile takip edildi. Kısa bacak alçı üçüncü haftada çıkartılarak aşil botuna geçildi ve en az 8 hafta aşil botu kullanıldı. Gruplar arası hastaların demografik verileri (yaş, cinsiyet, taraf, VKİ), insizyon boyutu, tendon rüptürünün yeri, cerrahi süre, hastane yatış süresi, komplikasyonlar, işe ve spora dönüş süreleri karşılaştırıldı. Ayrıca karşı taraf sağlıklı ayak bileği ile ameliyatlı taraf ROM, American Orthopaedic Foot and Ankle Society (AOFAS) skorları karşılaştırıldı. GKR grupta yaş ortalaması 39 (29-58) , vücut kütle indeksi (VKİ) 27.4 kg/m² (23-29) olan 25 hasta (1Kadın, 24 Erkek) , GKS grupta yaş ortalaması 41 (32-59) , VKİ 24.7 kg/m² (19-31) olan 19 hasta (1Kadın, 18 Erkek) , MA grupta yaş ortalaması 40.3 olan (36-47) VKİ 25.8 kg/ m² (23-30) 16 hasta (2Kadın,14Erkek) mevcuttu ve değerler arasında anlamlı fark elde edilmedi ($p>0.05$). BULGULAR GKR'de cerrahi süre ortalaması 55 (40-60) dakika, GKS' de 57 (45-65) , GMA'da ise 40 (25-50) dakika olarak saptandı ve GMA grubunda süre anlamlı olarak kısa olarak bulundu ($p<0.05$). Her üç grubun cerrahi insizyonları karşılaştırıldığında GKR de ortalama 11 cm (9-14) , GKS de ortalama 12 cm (10-15) ve GMA da 2 cm (2-3) olarak saptandı ($p<0.05$). İşe dönüş ve spora dönüş GKR de sırasıyla ortalama 12 hafta (8-20), 38 hafta (25-52) GKS de ortalama 11 hafta (4-18) , ortalama 37 hafta (24-48), GMA'da10 hafta (8-20) ve 40 hafta (24-52) olarak saptandı ve anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). ÇIKARIMLAR GKR, GKS ve GMA grup ayak bileği dorsifleksion ve plantar fleksiyonları sağlam taraflarla kaşılaştırıldığında gruplar arasında anlamlı fark gözlenmedi ($p>0.05$). AOFAS skorları sırasıyla GKR de 98 (96-100), GKS de 98 (96-100) ve GMA 96 (90-100) arasında üç grup arasında anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). Aşil tendon rüptürü cerrahi tedavisinde açık ve mini açık cerrahi yöntem de başarılı sonuçlar vermiştir. Hastanın risk faktörleri cerrahın tecrübesi göz önünde tutularak yöntem belirlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Aşil Tendon Rüptürü, Mini Açık Cerrahi, Ayak ve Ayak Bileği

Presentation ID/Sunum No= 94

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Atipik Lokalizasyonda Kist Hidatik Olgusu

Dr. Kayhan Özdemir[1] , Asst. Prof. Dr. Zülfü Bayhan[1]

[1]Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Kist hidatik hastalığı ülkemizde endemik olarak görülmekte ve sıklıkla karaciğer ve akciğerde yerleşmektedir. Yumuşak doku, kas içi, cilt altı ve batın içi serbest yerleşimi nadirdir. Bu olgu sunumumuzda cilt altında ve karaciğerde birer adet kist hidatik lezyonu bulunan vakamızdan cilt altı kist tamamen çıkarıldı. Ameliyat sahası dışında açılan kistin germinatif membranı görüldü ve kist hidatik tanısı histopatolojik inceleme sonucu konuldu. Kist hidatiğin ülkemizde endemik olduğu göz önünde bulundurulursa batın içi kitleler değerlendirilirken nadir de olsa ön tanıda özellikle akılda tutulmalıdır. Olgu sunumu : 41 yaşında erkek hasta aralıklı karın alt kadranlarda şikayetiyle tarafımıza başvurdu. Özgeçmişinde karaciğer kist hidatik nedenli operasyon öyküsü mevcuttu.Hastanın fizik muayenesinde abdomende herhangi bir kitle veya hassasiyet saptanmadı. Hemogram ve biyokimyasal testlerde özellik saptanmadı.Abdomen bilgisayarlı tomografide 7x4 cm çaplarında kistik komponentte lezyon saptandı.Ön planda mezenterik kist düşünüldü.Yaklaşık 10 yıldır değişik türlerde köpek besleme öyküsü mevcut hastada yine yapılan ek görüntülemelerden üst batın MR'da da tomografi bulgularını destekleyecek özellikleri saptanmasını takiben yapılan eksplorasyonda kitle perfore edilmeden çıkarıldı. Sonuç : Kist hidatik hastalığının endemik olarak görüldüğü bölgelerde, karaciğer ve akciğer dışında hastalığın birçok anatomik bölgede görülebileceği bilinmeli, batın içi insidental kitle saptanmış hastalarda da ayırıcı tanıda kist hidatik akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Insidental, İntraabdominal Kitle, Kist Hidatik

Presentation ID/Sunum No= 185

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ayak Bileği Travmalarında Direkt Grafide Tespit Edilemeyen Kırıklar

Dr. Muhammed Taha Demir[1]

[1]*Atlas Üniversitesi, Medicine Hospital*

Özet

AMAÇ Ayak bileği travmaları (ABT) sık görülen kas ve iskelet sistemi yaralanmalarındandır. Fizik muayene sonrası kırık şüphesinde ilk yapılan tetkik direkt grafidir. Fakat nondeplase kırıklar direkt grafilerde saptanamayabilir. Bu çalışmanın amacı ABT geçiren hastalarda direk grafide saptanamayan nondeplase kırıkların nadir görülen bir durum olmadığını göstermektir. YÖNTEM Ocak 2017- Ocak 2020 tarihleri arasında toplam 423 ABT ile acil merkezimize başvurmuş hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Bu hastaların 382'sine Ottawa Ayak ve Ayak Bileği Kuralları (OAR) göz önünde bulundurularak direkt grafi çekildi (10). ABT sonrası direkt röntgende kırık saptanamayan hastalarda semptomların aşırı veya persistan olmasından dolayı patoloji düşünülerek travma günü veya ilk kontrollerinde kemik, ligament, tendon, kıkırdak hasarını değerlendirmeleri için Manyetik Rezonans Görüntüleme ve Bilgisayarlı Tomografi istenildi. BULGULAR ABT sonrası direkt grafi çekilen 382 hastanın 94'ünde (%24.6) kırık saptanarak tedavileri uygulandı. 165 hastada direkt grafide bulgu saptanmadı fakat patoloji şüphesi ile ileri tetkik olarak MRG tetkiki yapıldı. Bunların 36'sında (%9.4) nondeplese kırık tespit edildi. Bu kırıkların 6'sı talus, 5'i kalkaneus, 13'ü lateral malleol, 5'i medial malleol, 2'si posterior malleol, 3'ü 5. metatars, 2'si navikula'da olarak görüldü. SONUÇ ABT sonrası direkt grafide saptanamayan kırıklar (%9.4) nadir değildir. Teşhis konulamamış nondeplase kırıklar ekstremiteye yük verilmesiyle deplase kırığa dönüşebilir, öngörülen tedavi süresi uzayabilir. ABT sonrası ilk değerlendirmede direkt grafi çekilmiş fakat herhangi bir kırık saptanmamış hastalarda geçmeyen şikayetlerde nondeplase kırık olabileceği her zaman akılda tutulmalı ve ileri tetkik yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akut Ayak Bileği Burkulmaları, Nondeplase Kırık

Presentation ID/Sunum No= 206

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bacakta Ağrısız Şişlikle Karakterize Derin Ven Trombozu

Dr. Mehmet Atay[1]

[1]*Bahçelievler Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş Derin ven trombozu görülme sıklığı her 10000 kişide 5-20 hasta arasında değişmektedir.Akut dönemde ilk olarak ağrı başlar ve şişlik daha sonra gelişir.Ağrı kramp tarzındadır ve genellikle hastaların homans bulgusu pozitiftir.Kliniğimize bacağında hiç ağrı olmayan ancak bir haftadır şişlik yakınması ile başvuran hastaya yaklaşımımızı sunduk. Olgu Sunumu 8 gündür sol bacakta şişlik şikayeti düzelmeyen hasta kliniğimize başvurdu.Muayenesinde homans bulgusu negatifti ve bacakta ciddi çap artışı vardı.Venöz renkli doppler ultrasonografi(RDUS) yapıldı.Eksternal iliak venden(EİV) ve yüzeyel femoral veni(YFV) de içine alacak şekilde venöz akıma izin vermeyen ekojen trombüs materyali görüldü.Akut DVT tanısıyla hastaya enoksaparin başlandı.Venografi planlandı.Sağ bacaktan inferior vena kava içerisine filtre yerleştirildikten sonra karşı bacakta popliteal vene sheat yerleştirildi. 1cc heparini takiben görüntüleme alındı.YFV distalinde yer yer kronik yapılaşmalar görülse de proksimalinde ve EİV'de akut trombüs mevcuttu.Lezyon üzerine 10mg acytlse verildi.Reolitik trombektomi ve aspirasyon yapıldı.Daha sonra delikli kateter yardımı ile lezyon üzerine 24 saat fibrinojen ve aPTT takibi yapılarak trombolitik uygulandı.İşlem sonrası görüntü alındı.Açıklık sağlandı. Hastaya varfarin başlandı.INR takibi ile varis çorabı verildi.Taburcu edildi.Kontrollerinde hastada bacak çapında azalma görüldü. Tartışma DVT hastalarının başvuru şikayeti kliniğimize genellikle ağrı olmakla birlikte akut dönemdeki takip ettiğimiz tüm hastalarda homans bulgusu pozitifti.Özellikle proksimal DVT hastalarında venöz basınç artışına bağlı olarak hastalarda şiddetli ağrı ve gode bırakan ödem görülmektedir.Semptomatik proksimal DVT hastalarının yaklaşık yarısında sessiz PE görülmesine rağmen %10'unda semptomatik PE görülebilmektedir.Genel popülasyonda yılda %0,02-0,2 oranında görülen DVT'de pulmoner emboliye(PE) bağlı ölüm oranı %1-8 gibi azımsanmayacak rakamlarda karşımıza çıkmaktadır.Takip edilen olguların neredeyse yarıya yakınında post-trombotik sendrom gelişebilmekte ve %4 hastada pulmoner hipertansiyon görülebilmektedir.Tedavi edilmezse ciddi mortalite ve morbidite sebeplerinden olan DVT'de tanıda klinikle birlikte RDUS yeterli olmaktadır.Ayrıca tanıda bilgisayarlı tomografi, manyetik rezonans ve venografi de kullanılmaktadır. Bacak şişliğinin etiyolojisi araştırılırken hastanın ağrı ve homans semptomu olsun veya olmasın DVT olgularında erken ve doğru tedavi başlanması adına mutlaka RDUS ile değerlendirilmesi kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Derin Ven Trombozu, Posttrombotik Sendrom, Asemptomatik

Deep Vein Thrombosis Characterized by Painless Swelling in the Leg

Abstract

Introduction The incidence of deep vein thrombosis varies between 5-20 patients per 10000 people.In the acute period, pain begins first and swelling develops later.The pain is in the form of a cramp and the patients usually have a positive homans sign.We presented our approach to a patient who was admitted to our clinic with a complaint of swelling for a week, but who had no pain in the leg. Case Report The patient, whose complaint of swelling in the left leg did not improve for 8 days,was admitted to our clinic.Homans sign was negative and there was a serious increase in the leg diameter.Venous color doppler ultrasonography(RDUS) was performed.An echogenic thrombus material,which does not allow venous flow, including the external iliac vein(EIV) and the superficial femoral vein (YFV),was seen.Venography was planned.After the filter was placed into the inferior vena cava from the right leg, the popliteal vein sheat was placed in the opposite leg.Imaging was taken following 1cc heparin.Although chronic formations were seen in the distal of the YFV,there was acute thrombus in its proximal and EIV.10 mg of acytlse was given on the lesion. Rheolytic thrombectomy and aspiration were performed.Then,fibrinogen and aPTT were followed on the lesion for 24 hours with the help of an infusion catheter and thrombolytic was applied.Warfarin was initiated to the patient.He was given varicose stockings with INR follow-up.He was discharged.A decrease in leg diameter was observed in the patient at controls. Discussion Especially in proximal DVT patients, severe pain and pitting edema are seen in patients due to increased venous pressure.Although silent PE is seen in about half of symptomatic proximal DVT patients, symptomatic PE can occur in 10%.The mortality rate due to pulmonary embolism (PE) in DVT, which is seen at a rate of 0.02-0.2% per year in the general population, will not be underestimated as 1-8%.Post-thrombotic syndrome can develop in almost half of the cases at followed up, and pulmonary hypertension can be seen in 4% of the patients. In untreated DVT, which is the one of the causes of serious mortality and morbidity,it is sufficient to diagnose CDUS with the clinic. In addition, computed tomography, magnetic resonance and venography are also used in diagnosis. While investigating the etiology of leg swelling, we believe that the patient should be evaluated with CDUS in order to initiate early and correct treatment in DVT cases, whether or not there is pain and homans symptoms.

Keywords: Deep Vein Thrombosis, Postthrombotic Syndrom, Asymptomatic

Presentation ID/Sunum No= 244

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Barber's Disease: Interdigital Pilonidal Sinus of the Hand

Dr. Ali Cavit[1]

[1]*İstanbul Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Ali Cavit*

Abstract

Pilonidal sinus of the interdigital web space of the hand is a rare occupational disease that occurs in hairdressers. It develops as a result of short hair penetrating the interdigital spaces of the hand. This chronic inflammatory reaction causes fistulas, sinuses, and cysts. Surgical excision and healing by secondary intention, direct closure, graft or flap closure can be applied in the treatment. In this study, we present a case of bilateral interdigital pilonidal sinus developed in the hands of a male barber, and the result of treatment with excision and primary closure. A 29-year-old, right-handed male barber was referred to our out-patient department with bilateral chronic sinus of the hand on the second web for one and a half years. Physical examination reveals bilateral external openings on the second webs; a fluid with an unpleasant odor was coming from these openings. Palpation of the interdigital fold caused the discharge of seropurulent fluid. The patient was operated on under general anesthesia. The sinus and fistula tracts were totally excised, the chronic inflammatory tissue around the sinus tracts was also excised, and debridement and irrigation were performed; samples were sent for pathology and culture. When the fistula tract was opened, there were multiple hairs in it. The surgical defect was closed primarily. Immediately after the excision and drainage, the patient's complaints improved. No recurrence had occurred at his four-year follow-up, and he continued to work as a barber. In conclusion, barber's disease is a rare occupational disease which is usually resistant to antibiotics, and surgical excision is required. Moreover, prevention is the most effective method of treatment. It is important that people at risk follow a good hygiene routine; such as thoroughly cleaning and drying the area, wearing gloves, and removing any hair that may have penetrated the skin during work.

Keywords: Barber's Disease; İnterdigital Pilonidal Sinus; Hairdresser.

Presentation ID/Sunum No= 267

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Baş Ağrısının Nadir Görülen Bir Sebebi; Serebellar Kist Hidatik

Exp. Dr. Feride Fulya Ercan Coşkun[1] , Exp. Dr. Arda Kocataş[1]

[1]Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Feride Fulya Ercan Coşkun*

Özet

Kist hidatik (KH) ecinococcus granulosus larvasının sebep olduğu parazitik bir hastalıktır.KH genellikle karaciğer ve akciğer yerleşimli görülmektedir.Kafa içi yerleşim gösterebilmesi için larvanın hepatik-pulmoner filtrelerden penetre olarak dolaşımla beyne gelmesi gerekmektedir bu nedenle izole kranyal yerleşim nadirdir. İntrakranyal KH; genellikle supratentoryal, daha nadiren kavernöz sinüs, göz, pons ve serebellum yerleşimlidir.OLGU:9Yaşında kadın hasta; acil servisimize 1haftadır olan baş ağrısı, kusma şikayetleriyle başvurdu.Bilinen hastalığı yok.Bir haftadır başlayan, yataktan kalktığında çok şiddetli olup giderek azalan baş ağrısı, kusma nedeniyle başlanan semptomatik tedaviye rağmen şikayetleri azalmadığı için hastanemize başvurmuş.Vital bulguları, nörolojik muayenesi, rutin laboratuar testleri normaldi.Hastanın anamnezi kafa içi yer kaplayan oluşum açısından şüpheli olduğundan çekilen BT'sinde; Sol serebellar hemisferde 40x44mm, belirgin solid komponenti olmayan, beyin omurilik sıvısı dansitesinde, düzgün sınırlı kistik lezyon vardı.Kist; parankim dokusunda bası bulgularına yol açmış, ortahat yapılarında sağa doğru şifte neden olmuş, 4.ventrikülün bası altında kalmasına neden olmuştu.Kontrastlı MRI'da kontrast tutulumu göstermiyordu. Hastanın endemik bölgede yaşaması ve görülen kistik lezyonun özellikleri nedeniyle ayırıcı tanıyı pilositikastrositom ve KH olmak üzere ikiye indirgedikten sonra cerrahi tedavi amacıyla Beyin Cerrahisi Kliniği'ne devrettik.Operasyon sonrasında rüptüre edilmeden çıkarılan materyalin patolojik inceleme sonucunun KH olduğunu öğrendik.TARTIŞMA: İnsan; ecinococcus granulosus için tesadüfi konaktır, kontamine besinleri tüketmekle enfekte olurlar.Bağırsak duvarını delerek küçük bir ven veya lenfatik kanala giren onkosfer portal venle karaciğere taşınır. Burada tutunamayanlar sağ ventriküle ve akciğerlere ulaşır.Onkosferlerin büyük bir kısmı da akciğerlere yerleşir. Burada da tutunamayanlar, aort ile vücudun diğer birçok doku veya organına giderek yerleşir ve KH gelişme dönemi başlar.En sık karaciğer(%60- %75), ikinci sıklıkta akciğer tutulumu(%15-%30) görülür.İntrakranial KH'lerin %75'i çocuklarda görülür.Çocuklarda patent duktus arteriosus'un kapanmaması intrakranyal KH artışının nedeni olarak düşünülmektedir.Semptomlar, santral sinir sistemindeki lezyonun lokalizasyonuna-boyutuna bağlıdır.Temel tedavi yaklaşımı cerrahidir.Amaç kistin rüptüre olmadan çıkarılmasıdır.Nadir görülmesi ve tanıya giden yolun klinik şüpheden doğması nedeniyle olgumuzu sunulmaya değer bulduk.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Kafa İçi Yer Kaplayan Oluşum, Kafa İçi Basınç Artışı, Baş Ağrısı

Presentation ID/Sunum No= 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Benign Paroksismal Pozisyonel Vertigo Hastalarında Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesi

Dr. Kadir Şinasi Bulut[1] , Assoc. Prof. Dr. Fatih Gül[2] , Dr. Serkan Şerifler[3]

[1]Ankara Şehir Hastanesi KBB Kliniği
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi KBB Anabilim Dalı
[3]Düzce Atatürk Devlet Hastanesi KBB Kliniği

Özet

Baş dönmesi, yetişkin popülasyonda yaygın bir şikayettir. Baş dönmesi veya dengesizlikle ilgili sorunlar, yaş ilerledikçe daha da sık hale gelmektedir. Benign paroksismal pozisyonel vertigo (BPPV), vestibüler sistem kaynaklı baş dönmesinin en sık nedenidir. Baş dönmesi ve bozulmuş denge semptomları, Sağlıkla ilişkili yaşam kalitesi ile negatif olarak ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, baş dönmesi ile başvuran hastalarda sağlıkla ilişkili yaşam kalitesini araştırmak ve karşılaştırmaktır. Çalışma, üçüncü basamak hastanemizde yapılmış prospektif bir çalışmadır. Nisan 2019-Mart 2020 tarihleri arasında kulak burun boğaz polikliniğine başvuran 18 yaşından büyük baş dönmesi şikayeti olan hastalardan rastgele örnekleme ile seçilerek 93 kişi dahil edildi. Bütün hastaların demografik özellikleri, şikayetleri ve dixhall-pike yapılarak nistagmus ve baş dönmesi olup olmadığı kaydedildi. Çalışmaya dahil edilen her hasta için kısa form sağlık anketi(SF-36) doldurulmuştur. Çalışmamıza dahil edilen hastaların 55'i (%60) kadın 38'i (%40) erkek kişilerden oluşmaktadır. BPPV'li hastaların yaş ortalaması 47.5 yıl iken sadece baş dönmesi olan grubun ortlaması 51.1 yıldı. BPPV semptomları ve nistagmus olan (n = 9) hastaların ayrı ayrı alt grup analizleri, baş dönmesi olan grupla karşılaştırıldığında sonuçlar anlamlı bir farklılık yoktu. Bu nedenle, bu iki BPPV grubu birleştirildi ve daha fazla analiz için yalnızca BPPV olarak değerlendirildi. Yatakta dönerek baş dönmesi sorusuna sensitivitesi % 60 ve spesifitesi % 62 olarak bulunmuştur. Pozitif prediktif değeri %48 ve negatif prediktif değeri ise %72 olarak hesaplandı. BPPV grubunun sağlıkla ilişkili yaşam kalitesi baş dönmesi hissi olanlara göre daha düşük puanlara sahipti. Baş dönmesi ile ilgili sorunların yaşanması yaşlı vatandaşlar arasında yaygındır, burada BPPV, sağlıkla ilişkili yaşam kalitesi ve genel refahı etkileyebilecek tanınmayan bir baş dönmesi nedeni olabilir. BPPV yetişkinler arasında yaygın olduğundan ve repozisyon manevraları yoluyla potansiyel olarak iyileştirilebildiğinden test etmek ve tedavi etmek önemlidir. Yatakta dönerken baş dönmesi ile ilgili bilgiler, BPPV için artmış riski olan kişileri belirlemeye yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Vertigo, BPPV, Yaşam Kalitesi

Presentation ID/Sunum No= 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bening Over Kistlerinin Değerlendirilmesinde Ultrasonografik Ölçümlerim Cerrahi Gözlem Sonuçları ile Karşılaştırılması

Dr. Ayşegül Gülbahar[1] , Dr. Seda Akgün Kavırmacı[1]

[1]İKÇÜ Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Seda Akgün Kavurmacı*

Özet

Giriş: Over kistleri diğer bir adı ile yumurtalık kistleri kadın hayatının her döneminde karşımıza çıkabilmektedir. Ayırıcı tanıda en önemli noktalardan biri kitlenin kaynağını saptamaktır. Bu ayrımda transvajinal ultrasonografi ve virgo hastalarda abdominal ultrasonografi kullanımı önemli yer tutar. Ultrasonografi laparoskopi veya laparotomi öncesinde kitlenin doğası ve kaynağı hakkında önemli bilgiler verebilir. Bizim çalışmamızın amacı ise over kist tanısı alan hastalarda kadın hastalıkları ve doğum hekimleri tarafından poliklinikte yapılan ultrasonografi sonuçlarının, cerrahi bulgular ile korelasyonunu incelemektir. Materyal ve Metod: Çalışmamıza son 10 yıl içinde kliniğimizde over kist tanısı alan ve sonrasında ooferektomi veya kist eksizyonu yapılan hastalar retrospektif olarak incelenerek dahil edilmiştir. Hasta dosyalarından hastaların demografik bilgileri, hastanemiz jinekoloji polikliniğine başvuru sebepleri, polikliniğimizde yapılan ultrasonografi sonuçlarına ulaşılmıştır. Over kist öyküsü olan ve kliniğimizde opere edilen hastalar çalışmaya dahil edilmiş ve bu hastaların ameliyat notları incelenmiştir. Tüm analizler SPSS V22.0 yazılımı kullanılarak yapılmıştır. $p<0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Sonuç: Çalışmaya 103 hasta dahil edilmiştir. Hastaların yaş ortalamaları 36,27±10,65. Hastalardan 10(%9,7)'unda ultrasonografik olarak torsiyon bulgusu tesbit edilmiş ve acil operasyona alınmış bu hastalardan sadece 6(%60) tanesinde torsiyon olduğu gözlenmiştir. Hastaların ultrasonografik olarak kistik ölçümlerinin sonuçları ile cerrahi sırasında gözlenen ve ameliyet raporunda belirtilen kistik ölçüm sonuçları karşılaştırılmıştır. Cerrahi sırasından saptanan boyut ile ultrasonografi sonuçları arasında fark gözlenmemiştir. İstatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.0001$). Tartışma: Sonuç olarak ultrasonografik incelemenin doğruluğu, hasta ve cihaza ait nedenlerin olduğu gibi ultrasonografiyi yapan kişinin uygun görüntüleri elde etme ve bunları yorumlama konusundaki becerisine de bağlı olduğunu düşünmekteyiz. Bizim çalışmamızda ultrasonografik ölçümler ile cerrahi gözlem arasında hernekadar korelasyon olsa da, hasta sayısının fazla olduğu ve malignite tanısı olan hastalarında dahil edildiği prospektif çalışmaların daha etkili sonuçlar vereceği kanaatindeyiz. Zira imkanlar ve kişisel nedenlerden ötürü bazı farklılıkların önüne geçmek mümkün olmasa da bu gibi çalışmaların eğitim alanlarının durumunun ölçülmesin de hangi yolla bu eğitimlerin yapılacağının belirlenmesinde bize yardımcı olacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Over Kisti, Ultrasonografi, Torsiyon, Cerrahi

Comparison of Ultrasonographic Measurements With Surgical Observation Results in the Evaluation of Benign Ovarian Cysts

Abstract

Introduction: Ovarian cysts can appear at every stage in a women's life. One of the distinctive points for identification is the source of the mass. Trans-vaginal and abdominal, in virgin patients, ultrasound has an important role in distinction. Ultrasound can provide critical information about the nature of the mass before laparoscopy or laparotomy. The purpose of our study is to investigate the correlation between the ultrasound results, taken in our clinic, with the surgical findings for patients with an ovarian cyst diagnosis. Method: Patients that are diagnosed with ovarian cyst and operated for oophorectomy and cyst excision in the last 10 years have been retrospectively included in our study. Demographical information, reasons of application, ultrasound results, and surgery records have been gathered from clinical archives. All statistical analyses were performed by SPSS V22.0 and relations are accepted statistically significant when $p<0.05$. Results: One hundred and three patients have been included in the study. The average age of patients is 36,27±10,65. Based on ultrasound results, torsion has been detected in 10(%9,7) patients and urgently operated resulting in 6(%60) torsion-diagnosed patients. Cyst measurements that are recorded with ultrasound have been compared with surgery record cyst measurements and no difference was observed. Thus, this relation is found statistically significant($p<0.0001$). Discussion: As a result, we believe correctness of ultrasound results depends on the patient, ultrasound equipment, as well as, the ability of proper scanning and interpretation of the ultrasound. Although, there is a correlation between cyst measurements that are recorded with ultrasound and surgery record cyst measurements, we expect better results with a prospective study having an increased number of patients, which includes malign diagnosis. It may not be possible to overcome some differences due to individual and facility circumstances, yet, we believe, these types of studies can guide us in measuring the competency of training environment and deciding training methodology.

Keywords: Ovarian Cyst, Ultrasonography, Torsion, Surgery

Presentation ID/Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bilateral Açık Kalkaneus Kırığı ile Opere Edilen Hastada Postoperatif Stres Bozukluğuna Eşlik Eden Psikoz Bulguları: Nadir Bir Olgu Sunumu

Dr. Gökhan Karahan[1] , Dr. Bakytbek Kerekulov[1] , Dr. Ali Yüce[1]

[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Özet

Ellidört yaşında erkek hasta iş kazası sonrası yüksekten düşme tanısı ile acile başvurdu. Olgunun open book pelvis yaralanması ve bilateral gustilo anderson tip 2 açık kalkaneus kırığı mevcuttu. Acil operasyondan sonraki 1. Günde hastanın halüsinasyonları ve paranoid davranışları başlamıştı. Hastanın çekilen kranial MR ve BT'lerinde organik bir patoloji yoktu. Hastaya psikiyatri hekimi tarafından görülmüş post travmatik stres bozukluğuna eşlik eden psikotik bulgular tanısı konulmuştu. Bilateral kalkaneal kırıklar, tüm deplase eklem içi kalkaneal kırıkların yaklaşık% 10'unu temsil eder. Bu tür yaralanmaların nispeten az sayıda olması nedeniyle, literatürde bu hastalar için doğrudan tedaviye yardımcı olacak küçük bir inceleme bulunmaktadır. Aynı zamanda psikoz bulgularının eşlik ettiği post travmatik stres bozukluğunun ortaya çıkması bu olguda tedavi yaklaşımını ve cerrahi tedavi kararını etkileyebilecek nadir ve karmaşık bir durum ortaya çıkmasına sebep olmaktadır .Fenomenolojik bir bakış açısından, şizofreniyi taklit eden muharebe nevrozları, yıllardır I. ve II. Dünya Savaşı gazileri ve Vietnam'dan dönenlerde anlatılmıştır. Post travmatik stres bozukluğunun (PTSD) 1980'de DSM-III'e dahil edilmesinden önce (Amerikan Psikiyatri Birliği, 1980), sendromlu gazilere sıklıkla şizofreni teşhisi konuldu. PTSD' ye eşlik eden psikozlu hastalarda hem psikoza (paranoya, sanrılar, halüsinasyonlar) hem de PTSD' ye (hipervijilans, abartılı irkilme ve ajitasyon) ait bulgular görülebilir . Bu bulgulara sahip bir olgunun tedavi sürecine uyumunu sağlamak zor olabilir. Birde kompleks yaralanmaların olduğu bir olguda tedavi kararının değiştirilmesine bile neden olabilir. Sonuç olarak bilateral açık kalkaneus kırıkları nadir yaralanmalardır. Bu kırıklara eşlik eden ek yaralanmalar ve bilişsel bozukluklar tedavi sürecini olumsuz etkileyebilir. Bu kırıklarda geçici fiksasyon ile irrigasyon ve debritman uygulayarak kalıcı tedavinin kronik enfeksiyon ihtimali minimalize edilene kadar ertelenmesi doğru tedavi yaklaşımı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Post Travmatik Stres Bozukluğu, Kalkaneus Kırığı, Açık Kırık

Presentation ID/Sunum No= 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bilateral Renal Anjiomyolipomlu Hastaya Yaklaşım

Dr. Hüseyin Saygın[1]

[1]*Cumhuriyet Üniversitesi*
**Corresponding Author: Hüseyin Saygın*

Özet

Renal anjiomyolipom (AML) kan damarları, düz kas ve yağ dokusundan oluşan böbreğin en sık görülen benign mezenkimal tümörüdür. Renal kitlelerin 0.3-3%'ünü oluşturmakla birlikte insidansı erkeklerde %0,1 iken kadınlarda %0,2'dir. Anjiomiyolipom dokusunda sıklıkla östrojen ve progesteron reseptörleri bulunduğundan hormonal etkenlerin kadınlarda daha sık görülmesinin nedeni olduğu düşünülmektedir. Olguların % 80'i sporadik, soliter ve asemptomatiktir. Başka klinik endikasyonlarla yapılan batın görüntülemelerinde saptanırlar. Geri kalan %20'si tuberoskleroz kompleksi (TS) ve pulmoner lenfanjioleiyomiyomatozisin (LAM) bir parçası olarak karşımıza çıkar. Etkin ağrı tedavisi yapılamayan, büyük boyutlu (>4cm)hastaların %68- 80'inde semptom gelişir, yaklaşık %50-60'ında hemoraji görülür iken hemoraji ile gelen hastaların 3'te 1'i hipovolemik şok gelişir ve kanama riski olan AML' lerde selektif renal arter embolizasyonu veya nefron koruyucu cerrahi işlemler gibi minimal invaziv işlemler yapılabilir. Çalışmamızın amacı kliniğimize başvuran ve renal anjiomyolipom tanısı alan hastaya uygulanan everolimus ve selektif arteriyel embolizasyon tedavisini değerlendirmektir. 37 yaşında bayan hasta bilateral yan ağrıları nedeniyle polikliniğe başvuran hastanın fizik muayenesinda sağ tarafta ele gelen kitle palpe edildi, taşikardisi yoktu, solunumu normal sınırlarda idi. Hastanın yüzünde ve vücudunda yaygın hipopigmentasyon bulgusu vardı, epileptik nöbet öyküsü yoktu. Bakılan laboratuar testlerinde anormal sonuca rastlanmadı hemoglobinin normal sınırlar içinde olduğu görüldü. Bilgisayarlı tomografisinde bilateral anjiomyolipom tesbit edilen hastanın agresif bir cerrahi yaklaşım sonucu nefrektomi ihtimali ve daha ötesi anefrik kalma riskine karşı hasta ile konuşarak daha az invaziv yöntemler uygulanmasına karar verildi. Hastanın takib sürecinde hemoglobin düşüklüğü ve görüntülemelerinde kanama izlenmedi. m TOR inhibitörü everolimus tedavisi sonrası seconder enfeksiyonlar izlenmedi. Özellikle arter embolizasyonu sonrasında tümör çapının azaldığı ve tümör karekterinde değişiklikler izlendi. Hastanın ağrıları tümör çapındaki azalma ile birlikte geriledi. Sonuç olarak renal anjiomyolipom tedavisinde agresif cerrahi girişimlerden önce m TOR inhibitörleri ve arter embolizasyonu gibi da az invaziv yöntemler kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Renal Anjiomyolipom, Everolimus, Arter Embolizasyonu

Presentation ID/Sunum No= 453

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bir Üniversite Hastanesinin Altı Yıllık Kist Hidatik Deneyimi (397 Olgu)

Dr. İbrahim İbiloğlu[1] , Dr. Ayşe Nur Keleş[1]

[1]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Ayşe Nur Keleş*

Özet

Ekinokokkoz, zoonotik bir enfeksiyon olup, Echinococcus familyasına ait sestod türlerinin larval evresi tarafından oluşturulur. Medikal açıdan önemli iki majör tip Echinococcus granulosus ve Echinococcus multilocularis'tir. Kistik ekinokokkoz, Dünya Sağlık Örgütü tarafından ihmal edilmiş tropikal hastalıklardan biri olarak tanımlanmaktadır ve halen dünya genelinde önemli bir halk sağlığı sorunu teşkil etmektedir. Dünyada Güney Amerika, Kuzey Afrika, Orta Asya, Doğu Avrupa, Rusya, Yakın Doğu ve Orta Doğu, Çin'in batısı ve Akdeniz kıyı şeridi prevalansın en yüksek olduğu bölgelerdir. Ülkemizde özellikle hayvancılık yapılan bölgelerde sık karşılaşılan bir parazitik enfestasyondur. Çalışmamızda, ülkemizde kistik ekinokokkozun sık görüldüğü yerlerden biri olan Diyarbakır ve yöresindeki ekinokokkoz olgularının son yıllardaki durumunu ortaya koymak amacıyla Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı arşivi 2015-2020 yılları arasındaki kayıtlarını geriye dönük olarak inceledik. Belirtilen yıl aralığında hidatik kist tanısı almış olguları yerleşim yeri ve cinsiyet dağılımı açısından değerlendirerek yerli literatüre epidemiyolojik açıdan katkı sağlamayı hedefledik. Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Laboratuarı'nda 2015-2020 aralığındaki 6 yıl içerisinde toplam 397 olguya "kist hidatik" tanısı verildiği saptandı. 397 olgudan 204'ü (%51,4) kadın, 193'ü (%48,6) ise erkekti. Enfestasyonun kadınlarda görüldüğü yaş aralığı 4-84 ve ortalama yaş 29.7 iken, erkeklerde görüldüğü yaş aralığı 4-68 ve ortalama yaş 26 idi. En sık yerleşim yerinin 222 olgu (%55.9) ile akciğer ve mediasten, ikinci sıklıkta 124 olgu (%31.2) ile karaciğer ve üçüncü sıklıkta 14 olgu (3.5) ile dalak olduğu görüldü. Bu çalışma ile kist hidatiğin bölgemizde çok sık olduğu ve yerleşim yeri sıklığının literatür ile benzer olduğu ortaya kondu.

Anahtar Kelimeler: Echinococcus, Kist Hidatik, Diyarbakır

Presentation ID/Sunum No= 432

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Böbrek Nakli Hastasında Üreter Stentine Bağlı Erken Post Op İdrar Kaçağı: Vaka Sunumu ve Literatürün Hatırlanması.

Asst. Prof. Dr. Murat Kuru[1] , Asst. Prof. Dr. Fırat Demircan[2]

[1]Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Anabilim Dalı
[2]Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Vaka Sunumu: 24 yaşında kadın hasta, son dönem böbrek hastalığı nedeniyle canlı vericili böbrek nakli için hazırlık süreci tamamlandıktan sonra ameliyata alındı. Tek arter ve tek venli sol donör böbreği alıcının sağ iliak fossaya retroperitonal olarak implante edildi. Retrograd yolla takılan double j stent üzerinden ekstravezikal Lich-Gregoir tekniğine uygun üreteroneosistostomi sonrası loja bir adet aspiratif dren yerleştirilerek operasyon sonlandırıldı. Hasta postop ekstübe edildikten sonra takip amacıyla yoğun bakım yatağına alındı. Yatak başı kontrolünde dreninden bir saatte 925 cc seröz mayi geleni olduğu görüldü. Üriner ekstravazasyon şüphesi üzerine tetkik edilen dren sıvısı kreatinin seviyesi idrarla uyumlu geldi. Acil kontrastsız batın bilgisayarlı tomografisi (BT) planlandı. Batın BT'de üretere yerleştirilen stentin pelvisteki ucunun tam olarak uygun şekilde dönmediği ve hatta parankimi deldiği görüldü. İdrar kaçağının buna bağlı olduğu düşünüldü. Hasta acil ameliyata alındı ve sedasyon altında skopi eşliğinde sistoskopi yapıldı. Stent, mesanede orifise yakın kısmından forseps grasper ile tutularak, skopi kılavuzluğunda aşağıya doğru çekildi. Stentin böbrek parankimindeki ucunun renal pelvise düştüğü skopi ile teyit edildi. No:18 foley sonda takılarak operasyona son verildi. İşlem sonrası hasta yoğun bakım yatağına geri alındı. Gece takibi esnasında sabaha kadar 12 saatte drenden 340 ml mayi geldiği hesaplandı. Hastanın post op 9. gün idrar sondası alındı ve sondasının alınmasını takiben drenden geleni olmaması üzerine post op 10. gün dreni çekildi. Hasta komplikasyonsuz tabucu edildi. Tartışma: İdrar kaçağı böbrek nakli ameliyatının önemli komplikasyonlarından biridir. En sık nedenleri erken dönemde cerrahi teknik nedenler, geç dönemde iskemiye bağlı nedenlerdir. Cerrahi teknik nedenler olarak ; anastomoz dikişlerinin açılması, anastomoz gerginliği, mesanede, üreterde ya da renal pelvikalisiyel sistemde farkedilemeyen bir yaralanma kaçağa neden olabilirken, iskemi daha çok diseksiyon esnasında üreterin vaskülarizasyonunun bozulmasına bağlı ortaya çıkmaktadır. Düşük debili kaçaklar uzatılmış foley sonda ve drenaj, perkütan nefrostomi gibi konservatif yöntemlerle takip edilebilir. Ancak ciddi kaçaklar ve konservatif yöntemlerden fayda görmeyen durumlarda reanastomoz gibi cerrahi yaklaşımlar ön plana çıkmaktadır. Double j stent böbrek naklinde bir çok cerrah tarafından daha çok olası üreter obstrüksiyonunu engellemek için tercih edilmektedir. Her ne kadar basit bir işlem gibi görünse de ilk yerleştirme esnasında guide üzerinde ilerletirken parankime saplanmamasına dikkat etmek gerekir. Çok erken cerrahi dönemdeki yüksek debili kaçaklarda bu ihtimalin akılda bulundurulması tanı ve tedavi düzenlemesinde cerraha yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, İdrar Kaçağı

Presentation ID/Sunum No= 427

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Böbrek Nakli Sonrası Postoperatif 1.Gün İdrar Miktarının Greft Fonksiyonu Üzerine Etkisi

Dr. Emrah Akın[1] , Asst. Prof. Dr. Necattin Fırat[2]

[1]Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği
[2]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Canlı donör nefrektomiler sonrası alıcıda greft böbreğin perfüzyonu sonrası idrar çıkışı başlayabilir. İdrar çıkışı ile greft fonksiyonu arasındaki ilişkiyi gösteren çalışma sayısı literatürde az sayıdadır. Bu çalışmanın amacı postoperatif 1.gün idrar çıkış miktarı ile greft fonksiyonu üzerinde etkisi olup olmadığının saptanmasıdır. Materyal-metod: Böbrek nakil merkezimizde Şubat 2019-Şubat 2020 tarihleri arasında canlı vericili böbrek nakli yapılan hastaların sonuçları retrospektif olarak değerlendirildi. Böbrek alıcı ve vericilerin demografik özellikleri, laboratuvar verileri, diyaliz süreleri, renal replasman yöntemi, hastaneye yatış süreleri, greft fonksiyonları, kalsinörin inhibitörü ilaçların kandaki seviyeleri, primer hastalığı ve komorbid hastalık varlığı bilgileri kaydedildi. Değerler istatistiki olarak ortalama ±standart sapma ve medyan değer (min,max) kullanılarak sunuldu. Bulgular: Canlı donör nefrektomi ile nakil yapılan 46 hastanın sonuçları değerlendirildi. Hastalar postoperatif 1. Gün çıkardıkları idrar miktarına göre Grup 1 10000 cc ve üzeri idrarı olan hastalar Grup 2 10000 cc altında idrarı olan hastalar olmak üzere iki gruba ayrıldı. İdrar miktarı ile verici ve alıcının demografik özellikleri, HLA uyumu ve sıcak iskemi ve soğuk iskemi süreleri ilişkisi arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p<0.001$). İdrar miktarı ile postoperatif greft fonksiyonu ve kan gazı sonuçları arasında istatistiksel anlamlı fark belirlenmedi ($p<0.001$). Sonuç: Canlı verici böbrek nakilleri sonrası postoperatif 1. Gün çıkarılan idrar miktarının böbreğin greft fonksiyonu üzerine anlamlı bir etkisi olmadığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, Donör Nefrektomi, Greft Fonksiyonu, İdrar Miktarı

Effect of Urine Output On Graft Function in Postoperative Day 1 After Kidney Transplantation

Abstract

Aim: İn the recipient urine output may begin with perfusion of the graft kidney after live donor nephrectomies. The number of studies that show the relationship between urine output and graft function is few in the literature. The aim of this paper is to determine whether it has an effect on the amount of urine output and graft function on postoperative day 1. Materials-Methods: The results of patients who had performed a living donor kidney transplant in our kidney transplant center between February 2019 and February 2020 were retrospectively evaluated. Method of replacement, hospitalization day, graft functions, blood levels of calcineurin inhibitor drugs, primary disease, and

the presence of comorbid diseases was recorded. Values are presented statistically using mean ± standard deviation and the median value (min, max). Results: The results of 46 patients transplanted with live donor nephrectomy were evaluated. The patients were divided into two groups according to the urine volume they expelled on postoperative day 1, Group 1 patients with urine of 10000 ccs and above, and Group 2 patients with urine less than 10000 ccs. There was no statistically significant difference between the urine volume and the demographic characteristics of the donor and recipient, HLA compliance, and warm ischemia and cold ischemia times ($p < 0.001$). Also, there was no statistically significant difference between the urine volume and postoperative graft function, and blood gas results ($p < 0.001$). Conclusion: It is thought that the urine output removed on postoperative day 1 does not have a significant effect on the graft function of the kidney.

Keywords: Kidney Transplant, Donor Nephrectomy, Graft Function, Urine Output

Presentation ID/Sunum No= 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Burunda Yabancı Cisimler: 185 Olgu Deneyimimiz

Asst. Prof. Dr. Selçuk Kuzu[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Amaç: Bu çalışma, nazal yabancı cisim tanısı alan hastalarda klinik bulguları ve tedavi protokollerini araştırmayı amaçlamaktadır. Hastalar ve Yöntemler: Haziran 2015-Temmuz 2021 tarihleri arasında nazal yabancı cisim tanısı alan ve tedavi gören 185 hasta (100 erkek, 85 kadın; ort. Yaş 3.65 ± 2.31 yıl; dağılım 15 ay-91 yıl) retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalar, yabancı cisim tipi, başvuru tarafı, belirti ve semptomlar, tedavi uygulamaları ve sonuçlar kaydedildi. Bulgular: Hastaların çoğu 2-5 yaş arası çocuklardı (n = 145). En yaygın yabancı cisimler küçük plastik oyuncaklar (% 51), fındık, ceviz, mısır, fasulye ve diğer tohumluklar (% 29,2) idi. 98 hastada sağ nazal pasajda, 54 hastada (% 41.6) sol nazal pasajda ve iki hastada (% 1.5) her iki burun deliğinde yabancı cisim tespit edildi. Hastaların% 85'i 24 saat içinde kliniğimize başvurdu. Sonuç: Burunda yabancı cisim özellikle çocuklarda sıklıkla karşımıza çıkar ve burun tıkanıklığı, tek taraflı pürülan burun akıntısı, burun kanaması, kötü koku oluşturarak klinik olarak kendini gösterebilir. Tespit edilmesinde geç kalınırsa sinüzit, otitis media, rinolit, periorbital selülit, menenjit gibi komplikasyonlarla karşımıza çıkabilir. Bu nedenle KBB ve pediatri kliniklerine burun tıkanıklığı, tek taraflı pürülan burun akıntısı, burun kanaması ve burunda kötü koku şikayeti ile başvuran hastalarda burunda yabancı cisim varlığı her zaman düşünülmelidir.Burun içi yabancı cisimler ciddi komplikasyonlara neden olabileceği için süratle müdahale edilmesi ve gerekli tedavinin uygulanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Cisim, Burun, Nazal Kavite

Nasal Foreign Bodies: Our Experience of 185 Cases

Abstract

Objectives: This study aims to investigate clinical manifestations and treatment protocols in patients with a diagnosis of nasal foreign bodies. Patients and Methods: We retrospectively evaluated 185patients (100 males, 85 females; mean age 3.65±2.31 years; range 15 months to 91 years) who were diagnosed with nasal foreign bodies and received treatment between June 2015 and July 2021. Age and sex of the patients, type of foreign body, side of presentation, signs and symptoms, management practices, and outcomes were recorded. Results: Most of the patients were children between the ages of 2 and 5 (n=145). The most common foreign bodies were small plastic toys (51%), nut, walnut, corn, bean, and the other seed grains (29.2%). Foreign bodies were detected in the right nasal passage in 98 patients, left nasal passage in 54 patients (41.6%), and both nostrils in two patients

(1.5%). Of the patients, 85% were admitted to our clinic within 24 hours. Foreign bodies in the nose often appear especially in children and can manifest themselves clinically by creating nasal congestion, unilateral purulent runny nose, nosebleeds, bad smell. If it is late to detect it, it may occur with complications such as sinusitis, otitis media, rhynolite, periorbital cellulite, meningitis. Therefore, the presence of foreign bodies in the nose should always be considered in patients who present to ENT and pediatric clinics with nasal congestion, unilateral purulent runny nose, nosebleeds, and bad smell in the nose. Since intranasal foreign bodies can cause serious complications, it is necessary to intervene quickly and apply the necessary treatment.

Keywords: Foreign Bodies, Nose, Nasal Cavity

Presentation ID/Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Cevabı Zor Soru: Ne Zaman Öldü'

Asst. Prof. Dr. Selda Songur Dağlı[1]

[1]*Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Araç içi trafik kazası nedeniyle acil servise başvuran hastanın genel durumu iyi, vital bulguları stabildi. Anamnezde hastanın 36 haftalık gebeliği olduğu ve karın ağrısı nedeniyle hastaneye gelmekte olduğu ve bu sırada trafik kazası geçirdiği öğrenildi. 2 yıl önce normal doğum ile sağlıklı bir erkek çocuk doğurmuştu. Bilinen bir hastalığı yoktu, demir preparatı dışında ilaç almıyordu. Bu gebeliğinde 5 aylık iken dış merkezde bir kez kontrole gitmiş, bir sıkıntı olmadığı söylenmiş. 3 gün önce bizim gebe polikliniğine karın ağrısı ilebaşvurmuş, ultrasonografi kontrolünde ve NST (Nonstres test)'inde herhangi bir problem saptanmamıştı. Acil durumlar anlatılıp haftalık kontrole çağrılmıştı. Yapılan vajinal muayenede servikal tam açıklığı mevcuttu ve ultrasonda fetüsün 35 haftalık ölçümlerde olmasına rağmen fetal kalp atımının olmadığı görüldü. Hastanın acil normal spontan doğumu gerçekleştirildi, doğumdan sonra herhangi bir komplikasyon görülmedi, 24 saat sonra taburcu edildi. Fetüste maserasyon geliştiği, harici başka anomalisinin olmadığı görüldü. Aile bebeğin otopsisini kabul etmediği için ölü muayenesi dışında müdahale yapılamadı. Vakanın aynı zamanda adli vaka olması nedeniyle ölüm zamanı tespiti yapmak gerekti. Düzenlenen raporda oluşan maserasyona göre ölümün çok taze olmadığı, epidermisdeki soyulmaya göre en az 6 saat geçtiği şeklinde yorumlandı. 3 gün önce kontrolü yapıldığı için de en fazla ne kadar zaman geçmiş olacağı da önemli idi. Epidermiste büller görülmediği için 24 saatten daha az bir zaman geçtiği kanaatine varıldı. Maserasyon derecesini ve ölüm zamanını tahmin etmek bir klinisyen için adli sorulara da cevap vermek demektir. Bu vaka sebebiyle maserasyonları tanımlayıp, değişim saatleri konusunda bilgi derlemeyi amaçladık. Anne karnındaki bebeğin ölümünün zamanı ve nedeni adli olarak büyük önem arz etmektedir. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Yasasının 88. maddesinde 'Yeni doğanın cesedi üzerinde adlî muayene veya otopside, doğum sırasında veya doğumdan sonra yaşam bulgularının varlığı ve olağan süresinde doğup doğmadığı ve biyolojik olarak yaşamını rahim dışında sürdürebilecek kadar olgunlaşmış olup olmadığı veya yaşama yeteneği bulunup bulunmadığı saptanır" denilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Maserasyon, İntrauterin Ölüm, Ölüm Zamanı.

A Difficult Question: When Does It Die'

Abstract

The patient was admitted to the emergency department due to a traffic accident. The general condition of the patient was good, and her vital signs were stable. Anamnesis learned that the patient was pregnant for 36 weeks and was coming to the hospital because of abdominal pain and a traffic accident. Two years ago, she gave birth to a healthy male child with normal delivery. She had no

known illness. In this pregnancy, when she was five months old, she went for a check-up at an external centre once and was told that there was no problem. She applied to our pregnant clinic three days ago with abdominal pain, and no problem was detected in ultrasonography control and Nonstress test. Vaginal examination is full cervical opening, and it was observed that the fetus did not have a heartbeat at 35 weeks of age. Normal delivery occurred; no complications were observed after delivery. It was observed that the fetus developed maceration. The family did not accept the autopsy. Report: it was interpreted that the death was not very fresh and at least 6 hours passed according to the epidermis peeling. Since no bullous was seen in the epidermis, it was concluded that less than 24 hours passed. In t case, we aimed to define maceration and to compile information on change times. The time and cause of death of the unborn baby are of great judicial significance. Article 88 of the Criminal Procedure Code numbered 5271 states that 'the presence of life findings on the corpse of the newborn during forensic examination or autopsy, during or after birth, and whether he was born in the usual period, and whether he is biologically mature enough to continue his life outside the uterus or whether he has the ability to live.

Keywords: Maceration, İntrauterine Death, Death Time.

Presentation ID/Sunum No= 302

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çimentosuz Total Kalça Artroplastisi Uygulamalarımız ve Değerlendirilmesi

Inst. Dr. Ali Kemal Yazıcı[1]

[1]*Yakın Doğu Üniversitesi*
**Corresponding Author: Alikemal Yazıcı*

Özet

Bu çalışma Ankara Hastanesi Ortopedi kliniğine başvuran en az 6 aylık takip süresine sahip sementsiz primer total kalça protezi ameliyatı uygulanan 57 hasta ile yapıldı. Hastalarımızın yaş ortalaması 52 yıl olup kadın/erkek oranı 1.5 dur. Opere edilen hastalarımızın ortalama 16,9 ay takip edilmişlerdir. Hastalarımızın 24'ü (%42,8) primer koksartroz, 32'si (%57,2) sekonder koksartrozdur. Sekonder koksartroz vakalarından 9'u (%16,08) romatoid artrit, 2'si (%3,5) ankilozan spondilitli, 7'si (%12,5) kalça çıkığı zemininde, 2'si (%3,5) koksa vara, 6'sı (%10,7) avasküler nekroz, l'i (%1,78) otto pelvis, 4'ü (%7,12) postravmatik, l'i (%1,78) Collum Femoris kırığı idi. Opere ettiğimiz 41 olgunun kalçasında Omnifit PSL asetabular kap ile Omniflex femoral stemler kullanıldı. Bu stemler düz (Straight) stemlerdir. Onbeş hastanın kalçasında ise Harris / Galante Poros asetabuler kap ile Zimmer Anatomik stem kullanıldı. Çalışmamıza alınan hastaların klinik ve radyolojik olarak yapılan son değerlendirmeleri standart kalça skorlama sistemleri kullanılarak yapılmış ve literatürde bildirilen sonuçlar ile elde ettiğimiz sonuçlarımızın uyum gösterdiği gözlenmiştir. Çalışmamızda, çimentosuz total kalça endoprotezleri ile ilgili yapılmış klinik ve laboratuvar çalışmaları göz önünde bulundurularak, ideal bir çimentosuz total kalça protezinin materyal, yüzey ve şekil özellikleri belirtilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Total Kalça Artroplasti, Sementsiz Artroplasti

Evaluation of Patients With Cementless Total Hip Arthroplasty

Abstract

The study was conducted with 57 patients who applied to the Orthopedics clinic of Ankara Hospital and underwent cementless primary total hip replacement surgery and were followed up for more than 6 months. The average age of the study group was 52 years and female / male ratio was found to be 1.5. In the study group mean follow up period after surgery was found to be 16.9 months. Twenty-four (42.8%) of the patients were primary coxarthrosis, 32 (57.2%) were secondary coxarthrosis. Secondary coxarthrosis cases were 9 hips (% 16.08) with rheumatoid arthritis, 2 hips (% 3.5) with ankylosing spondylitis, 7 hips (%12,5) with congenital hip dislocation, 2 hips (% 3.5) with coxa vara, 6 hips (%10.7) with avascular necrosis, l hip (% 1.78) with otto pelvis, 4 hips (% 7.12) with post-

traumatic secondary coxarthrosis and 1 hip (% 1.78) had collum femoris fracture. Omniflex PSL acetabular cup and Omniflex femoral stems were used in 41 hips of our operated cases. These stems are straight stems. Harris / Galante Poros acetabular cup and Zimmer Anatomic stem were used on the hips of 15 patients. In the course of our study the hips of the patients were evaluated clinically and radiologically by the help of standard hip scoring systems. The study results were strongly corrolated with the results of similiar studies. In this study, we also aim emphasize the material, surface and shape features of an ideal total hip endoprosthesis.

Keywords: Total Hip Arthroplasty, Cementless Arthroplasty.

Presentation ID/Sunum No= 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Comparison of Cervical Lordosis Measurement Techniques

Dr. Şahin Yüceli[1]

[1]*Özel Neon Hastanesi*
**Corresponding author: Şahin Yüceli*

Abstract

Aim: The purpose of this study is to compare Cobb angles, Jackson stress lines and Harrison tangents methods to measure the cervical lordosis angle using lateral cervical X-ray graphics. Materials-Method: We evaluated 84 patients' lateral cervical X-ray graphics between the ages of 18 to 50 years retrospectively. Exclusion criteria was any pathology that seen on graphics. Cervical X-ray graphics were taken as standing lateral neutral positioned. Cervical lordosis measured with Cobb, Harrison and Jackson techniques on radiodiagnostic file system. Results: 42 patients (50 %) were female, and 42 patients (50 %) were males. Mean age was 40.12 ± 5.9 years. We found mean values of C0-2, C2-7, Jackson stress lines and Harrison tangents as 32,69° ± _6,96°, 19,41° ± _8,92°, 19,02° ± _11,02° and 23,12° ± _9,07°. Cobb C0-C2 (p=0.256), Jackson (p=0.117), and Harrison (p=0.727) measurements were similar between males and females. But Cobb C2-7 was significantly different between genders (p=0.011), and males had significantly higher Cobb C2-7 values. The comparisons of methods showed that Cobb C0-2 had highest values, and Cobb C2-7 and Jackson was lower than Harrison (Cobb C0-2>Harrison>Cobb C2-7~Jackson) (p<0.001). Conclusion: Harrison tangent technique results are useful to show the best values because tangents also could measure the internal curve. Different measurement techniques are important to understand the biomechanics of spine.

Keywords: Cervical Lordosis, Harrison Tangents, Jackson Stress Lines, Cobb Angles

Presentation ID/Sunum No= 421

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid 19 Pandemi Döneminde Çoklu Kırık Hastasında Yaşadığımız Zorluklar.

Dr. Oktay Polat[1]

[1]*Ağrı Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç :Bu çalışmanın amacı, covid 19 pandemi döneminde çoklu kırıkları olan hastamızda yaşadığımız zorluklar ve tedavi yönetimimizi içermektedir. Yöntem: 21 ağustos 2020 tarihinde araç içi trafik kazası nedeniyle acilimize başvuran 49 yaş erkek hastada sağ distal radius kırığı ,sol medial malleol kırığı ,sol tibia schatzcker tip 6 ve fibula proksimal kırığı tespit edildi.Nörovasküler muaynesi doğal idi. Hasta aynı gün acil ameliyat alındı. Distal Radius kırığı plak vida ile osteosentez uygulandı. Medial malleol kırığı için kanullü vida ile osteosentez uygulandı. Sol tibia schatzcker tip 6 ve fibula proksimal kırığı için tibia diafiz ve distal femur diafizinde 2 adet şanz yollandı. Eklem kontraktürü açılıp distrakte edildi. Hasta sol diz bölgesindeki büllenmeler nedeniyle 2 hafta yara takibi yapıldı. Takip sırasında hastanın nefes darlığı ve oksijen saturasyon değerlerindeki düşme sebebiyle göğüs hastalıkları konsültasyonu istendi. Covid 19 teşhis konulan hasta covid servisinine yatışı yapıldı.Koah geçmişi ve günde 2 paket sigara içme öyküsü olan hastanın oksijen değerlerinin cok düşük olması nedeniyle ameliyatı ertelenmek durumunda kalındı.15 gün covid tedavisi gören hasta 5 Ekim 2020 tarihinde ortopedi servisimize tekrardan transfer edildi. Hastanın diz bölgesindeki kırığı nedeniyle ameliyat alındı. İlk travmadan 35 gün geçmesi sebebiyle kırık dokularda aşırı kallus birikimi ve kontraktür mevcuttu. Hastaya posteromedial insizyondan medial plak lateral insizyondan lateral plak yerleştirilierek osteosentez sağlandı. Hastanın postop takiplerinde yara yerinde akıntı sebebiyle enfeksiyon hastalıkları konsültasyonu istenildi.15 gün iv anitibiyotik tedavisi uygulanıldı. Yara yerinde akıntısı olmayan hasta 15.gün oral antibiyoterapi ile taburcu edildi. Postop 15. Gün açılı breys uygulandı ve dizde oluşan kontraktür açılması için fizik tedavi programına başlanıldı. Postop 8. Ay hasta koltuk değneksiz yürüyebiliyor. Diz 95 derece fleksiyona gelmektedir. Yara yerinde enfeksiyon mevcut değil ve kırık kaynaması gerçekleşti. Sonuç: COVID-19 pandemisi döneminde çoklu kırık cerrahisi hastanede kalış süresinin artmasına , perioperatif komplikasyon riskinde artış ve mortalite oranlarını artırabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Çoklu Kırık

Presentation ID/Sunum No= 281

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Enfeksiyonlu Hastada Spinal Anestezi Altında Akut Appendektomi: Vaka Sunumu

Asst. Prof. Dr. Mirkhalig Javadov[1] , Dr. Emrah Karatay[2]

[1]Yeditepe Universitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi
[2]Marmara Universitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji

Özet

Giriş: COVID-19 olgularında acil ameliyatların nasıl yapılacağına dair bazı kılavuzlar literatüre edilmiştir Hastaların klinik sonuçlarını olumsuz etkilemeden enfeksiyonun cerrahi ekipler arasında ve hastane ortamında yayılmasını önleme ilkesi, uygulanan prosedürler, kalış süresi ve ilişkili komplikasyonların gözlemlenmesi bu kılavuzların ortak özelliğidir. COVID-19 salgını sırasında, acil ameliyat ve enfeksiyon kontrolü, kişisel koruyucu ekipmanlar ve tesisler kullanılarak yapılmalıdır. Akut appandisit acil servise başvuruda en sık akut batın nedenlerinden biridir. Ayrıca akut batın tanısı ile en sık operasyon yapılan cerrahi acil vakalardandır. COVID-19 karantinası sırasında akut apandisit gelişen hastaların sonuçları henüz geniş çaplı olarak incelenmemiştir. Retrospektif çalışmalarda COVID-19 karantinası sırasında perfore apandisit görülme oranının artmış olduğu saptanmıştır. Laparoskopik ameliyat sırasında doku ve periton sıvısının aerosol haline getirilmesi bulaş riskini arttırdığından, viral bulaşmanın teorik olasılığı için laparoskopi kullanımında dikkatli olunmasını öneren kılavuzlar mevcuttur. Olgu Sunumu: 63 yaşında kadın hasta akut appandisit tanısı ile acil servise başvurması sonrasında tarafımıza danışıldı. Hastanın öncesinde yapılmış PCR test sonucu pozitif (+) olup, 4 gündür COVID-19 tedavisi almaktaydı. Hastaya çekilen Bilgisayarlı Tomografi sonucu akut appandisit olarak raporlanması üzerine takip amaçlı COVID servisine yatırıldı. Hastanın takiplerinde IV medikal tedaviye rağmen fizik muayenesinde; akut batın bulguları, lökosit ve CRP değerlerinde yükselme saptanması üzerine hastaya operasyon kararı verildi. Spinal anestezi altında hastaya açık yöntemle appendektomi yapıldı. Postoperatif takipleri komplikasyon gelişmeden tamamlandı. Ameliyat sonrası enfeksiyon hastalıkları birimi ile takip edilen hasta 6. günde önerilerle taburcu edildi. Patoloji sonucu gangrenöz appandisit olarak raporlandı. Hastanın taburculuk sonrası poliklinik kontrollerinde patolojik bulgulara rastlanmadı. Sonuç: COVID-19 salgını sırasında, enfekte hastalar için acil cerrahide hem şüpheli hem de doğrulanmış vakalara uygulanmalıdır. Ameliyat kararı öncesinde enfeksiyon kontrolü, ameliyat hazırlığı, hasta transferi, ameliyathane yönetimi, anestezi ve ameliyat gibi alanlarda çeşitli konular üzerinde uzmanlar arasında interaktif iletişimde bulunulması gereklidir. COVID-19 hastalarında acil ameliyat için kılavuzlar, hastane ortamına ve hastanın özel koşullarına göre öncesinde hazırlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Pcr, Akut Appandisit, Spinal Anestezi

Appendectomy in Covıd-19 Infected Patient Under Spinal Anesthesia: A Case Report

Abstract

Introduction: Some guidelines on how to perform emergency surgeries during the COVID-19 period have been included in the literature. During the COVID-19 outbreak, if emergency surgery is required, surgery and infection control should be done using personal protective equipment, negative pressure equipment and facilities. Acute appendicitis is one of the most common causes of acute abdomen admitted to the emergency. The outcomes of patients who developed acute appendicitis during COVID-19 quarantine have not yet been extensively studied. In retrospective studies, it has been found that the rate of perforated appendicitis seen during COVID-19 quarantine has increased. Since the aerosolization of tissue and peritoneal fluid during laparoscopic surgery increases the risk of contamination, there were guidelines suggesting caution in the use of laparoscopy for the theoretical possibility of viral contamination. Case Report: A 63-year-old female patient was consulted with the diagnosis of acute appendicitis after she presented to the emergency. The patient's previous PCR test result was positive (+) and she had been receiving COVID-19 treatment for 4 days. After the Computerized Tomography result was reported as acute appendicitis patient was admitted to the COVID service for follow-up. An operation decision was made for the patient due to the findings of acute abdomen, increased leukocyte and CRP values. Open appendectomy was performed on the patient under spinal anesthesia. The patient who was followed up with the infectious diseases unit after surgery and was discharged on the 6th day with recommendations without any complications. Pathology result reported as gangrenous appendicitis. No pathological findings were found in the outpatient controls. Conclusion: During the COVID-19 pandemic, the principles in emergency surgery for infected patients should be applied to both suspected and confirmed cases. Guidelines for emergency surgery in COVID-19 patients should be prepared in advance, according to the hospital environment and the patient's special circumstances.

Keywords: Covid-19, Pcr, Acute Appandicitis, Spinal Anesthesia

Presentation ID/Sunum No= 431

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Koroid Kalınlığını Etkiler Mii'

Asst. Prof. Dr. Alper Güneş[1] , Asst. Prof. Dr. Şerife Gülhan Konuk[1]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Alper Güneş*

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı koronavirüs 2 (SARS-CoV-2) virüs suşunun oluşturduğu COVİD-19 hastalığının, koroid kalınlığı üzerine etkilerini EDI-OKT(Arttırılmış Derinlik Görüntüleme -Optik Koherens Tomografi) kullanarak araştırmak Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 3 ay önce COVİD-19 tanısı almış 29 hasta (grup 1) ile 29 sağlıklı bireyin (grup 2) sağ gözü dahil edildi. Koroidin görüntülenmesi spektral domain OKT ile artırılmış derinlikli görüntüleme (EDİ) modu kullanılarak yapıldı. Ölçüm iki deneyimli oftalmolog tarafından gerçekleştirildi. Koroid kalınlığı ölçümü subfoveal alan ile foveadan 500 µm aralıklarla 1000 µm' ye kadar temporal ve nazal kadranlardan, toplam 5 farklı noktadan gerçekleştirildi. Ayrıca OKT ile santral maküla kalınlığı ve gangliyon hücre tabakası kalınlığı ölçülerek karşılaştırılmıştır. Bulgular: Subfoveal koroid kalınlıklarına baktığımızda grup 1 ile 2 de sırası ile 366,5±84,2µm 326,2±53,1 µm idi (p=0.037). Ayrıca nazal ve temporal kadranlar değerlendirildiğinde de grup 1'in, grup 2'ye oranla daha kalın olduğu görüldü (sırasıyla p=0.016, p=0.037, p=0.033, p=0.017). Sonuç: Bu koroidal kalınlık artışı, COVID-19 patogenezinin bir parçası olan inflamasyon ile ilgili olabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Koronavirüs, Edı-Oct, Optik Koherens Tomografi, Koroid Kalınlığı.

Presentation ID/Sunum No= 386

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covıd-19 Pandemisi Tıp Fakültesi Patoloji Derslerini Nasıl Etkiledi'

Asst. Prof. Dr. Özge Ertener[1]

[1]*İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

COVID-19'un Aralık 2019 tarihinde Çin'de ortaya çıkması ve sonrasında Mart 2020'de DSÖ tarafından pandemi olarak kabul edilmesi tüm dünyayı, birçok yönüyle etkiledi. Ciddi etkilenen alanlardan biri ise eğitim ve öğretim oldu. Ülkemiz göz önüne alındığında ilk önce tamamen durdurulan ilk-orta eğitim ve yüksek eğitim daha sonra uzaktan eğitim ile devam etti. Şimdilerde ise zaman zaman hibrid, zaman zaman uzaktan eğitim şeklinde devam eden ilk ve orta öğretimdeki bu düzeni hastalığın etkilediği kişi sayısı, hospitalizasyon ve ölümler belirliyor. Yüksek öğretimde ise uzaktan eğitim değişmeden devam ediyor. Hekim yetiştiren tıp fakültelerinde durum preklinik kısmın uzaktan eğitim, klinik kısmın yüzyüze devamı şeklinde sürüyor. Preklinik alanda yer alan ve klinikle köprü kuran patoloji dersleri de mevcut dönemde uzaktan eğitim ile sürüyor. Ancak yalnızca teorik derslerden ibaret olmayan patoloji derslerinin uygulamaları zaman zaman sorunlara yol açabiliyor. Özellikle mikroskop başı eğitimi tercih eden öğretim kurumlarında uzaktan eğitim, öğretim üyelerinin pandemi sonrası telafi dersleri planlaması ve/veya eğitimin uzatılması planı ile sonuçlanabiliyor. Genel olarak bakıldığında ise internet ortamı, mikroskop başı pratik dersleri kadar dokunsal olmasa da patoloji uygulama derslerinin temel prensibine yönelik eğitime olanak sağlıyor. Virtual slaytlar ile birçok konuda tıpkı bir mikroskop gibi uzaklaşıp yakınlaşarak kesitlerin farklı büyütmelerde, farklı bulgular açısından değerlendirilmesine olanak sağlanıyor. Ayrıca eğitimi küresel yapmak için bazı şirketlerin oluşturduğu özel eğitim platformlarında ya da farklı kurumlar tarafından sunulan sitelerde çok sayıda olgunun mikroskobik görüntülerine ulaşılabiliyor. Eğiticilerin en önemli şikayetlerinden biri olan karşılıklı etkileşimin online sistemlerdeki eksikliği ise uygulama dersleri için bir diğer kritik noktayı oluşturuyor. Bu konu için de evrensel toplantı platformları ve/veya özel programlar ile uzaktan da olsa öğrenciler ile karşılıklı görsel görüşme imkanı, ses ve mimik aktarımı da sağlanabiliyor. Sonuç olarak bakıldığında pandemi belki gündelik hayatımızı etkilemiş olabilir ancak eğitim kısmında eğiticiler ve öğrenciler istekli olursa teknolojinin yardımıyla hala verimli sonuçlar alınabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Pandemisi, Uzaktan Eğitim, Online Eğitim, Patoloji Eğitimi

Presentation ID/Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19'un Beyin Ölümü ve Organ Bağışına Etkisi

Dr. Gökhan Kılınç[1]

[1]*Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Dünyada 50 milyondan fazla kişiye Covid-19 teşhisi kondu ve 1 milyon 250 binden fazla hasta öldü. Hastanelere kabul edilen Covid-19 hasta sayısının artmasıyla birlikte Covid-19 dışı hasta bakımı ile ilgili sorunlar da ortaya çıktı. Organ nakli kuruluşları bu zor zamana uyum sağlamak zorunda kaldı. Covid-19 pandemisine bağlı mevcut ve uzun vadeli etki, dikkate alınması gereken önemli bir faktördür. Sorulması gereken önemli bir soru, bu salgının organ bağışı sürecini nasıl değiştirdiği ve potansiyel olarak büyüyen bir bekleme listesini ele almanın ne kadar süreceğidir. Gereç ve Yöntemler: Covid-19 salgınının 2020'deki etkisi, Türkiye'de Mart, Nisan ayında, Mayıs ayında ciddi şekilde hissedildi. Bu aylar için beyin ölümlerini ve organ bağış sayılarını inceledik. 2019'un aynı aylarını, 2020'de pandemiden önceki ve sonraki ayları ve 2019-2020 yıllarını geriye dönük olarak karşılaştırdık. Bulgular: Diğer aylarda incelendiğinde pandeminin beyin ölümü ve organ bağışı üzerindeki etkisinin sadece pandeminin yoğun olduğu aylarda değil diğer aylarda da devam ettiği görülmektedir. 2019'da toplam beyin ölümü sayısı 37, aile bağışları ise 22; 2020 yılında beyin ölümleri 13'e, aile bağışları ise 7'ye geriledi. Bu, bir önceki yıla göre sırasıyla% 64,86 ve% 68,18'lik bir düşüşe denk geliyor. Sonuçlar: Pandeminin başlamasıyla birlikte beyin ölümü, organ bağışı ve organ nakli önceki yıllara ve pandemi öncesi döneme göre önemli ölçüde azalmıştır. Farklı ülke ve bölgelerden yapılan araştırmalar da bu azalmanın vaka sayısının yüksek olduğu yerlerde daha da belirgin hale geldiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Organ Nakli, Nakil Ameliyatı, Bulaşıcı Hastalıklar, Salgın.

Impact of Covid-19 on Brain Death and Organ Donation

Abstract

Objectives: More than 50 million people in the world have been diagnosed with Covid-19 and more than 1 million 250 thousand patients have died. With the increasing number of Covid-19 patients admitted to hospitals, problems related to non-Covid-19 patient care have emerged. Organ transplant organizations have had to adapt to this difficult time. The current and long-term impact due to the Covid-19 pandemic is an important factor to be taken into account. An important question to ask is how this outbreak has changed the organ donation process and how long it will take to address a potentially growing waiting list. Materials and Methods: Covid-19 the effect of the pandemic in 2020, Turkey in March, April, was felt severely in May. We also count the number of brain deaths and organ donations for these months. We retrospectively compared the same months in 2019, the months before

and after the pandemic in 2020, and the years 2019-2020. Results: When examined in other months, it is seen that the effect of the pandemic on brain death and organ donation continues not only in the months when the pandemic is intense, but also in other months. The total number of brain deaths in 2019 was 37, and family donations were 22; In 2020, the number of brain deaths decreased to 13, and family donations decreased to 7. This corresponds to a decrease of 64.86% and 68.18%, respectively, compared to the previous year. Conclusions: Brain death, organ donation and organ transplantation have decreased significantly with the onset of the pandemic compared to the previous years and the pre-pandemic period. Studies from different countries and regions have also shown that this decrease becomes even more pronounced where the number of cases is high.

Keywords: Organ Transplant, Transplant Surgery, İnfectious Diseases, Outbreak

Presentation ID/Sunum No= 450

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dermatofibrosarkoma Protuberans: 8 Yıllık Retrospektif Değerlendirme

Exp. Dr. Gülşah İnal[1]

[1]*SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi,Patoloji Bölümü*

Özet

Giriş: Dermatofibrosarkoma protuberans(DFSP) fibroblastlardan kaynaklanan, nadir ve lokal agresif mezenkimal bir tümördür. Bütün yumuşak doku sarkomlarının %1'ni oluşturur. Belirli bir semptomu olmayan, yavaş büyüyen ve hipertrofik skar ya da benign yumuşak doku lezyonuna benzeyen nodül görünümünde olur.Nadir olması ve benign görünümü nedeni ile geç tanı alması sıktır. Bu antitenin farkında olunması hızlı tanı ve uygun tedavi için önemlidir.Çalışmanın amacı nadir görülen bu lezyona dikkat çekmek ve 8 yıl içinde değerlendirilen olguları klinikopatolojik özellikleri ile birlikte literatür bilgileri eşliğinde sunmaktır. Materyal ve Metod: 2013-2020 tarihleri arası arşiv DFSP tanısı almış hastalar için retrospektif olarak tarandı.Saptanan hastaların yaş,cinsiyet,takip süresi,yerleşim yeri,tümör çapı,rekürrens,sarkomatöz diferansiasyon varlığı ve Ki-67 proliferasyon indeksine ait verileri kaydedildi.Çap ve Ki-67 proliferasyon indeksi arasındaki ilişki incelendi. Bulgular: Arşiv taraması sonucu 8 yıl içinde DFSP tanısı almış 22 hasta saptandı.Hastaların yaş,cinsiyet,takip süresi,rekürrens ve yerleşim yeri dağılımları Tablo1'de,tümör çapı,sarkomatöz diferansiyon varlığı ve Ki-67 proliferasyon indeksine ait verileri Tablo2'de özetlendi.Çap ve Ki-67 proliferasyon indeksi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmedi. Tartışma/Sonuç: Dermatofibrosarkoma protuberans(DFSP) yüzeyel, lokal agresif fibroblastik bir neoplazmdır.Bütün yumuşak doku sarkomlarının %1'ini ve bütün malignitelerin yaklaşık %0,1'ini oluşturur.Genellikle genç-orta yaşlı erişkinlerde ortaya çıkar.Kadın ve erkekleri eşit oranda etkilemektedir.Nadir olması ve benign görünümü nedeni ile geç tanı alması sıktır.Sonuç olarak DFSP, tanısal zorlukları olabilen farklı onkolojik bir antitedir.Nadir görülen bu lezyon, klinik olarak benign durumlarla karışabildiği için geç tanı alabilir.Hızlı ve doğru tanı ile birlikte yeterli cerrahi eksizyon tedavisinde en önemli noktaları oluşturmaktadır.Bu çalışma ile nadir görülen sarkom türü olan DFSP vakalarındaki deneyim literatür bilgileri eşliğinde klinikopatolojik özellikleri ile birlikte sunuldu.

Anahtar Kelimeler: Dermatofibrosarkoma Protuberans, Kutanöz Lezyon, Mezenkimal Tümör

Dermatofibrosarcoma Protuberance: 8-Year Retrospective Evaluation

Abstract

Introduction: Dermatofibrosarcoma protuberans (DFSP) is a rare and locally aggressive mesenchymal tumor arising from fibroblasts.It constitutes 1% of all soft tissue sarcomas.It appears as a nodule with no specific symptoms that grows slowly and looks like a hypertrophic scar or benign soft tissue lesion. Because of its rarity and benign appearance,late diagnosis is common. Awareness of this entity is

important for rapid diagnosis and appropriate treatment.The aim of this study is to draw attention to this rare lesion and to present the cases evaluated within 8 years, together with the clinicopathologic features and literature information. Material and Methods:The archive was retrospectively scanned for patients diagnosed with DFSP between 2013-2020.The data of age,gender,follow-up time,location,tumor diameter,recurrence,presence of sarcomatoid differentiation and Ki-67 proliferation index were recorded.The relationship between diameter and Ki-67 proliferation index was examined. Results:As a result of archive scanning,22 patients diagnosed with DFSP within 8 years were identified.The age,gender,follow-up time,recurrens and location distribution of the patients are summarized in Table 1,tumor diameter, presence of sarcomatoid differentiation and Ki-67 proliferation index are summarized in Table 2.There was no statistically significant relationship between diameter and Ki-67 proliferation index. Discussion/Conclusion:Dermatofibrosarcoma protuberans (DFSP) is a superficial, locally aggressive fibroblastic neoplasm.It constitutes 1% of all soft tissue sarcomas and approximately 0.1% of all malignancies.It usually occurs in young to middle-aged adults and affects women and men equally.Because of its rarity and benign appearance,late diagnosis is common.In conclusion,DFSP is a different oncological entity that may have diagnostic difficulties.Since this rare lesion can be confused clinically with benign conditions,it can be diagnosed late. Together with fast and accurate diagnosis,adequate surgical excision constitutes the most important points in the treatment.In this study, the experience in DFSP cases,which is a rare type of sarcoma,was presented together with the clinicopathologic features in the light of the literature.

Keywords: Dermatofibrosarcoma Protuberans, Cutaneous Lesion, Mesenchymal Tumor

Presentation ID/Sunum No= 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Aldosteron Üreten Dev Adenom (Conn Sendromu) için Laparoskopik Adrenalektomi

Dr. Nihan Acar[1] , Dr. İlker Kızıloğlu[2]

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk EAH
[2]SBÜ Dr. Suat Seren Göğüs Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Aslı Şener*

Özet

Giriş Birincil hiperaldosteronizm (PH) (Conn sendromu), aşırı aldosteron salgılayan bir adrenal korteks tümörüne bağlı hipertansiyon (HT) epizodlarının bir durumudur. HT'li bir hastada hipokalemi tespit edildiğinde primer hiperaldosteronizmden şüphelenilmelidir. Tek taraflı adenomlarda yaygın tedavi yaklaşımı adrenalektomidir. Bu yazıda dev adenoma (medikal tedaviye dirençli) bağlı semptomatik PH için laparoskopik adrenalektomi olgusunu videosu ile birlikte sunmayı amaçladık. Vaka sunumu 51 yaşında kadın hasta polikliniğimize halsizlik, kas ağrısı, baş ağrısı ve aralıklı HT atakları şikayetleri ile başvurdu. Dirençli HT için, diüretik ajan da dahil olmak üzere üç farklı antihipertansif ilaç alıyordu. Fizik muayene dikkat çekici değildi. Diğer laboratuvar testleri hipokalemi (2.8 mEq / L) ve yüksek serum aldosteron seviyesini (22.7 ng / dL) ortaya çıkardı. Abdominal bilgisayarlı tomografi (BT) ile sağ adrenal bezde 42x30x55 mm çapında kitle saptandı. Bu bulgulara göre aldosteron üreten adenom tanısı ile tek taraflı adrenalektomi planlandı. Mineralokortikoid antagonisti (spironolakton) başlandıktan ve preoperatif hazırlık sırasında hipokalemi tedavi edildikten sonra laparoskopik sağ adrenalektomi yapıldı. Sonuç PH'a bağlı HT'nin etkili tedavisi adrenalektomidir. Laparoskopik adrenalektomi 2 cm'den büyük adenomlarda başarılı sonuçlarla güvenli bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Adrenalektomi, Conn Sendromu, Dev, Primer Hiperaldosteronizm

Laparoscopic Adrenalectomy for Giant Aldosterone-Producing Adenoma (Conn Syndrome)

Abstract

Introduction Primary hyperaldosteronism (PH) (Conn syndrome) is a condition of hypertension (HT) episodes due to an adrenal cortex tumor secreting excessive aldosterone. Primary hyperaldosteronism should be suspected when hypokalemia is detected in a patient with HT. The common treatment approach in unilateral adenomas is adrenalectomy. In this article, we aimed to present a case of laparoscopic adrenalectomy for symptomatic PH due to giant adenoma (resistant to medical therapy), together with its video. Case A 51-year-old female presented to our outpatient clinic with the complaints of weakness, myalgia, headache and intermittent HT episodes. For resistant HT, she had

been receiving three different antihypertensive medications including a diuretic agent. Physical examination was unremarkable. Further laboratory tests revealed hypokalemia (2.8 mEq/L) and elevated serum aldosterone level (22.7 ng/dL). A mass with the diameter of 42x30x55 mm in right adrenal gland was detected with abdominal computed tomography (CT). According to these findings, unilateral adrenalectomy was planned with the diagnosis of aldosterone-producing adenoma. After starting mineralocorticoid antagonist (spironolactone) and treating hypokalemia during the preoperative preparation, laparoscopic right adrenalectomy was performed. Conclusion: Effective treatment of HT due to PH is adrenalectomy. Laparoscopic adrenalectomy is a safe approach in adenomas larger than 2 cm, with successful outcomes.

Keywords: Adrenalectomy, Conn Syndrome, Giant, Primary Hyperaldosteronism

Presentation ID/Sunum No= 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dış Kulak Yolu Yabancı Cisimleri

Asst. Prof. Dr. Çağlar Günebakan[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

GİRİŞ ve AMAÇ: Yabancı cisimli hastaların dış kulak kanalından çıkarılan yabancı cisimlerin demografik özellikleri, tedavisi, yönetimi ve özelliklerini değerlendirmek GEREÇ ve YÖNTEM: 145 hasta (80 kadın, 65 erkek; ort. Yaş 11.04 yıl, aralık: Dış işitme kanalında yabancı cisim bulunan 1 aydan 91 yıla kadar) çalışmaya dahil edildi. Tüm olguların dosyaları yaş, cinsiyet, tip, şekil, renk, yabancı cismin yerleşim yeri, uygulanan tedavi ve komplikasyonlar açısından değerlendirildi. 94 olguda sol kulakta, 41'inde sağ kulakta ,10 hastada her iki kulakta yabancı cisim tespit edildi.En yaygın yabancı cisimler sırasıyla; boncuklar, pamuklu çubuklar ve oyuncaklardı. Yabancı cisimlerin% 85'i renkli,% 15'i renksizdi. 14 hastada ameliyathane koşullarında genel anestezi altında cerrahi müdahale ile yabancı cisimler çıkarıldı. SONUÇ: Dış kulak kanalında yaşa göre farklı yabancı cisimler tespit edildi. Dış işitsel kanal yabancı cisimleri, kulak burun boğaz acil durumları arasında en sık görülen acil durumlar arasındadır. Dikkatlice çıkarılmazsa ciddi komplikasyonlara neden olabilir. Kulak burun boğaz uzmanları tarafından dış kulak yolu yabancı cisimlerinin mikroskop altında alınması uygundur. Ebeveynler hem kulak pamuğu kullanmamaları hem de çocuk oyuncaklarını seçmeleri konusunda bilinçlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Dış Kulak Yolu,yabancı Cisim, Boncuk, Cerrahi Müdahale

Abstract

INTRODUCTION and OBJECTIVE: To evaluate the demographic characteristics, treatment, management and properties of foreign bodies removed in the external auditory canal of patients with foreign bodies.MATERIAL and METHOD: 145 patients (80 females, 65 males; mean age 11.04 years, range: 1 month to 91 years) with foreign bodies in the external auditory canal were included in the study. The files of all cases were evaluated in terms of age, gender, type, shape, color, location of the foreign body, treatment applied and complications.RESULTS: Foreign bodies were detected in the left ear in 94 cases, the right ear in 41 cases, and both ears in 10 cases. The most common foreign bodies are; beads, cotton swabs, and toys. 85% of the foreign bodies were colored and 15% were colorless. Foreign bodies were removed by surgical intervention under general anesthesia in operating room conditions in 14 patients.CONCLUSION: Different foreign bodies are detected in the external auditory canal according to age. External auditory canal foreign bodies are among the most common emergencies among ear, nose and throat emergencies. It can cause serious complications if it is not removed carefully.

It is appropriate for the external auditory canal foreign bodies to be removed by otolaryngologists under a microscope. Parents should be made aware of both not using ear cotton and choosing children's toys.

Keywords: External Auditory Canal, Foreign Body, Bead, Surgical İntervention

Presentation ID/Sunum No= 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diz Protezi Ameliyatlarında Uygulanan Anestezi Yöntemlerinin Retrospektif Olarak İncelenmesi

Dr. Musa Zengin[1] , Dr. Güvenç Doğan[2] , Dr. Derya Gökçınar[3] , Dr. Özgür Aldemir[3] , Dr. Mustafa Baydar[4]

[1]Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi
[3]Ankara Şehir Hastanesi
[4]Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Total diz protezi ameliyatı geçiren hastalarda uygulanan anestezi metodlarının perioperatif ve postoperatif etkilerinin retrospektif değerlendirilmesi üzerine Türkiye'de yapılan çalışmalar az sayıdadır. Bu çalışmada amacımız total diz protezi ameliyatı geçiren hastalarda uygulanan rejyonel anestezi tekniklerinin genel anesteziye göre daha iyi sonuçlar sağladığı hipotezini test etmektir. Gereç ve Yöntem: Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi bilimsel araştırmalar değerlendirme komisyonu onayı alındıktan sonra 01 Ocak 2012 ile 31 Aralık 2012 tarihleri arasında diz protezi cerrahisi geçiren 247 hastanın medikal arşiv ve anestezi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Preoperatif, intraoperatif ve postoperatif kayıtları tutuldu. Verilerin istatistiksel analizi SPSS 16.0 istatistik paket programında yapıldı. Sürekli değişkenlerin tanımlayıcı istatistikleri ortalama ± standart sapma olarak verilirken, kategorik değişkenler sayı (n) ve yüzde (%) olarak belirtildi. Kategorik verinin analizinde Pearson Ki-kare testi ve Fisher'in Kesin Ki-kare testi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi α=0,05 olarak belirlendi. Bulgular: Araştırmaya katılan 247 hastanın;%82,2'si kadın, %17,8'i erkek idi. Yaş ortalamasının 67,3±8,3 olduğu, %60,3'ünün sigara kullandığı bulundu. %3,6'sının ASA I, %64,8'inin ASA II, %31,6'sının ASA III risk sınıfına dahil edildi. Hastaların %37,2'sine genel %62,8'ine rejyonel anestezi yöntemi uygulandığı tespit edildi. %93,1'ine total %6,9'una revizyon ameliyat tipi uygulandığı belirlendi. Bu hastaların %61,9'unda kan transfüzyonu ihtiyacı olduğu gözlendi. Hastaların %2,0'ının postoperatif yoğun bakım gereksinimi olduğu ve bu hastaların ortalama yoğun bakım kalış sürelerinin 2,2 ± 1,1 gün olduğu, ortalama preoperatif hemoglobin değerlerinin 13,0 ± 1,4 postoperatif hemoglobin değerlerinin 9,3 ± 4,5 olduğu gözlendi. Ortalama operasyon süresi 79,2 ± 13,3 dakika idi. Ortalama taburculuk süresi ise 10,8 ± 3,6 gün olduğu ve mortalite gözlenmediği saptandı. Sonuç: Diz artroplastisi operasyonu geçiren 247 hastanın verilerinin retrospektif olarak incelenmesiyle yaptığımız çalışmada; benzer yaş grupları ve yandaş hastalıklara sahip hastalarda rejyonel anestezi uygulamaları ve genel anestezi uygulamaları arasında peroperatif morbidite ve mortalite açısından anlamlı bir fark olmadığını gözlemledik. Bu konuda daha kapsamlı meta analizlere ve çalışmalara ihtiyaç olduğu kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Total Diz Protezi, Rejyonel Anestezi, Genel Anestezi

Presentation ID/Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Eğitim Düzeyi ile Hijyen Alışkanlıkları Arasındaki İlişki; Bir Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Yatan Hastalarda Yapılan Anket Çalışması

Dr. Merve Tokoçin[1], Dr. Talar Vartanoğlu Aktokmakyan[1]

[1]SBÜ Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Bu çalışma SBÜ Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi servisinde Eylül 2020 - Mart 2021 tarihler aralığında kliniğimizde yatmış hastaların bireysel hijyen ile ilişkili alışkanlıklarını saptamak amacı ile uygulanmıştır. Uyguladığımız çalışma kapsamında erkek hastalara 18, kadın hastalara 21 maddelik anket uygulanmıştır. Araştırma boyunca 300 kadın ve 300 erkek hasta olmak üzere toplam 600 anket formu dağıtılmıştır. Bu anketlerin 485'i geri dönmüş olup çalışma bunlar üzerinden yürütülmüştür. Mevcut soruların ilk 5'i cinsiyet fark etmeksizin ortak kullanılmış olup tüm hastaların sosyodemografik özelliklerinin belirlemesine yöneliktir. Bu ankette erkek hastalara yöneltilen 6-18, kadın hastalara ise yöneltilen 6-21. sorular hastaların kişisel hijyen alışkanlıklarının belirlemesine yöneliktir. Çalışmada anketlerden alınan veriler SPSS programı ile değerlendirilip Ki-Kare testi kullanılmış ve $p<0,05$ anlamlı kabul edilmiştir. Kadın hastalarda yüksek okul mezunlarının %90,7'sinin, ilkokul ve ortaokul mezunlarının %81,2'sinin dişlerini düzenli fırçaladığı belirlenmiştir ($p<0,05$). Kadın hastalarda yüksek okul mezunlarının %40,7'si, ilkokul ve ortaokul mezunlarının %19,2'si, okuryazar olmayanlarınsa %9,5'i her gün banyo yaptıklarını belirtilmiştir ($p<0,05$). Erkek hastalarda yüksek okul mezunlarının %9,3'ü, ilkokul ve ortaokul mezunlarının %28,7'si her gün banyo yapmakta olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Kadın hastaların %66,6'sı gün aşırı iç çamaşırını değiştirirken, %15,3'ü haftada bir değiştirmekteydi. Erkek hastalarda ise bu oran %67,8'i gün aşırı, %17,7'si ise haftada bir çamaşır değiştiriyor şeklindeydi. Bu bakımdan kadın hastalarda eğitim seviyesi açısından istatistiki anlamlılık saptanmaz iken, erkek hastalarda yüksek okul mezunlarının %70,8'i, ilkokul ve ortaokul mezunlarının %67,7'si, okuryazar olmayanlarınsa %30,7'si gün aşırı iç çamaşırı değiştirdiğini belirtmektedir. Yüksek okul mezunu kadın hastaların %66,7'si , ilkokul ve ortaokul mezunu olanalrın %73,4'ü, okuryazar olmayanların ise %55'i önden arkaya tuvalet temizliği yapmaktadırlar ($p<0,05$). Ankete katılan kadın hastalarda yüksek okul mezunlarının %70'i, ilkokul ve ortaokul mezunlarının %67,1'i, okur yazar olmayanlarınsa %19,9'u hijyenik ped kullanmaktaydı ($p<0,05$). Sonuç olarak; eğitim seviyesi yükseldikçe bireysel hijyene verilen değerin yükseldiği sonucuna varılabilmektedir

Anahtar Kelimeler: Anket, Eğitim Düzeyi, Kişisel Hijyen

Presentation ID/Sunum No= 362

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ekstremite Cerrahisinde Nadir Bir Komplikasyon: Ulna Kırığı Cerrahisi Sonrası Turnike İlişkili Median, Ulnar ve Radial Sinir Nöropraksisi

Dr. Abdulkadir Polat[1]

[1]*Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Pnomatik turnikeler ekstremite cerrahisinde lokal kanlanmayı azaltarak cerrahi görüşü artırdığı için yaygın olarak kullanılmaktadır. Turnike ilişkili geçici- kalıcı sinir defisitleri literatürde nadir de olsa bildirilmiştir. Yöntem: Biz de bu olgumuzda pnomatik turnike altında yapılan ulna kırığı cerrahisi sonrası gelişen; radial, ulnar ve median siniri etkileyen nöropraksi tablosunu ele aldık. Bulgular: Olgu: 47 yaşında erkek hasta düşme sonrası sağ önkolda ağrı ifadesi ile acil servise başvurdu. Yapılan muayene ve tetkikler sonucu izole sağ ulna distal diafizer deplase kırık saptandı. Uzun kol atel uygulanan ve ilk muayenesinde nörovasküler defisit saptanmayan hasta, cerrahi planlanarak ortopedi servisine yatırıldı. Yatışın ertesi günü GAA 250 mm/hg pnomatik turnike kullanılarak ulna kırığı cerrahisi gerçekleştirildi. Toplam cerrahi süre yaklaşık 40 dakika olarak kaydedildi. Postop servis vizitinde sağ el ve bilek hareketlerinde kısıtlılık saptandı. Nöroloji konsultasyonu gereği 3.haftada yapılan EMG incelemesinde sağ üst ekstremite median, ulnar ve radial sinirlerin uyarılmasıyla motor ve duysal yanıtlar normal latens ve amplitüdlü izlenmekle birlikte iğne EMG sinde sağ önkol ve el kaslarının tamamında denervasyon potansiyelleri saptandı, istemli kası ile bu kaslardan motor aktivite elde edilemedi. Turnike seviyesi proksimalinde yer alan kaslardan normal motor ünit potasiyelleri tespit edildi. 3. haftada hastaya fizik tedavi uygulanmaya başladı. 12 hafta kontrolünde istemli bir şeklide el ve bilek hareketlerini yapmaya başlayan hastanın EMG incelemesinde radial motor cevap amplitüdü düşük ve ileti hızı ılımlı yavaş olmakla birlikte median ve ulnar motor incelemeleri normal olarak bulunmuştur. İğne EMG incelemesinde tüm kaslarda geniş süreli polifazik motor ünite potansiyelleri görüldü. Sonuç: Olgumuzda ekstremite cerrahisinde sıkça kullandığımız pnomatik turnikeye bağlı nadir bir komplikasyon olsa da cerrahi öncesi turnike kullanımında gerekli önlemlerin alınması ve cerrahi öncesi aydınlatılmış onamda hastaya gerekli bilgilendirme yapılması gerektiğini ve bu nadir komplikasyonla karşılaşılması durumunda da erken rehabilitasyonun önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Pnömatik Turnike, Radial Sinir, Ulnar Sinir, Median Sinir, Nöropraksi

Presentation ID/Sunum No= 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Endoskopik Cleft Tamirinde Anestezi Yönetimi

Dr. Halil Buluç[1]

[1]*Pendik Medicalpark Hastanesi*

Özet

Laringeal cleft nadir görülen konjenital genetik bir defekttir ve bildirilme sıklığı giderek artmaktadır. Cerrahide minimal invaziv endoskopik yaklaşım, Co2 lazer uygulamaları veya açık cerrahi teknik uygulanabilmektedir. Bu prosedür sırasında ihtiyaç duyulan anestezi gereksinimleri; hareketsizlik, analjezi, öksürme ve weezing dahil olmak üzere tüm havayolu reflexlerinin baskılanması, yeterli ventilasyon ve oksijenizasyonun sağlanması, apne oluşumunun engellenmesi, laringeal girişin cerrah tarafından tam olarak görüntülenmesi ve süspansiyon larinkoskopi sırasında oluşabilecek sempatik stimulasyonun azaltılmasıdır. Fakat bu tip vakalar için şu ana kadar resmi bir anestezi protokolü oluşturulmamıştır. Biz pediyatrik laringeal cleft tamirindeki anestezi deneyimimizi paylaşmak istedik.

Anahtar Kelimeler: Endoskopik Cleft Tamirinde Anestezi Yönetimi

Anesthetic Management of Endoscopic Laryngeal Cleft Repair

Abstract

Laryngeal cleft is a rare congenital malformation that is being reported with increasing frequency. Minimally invasive endoscopic approach, open surgical repair or CO2 laser application for this specific can be used for this spesific surgical procedure. The challenging part of these cases is that intubation is not possible due to the surgical area. The requirements for anesthesia during this procedure are immobility, analgesia, lack of airway reflexes including coughing or wheezing, adequate ventilation and oxygenation, avoidance of apnea, full view of the laryngeal inlet by the surgeon, and attenuation of response to the sympathetic stimulation during suspension laryngoscopy. However, a formal anesthesia protocol has not been established for such cases so far. We wanted to share our anesthesia experience in pediatric laryngeal cleft repair.

Keywords: Anesthetic Management of Endoscopic Laryngeal Cleft Repair

Presentation ID/Sunum No= 338

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Endoskopik Pilonidal Sinüs Tedavisi

Asst. Prof. Dr. Ufuk Utku Göktuğ[1]

[1]*Yeditepe Üniversitesi*

Özet

Pilonidal sinüs günümüzde oldukça sık görülen ve tedavisi konusunda yıllardan beri görüş ayrılıkları yaşanılan bir hastalıktır.bu hastalığın tedavisinde çeşitli cerrahi tedavi yöntemleri tarihsel süreçte uygulanagelmiştir. Bu tedavi yöntemlerini başlıca sıralamak gerekirse; Sinüs eksizyonu sonrası açık bırakma veya primer kapama yöntemi, kristalize fenol uygulaması, unroofing yöntemi, çeşitli flep teknikleri, lazer ablasyon ve endoskopik pilonidal sinüs tedavisi sayılabilir. Başlangıçta uygulanan tedavilerin nüks oranları ve oluşturduğu iş kaybı cerrahları yeni tedavi yöntemleri arayışına itmiştir. Bu süreçte 2011 yılında Meinero tarafından tanımlanan endoskopik pilonidal sinüs tedavisi gerek minimal invaziv yöntem olması, hasta konforu, nüks oranlarının diğer yöntemlere göre daha düşük olması nedeniyle öne çıkan bir tedavi yöntemi olarak görülmektedir. 5 mmlik kesi yapılarak sinüsten kıl temizliği sonrası fisüloskopla girilip tüm sinüs traktının koter ucuyla yakılması esasına dayanmaktadır. Günübirlik tedavi imkanı sağlamaktadır. Hastanın işe dönme sırası oldukça kısadır. Ağrı ve akıntı süreleri diğer yöntemlerle karşılaştırıldığında oldukça kısadır. Nüks oranlarının da bildirilen serilerde düşük olması bu yöntemi diğer yöntemlere göre öne çıkarmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Endoskopik, Pilonidal, Sinüs, Tedavi

Endoscopic Pilonidal Sinus Treatment

Abstract

Pilonidal sinus is a disease that is very common today and has been divided on its treatment for years. Various surgical treatment methods have been applied in the historical process in the treatment of this disease. To list these treatment methods mainly; After sinus excision, open or primary closure method, crystallized phenol application, unroofing method, various flap techniques, laser ablation and endoscopic pilonidal sinus treatment can be counted. The recurrence rates and job loss caused by the initial treatments have pushed surgeons to seek new treatment methods. In this process, endoscopic pilonidal sinus treatment, which was defined by Meinero in 2011, is seen as a prominent treatment method because it is a minimally invasive method, patient comfort, and recurrence rates are lower than other methods. It is based on the principle of burning the entire sinus tract with a cautery tip by entering with a fistuloscope after cleaning the hair from the sinus by making a 5 mm incision. It provides daily treatment.

The patient's turn to work is quite short. Pain and discharge times are very short compared to other methods. The low recurrence rates in the reported series makes this method stand out compared to other methods.

Keywords: Endoscopic, Pilonidal, Sinus, Treatment

Presentation ID/Sunum No= 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Enhanced Recovery After Gynecologic Surgery: Review of the Literature

Dr. Mujde Can Ibanoglu[1] , Dr. Tugba Kınay[1] , Prof.Dr. Yaprak Engin-Üstün[1]

[1]Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları EAH
**Corresponding author: Müjde Can İbanoğlu*

Abstract

Objectives Enhanced Recovery After Surgery (ERAS) includes practices aimed at providing rapid recovery by standardizing pre-and post-surgical care in patients undergoing colon surgery and reducing metabolic stress response. The ERAS program is a systematic application that includes surgeons, anesthetists, nurses and assistant healthcare professionals in the care process and has been successfully implemented in the international arena. Studies on ERAS protocols show that this system can be actively applied in different surgical areas. Methods This article discusses major reviews and recommendations of medical societies for ERAS. Results ERAS in colorectal surgery by reducing surgical stress, without disturbing normal physiological function and increasing mobilization; It was observed that there was a 2.5-day reduction in hospitalization and a reduction of up to 50% in complications. Guidelines of the ERAS Society for peri-operative care in gynecological procedures were first published in 2016 and updated in 2019. These guidelines recommended 12 items for pre- and intra-operative care and 10 post-operative care items. The objectives of these applications are to provide patient education and consultancy services before surgery, to stop oral intake shortly before surgery and to start fast nutrition after surgery, to maintain a balanced body temperature and fluid level in order to maintain normal physiology, to increase mobilization, to provide pain control with painkillers, prophylaxis of nausea and vomiting and reduction of unnecessary or prolonged use of catheters. Conclusions As stated by the association, ERAS is a multidisciplinary management of an unstable and dynamic process that needs to be improved as the results emerge. Accordingly, it is necessary to develop evidence-based components for perioperative care with ERAS recommendations, and it is necessary to develop studies that will serve this purpose.

Keywords: Cesarean Section; Enhanced Recovery; Gynecology; Perioperative Care; Surgery

Presentation ID/Sunum No= 359

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Epidural Anestezi Sonrasında Sıkça Karşılaşılan Bir Sorun Olan Bel Ağrısının 25 Hastada İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. İsmail Kaya[1]

[1]*Uşak Üniversitesi*

Özet

Amaç: Çalışmamızda doğum sonrasında persistan bel ağrısı olan hastalarda; etyolojik nedenler, diagnostik yaklaşımlar ve tedavinin tartışılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda Haziran 2016 ile Nisan 2018 tarihleri arasında Kütahya Evliya Çelebi Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi polikinliğine epidural anestezi ile doğum yapmış ve doğum sonrasında persistan bel ağrısı başvuran yirmibeş hastanın demografik verileri, lomber MRG bulguları ve tedavi yaklaşımları retrospektif olarak incelenmiştir. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 26±7.29 'du. Epidural anestezi yapılan 25 hastanın 16'sında C/S, 9'unda normal doğum yaptırılmıştır. Lomber MRI görüntülemelerinin 18'inde (%72) patoloji yoktu, 5 tanesinde bulging (%20), 2 tanesinde (%8) santral protrüzyon, 5 tanesinde de (%20) end plate dejenerasyonu vardı. 3.ay değerlendirilmesinde VAS ortalaması 8.3 iken, 6.ay kontrollerinde hastaların 18'inde (%72) bel ağrı şikayetlerinin geçtiği, ağrısı olan hastalarda VAS ortalamasının da 5.2'e gerilediği görülmüştür, bu durum istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç: Epidural anestezi sonrasında oluşan bel ağrısı karşımıza sıkça çıkan bir problemdir. Doğurganlık çağındaki bu hastalarda etyolojiler ve hastanın öyküsü iyi incelenmeli, nörolojik durumlarına göre radyolojik incelemelerde acele edilmemeli, konservatif tedavi ve medikal tedavi öncelikli tercih olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Epidural Anestezi, Persistan Bel Ağrısı, Postpartum, MRG

Examination of Low Back Pain, a Frequently Encountered Problem After Epidural Anesthesia, in 25 Patients

Abstract

Background/Aim: In our study, in patients with persistent low back pain after birth; It is aimed to discuss the etiological reasons, diagnostic approaches and treatment. Materials and Methods: In our study, the demographic data, lumbar MRI findings and treatment approaches of twenty-five patients who gave birth under epidural anesthesia and admitted to persistent low back pain after delivery at Kütahya Evliya Çelebi University Training and Research Hospital Neurosurgery Clinic between June 2016 and April 2018 were retrospectively. It has been examined. Results: The mean age of the patients was 26 ± 7.29. 16 of 25 patients who underwent epidural anesthesia had C / S, and 9 of them had normal delivery. There was no pathology in 18 (72%) of lumbar MRI imaging, 5 of them had bulging (20%), 2 of them (8%) had central protrusion, and 5 of them (20%) had end plate degeneration. While

the average VAS was 8.3 in the 3rd month evaluation, it was observed that the back pain complaints disappeared in 18 (72%) of the patients at the 6th month controls, and the VAS average decreased to 5.2 in the patients with pain, this situation was found to be statistically significant ($p < 0.05$). Conclusion: Low back pain after epidural anesthesia is a common problem. In these patients of childbearing age, etiologies and the patient's history should be examined carefully, according to their neurological conditions, radiological examinations should not be rushed, conservative treatment and medical treatment should be the priority choice.

Keywords: Epidural Anesthesia, Persistent Low Back Pain, Postpartum, MRI

Presentation ID/Sunum No= 169

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Erektil Disfonksiyon Hastalarında Eritrosit Dağılım Hacminin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Resul Sobay[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Üroloji Kliniği*

Özet

Giriş: Erektil disfonksiyon (ED), tatmin edici seksüel performans için gerekli ereksiyona ulaşamama ya da bu ereksiyon halini sürdürememe durumu olarak tanımlanmaktadır. ED' nin görülme sıklığı yaş ile birlikte artmaktadır. Aynı zamanda ED erkeklerde en sık görülen cinsel işlev bozukluğudur. Bu çalışmamızda ED hastalığı ile eritrosit dağılım hacmi (RDW) değerleri arasındaki ilişkiyi inceledik. Materyal Metod: Çalışmamızda retrospektif olarak Ocak 2019 ile Ocak 2021 tarihleri arasında üroloji polikliniğine ED şikayeti ile başvuran hastalar ile aynı yaş grubunda ED şikayeti olmayan hastalardan oluşan toplam 132 kişi çalışmaya alındı. Hastalar uluslararası erektil fonksiyon indeksine (IIEF-5) göre ED grubu (n=98) ve kontrol grubu (n=34) olarak ikiye ayrıldı. Bulgular: Her iki grup arasında yaş, hipertansiyon mevcudiyeti,sigara kullanımı, trigliserit, düşük dansiteli lipoprotein, yüksek dansiteli lipoprotein, total kolesterol, total prostat spesifik antijen ve hematokrit değerleri arasında istatiksel olarak farklılık saptanmadı. Vücut kitle indeksi, açlık kan şekeri, Nötrofil lenfosit oranı (NLO) ve platellet lenfosit oranı (PLO) ED grubunda anlamlı olarak daha yüksek bulundu (sırasıyla 28.5±25.3 kg/m2 vs 27.1±24.6 kg/m2, p=0.032; 110.07±45.2 mg/dl vs 90.42±11.3 mg/dl, p<0.001; 2.55±1.4 vs 1.82±0.4p=0.040; 118.7±37 vs 89.3±28.1, p=0.003). Ortalama RDW değerleri ise ED grubunda 13.9±1.2 saptanırken kontrol grubunda 13.1±0.4 olarak ölçüldü (p<0.001). Multivaryant analizde PLO (1.12 OR (1.1-1.24), p=0.005) ve RDW (3.25 OR (1.26-4.75), p<0.001) ED tanısı için bağımsız öngörücü olarak belirlendi. Sonuç: ED hastalarında tespit ettiğimiz artmış RDW değeri ile ED arasındaki ilişki göz önüne alındığında RDW değerinin ED tanısında yeni bir gösterge olabileceği kanaatindeyiz. Çalışmamızın desteklenebilmesi için daha geniş hasta gruplarıyla oluşturulan prospektif randomize çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Erektil Disfonksiyon, Eritrosit Dağılım Hacmi, Platellet Lenfosit Oranı

Presentation ID/Sunum No= 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Erişkin Enürezisin Klinik Değerlendirilmesi, Tedavi Seçenekleri ve Uzun Dönem Takip Sonuçları: Prospektif Gözlemsel Çalışma

Dr. Sercan Yilmaz[1] , Asst. Prof. Dr. Emin Aydur[2]

[1]Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Üroloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye
[2]Gülhane Askeri Tıp Akademisi Üroloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Özet

Giriş: Enürezis genel olarak çocukluk çağı hastalığı olarak bilinir ve 15 yaş üzerindeki sıklığının %1-2 civarında olduğu ortaya konulmuştur. Ancak erişkin enürezisinin klinik değerlendirilmesi ve tedavi algoritması konusunda literatürde yeterli bilgi yoktur. Biz bu prospektif çalışmamızda enürezis nedeniyle başvuran erişkin hastaların klinik değerlendirilmesi, tedavi seçenekleri ve uzun dönem takip sonuçlarını sunmayı amaçlıyoruz. Materyal ve Metod: Aralık 2014 ile Haziran 2016 tarihleri arasında üroloji polikliniğine uykuda altını ıslatma şikayetiyle başvuran hastalar değerlendirildi. Hastalara detaylı anamnez, fizik muayene; IIQ-7, UDI-6, OAB-V8 anket formları; tam idrar tahlili, üre, kreatinin, üroflowmetri, işeme günlüğü, videoürodinami, lumosakral spinal manyetik rezonans görüntüleme, kontrol üretrosistoskopisi, psikiyatri ve nöroloji konsültasyonları planlandı. Hastalara konulan tanıya göre tedavi seçenekleri belirlendi ve takip planlandı. Bulgular: Aralık 2014 ile Haziran 2016 tarihleri arasında başvuran 40 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortancası 20 (19-24) idi. Hastaların 29 (%72,5)'u primer enürezis iken 11 (27,5)'i sekonder enürezis tanısı aldı. Hastaların 14 (%35)'ü monosemptomatik enürezis iken 26 (%65)'sı non-monosemptomatik enürezis tanısı aldı. Hastalardan 1'inde kontrol üretrosistoskopisi sırasında posterior üretral valv (PUV) saptanması üzerine PUV rezeksiyonu uygulandı. diğer 39 hastaya medikal tedavi (antimuskarinik) başlandı. Medikal tedaviden fayda görmeyen 19 hastaya mesaneye botulinum toksin A(BoNTA) (100Ü) enjeksiyonu uygulandı. 100Ü BoNTA'dan fayda görmeyen 5 hastaya 200Ü BoNTA uygulandı. Bu tedaviden de fayda görmeyen 3 hastaya sakral nöromodulasyon (SNM) planlandı. SNM uygulanan 1 hasta tedavi ile kür sağlandı ve 24. ay kontrollerinde kür şeklinde devam etti. Bu tedavi süresince 11 hasta çeşitli sebeplerle takibi bıraktı. Tartışma: Erişkin enürezis üroloji pratiğinde sık karşılaşılan bir patoloji olmadığı için hakkında geliştirilmiş net bir tedavi algoritması da yoktur. Ancak gün geçtikçe görülme sıklığı artmakta ve hastaların şikayetleri psikolojik bir boyut kazanmaktadır. Bizim çalışmamızda görüldüğü üzere farklı tedavi seçenekleri ile erişkin enürezisinin konforlu tedavisi sağlanabilmektedir. Sonuç: Erişkin enürezisin bizim çalışmamız ile bir tedavi algoritması oluşturulmuştur. Bu algoritmanın geniş hasta serileri ile desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Enürezis, Alt Islatma, Alt Üriner Sistem Semptomları

Clinical Evaluation of Adult Enuresis, Treatment Options and Long-Term Follow-Up Results: A Prospective Observational Study

Abstract

Introduction: Enuresis is generally known as childhood disease and its frequency over 15 years of age has been shown to be around 1-2%. However, there is insufficient information in the literature about the clinical evaluation of the murine enuresis and the treatment algorithm. In this prospective study, we aim to present the clinical evaluation, treatment options and long-term follow-up results of adult patients admitted for enuresis. Material and Method: Patients who were admitted to the urology outpatient clinic between December 2014 and June 2016 with a wetting complaint during sleep were evaluated. Detailed anamnesis, physical examination; IIQ-7, UDI-6, OAB-V8 questionnaire forms; Complete urinalysis, urea, creatinine, uroflowmetry, voiding diary, videourodynamics, lumbosacral spinal magnetic resonance imaging, control urethroscopy, psychiatry and neurology consultations were planned. Results: Forty patients who applied between December 2014 and June 2016 were included in the study. The median age of the patients was 20 (19-24). While 29 (72.5%) of the patients were primary enuresis, 11 (27.5) were diagnosed as secondary enuresis. While 14 (35%) of the patients were diagnosed as monosymptomatic enuresis, 26 (65%) of them were diagnosed as non-monosymptomatic enuresis. PUV resection was performed in 1 of the patients upon the detection of posterior urethral valve (PUV) during control urethroscopy. medical treatment (antimuscarinic) was started in 39 other patients. Botulinum toxin A (BoNTA) (100U) injection was applied to the bladder in 19 patients who did not benefit from medical treatment. 200 patients were administered to 5 patients who did not benefit from 100U of BONTA. Sacral neuromodulation (SNM) was planned for 3 patients who did not benefit from this treatment. One patient undergoing SNM was cured with treatment and continued as a cure at 24th month controls. During this treatment, 11 patients stopped following for various reasons. Discussion: Since adult enuresis is not a common pathology in urology practice, there is no clear treatment algorithm developed about it. However, the incidence increases day by day and the complaints of patients gain a psychological dimension. As seen in our study, comfortable treatment of adult enuresis can be provided with different treatment options. Result: A treatment algorithm has been created with our study.

Keywords: Enuresis, Bed Wetting, Lower Urinary Tract Symptoms

Presentation ID/Sunum No= 464

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Erişkin Hastalarda Akut Otitis Media Sıklığı

Exp. Dr. Şükrü Turan[1]

[1]*Özel Medstar Topçular Hastanesi*
**Corresponding author: Şükrü Turan*

Özet

Amaç: Akut otitis media (AOM) kulak burun boğaz pratiğinde özellikle de çocuklarda çok sık görülen bir enfeksiyon hastalığıdır. Literatürde çocukluk yaş grubu ile ilgili yapılmış çok sayıda insidans ve prevelans çalışmaları mevcutken, erişkin hastalarla yapılmış insidans çalışmaları çok sınırlı sayıdadır. Bu çalışmada erişkin hastalarda akut otitis media sıklığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntemler : Çorum Sungurlu Devlet Hastanesi kulak burun boğaz polikliniğine Kasım 2019 – Şubat 2020 tarihlerinde ayaktan başvuran 18 yaş ve üstü erişkin 3705 hasta çalışmaya dahil edildi. Çalışma prospektif olarak tasarlandı. Akut otitis media tanısı araştırmacı tarafından klinik ve fizik muayene ile konuldu. Akut otitis media tanısı konulan hastaların demografik bilgileri, polikliniğe başvuru şikayetleri, sigara kullanımı veya sigara dumanına maruziyeti, enfeksiyonun hangi kulakta saptandığı, komplikasyon gelişip gelişmediği, tedaviden fayda görüp görmediği bilgileri değerlendirildi. Bulgular : Çalışmaya dahil edilen 3705 erişkin hastadan 28'ine akut otitis media tanısı konuldu ve erişkin akut otis media sıklığı %0,76 olarak hesaplandı. Akut otitis media görülme sıklığı kadınlarda %0.46, erkeklerde ise %0.30 olarak hesaplandı. Kadın erkek oranı 1,5/1 olarak bulundu. Sonuç: Çalışmamızda erişkin popülasyonda akut otitis media sıklığı %0,76 olarak bulunmuştur. Coğrafik değişkenlikler, mevsimsel farklılıklar, sosyoekonomik düzey gibi durumlar AOM sıklığını etkilemektedir. Bu değişkenleri minimalize etmek için; daha fazla coğrafik bölgede, yıl boyu süren, sosyo ekonomik düzeyi farklı her kesimi kapsayan daha geniş katılımlı yeni çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Akut Otiitis Media, Epidemiyoloji, Erişkin, İnsidans, Otitis Media, Süpüratif Otitis Media

Presentation ID/Sunum No= 351

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Erişkin Humerus Şaft Kırıklarında Titanyum Elastik Nail, Plak-Vida ve Kilitli İntramedüller Çivi ile Tespit Yöntemlerinin Karşılaştırılması ve Orta Dönem Sonuçları

Exp. Dr. Oğuzhan Pekince[1] , Exp. Dr. Mehmet Rauf Koç[2] , Assoc. Prof. Dr. Serdar Toker[3]

[1]Konya Şehir Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği
[2]İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji ve El Cerrahisi Kliniği
[3]Özel Gebze Yüzyıl Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji ve El Cerrahisi Kliniği

Özet

Amaç: Erişkin humerus şaft kırıklarında plak-vida, kilitli intramedüller çivi ile tespit ile yeni bir tedavi mettodu olarak titanyum elastik çivi (TEN) ile tespitin kaynamaya,komplikasyon oranlarına ve fonksiyonel sonuçlara olan etkisinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Metod: Ocak 2012-2015 yılları arasında kliniğimizde humerus şaft kırığı nedeniyle minimum 6 ay takip edilmiş 38 hasta retrospektif olarak analiz edildi. Yaş, cinsiyet, kırık etyolojisi ve hospitalizasyon süresi kaydedildi. Kırıklar AO sınıflamasına göre sınıflandırıldı. Kaynama oranları, ve angulasyonları rutin poliklinik kontrollerinde X-ray ile değerlendirildi. Omuz, dirsek el bileği engellilik skorları DASH, Mayo Dirsek, UCLA omuz skorlaması ve Steward-Hunley kriterlerine göre değerlendirildi. Bulgular: Gruplar arasında epidemiyolojik olarak anlamlı fark bulunmadığı tespit edildi. Hospitalizasyon süresi TEN grubunda anlamlı olarak düşüktü. Kaynama oranlarında ve fonksiyonel skorlamalarda gruplar arasında anlamlı fark bulunmadı. Açılanma TEN grubunda bir miktar yüksek bulundu. Ancak açılanmanın fonksiyonel skorlamalara anlamlı etksinin olmadığı görüldü. 3 tedavi metodunun da mükemmel ve iyi sonuçlar verdiği görüldü. Sonuçlar: Çalışma sonuçlarımız, diğer tedavilerin komplikasyonları dikkate alındığında, humerus cisim kırığı olan uygun hastalarda TEN'in iyi bir alternatif tedavi olduğunu düşündürmektedir. Bununla birlikte, bu bulguları doğrulamak ve kesin bir sonuç çıkarmak için daha geniş ölçekli, randomize kontrollü, daha uzun takip süreli ileriye dönük çalışmaların gerekli olduğuna inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Humerus, Diyafiz Kırıkları, Ten

Mid-Term Results in Adult Humeral Fractures With Titanium Elastic Nail Fixation Versus Plate and Screw Fixation and Locking İntramedullary Nailing

Abstract

Objectives: To compare plate-screw fixation, intramedullary nailing (IMN), and titanium elastic nailing (TEN) as a new fixation method with respect to nonunion, complication rates, and functional outcomes in the repair of adult humeral shaft fractures. Methods: A total of 38 adult patients who were

treated due to humeral shaft fracture at our clinic and were followed for minimum six months between January 2012 and January 2015 were retrospectively analyzed. Age, sex, fracture etiology an length of hospitalization were recorded. Fractures were classified according to the Association for Osteosynthesis(AO) classification. Nonunion rates as assessed by X-ray during visits, angulation, shoulder, elbow and hand disability scores were evaluated using the DASH, Mayo Elbow and UCLA Shoulder scoring, and Stewart Hundley criteria. Results: There was no significant epidemiological difference between the groups. The length of hospitalization was lower in the TEN group. There was no significant difference in nonunion rates and functional scores according to the type of treatment. Angulation rate was slightly higher in the TEN group. The effect of angulation on functional score showed no influence on the functional status. The three treatment types mostly achieved excellent and good outcomes. Conclusions: Our study results suggest that TEN seems to be a good alternative treatment in eligible patients with humeral shaft fractures considering complications of other treatments. However, we believe that further, large-scale, randomized-controlled, prospective studies with longer follow-up duration are required to confirm these findings and to establish a definite conclusion.

Keywords: Humerus, Diaphyseal Fractures, Ten

Presentation ID/Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Fakoemülsiyon Sırasında Kullanılan %1 Sodyum Hyalüronat(Hyalon) ile %1 Sodyum Hyaluronat(Hyalon) ve %4 Kondroitin Sülfat-%3 Sodyum Hyalüronat (Viscoat) Kombinasyonunun Postoperatif 2.Ayda Kornea Endotel Sayısına Etkisinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Emre Aydın[1]

[1]*Doğubeyazıt Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Fakoemülsiyon sırasında kullanılan %1 Sodyum Hiyalüronat (Healon) ve %1 Sodyum Hiyalüronat (Healon) ve %4 Kondroitin Sülfat-%3 Sodyum Hiyalüronat (Viscoat) kombinasyonunun kullanıldığı Soft-Shell tekniğinin postoperatif 2.ay endotel hücre sayısına ve endotel hücre kaybına etkisini karşılaştırmak Materyal-Metod: Bu prospektif randomize klinik çalışma, standart bir teknik kullanılarak aynı cerrah tarafından fakoemülsiyon yapılan 40 hastayı kapsamaktadır. Hastalar rastgele Grup 1 (Healon) ve Grup 2 (Healon-Viscoat) olarak ikiye ayrılmış olup her bir grup 20 hasta içermektedir. Fakoemülsiyon yapılan hastalar, yumuşak ile orta derecede yoğun kataraktı olan (VO>0.2), kornea endotel hücre yoğunluğu>2000 hücre/mm olan ve ek başka göz hastalığı olmayan hastalardı. Endotel hücre sayısı ve kaybı preoperatif ve postoperatif 2.ay ölçülerek değerlendirildi. Ölçümler temassız Tomey EM-4000 cihazı (Tomey GMBH, Nürnberg) ile speküler mikroskop kullanılarak yapıldı. İstatistisel analizler SPSS v.22 paket programı(IBM SPSS Statistic, Chicago, IL, ABD) ile yapıldı. Tanımlayıcı istatistiler ortalama, ± standart sapma (SD) olarak ifade edildi. P<0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Grup 1'de yaş 65.5±8.2 iken Grup 2' de 71.85±9.6 saptanmış olup gruplar arasında istatistisel olarak anlamlı fark bulunmamıştır (p>0.05). Preoperatif ortalama endotel hücre sayısı grup 1'de 2726.7±224.9 hücre/mm2 ve grup 2'de 2549.7±229.5 hücre/mm2 idi (p>0.05). Postoperatif 2.ayda endotel hücre sayısı grup 1'de 2474.1±246.5 hücre/mm2 ve grup 2'de 2349.6±244 hücre/mm2 idi (p>0.05). Ortalama endotel hücre azalması grup 1'de 253.1±33.4 hücre/mm2 ve grup 2'de 200.1±32.5 hücre/mm2 idi. İki grup arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi (p>0.05). Endotel sayısındaki azalma bir katarakt ameliyatından sonra standart normal endotel sayısı azalması değerleri arasındadır. Sonuç: Healon ve Healon-Viscoat kombinasyonu kullanılarak yapılan Soft-Shell tekniğinde endotel sayısı ve kaybı normal sınırlar içerisindedir. Soft-Shell tekniğinde endotel sayısındaki azalma daha az bulunmuş olmakla birlikte istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Healon, Viscoat, Soft-Shell Tekniği, Endotel Hücre Sayısı

Comparison of the Effect of 1% Sodium Hyaluronate (Hyalon), 1% Sodium Hyaluronate (Hyalon) and 4% Chondroitin Sulphate-3% Sodium Hyaluronate (Viscoat) Combination Used During Phacoemulsion On Corneal Endothelium Count in the Postoperative 2nd Month.

Abstract

Purpose: To compare the effects of the Soft-Shell technique using the combination of %1 Sodium Hyaluronate (Healon) and %1 Sodium Hyaluronate (Healon) and %4 Chondroitin Sulphate-%3 sodium Hyaluronate (Viscoat) used during phacoemulsion on the number of endothelial cells and endothelial cell loss in the postoperatif 2nd month. Materiel-Method: This prospective randomized clinical trial comprised 40 eyes having phacoemulsification by the same surgeon using a standardized technique. Patients were randomly divided into Group 1(Healon) and Group 2 (Healon-Viscoat) each group consisting of 20 patients. Patients who underwent phacoemulsion were patients with mild to modarately dense cataracts (VO>0.2), corneal endothelial cell density>2000 cells/mm2, and have no other eye disease. Endothelial cell number and loss were measured preoperatively and at 2 months postoperatively. Measurements were made using noncontact Tomey EM 4000 device (Tomey GMBH, Nürnberg) and speküler microscope. Statistical analyzes were performed using SPSS v.22 package program (IBM SPSS Statistic, Chicago, IL, USA). Descriptive statistics were expressed as mean, ± standart deviation (SD). P<0.05 was considered statistically significant. Results: Preoperative mean endothelial cell count was 2726.7±224.9 cells/mm2 in group 1 and 2549.7±229.5 cells/mm2 in group 2 (p>0.05). The number of endothelial cells in the postoperative 2nd month was 2474.1±246.5 cells/mm2 in group 1 and 2349.6±244 cells/mm2 in group 2 (p>0.05). Mean endothelial cell reduction was 253.1±33.4 cells/mm2 in group 1 and 200.1±32.5 cells/mm2 in group 2. The difference between the two groups was not statistically significant (p>0.05). The reduction in endothelial count is among the standart values of normal endothelial count reduction after cataract surgery. Conclusion: In the Soft-Shell technique using the Healon and Healon-Viscoat combination, the number and loss of endothelium are within normal limits. Although the decrease in the number of endothelium was found to be less in the Soft-Shell technique, no statistically significant difference was found.

Keywords: Healon, Viscoat, Soft-Shell Technical, Endothelial Cell Count

Presentation ID/Sunum No= 265

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Fasiyal Orta Hat Ateşli Silah Yaralanması

Exp. Dr. Damla Anbarlı Metin[1] , Exp. Dr. İmge Çağın İşsever[1]

[1]Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

GİRİŞ Baş boyun travmaları acil servisin sık başvuruları arasında yer almaktadır. Baş boyun bölgesi birçok hayati yapıyı barındırmaktadır. Tüm ateşli silah yaralanmalarının toplamda %30'u baş boyun bölgesinde yer almaktadır. Maxillofasiyal bölge ateşli silah yaralanmaları, estetik, kanama ve hava yolu güvenliği ile ilgili sorunlar çıkarabilir. VAKA 11 yaş erkek çocuk hasta arkadaşları ile av tüfeği ile oynarken yakın mesafeden yüz orta hattan yaralanması sonrasında ayaktan acil servise başvurdu. Bilinç açık, koopere, oryante GKS15'idi.Lokal muayenesinde üst dudak ortası ve burun alt bölgesinden içeri ilerleyen doku defekti mevcut. Ağız üst duvarı ve maxilla alt duvarında doku kaybı mevcuttu. Direk grafide servikal vertebralar önünde ve ağız içinin değişik yerlerinde metal parçaları saptandı. Plastik ve rekonstriktif cerrahi ve KBB ekibi tarafından acil operasyona alındı. Operasyon sonrası çekilen BT'de intrakraniyal kanamaya rastlanmadı. Sağ maxiller sinüs duvarunda, sağ orbita inferiorunda, sağ pterygoid process ve mandibulada multipl fraktürleri mevcut. Ayrıca C1 servikal vertebrada sağ arkusta fraktürü mevcut olup forameni kapatan yabancı cisim izlendi. BT anjiografisinde vertebral arter V3 seviyesinde travmatik oklüzyon oluşmuştur. Hastamız nörolojik muayenesi normal ve yutma refleksinde sorun olmadan 28. Günde taburcu edilmiştir. TARTIŞMA Vakamızın yaralanması beyin sapı ve C1-C2 vertebra seviyesindedir. Bu seviyelerde gerçekleşen ateşli silah yaralanmaları, genelde olay yeri mortalite ile sonuçlanır. Fakat vakamızda çevre dokulara zarar verilmesine rağmen beyin, beyin sapı, medulla spinalis her hangi bir hasar almamış. Hasar alan vertebra stabilliğini korumuş ve vertebral arter ise retrograd olarak dolmaya devam etmiştir.

Anahtar Kelimeler: Maksillofasiyal Travma, Ateşli Silah Yaralanması

Presentation ID/Sunum No= 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Femur Başı Avasküler Nekroz Tedavisinde İlomedin ve Helixor Etkinliklerinin Karşılaştırılması : Deneysel Çalışma

Dr. Mert Kumbaracı[1] , Prof.Dr. Basak Doğanavsargil Yakut [2] , Prof.Dr. Semih Aydoğdu [3]

[1]SBÜ İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği
[2]Ege Üniversitesi Patoloji Anabilim Dalı-İzmir
[3]Ege Üniversitesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı-İzmir
**Corresponding author: Mert Kumbaracı*

Özet

Çalışmanın amacı; femur başı avasküler nekroz tedavisinde İlomedin(epoprostenol analoğu) ve Helixor(viscum album ekstraktı) etkinliklerini değerlendirmek ve karşılaştırmaktır. Hipotezimiz; vasküler sistem üzerinde İlomedin ile benzer etkilere sahip Helixor' un avasküler nekroz tedavisinde en az İlomedin kadar etkili olduğudur. Kırkbeş adet Yeni Zelanda tipi tavşanın femur başlarında vasküler hasarlanma yöntemi ile femur başı avasküler nekrozu(FBAN) oluşturuldu. Tavşanlar üç gruba ayrıldı. Birinci grup kontrol grubu olarak oluşturuldu. İkinci gruba İlomedin tedavisi, üçüncü gruba ise Helixor tedavisi uygulandı. Osteosit nekrozu, kemik iliği nekrozu, yeni kemik oluşumu, kıkırdak dejenerasyonu mikroskopik olarak değerlendirildi. Kemik nekrozunun ve onarımının epifizdeki yaygınlığı, kemik iliği hücreselliği ve trabeküler kemik hacmi araştırıldı. Kontrol grubunda daha çok denekte subkondral nekroz görüldü(p=0.03). Osteoblastik ve osteoklastik aktivite İlomedin grubunda daha belirgindi (p=0.25, 0.07, sırasıyla).Helixor ve İlomedin gruplarında deneklerde kıkırdağın daha az hasarlandığı gözlendi. İlomedin grubunda diğer gruplara göre daha fazla denek tamir sürecinin kronik fazında izlendi (p=0.07). Kemik iliği hücreselliği tedavi uygulanan grupta daha fazlaydı (22%, 20,6% Ilomedin ve Helixor, sırasıyla, p=0,04). Trabeküler kemik hacmi hasarlı femur başlarında, tedavi uygulanan gruplarda artmış olarak bulundu, en fazla artış Helixor grubundaydı(p=0.01). Viscum album nekrozun yayılımını azaltmakta ve kıkırdağın korunmasında, epoprostenol ise yapım ve rejenerasyonun arttırılmasında etkili görünmektedir. Literatürde FBAN' un tedavisinde bu iki ajanın kullanıldığı başka bir deneysel çalışma bulunmadığı için çalışmamız öncü bir çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: Avasküler Nekroz, Deneysel Model, Vasküler Hasarlanma, Epoprostenol, Viscum Album.

Comparison of Ilomedine and Helixor Activities in the Treatment of Avascular Necrosis of the Femoral Head: Experimental Study

Abstract

The aim of our study is to compare the efficacy of epoprostenol and viscum album in the treatment of femoral head avascular necrosis with an experimental study. Our hypothesis is that viscum album, which has similar properties with epoprostenol on the vascular system, is as effective as epoprostenol in the treatment of avascular necrosis. Avascular necrosis was created on the femoral heads of the 45 New Zealand type rabbits by surgical vascular deprivation method. The rabbits were divided into 3 groups. Group 1 was designed as a control group, in group 2 Ilomedin (epoprostenol analogue) was administrated to subjects and in group 3, Helixor (viscum album extract) was administrated. Osteocyte necrosis, bone marrow necrosis, new bone formation and cartilage degeneration were evaluated microscopically. The extent of bone necrosis and repair and involvement of epiphysis, the bone marrow cellularity ratio and trabecular bone volume were investigated. Subchondral necrosis was seen in more animals in control group (p=0.03). Osteoblastic and osteoclastic activity were more prominent in Ilomedin group (p=0.25, 0.07, respectively). It was seen that the cartilages of the subjects in the Helixor and Ilomedin groups were less damaged. In Ilomedin group, more animals were seen in the chronic phase of the repair process than in the other groups (p=0.07). Bone marrow cellularity was higher in treatment groups (22% and 20,6% for Ilomedin and Helixor, respectively, p=0,04). Trabecular volume was found to be increased in damaged femoral heads in the treatment groups, the highest increased observed in Helixor group (p=0.01). Viscum album seems to be effective in decreasing the extention of necrosis and protecting the articular cartilage, and epoprostenol in increasing the repair and regeneration. Since no other experimental study in the literature these two agents were used in the treatment of FBAN, our study is a pioneering study.

Keywords: Avascular Necrosis, Experimental Model, Vascular Deprivation, Epoprostenol, Viscum Album.

Presentation ID/Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Fiberoptik Bronkoskopi Kullanımına Rağmen Entübe Edilemeyen ve Ameliyatı Ertelenen Olgu

Dr. Gülay Ülger[1]

[1]*Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş:Zor entübasyon anestezi pratiğinde karşılaşılan, hekimleri oldukça zora sokan bir durumdur. Bu durumda farklı ekipmanlar, farklı laringoskopi teknikleri ve fiberoptik bronkoskopi(FOB) kullanılarak hastalar entübe edilmektedir. Bazen bütün teknikler kullanılmasına rağmen hasta entübe edilememekte ve trakeostomi açılması gerekebilmektedir. Bu sunumda entübe edilememiş ve ameliyatının yapılabilmesi için trakeostomi açısından kulak burun boğaz(KBB) kliniğine yönlendirilmiş olgunun sunulması amaçlanmıştır. Olgu:Dış merkezde çekilen akciğer grafisinde sağ üst lobda nodül saptanan olgu hastanemize başvurdu. Olguya sağ video yardımlı torokoskopi ile wedge rezeksiyonu planlandı. Preoperatif değerlendirilen olgu; 72 yaşında, 74 kilo, 160cm boyundaydı. Fizik muayenesinde baş–boyun hareketleri azalmış, boyun ekstansiyonu ileri dercede kısıtlıydı. Mallampati 4 idi. Hipertansiyon ve guatr ek hastalıkları mevcuttu. Yıllar önce tirodektomi operasyonu geçiren olgunun zor entübasyon öyküsü yoktu. Diğer parametreleri normal olan olgu zor entübasyon açısından hazırlığı planlanıp Amerikan Anestezistler Birliği(ASA) 4 olarak değerlendirildi. Olgunun anestezi indüksiyonu sonrası Cormack-Lehane skoru 3 olarak görüldü. Macintosh blade sonrası sırası ile video-laringoskop, flexible-blade ile entübe edilemedi. Gamma elastik buji denendi, ancak trakeaya ilerletilemedi. İkinci bir anestezist tarafından da bu yöntemler denendi ancak entübe edilemedi. Bunun üzerine hasta sugammadeks verilerek uyandırıldı. Ameliyat göğüs cerrahisi tarafından ertelendi. 2 kez ameliyata alınan hastada sedasyon altında FOB ile entübasyonu planlandı. Sedasyon sonrası göğüs cerrahisi doktorları tarafından FOB uygulanmak istendi ancak başarılı olunamadı. İşlem esnasında satürasyon değerleri %50'lere kadar düştü ve maske ventilasyonu da zor olan olguda daha sonra kardiyak arrest gelişti. Kardiyopulmoner resüsitasyon(CPR) uygulandı. 4. Dakikada CPR'a yanıt alındı. Spontan solunumu gelen hasta stabil durumda yoğun bakıma gönderildi. Hasta; trakeostomi ihtiyacı açısından KBB kliniği olan bir merkezde ameliyat edilmesi için taburcu edildi. Tartışma:Yıllar içinde hastaların anatomisinde değişiklikler olabilmektedir. Hastalarda zor entübasyon eklem hareket kısıtlılığına bağlı olarak sonradan da gelişebilmektedir. Hastaların anamnezinde zor entübasyon öyküsü olmasa da zor entübasyon açısından dikkatli olunmalı, trakeostomi gibi invaziv girişimler açısından hazırlık yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anestezi, Fiberoptik Bronkoskopi, Trakeostomi, Zor Entübasyon,

Presentation ID/Sunum No= 451

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Fıtık Onarımı Yapılan Hastalarda Mesh Çıkarma Sebepleri ve Bu Hastaların Uzun Dönem Sonuçları

Dr. Mustafa Güner[1] , Exp. Dr. Ümit Alakuş[1] , Exp. Dr. Süleyman Utku Çelik[1] ,

Asst. Prof. Dr. Emin Lapsekili[1]

[1]Gülhane Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği /
**Corresponding Author: Mustafa Güner*

Özet

Giriş: Günümüzde hemen hemen her türlü fıtık cerrahisinde gerek cerrahi kolaylık sağlaması gerekse de yüz güldürücü sonuçlar sağlaması nedeniyle hem açık hem de giderek yaygınlaşan laparoskopik tekniklerde sıkça mesh kullanılmaktadır. Ancak gelişen komplikasyon ve nüksler nedeniyle çıkarılan meshler sonrası uygulanması gereken teknik tartışmalıdır. Bu çalışmada, kliniğimizde mesh çıkarılma işlemi yapılan hastalar incelenmiş ve sonuçları paylaşılmıştır. Metot: Çalışmada 2010-2020 tarihleri arasında Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği'nde mesh çıkarılan hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik verileri, fıtık çeşidi, mesh çıkarılma sebebi ve ikinci ameliyatının tekniği, mesh koyulup koyulmadığı ve uzun dönem sonuçları (nüks, re-operasyon) değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya toplam 30 hasta dahil edildi. Bu hastalardan 16'sı (%54) erkek, yaş ortalaması 62 ± 13 (26-87) yıldı. Hastaların 14'ü (%46) inguinal herni, 12'si (%40) insizyonel herni, 4'ü (%14) ise umblikal herni nedeniyle opere edilmişti. İlk cerrahi ile redo cerrahi arası süre ortalama 93 ± 62 (1-288) aydı. Mesh çıkarılma sebepleri 14 hastada (%46) nüks, 14 hastada (%46) mesh enfeksiyonu ve 2 hastada (%8) ağrıydı. Redo ameliyat yapılan hastaların 19'una (%63) primer sütürasyon, 7'sine (%24) ağ örme, 1'ine (%3) kendi dokusuyla tamir, 1'ine (%3) ise laparoskopik onarım uygulanmış; 2 hasta (%7) ise sekonder iyileşme ile tedavi edilmişti. Redo işlemler sırasında toplam 6 hastaya (%20) tekrar mesh koyulmuştu. Bu hastalar ortalama 56 ± 30 (18-144) ay takip edilmiş olup; redo cerrahi yapılan hastaların 6'sında (%20) nüks fıtık gelişmiş; bunların 2'si tekrar opere edilmişti. Mesh çıkarılması sonrası ameliyat sayısı ortalaması 0,3 ± 0,6 (0-5) idi. Tartışma: Fıtık onarımı sonrası mesh çıkarılması nadir bir durumdur. En çok enfeksiyon, nüks veya ağrı gerekçesiyle çıkarılma işlemleri yapılmakta; sonrasında yapılan cerrahi ise pek standardize değildir. Aynı zamanda redo cerrahiler sonrasında da nüksler sıktır. Bu hastalarda standardizasyonu sağlamak açısından, daha çok sayıda hasta serileri ile prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Nüks Fıtık, Mesh Enfeksiyonu, Mesh Çıkartılması, Redo Fıtık Cerrahisi

Presentation ID/Sunum No= 385

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Fizyolojik Cup Disc Oranı Yüksekliği Olan Hastalarda Gangliyon Hücre Tabakası Kalınlığı Ölçümleri

Exp. Dr. Tuğba Çetinkaya[1]

[1]*Samsun Gazi Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Fizyolojik cup disk oranı (CDO) yüksek olan hastalarda, cup disk oranı ve makula gangliyon hücre tabakası kalınlığı (GHTK) arasındaki ilişkinin incelenmesi. Metod: Bu kesitsel çalışma tek merkezli bir göz kliniğinde gerçekleştirilmiştir. CDO 0,5'den yüksek olan hastalar grup 1 olarak, 0,3 ve daha az olan hastalar da grup 2 olarak sınıflandırıldı. GHT ve retina sinir lifi tabakası (RSLT) CIRRUS OCT ile ölçüldü. Bulgular: Santral makula kalınlığı (SMT) değerleri her iki grupta da benzerdi (p=0,11). CDO ve RSLT kalınlığı değerleri istatiksel anlamlı farklılık gösterdi (p<0,001 ve p<0,001), ancak GHTK ölçümlerinde iki grup arasında anlamlı farklılık yoktu (p=0,08). CDO ve RSLT arasında istatiksel anlamlı negatif korelasyon bulduk (r=-0,412, p<0,001) ve RSLT ile GHTK arasında pozitif korelasyon bulduk (r=0,401, p<0,001), ancak CDO ve GHTK arasında herhangi bir korelasyon yoktu (r=-0,136, p=0,18). Sonuç: Bu çalışmada, CDO ve RSLT kalınlığındaki incelme birbiriyle ilişkili olduğunu, ancak fizyolojik CDO ve GHTK arasında herhangi bir ilişki olmadığını gösterdik. Diğer taraftan RSLT kalınlığı ve GHT pozitif korelasyon göstermiştir. Sonuç olarak, GHT ölçümleri, glokomu olan hastalarda optik sinir hasarının erken tanısında RSLT ölçümlerinden daha değerli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Cup Disk Oranı, Gangliyon Hücre Tabakası, Nöroretinal Kenar Kalınlığı, Optik Koherans Tomografi, Optik Sinir

The Ganglion Cell Layer Thickness Measurements in Patients With Physiological High Cup to Disc Ratio

Abstract

Purpose: To investigate the relationship between cup to disc ratio (CDR) and macular ganglion cell layer thickness (GCLT) in patients with physiological high CDR. Methods: This cross-sectionally designed study was managed in a single-centered eye clinic. The patients with more than 0.5 CDR were classified as group 1 and the patients with 0.3 and less CDR were classified as group 2. GCL and Retinal Nerve Fiber Layer (RNFL) thickness were measured by CIRRUS OCT. Main Results: The central macular thickness (CMT) values were similar between two groups (p=0.11). The CDR and RNFL thickness values show statistically significant differences (p<0.001 and p<0.001), however there was no significant differences in the measurement of GCLT between two groups (p=0.08). We found statistical significant negative correlation between CDR and RNFLT (r=-0,412, p<0,001) and

positive correlation between mean GCLT and RNFLT (r=0,401, p<0,001), however there was no correlation between CDR and GCLT (r=-0,136, p=0,18). Conclusions: In recent study, we revealed that CDR and thinning of the RNFL thicknesses are associated together, however there is no relationship between physiological high CDR and GCLT. On the other hand RNFLT and GCLT shows positive correlation. The current study showed that physiological changes do not change GCLT. As a result, the measurement of GCLT may be more valuable than RNFLT measurements in early diagnosis of optic nerve damage especially in patients with glaucoma.

Keywords: Cup to Disc Ratio, Ganglion Cell Layer, Neuroretinal Rim Thickness, Optical Coherence Tomography, Optic Nerve.

Presentation ID/Sunum No= 459

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Flow-Mediated Dilatation and Blood Parameters in Raynaud's Phenomenon

Dr. İlker Kaya[1] , Dr. Süheyla Uzun[2]

[1]Tokat Devlet Hastanesi
[2]GOP Ünv Tıp Fak.
**Corresponding Author: İlker Kaya*

Özet

Raynaud fenomeni (RF), soğuk hava veya duygusal stresle tetiklenebilen geri dönüşümlü bir vazospastik bozukluktur. RF, ekstremite arterlerini tutar ve ekstremitelerin iskemik semptomları ile kendini gösterir [1]. RF, bazı hastalıkların ön bulgusu olabilir ve ikincil RP (sRF) olarak adlandırılır. Bu bozukluk travmalar veya mikro travmalar (titreşimli aletlerin uzun süreli kullanımı), bazı kimyasallara maruz kalma ve oto immün romatizmal veya bağ dokusu hastalıkları (sistemik skleroz gibi) ile ilişkili olabilir. İlerlediyse dijital ülserler veya mikro ampütasyonlarla sonuçlanabilir. Eğer allta yatan sebep bulunamazsa primer RF (pRF) olarak adlandırılır [2,3]. Bu çalışmada rutin kan parametreleri ile non-invazif olarak brakial arterden ultrasongrafik olarak ölçülen akım aracılıklı dilatsyon cevabının, sağlıklı bireylerle karşılaştırılması amaçlandı. Böylelikle bu hastalığın etyopatogenezi ve takibi ile ilgili öngörü elde edilebilecektir

Anahtar Kelimeler: Raynoud Fenomeni,

Flow-Mediated Dilatation and Blood Parameters in Raynaud's Phenomenon

Abstract

Objective: Raynaud phenomenon (RP) is a multifactorial disorder. If any underlying disease cannot be detected responsible for RP then it considered as primary RP (pRP). We aimed to investigate the differences of laboratory markers and impaired endothelial function in pRP. Method: Forty two pRP patients included as study group and control groups was created from 30 healthy individuals. The endothelial function was evaluated with flow mediated dilatation (FMD) of brachial artery. The blood samples were obtained both groups and white blood cell [WBC] (10 -3 /uL), hemoglobin (g/dL), platelet (10 -3 /uL), mean platelet volume [MPV] (fL), creatinine (mg/dL), alanine aminotransferase [ALT] (IU/L), aspartate aminotransferase[AST] (IU/L), D-dimer (ng/L), fibrinogen (µg/ml), albumin (g/dL), fibrinogen to albumin ratio [FAR] (%), Neutrophil to Lymphocyte ratio [NLR] (%), D-dimer to albumin ratio [DDAR] (%) and monocyte chemo-attractant protein-1 [MCP-1]. Obtained blood parameters and FMD values were compared between groups. Findings: The groups were found as similar in regards of age, gender, smoking history ($p<0.05$). There was no difference between two

groups in regards of hemoglobin, platelet, MPV, creatinine, ALT, D- dimer, albumin, FAR, NLR, DDAR levels ($p<0.05$). AST levels were slightly higher in pRP group ($p=0.027$). Markedly increased WBC, fibrinogen, MPV and MCP-1 values were detected in pRP group ($p=0.000$). Additionally, higher abnormal FMD responses were detected in pRP group ($p=0.000$). There was a direct correlation between abnormal FMD response and serum MCP-1 values in patients with pRP (R: 0.308, R2: 0.095, p: 0.044).

Keywords: Raynaud's Phenomenon,

Presentation ID/Sunum No= 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Folliküler Adenomların Neoplastik ve Nonneoplastik Tiroid Patolojileri ile Birlikteliği: 5 Yıllık Üçüncü Basamak Tek Merkez Deneyimimiz

Asst. Prof. Dr. Didar Gürsoy[1] , Asst. Prof. Dr. İlke Evrim Seçinti[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Didar Gürsoy*

Özet

Tiroidin en yaygın görülen neoplazmı olan folliküler adenom (FA), papiller tiroid karsinomunun (PK) nükleer özellikleri olmaksızın tiroid folliküler hücre farklılaşması sergileyen, iyi huylu, non-invaziv, kapsüllü bir neoplazmdır. Bu çalışmada son 5 yılda hastanemizde yapılan tiroidektomi olgularında folliküler adenom insidansını, demografik özelliklerini, diğer neoplastik ve nonneoplastik tiroid hastalıkları ile birlikteliğini araştırmayı amaçladık. Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde Ocak 2016-Aralık 2020 yılları arasında tiroidektomi ve tiroid lobektomi yapılan hastalar retrospektif olarak tarandı. İki grubun karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi kullanıldı. p değeri <0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Son 5 yılda tiroid ameliyatı geçiren 502 hastanın 97'sinde (%19,3) FA tespit edildi. Olguların 76'sı (%78,4) kadın, 21'i (%21,6) erkek, ortanca yaş 48 (21-87) idi. FA'ların boyutları incelendiğinde ortanca tümör çapı 2,6 cm (0,3-9,5cm) idi. FA'ların 39 tanesi (%40,2) sol lob, 54 tanesi (%55,7) sağ lob, 3 tanesi (%3,1) isthmus, 1 tanesi ise (%1) bilateral yerleşimliydi. FA olgularının 54'ü (%55,7) multinodüler guatr (MNG), 9'u (%9,3) PK, 4'ü (%4,1) papiller mikrokarsinom (PMK), 10'u (%10,3) lenfositik tiroidit (LT), 2'si (%2,1) LT+nodüler kolloidal guatr (NKG), 1'i (%1) Hurthle hücreli adenom, 2'si (%2,1) adenomatöz nodül ile birliktelik göstermekteydi. Malignite saptanan olguların FA boyutları incelendiğinde ortanca tümör çapı 2,6cm (0,3-5cm) idi. Malignitenin eşlik etmediği olgularda ortanca tümör çapı 2,6cm (0,3-9,5cm) idi. Bu iki grup arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (p=0,488). Malignitenin eşlik ettiği olgularda ortanca yaş 48 (34-71), malignitenin eşlik etmediği olgularda ortanca yaşı 46,5 (21-87) idi. Bu iki grup arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (p=0,227). Malignite saptanan 13 hastanın 1'inde (%7,7) FA ile PK farklı tiroid lobunda, 12 hastada (%92,3) ise FA ile PK aynı tiroid lobunda idi. Çalışmamızda patolojik incelemede FA saptanan hastalarda PK'nın sık görüldüğünü tespit ettik. Bu nedenle FA nedeniyle tiroidektomi yapılan hastalarda eşlik eden maligniteyi atlamamak adına dikkatli bir histopatolojik inceleme yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Folliküler Adenom, Tiroidektomi, Tiroid Nodülü

Presentation ID/Sunum No= 462

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Fournier Gangrenin Nadir Görülen Bir Sebebi: Perfore Rektal Kanser

Dr. Hüseyin Hakan Amioğlu[1] , Assoc. Prof. Dr. Oktay Aydın[1]

[1]Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Fournier Gangreni, perineal, perirektal ve genital bölgenin hızlı ilerleyen nekrotizan fasiitidir. Risk faktörleri arasında diabetes mellitus, alkolizm, immün yetmezlik, malnutrisyon, malignite, immobilite, steroid kullanımı, perianal/gluteal abse ve ürolojik/anarektal/perineal travmalar yer alır. Erkeklerde, kadınlara kıyasla daha sık görülür. İnsidansı 0.3/100.000'tür. Mortalite bu hastalarda %21 oranında görülür. Tedavi edilmemiş metastatik kolorektal tümörlerde perforasyon görülme riski %1.5 civarındadır. Bu hastalara hızlı müdahale edilmezse Fournier Gangreni tablosu ortaya çıkabilir. Olgu Sunumu: 53 yaşında erkek hasta bir haftadır devam eden perianal bölgede akıntı şikayeti ile dış merkeze başvurmuş. Burada yapılan muayene sonrasında hastaya perianal apse tanısı ile perianal insizyon yapılmış. İnsizyon alanından gaita çıkışı görülmesi üzerine hasta, merkezimize sevk edildi. Fizik muayenede anal girimden yaklaşık 5 cm mesafede lümeni tama yakın tıkayan kitle ve apse drenajı için yapılan insizyondan gaita drenajı olduğu görüldü. Bilgisayarlı tomografide rektum orta kesiminde, yan duvarlarında perforasyon alanları bulunan kitle görüldü. Ayrıca gluteal ve perirektal bölgede cilt altı yumuşak dokuda ve kas planları arasında apse ve yaygın hava değerleri ile uyumlu görünüm tespit edildi. Hastaya intestinal pasajın sağlanması için loop kolostomi açıldı. Daha sonra perianal bölgeye yönelik agresif yara debridmanı yapıldı. Postoperatif 11. günde externe edilen hastaya FOLFOX kemoterapi rejimi başlandı ve definitif tümör cerrahisi neoadjuvan kemoterapi sonrasına bırakıldı. Sonuç: Fournier Gangreni tedavisinde agresif debridman, geniş spektrum antibiyotik kullanımı ve kaynak kontrolü önemlidir. Rektum tümörüne bağlı olarak gelişen Fournier Gangreni'nde definitif tümör cerrahisi tedavinin sonraki aşamasına bırakılmalıdır. Fournier Gangreni'nde enfeksiyon kaynağı belirlenirken rektum tümörü nadir olarak görülsede ayırıcı tanıda akılda bulundurulmalıdır. Özellikle extraperitoneal perforasyonlu olgularda Fournier Gangreni tanıya kadar geçen sürede hızla ilerleyip, çevre dokuya yayılabilir. Tanın erken konulamaması mortaliteyi artırır.

Anahtar Kelimeler: Fournier Gangreni, Rektal Kanser

Presentation ID/Sunum No= 218

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gastroduedonal Perforasyon Geçiren Hastaların Endoskopik Biopsi Sonuçlarının Değerlendirilmesi.

Exp. Dr. Kamil Özdoğan[1]

[1]*Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Gastroduedonal perforasyon ameliyatı sonrası kontrol endoskopik biopsi sonuçlarının değerlendirilmesi ve helicobacter pylori ilişkisi Material-Metod: Ocak 2018-Ocak 2021 yılları arasında acil şartlarda ameliyatı yapılan gastroduedonal perforasyon hastalarının kontrol endoskopik biopsi sonuçlarının retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: 3 yıl içinde toplam ameliyat edilen hasta sayısı 116. Erkek hasta sayısı 102 (%88) kadın hasta sayısı 14 (%12) E/K oranı 9/1 idi. Yaş ortalaması medyan 41 (16- 92) idi. Gastroduedonal perforasyonu ön tanısıyla ameliyata alınan hastalar acil şartlarda graham usulü rafi tekniği ile ameliyatları yapılmıştır. Ameliyat esnasında tümöre bağlı perforasyon, anastomoz perforasyonu ve mide dışı içi boş organ perforasyonları çalışmaya dahil edilmemiştir. Ameliyat sonrası kontrol endoskopisine gelen hasta sayısı 81 idi. Bunlardan 7'si kadın 74'ü erkek hastaydı. Yapılan endoskopi sonucunda alınan biopsinin patolojik incelemesinde 71 (%88) hastada H.pylori (+++: 7, ++: 29, +: 35) pozitifliği saptandı. 78 (%96) hastada enflamasyon (+++: 8, ++: 45 , +:25) görüldü. Sadece 10 (%12) hastada atrofi izlendi. Metaplazi ise 20 (%25) hastada (+:15, ++:5) görüldü. H.pylori görülmeyen hasta grubunun hepsinde enflamasyon pozitifti, 1 hastada atrofi pozitif ve 4 hastada metaplazi pozitifliği görüldü. Sonuç: H. Pylori enfeksiyonu dünyada %90 -95 arasında görülmekte, gelişmiş ülkelerde bu oran azalmaktadır. Gastrik mukoza direncini bozarak Gastroduedonal bölgede ülserlere neden olmaktadır. Bizim çalışmamamızda da benzer sonuç çıkmıştır. Perforasyon, peptic ülserin bir komplikasyonudur. H. Pylori enfeksiyonunda erken tanı ve etkin tedavinin yapılması, h.pyloriye bağlı gastroduedonal perforasyonları azaltabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Gastroduedonal Perforasyon, Ülser,h.Pylori,

Presentation ID/Sunum No= 122

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gastrointestinal Stromal Tümörlerde H-Kaldesmon ve P27 Ekspresyonu

Asst. Prof. Dr. Mahi Balcı[1]

[1]*Kırıkkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi' --'Kırıkkale University, Faculty Of Medicine*

Özet

Amaç : Gastrointestinal stromal tümörlerde, myojenik hücre tiplerinde kontraktiliteyi düzenleyen H-kaldesmon ile siklin bağımlı kinaz inhibitörü olan p27Kip1 ekspresyonlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Metodlar: Bu çalışmaya, 2011-2020 yılları arasında, Kırıkkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi patoloji arşivlerinden, histolojik olarak tanı almış, c-kit ve DOG-1 pozitivitesi ile teyid edilmiş, 11 GIST (gastrointestinal stromal tümör) olgusu dahil edilmiştir. Yaşları 61 ile 90 arasında değişen 5 erkek, 6 kadın hastadan oluşan olgularımızın yaş ortalaması 71 'dir. Hastalar çok düşük risk (n=1), düşük risk (n=6), intermediate risk (n=3) ve yüksek risk (n=1) gruplarına kategorize edilmiştir. Lokalizasyon, 8 olguda mide, diğerlerinde ince bağırsak, kalın bağırsak ve intraabdominaldir. H-kaldesmon ve p27 antikorlarının immünhistokimyasal reaksiyonları, semikantitatif olarak klinikopatolojik özellikleri ile kıyaslanmıştır. Bulgular: H-kaldesmon bütün GIST olgularında kuvvetli olarak eksprese edilmiştir. P27 ile 2 olguda kuvvetli boyanma izlenirken, 6 olguda zayıf yoğunlukta boyanma görülmüştür. Geri kalan 2 olguda ise p27 negatif sonuç vermiştir. Kuvvetli p27 immünreaksiyonlarından biri düşük, diğeri intermediate risk parametrelerine sahiptir. Sonuçlar: Bulgularımız, H-kaldesmonun, düz has veya ilişkili tümörleri ile için spesifik olmayabileceğini göstermiştir. Gastrointestinal trakt dışındaki veya c-kit negatif olan GİST ler, H-kaldesmon pozitivitesi nedeniyle yanlışlıkla bir düz kas tümörü olarak yorumlanmamalıdır. P27 ekspresyonun, agresiv tümörlere sınırlı kalmayıp çoğu olguda kaybolduğunu veya azaldığını saptadık. Bu çalışmada, p27 nin GİST lerin malign davranışını belirlemede güvenilir bir marker olamayacağını düşündük.

Anahtar Kelimeler: Gist, H-Kaldesmon, P27

H-Caldesmon and P27 Expression in Gastrointestinal Stromal Tumours

Abstract

Object : Our aim is to evaluate the expression of H-caldesmon that regulates contractility in myogenic cell types and p27Kip1 a cyclin dependent kinase inhibitor in gastrointestinal stromal tumors. Methods: Eleven archival tissues of histologically proven, c-kit ve DOG-1 positive GIST (gastrointestinal stromal tumor) were included from the pathology archives of the Kırıkkale University, Faculty of Medicine, from 2011 to 2020. Among 11 cases of GIST, 5 were male and 6 are female. The patients were aged from 61 to 90, with a median age of 71. Patients are categorised as very low risk (n=1) low risk (n = 6), intermediate risk (n = 3) and high risk (n = 1). The location was stomach in 8 cases and the others were in the small intestine, large intestine and intraabdominal. A Semi-quantitative analysis of immunohistochemical reaction to H-caldesmon and p27 antibodies

were compared with clinicopathological features. Results: H-caldesmon was expressed strongly in all patients with GIST . Two cases revealed a strong p27 nuclear staining in the majority of neoplastic cells whereas 6 cases showed weak staining intensity. The remaining two were negative for p27. Strong p27 immunoreaction was detected in tumours with low and intermediate risk parameters. Conclusions: Our data showed H-caldesmon might not be a specific marker for smooth muscle and associated tumors. GISTs located outside the gastrointestinal tract or the tumors which are c-kit-negative should not be misdiagnosed as smooth muscle tumor because of the positive expression of H-caldesmon. We found that P27 expression tended to be lost or reduced in most cases without being limited to aggressive tumors. In this study we suggest that p27 could not be a reliably marker to predict the malignant behaviour of GISTs.

Keywords: GIST, H-Caldesmon, P27

Presentation ID/Sunum No= 373

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebe Hastada Covıd-19 Pnömonisini Taklit Eden Metastatik Mide Kanseri

Exp. Dr. Emre Günakan[1]

[1]*Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum A.B.D.*
**Corresponding author: Emre Günakan*

Özet

Arka plan: Akciğer metastazı nedeniyle başlangıçta COVID-19 pnömonisini taklit eden metastatik mide kanseri olan bir gebeyi bildiriyoruz. Olgu: 32 yaşında G4, P3 (3xC / S), 20 haftalık gebeliği hasta, başlangıçta çarpıntı, nefes darlığı, ateş (38 ° C), taşipne (36 / dak) ve düşük SpO2 (% 90). semptomları ile covid-19 pnömonisi şüphesiyle yoğun bakım ünitesine yatırıldı. CRP ve lökosit seviyeleri yüksekti. Fetal ultrasonografi normal sınırlardaydı. Abdominal USG ve Toraks MRG'de, plevral ve perikardiyal efüzyon saptandı. İlk değerlendirmeden sonra ön tanı olarak kompike pnömoni düşünüldü. Covid-19 PCR sonucu ve kontrolü negatif gelmesi üzerine pnömoni tedavisi için meropenem ve teikoplanin başlandı. Plevral ve perikardiyal efüzyonların değerlendirmesinde perikardiyosentez hem de torasentez souçları transüda ile uyumluydu. Plevral sıvının sitolojik incelemesi malign şüpheli atipik hücreler olarak rapor edildi. Tekrarlanan torasik ve abdominal MRG taramasında plevral efüzyon ve assit ve ayrıca sağ akciğerde düzensiz sınırlı kistik kitle görüldü (Şekil 1). Akciğerden yapılan transtorasik iğne biyopsisinde kötü diferansiye mide adenokarsinomu ile uyumlu idi. Özofagoduedonoskopi yapıldı ve midede lezyonlar tespit edildi. Son olarak, midede birden fazla bölgeden alınan biyopsi, "cohesive tip" mide adenokarsinomu olarak rapor edildi. Hasta jinekoloji onkoloji konseyinde değerlendirildi ve tümörün hızlı ilerleyen karakteri nedeniyle doğuma kadar kemoterapi verilmesine karar verildi. Kemoterapi protokolü sisplatin 1 * 120 mg ve fluoruracil 1 * 4800 mg iv olarak planlandı. İlk kemoterapi kürü herhangi bir komplikasyon olmaksızın gerçekleştirildi. Birinci kürden sonra preterm eylem başladı ve vajinal yolla doğum gerçekleşrtirildi. Böylece ikinci kür kemoterapi gecikmeden başladı. Dil dahil çok sayıda metastaz gelişen hasta, hızla kötüleşerek postpartum 8. günde hayatını kaybetti. Sonuç: Günümüzde COVID-19 vakaları evrensel olarak yaygın olmakla birlikte solunum semptomları gösterebilecek diğer hastalıklar da akılda tutulmalı ve özellikle gebe hastalarda hasta kapsamlı bir şekilde muayene edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Mide Kanseri, Metastatik, Akciğer Metastazı, Gebelik

Abstract

Background : We report a pregnant woman with metastatic gastric cancer initially mimicking COVID-19 pneumonia due to lung metastasis. Case: A 32-year G4,P3(3xC/S) old woman with 20-weeks gestation was hospitalized in intensive care unit suspecting covid-19 pneumonia with initial symptoms of palpitation, shortness of breath, fever(38°C), tachypnea(36/min), and low SpO2(90%). She had high CRP and leukocyte levels. Fetal ultrasonography was in normal ranges. Imaging studies including abdominal USG and Thorax MRI revealed a pleural and pericardial effusion. After the initial

evaluation she was considered to have a complicated pneumonia. Meanwhile her Covid-19 PCR result and its controll were negative. She was given meropenem and teicoplanin for pneumonia treatment. The pleural and pericardial effusions were compatible with transudate for both pericardiocentesis and thoracentesis. Cytological examination of pleural fluids were reported as atypical cells with malignant suspicion. Repeated thoracic and abdominal MRI scan showed a pleural effusion and ascites, and also a cystic mass with irregular borders at right lung (Figure 1). Transthoracic needle biopsy of the lung revealed poorly differentiated gastric adenocarcinoma. Esophagoduedonoscopy was performed and lesions were detected in stomach. Finally biopsy from multiple sites in the stomach reported as 'poorly cohesive' gastric adenocarcinoma. Patient was evaluated in gynecology oncology council and due to rapidly progressive character of the tumor she was decided to be given chemotherapy until delivery. Chemotherapy protocol was planned as cisplatin 1*120 mg and fluoruracil 1*4800 mg. First chemotherapy cycle was performed without any complications. Preterm labor began spontaneously after first cycle and vaginal birth occured. Second round of chemotherapy has started immediately. The patient, who also developed multiple metastaed including tongue, got worsened rapidly and died on postpartum 8th day. Conclusion: Although COVID-19 cases are universally widespread at the present time, other diseases that may show respiratory symptoms should also be kept in mind, particularly in pregnant patients.

Keywords: Covid-19, Gastric Cancer, Metastatic, Lung Metastasis, Pregnancy

Presentation ID/Sunum No= 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebe Hastada İliak Arter Anevrizma Rüptürü

Asst. Prof. Dr. Pınar Baştuğ[1]

[1]*Binali Yıldırım Üniversitesi*

Özet

Giriş: İzole internal iliak arter anevrizmasının (IIIAA) tüm anevrizmal hastalıklar içinde görülme oranı %2'den azdır. Müdahale edilmemiş IIIAA'de mortalite yüksektir, ancak doğru ve zamanında tedavilerle iyileştirilebilir. Biz bu vaka da asemptomatik seyreden hem anne hem de bebeğin ölümü ile sonuçlanan IIIAA olgusuna acil camiasının dikkatini çekmeyi amaçladık. Olgu: 37 yaşında kadın hasta acil servise arrest olarak getirildi. Anamnezde; evde aniden başlayan kasılması olup bilinci kapanmıştı. 28 haftalık gebeydi. Kardio Pulmoner Ressusitasyon (KPR) uygulanan hastaya yapılan değerlendirme sonucunda fötal kalp atımının mevcut ancak bradikardik (25/dk) olduğu saptandı. Bunun üzerine hem tanısal hem de bebeği kurtarma amaçlı acil laparatomi ve sezeryan planlandı. Hastaya KPR ile eşzamanlı laparatomi yapıldı. Bebek sezeryan ile doğurtuldu. Laparotomi ile yapılan gözlemde sol internal iliak artere bası uygulayan kitle saptandı. Kitlenin iliak artere invaze olduğu görüldü ve o alanda rüptüre anevrizma tespit edildi. Anevrizma rüptüre alandan onarıldı. Bu esnada uzamış KPR'ye yanıt vermeyen hasta eksitus kabul edildi. Kitlenin patoloji incelemesi 7,5*6*5 cm ölçülerinde trombüs olarak raporlandı. Bebek ise doğduktan kısa bir süre sonra eksitus oldu. Tartışma: Nadir görülen IIIAA, genellikle ana iliak artere lokalize olmakla birlikte, %20 oranında internal iliak artere, nadir olarak da eksternal iliak artere lokalize olabilmektedir. Bizim vakamız bu yönleriyle hiçbir öngörülebilir riski karşılamamaktadır. Etiyolojide inflamasyon, enfeksiyon, vasküler kollajen doku hastalığı ve arteritler yer almaktadır. Asemptomatik progresyon nedeni ile rüptür riski %70'lere ulaşmaktadır ve operatif mortalitesi de yüksektir. Semptomlar pelvik ağrı, lumbar ağrı ve gastrointestinal yakınmalardır. Literatüre bakıldığında gebeliğe bağlı internal iliak arter anevrizması saptanmamıştır. Bilindiği üzere gebelik trombüs eğiliminde artışa neden olmakla birlikte anevrizma ile ilgili herhangi bir ilişkisi bulunmamaktadır. Bizim vakamızda da gebelik anevrizmanın nedeni olarak değil rüptürü hızlandıran bir prognostik faktör olarak görülebilir. Bu nedenle primer tanısı olan hastaların tüm semptomları bu primer hastalıklarına bağlanmadan önce mutlaka ayrıntılı fizik muayene yapılmalı ve sekonder nedenler de olabileceği düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Internal İliak Arter Anevrizması, Gebe

Presentation ID/Sunum No= 360

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebelerde Antenatal Takipte Demir ve D Vitamini Kullanım Oranlarının Kalite Rehberi Hedeflerine Uygunluğu

Exp. Dr. Gamze Yılmaz[1]

[1]*T.C S.B Ankara Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Gamze Yılmaz*

Özet

Amaç: Üçüncü basamak antenatal polikliniğine başvuran gebelerin birinci basamak takip durumları, Sağlık Bakanlığı klinik kalite ölçme ve değerlendirme rehberinin 2019 yılı verilerindeki oral demir ve D vitamini desteği hedefine göre değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Ankara Şehir Hastanesi antenatal polikliniğine başvuran 289 gebe araştırmaya dahil edilmiştir. Gebelerin polikliniğe giriş sırasına göre, yaşından, gebelik sayısından ve haftasından bağımsız olarak birinci basamak takipleri, folik asid, oral demir ve d vitamin takviyeleri ve omega 3 desteği alıp almadıkları anket olarak sorgulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 21 istatistik paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: Çalışmaya katılan 289 gebenin yaş ortalaması 27,34±5,34 (18-44) ve gravida ortalaması 1,97±1,17 olarak hesaplandı. Tüm hastaların %65,1'inin demir desteği, %59,5'inin D vitamini desteği, %79'unun ilk trimester folik asid desteği ve %18,3'ünün omega-3 desteği aldığı görüldü. Gebelerin 252'sinin(%87) birinci basamak antenatal takibini düzenli olarak yaptırdığı görüldü ve bu gebelerin demir, d vitamini ve folik asid desteği kullanın oranının takip olmayanlara göre anlamlı olarak yüksek olduğu belirlendi. Veriler Tablo-1'de özetlendi. Sonuç: Sağlık Bakanlığı klinik kalite ölçme ve değerlendirme rehberinin 2019 yılında hedeflediği rakamlar D vitamini için ≥%90 ve demir için ≥%95 olup; bizim populasyonumuzda bu rakamların altında kullanım olduğu görülmüştür. Bu durum ayrıntılı değerlendirildiğinde birinci basamak takiplerin olumlu katkısı gözardı edilemez. Fakat hedefe ulaşılabilmesi için antenatal bakım hizmeti veren birinci basamak hekimleri ve uzman hekimlere suplementasyonun başlanması ve hastanın kullanımının devamı konusunda daha fazla sorumluluk düşmektedir. Tablo 1. Aile Hekimi takip durumuna göre suplemantasyon kullanım oranları 1.basamak takibi olan- n (%) 1.basamak takibi olmayan n(%) P değeri Chi-square Demir 175 (69,4) 13 (35,1) P<0,01 16,705 D Vitamini 160 (63,5) 12 (32,4) P<0,01 12,917 Folik asit 207 (82,1) 23(62,2) P<0,05 7,928 Omega 46(18,3) 7(18,9) P=1 0,010

Anahtar Kelimeler: Gebelik, D Vitamini, Demir

Presentation ID/Sunum No= 347

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebelerde Pelvik Taban Kas Gücü ile Servikal Uzunluk İlişkisinin Araştırılması

Exp. Dr. Neşe Türkmen[1] , Exp. Dr. Erhan Hüseyin Cömert[2] , Prof.Dr Turhan Aran[3]

[1]Ardahan Devlet Hastanesi
[2]Göle Devlet Hastanesi
[3]KTÜ Farabi Hastanesi Tıp Fakültesi
**Corresponding Author: Neşe Türkmen*

Özet

Amaç: Pelvik taban kası (PTK) disfonksiyonu, pelvik organ prolapsusu ve üriner inkontinas gelişiminde önemli bir risk faktörüdür.Gebelik ve doğum, pelvik tabanda travmaya yol açan nedenlerin başında gelir. Doğumun pelvik taban üzerine olumsuz etkileri birçok çalışma ile ortaya konmuşken, pelvik tabanın doğum ve gebelik sonuçlarına etkisi ile ilgili oldukça az çalışma bulunmaktadır.Pelvik taban kas gücündeki zayıflık artan gebelik haftası, artmış uterus kitlesinin yer çekimi etkisi ile pelvik taban kasları üzerine daha fazla baskı oluşturması, servikste kısalma ve bu olgularda artmış erken doğum oranı temel hipotezdir. Biz bu çalışmamızda uterus ve fetal ağırlık etkisinin minimal olduğu gebeliğin birinci trimesterinde, pelvik taban kas gücünü ve servikal uzunluğu değerlendirerek, ileri gebelik haftasında pelvik taban kas fonksiyonu ile servikal kısalma arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçladık. Materyal ve Metot: Çalışmaya gebe izlem polikliniğimize birinci trimester tarama testi yaptırmak için başvuran, erken doğum için yüksek risk faktörü, pelvik organ prolapsusu ve ürinerin kontinans yakınmalarına sahip olmayan nullipar gebeler dahil edildi. 1. trimester tarama testi sırasında transvajinal ultrasonografi(TVUSG) ile servikal uzunluk(CL) ve peritron marka perineometre ile vajinal istirahat basıncı (VRP) ve maksimum sıkma (PFMS) basıncı ölçüldü. 24.gebelik haftasında TVUSG ile 2. trimester CL tekrar ölçüldü. Ayrıntılı obstetrik ultrasonografi ile fetal anomali taraması yapıldı. Gebelerin doğum sonuçları kayıt edildi. iki anlamlılık olarak kabul edildi. CL, vajinal istirahat basıncı ve maksimum sıkma basıncı arasındaki ilişkiyi değerlendirmede Pearson korelasyon analizi kullanıldı. $P<0.05$ istatistiki anlamlılık olarak kabul edildi. Bulgular: Çalışmamızda toplam 101 gebe değerlendirildi. Ortalama yaş 25.77±4.22, kilo 68.67±12.83 kg ve vücut kitle indeksi 26.39±4.73kg/m2 idi. Birinci ve ikinci trimesterde ortalama CL 40.92±2.96 ve 37.72±4.06mm idi. Birinci trimesterde ölçülen vajinal istirahat basıncı ve maksimum sıkma basıncı sırasıyla 33.44±7.97 ve 68.16±16.28 cmH2O idi. 14 (%14) olguda erken doğum gerçekleşti. Maksimum sıkma basıncı ve vajinal istirahat basıncı ile 2.trimester CL, maksimum sıkma basıncı ve 2.Trimesterde servikal uzunluktaki kısalma arasında istatistiki anlamlı ilişki saptandı. Sonuç: Biz gebelikte pelvik taban kas gücünün servikal kanal uzunluğuna ilişkisini gösterdik.Pelvik taban kaslarındaki zayıflık 2. Trimesterda daha kısa servikal uzunlukla ilişkili idi. Vajinal istirahat basıncı ve maksimum sıkma basıncı ile ikinci trimesterda servikal uzunluk arasında anlamlı ilişki saptadık.Zayıf pelvik taban kasları, ortalama servis uzunluğunda kısalma ve artmış erken doğum riski ile ilgili prospektif klinik çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pelvik Taban, Servikal Uzunluk, Maksimum Sıkma Basıncı, Vajinal İstirahat Basıncı

Research of the Relationship Between Cervical Length With Pelvic Floor Muscle Strength in Pregnancy

Abstract

Aim: Pelvic floor muscle (PTC) dysfunction is an important risk factor in the development of pelvic organ prolapse and urinary incontinence. Pregnancy and labor are the leading causes of pelvic floor trauma. While many studies have demonstrated the negative effects of labor on the pelvic floor, there are quite a few studies on the effect of the pelvic floor on birth and pregnancy outcomes. The main hypothesis is the shortening of the cervix and the increased preterm delivery rate in these cases. In this study, we aimed to evaluate the relationship between pelvic floor muscle function and cervical shortening in the advanced week of gestation by evaluating pelvic floor muscle strength and cervical length in the first trimester of pregnancy where the effect of uterus and fetal weight is minimal. Material and method: The study was conducted on nulliparous pregnant women who were referred to our antenatal outpatient clinic for first trimester screen. Pregnant women having high risk for preterm birth and pelvic organ prolapse and urinary incontinence were excluded. Cervical length was measured by transvaginal ultrasonography. Peritron perineometer was used to evaluate vaginal resting pressure and pelvic floor muscle strenght. Second cervical length measurement was performed at 24th weeks of gestation. Pregnant women were followed and pregnancy complications were noted. Fetal anomatic scan was done to exclude fetal abnormalities. Pearson correlation analysis was used to determine the relationship between cervical length and pelvic floor muscle function. $p<0.05$ was considered statistically significant. Results: A total of 101 pregnant women were included in the study. The mean age was 25.77 ± 4.22, the mean weight 68.67 ± 12.83 kg, and the mean BMI was 26.39 ± 4.73 kg/m2. The mean cervical length at first and second trimester was 40.92±2.96 and 37.72±4.06 mm respectively. Vaginal resting pressure (VRP) and maximum squeeze pressure(MSP) were 33.44±7.97 ve 68.16±16.28 cmH2O. Preterm delivery occurred in fourteen (%14) pregnant women. VRP and MSP were correlated with second trimester cervical length. Cervical shortening was inversely correlated with MSP. Conclusion: We showed the relationship between pelvic floor muscle strength and cervical canal length during pregnancy. Weakness in pelvic floor muscles was associated with shorter cervical length in the second trimester. We found a significant correlation between vaginal resting pressure and maximum squeezing pressure and cervical length in the second trimester. Prospective clinical studies are needed on weak pelvic floor muscles, shortened mean service length and increased risk of preterm labor.

Keywords: Pelvic Floor, Cervical Length, Maximum Squeeze Pressure, Vaginal Resting Pressure.

Presentation ID/Sunum No= 414

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebelikte Akut Apandisit: Retrospektif Çalışma

Exp. Dr. Aziz Ocakoğlu[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, İstanbul*

**Corresponding author: Aziz Ocakoğlu*

Özet

Giriş: Akut apandisit, normal bireylerdeki gibi gebe bayanlarda da genel cerrahinin en sık karşılaştığı obstetrik olmayan cerrahi gerektiren acil hastalıklarından birisidir. Bildirilen insidans oranları, 0.05% ila 0.1% arasında veya 1500 doğumda yaklaşık 1 civarında değişmektedir. Cerrahi girişim gerektiren olgularda apendiks lokasyonundaki değişikliklerden kaynaklanan fizik muayene bulgularındaki farklılıklar, fizyolojik değişiklikler nedeniyle teşhisi doğrulayıcı olmayan laboratuvar değerleri ve görüntü çalışmalarındaki kısıtlamalar tanının gecikmesine sebep olabilir. Bu çalışmada, akut apandisit nedeniyle opere edilen hastalar literatür eşliğinde tartışıldı. Materyal-Metod: Ocak 2015-Ocak 2020 yılları arasında akut apandisit nedeniyle opere edilen hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Tüm hastalara preoperatif dönemde ultrason çekildi. Hastaların demografik verileri, trimestrleri, uygulanan cerrahi teknik ve operasyon bulguları, laboratuar sonuçları, hastanede yatış süresi, komplikasyonlar ve patolojik inceleme bulguları değerlendirildi. Bulgular: Ocak 2015 ve Ocak 2020 yılları arasında 52 gebe hasta akut apandisit nedeniyle opere edildi. Yaş ortalaması 28.59 (21-40) idi. Hastaların tümü 2. trimestr dönemindeydi. Tüm hastalarda en önemli bulgu karın ağrısı idi. Fizik muayene bulgularında defans daha sık olmakla birlikte rebound bulgusu da mevcuttu. 10 hastanın ağrı lokalizasyonu, pelvik ve sağ üst kadranda daha belirgin idi. Laboratuar incelemesinde 14 hastada lökositoz (>16.000) (10e3/uL) mevcut iken diğer hastaların lökosit değerleri normaldi. 47 hastada ultrason incelemesi tanıda yeterli iken 5 hastaya negatif apendektomiye sebep olmamak için MRI gerekli görüldü. Opere edilen 52 hastanın 10'una laparaskopik cerrahi uygulandı. Bu hastalardan 2'sinde hemodinamik değişiklikler ve operasyon bölgesindeki yapışıklıklar nedeniyle açığa geçildi. Operasyon sırasında 2 hastada mezenterik panniküllit ve 1 hastada karsinom tespit edildi. Histopatolojik inceleme sonuçlarına göre 49 hasta apandisitti. Apandisit hastalarının 2'inde perforasyon tespit edildi. Post-operatif dönemde en sık görülen komplikasyonlar yara yeri enfeksiyonu(n=5) ve ileus(n=3) idi. Hastaların hastanede ortalama yatış süresi 1.15 gün iken yara yeri enfeksiyonu ve ileus gelişen hastalarda ortalama yatış süresi 5 gündü. Tartışma: Akut apandisit, gebe kadınların yaklaşık% 95'inin birinci ve ikinci trimester döneminde teşhis edilir. Bu dönemlerde daha fazla apandisit teşhisinin konulduğuna katkıda bulunan altta yatan faktörler halen belirsizliğini korumaktadır. Gebelerde erken tanı ve tedavi çok önemlidir. Cerrahi girişim 24 saatten fazla süre ile geciktirilirse perforasyon riski artmaktadır. Apendiks perforasyonunda veya genel bir peritonit veya apse olduğunda fetal kayıp riski artmaktadır. Bu nedenle tanı koyma ve tedaviye başlamada geç kalınmaması hayati önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Gebelik

Presentation ID/Sunum No= 475

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Genel Anestezi Öncesinde Gerçekleştirilen Transnazal Fleksibl Laringoskopinin Zor Entübasyon Tespitindeki Rolü

Asst. Prof. Dr. Hamdi Taşlı[1] , Ra. Nesibe Esra Karaman[1] , Exp. Dr. Dilber İşler[2] , Asst. Prof. Dr. Buğra Subaşı[1]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Evliya Çelebi Eğitim Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: NESİBE ESRA KARAMAN*

Özet

Amaç:Zor hava yolu, potansiyel olarak yaşamı tehdit edebilen, üst hava yolu yönetiminde bir veya daha fazla adımda zorluk veya başarısızlık olarak ifade edilebilir. Zor hava yolu tanımları farklılıklar gösterir ve henüz standardize edilmemiştir. Bu çalışmada hastalara preoperatif olarak yatak başı testleri (Modifiye Mallampati Sınıflandırması[MMS], tiromental mesafe [TM], sternomental mesafe [SM], boyun çevresi [BÇ], interincisor mesafesi [İİM]) ve transnazal fleksibl laringoskopi (TFL) ile Taşlı evrelemesi (TE); entübasyon esnasında ise Cormack Lehane evrelemesi (CL) gerçekleştirilerek, fleksibl endoskopik muayenenin zor entübasyon tespitindeki rolünün ortaya koyulması amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Ağustos 2020-Mart 2021 tarihleri arasında kulak burun boğaz hastalıklarında genel anestezi altında cerrahi tedavi uygulanan 98 hasta çalışmaya dahil edildi. Yaş, cinsiyet, vücut kitle indeksi (VKİ), yatak başı testleri BÇ, MMS, TM ve SM, İİM gibi demografik veriler kaydedildi. Üst hava yolunun TE'ye göre TFL ile değerlendirilmesi aynı kıdemli laringolog tarafından yapıldı. Entübasyon sırasında glottik görüntülemenin anestezi uzmanı tarafından derecelendirilmesi için CL sınıflandırması kullanıldı. Bulgular: Yaşları 18-84 (ortalama yaş: 50.35 ± 0.47) arasında değişen 64 erkek ve 34 kadın hasta değerlendirildi.Başarılı entübe hasta (BEH) sayısı 68 (% 69.4), zor entübe hasta (ZEH) 30 (% 30.6) idi. BEH ve ZEH'nin ortalama VKİ'si sırasıyla 26,25 ± 4,68 kg m − 2 (min: 16 maks: 41) ve 28,76 ± 3,86 kg m − 2 (min: 20 maks: 36) idi ve gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı ($p < 0.05$) bulundu. Ortalama BÇ BEH'de 37.46 ± 4.32 cm (dağılım 29-47 cm), ZEH gruplarında 40.38 ± 2.9 cm (dağılım 34.5-47 cm) idi ve gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.05$). Hem CL hem de TE derecelendirme sistemleri açısından BEH ve ZEH grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark belirlendi ($P < 0.05$). Sonuç:Bu çalışmada TE, CL, BÇ ve VKİ puanlarının ZEH grubunda daha yüksek olduğunu ve daha yüksek TE'nin (grade 2b, 3 ve 4) zor hava yolunun bir belirteci olabileceğini gösterildi.

Anahtar Kelimeler: Transnazal Fleksibl Laringoskopi; Zor Entübasyon; Zor Hava Yolu; Cormack-Lehane Sınıflaması

Presentation ID/Sunum No= 458

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Genel Cerrahide Acil ve Elektif Vakalarda Eviserasyonların Karşılaştırılması

Exp. Dr. Alpen Yayha Gümüşoğlu[1] , Exp. Dr. Hamit Ahmet Kabuli[1] , Assoc. Prof. Dr. Mehmet Karabulut[1]

[1]Bakırköy Dr Sadı Konuk Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Genel cerrahi operasyonların sonrasında görülen eviserasyon %25'e varan mortalite oranı, yüksek morbidite nedeniyle ciddi bir risk faktörüdür. Çalışmamızda acil ve elektif cerrahi uygulanan hasta grupları karşılaştırıldı ve arasındaki farklar değerlendirildi. Metod: Kliniğimizde 2016- 2019 yılları arasında acil ve elektif açık cerrahi sonrası eviserasyon gelişmiş olgular iki grup halinde incelendi. Hastalara ait demografik veriler komorbiditeleri , VKİ, patoloji, hastanede yatış süresi, cerrahi yara enfeksiyonu laboratuar değerleri, ASA skoru, eviserasyon gerçekleşme süresi, mortalite sonuçları karşılaştırıldı. Bulgular: Elektif cerrahi (Grup1) uygulanan grupta 64 eviserasyon %5,87, acil cerrahi (Grup 2) uygulanan grupta 56 eviserasyon %2,49 saptandı. Ortalama yaşları Grup 1: 63,62, Grup 2:64,82 idi. Grup 1 de n:43 hastada komorbidite izlenirken, Grup 2'de n:46 hastada komorbidite izlendi. Kadın/erkek oranı Grup 1:17/47, Grup 2:16/40, VKİ Grup 1:26,05 Grup 2:26,55 saptandı. Olgular incelendiğinde Grup 1'de derin yara yeri enfeksiyonu n:11 yüzeyel yara yeri enfeksiyonu n:8 iken, Grup 2'de derin yara yeri enfeksiyonu n:17, yüzeyel yara yeri enfeksiyonu n:5 hastada saptandı. Grup 2 de tüm insizyonlar median iken Grup 1'de n:5 Makuuchi, n:3 bilateral subkostal, n:56 vakada median insizyon mevcuttu. Grup 1 de n:48 hastada malign patoloji izlenirken, Grup 2'de n:14 hastada malign patoloji saptandı. Grup 1'de n:1 hasta ASA 4, Grup 2'de n:7 hasta ASA 4 olarak anestezi değerlendirilmesi ile opere edildiler. Grup 1'de ortalama hemoglobin değeri: 9,38 g/dL albümin değeri: 2,8 g/L Grup 2'de hemoglobin değeri:9,63 g/dL, albümin değeri:2,58 g/L ölçüldü. Eviserasyon gerçekleşme süresi Grup 1'de 9,73 gün, Grup 2'de 10,3 gün oalrak saptandı. Hastanede yatış süresi Grup 1'de ortalama 18,07 gün iken grup 2'de ise 16,16 gün izlendi. Grup 1'de mortalite n:3 hastada, Grup 2'de mortalite n:8 hastada görüldü. Sonuç: Eviserasyon izlenen elektif vakalarda malignite oranı daha sık görülmekle beraber derin yara yeri enfeksiyonu ve mortalite, anestezi riski yüksek olan acil grubunda daha sık izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Eviserasyon, Acil Cerrahi, Cerrahi Alan Enfeksiyonu

Presentation ID/Sunum No= 476

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Geniş Metafizer Defekti Olan Revizyon Diz Artroplastilerinde Femoral Full Kondiler Stem Uygulamaları

Assoc. Prof. Dr. Faik Türkmen[1] , Exp. Dr. Oğuzhan Pekince[2]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi
[2]Konya Şehir Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

Özet

Uzayan yaşam süresi ve artan fonksiyonel beklenti ve gelişen implant endüstrisi beraberinde artroplasti sayısını tüm dünyada artırmaktadır. Artan cerrahi sayısı ile doğru orantılı komplikasyonlar da artmaktadır. Özellikle bunlardan geniş metafizer kemik defekti cerrahlar için tedavide güçlük çıkarmaktadır. Bu bildiride bizde 5'i revizyon artroplasti 1'i septik artrit sekeli cerrahisi yapılan geniş femoral kondil defekti olan toplam 6 hastamızın 5 yıllık sonuçlarını inceledik. Çalışmada 2013-2016 yılları arasında başvuran 5'i dış merkezde total diz artroplastisi geçirmiş (4 enfeksiyon 1 dislokasyon)1'i kliniğimizde septik artrit nedeniyle takip edilen toplam 6 hasta (4 kadın 2 erkek) hasta incelemeye alındı. Hastalardan 3 tanesinde lökosit işaretli sintigrafi ile diğer 3'ünde akıntı ile enfeksiyon tanısı konuldu. İlk cerrahide mevcut protezler çıkarıldı septik artrit sekeli olan hastada oseteomyelit ile uyumlu bölgeler eksize edildi. Antibiyotikli spacer konularak takip edildi. Dislokasyon ile gelen vakada ise tek seansta revizyon cerrahisi işlemi yapıldı. Hastalar bu dönemde diz immobilizer ile takip edildi. Ortalama 7 aylık süreçte uygun antibiyoterapi ile enfeksiyon belirtileri gerileyen hastalar revizyon artroplasti cerrahisine alındı. Revizyon sırasında metafizer defektleri tekrar değerlendirilen hastalarda yönelik menteşeli full kondil revizyon stem uygulandı. Postoperatif 1. günde hemodinamik stabilite sağlanan ve grafileri görülen hastalar da tam yük vererek mobilizasyon sağlandı. Ayrıca continous passive motion (CPM) cihazıyla günde 2 kez pasif eklem hareketi verildi. Hastalar ortalama 5 günde şifaen eksterne edildiler. Ortalama 4 yıl takip edilen hastalarda herhangi bir komplikasyon gelişmezken ağrısız ve ortalama 80 derecelik bir diz ROM'u elde edildi. Gerek yeterli kemik kalitesine sahip olmayan hastalar, gerekse periprostetik enfeksiyonların lokal destrüktif etkisi son zamanlarda cerrahları birçok kompleks defektif dizlerle karşı karşıya bırakmaktadır. Revizyon gereksinimi olan hastalarda tüm bu parametrelerin göz önünde bulundurularak uygun bir preoperatif değerlendirmenin yapılması, uygun implant seçimi ile revizyon cerrahi yapılması fonksiyonel bir diz elde edilmesi açısından olmazsa olmazdır.

Anahtar Kelimeler: Revizyon Diz Artoplastisi, Geniş Metafizer Defekt, Full Kondil

Presentation ID/Sunum No= 407

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Geriatrik Popülasyonda Oküler Mortalite ve Morbiditenin Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Asker Bulut[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fak.*
**Corresponding Author: Asker Bulut*

Özet

AMAÇ:Geriatrik yaş grubunda görme kaybına yol açan ve yaşam kalitesini düşüren göze ait klinik durumların araştırılması amaçlanmıştır. GEREÇ VE YÖNTEM:Bu amaçla 65 yaş ve üzerindeki hastaların dosyaları geriye dönük incelendi. Çalışmada hastalar 65-79 yaş arası (yaşlı) ile 80 yaş ve üzeri (çok yaşlı) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Hastaların görme azlığı nedenleri ve günlük yaşamında görme azlığı dışında en çok rahatsız eden göz hastalığı (oküler morbidite) araştırıldı. Hastaların görme keskinliği seviyeleri Snellen ondalık sistemine göre ölçüldü ve düzeltilmiş görme keskinliği 0.7 ve üzerinde olanlar sağlam, 0.2 ile 0.6 arasında olanlar az gören, 0.1 ve altında olanlar ise görme kaybı (körlük- oküler mortalite) olarak nitelendirildi. BULGULAR:Çalışmaya alınan 1082 hastanın yaş ortalaması 72.04±6.12 yıl olup, bunlardan 923'ü (%85.3) yaşlı, 159'u (%14.7) çok yaşlı gruptandı. Düzeltilmiş görme keskinliği ortalaması yaşlı grupta 0.70±0.33 iken çok yaşlı grupta 0.46±0.31 bulundu ($p<0.001$). Olguların tamamına baktığımızda, 137 (%12.7) kişide görme kaybı, 306 (%28.3) kişide az görme ve 639 (%59.0) kişinin ise sağlam olduğu görüldü. Oküler mortaliteye en sık neden olan hastalıklar sırasıyla katarakt (%,5.7) glokomatöz optik atrofi (%,2.8) ve yaşa bağlı makula hastalığı (%,1.4) olarak bulundu. Oküler morbiditeye en sık neden olan hastalıklar ise blefarit (%,29.2), kurugöz (%,22.3) ve lakrimal direnaj sistemi problemleri (%,2.4) olarak gözlendi. SONUÇ:Geriatrik yaş grubunda en sık oküler mortalite nedeni katarakt ve en sık oküler morbidite nedeni ise blefarit gibi tedavi edilebilir klinik durumlar gibi görünmektedir. Bu sonuçlar bize sağlık hizmetinin geriatrik yaş grubuna günümüz koşullarında bile yeterince iyi sağlanamadığını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Oküler Mortalite, Oküler Morbidite, Katarakt, Blefarit, Körlük

Investigation of Ocular Mortality and Morbidity in the Geriatric Population

Abstract

PURPOSE: We aimed to investigate the clinical conditions of the eye that cause vision loss and decrease the quality of life in the geriatric age group. MATERIALS AND METHODS: For this purpose, the files of patients aged 65 and over were retrospectively analyzed. In the study, the patients were divided into two groups: 65-79 years old (elderly) and 80 years and older (very old). The most

disturbing eye disease (ocular morbidity) was investigated, except for the causes of low vision and low vision in daily life. The visual acuity levels of the patients were measured according to the Snellen decimal system, and those with corrected visual acuity of 0.7 and above were defined as healthy, those between 0.2 and 0.6 as low vision, and those with 0.1 and below as vision loss (blindness-ocular mortality). RESULTS: The mean age of 1082 patients included in the study was 72.04 ± 6.12 years, of which 923 (85.3%) were elderly and 159 (14.7%) were very elderly. The mean corrected visual acuity was 0.70 ± 0.33 in the elderly group and 0.46 ± 0.31 in the very old group ($p < 0.001$). When we looked at all of the cases, it was seen that 137 (12.7%) people had vision loss, 306 (28.3%) had low vision, and 639 (59.0%) people were healthy. The most common diseases causing ocular mortality were cataracts (5.7%), glaucomatous optic atrophy (2.8%) and age-related macular disease (1.4%), respectively. The most common diseases causing ocular morbidity were blepharitis (29.2%), dry eyes (22.3%) and lacrimal drainage system problems (2.4%). CONCLUSION: In the geriatric age group, the most common cause of ocular mortality seems to be cataracts and the most common cause of ocular morbidity to be treatable clinical conditions such as blepharitis. These results suggest that health services are not provided well enough to the geriatric age group even in today's conditions.

Keywords: Keywords: Ocular Mortality, Ocular Morbidity, Cataract, Blepharitis, Blindness

Presentation ID/Sunum No= 419

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Göz Yaşarması Olan Çocuklarda Dakriyosintigrafinin Güvenilirliği

Asst. Prof. Dr. Dilek Uzlu[1]

[1]*Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Trabzon, Türkiye*

Özet

Amaç: Göz yaşarma şikâyeti olan çocuklarda dakriyosintigrafinin tanısal etkinliğini araştırmak, klinik semptom ve genel anestezi altında yapılan lakrimal lavaj bulguları ile dakriyosintigrafi bulgularını karşılaştırmak. Metod: Çalışmaya 2017-2020 tarihleri arasında göz yaşarma şikâyetiyle göz hastalıkları polikliniğine başvuran ve dakriyosintigrafisi çekilen 67 çocuk hasta dâhil edildi. Hastaların göz yaşarma şikayetleri, daha önceden uygulanan probing işlemleri ailelerinden ve dosya verileri retrospektif olarak taranarak elde edildi. Kapak pozisyonu ve punktum muayenesi normal olan, okuler yüzey hastalığı olmayan olgular çalışmaya dâhil edildi. Bulgular: Çalışmaya dâhil edilen hastaların 32 (%47,8)'si erkek,35 (%52,2)'i kız idi. Ortalama yaş 2,76±1,79 (1,5- 7) yıl idi. Klinik olarak 96 gözde yaşarma şikâyeti varken, 38 gözde ise yaşarma şikâyeti yoktu. Dakriyosintigrafi incelemelerine bakıldığında 41 gözde nazolakrimal kanal tıkanıklığı,2 gözde nazolakrimal drenajda yavaşlama,31 gözde ortak kanalikül düzeyinde tıkanıklık izlendi.60 gözde dakriyosintigrafide drenaj normal olarak değerlendirildi. 5 hastanın ameliyathanede yapılan lakrimal lavaj verileri yoktu. Genel anestezi altında yapılan muayenede 70 gözde lakrimal lavaj tıkalı,54 gözde lakrimal lavaj açık olarak değerlendirildi. Hastaların göz yaşarma şikâyeti ile karşılaştırıldığında dakriyosintigrafinin sensitivitesi %77, spesifitesi %100, Pozitif prediktif değeri %100, Negatif prediktif değeri %63 olarak değerlendirildi. Kappa değeri 0,65 idi. Lakrimal lavaj ile karşılaştırıldığında dakriyosintigrafinin sensitivitesi %85,7, spesifitesi %85,1, Pozitif prediktif değeri %88,2, negatif prediktif değeri %82 olarak değerlendirildi. Kappa değeri 0,7 idi. Sonuç: Göz yaşarması şikâyeti olan çocuklarda dakriyosintigrafi nazolakrimal kanal tıkanıklığı ve kanaliküler sistemin değerlendirilmesinde etkin, güvenilir ve invaziv olmayan bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Göz yaşarması, Dakriyosintigrafi, Nazolakrimal kanal, Kanaliküler, Tıkanıklık

Reliability of Dacryoscintigraphy in Children With Epiphora

Abstract

Purpose: To investigate the diagnostic efficacy of dacryoscintigraphy in children with epiphora, to compare clinical symptoms and lacrimal lavage findings under general anesthesia and dacryoscintigraphy findings. Method: Sixty-seven pediatric patients who were admitted to the ophthalmology outpatient clinic with the complaint of tearing between 2017-2020 and had dacryoscintigraphy were included in the study. The tear complaints of the patients, previous probing

procedures were obtained from their families and by retrospectively scanning the file data. Patients with normal valve position and punctal examination and without ocular surface disease were included in the study. Results: Thirty-two (47.8%) of the patients included in the study were male and 35 (52.2%) were female. The mean age was 2.76 ± 1.79 (1.5- 7) years. Clinically, 96 eyes complained of epiphora, 38 eyes had no complaints. Dacryoscintigraphy revealed nasolacrimal duct obstruction in 41 eyes, slowed nasolacrimal drainage in 2 eyes, and occlusion at the level of the common canaliculus in 31 eyes. In the examination performed under general anesthesia, lacrimal lavage was obstructed in 70 eyes and lacrimal lavage was open in 54 eyes. When compared with the complaints of tearing of the patients, the sensitivity of dacryoscintigraphy was 77%, specificity 100%, positive predictive value 100%, and negative predictive value 63%. The Kappa value was 0.65. When compared with lacrimal lavage, the sensitivity of dacryoscintigraphy was 85.7%, specificity 85.1%, positive predictive value 88.2%, negative predictive value 82%. The Kappa value was 0.7. Conclusion: Dacryoscintigraphy is an effective, reliable and non-invasive method in the evaluation of nasolacrimal duct obstruction and canalicular system in children with epiphora.

Keywords: Tearing, Dacryoscintigraphy, Nasolacrimal canal, Canalicular, Obstruction

Presentation ID/Sunum No= 448

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Granülomatöz Lobüler Mastit: Nüks ve Malignite Açısından Tek Merkez Uzun Süreli Takip Sonuçları

Exp. Dr. Ayşe Arduçoğlu Merter[1] , Assoc. Prof. Dr. Tangül Bulut Pınarcı[2]

[1]SBÜ.Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
[2]SBÜ.Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Bölümü
**Corresponding author: Tangül Pınarcı*

Özet

Giriş: Spesifik bir etiyolojik ajanın yokluğunda, idiyopatik granülomatöz mastit olarak da adlandırılan granülomatöz lobüler mastit (GLM), nadir görülen memenin inflamatuar bir hastalığıdır. Klinik ve radyolojik olarak karsinomu düşündürmesi nedeniyle ayırıcı tanıda önemli bir yer tutmaktadır. Bu çalışmanın amacı GLM tanısı konmuş hastaların uzun dönem takip sonrası nüks oranını ve ayrıca malignite ile ilişkisini araştırmaktır. Materyal/metod: Hastane arşivi, 2010-2015 yılları arası GLM tanısı konan hastalar için retrospektif olarak tarandı. Elde edilen demografik, klinik, radyolojik ve patolojik veriler kaydedildi. Nüks verileri hem arşiv taraması ile hem de hastalar aranarak sorgulandı. Bulgular: 2010-2015 yılları arasında GLM tanısı konan 34 hasta mevcut idi. Olgulara ait yaş, lezyon yerleşimi, çapı, eşlik eden ek patolojik durumlar ve takip verileri tablo-1'de özetlendi. 7 olguda (%20.6) nüks izlendi. Nüks izlenen hastalarda yaş ortalaması 32,21±2,82 idi ve bu istatistiksel olarak anlamlı idi (p=0.035). Nüks ile diğer parametreler arasında anlamlı ilişki yoktu (tablo-2). Eş zamanlı veya takip süresinde hiçbir olgumuzda malignite gelişmedi. Tartışma/Sonuç: GLM etiyolojisi tam olarak bilinmemektedir. Corynebacterium, hücre aracılı reaksiyon, otoimmünitenin rol oynadığı ileri sürülse de bu teoriler kanıtlanamamıştır. GLM, sıklıkla çalışmamızda da izlendiği gibi genç üreme çağındaki kadınlarda görülür. Çoğunlukla kendini sınırlayan GLM'te nüksü engellemek için uzamış steroid tedavisine gerek olabilir. Çalışmamızda uzun süreli (71 ay) takip sonrasında vakaların yalnızca 1/5'inde nüks izlenmiş olup primer meme malignitesi gelişmemiştir. Sonuçta çoğunlukla kitle olarak bulgu veren GLM durumunda, kor biyopsi gibi daha az invaziv yöntemler kullanılarak, medikal tedavi seçeneklerinin de eklenmesiyle hastalığın kontrol altına alınabileceği ve gereksiz geniş cerrahi uygulamalarından kaçınılabileceği kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Mastit, Granülomatöz Lobüler Mastit, İdiyopatik Granülomatöz Mastit

Granulomatous Lobular Mastitis: Single Centered Long-Term Follow-Up Results in Terms of Relapse and Malignity

Abstract

Introduction: In the absence of a specific etiological agent, granulomatous lobular mastitis (GLM), also called idiopathic granulomatous mastitis, is a rare inflammatory disease of the breast. Differential diagnosis is important because it suggests carcinoma clinically and radiologically. The aim of this study is to investigate the recurrence rate of patients diagnosed with GLM after long-term follow-up and also its relationship with malignancy. Methods: The hospital archive was retrospectively scanned for patients diagnosed with GLM between 2010 and 2015.The demographic, clinical, radiological and pathological data obtained were recorded. Relapse data were queried both by archive scanning and by calling patients. Results: There were 34 patients diagnosed with GLM between 2010 and 2015. Age, lesion location, diameter, accompanying additional pathological conditions and follow-up data of the cases are summarized in Table-1. Relapse was observed in 7 cases (20.6%). The mean age of patients with relapse was 32.21 ± 2.82, and this was statistically significant ($p = 0.035$). There was no significant relationship between relapse and other parameters (table-2). No malignancy developed in any of our cases simultaneously or during the follow-up period. Discussion/Conclusion: GLM etiology is not fully known. Although it has been suggested that Corynebacterium, cell-mediated reaction and autoimmunity play a role,these theories have not been proven. GLM is often seen in young women of reproductive age, as observed in our study. In self-limiting GLM, prolonged steroid therapy may often be required to prevent relapse. In our study, relapse was observed in only 1/5 of the cases after a long-term (71 months) follow-up, and primary breast malignancy did not develop. In conclusion, in the case of GLM, which mostly manifests as a mass, we believe that by using less invasive methods such as core biopsy and adding medical treatment options, the disease can be controlled and unnecessary extensive surgical applications can be avoided.

Keywords: Mastitis, Granulomatous Lobular Mastitis, Idiopathic Granulomatous Mastitis

Presentation ID/Sunum No= 397

Oral Presentation / Sözlü Sunum

High Rate of Malignancy and Multifocality in Thyroid Nodules Classified As Bethesda Category Iıı on Repeat Cytology

Exp. Dr. Sema Yüksekdağ[1]

[1]*Department of General Surgery, University of Health Sciences, Umraniye Training and Research Hospital, Istanbul, Turkey*

**Corresponding author: Sema Yüksekdağ*

Abstract

Introduction: Bethesda III category usually composes 7 to 10 % of all fine needle aspirations (FNAs) and has a malignancy risk of roughly around 5 to 15%. The present study was designed to estimate the real risk, including multifocalities and microcarcinomas, in patients who underwent total thyroidectomy after a repeat Bethesda III cytology, since thyroid imaging reporting and data system (TI-RADS scores) did not help in our risk stratification and molecular testing has recently been set up. Methods: Final pathology reports of patients with repeat FNAs indicating atypia of unknown significance (AUS) or follicular lesion of unknown significance (FLUS) were evaluated retrospectively, and correlated with preoperative ultrasound (US) findings. Demographics, surgical outcome, cyto- and histopathologic correlations, malignancy rates and histopathologic subtypes of carcinomas were recorded. Results: A total of 102 patients with a second Bethesda III category FNA (36.2 %) underwent thyroidectomy. Preoperative diagnostics of patients with Bedhesta III category revealed an average TI-RADS score of 3. There were 33 carcinomas (32. 3 %), The most common histologic finding was papillary carcinoma (n=31, 93.9 %). Of these patients, 16 had multifocality (51.6 %) and 21 had microcarcinomas (67.7 %). The majority of carcinomas was seen to be arised in AUS with cellular and nuclear atypias (70.9 %). The most common subtype in papillary carcinomas was classical variant (77.4 %). Discussion/Conclusion: Prevalence of Bethesda category III cytologies is significantly higher than reported. A high rate of multifocality and incidental microcarcinomas in the definitive histopathology reports shows that Bethesda classification falls short in the accuracy of risk in AUS/FLUS. A new international algorithm should be developed to employ less invasive protocols.

Keywords: Bethesda Iıı, Aus/flus, Thyroid Nodules, Cytology, Malignancy

Presentation ID/Sunum No= 321

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipogonadotropik Hipogonadizmli İnfertil Erkek Hastalarda İntrasitoplazmik Sperm İnjeksiyon Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Dr. Arzu Yurci[1]

[1]*Memorial Kayseri Hastanesi IVF Merkezi*

Özet

Giriş: Hipogonadotropik hipogonadizm (HH), erkek infertilitesinin nadir fakat tedavisi iyi bilinen nedenlerinden biridir. Erkek infertilitesinin yaklaşık % 1-2'sinden sorumludur. Tanı serum gonadotropin seviyesi ve testosteron seviyesinin düşük olması ve semen analizinde azospermi/oligospermi tespit edilmesi ile konulur. Bu çalışmanın amacı intrasitoplazmik sperm enjeksiyonu (ICSI) uygulanan HH'li infertil erkeklerin ICSI sonuçlarını değerlendirmektir. Materyal ve metod: Ocak 2015 ile Aralık 2020 tarihlerinde IVF tedavisine alınan 28 HH hastasının verileri değerlendirildi. ICSI'den önce hormon replasman tedavisi olarak 1500-2000 IU insan koryonik gonadotropin (hCG)'nin haftada 2-3 kez 6 ay kadar kullanılması sağlandı. Testosteron düzeylerinde yeterli artış sonrasında hCG tedavisinin 4-6. ayında hCG tedavisine ek olarak üriner veya rekombinant folikül uyarıcı hormon (FSH) tedaviye eklendi. Rekombinant FSH, haftada 2-3 kez olmak üzere 100-150 IU kullanıldı. Bu tedavi ile spontan gebelik oluşabileceği gibi ulaşılamayan olgularda sperm parametrelerindeki iyileşme ile IVF tedavisine geçildi. ICSI için 9 hastada cerrahi olarak çıkarılan spermatozoa, 19 hastada ejakülat sperm kullanıldı. Testis dokusu, mikrodisseksiyon testis sperm ekstraksiyonu (mikro-TESE) ile toplandı ve ICSI için kullanıldı. Mikro-TESE'de sperm bulunmadığı için 3 hastada ICSI işlemi iptal edildi. Elde edilen spermlerde spermlerin hareketsiz olduğunda kalsiyum ionofor kullanıldı. Döllenme paterni ICSI'den 16-18 saat sonra kaydedildi. Vakaların klinik gebelik ve canlı doğum oranları araştırıldı. Bulgular: HH'li erkek hastaların yaş ortalaması 32,4 idi. Ortalama testosteron düzeyi 152 ng/ml ve ortalama FSH düzeyi 0.90 IU/L idi. İndüksiyon sonrası elde edilen ortalama oosit sayısı Elde edilen ortalama oosit sayısı 12.03 idi. Döllenme oranı % 80 (n=20/25) idi. Embriyo transferi yapılan 20 hastanın klinik gebelik oranı %55 (n=11/20) olup canlı doğum oranı ise % 45 (n=9/20) idi. Sonuç: Çalışmamızda HH kaynaklı erkek infertilite tedavisinde yardımcı üreme tekniği olarak ICSI uygulanan hastaların tedaviye iyi yanıt verdikleri gözlenmiştir. İnfertilite nedeniyle başvuran çiftlerde HH tanısı almış bir erkek infertilite faktörünün tespit edilmesi durumunda yardımcı üreme tekniklerinden IVF-ICSI ile kabul edilebilir döllenme ve gebelik oranlarına ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: Hipogonadotropik Hipogonadizm, İnfertilite, Yardımcı Üreme Teknikleri

Presentation ID/Sunum No= 253

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipokrattan Bu Yana Hastalıklarda İlk Belirteç Olan Ateş , Covid 19 Gebelerde Neden Sık Gözlenmiyor'

Asst. Prof. Dr. Şerif Aksin[1]

[1]*Siirt Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: COVID-19 salgını küresel bir halk sağlığı krizi yarattı. Gebelerde, hastalığın gebe olmayanlardan farklı olmadığı hatta daha hafif seyrettiği bildirilmektedir. Bu etkide gebeliğin artan Th2/Th1 dengesinin sitokinler üzerinde immunmodulatör görevi bildirilmiştir. Covid 19 gebelerde ayaktan takip edilen hafif hastalar ile yatırılarak takip edilen orta ,ağır vakaların klinik ve labortuvar değerlerini karşılatırmayı amaçladık Materyal ve metod: : Nisan 2020 ile Eylül 2020 tarihleri arasında Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi Covid 19 Kadın-Doğum Kliniğinde yatan 127 gebe dâhil edilmiştir. Bu gebeler den yatırılarak takip edilen Covid 19 ile uyumlu PCR testi pozitif 51 gebe (Grup 1) ile ayaktan takip edilen PCR testi pozitif 76 gebenin (Grup 2) karşılaştırılmıştır. Grup 1 hastaların tamamı yatan ve tedavi alan hastalardan oluşmaktaydı, grup 2 ise PCR testi pozitif olup hafif semptomlu veya asemptomatik hastalardan oluşan ve evde takip edilen hastalardan oluşmaktaydı. Bulgular : Klinikte yatırılarak takip edilen orta ve ağır Covid 19 51 gebe ile (Grup 1) ile evde izole edilen PCR testi pozitif 76 gebe toplam 127 hasta dahil edildi. Grup 1 yaş ortalaması 30 , Grup 2 de yaş ortalaması 28 idi. Gebelik haftası ortalaması grup 1 de 31 w, Grup 2 de hastaneye yatış haftası 22 w ile uyumlu izlendi. Grup1 de WBC: 8.15, lenfosit oranı %18 ve Grup 2 de WBC:8.13 ve lenfosit oranı % 21,9 aralarındaki fark anlamlı izlenmedi.(p>0.05). Grup 1 de Ateş %16 , öksürük % 61 , nefes darlığı % 43 , baş ağrısı %22, koku tat kaybı % 8, diare % 17, oranında idi. Grup 2 de Ateş % 12 , öksürük % 25 , nefes darlığı % 14 , baş ağrısı %24, koku tat kaybı % 16, diare % 15, oranında idi. Sonuç: COVID-19 gebelerde ateş sıklığı diğer semptomlara göre daha az gözlenmektedir. Gebelikte maternal immun adaptasyon ve baskılayıcı mekanızmaların ayrıntılı incelenmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Pregnancy, Fever, Symptom

Presentation ID/Sunum No= 205

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Histeroskopi İşlemlerinin Retrospektif Değerlendirilmesi, Tek Merkezin 5 Yıllık Deneyimi

Dr. İbrahim Kale[1]

[1]*T.C. Sağlık Bakanlığı Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: İbrahim Kale*

Özet

Amaç: Kliniğimizde yapılan histeroskopi işlemlerinin retrospektif olarak incelenmesi. Yöntem: Ocak 2016- Aralık 2020 tarihleri arasında Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde yapılmış olan diagnostik ve operatif histeroskopi işlemleri hastanemizin bilgi işlem sisteminden retrospektif olarak incelendi. Vakaların demografik verileri, operasyon endikasyonları, preoperatif görüntüleme yöntemleri, patolojik tanıları ve komplikasyonlar not edildi. İstatistiksel analiz: Veriler Spss 22.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: 5 yıllık süre içinde kliniğimizde 465'i diagnostik ve 994'i operatif olmak üzere toplam 1459 histeroskopi işlemi gerçekleştirilmiştir. Diagnostik histeroskopi yapılan 465 hastanın 401'ine tanı amaçlı histeroskopi sonrası probe küretaj yapılmıştır. 232 hastanın patoloji sonucu normal endometrial hücreler, 131'i endometrial polip, 17'sinin atipisiz endometrial hiperplazi, 9'unun atipili endometrial hiperplazi, 8'inin rest plasenta, 1'inin parsiyel mol, 1'inin atrofik edometrium, 1'inin endometroid tipte adenokanser ve 1'inin de kronik lenfositer löseminin endometrium infiltrasonu ile uyumlu olarak gelmiştir. Diagnostik histeroskopi prosedürlerinde 11 (%2,3) uterin perforasyon ve 1 (%0,2) de servikal laserasyon olmak üzere 12 (%2,5)adet komplikasyon gelişmiştir. Operatif histeroskopi yapılan 994 hastanın 314'üne polipektomi, 419'una polipektomi ile birlikte probe küretaj, 93 hastaya myomektomi, 21 hastaya da hem polipektomi hem de myomektomi yapılmıştır. 86 hastadan ria veya ria parçası çıkarılmıştır. 28 hastaya uterin septum rezeksiyonu ve 9 hastaya da T shape uterus düzeltilmesi, 9 hastaya uterin sineşi açılması, 4 hastaya endometrial ablasyon, 2 hastaya da isthmosel onarımı yapılmış ve 9 hastadan da rest plasental materyal alınmıştır. Operatif histeroskopi yapılan 994 hastanın 14'ünde (%1,4) uterin perforasyon ve birinde (%0,1) servikal laserasyon gelişmiştir. Sonuç: Histeroskopi endometrial patolojilerin tanısında kullanılan güvenli, komplikasyon oranları düşük minimal invaziv bir prosedürdür.

Anahtar Kelimeler: Diagnostik Histeroskopi, Operatif Histeroskopi, Anormal Uterin Kanama, Postmenopozal Kanama

Retrospective Evaluation of Hysteroscopy Procedures, 5 Years Experience of a Single Center

Abstract

Aim: Retrospective analysis of hysteroscopy procedures performed in our clinic. Materials and methods: Diagnostic and operative hysteroscopy procedures performed in Gynecology and Obstetrics Clinic of Ümraniye Training and Research Hospital between January 2016 and December 2020 were retrospectively analyzed from the information processing system of the hospital. Demographic data of the cases, operation indications, preoperative imaging methods, pathological diagnoses and complications were noted. Statistical analysis: Data were analyzed using the Spss 22.0 package program. Results: A total of 1459 hysteroscopy procedures, 465 diagnostic and 994 operative, were performed in our clinic within 5 years. In 401 of 465 patients who underwent diagnostic hysteroscopy, probe curettage was performed after diagnostic hysteroscopy. The pathology result of 232 patients was normal endometrial cells, 131 endometrial polyps, 17 endometrial hyperplasia without atypia, 9 endometrial hyperplasia with atypia, 8 rest placenta, 1 partial mole, 1 atrophic edometrium, 1 endometroid type adenocarcinoma and 1 of them chronic lymphocytic leukemia was compatible with endometrial infiltration. In the diagnostic hysteroscopy procedure, our general complication rate is 2.5%, 11 (2.3%) uterine perforation and 1 (0.2%) cervical laceration. Of 994 patients who underwent operative hysteroscopy, 314 polypectomy, 419 polypectomy and probe curettage, 93 patients myomectomy, 21 patients both polypectomy and myomectomy were performed. The ria or ria fragment was removed from 86 patients. Uterine septum resection in 28 patients and T shape uterus correction in 9 patients, uterine synechiae opening in 9 patients, endometrial ablation in 4 patients, isthmosel repair in 2 patients and rest placental material were remowed from 9 patients. Uterine perforation developed in 14 (1.4%) of 994 patients who underwent operative hysteroscopy and one (0.1%) developed cervical laceration. Conclusion: Hysteroscopy is a safe, minimally invasive procedure with low complication rates used in the diagnosis of endometrial pathologies.

Keywords: Diagnostic Hysteroscopy, Operative Hysteroscopy, Abnormal Uterine Bleeding, Postmenopausal Bleeding

Presentation ID/Sunum No= 211

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Humerus Alt Uç Kırıklarında Anatomik Dizilimin Sağlanmasının Klinik Sonuçlar Üzerine Etkisi

Dr. Mehmet Halis Çerçi[1]

[1]*Memorial Şişli Hastanesi*
**Corresponding author: Mehmet Halis Çerçi*

Özet

Özet: Humerus alt uç kırıkları tüm kırıkların sadece %0,5'ini oluşturur. Yaş gruplarına göre yüksek enerjili ve düşük enerjili travmalar sonucu ortaya çıkabilmektedir. Tarihsel olarak eski dönemlerde konservatif tedavi uygulanan humerus alt uç kırıklarının tedavi sonrasındaki klinik sonuçlarının sebep olduğu kısıtlılıklar bu bölgenin tedavisinde cerrahi yaklaşımı öne çıkarmıştır. Gelişen teknoloji, cerrahi teknik ve malzeme ile birlikte günümüzde humerus alt uç kırıklarında cerrahi tedavi altın standart halini almıştır. Özellikle humerus alt uç için tasarlanmış anatomik ve vidaların plağa kilitlenmesini sağlayan mekanizması olan tespit materyalleri ile yapılan cerrahi tedavilerin sonuçları oldukça başarılıdır. Çalışmamızdaki hipotezimiz cerrahi tedavideki en önemli etkenin anatomik dizilimin doğru yaklaşım ile sağlanması olduğu tespit materyallerinin ikincil olarak önemli olduğu şeklindedir. Bu hipotezimizi temellendirmek için henüz humerus alt uç için anatomik kilitli plakların yaygın olarak kullanımda olmadığı dönemde yüksek teknik özelliklere sahip olmayan tespit materyalleri ile tek bir merkezde 13 hastanın 13 dirseğine yönelik uygulanan humerus alt uç kırıkları cerrahi tedavilerinin klinik sonuçlarını retrospektif olarak değerlendirdik. Yedisi kadın olan hastalarımızın yaş ortalaması 45,31'idi. 13 hastaya 8 farklı tespit materyali ile osteosentez gerçekleştirilmişti. Hastaların klinik sonuçları DASH (Disabilities of Arm, Shoulder and Hand) ve Mayo dirsek performans değerlendirme ölçeği ile ölçülmüş ve elde edilen sonuçlar retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Bu değerlendirmeye göre hastaların 9'unda iyi ve çok iyi sonuçlar elde edilmiş 4'ü orta düzeyde klinik sonuç olarak tespit edilmiştir. Güncel literatür gelişmiş tespit materyalleri ile tedavi edilen hastalarda orta ve hafif düzeyde sekel kaldığını ifade etmektedir ki bu da incelediğimiz serinin sonuçları ile benzer özellik göstermektedir. Sonuç olarak humerus alt uç kırıkları cerrahi tedavisinde en önemli faktörün anatomik dizilimin doğru cerrahi yöntem ile sağlanması olduğu malzemenin ikincil önceliğe sahip olduğu ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Humerus, Kırık, Cerrahi, Dizilim

Presentation ID/Sunum No= 314

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İhmal Edilmiş Dirsek Çıkığında Tedavi Yönetimimiz

Dr. Ülker Moralar[1]

[1]*Özel Silivri Anadolu Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği, İstanbul*

Özet

Giriş: Eklem çıkıklarının en kısa süre içerisinde redükte edilmesi gerekmektedir. Geç kalınmış eklem çıkıkları, redükte edilse dahi fonksiyonel ve ağrısız bir eklem elde etmek güçtür. Genellikle ilk başvuruda tanı konulmasındaki yetersizlik veya sağlık kuruluşuna başvuru zamanında geç kalınması en önemli nedenlerdir. Olgumuzda beş yaşında kız çocukta travma sonrası meydana gelen, farkedilmeyen radius başı çıkığı yönetimimizi sunmayı amaçladık. Olgu: Beş yaşında kız çocuk hasta düşme sonrası dirsek ağrısı, hareket kısıtlılığı nedeniyle dış merkeze başvurdu. Belirgin bir kırık olmadığı ifade edilen hastanın kolu alçıya alınarak eve gönderildi. Üç hafta sonra kontrole gelmesi söylendi. Üç hafta sonraki kontrolleri sırasında çekilen grafide radius başı çıkığı ve ulnada plastik deformasyon olduğu tespit edildi. Dirsek eklem açıklığında kısıtlığı olan ve ağrısı devam eden hastaya operasyon kararı verildi. Ulna plastik deformasyon olan hastaya ulnar osteotomi yapıldı. Aynı zamanda radius başı açılarak açık redüksiyon uygulandı ve dirsek bölgesi hareketleri peroperatif kontrol edildi. Hastanın üst ekstremitesi uzun kol alçı- atele alınarak takibe alındı. Takipleri olağan seyreden hastada operasyondan 3 hafta sonra alçı atel çıkarıldı. Fizik tedavi ile tedavisi tamamlanan hastada tam eklem açıklığı ve hareketleri ile başarılı tedavi sağlandı. Tartışma: Dirsek çıkıklarında yaralanma sonrası üç haftaya kadar, kapalı redüksiyon önerilmektedir. Üç hafta sonra, yumuşak doku kontraktürü ve osteoporoz gelişimi, manipülasyon ile kırık oluşması veya eklem yüzeyine verilebilecek zarar riskinden dolayı, kapalı redüksiyonun tehlikeli olduğu belirtilmektedir (1). Üç aya kadar olan dirsek çıkıkları için açık redüksiyon, üç ay sonrası için dirsek artroplastisi artrodezi önerilmektedir. Biz de olgumuzda pediatrik hasta olmasını da göz önünde bulundurarak hastamıza tek seansta radius başı açık redüksiyon ve ulnar osteotomi uygulayarak başarı ile tedavi elde ettik. Kaynak: 1- Pundkar GN, Sonar SB, Kulkarni OP. A Case of 3-month-old Neglected Elbow Dislocation Managed by Open Reduction and Cruciate Ligament Reconstruction Using Tendon Graft. J. Orthop Case Rep 2017;7(4):58–60

Anahtar Kelimeler: Dirsek Çıkığı, Pediatrik Kırıklar, Ulnar Osteotomi, Travma

Presentation ID/Sunum No= 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İlçe Devlet Hastanesinde Perkütan Nefrolitotomi Yapılabilirliliği ve İlk Sonuçlarımız

Dr. Harun Kılıççalan[1]

[1]*Erciş Şehit Rıdvan Çevik Devlet Hastanesi,Üroloji Kliniği,Van*

Özet

Giriş Perkütan nefrolitotomi (PNL) 2 cm'den büyük böbrek taşları tedavisinde gelişen teknoloji sonrası, tedavi seçeneklerinin artmasına rağmen etkili ve sık kullanılan bir yöntemdir. Bu çalışmada kliniğimizde ilk defa yapılan PNL vakalarında karşılaşılan şartları, çözümleri ve 17 hastanın sonuçları sunulmuştur. Yöntem Hastanemizde daha önce yapılmayan PNL operasyonu için ihale yoluyla 26 f nefroskop (storz) ve sarf malzemeler temin edildi. Ameliyathanede endoskopik kule ve c- kollu skopi mevcuttu. PNL tecrübeleri olmayan ameliyathane hemşireleri, personelleri ve anestezi teknikerleri, üroloji ve anestezi uzmanları tarafından eğitildi. Ekim 2019-Mart 2021 tarihleri arasında hastanemizde 17 hastaya genel anestezi altında prone pozisyona alınarak skopi altında kontrast madde verilerek tek giriş ile PNL yapıldı. Taş fragmantasyonunda pnömotik litotriptör kullanıldı. Hastalara postop re-entry kateteri takıldı. Taşsızlık postop 7.günde radyolojik değerlendirme ile yapıldı. Bulgular 17 hastanın yaş ortalaması 45,7 yıl (28-62) idi.17 hastaya (7 kadın,10 erkek)(3 sol,14 sağ) PNL yapıldı. Hepsinde tek alt kaliks girişi yapıldı. 2 interkostal,15 subkostal giriş yapıldı.1 hastada staghorn,7 hasta tek,9 hastada ise multiple taş mevcuttu. taş boyutu en uzun boyut alınarak hesaplandı ve ortalama uzunluk 27,7 mm (15-59) idi. Ortalama floroskopi süresi 100,7 sn (65-250) idi. PNL sonrası 12 hastada (%70) taşsızlık saptandı.5 hastada rezidü taş saptandı. Ortalama anestezi süresi 102 dk (72-170), ameliyat süresi ise 84 dk (52- 190) idi.1 hastada kan transfüzyonu yapıldı. Hiç bir majör komplikasyon izlenmedi.Hastaların nefrostomi ile geçirdikleri ortalama süre 2,8 gün(2-4) idi. Hastanede kalış süreleri ise ortalama 3,4 gün(2-6) idi. Sonuçlar PNL 2 cm den büyük böbrek taşlarının tedavisinde yaygın kullanılan minimal invaziv yöntemdir. PNL uygulanan eğitim kliniklerinin fazla olması ve ilçe devlet hastanelerinde bu eğitimi almış ürolog ve anestezistlerin olmasıyla PNL yapılabiliriliği artmaktadır. Uygun hasta seçimi ve ekipmanların sağlanmasıyla düşük taşsızlık ve komplikasyon oranlarıyla, PNL ilçe devlet hastanesinde uygulanabilmektedir. Böylelikle daha fazla hasta PNL 'den faydalanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Perkütan Nefrolitotomi,böbrek Taşı,

Presentation ID/Sunum No= 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İnce Bağırsak Tümörlerinde Klinik Deneyimlerimiz

Dr. Gülten Çiçek Okuyan[1]

[1]*İstanbul Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Gülten Çiçek Okuyan*

Özet

Giriş: İnce barsak tümörleri gastrointestinal tümörler içinde nadir görülürler. Nonspesifik semptomları ve tanıda kullanılan tetkiklerin sınırlı olması nedeniyle geç tanı alırlar ve genellikle acil opere edilmek durumunda kalınırlar. Tanıda gecikme tedavi sonuçlarının kötü olmasına yol açabilir. Amaç: Bu çalışmada amacımız; malign ince barsak tümörlerini klinik ve patolojik olarak değerlendirerek sağkalım sonuçlarını ve deneyimlerimizi ortaya koymaktır. Materyal ve Metod: 2012-2020 yılları arasında acil ve elektif olarak malign ince barsak tümörü nedeniyle opere edilen 25 hasta retrospektif olarak hastane kayıtları ve telefonla değerlendirildi. Bulgular: On altı erkek dokuz kadın hastanın, sekizi elektif (%32), on yedisi acil (%68) operasyona alındılar. Hastalar karın ağrısı, masif rektal kanama, perforasyon, anemi veya mekanik intestinal obstrüksiyon şikayetiyle başvurdular. Preoperatif CT, MR veya ultrason ile on dört (%56) hastada tanı konabildi. Diğerleri obstrüksiyon ve perforasyon bulgularıyla operasyona alındılar (%44). Hastaların üçüne rezeksiyon ile birlikte ostomi açılması (%12), diğerlerine rezeksiyon anastomoz (%88) uygulandı. Tümör boyutları en küçüğü 1.2*1cm, en büyüğü 15*15cm arasında seyretmekteydi. Patolojik bulgu olarak; on hastada (%40) gastrointestinal stromal tümör (GIST), beş hastada (%20) nöroendokrin tümör (NET), üç hastada (%12) adenokarsinom, beş hastada (%20) malign lenfoma, bir hastada (%4) desmoplastik malign yuvarlak hücreli tümör ve bir hastada (%4) inflamatuar myofibroblastik tümör saptandı. 17 hasta (%68) evre III ve IV olarak bulundu. Postop 30 gün içinde perforasyon nedeniyle opere edilen iki lenfoma hastasında (%8) mortalite izlendi. İki hastada (%8) yara yeri infeksiyonu görüldü. Hastanede yatış süresi ortalama 8.76 gündü. 25 hastanın onunda (%40) mortalite saptandı. Mortalite oranları; sırasıyla %20, %8, %66,6, %30 (NET, lenfoma, adenoca, GIST). Sonuç: İnce bağırsak tümörlerinde prognoz hastalığın evresi ile yakın ilişkili olduğu için erken tanı ve tedavi önemlidir. Tanıda yüksek şüphe esastır. Yaptırılan tetkiklerle tanı konamayan karın ağrısı, rektal kanama ve anemi incelemelerinde akla ince bağırsak maligniteleri gelirse gecikmelerin önüne geçilebilir. Bu hastalıkları tespit etmede teknolojinin ilerlemesine ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Ince Bağırsak Tümörleri, GIST,NET, Lenfoma, Adenoca

Presentation ID/Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ince İğne Aspirasyon Biopsilerinin Meme Kanserlerindeki Tanısal Değeri

Dr. Ali Naki Yücesoy[1]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Bu çalışma, 1991-1995 yılları arasında, İstanbul Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabili Dalı Meme Hastalıkları ve Araştırma Ünitesinde, histopatolojik değerlendirmesi yapılmış palpabl meme kitlesi olan 1247 hastaya yapılan, ince iğne aspirasyon biyopsi sonuçlarını içermektedir. İnce iğne aspirasyon biopsi sonuçları epitelyal malign tümör hücreleri, atipik hücreler, selim hücreler ve yetersiz materyal olmak üzere dört ana başlık altında toplanmıştır. Histopatolojik olarak karsinoma saptanan 362 hastanın ince iğne aspirasyon biyopsi sonuçları incelendiğinde 202 hastada epitelyal malign tümör hücreleri, 84 hastada atipik hücreler, 37 hastada selim hücreler, 39 hastada yetersiz materyal olarak değerlendirildiği bulunmuştur. Tümör çapı, tümörün histopatolojiktipi, uygulacının klinik deneyimi, hastaların hormonal durumlarındaki değişiklikler meme kanseri hastalarındaki ince iğne aspirasyon biyopsi sonuçlarını etkileyen ana faktörler olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri; İnce İğne Aspirasyon Biyopsisi; Epitelyal Malign Tümör Hücreleri.

Diagnostic Value of Fine Needle Aspiration Biopsies in Breast Cancers

Abstract

This study contains histopathologically evaluated fine needle aspiration biopsy results of 1247 patients who have palpable breast mass performed in Breast Disease and Research Unit, Department of Surgery, İstanbul Faculty of Medicine between 1991-1995.Fine needle aspiration biopsy results were collected under four headings: epithelial malignant tumoral cells, atypical cells, benign cells and insufficient material. It was found as epithelial malignant tumoral cells in 202 patients, atypical cells in 84 patients, benign cells in 37 patients and insufficient material in 39 patients when fine needle biopsy results were examined in the histopathologically carcinoma detected 362 patients. Tumor diameter, histopathological type of tumor, clinical experience of the practitioner and changes in the hormonal status of the patient stands out as the main factors affecting the results of the fine needle aspiration in breast cancer patients.

Keywords: Breast Cancer; Fine Needle Aspiration Biopsy; Epithelial Malignant Tumoral Cells.

Presentation ID/Sunum No= 322

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Intrakranial Kanama Nedeniyle Opere Edilen 65 Yaş ve Üzeri Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Boran Urfalı[1] , Asst. Prof. Dr. Senem Urfalı [1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: İntrakranial kanamalar ciddi morbidite ve mortalite ile seyreden, acil tanı ve tedavi gerektiren bir durumdur. Türkiye'de geriatrik yaş grubu toplumun yaklaşık % 9'unu oluşturmaktadır. İleri yaştaki hastalar intrakranial kanama için daha fazla risk altındadırlar. Bu çalışmada hastanemizde son iki yıl (2020-2021) içerisinde intrakranial kanama sebebiyle opere edilen 65 yaş üstü hastaları retrospektif olarak değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Ocak 2020 ve Mart 2021 tarihleri arasında Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı'na intrakranial kanama nedeniyle başvuran ve opere edilen 27 hasta çalışmaya dahil edildi, hastaların demografik verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Hastaların %29.6'si (n:8) kadın, %70.4'si (n:19) erkek idi. Yaş ortalamaları 74.9 ± 8.3 yıl olarak belirlendi. Kadınlarda yaş ortalaması 74.4 ± 8.8 ve erkeklerde yaş ortalaması 75.1± 8.3 olarak hesaplandı.Beyin BT'de %59.3'i (n:16) subdural kanama , %37'sı (n:10) intraserebral kanama ve %3.7'i (n:1) epidural kanama olarak değerlendirildi. Bir hasta iki kere farklı yatışta subdural hematom nedeniyle opere edildi. İntraserebral kanama nedeniyle opere edilen hastaların %70'i (n:7), subdural kanama nedeniyle opere edilenlerin %31.25'i'si(n:5) exitus oldu. Sonuç: Çalışmamızda geriatrik yaş grubunda meydana gelen intrakranial kanamaların özellikle de intraserebral kanama tanısı alanların mortalite oranları oldukça yüksek olarak gözlenmiştir. Bu yaş grubu hastaların intrakranial kanama riskinden korunmasının öncelikle hedeflenmesi ve opere edilmeleri gereken durumlarda da multidisipliner olarak takip ve tedavi edilmelerinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Intrakranial Kanama, Subdural, Epidural, İntraserebral,geriatrik

Retrospective Evaluation of Patients 65 Years and Over Who Underwent Surgery for Intracranial Hemorrhage

Abstract

Objective: Intracranial hemorrhage is a condition with serious morbidity and mortality, requiring urgent diagnosis and treatment.Geriatric age group constitute approximately 9% of the population in Turkey.Older patients are at higher risk for intracranial bleeding.In this study, we aimed to retrospectively evaluate patients over the age of 65 who were operated for intracranial bleeding in our hospital in the last two years (2020-2021).Method: 27 patients who applied to Hatay Mustafa Kemal University Tayfur Ata Sökmen Faculty of Medicine Department of Neurosurgery due to intracranial

hemorrhage between January 2020 and March 2021 were included in the study, and the demographic data of the patients were evaluated retrospectively.Results: 29.6% (n: 8) of the patients were female, 70.4% (n: 19) were male.Their mean age was determined as 74.9 ± 8.3 years. The mean age was 74.4 ± 8.8 for women and 75.1 ± 8.3 for men.In brain CT, 59.3% (n: 16) was evaluated as subdural hemorrhage, 37% (n: 10) as intracerebral hemorrhage and 3.7% (n: 1) as epidural hemorrhage.One patient was operated for subdural hematoma in two different hospitalizations.70% (n: 7) of the patients who were operated due to intracerebral bleeding and 31.25% (n: 5) of those who were operated due to subdural bleeding died.Conclusion: In our study, mortality rates of intracranial hemorrhages, especially those diagnosed with intracerebral hemorrhage, occurring in the geriatric age group were observed to be quite high.It is thought that protecting patients in this age group from the risk of intracranial hemorrhage should be targeted first, and it will be beneficial to follow up and treat them in a multidisciplinary manner in cases where they need to be operated.

Keywords: Intracranial Hemorrhage , Subdural, Epidural, Intracerebral, Geriatric

Presentation ID/Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kardiyak Kateterizasyon Sonrası Cerrahi Gerektiren Komplikasyonlar

Exp. Dr. Ziya Yıldız[1] , Prof.Dr. Yahya Ünlü[2]

[1]Erzurum Şehir Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniği
[2]Atatürk Üniversitesi Kalp ve Damar Cerrahisi A.B.D.
**Corresponding author: Ziya Yıldız*

Özet

Tüm dünyada ölüm sebeplerinin yaklaşık yarısını (%50) kardiyovasküler hastalıklar teşkil etmektedir. Bunların ise çoğunluğu aterosklerotik kalp hastalığı ve koroner arter hastalığına bağlı olmaktadır. Perkütan vasküler girişimler sonrası cerrahi müdahale gerektiren komplikasyonu olan hastalar çalışmamızda retrospektif olarak incelendi. Kardiyoloji kliniğinde Ocak 2000- Ekim 2011 yıllarında perkütan yolla kardiyak kateterrizasyon yapılan 20718 hastadan 171' inde komplikasyon gelişmesi sonucu cerrahi müdahale gerekti. Bu 171 hastadan 152' si (% 88) nonkardiyak komplikasyonlar sebebiyle 19'u (% 12) ise kardiyak komplikasyonlar sebebiyle opere edilmiştir. Perkütan kardiyak girişim sonrası en sık gelişen nonkardiyak komplikasyon 109 hastada görülen femoral pseudoanevrizmadır. Hastaların 23'üne acil olarak girişim yapılmıştır. Hastalara yapılan ensık cerrahi müdahale (% 66) primer arter tamiridir. Bu grupta 1 hasta hayatını kaybetmiştir. Kardiyak grupta ki hastalarda en sık gelişen kardiyak komplikasyonun perkütan kardiyak girişim sonrası gelişen kardiyak tamponad olduğu % 42 (n:8) tespit edilmiştir. Hastalara yapılan cerrahi müdahaleler sıklık sırasına göre %42' sine koroner bypass, % 21'ine subksifoid perikardiyal tüp torakostomi, % 21'ine median stenotomi ile perikardiyal mayi boşaltılması,%10,5' ine median sternotomi ile sol ventriküle primer tamir yapılmıştır. Bu grupta 2 hasta hayatını kaybetmiştir. Erken tanı ve tedavi ile sekonder komplikasyonların görülme olasılığı ciddi olarak azalmıştır. Perkütan vasküler girişimler sonrası gelişen ve cerrahi müdahale gerektiren vasküler komplikasyonlarda erken müdahale ve tedavinin yapılması morbidite ve mortaliteyi önemli oranda azaltacak ve hayat kurtarıcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kateterizasyon, Komplikasyon, Pseudoanevrizma

Presentation ID/Sunum No= 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kastamonu Bölgesinde Acil Servise Yılan Isırması Tanısı ile Başvuran Hastalarda Isırmanın Gerçekleştiği Bölge ve Antivenom Kullanımının İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Miraç Koç[1] , Uzm. Dr. Özgür ÖNEN[1], Uzm. Dr. Okyanus Necdet AYKA[1], Prof. Dr. Fatma Mutlu KUKUL GÜVEN[1]

[1]Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Yılan ısırıkları nadir rastlanan ve genellikle ihmal edilen ancak son derece ölümcül yaralanmalardır. Yılan ısırmalarının tedavisinde en kritik karar antivenom kulanımıdır. Gereçler ve Yöntem: 2013 – 2020 yılları arasında Kastamonu Devlet Hastanesi acil servisine başvuran 50 yılan ısırığı olgusu incelemeye alındı. Hastalar antivenom verilip verilmemesi ve yılan ısırığın gerçekleştiği bölgelere göre sınıflandırıldı. Sonuçlar: Yılan ısırmasıyla başvuran 50 hastanın 14'üne (%28) antivenom verildiği gözlendi. Doğanyurt , Bozkurt ve Taşköprü ilçelerinden başvuran hastaların hepsine(%100), Azdavay ve Şenpazar'dan başvuran hastaların da yarısına(%50) antivenom verilmiş olduğu izlendi. Tartışma: Kastamonu ve çevre ilçelerinde zehirli yılanlar görülmektedir. Bu çalışma, bölgemizde en çok antivenom gereksinimi olan yılan ısırıklarının gerçekleştiği bölgeleri belirlemek için yapıldı.

Anahtar Kelimeler: Kastamonu, Yılan, Antivenom

The Relationship Between Location of the Bite Incidents and the Use of Antivenom in Patients Presenting With Snake Bites in Kastamonu Region

Abstract

Background/aim: Snake bites are rarely encountered and often neglected, but extremely fatal injuries. The most critical decision in the treatment of snake bites is the use of antvenom. Materials and methods: A total of 50 patients with snake bites who presented to the emergency department of Kastamonu Public Hospital between 2013 and 2020 were examined. Patients were classified according to whether antivenom was given or not and the locations where the snake bite occurred. Results: It was observed that 14 (28%) of 50 patients who presented with snake bites were administered antivenom. Antivenom was given to all (100%) patients who presented from Doğanyurt, Bozkurt and Taşköprü districts and half (50%) of the patients who presented from Azdavay and Şenpazar.

Conclusion: Venomous snakes are seen in Kastamonu and surrounding districts. This study was conducted to determine the locations where the most antivenom-requiring snake bites occur.

Keywords: Kastamonu, Snake, Antivenom

Presentation ID/Sunum No= 320

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Keutel Sendromlu Bir Hastanın Anestezik Yönetimi

Asst. Prof. Dr. Ruslan Abdullayev[1] , Exp. Dr. Ayten Ceren Bakir[2]

[1]Marmara University School of Medicine, Department of Anesthesiology and Reanimation
[2]Marmara University Educational and Research Hospital, Department of Pediatric Surgery

Özet

Giriş: Keutel sendromu, çoklu periferik pulmoner stenozlar, brakitelefalanjizm, işitme kaybı ve çoğunlukla trakea, bronşlar ve aurikulada anormal kıkırdak kalsifikasyonu ile karakterize otozomal resesif bir sendromdur. Bu hastaların spesifik yüz özellikleri ve trakea-bronşiyal darlık zor entübasyona neden olabilir. Biz, rijit bronkoskopi geçiren bir Keutel sendromu olgusunu anestezik hususları ile sunuyoruz. Olgu: Keutel sendromu tanılı 15 yaşındaki bir erkek çocuğa, zor entübasyonun anatomik nedenlerini göstermek için tanısal rijit bronkoskopi yapılması planlandı. Hastanın astım ve pulmoner darlık tanısı vardı. Zor entübasyona hazırlık dahil olmak üzere ameliyat öncesi anestezi hazırlığı yapıldı. Hastanın göğüs bilgisayarlı tomografi taramasında trakeal kalsifikasyon vardı. Trakea boyutları en dar kısımda 6.5x7.5 mm idi. Yedek olarak 4.0 numaralı endotrakeal tüp (dış çapı 5.5 mm) hazırlandı. Bronkoskopide herhangi bir patoloji saptanmadı ve hasta en sonda 5.5 numaralı tüp (dış çap 7.5 mm) ile entübe edildi. Hasta, yoğun bakımda bir günlük takibinin ardından ertesi gün taburcu edildi. Tartışma/Sonuç: Çökük burun köprüsü, orta yüz hipoplazisi, uzun yüz, düşük ön saç çizgisi, belirgin glabella ve gözler, geniş ağız, diş maloklüzyonu Keutel sendromunun yüz özellikleridir. Bu hastalarda zor entübasyondan bu özellikler ve trakeobronşiyal kalsifikasyon sorumludur. Hastamızın benzer yüz özellikleri ve trakeal stenozu vardı. Trakeanın ameliyat öncesi ölçümleri bu hastalar için çok önemlidir. Tekrarlayan kulak ve üst solunum yolu enfeksiyonları Keutel sendromunun yaygın özellikleridir. Bunlar ameliyat öncesi düşünülmelidir. Pulmoner stenoz, Keutel sendromunda yaygın bir hastalıktır ve sağ kalp yetmezliğine neden olabilir. Bu hastalarda optimal hacim durumu sağlanmalıdır. Sonuç olarak, Keutel sendromlu hastaların; enfeksiyon açısından hastanın durumunun optimizasyonu, zor hava yolu hazırlığı, pulmoner hipertansiyon ve perioperatif olası sağ kalp yetmezliğinin yönetimi gibi bazı önemli anestetik hususları vardır.

Anahtar Kelimeler: Anestezi, Anestezik Yönetim, Zor Entübasyon, Keutel, Trakeal Stenoz

Anesthetic Management of a Patient With Keutel Syndrome

Abstract

Introduction: Keutel syndrome is an autosomal recessive syndrome characterized by multiple peripheral pulmonary stenoses, brachytelephalangism, hearing loss, and abnormal cartilage calcification mostly in trachea, bronchi, and auricula. Specific facial features of these patients, and

trachea-bronchial stenosis can result in difficult intubation. We present, with anesthetic implications a case of Keutel syndrome, who had undergone rigid bronchoscopy. Case: A 15-year-old boy with the diagnosis of Keutel syndrome was scheduled for diagnostic rigid bronchoscopy to demonstrate anatomical reasons for difficult intubation. The patient had the diagnosis of asthma and pulmonary stenosis. Preoperative anesthetic preparation was done, including preparation for difficult intubation. The patient's chest computerized tomography scan revealed tracheal calcification. Tracheal dimensions were 6.5x7.5 mm at the narrowest portion. An endotracheal tube No:4.0 (outer diameter 5.5 mm) was prepared as a backup. Bronchoscopy revealed no pathology, and the patient was ultimately intubated with the tube No:5.5 (outer diameter 7.5 mm). He was discharged on the next day after one day follow-up in intensive care unit. Discussion/Conclusion: Depressed nasal bridge, midfacial hypoplasia, elongated face, low anterior hairline, prominent glabella and eyes, wide mouth, dental malocclusion are fascial features of the Keutel syndrome. These characteristics and tracheobronchial calcification are responsible for the difficult intubation in these patients. Our patient had similar facial characteristics, and tracheal stenosis. Preoperative measurements of the trachea are paramount for these patients. Recurrent ear and upper respiratory tract infections are common features of the Keutel syndrome. These must be considered preoperatively. Pulmonary stenosis is a common disorder in Keutel syndrome and can result in right heart failure. Optimal volume status must be ensured in these patients. In conclusion, patients with the Keutel syndrome have some important anesthetic implications, like optimization of the patient's condition in terms of infection, difficult airway preparation, management of pulmonary hypertension and possible right heart failure perioperatively.

Keywords: Anesthesia, Anesthetic Management, Difficult İntubation, Keutel, Tracheal Stenosis

Presentation ID/Sunum No= 410

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kırığın Eşlik Etmediği Nadir Bir Dirsek Açık Çıkığı Vakası

Exp. Dr. Cengiz Kazdal[1]

[1]*Ağrı Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Kırığın eşlik etmediği nadir bir dirsek açık çıkığı vakası Amaç: Dirsek çıkıkları omuz çıkıklarının ardından en sık ikinci olarak saptanan eklem çıkıklarıdır. Posterolateral çıkıklar diğer tiplerden daha sık olarak görülür. Eşlik eden nörovasküler yaralanmalar dikkatle göz önünde tutulmalıdır. En sık komplikasyon dirsek katılığı ve eklem hareket açıklığında azalma olduğu için erken harekete başlanabilecek tedavi seçimi önerilmektedir. Yöntem: Dirsek çevresi kırığı olmadan açık yaralanma ve dirsek çıkığı vakasına rekonstrüksiyon uygulanarak erken harekete izin verilebileceğini değerlendirmeye çalıştık. Olgu Sunumu: 56 yaşında erkek hasta iş kazası sonrası yüksekten düşme nedeni ile açık sağ dirsek çıkığı ile başvurdu. Erken dönemde nörovasküler muayene sonrası yıkama debritman , eklem redüksiyonu ve redüksiyon sonrası nörovasküler muayene kontrolü ile kırık kapalı hale getirildi. Görüntülemelerde direk grafi ve anjio Bt çekildi. Kırık olmadığı tespit edildi. Stabilite sağlanamadığı için geçici K teli ile fiksasyon uygulanarak uzun kol atele alındı. Yatışın 5. Gününde yara yerinde bir enfeksiyon olmadığı izlenince hasta operasyona alındı. Prone pozisyonda dirsek medial ve lateral insizyonlarla girilerek LCL ve MCL yaralanması olduğu izlendi. Plantaris tendonu greft olarak alınıp hazırlandı. Olekranon ve distal humerusta ekleme paralel tüneller açılarak greft tünellerden geçirildi. Ardından 2 adet anchor ile greft distal humerusa 2 yanlı tespit edildi. Eklem hareketleri perop kontorl edildi ve tam olarak saptandı. Postop 5. Günden itibaren pasif hareketler başlandı ve postop 3. Haftada aktif hareketler başlandı. Uzun kol atel gece (normal pozisyonda) ve gündüz (ekstansiyona zorlayacak şekilde) ateli ayrı kullanılacak şekilde 2 hafta kullanıldı. 8. Hafta kontrolünde fleksiyon tam ekstansiyon tam supinasyon ve pronasyon tam olarak değerlendirildi. Sonuç: Dirsek çıkıkları sıklıkla karşılaşılan yaralanmalar olup uzun dönemde eklem sertliği yaşanmaması için erken harekete başlanması ve stabilitenin titizlikle değerlendirilmesi önem arz etmektedir. Hastamızda da herhangi bir kırık eşlik etmemesine rağmen açık yaralanma eşlik eden dirsek çıkığı ameliyat sonrası 12. Hafta değerlendirmesinde başarıyla tedavi edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dirsek Çıkığı , Erken Hareket, Açık Çıkık

Presentation ID/Sunum No= 460

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kliniği Ağır Olan ve Olmayan COVID-19 Tanılı Hastaların Oküler İnflamasyon Açısından Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Hatice Daldal[1] , Exp. Dr. Polat Pehlivanoğlu[1]

[1]Uşak Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Hatice Daldal*

Özet

Amaç: COVID-19 ve oküler inflamasyon birlikteliğini ve hastalığın seyrinin inflamasyon bulgusunu etkileyip etkilemediğini değerlendirmek. Gereç ve Yöntem: 20 Mart- 30 Mayıs 2020 tarihleri arasında yatışı yapılan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Çalışmada 2 grup oluşturuldu. 1. Grup kliniği ağır olmayıp servise yatırılan hastalar ve 2. Grup ağır kabul edilen; başvuru sırasında direkt yoğun bakıma yatışı yapılanlar idi. Göz şikayeti olanların göz muayenesi taşınabilir biyomikroskop ve oftalmoskop ile odasında hasta başında yapıldı. Gruplar arasında oküler inflamasyon sıklığı açısından karşılaştırma yapıldı. Bulgular: Çalışmaya grup 1'de 102, grup 2'de 63 hasta olmak üzere toplam 165 hastanın 330 gözü dahil edildi. Yaş ortalaması grup 1'de 50.01 ± 18.77, grup 2'de 70.44 ± 13.11idi. Grup 1'de hastaların 47'i (% 46) kadın, 55'i (%54) erkek idi. Grup 2'de hastaların 28'i (%44) kadın, 35'i (%56) erkek idi. Grup 1'de 2 hastada konjonktivit, 1 hastada üveit, 1 hastada episklerit, 1 hastada makula ödemi olmak üzere toplam 5 hastada oküler inflamasyon bulgusu saptandı. Grup 2'de oküler inflamasyon bulgusu olan yoktu. Gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı (p= 0.188). Tartışma: Kliniği ağır olmayan 5 COVID olgusunda oküler inflamasyon bulgusuna rastladık. Literatürde pek çok oküler inflamasyonla birliktelik olan COVID-19 vakaları bildirilmiştir. Ancak kliniği ağır olan olgularla, kliniği ağır olmayan hastalardaki oküler inflamasyon sıklık karşılaştırmasını yapan çalışma bulunmamaktadır. Ağır olmayan grupta daha fazla sayıda oküler inflamasyon bulgusu çıksa da istatistiksel olarak fark saptanmadı. Yoğun bakım hastalarında oküler inflamasyonun sık görülmemesi hastalığın ağır tutulumu ile ilişkili olmadığını düşündürmektedir. Bu hastalığın klinik seyrinin oküler inflamasyon sıklığı ile ilişkisinin araştırılması için daha geniş kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Oküler İnflamasyon, Yoğun Bakım

Comparison of Patients With Severe and Nonsevere COVID-19 in Terms of Ocular Inflammation

Abstract

Purpose: To evaluate association of COVID-19 and ocular inflammation, whether the course of disease effects the finding of inflammation. Methods: The records of the hospitalized patients between

March 20 and May 30, 2020 were reviewed retrospectively. 2 groups were created in the study. Patients in Group 1 who were hospitalized in the clinic and the Group 2 was considered severe clinic; were admitted to intensive care directly at the time of admission. Examinations of those with eye complaints were performed at the bedside in their room with portable biomicroscope and ophthalmoscope. Comparison of the frequency of ocular inflammation was made between groups. Results: 165 patients, 102 in group 1 and 63 patients in group 2, were included in the study. The average age was 50.01±18.77 in group 1, 70.44±13.11 in group 2. In group 1, 47 (46%) patients were female and 55 (54%) were male. In group 2, 28 (44%) patients were female and 35 (56%) were male. In group 1, ocular inflammation was detected in total 5 patients, 2 conjunctivitis, 1 uveitis, 1 episcleritis, 1 macular edema. Group 2 had no ocular inflammation. There was no statistically significant difference between groups (p = 0.188). Discussion: We found ocular inflammation finding in 5 COVID-19 cases with nonsevere clinic. COVID-19 cases associated with many ocular inflammation have been reported in the literature. However, there is no study comparing the incidence of ocular inflammation in patients with severe and nonsevere clinics. Although there were more signs of ocular inflammation in the nonsevere group, there was no statistically significant difference. The low frequency of ocular inflammation in intensive care patients suggests that it is not associated with severe involvement of the disease. More comprehensive studies are needed to investigate the relationship between the clinical course of COVID-19 and the frequency of ocular inflammation.

Keywords: COVID-19, Ocular İnflammation, Intensive Care

Presentation ID/Sunum No= 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kliniğimizde Uygulanan Vajina Daraltma Ameliyatı ile İlgili Sonuçlarımız

Asst. Prof. Dr. Eser Ağar[1]

[1]*İstanbul Gelişim Üniversitesi*
**Corresponding author: ESER AĞAR*

Özet

Amaç: Kliniğimizde yapılan vajina daraltma operasyonunun sonuçlarını değerlendirmek. Gereç ve Yöntem: Mart 2014 ile Mart 2018 tarihleri arasında vajina daraltma istemi ile Dr. Eser Ağar Kadın Sağlığı Merkezi'ne başvuran ve opere edilen 124 hastanın operasyon sonuçları incelendi. Her ameliyattan 6 ay sonra hastalara e-posta ile ulaşılarak işlevsel açıdan memnuniyetleri ve şikayetleri sorgulandı. Bulgular: Kliniğimize seksüel disfonksiyon şikayetleri sonucu vajina daraltma istemi ile 124 hasta başvurusu olmuştur. Bu hastaların yaşları ortalama 32,4 (min:24 – Max:64). Hastaların en sık yakınmaları cinsel ilişki esnasında zevk alamama, penetrasyonda vajinal dolgunluk hissinin olmaması ve vajinadan ses gelmesidir. Hastaların hepsine kolporafi posterior ve perineal cisim oluşturacak şekilde perinoplasti operasyonu uygulandı. intraoperatif komplikasyon izlenmedi. Postoperatif komplikasyonlar incelendiğinde hastaların %91.9'unda (n=114) hiç komplikasyon gelişmedi , %3.2 (n=4) disparoni tarifledi, %3.2 (n=4) vajinal stenoz %1.6 (n=2) yara yeri enfeksiyonu izlendi. Postoperatif 6 ay sonra e-posta yolu ile ulaşılan hastaların %79,83 (n=99) oldukça memnun, %16.12' si memnun (n=20), % 4.03' ü (n=5) memnuniyetsiz oldukları yönünde bilgi vermişlerdir. Memnuniyetsiz olan hastalara neden memnun olmadıkları sorulduğunda vajinanın ameliyat sonrası fazla daraldığını ilk 2 ay cinsel ilişkide ağrı olduğunu ama östrojen krem kullandıktan sonra zamanla bu ağrının geçtiğini ifade etmişlerdir. Sonuç: Vajina daraltma ameliyatı özellikle son yıllarda hastalar tarafından sıkça tercih edilen ve başarı oranı ve hasta memnuniyeti yüksek operasyonlardan biridir. Deneyimli ellerde yapıldığında komplikasyon oranları son derece az, işlevsel yönden kazanım oldukça üst seviyelerdedir.

Anahtar Kelimeler: Vajina Daraltma, Kolporafi Posterior, Seksüel Disfonksiyon

Presentation ID/Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kliniğimizin 10 Yıllık Kolesistektomi Materyallerinde İnsidental Safra Kesesi Karsinomu Tespiti Oranları ve Literatür ile Kıyaslanması

Asst. Prof. Dr. Remzi Arslan [1]

[1]*Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi Patoloji AD*
**Corresponding author: Remzi ARSLAN*

Özet

GİRİŞ Safra kesesi kanserleri oldukça nadir görülür ve genellikle operasyon materyallerinde tesadüfi (olarak tespit edilirler. Son derece hızlı yayılırlar ve prognozları oldukça kötüdür. Ortalama görülme yaşı 65 tir. Kadınlarda erkeklere göre 3 kat fazla görülür. Bu tümörler sıklıkla taş ile birliktelik gösterirler. Literatürde, çok değişik oranları içeren serilerde laparoskopik kolesistektomi sonrası %0.19-3.3 arasında insidental kese kanseri tespit edildiği belirtilmektedir. Çalışmamızda kliniğimize gönderilen safra keselerinde kanser tespit oranları ve literatür ile kıyaslanması amaçlanmıştır. YÖNTEM: Çalışmamıza 1 Ocak 2010 -15 Mart 2021 tarihleri arasında Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji AD gönderilen kolesistektomi materyalleri geriye dönük olarak arşiv taraması yapılmış ve malignite tanısı alan dokular cinsiyet, yaş, duvar kalınlığı, taş, cerrahi sınır, grade ve tipine göre sınıflandırılarak literatür ile kıyaslanmıştır. BULGULAR: Çalışmamıza çeşitli sebeplerle yapılmış 6641 kolesistektomi dahil edilmiştir. Olguların 4347 (%65.4) Kadın ve 2294'ü (%34.5) erkeklerden oluşmaktadır. Ön tanıları kolelithiazis ve kolesistit olan 26 (%0,04) olguda insidental olarak malignite tespit edilmiştir. Tümörlü hastaların 19 (%73.0)'ü kadın, 7'si (%26.9) erkek, E/K= 2,7 olup ortalama yaş 72±14 idi. Duvar kalınlığı en düşük 2 mm en yüksek 15 mm idi. Olguların 20 (%77.0)' sinde taş izlenmiştir. Tamamı Adenokarsinomdur. 1'i (%3.8)'i grade 1, 17' (%%65.3)'si grade 2, 8 '(%30.7)' ide grade 3 olarak tanılanmıştır. 16 (%61.5)'sında cerrahi uç negatif ve 10 (% 38.46)'unda pozitiftir. İnvazyon derinliği 7 (%26.9)'i pT1, 11 (%42.3)'i pT2 ve 8 (%30.7)'ide pT3 olarak tanılanmıştır. SONUÇ: Çalışmamızda binde 4 oranında safra keselerinde kanser tespitimiz literatür ile uyumludur. Özellikle kadın cinsiyet, ileri yaş ve taşlı kese olgularında teyakkuzda olunması ve olgularda cerrahi uç ve çok sayıda örnekleme yapılmasının kanser tespit oranlarını artıracağını düşünmekteyiz. Ayrıca kliniklerce benign safra kesesi hastalıkları nedeni ile opere edilen hastaların patoloji spesimenlerinin ve raporlarının özenle takip edilmesinin zorunluluk arz ettiği açıktır.

Anahtar Kelimeler: Kolesistektomi, İnsidental , Adenokarsinom

Presentation ID/Sunum No= 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kolorektal Kanser Vakaları Üzerinden Bir Tartışma: Tarama Programlarında Revizyona İhtiyaç Var mı'

Dr. Talha Sarıgöz[1]

[1]*Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: TALHA SARIGÖZ*

Özet

Kolorektal kanser için en önemli risk faktörü yaştır. Kolorektal kanser vakalarının çoğu 50 yaş üzerinde görülmektedir 3. Diğer risk faktörleri aile hikayesi, erkek cinsiyet ve siyah ırktır. Genel popülasyon için kolorektal kanser tarama programlarının 50 yaşından başlayarak 75 yaşına kadar devam edilmesi önerilmektedir. Tarama için önerilen endoskopik görüntüleme testleri 5 yılda bir fleksibl sigmoidoskopi veya 10 yılda bir kolonoskopi şeklindedir. Ancak yaşam şekli ve çevresel faktörlerde değişim yaşanması ile kanserlerin görülme şeklinde farklılık yaşanmaktadır. Kliniğimizde 2010-2015 yılları arasında 125 hasta kolon kanseri 46 hasta rektum kanseri nedeni ile ameliyat edildi. Hastaların ortalama yaşı 66±12'di. Hastaların %10,5'i 50 yaşın altındaydı. 50 yaşın altındaki hastaların %61,1 (11) kadın, %38,9 (7) erkekti. Vakaların %33,3 (6) ü sigmoid kolon, %33,3 (6) rektum yerleşimli idi. Hastaların sadece %22,2'sinde (4) lenf nodu metastazı görülmedi. 14 (%77,8) hastada metastatik lenf nodu tespit edildi. 50 yaş altındaki hastaların çoğunluğunda (%44,4) T3 tümör tespit edildi. Yaşam koşulları ve çevresel faktörlerdeki değişimlere paralel kolorektal kanser vakalarında da değişim göze çarpmaktadır. Genç hastalarda artan sayılarda kolorektal kanser tanısı konulmaktadır. Ulusal tarama programları geniş ölçekli randomize kontrollü çalışmalar ile gözden geçirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Ameliyat, Kolon, Endoskopi

A Discussion Over Cases With Colorectal Cancer: Is There a Need for Revision on the Screening Programs'

Abstract

The most important risk factor for colorectal cancer is age. Most cases of colorectal cancer occur over the age of 50. Other risk factors are family history, male gender and black race. For the general population, it is recommended that colorectal cancer screening programs start from the age of 50 to the age of 75. Recommended endoscopic imaging tests for screening are flexible sigmoidoscopy every 5 years or colonoscopy every 10 years. However, there is a difference in the way cancers are seen with the change in lifestyle and environmental factors. Between 2010 and 2015, 125 patients with colon cancer and 46 patients with rectal cancer were operated in our clinic. The mean age of the patients was

66 ± 12 years. 10.5% of the patients were under the age of 50. 61.1% (11) of the patients under the age of 50 were female and 38.9% (7) were male. 33.3% (6) of the cases were located in the sigmoid colon, 33.3% (6) in the rectum. Only 22.2% (4) of the patients did not have lymph node metastasis. Metastatic lymph nodes were detected in 14 (77.8%) patients. T3 tumors were detected in the majority (44.4%) of patients under 50 years of age. Changes in colorectal cancer cases are also noticeable in parallel with changes in living conditions and environmental factors. An increasing number of young patients are diagnosed with colorectal cancer. National screening programs should be reviewed with large-scale randomized controlled trials.

Keywords: Cancer, Operation, Colon, Endoscopy

Presentation ID/Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kolostomi veya İleostominin Kanser Cerrahisi Geçiren Hastalardaki Ankstiyete ve Depresyon Düzeylerine Etkisi

Dr. Sinan Arıcı[1]

[1]*T.C. SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Sinan ARICI*

Özet

Amaç: İleostomi/kolostomi kolorektal bölge ameliyatlarında sıklıkla kullanılan yöntemlerdendir. Çalışmamızın amacı, hastanemiz bünyesinde ileostomi/kolostomi ameliyatı gerçekleştirilen hastalarda anksiyete ve depresyon yaygınlığını ölçmek, ilişkili faktörleri belirlemektir. Yöntem: Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği 'nde kolorektal kanser nedeniyle, Temmuz 2019 - Aralık 2020 arasında ameliyat edilen 50 hastanın klinik bilgi ve bulguları değerlendirildi. Hastalar ameliyatta ostomi açılan (Grup I) ve ostomi açılmayan (Grup II) olarak 2 gruba ayrıldı. Hastalara1. ay kontrollerinde 'Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği' (HAD) uygulandı. Hastaların anksiyete ve depresyon skorları hesaplandı. Anksiyete ve depresyon için eşik puan 8 olarak belirlendi. Bulgular: Çalışmamıza acil ve elektif olarak ameliyatı gerçekleştirilen 50 hasta dahil edildi (31 Erkek/19 Kadın). Ortalama (min-max) yaşları 57,5 (40-71) idi. Grup I 'e 33 hasta Grup II 'e 17 hasta dahil edildi. Ortalama (min-max) HAD-Anksiyete skoru Grup I'de 11,51 (3-17), Grup II'de 5,52 (0-16) olarak ölçüldü ($p<.005$). Ortalama (min-max) HAD-Depresyon skoru Grup I'de 13 (5-17), Grup II'de 10,52 (1-17) olarak ölçüldü. HAD-Anksiyete skoruna göre Grup I 'deki hastaların 27 'si (%81,8), Grup II 'deki hastaların 6 'sı (%35,2) ($p<.005$) yoğun anksiyete yaşamaktadır. HAD-Depresyon skoruna göre Grup I 'deki hastaların 29 'u (%87,9), Grup II'deki hastaların 14 'ü (%82,3) depresyon yaşamaktadırlar. Tartışma ve Sonuç: Kolorektal kanser tanısı konulan hastalarda anksiyete ve depresyon semptomları sık görülmektedir. HAD ölçeği hastalarda ve genel popülasyonda anksiyete ve depresyon yönünden riski ve şiddetini ölçmek amacıyla kullanılan kendini değerlendirme ölçeğidir. Bu çalışmada; gruplar anksiyete açısından karşılaştırıldığında ostomi açılan grupta (Grup I) anksiyete oranları daha yüksek tespit edildi ve istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Depresyon skorları karşılaştırıldığında her iki grupta da depresyon yaşayan hasta sayıları ve oranları yüksek bulunmuş, ostomi açılan grupta (Grup I) oran daha yüksek olarak tespit edilmesine rağmen istatistiksel olarak fark bulunmamıştır. Ostomi açılması her ne kadar cerrahi komplikasyon oranlarını düşürmek açısından tercih edilse de ostomi açılan hastalarda daha fazla anksiyete belirtileri göstermelerine neden olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Depresyon, İleostomi, Kolostomi

Presentation ID/Sunum No= 134

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Komplikasyonsuz Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sonrası Statik ve Dinamik Pupillometri Değişiklikleri

Asst. Prof. Dr. Asker Bulut[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi*

Özet

Amaç: Sorunsuz fakoemülsifikasyon cerrahisi sonrası statik ve dinamik pupil boyutundaki postoperatif değişiklikleri karşılaştırmak. Yöntemler: Fakoemülsifikasyon ameliyatı geçiren yetmiş hastanın (34 kadın ve 36 erkek) 70 gözü çalışmaya dahil edildi. Preoperatif dönemde midriatik damla kullanılmadan katarakt tanısı alan ve ameliyat planlanan hastalarda statik ve dinamik pupillometri ölçümleri incelendi ve kaydedildi. Katarakt ameliyatı sonrası 1. gün, 1. hafta ve 1. ayda takip kontrolleri incelendi. 1. ay kontrolünde muayenede pupillometri ölçümleri tekrar incelendi. Pupillometri ölçümü için Aladdin® (Topcon, Tokyo, Japonya) sistemi kullanıldı. Preop ve postop birinci ay pupillometri ölçümleri kaydedildi ve karşılaştırıldı. Bulgular: Dinamik pupiller çapın (PD) minimum değeri ameliyat öncesi 3,29 ± 0,94 mm idi, ameliyat sonrası 3 ± 0,86 mm'ye düştü (p = 0,016). Dinamik PD'nin maksimum değeri 4,12 ± 0,84 mm idi ve katarakt cerrahisi sonrası 3,88 ± 0,73 mm'ye düştü (p = 0,01). Mezopik PD ameliyat öncesi 3,75 ± 0,83 mm ve ameliyat sonrası 3,41 ± 0,59 mm idi (p <0,001). Fotopik PD 3,22 ± 0,73 mm idi ve katarakt cerrahisi sonrası 2,82 ± 0,63 mm'ye düştü (p <0,001). Sonuç: Fakoemülsifikasyon cerrahisi, ön kamara derinliğindeki olası değişiklikler, postoperatif ön kamara reaksiyonu ve kullanılan topikal damlalar nedeniyle statik ve dinamik pupil çapını değiştirir.

Anahtar Kelimeler: Katarakt Cerrahisi, Ön Kamara, Pupil Boyutu, Pupil Değişiklikleri

Static and Dynamic Pupillometry Changes After Uneventful Phacoemulsification Surgery

Abstract

Purpose: To compare postoperative changes in static and dynamic pupil size after uneventful phacoemulsification surgery. Methods: 70 eyes of seventy patients (34 women and 36 men), who underwent phacoemulcification surgery were included in the study. Static and dynamic pupillometry measurements were examined and recorded in patients who were diagnosed with cataract and planned for surgery in the preoperative period without using mydriatic drops. Follow up controls were examined on the 1st day, 1st week and 1st month after cataract surgery. Pupillometry measurements were examined again in the examination at the 1st month control. The Aladdin® (Topcon, Tokyo, Japan) system was used for the measurement of pupillometry. Preop and postop first month pupillometry measurements were recorded and compared. Results: Minimum value of dynamic

pupillary diameter (PD) was 3.29±0.94 mm before surgery, it decreased to 3±0.86 mm after surgery (p=0.016). Maximum value of dynamic PD was 4.12±0.84 mm and it decreased to 3.88±0.73 mm after cataract surgery (p=0.01). Mesopic PD was 3.75±0.83 mm before surgery and 3.41±0.59 mm after surgery (p<0.001). Photopic PD was 3.22±0.73 mm and it decreased to 2.82±0.63 mm after cataract surgery (p<0.001). Conclusion: Phacoemulsification surgery changes the static and dynamic pupil diameter due to possible changes in anterior chamber depth, postoperative anterior chamber reaction and topical drops used.

Keywords: Cataract Surgery, Anterior Chamber, Pupil Size, Pupil Changes

Presentation ID/Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Koroner Arter Baypas Greftleme Operasyonlarında Aortik Kros-Klemp Süresinin Miyokard Hasarı Üzerine Etkisi

Assoc. Prof. Dr. Ümit Arslan[1] , Exp. Dr. Oktay Tüydeş[2]

[1]Atatürk Üniversitesi
[2]Bingöl Devlet Hastanesi
**Corresponding author: ümit Arslan*

Özet

AMAÇ: Kalp kasında bulunan Troponin I, miyokard hasarı olması durumunda yükselir. Bu çalışmada, elektif koroner baypas greft operasyonu yapılan 70 hastanın aortik kros-klemp (AKK) süresi ile toponin I ilişkisi sunmayı amaçladık. METOD: Preoperatif dönemde Troponin seviyeleri normal olan 58 erkek, 12 kadın hasta çalışmaya alındı. Ameliyat esnasında AKK öncesi ve sonrası olmak üzere troponin I değerleri kaydedildi. BULGULAR: Ortalama yaş 64,5 ± 7,8 yıldı. Euro skor değeri 1,24 ± 0,8 idi. Ortalama değerler; ameliyat süresi için 180,7 ± 45,4 dakika, kros-klemp süresi için 41,7 ± 10,8 dakika, kardiyopulmoner baypas süresi için 83,05 ± 15,5 dakika idi. AKK sonrası Troponin I değerleri ACC öncesine göre anlamlı olarak yüksek bulundu (Sırasıyla; 2,43 ± 1,36 ve 8,53 ± 1,53 p <0,01). Tüm hastalarda koroner anastomoz için internal mammarian arter ve safen ven greftleri kullanıldı. Hastaların yoğun bakımda kalış süresi 2,6 ± 0,9 gün, hastanede yatış süresi 8,6 ± 5,1 gündü. SONUÇ: Elektif koroner arter baypas greft cerrahisi geçiren hastalarda AKK süresi ile postoperatif Troponin I seviyeleri arasında doğrudan bir ilişki vardır. Kısa tutulan AKK süresi, miyokardiyal hasarın göstergesi açısından önemli bir faktör olan troponin düzeylerini düşürmede faydalıdır.

Anahtar Kelimeler: Aortik Kros-Klemp, Troponin, Koroner Arter Baypas Greft

Effect of Aortic Cross-Clamp Time on Myocardial Damage in Coronary Artery Bypass Grafting Operations

Abstract

Background: Troponin I in the heart muscle increases in the event of myocardial damage. In this study, we aimed to present the relationship between aortic cross-clamp time and Troponin I levels for elective coronary artery bypass graft operations in 70 patients Methods: 58 male and 12 female patients with normal troponin levels in the preoperative period were included in the study. Troponin I levels were recorded before and after aortic cross-clamping (ACC) during surgery for each patient. Results: Mean age was 64,5 ± 7.8 years. Euro score value was 1,24 ± 0.8. Mean values were 180,7 ± 45.4 minutes for operation time, 41,7 ± 10.8 minutes for cross-clamp time, 83,05 ± 15.5 minutes for

cardiopulmonary bypass time. Troponin I values after ACC were found to be significantly higher than before ACC (Respectively; 2,43±1.36 and 8,53±1,53 p<0,01). Internal mammarian artery and saphenous vein grafts were used for coronary anastomosis in all patients. Overall intensive care unit stays were 2,6±0.9 days and hospitalizations were 8,6 ± 5,1 days. Conclusions: There is a direct relationship between aortic cross-clamp time and postoperative Troponin I levels among patients undergoing elective coronary artery bypass graft surgery. The short aortic cross-clamp time is beneficial in reducing troponin levels, which is an important factor in preventing myocardial damage.

Keywords: Aortic Cross Clamp Time, Troponin I Levels, Coronary Artery Bypass Graft

Presentation ID/Sunum No= 285

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kritik Hastalarda İnsülin Protokollerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Burcu Tunay[1]

[1]*Medipol Üniversitesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, strese bağlı hiperglisemi ve insülin direncinin tedavisinde en iyi protokolün belirlenmesi amaçlanmaktadır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya mekanik ventilasyon uygulanan toplam 30 hasta dahil edildi. Üç farklı insülin protokolü uygulayarak ve yakın glisemik kontrol yaparak yoğun insülin tedavisinin mortalite ve morbidite üzerindeki etkisini araştırdık. Protokoller arasında kan şekeri seviyelerini, kan lipid profillerini, ventilatöre bağlı pnömoni gelişimini, C reaktif protein seviyelerini ve kan laktat seviyelerini karşılaştırdık. Bulgular: Grupların istatistiksel karşılaştırması yaş ortalamasına göre farklılık göstermedi Hastaların ($p> 0.05$), APACHE II skorlarının yoğun bakıma başladıktan 24 saat sonra ($p> 0.05$) ve müdahale öncesi kan şekeri düzeylerinin ($p> 0.05$) gözlendiği görüldü. İnsülin infüzyonuna gelince 15 günlük takip süresi içinde uygulanan dozlar, gruplar arasında fark yoktu ($p = 0.7752$). Leuven, CUP ve Graz protokollerinde gözlenen hipo- (<60mg / dl) ve hiperglisemik (> 117mg / dl) olay sayıları istatistiksel olarak karşılaştırıldı ve anlamlı bir fark gözlenmedi ($p> 0.05$). Sonuç: Bu çalışmada analiz edilen üç protokolün tamamı glisemik kontrol için kullanılabilir ve bu protokoller benzer şekilde CRP değerlerini düşürmede, kan lipid profillerini düzenlemede ve ventilatörle ilişkili pnömoni gelişimini azaltmada etkilidir

Anahtar Kelimeler: Yoğun İnsülin Tedavisi; Klinik Protokoller; Hiperglisemi; İlaç Tedavisi; Hipoglisemi

Comparison of Insulin Protocols in Critically Ill Patients

Abstract

Background and Aim: This study aimed to determine the best protocol in the treatment of stress-related hyperglycemia and insulin resistance. Materials and Methods: A total of 30 patients under mechanical ventilation were included in the study. We investigated the effect of intensive insulin treatment on mortality and morbidity by performing three different insulin protocols and close glycemic control. We compared blood glucose levels, blood lipid profiles, ventilator-related pneumonia development, C-reactive protein levels and blood lactate levels between protocols. Results: The statistical comparison of the groups showed no difference regarding the mean age of the patients ($p>0.05$), APACHE II scores observed 24 hours after admission to the intensive care unit ($p>0.05$), and the blood glucose levels before intervention ($p>0.05$). As for the insulin infusion doses administrated within the 15-day follow-up period, there was no difference among groups ($p=0.7752$). The number of hypo- (<60mg/dl) and hyperglycemic (>117mg/dl) events observed in the Leuven,

CUP and Graz protocols were statistically compared, and no significant difference was observed ($p>0.05$). Conclusion: All three protocols analyzed in this study may be used for glycemic control and these protocols are similarly effective in reducing CRP values, regulating blood lipid profiles and reducing the development of ventilator-related pneumonia.

Keywords: Intensive İnsulin Therapy; Clinical Protocols; Hyperglycemia; Drug Therapy; Hypoglycemia

Presentation ID/Sunum No= 324

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Dakriyosistitli Olgularda Eksternal Dakriyosistorinostomi Cerrahisi Sonuçlarımız

Exp. Dr. Sayime Aydın Eroğlu[1] , Exp. Dr. Salih Sertaç Azarsız[1] , Exp. Dr. Erdinç Ukşul[1] , Exp. Dr. Elçin Kalalı Issı[1] , Exp. Dr. Nilgün Anık[1]

[1]Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

Özet

Giriş ve Amaç: Dakriyosistorinostomi (DSR), nazolakrimal sistem tıkanıklığı ya da darlığında uygulanan, lakrimal kese ile burun boşluğu arasında yeni bir yol oluşturmayı amaçlayan cerrahi bir yöntemdir. Nazolakrimal kanal tıkanıklığı ya da darlığında, gözyaşının burun boşluğuna doğru olan normal drenajı sağlanamadığından, sürekli sulanma, çapaklanma ve tekrarlayan akut dakriyosistit atakları görülmektedir. Kronik dakriyosistitin tedavisinde uygulanan klasik cerrahi yöntem, eksternal DSRdir. Bu çalışmada kronik dakriyosistit nedeniyle eksternal DSR ve bikanaliküler silikon tüp entübasyonu uyguladığımız olguların sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği'nde, 2017-2019 tarihleri arasında, kronik dakriyosistit nedeniyle eksternal DSR cerrahisi uygulanan 58 hastanın sonuçları retrospektif olarak incelendi. Nazolakrimal kanal tıkanıklığı tanısı lakrimal yıkama testi yapılarak konuldu. Bütün ameliyatlar Dupuy-Dutemps tekniğine uygun olarak aynı hekim (SAE) tarafından gerçekleştirildi ve bikanaliküler silikom tüp entübasyonu uygulandı. Cerrahi başarı, lakrimal yıkama testi ile lakrimal drenaj sisteminin açık olması ve hastanın semptomlarının kaybolması olarak kabul edildi. Bulgular: Kırkdokuzu (%84.5) kadın , 9'u (%15.5) erkek toplam 58 hastanın 60 gözü çalışmaya dahil edildi. Yaş ortalaması 61±12.0 yıl (34-77) idi. Bir olgu (%1.7) daha önce endoskopik laser DSR operasyonu geçirmişti. Cerrahiler esnasında herhangi bir komplikasyon gelişmedi. Cerrahi sonrası ortalama 2.6±1.2 ay (2-6) sonra silikon tüpler çıkarıldı. Olguların ortalama takip süresi 2.8±0.5 yıl (2-3.5) idi. Toplam 60 gözün 55'inde lakrimal yıkama testi ile nazal geçişin olduğu tesbit edildi ve cerrahi başarı oranı %91.7 olarak değerlendirildi. Cerrahi sonrası 5 olguda (%8.3) nüks, 3 olguda (%5) bikanaliküler silikon tüp prolapsusu, 5 olguda (%8.3) tüp irritasyonuna bağlı konjonktival hiperemi görüldü. Sonuç: Eksternal DSR cerrahisi pahalı teknolojiler gerektirmeyen, başarı oranı yüksek ve güvenilir bir cerrahidir. Bu nedenle hem birincil hem de nüks kronik dakriyosistitli olgularda hala en çok uygulanan cerrahi yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Bikanaliküler Silikon Tüp, Dakriyosistorinostomi, Dakriyosistit

Presentation ID/Sunum No= 343

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Prostatit/kronik Pelvik Ağrı Sendromu (KP/KPAS) Hastalarda Gabapentin'in Etkinliği

Dr. Oğuz Özcan[1] , Prof.Dr. Fazıl Tuncay Akı[2] , Assoc. Prof. Dr. Kubilay İnci[2] , Prof.Dr. Ali Ergen[2] , Prof.Dr. İlhan Erkan[2] , Prof.Dr. Haluk Özen[2]

[1]Özel Silivri Anadolu Hastanesi
[2]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç KP/KPAS 50 yaşından sonra çok sık rastlanan bir hastalık olmasına rağmen kanıta dayalı net bir tedavisi yoktur. Etiyolojisi tam olarak bilinmemektedir. İnfeksiyon, inflamasyon, immunolojik, psikolojik ve nörolojik faktörlerin rol oynadığı düşünülmektedir. Pek çok farmakolojik ajan kullanılmış olmasına karşın etkin bir tedavi yöntemi yoktur. Gabapentin nöropatik ağrı tedavisinde kullanılan bir ajandır. Bu çalışmada KP/KPAS etiyolojisinde nörolojik faktörlerin de rol oynadığı düşünülerek gabapentin tedavisinin etkinliği araştırılmıştır. Çalışmaya NIH sınıflamasına göre Tip 3a ve 3b tanısı almış 61 KP/KPAS sendromlu hasta dahil edilmiştir. İzleme uyan 55 hastanın sonuçları değerlendirildi. Hastalara 900 mg/gün den başlamak üzere 2400 mg/a kadar arttırılarak gabapentin tedavisi verildi. Hastaların tedaviye verdikleri yanıt görsel ağrı skalası (VAS) ve NIH-CPSI (National Institutes of Health, Chronic Prostatitis Symptom Index) skoru ile değerlendirilmiştir. Bulgular Hastaların çalışma öncesi NIH-CPSI skorları 22.8 (9-37) idi. Hastaların 9'unda (%15) hafif (NIH-CPSI<15), 39'unda (%64) orta derecede (NIH-CPSI 15-29 arası) 13'ünde (%21) ağır (NIH-CPSI>29) KP/KPAS semptomları mevcuttu. Hastalar tam yanıt veren ve diğerleri şeklinde iki gruba ayrılıp ilaç dozlarına göre NIH-CPSI skorlarındaki değişiklik değerlendirildiğinde 900 mg/gün ile tam yanıt alınan hastalarda tedavi başlangıcındaki ortalama NIH-CPSI değeri 16.78±5.46 ortalama NIH-CPSI değerindeki düşüş 10.35±4.76 olarak saptandı. 1800 mg/gün ile tam yanıt alınan hastalarda tedavi başlangıcındaki ortalama NIH-CPSI değeri 24.56±6.27, ortalama NIH-CPSI değerindeki düşüş 16.43±6.31 olarak bulundu. Maksimum doz olan 2400 mg/gün ile tam yanıt alınan hastalarda tedavi başlangıcındaki ortalama NIH-CPSI değeri 26.10±4.72, ortalama NIH-CPSI değerindeki düşüş 14.80±3.88 olarak bulunurken 2400 mg/gün ile dahi tam yanıt alınamayan hastaların tedavi başlangıcındaki ortalama NIH-CPSI değeri 24.87±6.78 ortalama NIH-CPSI değerindeki düşüş 6.43±6.86 olarak saptandı. Gabapentin tedavisi ile hastaların %71.5'inde tam iyileşme sağlanmıştır. Hastaların tedavi öncesi 23±7 olan NIH-CPSI skoru, tedavi sonrası 11±7 olarak bulunmuştur ($p<0.05$) Görsel ağrı skoru 4.5±1.8 den 1.8±1.6 ya düşmüştür ($p<0.0001$) Sonuç Gabapentin ile elde edilen sonuçlar KP/KPAS tedavisinde kullanılan diğer ajanlardan daha iyidir. Gabapentin KP/KPAS hastalarının tedavisinde umut verici bir ajan olarak görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Prostatit, Kronik Pelvik Ağrı Sendromu, Gabapentin, Kronik Ağrı

The Effect of Gabapentin Therapy for Chronic Prostatitis / Chronic Pelvic Pain Syndrome

Abstract

Introduction Chronic Prostatitis/Chronic Pelvic Pain Syndrome (CP/CPPS) is a clinical entity with unclear etiopathogenesis that seriously affects the quality of life. This study has been constructed to investigate the role of the nitric oxide in the etiopathogenesis of CP/CPPS and the efficacy of Gabapentin in the treatment of the CP/CPPS. Patients and Methods 61 men with the mean age of 41.5 years (19-59) having the diagnosis of CP/CPPS Type 3a and 3b according to the National Institute of Health (NIH) criteria, enrolled in the study. Before the administration of gabapentin, patients are asked to take 50 mg of Sildenafil orally and record their sensation of pain at 0th, 30th, 60th and 120th minute to the visual analog scale. Thirty four patients accepted to take the Sildenafil. The results of the 56 patients who followed the treatment modality have been investigated. Gabapentin administered to the patients with increasing doses from 900 mg/day to 2400 mg/day. Patients have been divided according to the response to the treatment as marked improvement group and the others. Results After administration of Sildenafil there were no statistical difference in the pain scores ($p=0.136$). According to the NIH criteria Type 3a patients' pain scores at the baseline, 30th 60th and 120th minute were 2.181, 2.909, 3.909 and 4.272 respectively. There was a marked but not statistically different increase in the pain scores. ($p=0.063$) The increase in the NIH Type3b patients was not marked. After the gabapentin therapy, patients' mean NIH CPSI score decreased from 22.22±6.85 to 11.21±6.95 ($p<0.001$). According to the patients' self response there was a marked improvement in 71.5% of the patients. In the group with marked improvement there has been a decrease in all subscores of NIH-CPSI consisting of pain, urination and quality of life.

Keywords: Chronic Prostatitis, Chronic Pelvic Pain Syndrome, Gabapentin, Chronic Pain

Presentation ID/Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Küçük Yaşlı Kadının Fıtığı: Obturator Herni

Exp. Dr. Birdal Güllüpınar[1]

[1]*Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Obturator herni, pelvik duvarın obturator forameninden geçen bir intestinal segmentin, daha sıklıkla ileumun varlığından kaynaklanan bağırsak obstrüksiyonu şeklinde ortaya çıkan nadir bir pelvik fıtıktır. Belirtiler ve semptomlar spesifik olmadığı için acil serviste tanısal bir zorluktur. Genellikle yaşlı, zayıflamış ve kronik hastalığı olan kadınlarda görülür. Klinik tablo, karın ağrısı, bulantı ve kusmayla birlikte bağırsak tıkanıklığını içerir. 71 yaşında kadın hastada ince barsak tıkanıklığına neden olan nadir tıkayıcı herni olgusunu sunuyoruz. Olgu sunumu Daha önce herhangi bir cerrahi girişim öyküsü olmayan, bulantı, kusma ve gaz gaita çıkışı olmama şikayetleri ile acil servise gelen 71 yaşındaki kadının son üç gündür yaşadığı klinik olguyu sunuyoruz. Hastamız oldukça zayıftı. BT çekimi sonrası obturator herni tanısı konuldu. Genel cerrahi servise yatış yapıldı. Tartışma Spesifik olmayan semptomlar nedeniyle bu tür fıtıkların teşhisi genellikle belirsizdir. Kadınlar erkeklere kıyasla 6-9 kat daha fazla maruz kalma olasılığı vardır, çoğunlukla multipar, zayıflamış yaşlı kadınlarda görülür, bu nedenle "küçük yaşlı kadının fıtığı" olarak da adlandırılır. Risk faktörleri kilo kaybı, kronik akciğer hastalığı ve karın basıncını artıran asitlerdir. Sık rastlanmayan bir bulgu, elle tutulur bir kitle veya Howship-Romberg işaretidir - iç uyluk ve dizden yayılan bir ağrıdır. BT tetkiki, obturator herni varlığını değerlendirmek için diğer radyolojik incelemelere göre daha üstündür. Sonuç Obturator herni, teşhisi nedeniyle genellikle belirsiz olan nadir bir fıtık türüdür; Spesifik olmayan semptomlara dayandığından tanısal zorluk yaratır. Cerrahi tedavi erken teşhise bağlıdır ve bu patolojinin tek olası tedavisi budur. Bu nedenle akut cerrahi karın ile başvuran yaşlı hastalarda ayırıcı tanı olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Obturator Herni, İntestinal Obstrüksiyon, Olgu Sunumu, Genel Cerrahi, Kasık Ağrısı

Presentation ID/Sunum No= 57

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Malin ve Atipik Meninjiomlar

Exp. Dr. Ahmet Günaydın[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin Cerrahi Kliniği, Ankara*

Özet

Beynin en sık görülen tümörlerinden biridir(1). Gradeleme sistemi altında 3 ana başlıkta toplanırlar(10). Bu çalışmada, grade II meningiomalardan olan atipik meningiom ve malign meningiomların klinik özellikleri, histopatolojileri ve tedavi ilkeleri incelenmiş, benign meningiomlardan farklılıkları vurgulanmıştır. Yöntem: Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi kliniğinde Ocak 1992 ile Kasım 2000 tarihleri arasında opere edilen meningiom olgularının (262 hasta;174K/ 88E) klinik izlem ve histopatolojik değerlendirmeleri yapılmıştır. Bilgiler hasta kayıtlarından, beyin bilgisayarlı beyin tomografi (BT) görüntülerinden, manyetik rezonans görüntüleme (MRI) görüntülerinden, hasta gözlemlerinden ve biyopsi materyallerinin patoloji raporlarından elde edilmiştir. Toplanan bilgilere yaş, cinsiyet, şikayet, nörolojik bulgular, lokalizasyonu, komplikasyonlar, postoperatif radyolojij ve nörolojik bulgular eklenmiştir. Bulgular: Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi kliniğinde 9 yıllık periyotta 49 malign menengiom olgusu (%18,7; K/E:27/22; yaş: 13-69)(Tablo 2) opere edilmiştir. En sık şikayet ve patolojik bulgu ; sırasıyla baş ağrısı(%87,8) ve hemiparezidir (%24,5) (Tablo 3) . Olguların 19 tanesi malign (%38,8), 30 tanesi atipik (%61,2) menengiom olarak histopatolojik tanı almıştır. Birinci cerrahiyi takiben 12-48 aylık izlem süresince 10 olguda nüks gözlenmiş olup nüks görülen vakaların 6'sı malign (%60), 4'ü atipik (%40) histopatolojik tanıya sahiptir. İkinci cerrahi sonrası ise bu olguların 6'sında tekrar nüks görülmüştür. Tümörü kısmi ve tama yakın çıkarılan 10 olguya ve birinci cerrahiden sonra tümörü nüks eden 4 olguya radyoterapi verilmiştir. Bu olguların izlemlerinde, rezidü bırakılan kitlede büyüme saptanmamıştır. 8 yıllık izlem süresince toplam 3 hasta (%6,1) kaybedilmiştir. Sonuç: Malign ve atipik meningiomlar klinikte en sık nüks ile karşımıza çıkarlar. Olgularımızın sonuçlarının literatür ışığında değerlendirmesi sonucunda, meningiomalarda nüks için en önemli faktörün histopatolojik yapı olduğunu söylenebilir. Kaynaklar: 1- Meningioma. Marosi C, Hassler M, Roessler K, Reni M, Sant M, Mazza E, Vecht C.Crit Rev Oncol Hematol. 2008 Aug;67(2):153-71. 2- An overview of meningiomas. Buerki RA, Horbinski CM, Kruser T, Horowitz PM, James CD, Lukas RV.Future Oncol. 2018 Sep;14(21):2161-2177. 3- Meningioma. Goldsmith B, McDermott MW.Neurosurg Clin N Am. 2006 Apr;17(2):111-20 4- Efficacy of adjuvant radiotherapy for atypical and anaplastic meningioma. Zhu H, Bi WL, Aizer A, Hua L, Tian M, Den J, Tang H, Chen H, Wang Y, Mao Y, Dunn IF, Xie Q, Gong Y.Cancer Med. 2019 Jan;8(1):13-20. 5- Modern meningioma imaging techniques. Saloner D, Uzelac A, Hetts S, Martin A, Dillon W.J Neurooncol. 2010 Sep;99(3):333-40. 6- Meningioma. Classification and grading]. Niedermayer I, Kolles H, Henn W, Zang KD, Steudel WI, Feiden W.Pathologe. 1997 Sep;18(5):353-8. 7- Meningiomas: Overview and New Directions in Therapy. Wang N, Osswald M.Semin Neurol. 2018 Feb;38(1):112-120. 8- The prognostic role of Ki-67/MIB-1 in meningioma: A systematic review with meta-analysis. Liu N, Song SY, Jiang JB, Wang TJ, Yan CX.Medicine (Baltimore). 2020 Feb;99(9):e18644. 9- Meningiomas. Whittle IR, Smith C, Navoo P, Collie D.Lancet. 2004 May

8;363(9420):1535-43. 10- Meningiomların Biyolojisi. Nezih OKTAR türk nöroşirürji dergisi 2011 cilt 21ş sayı 2 79-83.

Anahtar Kelimeler: Meningiom, Atipik Meningiomlar, Malign Transformasyon.

Presentation ID/Sunum No= 337

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Melanoma ve Travmatik Nöroma Zemininde Gelişen Malign Granüler Hücreli Tümör

Asst. Prof. Dr. Şükrü Kasap[1]

[1]*Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: ŞÜKRÜ KASAP*

Özet

Travmatik nöroma reaktif non-neoplastik bir nöral proliferasyondur. Sinir bütünlüğünün bozulması proksimal uçta akson kaybı ve distal segmentte aksonun retraksiyonu ile karakterize olan wallerian dejenerasyon ile sonuçlanır. Bu durumu sinirin yoğun rejenerasyonu ve Schwan hücreleri, aksonlar ve perinöral fibröz hücrelerinden oluşan psödotümör oluşumu takip eder. Travmatik nöromalar çoğunlukla yaralanmalara sekonder gelişse de nadiren değişik nedenlerle yapılan cerrahi skar dokusu zemininde de gelişebilir. Ancak travmatik nöroma ile birlikte rezidüel, rekürren ya da yeni oluşan malignitelerin olması oldukça nadirdir. Bu makalede Lentigo malign melanoma eksizyonu sonrasında oluşan travmatik nöroma ve sonrasında travmatik nöroma zemininden gelişen granüler hücreli tümör olgusu tanımlanmış ve literatür eşliğinde tartışılmıştır. Sunulan olgu literatürde ilk olması nedeniyle oldukça özgündür.

Anahtar Kelimeler: Travmatik Nöroma; Melanoma; Malign Granüler Hücreli Karsinoma

Malignant Granular Cell Tumor Developing on the Background of Melanoma and Traumatic Neuroma

Abstract

Traumatic neuroma is a reactive non-neoplastic neural proliferation. Impairment of nerve integrity results in wallerian degeneration characterized by axon loss at the proximal end and axon retraction in the distal segment. This is followed by intense regeneration of the nerve and pseudotumor formation consisting of Schwan cells, axons and perineural fibrous cells. Although traumatic neuromas mostly develop secondary to injuries, they may rarely develop on the basis of surgical scar tissue performed for various reasons. However, residual, recurrent or newly formed malignancies are extremely rare with traumatic neuroma.

In this article, a case of traumatic neuroma occurring after Lentigo malign melanoma excision and subsequent granular cell tumor occurring from the traumatic neuroma background is described and discussed in the light of the literature.The presented case is quite original as it is the first in the literature.

Keywords: Traumatic Neuroma; Melaoma; Malign Granular Cell Carcinoma

Presentation ID/Sunum No= 422

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Meme Başı Akıntı Sitolojisinin Diagnostik Değeri

Asst. Prof. Dr. Nevin Sakoğlu[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi*
**Corresponding author: Nevin Sakoğlu*

Özet

Amaç: Meme başı akıntısı emzirmeyen memede fizyolojik olabilir veya çeşitli patolojik lezyonlarla ilişkili olabilir. Bu lezyonlar, kanal ektazisi, kanal hiperplazisi ve papillomadan in situ ve invaziv meme karsinomuna kadar geniş bir spektrumu kapsar. Bu çalışmanın amacı meme başı akıntı sitolojisinin literatür eşliğinde tanıya önemli katkıda bulunduğunu göstermektir. Yöntem: 2017-2020 yılları arasında spontan meme başı akıntısı şikayeti ile başvuran toplam 233 bayan hastanın meme başı akıntı sitolojisi retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş aralığı 28-57 arasında idi. Olguların 106'sında (% 45.4) sitolojik incelemede benin epitel hücreleri görüldü. Meme başı akıntı sitolojisi 75 hastada (% 32) papiller neoplazi, 20 hastada (%8.5) enflamatuar proçes, 7 hastada (%3) atipik, 8 hastada(% 3.4)malign ve 17 hastada (%7.2) şüpheli olarak değerlendirildi. Meme başı akıntısı sitolojisi papillomların % 70'inde ve atipik / malign lezyonların% 90'ında pozitifti ve % 27'inde anormal meme görüntüleme ve pozitif sitoloji vardı. Meme başı akıntısı sitolojisi % 92.7 duyarlılık, % 100 özgüllük ve % 64 pozitif tahmin değerine sahipti. Pozitif prediktif değer, ilişkili anormal meme görüntülemesiyle % 87'e yükseldi. Sonuç: Meme başı akıntısı, meme ağrısı ve meme kitlelerinden sonra en sık karşılaşılan meme rahatsızlıklarından birisidir. Tek bir kanaldan veya birkaç taneden sıkma ile veya spontan olarak gelebilir. Bu tür olgularda; meme başı akıntısının sitolojisi basit, invaziv olmayan bir yöntemdir. Maligniteyi saptamak için bildirilen duyarlılıkların düşük olmasına rağmen, sitolojik inceleme fizyolojik olmayan meme başı akıntısı olan hastalarda radyolojik tetkikler eşliğinde uygulandığında önemli tanısal bilgiler sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Meme Başı Akıntısı, Kanser, Sitoloji, Teşhis

Presentation ID/Sunum No= 436

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Meningiomalarda Ki 67 Proliferasyon İndeksi ile Who ve Perry Gradelendirme Sistemi Arasındaki İlişki

Exp. Dr. Nurver Özbay[1]

[1]*Göztepe Süleyman Yalçın Şehir Hatanesi*

Özet

Meningiomlar meningotelyal hücrelerden oluşan neoplastik tümörlerdir. Bu tümörlerin büyük çoğunluğu benign (tipik) olmasına rağmen atipik ve malign formları da vardır. Meningiomların gradelendirmesinde 1990' lı yıllarda klinik gidiş ve nüksü belirlemek için kolay uygulanabilen, tekrarlanabilirliği yüksek bir sistem henüz mevcut değildi. Bu amaçla Perry ve arkadaşları, 1993 deki WHO sınıflandırmasına 1997 ve 1999 yılında yeni önerilerde bulunmuşlardır. Bu tez çalışmasında 30 adet tipik, 27 adet atipik ve 7 adet de malign meningiom olgusu incelenmiştir. Bu olgulardaki beyin invazyonu, paternsiz görünüm, makronükleol, nekroz, artmış sellülarite, küçük hücre yapısı, pleomorfizm ve nükleer atipi parametreleri mikroskobik olarak değerlendirildi. Ki 67 proliferasyon indeksi immünhistokimyasal yöntemle saptandı. İmmünhistokimyasal yöntemde streptavidin-biotin, hidrojen peroksidaz, AEC kromojen kullanıldı. Olgularda hem 1993 WHO hem de Perry ve arkadaşlarının önerdiği 1997 gradelendirme sistemine göre grade/Ki 67 proliferasyon indeksi ile parametreler/Ki 67 proliferasyon indeksi istatistiksel olarak araştırılmıştır. Çalışma sonucunda her iki gradelendirme sitemi ile Ki 67 proliferasyon indeksi uyumlu olarak saptandı. Ayrıca Perry ve arkadaşlarının önerdiği gradelendirme sisteminde daha tekrarlanabilirliği yüksek parametreler oluşumu mümkün olarak yorumlandı.

Anahtar Kelimeler: Meningiom, meningiomlarda gradelendirme sistemi ve Ki 67 , WHO meningiom gradelendirme sistemi, Perry ve arkadaşları meningiom gradelendirme sistem önerileri, Ki 67 proliferasyon indeksi, tipik meningiom, atipik meningiom, malign meningiom.

The Correlation of Ki 67 Proliferation Index Between WHO And Perry Grading Systems in Meningiomas

Abstract

Meningiomas are neoplastic tumors that consist of meningothelial cells. Although a vast majority of these tumors are benign (typical), there are also atypical and malign forms. In the 1990s, there was no easily applicable and repeatable system that could be utilized to detect clinical proceedings and relapse in the grading of meningiomas yet. For this purpose, Perry and his collegues made new suggestions to the 1993 WHO classification in 1997 and 1999. In this thesis study, 30 typical, 27 atypical, and 7 malign meningioma cases were examined. The parameters of the cases ; brain invasion, patternless appearance, macronuclei, necrosis, increased cellularization, small cell structure, pleomorphism and nuclear atypia are examined by microscope. Ki 67 proliferation index was evaluated with

immunohistochemical method. While immunohistochemical method, Streptavidin-biotin, hydrogen peroxidase, AEC chromogen were used. We checked statically the correlations between grading systems both grade/Ki67 and parameters/Kİ67 proliferation indexes again for according to both 1993 WHO and 1997 Perry and his collegues.

Keywords: Meningioma grading, Ki 67 proliferating index, atypical meningioma, malign meningioma, Perry grading system , WHO grading system in meningiomas

Presentation ID/Sunum No= 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Meningiomlarda Kemik İnvazyonu Çevre Durada Ki Yayılım Nüksü Öngörüsü İçin Bir Parametre Olabilirmi

Dr. Canan Tanık[1]

[1]*SBÜ Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Meningiomlar santral sinir sisteminin ensık görülen dura kaynaklı tümörü olup, Dünya Sağlık Örgütüne (DSÖ) göre prognostik açıdan farklı 3 dereceye ayrılmakta en son olarak 2016da güncellenmiştir. DSÖ tarafından belirlenen, meningiomların derecelendirilmesinde bilinen histomorfolojik parametreler; mitotik indeks, histolojik alt tip, beyin invazyonu ve sellülarite artışı, artmış nükleus/sitoplazma oranı, nükleol belirginliği, paternless , spontan/coğrafik nekrozdur Çalışmada kemik invazyonunun; tümör derecesi, ve çevre durada yayılımın nüks ve klinik/histopatolojik parametrelerle ilişkisi araştırıldı . GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmamızda;hastanemizde 2010 -2020 yılları arasında meningiom tanısı alan toplam 420 olgu incelendi ve DSÖ 2016 kriterlerine göre tümör dereceleri revize edildi. Rezeksiyon yeterliliği, kemik invazyonu.beyin parankimine invazyonu ve tümör derecesine etkisi olduğu bilinen tüm parametreler ve parametrelerin birbirleriyle, tümör derecesi ve de nüksle ilişkisi araştırıldı. Çalışmaya takip dahiil edilen toplam 420 olgu , ; klinik ve radyolojik olarak nüks olduğu bilinen olguların patolojik peparatları değerlendirildi BULGULAR: Çalışmadaki olgular kemik invazyonu nüks durumu açısından incelendiğinde, kemik invazyonu olan o 25 Olguda nüks oranının (%50), kemik invazyonu olmayan olgulara (%4,1) kıyasla anlamlı derecede yüksek olduğu izlendi ($p<0,001$). Kemik invazyonunun tümör derecesinden bağımsız olarak nüks durumuna etkisini değerlendirebilmek için, her bir derece grubu kendi içerisinde kemik invazyonu-nüks durumu açısından incelendi. Buna göre, kemik invazyonu olup derece I tümörü olan olgulardaki nüks (%54,5), kemik invazyonu olmayan derece I olgulardaki nüks oranına (%2) kıyasla istatistiksel olarak anlamlı farklılık izlendi ($p<0,001$). Kemik invazyonunun rezeksiyon yeterliliğinden bağımsız olarak nüks durumuna etkisi için, total ve subtotal rezeke edilmiş olgular kendi içlerinde kemik invazyonu-nüks durumu açısından incelendi. Buna göre, total rezeke edilmiş ve kemik invazyonu olan olgulardaki nüks oranının (%32.0), total rezeke edilmiş ve kemik invazyonu olmayan olgulara kıyasla (% 7) anlamlı derecede yüksek olduğu izlendi ($p=0,023$). SONUÇ: Çalışmamıza göre, kemik invazyonunun da tıpkı tümör derecesi, rezeksiyon yeterliliği ve beyin invazyonu gibi; nüks bağımsız bir parametre olduğu görüldü

Anahtar Kelimeler: Meningiom, Kemik İnvazyonu .Dura

Presentation ID/Sunum No= 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mesane Çıkım Obstrüksiyonu ile Prostatik İndentasyon, Prostatik Üretra Uzunluğu ve Mesane-Üretra Açısının İlişkisi

Exp. Dr. Mehmet Yariş[1] , Diger Ç. Volkan Öztekin[2]

[1]*Özel Genesis Hospital*
[2]*Üroloji Kliniği*
**Corresponding Author: Mehmet Yariş*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı alt üriner sistem semptomlarının (AUSS) prostatik anatomik faktörler ile ilişkisini basınç akım çalışması (BAÇ) ile değerlendirmektir. Yöntemler: Çalışma 85 hasta ile oluşturuldu. Çalışmaya alınan hastalara BAÇ yapıldı. Üroflovmetri sırasındaki Qmax değeri ve işenen volüm kaydedildi. BAÇ sırasındaki PdetQmax değerleri kaydedildi ve obstrüksiyon indeksleri hesaplandı. Transrektal ultrasonografi ile prostat volümü, prostatik indentasyon, prostatik üretra uzunluğu ve mesane-prostatik üretra açısı hesaplandı Bulgular: Çalışmada katılımcıların yaş ortalaması 67,88 idi. İdrar akım hızı ölçümü sırasında tespit edilen ortalama Qmax değerleri 9.91 ± 4.92 ml/s ve ortalama Qort değerleri 4.89 ± 2.54 ml/s olarak saptandı. Hastaların ortalama obstrüksiyon indeksi değeri ortalaması 75.27 ± 46.96 olarak saptandı. Obstrüksiyon indeksi ile PSA, prostat volümü, prostatik üretra uzunluğu ve prostatik indentasyon arasında pozitif doğrusal ilişki saptandı (sırasıyla; p:0.029, p:0.020, p:0.013 ve p:0.002). Obstrüksiyon indeksi ile mesane-prostatik üretra açısı arasında anlamlı ilişki saptanmadı. Sonuç: Prostatik anatomik faktörlerin AUSS ile ilişkili olduğu ve semptomların tedavi ve takibinde yararlı olabilirler.

Anahtar Kelimeler: Bph, Basınç Akım Çalışması, Prostatik Üretra Uzunluk, Mesane-Prostatik Üretra Açısı

Relationship Between Bladder Outlet Obstruction and Prostatic Indentation, Prostatic Urethral Length and Bladder-Prostatic Urethral Angle

Abstract

Objective: To evaluate the relationship between lower urinary tract symptoms (LUTS) and prostatic anatomical factors with pressure flow studies (PFSs). Methods: The study was designed with 85 patients. PFS was applied to patients without urinary chatater. The Qmax value and voided volume during uroflowmetry were recorded. The PdetQmax values during PFS were recorded and obstruction indices were calculated. Prostate volume, prostatic indentation, prostatic urethral length, and bladder-prostatic urethral angle were determined by transrectal ultrasonography. Results: The mean age of the participants was 67.88 years. During the measurement of the urinary flow rate, the mean Qmax values

was detected as 9.91 ± 4.92 ml/s, and the mean Qave value as 4.89 ± 2.54 ml/s. The mean obstruction index value of the patients was found to be 75.27 ± 46.96. There was a positive linear relationship between obstruction index and PSA, prostate volume, prostatic urethral length, and prostatic indentation (r: 0.341, p: 0.029; r: 0.363, p: 0.020; r: 0.386, p: 0.013; and r: 0.479, p: 0.002 respectively). No significant relationship was found between obstruction index and bladder-prostatic urethral angle. Conclusion: Prostatic urethral length and prostatic indentation are associated with the degree of bladder outlet obstruction. Further studies involving a higher number of patients are needed to calculate predictive values.

Keywords: Bph, Pressure Flow Study, Prostatic Urethral Length, Bladder-Prostatic Urethral Angle

Presentation ID/Sunum No= 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Metanol Zehirlenmesi Sebepli Ventilatöre Bağımlı Hastada Trakeoözofageal Fistül Tanı ve Tedavisi

Dr. Abdullah Kahraman[1]

[1]*Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Arştırma Hastanesi*

Özet

Endotrakeal entübasyon, solunum yetmezliğinde mekanik ventilatör desteği amaçlı oral veya nazal endotrakeal tüplerle veya trakeostomi tüpleri ile yaygın olarak kullanılmaktadır. Çoğunlukla trakeoözefagial fistül (TÖF) travma veya cerrahiye bağlı olarak gelişsede , yoğun bakımlarda uzun süreli entübasyon veya trakeostomi uygulamaları ve tekrarlayan entübasyonlara bağlı olarak trakeal mukozada gelişen erozyon sonucu da gelişebilir. Trakeoözefagial fistül (TÖF) yoğun bakımda takip edilen hastalarda sıklıkla endotrakeal tüp ve trakeostomi kaflarının basınçlarının yüksek olmasıyla gelişmektedir ve ventilasyon problemlerine neden olmaktadır. Tanıda sıklıkla fleksible bronkoskopi, endoskopi ve yüksek çözünürlüklü tomografi kullanılırken; tedavisinde medikal ve cerrahi yöntemler uygulanmaktadır. Bu yazıda uzun süreli trakeostomize invaziv pozitif basınçlı ventilasyonla takip edilen; yatak içi pozisyon verilmesi sırasında ve trakeostomi değişimine rağmen ventilasyon problemi yaşanan bir hastada konulan Trakeoözefagial fistül (TÖF) tanısını sunmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Trakeoözafagial Fistül, Trakeostomi,yoğun Bakım

Ventilator-Dependent Patient With Methanol Poisoning Diagnosis and Treatment of Tracheoesophageal Fistula

Abstract

Endotracheal intubation is widely used with oral or nasal endotracheal tubes or tracheostomy tubes for mechanical ventilator support in respiratory failure. Although mostly tracheoesophageal fistula (TEF) develops due to trauma or surgery long-term and recurrent intubation or tracheostomy applications in intensive care units It may also develop as a result of erosion in the tracheal mucosa due to intubations. Tracheoesophageal fistula (TEF) often develops due to high pressure of the endotracheal tube and tracheostomy cuffs in patients who are followed up in the intensive care unit and causes ventilation problems.

Flexible bronchoscopy, endoscopy and high resolution tomography are frequently used for diagnosis; medical and surgical methods are used in its treatment. In this article,we aimed to present the diagnosis of tracheoesophageal fistula (TEF) in a patient. long-term tracheostomized invasive positive pressure ventilation; during in-bed positioning with ventilation problem despite tracheostomy change.

Keywords: Tracheo-Oesophageal Fistula, Tracheostomy, Intensive Care Unit

Presentation ID/Sunum No= 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Midenin Nadir Görülen Gastrointestinal Stromal Tümör Olgu Sunumu ve Litaratür Taranması

Exp. Dr. Ramazan Dönmez[1] , Prof.Dr Özcan Gökçe[1]

[1]*Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi*

Özet

Giriş: Gastrointestinal stromal tümörler muskularis propria ve muskularis mukozadaki Cajal hücrelerinden köken alan tümörlerdir. Bu bildirideki amacımız midenin nadir görülen ve patolojisi gastrointestinal stromal tümör olarak rapor edilen olgumuzu sunmaktır. Vaka Sunumu: 72 yaşındaki bayan hasta karnında ele gelen sertlik ve şişkinlik şikayeti ile müracaat etti. Yapılan fizik muayenede derin palpasyonla epigastrik bölgede ele gelen kitle lezyon mevcuttu. Defans ve rebound yoktu. Bilgisayarlı tomografi ve magnetik rezonans görüntüleme tetkiklerinde mide antral yüzde korpus lokasyonunda mide duvarı kaynaklı yaklaşık 4 cm çaplı kitle lezyon olduğu rapor edildi. Eksplorasyonda mide antrum anterior lokasyonunda ekzofitik olarak büyümüş yaklaşık 5 cm çapında kitle olduğu görüldü ve wedge rezeksiyon şeklinde çıkarıldı. Patolojik inceleme sonucunda gastrointestinal stromal tümör olarak rapor edildi. Tartışma: Mide gastrointestinal stromal tümörler genelde nadir görülmekle birlikte tedavide wedge rezeksiyon yeterli olmaktadır. Prognozu belirleyenen en önemli etkenler tümörün çapı ve mitotik orandır. Erkek cinsiyet, anoploidi, metastaz varlığı ve ileri yaş kötü prognostik faktörlerdir. Cerrahi olarak çıkarılamayan, nüks ya da metastatik olanlarda imatinib mesilat ilk tercih edilmesi gereken tedavidir. Takibinde PET yada abdominal tomografi çekilir.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Stromal Tümör, Cajal Hücresi, Rezeksiyon

Rare Gastrointestinal Stromal Tumour of Stomach Case Report and Literature Review

Abstract

Introduction: Gastrointestinal stromal tumours are tumours that originate from Cajal cells in the muscularis propria and muscularis mucosa. We aim to report our case, whose pathology is reported as a gastrointestinal stromal tumour. Case Report: A 72-year-old female patient applied with the complaint of palpable hardness and swelling in her abdomen. There was a palpable mass lesion in the epigastric region with deep palpation, during the physical examination. There was no defence or rebound. Computed tomography and magnetic resonance imaging studies reported a mass lesion of approximately 4 cm in diameter originating from the stomach wall in the corpus location of the antral part of the stomach. It was seen during the exploration that there was an exophytic mass of approximately 5 cm in diameter at the antrum anterior location of the stomach and it was extracted by means of wedge resection. It was reported as a gastrointestinal stromal tumour after pathological

examination. Discussion: Although gastrointestinal stromal tumours of stomach are rarely incident, wedge resection is sufficient for treatment. The most important factors determining the prognosis are tumour size and mitotic ratio. Male gender, aneuploidy, presence of metastasis and advanced age are poor prognostic factors. Imatinib mesylate is the first choice treatment for those that cannot be surgically removed, relapsed or that are metastatic. PET or abdominal tomography is performed during the follow-up.

Keywords: Gastrointestinal Stromal Tumour, Cajal Cell,

Presentation ID/Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Migrenli Genç Bir Kadında Topiramata Bağlı Siliyokoroidal Efüzyon Sendromu

Asst. Prof. Dr. Ayse İdil Cakmak[1] , Prof.Dr. İsmet Murat Melek[2]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi
[2]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tayfur Ata Sökmen Tıp fakültesi

Özet

Giriş: Siliyokoroidal efüzyon sendromu, hızlı başlangıç ile ortaya çıkan nadir bir topiramat komplikasyonudur. Lens-iris diyaframının öne doğru yer değiştirmesine neden olan lentiküler ödem ve zonüler gevşemeden sorumlu tutulur. Gözdeki bu değişiklikler sonunda açı kapanması glokomu ve kalıcı körlüğe neden olabilecek miyopi ile sonuçlanır. Bu sunumda topiramat nedeniyle gelişen bir siliyokoroidal efüzyon sendromu olgusu sunulması amaçlanmıştır. sunulacaktır. Klinik seyir: 18 yaşında, migren profilaksisi için topiramat tedavisi gören siliyokoroidal efüzyon sendromlu bir bayan sunuyoruz. Akut bulanık görme ve yoğun periorbital baş ağrısı şikayetleri ile acil servise sevk edildi. Topiramat kesildikten sonra semptomları düzeldi ve hem antiglokomatöz hem de antiinflamatuar tedavilere başlandı.Sonuç: Genel olarak bu vaka, kalıcı körlüğü önlemek için topiramatın potansiyel oküler yan etkilerini akılda tutmanın değerli olduğu gerçeğini desteklemektedir. Tedavi, rahatsız edici ajanın kesilmesi ve uygun ilacın derhal uygulanmasıyla başlar.

Anahtar Kelimeler: Topiramate; Migraine Prophylaxis; Ciliochoroidal Effusion Syndrome; Angle-Closure Glaucoma; Myopia

Topiramate-Induced Ciliochoroidal Effusion Syndrome in a Young Lady With Migraine

Abstract

Background: Ciliochoroidal effusion syndrome is a rare complication of topiramate that presents with rapid onset. It is held responsible for lenticular edema and zonular relaxation that causes lens-iris diaphragm to displace anteriorly. These changes in the eye eventually result in angle-closure glaucoma and myopia that may result in permanent blindness. In this report, it is aimed to present a case of topiramate with silicoroidal effusion syndrome. Clinical course: We present an 18-year old lady with ciliochoroidal effusion syndrome while being on topiramate treatment for migraine prophylaxis. She was referred to the emergency with complaints of acute blurred vision and intense periorbital headaches. Her symptoms resolved after topiramate was discontinued, and both antiglaucomatous and antiinflammatory therapies were initiated.

Conclusion: Overall this case supports the fact that its worthwhile to keep in mind the potential ocular side effects of topiramate to prevent permanent blindness. Treatment starts with discontinuing the offending agent and administering the proper medication promptly.

Keywords: Topiramate; Migraine Prophylaxis; Ciliochoroidal Effusion Syndrome; Angle-Closure Glaucoma; Myopia

Presentation ID/Sunum No= 258

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mide Kanserli Hastalarda HSP90 Proteini Ekspresyonunun Klinikopatolojik Kriterlerle ve Genel Sağ Kalımla İlişkisinin Araştırılması

Dr. Cemil Yüksel[1] , Dr. Salih Burak Gündoğdu[2] , Dr. Ayşe Yılmaz Çiftçi[3] , Ph.d. Cand. Batuhan Bakırarar[4] , Prof.Dr. Mesut Tez[5] , Prof.Dr. Barış Doğu Yıldız[5]

[1]University of Health Science, Ankara Oncology Training and Research Hospital, Department of Surgical Oncology
[2]Konya City Hospital, Department of General Surgery
[3]University of Health Science, Ankara City Hospital, Department of Pathology
[4]Ankara University School of Medicine, Department of Biostatistics
[5]University of Health Science, Ankara City Hospital, Department of General Surgery
**Corresponding author: Cemil Yüksel*

Özet

Giriş Mide kanseri, morbidite ve mortalitesi yüksek, oldukça yaygın bir halk sağlığı sorunudur. Primer tedavisi cerrahidir. Son zamanlarda mide kanserinde biyolojik parametreler ve genetiği içeren çalışmalar ortaya çıkmaktadır ancak birçok kör nokta vardır. Çalışmamız rezektabl mide kanserli hastalarda ısı şoku protein(HSP90) ekspresyonunun klinikopatolojik ve prognostik önemini araştırmayı amaçlamaktadır. Metod Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi kliniğinde yürütülen bir retrospektif klinik çalışmadır. Çalışmamız, 2011-2014 yılları arasında mide kanseri nedeniyle küratif cerrahi geçiren 54 hastayı içermektedir. Sonuçlar Formalin ve parafin içinde sabitlenmiş patolojik örnekler HSP90 boyası ile yeniden incelendi ve HSP90 ekspresyonu değerlendirildi. Sadece 39 (% 72,2) hastada HSP90 ekspresyonunun olduğu görüldü. Bunların 17'si (% 31,5) hafif, 13'ü (% 24,1) orta, 9'u (% 10,5) şiddetli ekspresyona sahipti. Tartışma Literatürde mide kanserinde HSP90 ekspresyonun prognostik bir faktör olduğunu belirten çalışmalar varken yine bazı çalışmalar ilişkili olmadığını belirtmektedir. Metastatik tümörleri dahil etmememiz, sadece kendi hastalarımızı içermesi, az hasta sayısı, tek patolog katılımı nedeniyle çalışmamızın bir takım eksiklikleri var. Bu, popülasyonumuzda bu konuda yapılan ilk çalışmadır. Mide kanserinde olası yeni tedavileri belirleme çabasıyla bu özel ilişkiyi tasvir etmek için daha fazla çalışma yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Gastrektomi; Isı-Şok Proteinleri; Mide Tümörleri; Sağkalım

Relationship Between HSP90 Protein Expression and Overall Survival and Clinicopathological Outcomes in Gastric Cancer Patients

Abstract

Background Gastric cancer is a highly prevalent public health problem with high morbidity and mortality. İt's primary treatment is surgery. Recently studies involving biological parameters and genetics in gastric cancer are emerging but with many blind spots Our study aims to investigate the clinicopathological and prognostic significance of heat shock proteins (HSP90) expression in patients with resectable gastric cancer. Methods One center retrospective clinical study conducted at general surgery clinic at in a local training and research hospital. Our study involves 54 patients who had curative surgery for gastric cancer between 2011 and 2014. Results Pathological specimens fixed in formaline and parafin were re-evaluated with HSP90 stain and expression of HSP90 was evaluated. It was seen that only 39 (72.2%) patients had HSP90 expression. Seventeen (31.5%) of these had mild, 13 (24.1%) had moderate, 9 (10.5%) severe expression. Conclusion There are various reports in literature about HSP90 expression in gastric cancer which state that it is a prognosticator while some studies say it is not. There are a number of shortcomings of our study as we did not include metastatic tumors, study involves only our patients, low number of patients, single pathologist involvement. This is the first study done in our population on this subject. Further studies could be done to delineate this particular relationship in an effort to possibly identify novel treatments in gastric cancer.

Keywords: Gastrectomy; Heat-Shock Proteins; Gastric Neoplasms; Survival

Presentation ID/Sunum No= 312

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Modifiye Radikal Mastektomi Sonrası Cerrahi Alan Enfeksiyonları Sürveyans Çalışması

Exp. Dr. Ahmet Seki[1] , Asst. Prof. Dr. Sabahattin Aslan[2]

[1]T.C Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğtim ve Araştırma Hastanesi
[2]Özel Antakya Defne Hastanesi
**Corresponding author: Ahmet SEKİ*

Özet

Amaç: Meme kanseri cerrahisi sonrası oluşan cerrahi alan enfeksiyonları, fonksiyonel morbiditeye, postoperatif tedavide gecikmeye, ek maliyete ve psikolojik travmaya yol açması açısından önemlidir. Bu bilgi ışığında çalışmamızda modifiye radikal mastektomi sonrası (MRM) cerrahi alan enfeksiyonlarının (CAE) oranı, cerrahi alan enfeksiyonlarına etki eden faktörlerin tespiti ve sürveyansı amaçlandı. Bireyler Ve Yöntem: Çalışmaya Ankara Onkoloji Hastanesi 1. Genel Cerrahi Kliniğinde, Haziran 2006- Mayıs 2008 tarihleri arasında meme kanseri nedeni ile modifiye radikal mastektomi uygulanan 197 kadın hasta dahil edildi. Hastalarla ilgili faktörlerden; yaş, beden kitle indeksi, sigara içimi, hipertansiyon varlığı, diabetes mellitus varlığı, ASA skoru, preoperatif yatış süresi, toplam yatış süresi incelendi. Operasyonla ilgili faktörlerden; operasyon süresi, perioperatif transfüzyon durumu, transfüzyon sayısı, tümör büyüklüğü, toplam lenf nodu sayısı, metastatik lenf nodu sayısı, metastatik lenf nodu oranı (%), TNM evresi, ortalama dren miktarı, dren çekilme süresi, neoadjuan kemoterapi uygulanımı, komplikasyon gelişimi ve komplikasyon türleri araştırmaya alındı. Bulgular: 179 hastada CAE gelişmezken, 18 hastada CAE gelişti. CAE gelişim oranı %9,1 olarak tespit edildi. Çoklu değişkenli analizlerde enfeksiyon gelişimi üzerine en fazla etkiye sahip olan risk faktörleri sırasıyla; dren çekilme süresi ($p<0,001$), dren miktarı ($p<0,001$), transfüzyon sayısı ($p=0,009$) ve ASA skorlaması ($p=0,018$) olarak saptandı. Sonuç: Yara komplikasyonlarını azaltacak ve drenlerin erken çekilmesini sağlayacak olan cerrahi tekniğin modifikasyonunun ve hastaların preoperatif hazırlığının uygun yapılmasının MRM sonrası CAE önlenmesinde en önemli faktör olduğu sonucuna varılmıştır. Bu amaçla yapılabilcek sürveyans çalışmalarının buna katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mastektomi, Cerrahi Alan Enfeksiyonu, Sürveyans

Surveillance Study of Surgical Site Infections After Modified Radical Mastectomy

Abstract

Purpose: Surgical site infection (SSI) after breast cancer surgery is enormously important in terms of causing functional morbidity, delaying postoperative treatment, causing incremental cost and psychological trauma. In the light of this knowledge, determination of the incidence of SSI after Modified Radical Mastectomy (MRM), risk factors on SSI and surveillance of SSI was aimed in this

study. Material and Methods: 197 women patient which was MRM applied due to breast carcinoma from July 2006 to May 2008 in First Department of General Surgery, Ankara Oncology Training and Research Hospital were included in the study. All patients dependent parameters such as age, body mass index, smoking, the presence of hypertension and diabetes mellitus, American Society of Anesthesiologist (ASA) classification, preoperative hospital stay, postoperative hospital stay, total hospital stay were studied. All other factors such as duration of operation, perioperative transfusion, transfusion number, tumor size, total lymph node number, metastatic lymph node number, rate of metastatic lymph node (%), TNM staging, average drain amount, timing of drain removal, preoperative chemotherapy, types and presence of complications, associated with operation were determined. Results: While SSI did not occur on 179 patients, on 18 patients SSI was observed. Overall SSI rate was detected as %9.1. Risk factors after multivariate analysis which have significant effects were determined as respectively, timing of drain removal ($p<0.001$), average drain amount ($p<0.001$), transfusion number ($p=0.009$), ASA classification ($p=0.018$). Conclusion: It was concluded that to prevent SSI after MRM, preoperative preparation of patients and modification of surgical technique by means of decreasing wound complications and timing of drain removal are crucial factors. For that purpose it is considered that surveillance studies would contribute this conclusion.

Keywords: Mastectomy, Surgical Site Infection, Surveillance

Presentation ID/Sunum No= 251

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Modifiye Radikal Mastektomi Sonrası Uygulanan İntravenöz Dekstran-40 İnfüzyonunun Cilt Flep Dolaşım Bozukluğu Üzerine Etkisi

Prof.Dr. Serdar Topaloğlu[1] , Dr. Hakan Özel[2] , Prof.Dr. Fatih Mehmet Avşar[2] , Prof.Dr. Bülent Cavit Yüksel[2] , Assoc. Prof. Dr. Hüseyin Berkem[2] , Dr. Tezcan Akın[2] , Assoc. Prof. Dr. Selim Yiğit Yıldız[3] , Assoc. Prof. Dr. Süleyman Hengirmen[4]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Ankara Şehir Hastanesi
[3]Kocaeli Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[4]Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Tezcan Akın*

Özet

Amaç: Modifiye radikal mastektomi (MRM), meme kanserli hastaların tedavisi için geçmişe oranla daha az uygulansa da halen cerrahi tedavi seçeneklerinden biri olmaya devam etmektedir. Meme cerrahisinin sık komplikasyonlarından biri de cilt fleplerinde nekroz gelişmesidir. Cilt fleplerinin kalınlığı ve flepleri hazırlamak için seçilen cerrahi yöntem flep nekrozu gelişmesinde etkilidir. Literatürde bu komplikasyon oranları %5-30 arasında görülebildiği ileri sürülmüştür. Bu çalışmada, MRM uygulanan hastalarda, intravenöz dekstran-40 tedavisinin flep dolaşımı üzerine etkilerinin saptanması amaçlandı. Yöntem: Prospektif olarak palanlanan bu çalışma Ağustos 1999 ile Mart 2004 tarihleri arasında modifiye radikal mastektomi uygulanan 52 hastanın rastgele seçilen 27'sine, flep diseksiyonu sonunda Dekstran-40 (Reomakrodex, Eczacıbaşı-Baxter, USA) uygulandı (Grup A), 25 hastaya Dekstran-40 uygulanmadı ve ek tadavi verilmedi (Grup B). Dekstran-40 uygulanan ve uygulanmayan hastalarda mastektomi sonrası gelişen cilt flep nekrozu insidansı ve nekroz alanı takip edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 52 hastanın 5'inde (%9,6) flep nekrozu görüldü. Hastaların yaşı, tümör çapları ve body mass index (BMI)'leri her iki grup arsında istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı ($p>0,05$). Hipertansiyon ve diabetes mellitus flep nekrozu gelişiminde bir risk faktörü olarak kabul edildi ($p<0,05$). Flep kalınlığı ve gerginliği ile flep nekrozu gelişmesi arasındaki ilişkiye bakıldığında her iki grup arasında anlamlı farkı bulunmadı ($p>0,05$). Dekstran-40 uygulanan grupta flep beslenme problemi (ekimoz veya nekroz) gelişen 7 hastanın 6'sı cilt greft gereği olmaksızın iyileşti. Dekstran-40 uygulanmayan grupta flep beslenme problemi gelişen 4 hastanın 2'ine cilt grefti uygulandı. Sonuç: Bu çalışmada, dekstran-40 infüzyonunun meme cerrahisi sonrası fleplerde gelişen nekrozun sınırlanması ve gerilemesinde etkin olduğu gösterildi. Mastektomi sonrası flep nekrozu düşük yüzdede olsa da görülmeye devam edecek ve ameliyat sırasında başlanacak dekstran-40 infüzyonu ile bu oranın daha da düşürülebileceğine inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Flep Nekrozu, Dekstran-40

Presentation ID/Sunum No= 356

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Bir Anorektal Ağrı Nedeni Olarak Anorektal Tutulumlu Sifilis

Dr. Ömer Faruk İnanç[1]

[1]*SBÜ Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Anorektal tutulumlu sifilis, anorektal ağrı şikayeti ile başvurunun nadir bir sebebidir. Enfeksiyöz bir hastalık olarak anorektal tutulum gösteren sifilis olgularında tanı, sifilisin asemptomatik seyredebilmesi ve atipik prezentasyonları nedeni ile oldukça zordur. Anorektal semptomlar ile başvuran hastalarda seksüel yolla bulaşan enfeksiyöz nedenleri akılda tutmak oldukça önemlidir. Özellikle primer ve sekonder sifilis olgularında, perianal ve anorektal tutulumlar görülmektedir. Hastanın anamnezini bu açıdan, cinsel hayat öyküsü yönüyle sorgulamak tanıda yol gösterici olacaktır. Endoskopik bulgular çeşitli ve atipik olabilir. Görüntüleme yöntemleri, rektal duvar kalınlaşması ve lenfadenopatileri işaret edebilir. Anorektal semptomlar ile başvuran hastalarda perianal hastalıklar (perianal apse, perianal fistül, anal fissür, hemoroid vb.), enfeksiyöz nedenler, cinsel yolla bulaşan hastalıklar, inflamatuar barsak hastalıkları ve özellikle malignite ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır. Anorektal tutulum ile prezente olan sifilis hastalığı tanısında; anamnez, fizik muayene, endoskopik bulgular, seroloji testleri, görüntüleme yöntemleri ve biyopsi raporları birlikte kullanılmalıdır. Tanı konduktan sonra tedavi genellikle, enfeksiyon hastalıkları uzmanlarınca düzenlenen uzun etkili "benzatin penisilin-g" olarak belirlenir. Bu vaka sunumunda, anorektal ağrı ile başvuran genç erkek hastada semptomdan tedaviye giden yoldaki tecrübe paylaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sifilis, Treponema Pallidum, Anorektal, Proktit ve Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar (CYBH)

Presentation ID/Sunum No= 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Bir Epidermoid Kist Nedeni: Retrorektal/presakral Epidermoid Kist Olgusu

Asst. Prof. Dr. Ufuk Memiş[1] , Inst. Dr. Fatih Güven[1]

[1]Erzincan Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Preokoksigeal/rerorektal bölgede görülen epidermoid tümörler, ektodermal orjinli konjenital lezyon olmalarının yanında, diğer yerleşimli epidermal tümörlerden daha nadir görülür (1-4). Çalışmamızda genel cerrahi kliniğimize, retrorektal bölgede kitle, hassasiyet, tenesmus, rektumda doluluk hissi şikayetleriyle başvuran ve opere ettiğimiz hastadaki presakral epidermoid kist olgusunu sunmayı amaçladık. Olgu sunumu: 33 yaşında bayan hasta, kliniğimize retrorektal bölgede kitle, hassasiyet, tenesmus, rektumda doluluk hissi şikayetleriyle genel cerrahi polikliniğimize başvurdu. Sakral bölgede kitle tesbit edildi. Çekilen MRI sonucu; sakral bölgede, sakrum komşuluğuna uzanan, 41x43 mm boyutunda düzgün sınırlı spinal kord ya da menikslerle ilşikisi olmayan hipointens kistik lezyon olarak tanımlandı. Hastaya sakral bölgeden cerrahi müdahale planlandı. Hastaya spinal anestezi uygulanarak sakrokoksigeal bölgedeki lezyon üzerindeki cilt, balık ağzı şeklinde açıldı. İçindeki kistik lezyon, keskin ve künt diseksiyonlarla, total olarak eksize edildi. Spinal kordla ya da diğer yapılarla ilişkisi olmadığı teyit edildi. Kanama kontrolünü takiben, katlar anatomik planda kapatıldı. Takiplerinde komplikasyon görülmeyen hasta, postoperatif ikinci günde taburcu edildi. Histopatolojik incelemede "Sakrokoksigeal bölgede, epidermal kist" olarak raporlandı. Sonuç: Vücudun herhangi bir bölgesinde sıklıkla görülmesine karşın, retrorektal yerleşimli epidermoid tümörler oldukça nadirdir. Hastalığın tanısında ve komşuluğunun belirlenmesinde MRI etkilki bir görüntüleme yöntemidir. Hastanın şikayetlerinin son bulması, tanı koyma amacıyla veolası enfeksiyon-malignite gibi komplikasyonların oluşmaması açısından, kitlenin total olarak eksize edilmesi son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Epidermoid, Retrorektal, Kist

A Rare Cause of Epidermoid Cist: A Retrorectal / Presacral Epidermoid Cist Case

Abstract

Login: In addition to being congenital lesions of ectodermal origin, epidermoid tumors in the preococcygeal / rerorectal region are less common than other localized epidermal tumors (1-4). In our study,we aimed to present a presacral epidermoid cyst case in a patient who was admitted to our general surgery clinic with complaints of mass, tenderness, tenesmus and a feeling of fullness in the rectum. Case report: A 33-year-old female patient was admitted to our general surgery clinic with complaints of mass in the retrorectal region, tenderness, tenesmus and a feeling of fullness in the rectum. A mass was detected in the sacral region. MRI result;It was defined as a hypointense cystic

lesion in the sacral region, extending to the vicinity of the sacrum, with a size of 41x43 mm and not related to the well-circumscribed spinal cord or menices. Surgical intervention was planned for the patient from the sacral region. Spinal anesthesia was applied to the patient and the skin over the lesion in the sacrococcygeal region was opened in a fish mouth. The cystic lesion inside was totally excised with sharp and blunt dissections. It was confirmed that it was not related to the spinal cord or other structures. Following the bleeding control, the layers were closed in an anatomical plan. The patient, who had no complications in the follow-up, was discharged on the second postoperative day. In histopathological examination,it was reported as "epidermal cyst in the sacrococcygeal region". Conclusion: Although they are frequently seen in any part of the body, retrorectally located epidermoid tumors are extremely rare. MRI is an effective imaging method in diagnosing the disease and determining its neighborhood. Total excision of the mass is extremely important in order to end the complaints of the patient, to make a diagnosis and to prevent possible complications such as infection or malignancy.

Keywords: Epidermoid, Retrorectal, CYST

Presentation ID/Sunum No= 474

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Bir Olgu Sunumu: Dermiste Desidual Kitle

Dr. Burcu Yücesoy Köse[1] , Dr. Fatih Mehmet Fındık[2]

[1]Mardin Kızıltepe Devlet Hastanesi
[2]Dicle Üniversitesi KAdın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı
**Corresponding author: Burcu Yücesoy Köse*

Özet

Giriş: Ektopik desidua, desidual hücrelerin endometrium dışında izlenmesidir.Genellikle asemptomatik olmasına karşın malignitelerle ayırıcı tanısı olması nedeniyle kitle saptandığında eksize edilmesi önemli olup kitle imajı operasyon öncesi gebelik takiplerinde tespit edilen bir olgu sunumu planlandı. Amaç: 1800'lerin sonlarında endometrium dokusu dışında yer alan desidual hücreler ektopik desidua olarak adlandırılmıştır.Genellikle over, serviks ve uterusun seroza kısımlarına yerleşmiş olsa da nadir olarak diğer lokalizayonlarda da izlenebilmektedir.Yerleşim yerine göre asemptomatik kalabilmektedir.Gebelik döneminde de özellikle progesteron etkisine bağlı olarak büyüyebilmektdir. Çalışmamızın amacı nadir olarak cilt altında büyük bir desidual dokunun yerleşebileceğini göstermektir. Materyal metod: Hastanın geçirilmiş sezaryen öyküsü nedeniyle tekrar sezaryen planlandı, öncesinde uygun kitle eksize edildi.İncelemede makroskopik olarak "4,2*3,3*2,1 cm boyutunda kapsül benzeri yapılı düzgün sınırlı kesitlerde krem renkli solid nodüler lezyon izlendi.Mikroskobik incelenmesinde dermiste yerleşimli, mitotik aktivitesi olmayan, büyük poligonal şekilli geniş eozinofilik sitoplazmalı, nükleer pleomorfizim- hiperkromazi izlenmeyen desidual hücreler izlenmiştir." Sonuç: 30 yaşında gravide üç parite iki olan, hastanemizde takipli hastanın insizyon hattında mobil yaklaşık 3 cm boyutunda kitle palpe edildi.Anamnezinde 8 yıl önceki doğumu sonrasında kitlenin oluştuğu bilgisi alındı. Gebelik döneminde yapılan radyolojik görüntülemede kitle "yoğun içerikli noktasal ekojenitelerin mevcut olduğu kistik lezyon" olarak belirtildi.39 hafta gebeliği olan hastanın geçirilmiş sezaryen öyküsüne bağlı tekrar sezaryeni planlandı.Sezaryen öncesi kitle eksize edildi.Mikroskobik incelemelerde dermis ve desiduanın ilişkisi izlendi (resim1) (resim2). Tartışma: Ektopik desidua en sıklıkla overler, serviks ve uterus serozasında görülse de nadir olarak birçok lokalizasyonda yer edinebilmektedir.Çeşitli operasyonlarda tesadüfen bulunabileceği gibi bizim vakamızda olduğu gibi nadir de olsa kitle imajı olarak da karşımıza çıkabilmektedir.Patofizyolojisi net anlaşılamamış bir süreç olup iki teori öne sürülmüştür.İlki "de novo" oluşumu işaret ederken diğer teori de daha yaygın kabul almış olup; sub-çölomik mezenkimal hücrelerin progesteron etkisiyle metaplaziye uğramasıdır.Ayrıcı tanıda ektopik desiduanın yerleşim yerine göre metastatik malign melanomdan malign mesotelyomaya kadar geniş bir tanı çeşitliliği olduğu için kitlenin tanınması ve eksize edilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ektopik Desidua, Gebelik, Sezaryen

Presentation ID/Sunum No= 348

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Bir Tümör Olan Dev Retroperitoneal Liposarkom; Üç Olguluk Vaka Sunumu

Asst. Prof. Dr. Ali Duran[1] , Dr. Uğur Mengeneci (Sunum Yapacak Yazar)[1]

[1]Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi AD
**Corresponding author: ALİ DURAN*

Özet

GİRİŞ:Yumuşak doku sarkomları, erişkinlerde görülen tüm solid malignitelerin % 1'ini oluşturur. Bunların yalnızca % 10-20'si retroperitoneal yerleşimlidir. Retroperitoneal sarkomlar (RPS) geniş bir çapa ulaşmadıkça semptom vermediği için tanı konulması zordur. Hastaların % 80'inde batın içi kitle semptomları mevcutken, ikinci planda hastalar ağrıdan yakınmaktadır. Tanıda Bilgisayarlı Tomografi (BT) ve Manyetik Resonans Görüntüleme (MRG) tümör boyutu, lokalizasyon ve metastatik lezyonları belirlemede yardımcı tetkiklerdir. MRG bu konuda kitlenin vasküler ilişkisinin ve komşu organ ilişkisinin değerlendirilmesinde daha üstündür. Biyopsinin bazı şüpheli durumlar haricinde endikasyonu yoktur. Kesin tedavisi cerrahi olmakla birlikte cerrahi sonrası kemoterapi ve radyoterapi prosedürleri uygulanabilmektedir. MATERYAL-METOD: Çalışmamızda kliniğimizde altı ay içerisinde opere edilen üç RPS olgusu değerlendirilmiştir. BULGULAR: Olgularımız 51 yaş kadın, 53 yaş erkek ve 61 yaş erkek olmak üzere iki erkek, bir kadın hastadan oluşmaktadır.vHastalarımızdan biri nüks liposarkom olup diğer ikisi primer olarak opere edilmiştir. Hastalara operasyon öncesi biyopsi yapılmamış, neoadjuvan KT-RT tedavisi de uygulanmamıştır. Hastalarımızın tamamı karında şişlik, ağrı ve nefes darlığı gibi bası semptomları ile başvurmuştur. Üç hastada da operasyon öncesi MRG ve BT ile komşu organ ve vasküler yapı ilişkisi değerlendirilmiştir. Kitle boyutları 41x18x16 cm, 32x21x18 cm, 20x18x14 cm olarak saptanmıştır. Bir hastamızda kitle sağ böbreği içine almış, bir hastamızda ise kitle ince barsakları invaze etmiştir. Hastaların üçünde de kitleler tamamen çıkartılmıştır. Sağ böbreği içine alan hastaya sağ nefrektomi, ince barsaklarda invazyon olan hastaya da kısmi ince barsak rezeksiyonu uygulanmıştır. SONUÇ: Retroperitoneal dev liposarkomlar nadir görülen malign kitleler olmakla beraber genellikle bası semptomu ve hastalarda rahatsızlık verecek kadar büyüklüğe ulaştıklarında tanı aldığı için tedavisi zor ve karmaşık olmaktadır. Hastaların primer tedavisi cerrahi olarak kitlenin eksizyonudur. Kitlenin tam ve bütün olarak çıkarılmasından sonra hastaların semptomlarında gerileme görülmektedir. Kitlenin patolojik inceleme sonucuna göre radyoterapi ve kemoterapi tedavinin devamında kullanılabilecek yöntemlerdir

Anahtar Kelimeler: Retroperitoneal Sarkomlar (RPS), Dev Liposarkom,

Presentation ID/Sunum No= 243

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Görülen Bir Leiyomyom Vakası: Cilt Altı Sellüler Leiomyom

Dr. Nezaket Kadıoğlu[1] , Dr. Nagihan Cengaver[2]

[1]Yüksek İhtisas Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Ankara
[2]Lokman Hekim Akay Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum, Ankara

Özet

Giriş: Uterin leiomyomalar kadınlarda en sık görülen, myometriyumun düz kas hücreleri ve fibroblastlarından kaynaklanan monoklonal iyi huylu tümörlerdir. Bu kitlelere myomektomi veya histerektomi sonrası patolojik incelemede nadiren leiomyoma varyantları (Cellular leiomyoma, Leiomyoma with bizarre nuclei, Mitotically active leiomyoma, Myxoid leiomyoma, Epithelioid leiomyoma), farklı büyüme paternleri (Disseminated peritoneal leiomyomatosis, Intravenous leiomyomatosis, Metastasizing leiomyoma, parazitik leiomyoma), belirsiz malignite potansiyele sahip uterusun düz kas tümörleri (STUMP- smooth muscle tumor of uncertain malignant potential) veya leiomyosarkom teşhisi konulabilir. Tüm bu tipler, klasik leiomyomlarla aynı semptom ve bulguları sergilerler. Bu vaka sunumunda geçirdiği tekrarlayan cerrahilerde farklı histolojik tanılar almış hasta üzerinden leiomyom türlerini literatürler doğrultusunda incelemeyi amaçladık. Olgu: İnsizyon hattında şişlik ve ağrı şikayeti ile başvuran hastamızın 3 yıl önce leiomyom nedeniyle geçirilmiş abdominal myomektomi, sonrasında patoloji sonucu STUMP olarak gelmesi üzerine total laparoskopik histerektomi öyküsü bulunmaktadır. Patoloji sonucu adenomyozis olarak gelen hasta 2 yıl sonra phanensteil insizyon hattının sol köşesinde yaklaşık 3 cm'lik mobil ağrılı kitle lezyonu saptanmıştır. Eksize edilen 3 cm'lik kitlenin patolojisi sellüler leiomyom olarak gelmiştir. Tartışma-Sonuç: STUMP nadir görülen bir tümör olup leiomyosarkom için endişe uyandıran özelliklere sahip olabilirler. Nüks oranı %7-27' dir. Hastamızda cerrahiler sonrası nüks parazitik-iatrojenik myom olarak tanımlanacak şekilde cilt altında gerçekleşmiştir. Laparoskopik girişimlerin yaygınlaşmasına ve morselatör kullanımına bağlanan iatrojenik leiomyomların, vakamızda olduğu gibi abdominal histerektomi sonrası birkaç karın içerisinde parazitik myom vakası morselasyon dışında faktörlerin olabileceğini düşündürmektedir. Ayrıca hem açık hem de laparoskopik cerrahide titiz bir tekniğin kullanımını gereklidir. İlk patolojinin STUMP gelmesi, reccurrensin atipik bir lokalizasyonda olması ve ciltteki patolojinin ilk iki cerrahiden farklı olarak cellüler leiomyom olarak gelmesi variant sınıflandırma ya da sarkom benzeri bazı moleküler kanıtları olan nadir leiomyom vakalarının olabileceği, doku kalıntısı riski nedeniyle uterus koruyucu veya intraperitoneal morselasyon prosedürü uygulanan hastalarda kısa süreli izlem endikedir.

Anahtar Kelimeler: Belirsiz Malignite Potansiyele Sahip Uterusun Düz Kas Tümörleri-Stump, Parazitik Leiomyom, Sellüler Leiomyom

Presentation ID/Sunum No= 380

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Görülen Bir Olgu: Tubanın Orta Segmentinin Biletaral Agenezisi

Dr. Onur Karaaslan[1]

[1]*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Kadın HAstalıkları ve Doğum Anabilim Dalı*

Özet

Fallop tüplerinin konjenital anomalilerinin insidansı bilinmemekle birlikte mülleriyan anomalilerin görülme insidansı % 0.1- 0.5' tir ve hastaların %6' sı kadarında infertilite sebebi olabilir (1,2). Anomaliler en sık uterusta görülse de bunun dışında vajen ve servikste de anomaliler görülebilir (3). Ancak overyan ve fallop tüplerinin konjenital anomalilerinden olan parsiyel ve total fallop tüplerinin yokluğu oldukça nadirdir. Fallop tüpünün kısmen veya tamamen yokluğu genellikle asemptomatiktir, histerosalpingografi ile şüphelenilir ve tanısal laparoskopi ile kesin tanısı konulur. İnfertil çiftin ilk değerlendirilmesinde özellikle genç hasta grubunda tubal patolojilerin değerlendirilmesi atlanıp daha sonra yapılabilmektedir. Bu olgu da görüldüğü gibi ilk değerlendirmede tubal patolojilerin dışlanması vereceğimiz tedaviyi belirlemek ve etkili olmayan tedavilerle vakit kaybetmemek için mutlaka ekarte edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Tubal Agenezi, İnfertilite, Histerosalpingografi

A Rare Case: Biletaral Agenesis of the Middle Segment of the Tuba

Abstract

Although the incidence of congenital anomalies of the fallopian tubes is unknown, the incidence of mullerian anomalies is 0.1- 0.5 % and may cause infertility in up to 6 % (1, 2). Although anomalies are most common in the uterus, it can also be seen in the vagina and cervix (3). However, the absence of partial or total fallopian tubes with congenital anomalies is extremely rare. It is generally asymptomatic and is suspected with hysterosalpingography taken while investigating the cause of infertility of infertile patients and definitive diagnosis is by performing laparoscopy (4). In the first evaluation of the infertile couple, especially in the young patient group, the evaluation of tubal pathologies can be skipped and later performed. As seen in this case, the exclusion of tubal pathologies should be excluded in the first evaluation in order to determine the treatment we will give and not waste time with ineffective treatments.

Keywords: Congenital Tubal Agenesis, Infertility, Hysterosalpingography

Presentation ID/Sunum No= 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nebivololun Kadın Alt Üriner Sistem Semptomlarına Etkileri

Dr. Mehmet Sezai Oğraş[1]

[1]*SBÜ Elazığ Fethi Sekin Şehir SUAM Üroloji*

Özet

Amaç: İnsan detrüsör kasında 3 tip β adrenoreseptör (β1, β2 ve β3) bulunur. Bu reseptörler içinde en etkili gevşeme β3 adrenoreseptör agonistleri sayesinde gerçekleşir. Antihipertansif olarak kullanılan nebivolol vazodilatasyonu β3 agonizmi aracılıklı endotelyal nitrik oksit sentazı arttırıp endotel kaynaklı nitrik oksiti artırarak sağlar. Bu özelliğiyle diğer beta blokörlerden ayrılır. Çalışmamızda hipertansiyon tedavisi için nebivolol başlanan kadın hastaları, β3 agonistik etkisi nedeniyle alt üriner sistem semptomları (AÜSS) açısından International Consultation on Incontinence Questionnaire Female Lower Urinary Tract Symptoms Modules (ICIQ-FLUTS) modülünü kullanarak değerlendirdik. Materyal ve Metod: Tansiyon yüksekliği şikayeti nedeniyle hastanemize başvurup başka bir kronik hastalığı olmayan hipertansiyon tanısı alıp günlük 5 mg nebivolol başlanan kadın hastalara idar tetkiki ve üriner USG yapıldı. Enfeksiyonu ve başka bir ürolojik patolojisi olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastalar ilaç başlandığı gün ve 30. gün kontrole çağrılıp ICIQ-FLUTS formu doldurdu. Sonuçlar SPSS programında parametric test Means ve nonparametric bir test olan Wilcoxon Signed Ranks Testi kullanılarak istatiksel olarak karşılaştırıldı. Bulgular: Hastaların yaşları 37 - 62 yıl arasında olup ortalama yaş 51.44 ± 6.31 yıldı. Hastaların nebivolol kullandıktan sonra gece idrara çıkma sayısında ve rahatsızlık derecesinde, ani sıkışma sayısı ve rahatsızlık dercesinde, gündüz sık idrara çıkma ve rahatsızlık dercesinde, idrar yetiştirememe ve rahatsızlık dercesinde, idrar kaçırma sıklığı ve rahatsızlık dercesinde istatiksel olarak anlamlı azalmalar görüldü. (p*=0.003, p*=0.001), (p*=0.001, p*=0.005), (p*=0.011, p*=0.014), (p*=0.047, p*=0.025), (p*=0.019, p*=0.008). Mesane ağrısı, idrara başlarken bekleme, idrar yapmak için ıkınma, kesik kesik idrar yapma, öksürünce hapşırınca idrar kaçırma, sürekli idrar kaçırma, uykuda altını ıslatma şikayetlerinde ise istatiksel olarak anlamlı bir değişiklik gözlenmedi. Sonuç: Hipertansiyonu olan kadın hastalarda nebivolol antihipertansif etkisi yanında kadın AÜSS 'da, özellikle depolama semptomlarında düzeltici etki yapmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Nebivolol, B3 Rseptör, Alt Üriner Sistem

Presentation ID/Sunum No= 425

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Neonatal ve İnfant Dönemindeki Çocuklarda Manyetik Rezonans Görüntüleme Sırasında Anestezi Deneyimlerimiz

Dr. Ümran Karaca[1] , Dr. Ayşe Neslihan Balkaya[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Ameliyathane dışı anestezi uygulamaları anestezistler için özel sorunları ve komplikasyonları beraberinde getirmektedir. Çalışmamızda manyetik rezonans görüntüleme (MRG) ünitesinde sedasyon yapılan 0-1yaş çocuklarda anestezi yöntemlerini ve ortaya çıkan komplikasyonları değerlendirmeyi amaçladık. Materyal ve Metot: Hastanemiz radyoloji ünitesinde MRG çekilen 0-1 yaş çocuklar çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri, tanıları, yapılan işlem, sedasyon sırasında kullanılan anestezik ilaçlar, ek ilaç ihtiyacının olup olmadığı çekim süreleri, çekim sırasında gelişen komplikasyonlar (hipoksi, bradikardi, taşikardi, apne, kardiak arrest) ve ayılma ünitesinde yatış süreleri anestezi takip formlarından retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Çalışmamızda toplam 93 hasta inceledi. Kayıtları incelenen 18 çocuk hasta yenidoğandı. MRG endikasyonu en fazla epilepsi (% 36.2) hastasında görüldü. Bunu prematüre ve hidrosefali hastaları takip etti (14.9, 12.8). 70 hastaya dormicum + propofol, 23 hastayada dormicum+ tiyopental uygulandığı saptandı. Propofol kullanılan 16 bebek yenidoğandı. Her iki ilaç arasında MRG çekilme süresinde propofol grubunda daha kısa olmak üzere yüksek anlamlıydı ($p< 0.001$). İlaçlar arasında uyanma süresine bakıldığında tiyopental grubunda daha uzun olamak üzere istatiksel olarak bulundu. ($p= 0.002$). 82 adet beyin MRG, 7 adet lomber-servikal MRG, 4 adet abdomen MRG istendi. Propofol uygulanan 5 hastada bradikardi, 8 hastada desatürasyon, 6 hastada apne, 24 hastada işlem esnasında ek ilaç ihtiyacı, tiyopental uygulanan 2 hastada bradikardi, 2 hastada desatürasyon, 3 hastada işlem esnasında ek ilaç ihtiyacı olduğu saptandı . Sonuç: Neonatal ve infant dönemindeki çocuklarda MRG işlemi esnasında gerekli fiziki ve teknik altyapının düzenlenmesinden sonra tiyopental ve propofolün güvenli bir şekilde uygulanabileceğini , 0-1 aylık bebeklerde dormicum+propofol, uzun süre çekimlerde dormicum+tiyopental tercih edildiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Manyetik Rezonans Görüntüleme, Sedasyon, Neonatal, İnfant, Komplikasyon

Anesthesia Experiences During Magnetic Resonance Imaging in Neonatal and Infant Period Children

Abstract

Introduction: Outside of the operating room anesthesia practices bring special problems and complications for anesthetists. In our study, we aimed to evaluate the anesthesia methods and complications in children aged 0-1 years who were sedated in a magnetic resonance imaging (MRI)

unit. Material and Method: Children aged 0-1 years who had MRI in the radiology unit of our hospital were included in the study. The demographic data of the patients, their diagnoses, the procedure performed, the anesthetic drugs used during sedation, the duration of imaging whether additional medication was needed, the complications that developed during the shooting (hypoxia, bradycardia, tachycardia, apnea, cardiac arrest) and the length of stay in the recovery unit were analyzed retrospectively from the anesthesia follow-up forms. Results: A total of 93 patients were examined in our study. Eighteen pediatric patients whose records were examined were newborns. Epilepsy was the most common indication in the mrı indication (%36.2). This was followed by premature and hydrocephalus patients (%14.9, %12.8). Dormicum + propofol was used in 70 patients and dormicum + thiopental was used in 23 patients. Sixteen babies using propofol were newborns. Between both drugs, MRI time was significantly shorter in the propofol group ($p < 0.001$). When looking at the recovery time among the drugs, it was found statistically to be longer in the thiopental group. ($p = 0.002$). 82 brain MRIs, 7 lumbar-cervical MRIs, 4 abdominal MRIs were requested. During propofol administration, bradycardia in 5 patients, desaturation in 8 patients, and apnea in 6 patients developed. 24 patients required additional medication. In thiopental, 2 patients bradycardia, 2 patients desaturation, and 3 patients required additional medication during the procedure. Conclusion: It was concluded that thiopental and propofol can be applied safely after arranging the necessary physical and technical infrastructure during the MRI procedure in children in neonatal and infant period, and dormicum + propofol is preferred for 0-1 month old babies and dormicum + thiopental is preferred for long-term shooting.

Keywords: Magnetic Resonance Imaging, Sedation, Neonatal, Infant, Complication

Presentation ID/Sunum No= 457

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Olgu Sunumu: Genç Kadında Sternal Bölgede Pilonidal Hastalık

Dr. Abdullah İnal[1]

[1]*T.C. Sağlık Bakanlığı Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Pilonidal hastalık özellikle genç erkekleri etkileyen kronik inflamatuar bir hastalıktır. Fazla kilo, kötü vücut hijyeni, fazla kıllı vücut tipi, uzun süre oturularak yapılan işler hastalığın patogenezinde suçlanmaktadır. 40 yaştan sonra hastalık nadiren görülür. Hastalığın etiolojisi ile ilgili iki teori mevcuttur. Gelişimsel teoriye göre natal olukta bir füzyon defekti sonucu olarak dermis altında epidermal kalıntılar gömülü kalmaktadır. Kazanılmış teoriye göre vücudun çeşitli yerlerinden dökülen saç ve kıllar natal oluktaki negatif basınçlı alanda toplanır. Kılların distal uçları kıl ve sebase folliküllerin içine doğru küçük sinüsler bırakarak ilerler ve dermal ve subkutanöz tabakalarda deri florası ile birlikte infeksiyon yaratarak kronik infekte-inflame bir hastalık oluşturur. Berberlerde parmak aralarında görülen pilonidal hastalık bu teoriyi desteklemektedir. Günümüzde ağırlıkla kazanılmış teori destek görmektedir. Hastalık sakral-koksigeal orta hatta içinde kıllar bulunan sinüsler ile ortaya çıkar. Sepsis ve lokal infeksiyonla birlikte lateral uzanımlar görülebilir. Hastalık lokal hijyen önlemleri ile izlemden, minimal girişimsel işlemlere ve presakral fasyaya uzanan geniş eksizyon ile deri greftleriyle onarıma kadar uzanan çok çeşitli tekniklerle tedavi edilebilir. Literatürde nadir ekstrasakrokoksigeal pilonidal hastalık olguları bildirilmiştir. Olgu: 19 yaşında genç kadın hasta sternal alanda multipl pürülan akıntılı eritemli deri lezyonlarıyla başvurdu. Hastanın yakınmaları bir yılı aşkın süredir devam ediyordu. Fizik bakıda sternal alanda çok sayıda içinde kıl bulunduran folliküller ve purulan akıntıya sahip üç adet sinüs izlendi. Hastalığa sahip alan eksize edildi ve primer olarak kapatıldı. Post operatif bir komplikasyon izlenmedi. Patolojik inceleme pilonidal hastalığı ortaya koydu. Sonuç: Pilonidal hastalığı ekstrasakrokoksigeal alanlardaki tutulumları enderdir. Daha önce parmakarası, burun, kulak, umblikus, aksilla, meme gibi alanlarda hastalık tanımlanmıştır. Literatürde sternal pilonidal hastalık için iki olgu bildirimine rastlandı. Hidradenitis suppurativa, follikülit gibi durumlar pilonidal hastalıkla karıştırılabilir. Olgumuzda pilodal hastalık histopatolojik bakı ile doğrulandı. Alışılmadık alanların infekte lezyonlarında pilonidal hastalık ayırıcı tanıda yer almalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Hastalık, Sternum, Ekstrasakrokoksigeal Hastalık

Case Report: Pilonidal Disease of Sternal Region in a Young Female Patient

Abstract

Introduction: Pilonidal disease is a chronic inflammatory disease that especially affecting young men. Excess weight, poor body hygiene, excessive hairy body type, works requiring long seating durations are blamed in the pathogenesis of disease. Disease is rare after the age of 40. There are two theories

regarding the etiology of disease. According to developmental theory, as a result of a fusion defect in the natal cleft, epidermal remains remain embedded under dermis. According to acquired theory, hairs shed from various parts of the body are collected in the negative pressured area in the natal cleft. Distal ends of the hairs drill by leaving small pits into the hair and sebaceous follicles and creates a chronic infectious-inflammatory disease by triggering infection with the skin organisms in the dermal and subcutaneous layers. Pilonidal disease between the web spaces fingers of barbers supports this theory. Today, mainly the acquired theory is accepted. Disease occurs with hair including pits in the sacral-coccygeal midline. Lateral openings can be seen with advent of sepsis and local infection. Disease can be treated with a variety of techniques, ranging from follow-up with local hygiene measures to minimal invasive procedures and repair with skin grafts with wide excision extending to the presacral fascia. Rare cases of extrasacrococcygeal pilonidal disease have been reported in literature. Case: A 19-year-old young female patient presented with erythematous skin lesions with multiple purulent discharge in the sternal area. Patient's complaints had been continuing for more than a year. On physical examination, follicles containing numerous hairs and three sinuses with purulent discharge were observed in the sternal area. Affected area was excised and primarily closed. No postoperative complications were observed. Pathological examination revealed pilonidal disease. Conclusion: Pilonidal disease involvement in the extrasacrococcygeal areas is rare. Disease has been previously described in areas such as the fingernails, nose, ear, umbilicus, axilla, and breast. There are two case reports for sternal pilonidal disease in the literature. Conditions such as hidradenitis suppurativa, folliculitis can be confused with pilonidal disease. In our case, pilodal disease was confirmed by histopathological examination. Pilonidal disease should be included in the differential diagnosis in infected lesions of unusual areas.

Keywords: Pilonidal Disease, Sternum, Extrasacrococcigeal Disease

Presentation ID/Sunum No= 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Omuz Çıkığı Redüksiyon Tekniklerinin Karşılaştırılması

Dr. Fazlı Levent Umur[1] , Dr. Murat Şengül[2] , Dr. Enes Sarı[3]

[1]Acıbadem Kadıköy Hastanesi
[2]Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[3]Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi
**Corresponding author: Fazlı Levent Umur*

Özet

Giriş: Omuz çıkıkları acil serviste en sık karşılaşılan ortopedik sorunlardan birisidir. Günümüzde redüksiyon için kullanılan birçok yöntem mevcuttur. Amaç: Bu çalışmada redüksiyon amacıyla sık kullanılan dört yöntemin sonuçları ve uygulama sırasındaki değerlerin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Bu çalışmaya 2017-2020 yılları arasında 3 farklı merkez acil servislerine omuz çıkığı tanısı ile başvuran hastalardan dört farklı yöntem ile anestezi ve sedasyon uygulanmadan redüksiyon uygulanan 63 hasta dahil edilmiştir. Farklı redüksiyon yöntemi uygulanan hastalar çalışma dışı bırakılmıştır. Redüksiyon yöntemi olarak 18 hastada Kocher, 10 hastada sandalye, 17 hastada Spaso ve 18 hastada Cunningham redüksiyon manevraları kullanılmıştır. Demografik ve hikayelere ek olarak fizik muayene, eşlik eden yaralanmalar, redüksiyon öncesi-sırası ve sonrası VAS skorları, redüksiyon başarısı ve redüksiyon süreleri (pozisyonlama-redüksiyon) değerlendirilmiştir. Bulgular: Hastaların 52'si erkek, 11'i kadındı. Hastaların ortalama yaşı 30.06 (18-75) olarak tespit edildi. Hastaların 38'i ilk çıkık ile başvurmuştu. VAS değeri ortalaması redüksiyon öncesi 7.9 (5-10), redüksiyon sonrası 1.9 (0-4) olarak tespit edildi. Ortalama redüksiyon süresi 4.4 dakika (10 sn-12 dakika) olarak bulundu. Yöntemler karşılaştırıldığında redüksiyon sırasındaki VAS değerleri ortalaması Kocher tekniği için 6.1, sandalye tekniği için 6.3, Spaso tekniği için 4.7 ve Cunningham tekniği için 2.5 olarak bulundu. Redüksiyon süreleri karşılaştırıldığında Kocher tekniği 4.7 dk, sandalye tekniği 2.2 dk, Spaso tekniği 2.9 dk ve Cunningham tekniği 6.4 dk ortalamaya sahipti. Hastaların hiçbirinde redüksiyon sırasında osseoz ve nörovasküler patoloji oluşumu gözlenmedi. Sonuç: Çalışmaya dahil edilen dört redüksiyon yöntemi arasında sandalye tekniği en kısa süren, pozisyon vermesi zor olan bir tekniktir. Kocher yönteminin redüksiyon sırasında daha ağrılı ve özellikle osteoporotik ve eşlik eden omuz patolojileri olan hastalarda dikkatli uygulanması gereklidir. Spaso tekniği hasta uyumu sağlanması halinde özellikle fleksiyon ile omuz kuşağı kaslarında ağrıya bağlı kas kasılması azaltılabildiğinde hem süre hem de redüksiyon sırasında ağrı oluşturmasının daha az olduğu görülmüştür. Cunningham tekniğinin göreceli olarak daha uzun süre aldığı ancak redüksiyon sırasında en az ağrı oluşturan teknik olduğu izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Omuz Çıkığı, Redüksiyon, Redüksiyon Tekniği

Comparison of Shoulder Dislocation Reduction Techniques

Abstract

Background:Shoulder dislocations are one of the most common orthopedic problems in the emergency room. There are many methods used for reduction today. Aim:In this study, it is aimed to compare the results of the four commonly used methods for reduction. Material and Methods: In this study, 63 patients who were admitted to 3 different center emergency departments with a diagnosis of shoulder dislocation between 2017-2020, who underwent reduction without anesthesia and sedation by four different methods were included. Patients who underwent different reduction methods were excluded from the study. As the reduction method, Kocher reduction maneuvers were used in 18 patients, chair in 10 patients, Spaso in 17 and Cunningham reduction maneuvers in 18 patients. In addition to demographic and histories, physical examination, accompanying injuries, VAS scores before, during and after reduction, reduction success and reduction times (positioning-reduction) were evaluated. Results: 52 of the patients were male and 11 were female. The mean age of the patients was determined as 30.06 (18-75). 38 of the patients applied with the first dislocation. The average VAS value was 7.9 (5-10) before reduction and 1.9 (0-4) after reduction. The average reduction time was found to be 4.4 minutes (10 seconds-12 minutes). When the methods were compared, the mean VAS values during reduction were 6.1 for the Kocher technique, 6.3 for the chair technique, 4.7 for the Spaso technique, and 2.5 for the Cunningham technique. When reduction times were compared, Kocher technique had an average of 4.7 minutes, chair technique 2.2 minutes, Spaso technique 2.9 minutes and Cunningham technique 6.4 minutes. No osseosus or neurovascular pathology was observed during reduction in any of the patients. Conclusion: Among the four reduction methods included in the study, the chair technique is the shortest and difficult to position. The Kocher method is more painful and should be applied carefully in patients especially with osteoporotic and accompanying shoulder pathologies. It has been observed that the Spaso technique causes less pain, especially when the patient is compliant, and muscles of the shoulder girdle relaxed with flexion. It was observed that the Cunningham technique took a relatively longer time, but was the least painful technique during reduction.

Keywords: Shoulder Dislocation, Reduction, Reduction Technique

Presentation ID/Sunum No= 371

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Omuz İmpingement ve Eşlik Eden Biseps Tendinitine Bağlı Omuz Ağrılarında Kısa Dönem PRP Tedavisi Sonuçlarının Analizi

Exp. Dr. Muhammet Salih Ayas[1]

[1] *SBÜ Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji, Erzurum*

Özet

Amaç: PRP ilk olarak 90'lı yıllarda kullanılmaya başlanmış ve son zamanlarda ortopedik konservatif tedavide yaygın bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Tedavi edici özelliğinin aktif trombositlerden salınan çok sayıdaki growth faktörlere bağlı olduğu düşünülmektedir. Covid-19 pandemi döneminde elektif cerrahiye kapalı olan hastanemize başvuran cerrahi tedavi yapamadığım ve konservatif tedavi yöntemi olarak PRP uyguladığım omuz ağrılı hastalarda PRP etkinliğini değerlendirmek amacıyla bir çalışma yaptım. Yöntem: Mart - Ağustos 2020 ayları arasında Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi kliniğine başvuran 62 hasta değerlendirmeye alındı. Çalışmaya klinik olarak ve Magnetic Resonance (MR) ile omuz impingement ve biseps tendiniti tanısı alan hastalar dahil edildi. Rotator manşette total yırtığı olan hastalar dışlandı. Tüm hastalara PRP enjeksiyonu subakromial aralık ve biseps trasesine yapıldı. Hastalar klinik ve objektif olarak visual analog scale (VAS) skoru ve Constant skoru ile değerlendirildi. Semptomların şiddeti enjeksiyon öncesi ve işlem sonrası 3. ay kontrolünde ölçüldü. Bulgular: Hastalar prospektif olarak 3 ay süreyle takip edildi. Tüm hastalar ağrının gerilemesi görüldü. VAS skoru preoperatif ortalama 5.6 (4-7) den, ortalama 1.8 (0 -3) düşüş gösterdi ($p<0.05$). Constant skoru preoperatif 75.4 dan, ortalama 87.6 yükseliş gösterdi. Fonksiyonel olarak ilerleme gösterdi. Çıkarımlar: Konservatif tedavi uygulamalarında NSAİ ilaçlara yanıt vermeyen hasta grubunda PRP uygulaması basit ve etkin bir tedavi olarak yerini almaktadır. Kısa dönem takip verilerim memnuniyet vericidir.

Anahtar Kelimeler: Subakromial, ipingment, biseps tendiniti, VAS, Constant.

Analysis of the Results of Short-Term PRP Treatment in Shoulder Pain Due to Shoulder Impingement and Accompanying Biceps Tendinitis

Abstract

Objective: PRP was first used in the 90's and has recently been used widely in orthopedic conservative treatment. Its therapeutic effect is thought to be due to the large number of growth factors released from active thrombocytes. I conducted a study to evaluate the effectiveness of PRP in patients with shoulder pain who applied to our hospital, which was closed to elective surgery during the Covid-19 pandemic period, and I could not perform surgical treatment and applied PRP as a conservative treatment method. Method: 62 patients who applied to Erzurum Regional Training and Research Hospital Orthopedics Clinic between March and August 2020 were evaluated. Patients diagnosed with

shoulder impingement and biceps tendinitis clinically and with Magnetic Resonance (MR) were included in the study. Patients with total tears in the rotator cuff were excluded. PRP injection was applied to the subacromial space and biceps trace in all patients. The patients were evaluated clinically and objectively by visual analog scale (VAS) score and Constant score. The severity of the symptoms were measured before the injection and at the 3rd month follow-up after the procedure. Results: Patients were followed prospectively for 3 months. All patients experienced relief of pain. The VAS score decreased from an average of 5.6 (4-7) preoperatively to an average of 1.8 (0 -3) ($p < 0.05$). The Constant score increased from 75.4 preoperatively, on average 87.6. It has improved functionally. Conclusion: PRP application takes its place as a simple and effective treatment in patients who do not respond to NSAIDs in conservative treatment applications. My short-term follow-up data are satisfactory.

Keywords: Subacromial, ipingment, biceps tendinitis, VAS, Constant.

Presentation ID/Sunum No= 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ön Kol Çift Kırığı Saptanmış Erişkinlerde Cerrahi Tedavi Sonuçlarımız

Dr. Atilla Yalçın[1] , Dr. Mahmut Enes Kayaalp[1]

[1]İstanbul Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Mahmut Enes Kayaalp*

Özet

Amaç: ön kol çift kırığı bulunan erişkinlerde yapılan cerrahinin kısa dönem radyolojik ve klinik sonuçlarının ortaya konması amaçlanmıştır Yöntem: Ön kol kırığı saptanmış ve takiplerinde eksik olmayan 22 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Kırık tipleri, lokasyonları, takip süreleri ve hastaların demografik özellikleri belirlenmiştir. Hastaların radyografik incelemeleri ve klinik skorları kayıt altına alınmıştır. Sonuçlar: Hastaların ortalama postoperatif takip süresi iki yıldır. Hastaların %65'inde sağa tarafta %35'inde sol tarafta kırık saptanmıştır. Tüm kırıkların %74'ü kapalı tip iken %13'ü tip bir, %5 tip iki, %8 tip üç açık kırık saptanmıştır. Tüm kırıkların %74'ü kapalı tip iken %13'ü tip bir, %5'i tip iki, %8', tip üç açık kırık olarak saptanmıştır. Hastaların yaş ortalaması 27dir (18-70). Hastaların %80'ı erkektir. Hastaların üçünde (%14) kaynamama görülmüştür. Kaynamama görülen hastaların ikisinde de intramedüller tespit yapıldığı görüldü. Anderson kriterlerine göre hastaların %59'unda mükemmel, %18'inde iyi, %18'inde yetersiz, %5'inde kötü sonuç elde edilmiştir. Yetersiz ve kötü sonuç elde edilmiş hastaların tamamında kilitsiz intramedüller tespit yöntemi uygulandığı görülmüştür Çıkarım: Erişkinlerde ön kol kırıklarının cerrahi tedavisinde plak vida uygulaması başarılı kısa dönem radyolojik ve klinik sonuçlar sağlamaktadır. Kilitsiz intramedüller tespit yöntemleri yüksek komplikasyon oranları ile ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Ön Kol Kırığı, Ortopedi, İntramedüller Çivi

Presentation ID/Sunum No= 313

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Orbitanın Basınçlı Hava Travması ile İlişkili Pnömosefali

Asst. Prof. Dr. Sinan Bahadır[1]

[1]*Amasya Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi ABD*
**Corresponding author: Sinan BAHADIR*

Özet

Pnömosefalinin en sık sebebi travmaya bağlı kafa tabanı kırıklardır. Sanayide yaygın olarak kullanılan basınçlı hava zamanla günlük yaşamın içine de girmeye başlamıştır. Basınçlı havadan kaynaklanan orbita travmaları hem hafif, hem de ciddi yaralanmalara sebep olabilir. Orbita travmalarında, orbita kırığını takiben hava kafaiçine de geçerek pnömosefaliye sebep olabilir. Ancak kemik kırığı olmadan orbita travmalarında pnömosefali gelişmesi çok nadirdir. Benzin istasyonunda sağ gözünden basınçlı hava tabancası ile yaralanan 15 yaşında bir hasta kafaiçinde kafa saptanması nedeniyle bölümümüze danışılmıştır. Sağ gözünde ağrı ve yüzünün sağ tarafında aşırı şişlik olan hastanın radyolojik incelemelerinde sağda frontotemporal subkutan dokuda, orbita içinde, optik kanal çevresinde ve kafa içinde hava saptandı. Ancak yüz, orbita, sinüs veya kafatası kemiklerinde kırık saptanmadı. Nöroşirürji kliniğinde takip edilen hastada görme kaybı ve kafaiçi havaya bağlı komplikasyon gelişmedi. Takiplerinde intraorbital ve intrakranial hava tamamen rezorbe oldu. Orbitanın basınçlı hava yaralanmasına bağlı bazı olası riskler orbita içi yapıların kontüzyonu, travmatik optik atrofi, yabancı cisim enfeksiyonu, proptozis, blow-out kırığı ve optik sinir transeksiyonudur. Nadiren, kırık olmamasına rağmen pnömosefali de eşlik edebilmektedir. Bu şekilde gelişen pnömosefalinin altında yatan mekanizma halen tam olarak bilinmemektedir. Kesin bir önerme için yeterli veri olmamakla birlikte tansiyon pnömosefaliye sebep olabilecek faktörler olmadığından bu olgularda ciddi kafaiçi hasar gelişmesi beklenmez. Sonuç olarak, orbitanın basınçlı hava ile yaralanmalarında, kafaiçinde hava saptanması bu tarz yaralanmalardaki önemli risklerin orbital yapıları içerdiği gerçeğini göz ardı ettirmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Pnömosefali; Basınçlı Hava; Orbita Travması, Orbital Amfizem

Pneumocephalus Associated With Compressed Air Injury to the Orbita

Abstract

The most common cause of pneumocephalus is the skullbase fractures due to trauma. Compressed air has been commonly used in industry and it is taking place in daily life day after day. Orbital trauma from compressed air may result in injuries both mild and severe. In orbital trauma, following an orbital fracture air may enter to the cranium and result in pneumocephalus. However, it is extremely rare for pneumocephalus to occur in an orbital trauma setting in the absence of a bone fracture. A 15-year-old male, who was wounded in his right eye with compressed air in a gas station, was consulted to our department upon detection of intracranial air. The patient had pain in the right orbit and extensive

swelling in the right half of the face. Radiological examinations revealed air in the frontotemporal subcutaneous tissues, orbit, around the optic canal, and in the cranium, on the right. But, no fracture in the bones of the face, orbits, sinuses or skull was present. He was observed in the neurosurgery clinic and had no visual loss or complication from intracranial air. Both intraorbital and intracranial air showed spontaneous resolution during follow-ups. Some of the possible risks of compressed air injury to the orbit are contusion of orbital contents, traumatic optic atrophy, foreign body infection, proptosis, blow-out fracture, and optic nerve transection. Rarely, pneumocephalus may accompany although no bone fracture exists. The exact mechanism behind pneumocephalus in such cases is still unknown. Though there is not sufficient data to make a definitive statement, it is not expected to cause serious intracranial injury since there isn't any factor involved which may cause tension pneumocephalus. So, in compressed air injury to the orbita, presence of intracranial air should not detract from the fact that the major risks of this type of injury involves orbital sructures.

Keywords: Pneumocephalus; Compressed Air; Orbital Trauma, Orbital Emphysema

Presentation ID/Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Osteosarkomların Tedavisindeki Değişimler ve Klinik Yansımaları

Asst. Prof. Dr. Umut Bektaş[1]

[1]*Atılım Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji ABD*
**Corresponding author: Umut Bektaş*

Özet

Giriş: Osteosarkomlar, kemiğin primer malign tümörleri içinde %20 oranıyla en sık görülenidir. Tüm iskelet sistemi maligniteleri içinde ise myelomalar ve metastazlardan sonra üçüncü sırayı alırlar. 1970'li yılların başına kadar tedavide yalnızca amputasyon ve Radyoterapi(RT) uygulanırken, prognozu kötü ve sağkalım oranları düşüktü. Günümüzde ise modern cerrahi teknikleri ile kemik ve yumuşak doku rekonstrüksiyonlarının çok daha iyi hale gelmesine bağlı olarak her açıdan iyi sonuçlar elde edilmektedir. Amaç: Yaklaşık 26 yıl önce yaptığım tezime konu olan osteosarkomların tedavisindeki gelişim ve değişimleri karşılaştırarak, hastalığın seyrinin, yaşam kalitesinin ve yaşam süresinin ne oranda etkilendiğini belirlemek bu yazının amacı olmuştur. Yöntem: Mart 1986 ile Ocak 1995 yılları arasında, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalında osteosarkoma nedeniyle ameliyat edilen 73 hasta ortalama 22.75 ay takip edilmişlerdir. Cerrahi sınırlara göre 19 hastaya marjinal, 45 hastaya geniş ve 9 hastaya radikal rezeksiyon ya da amputasyon yapılmıştır. 41'ine(%56,2) amputasyon ya da dezartikülasyon, 32'sine(%43,8) ise ekstremite koruyucu cerrahi ya da lokal cerrahi uygulanmıştır. Sonuçlar: Amputasyon yapılan hastalar, 22.4 ay takip edilmiş ve 16(%39) hasta hayatını kaybetmiştir. Ekstremite koruyucu cerrahi yapılan grup ise 23.1 ay takip edilmiş ve 14 hasta(%43) hayatını kaybetmiştir. Lokal nüks ilk grupta bir hastada(%2,4), ikinci grupta ise 11 hastada(%34) görülmüştür. Sağkalım oranları ise aylara göre şöyle olmuştur: 48 ay 6 hasta(%8,2), 6 ay 73 hasta(%100). Tartışma ve Sonuç: Osteosarkomların tedavisindeki amaç, (Kemoterapi)KT ve RT desteği ile mümkün olduğunca ekstremite koruyucu ve lokal cerrahi yöntemlerle en iyi fonksiyonel sonuçları elde ederek, hastanın yaşam kalitesini ve sağkalım süresini artırmaktır. Amputasyon bir zamanlar çok fazla uygulanan cerrahi yöntemken, artık yerini ekstremite koruyucu cerrahi yöntemlere bırakmıştır. Özellikle KT ajanlarının değişmesi ve çeşitlenmesi, cerrahi tekniklerin daha da gelişmesi, yumuşak doku rekonstrüksiyonlarının standart hale gelmesi, biyolojik ve prostetik rekonstrüksiyon yöntemlerinin ve materyallerinin çok daha iyi hale gelmesi sayesinde bu olumlu değişim mümkün olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Osteosarkom, Tedavi, Amputasyon, Ekstremite Koruyucu Cerrahi

Presentation ID/Sunum No= 446

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Palyatif Bakım Hastasında Gelişen Trakeözofageal Fistül Olgusu

Dr. Semih Aydemir [1] , Dr. Metin Kılınç[2]

[1]SBÜ Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi EAH
[2]Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Trakeoözefageal fistül (TÖF); trakea ile özefagus arasında oluşan normal dışı bağlantıdır. Nadir görülen bir patolojidir.Tedavisi ve takibi zor bir süreçtir. Hayati tehdit oluşturan bir patolojidir. Çoğunlukla TÖF travma veya cerrahiye bağlı olarak gelişsede, yoğun bakımlarda uzun süreli entübasyon veya trakeostomi uygulamaları ve tekrarlayan entübasyonlara bağlı olarak trakeal mukozada gelişen erozyon, iskemi ve nekroz sonucu da gelişebilmektedir. Erken müdahele edilmediği takdirde aspirasyon pnömonisi ile birlikte malnütrisyon görülür.Bu komplikasyonlar ölüme yol açabilir.Uzun süreli entübasyon sonrası açılan trakeostomi sonrası gelişen TÖF olgusunu sunmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Trakeoözefageal Fistül, Trakeotomi Kanülü Kaf Basıncı, Uzamış Entübasyon, Fiberoptik Bronkoskopi

Presentation ID/Sunum No= 290

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pandemi Döneminde Göğüs Cerrahları Açısından Hızlı ve Hasta Koruyucu Cerrahi Prosedür: Awake (Uyanık) VATS

Exp. Dr. Eray Çınar[1]

[1]*T.C. Sağlık Bakanlığı Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

VATS (video-assisted torasik surgery), göğüs cerrahisinde popülerliği son 30 yılda artan minimal invaziv cerrahi yöntemdir.Göğüs duvarından açılan küçük kesilerden toraks boşluğuna ilerletilen yüksek çözünürlüklü kamera ve cerrahi aletler yardımı ile akciğer rezeksiyonları, plevra biyopsileri, timus cerrahisi, göğüs duvarı cerrahisi ve özofagus cerrahisi uygulanabilmektedir.VATS ile açık cerrahi karşılaştırması yapıldığında post-operatif ağrının az olması, hastanede yatış süresinin kısa olması ve daha hızlı iyileşme ve günlük yaşama daha hızlı dönme avantajları ile VATS ön plana çıkmaktadır. Awake (uyanık) VATS olarak isimlendirilen bu yöntemde hastalar hem genel anestezinin ve endotrakeal entübasyonun komplikasyonlarından korunmuş oluyor hem de kısa sürede taburcu olmaktadır. Özellikle COVID pandemisi döneminde elektif vakalarda awake VATS uygulamalarının yaygınlaşması hem hastaların tanılarının konulup tedavilerinin başlanmasını hızlandırmakta, hem hastaların hastane ortamından hızla uzaklaşmalarını sağlamakta hem de sağlık personelinin iş yükünü hafifletip salgından korunmasını sağlamaktadır. Ankara Şehir Hastanesi Göğüs Cerrahisi Kliniği'nde 1 Mart 2021 – 15 Nisan 2021 tarihleri arasında awake (uyanık) VATS ile cerrahi uygulanan 3 vaka değerlendirildi. Yapılan çalışmalarda VATS yöntemini kullanan cerrahların ilk vakalarında cerrahi süre açık cerrahiye göre oldukça uzun olmasına rağmen cerrahi tecrübe ile cerrahi süre oldukça kısalmakta, komplikasyon oranı düşmektedir.VATS cerrahisi sonrasında hastalara ağrı skalası ile yapılan anketlerde hastaların ağrılarının açık cerrahiye göre oldukça düşük olduğu saptanmıştır. COVID pandemisi döneminde elektif vakaların hastaneye yatış süresinin kısalması hem cerrahi olan hastanın sağkalımını arttırmak hem de sağlık sisteminin iş yükünü hafifletmek için gereklidir. Göğüs cerrahisinde awake (uyanık) VATS uygulamaları tanı koyma ve cerrahi süre açısından genel anestezi verilen uygulamalar ile benzer özellikler gösteriyor. Ancak hastaların kısa sürede taburcu olması, anesteziye bağlı komplikasyon oranının azalması ve sağlık hizmeti maliyetini düşürülmesi açısından awake VATS uygulaması üstündür. Awake VATS uygulaması ileri yaş, komorbid hastalığı olan hastalarda ve özellikle pandemi döneminde hastaneye yatış süresini kısaltarak hem hasta hem de sağlık personelini bulaştan korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: VATS, Uyanık, Awake

Presentation ID/Sunum No= 441

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Paratiroid Cerrahisinde Preoperatif Noninvaziv Görüntüleme Yöntemleri ile Taramanın Başarı Oranları

Dr. Elif Nur Şahin[1] , Prof.Dr. Ethem Ünal[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Elif Nur Şahin*

Özet

Elif Nur Şahin, Ethem Ünal Sağlık Bilimleri Üniversitesi Türkiye, Sancaktepe Şehit Prof Dr İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi,Genel Cerrahi KliniğiİstanbuI, Türkiye Amaç: Bu çalışmada hiperparatiroidizm nedeniyle opere edilen hastalarımızın erken postoperatif sonuçlarını değerlendirdik ve preoperatif görüntüleme çalışmalarının primer lezyonların lokalizasyonundaki yerini tartışmayı amaçladık. Gereç ve Yöntemler: Ümraniye Cerrahi Klinikleri ve Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanelerinde 2014-2021 yılları arasında tek cerrah tarafından ameliyat edilen hiperparatiroidili hastalarda demografik, altta yatan hastalıklar, ameliyat öncesi lokalizasyon taramaları ve uygulanan cerrahi tekniklerin etkinliği değerlendirildi. Toplam 21 hastanın ortalama yaşı 58'dir (aralık, 22-76). Tüm hastalara (n = 21) uygulanan ultrasonografinin başarı oranı% 61,9 (n = 13) idi. Tüm hastalara (n = 21) sintigrafi yapıldı; ikisinde lokalizasyon yanlıştı (% 9,5) ve yanlış negatif oranı% 19 (n = 4) idi. Hastaların sırasıyla% 38 (n = 8) ve% 23,8'inde (n = 5) manyetik rezonans (MR) ve bilgisayarlı tomografi (BT) kullanıldı. MR ile lokalizasyonun daha doğru olduğu görüldü (n = 5/8,% 62,5'e karşı n = 2/5,% 40). Ameliyat öncesi ortalama serum kalsiyum düzeyi 11.7 mg / dL (aralık, 10.6-18.2), 39 aylık (aralık, 4-70) takipte 8,9 mg / dL'ye (aralık, 6,9-10,2) normalize edildi. En yaygın tutulumlar sağ alt (n = 10,% 47.6) ve sol alt bezlerdi (n = 7,% 33). En önemli cerrahi endikasyonlar böbrek nakli hastalarında adenom (n = 19,% 90.4) ve üçüncül hiperparatiroidizmdi (n = 2,% 9.5). Histopatoloji adenom çapını 1,6 cm (aralık, 0,5-4) olarak gösterdi. Kalıcı morbidite yoktu.Sonuçlar: Hiperparatiroidinin etkin cerrahi tedavisi için noninvaziv lokalizasyon çalışmalarının önemi genel olarak kabul edilmekle birlikte, bilateral boyun diseksiyonu ve intraoperatif eksplorasyon olmazsa olmaz görünmektedir. Sintigrafi, lokalizasyon çalışmaları için hala en iyi noninvaziv taramadır ve MR zor vakalarda yardımcı olabilir.Önceki ön versiyonun tam metni Yüksekdağ S, Topçu A, Ayrancı FG, Cibiroğlu E, Ünal E. olarak yayınlandı. Paratiroid cerrahisinde ameliyat öncesi görüntüleme taramalarının yeri. East J Med 2019; 24 (3): 280-282. DOI: 10.5505 / ejm.2019.55265

Anahtar Kelimeler: Hiperparatiroidizm, Cerrahi, Adenom, Böbrek Nakli, Görüntüleme Çalışmaları, Boyun Eksplorasyonu

The Success Rates of Preoperative Non-Invasive Imaging Scans in Parathyroid Surgery

Abstract

Background: In the present study, we evaluated the early postoperative results of our patients operated for hyperparathyroidism and aimed to discuss the place of preoperative imaging studies in localization of the primary lesions. Materials and Methods: Demographics, underlying diseases, preoprative localization scans and efficacy of surgical techniques applied were evaluated in patients with hyperparathyroidism, operated by one surgeon between 2014 and 2021, at Surgery Clinics of Umraniye and Sancaktepe Education and Research Hospitals. Mean age of total 21 patients was 58 years (range, 22-76). The success rate of ultrasonography applied in all patients (n=21) was 61.9% (n=13). Scintigraphy was done in all patients (n=21); localization was wrong in two (9.5%) and false negative ratio was 19% (n=4). Magnetic resonance (MR) and computed tomography (CT) were used in 38% (n=8) and 23.8% (n=5) of the patients, respectively. Localization was seen to be more accurate with MR (n=5/8, 62.5% vs n=2/5, 40%). Mean preoperative serum calcium level of 11.7mg/dL (range, 10.6-18.2) was normalized to 8.9mg/dL (range, 6.9-10.2) in a follow-up of 39 months (range, 4-70). The most common involvements were right lower (n=10, 47.6%) and left lower glands (n=7, 33%). Most important surgical indications were adenoma (n=19, 90.4%) and tertiary hyperparathyroidism in kidney transplant patients (n=2, 9.5%). Histopathology revealed adenoma diameter as 1.6 cm (range, 0.5-4). There was no permanent morbidity. Conclusions: Although the importance of noninvasive localization studies for effective surgical treatment of hyperparathyroidism is generally accepted, bilateral neck dissection and intraoperative exploration seem sine qua non. Scintigraphy is still the best noninvasive scan for localization studies and MR may help in difficult cases. Full-text of previous preliminary version was published as Yuksekdag S, Topcu A, Ayranci FG, Cibiroglu E, Unal E. The place of preoperative imaging scans in parathyroid surgery. East J Med 2019;24(3):280-282. DOI: 10.5505/ejm.2019.55265

Keywords: Hyperparathyroidism, Surgery, Adenoma, Renal Transplant, Imaging Studies, Neck Exploration

Presentation ID/Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Parenteral Metoklopramid Kullanımı Sonrası Gelişen Bir Gebede Akut Distoni ve Okulerjik Kriz: ‘’olgu Sunumu’’

Asst. Prof. Dr. Yüksel Kurban[1]

[1]*Yüksek İhtisas Üniversitesi*

Özet

Parenteral Metoklopramid Kullanımı Sonrası Gelişen Bir Gebede Akut Distoni ve Okulerjik Kriz: ‘’Olgu Sunumu’’ Özet Metoklopramid kullanımına bağlı distoni olgusu literatürde sık görülmektedir. Biz burada metoklopramide kullanımına bağlı bir gebede gelişen akut distoni ve okülerjik kriz olgusunu sunduk. Hastalığın erken tanı ve tedavisi hastada daha ileri bir tablonun oluşmaması açısından önemlidir. Olgu: Yirmi dört yaşında bayan hasta erken hafta gebelik ve bulantı kusma nedeni ile yatırıldı. Hastaya medikal tedavide bulantı ve kusmaları için sıvı replasmanı ve methoklorpropamid 10 mg iv tedavi verildi. Tedaviden 6 saat sonra hastada boyun kaslarında kasılma, kollarda güç kaybı ve gözlerde yukarı kayma şikayeti gelişti. Hastanın kan basıncı 110/60 mmHg, nabzı 90/dk, solunum hızı 24/dk, ateşi 36.0 C idi. Hastanın yapılan norolojik muayenesinde ışık refleksi bilateral pozitif, ense sertliği izlenmedi. Kas gücü testi normalolarak izlendi. Bilateral babinski olağandı. Konjuge göz hareketleri; aşağıya bakış bilateral belirgin zorlanıyor, sağa bakış kısmen zorlanıyordu. Nazolabial sulkusları simetrikti. Hastaya parenteral metoklopramid kullanımı sonrası gelişen akut distoni ve okülerjik kriz tanısı kondu. Hastaya hemen 0.2-0.4 mg / kg dozunda dizazepam iv olarak %5 dextroz ile titre edilerek 5 dakika içinde verildi. Tedavi uygulandıktan sonra hastanın kasılmaları azaldı. Ve yaklaşık 4 saat sonra hastanın şikayetleri tamamen kayboldu Metoklopramide dopamin reseptör antagonisti olup antiemetik etkisi nedeni ile sık kullanılan bir ilaçtır. Metoklorpramide bağlı görülen extrapiramidal yan etkileri parkinsonizm, tardif diskinezi, malign noroleptik sendrom ve distoni gibi. Bateman ve ark. metoklopramide bağlı akut distoni gelişiminin, plazma ilaç konsantrasyonu ile ilişkisiz olduğunu bildirmişlerdir. Akut Distoni tedavisinde difenhidramin, diazepam, biperiden tedavileri uygulanabilir. Bizim olgularımız diazepam tedavisi sonrasında semptomları 6 saat içerisinde tamamen kayboldu. Acil servise başvuran erken hafta gebelerde gelişen akut distonik reaksiyon metoklorpramide tedavisinin potansiyel ekstrapiramidal yan etkileri olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Metoklopramid, Akut Distoni, Okülerjik Kriz

Presentation ID/Sunum No= 274

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Paryeto-Oksipital Çentik Gerçekten Lambda'nın Altında mi'

Asst. Prof. Dr. Mehmet Volkan Harput[1]

[1]*Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı*
**Corresponding author: Mehmet Volkan Harput*

Özet

Amaç: Posterior Interhemisferik Yaklaşım (PIY), cerrahi girişim gerektiği hallerde, singulate girus, parahipokampal girus, korpus kallozum splenium kısmı, talamus ve diğer parasplenial nörovasküler yapılara ulaşan geniş bir cerrahi koridor sunar. Bazı "nirengi noktaları"nın anatomik lokasyonunu bilmek, PIY sırasında, köprü venleri, sensorimotor alan gibi hayati yapılara iatrojenik hassar riskini azaltır. Bunlardan biri cuneus ön sınırını gösteren paryeto-oksipital çentiktir (POÇ) ve lambdanın hemen altında olduğuna dair genel bir kabül vardır. Bu çalışma, bahsedilen genel inanışın doğruluğunu test etmek için dizayn edilmiştir. Yöntem: Tümör rezeksiyonu amacı ile PIY yapılacak 24 ardışık vaka çalışmaya dahil edildi. Daha önce yayınlanmış olan 3-boyutlu beyin yüzey rekonstrüksiyonu tekniği ile POÇ-lambda mesafesi her hastada ameliyat öncesinde ölçüldü. Bu ölçümler ameliyat sırasında da yapılarak önceki ölçümlerle kıyaslandı. POÇ-lambda mesafesi açısından yaş ve cinsiyet farklılıkları istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular: Ameliyat öncesi ölçümlerde POÇ-lambda mesafesi ortalama 12,05 mm (aralık 0 – 28,30 mm) olarak ölçüldü. Sadece 2 vakada (8.33%) POÇ tam olarak lambdanın altında idi. Ameliyat sırasındaki ölçümler ameliyat öncekilerle birebir uyumlu idi. Hastaların POÇ-lambda mesafeleri ölçümleri cinsiyete (p=0,68) ve yaşa (pr=-0,03, p=0,90) göre istatistiksel anlamlı farklılık göstermediği görüldü. Çıkarımlar: Sonuç olarak PIY için kranyotomi yapacak cerrah, genel inanışın aksine POÇ'un lambdanın 3 cm kadar uzağında olabileceği gerçeğini göz önünde bulundurmalı. Bu ölçümler daha geniş vaka serilerinde yapılarak POÇ-lambda mesafesi üzerine genel inanışı yıkacak güçte sonuçlar ortaya konulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lambda, Parieto-Oksipital Çentik, Posterior İnterhemisferik Yaklaşım, Serebral Köprü Venleri,

Is Parieto-Occipital Notch Really Located Underneath the Lambda'

Abstract

Objective: Posterior interhemispheric approach (PIA) offers a wide enough corridor to the cingulate gyrus, parahippocampal gyrus, splenium of the corpus callosum, thalamus, and some other parasplenial neural and vascular structures where surgical intervention is needed. Preoperative detection of precise anatomic locations of some landmarks is crucial to avoid iatrogenic injury of vital structures such as bridging cortical veins, the sensorimotor, and the visual areas. One of these

landmarks is the parieto-occipital notch (PON), the anterior limit of the cuneus, and generally, it is known to be superficially corresponding to the lambda. This study is conducted to test the reality of this general assumption. Method: Twenty-four consecutive patients undergoing tumor resection surgery via PIA were included in the study. Preoperative measurements of PON-lambda distances were performed using a unique technique of cortical 3D surface rendering which was published previously elsewhere. Intraoperative observations were noted to determine any deviations from the preoperative measurements. Statistical analysis was performed to compare age and gender differences in means of PON-Lambda distance. Results: The mean distance of PON-Lambda was 12.05 mm (range 0 – 28.30). In only 2 cases (8.33%) PON was perfectly in line with lambda. Intraoperative findings were consistent with preoperative measurements. There was no statistical significance of age (pr=-0,03, p=0,90) and gender (p=0,68) differences in means of PON-lambda distances. Conclusion: In conclusion, before making the craniotomy in PIA, the surgeon should consider the fact that the actual location of PON could be far from the lambda as much as approximately 3 cm. These measurements should be performed in a bigger case series to reach results strong enough to change the general assumption about the location of PON in regards to lambda.

Keywords: Cerebral Bridging Veins; Lambda; Parieto-Occipital Notch; Posterior Interhemispheric Approach

Presentation ID/Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pediatrik Posterior Fossa Tümörleri: Bir Merkezin Cerrahi Deneyimi.

Asst. Prof. Dr. Ahmet Çetinkal[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi AD*
**Corresponding author: AHMET ÇETİNKAL*

Özet

Amaç: Pediatrik beyin tümörleri, lösemiden sonra ikinci sıklıktadır ve sıklıkla infratentorial yerleşimlidir. En ideal cerrahi seçenek, semptomların toparlmasına ve hidrosefalinin düzelmesine neden olan gross total rezeksiyondur. Özellikle 4ncü ventrikül proksimalindeki tıkanıklığa bağlı oluşan obtrüktif hidrosefali en önemli sorundur. Amacımız, İstanbul Medipol Üniversitesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi AD'daki pediatrik posterior fossa tümör serimizi sunmaktır. Tüm bilgiler, cerrahi, histopatolojik sonuçlar, komplikasyonlar ve prognoz başlıklarında literatür eşliğinde tartışıldı. Metod: Eylül 2017 ile Şubat 2020 tarihleri arasında, İstanbul Medipol Üniversitesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi AD., Medipol Mega Üniversite Hastanesinde opere edilen tüm pediatrik hastalar çalışmaya dahil edildi. Tüm medikal kayıtlar çok dikkatlice çalışıldı. Sonuçlar: Çalışmaya 30 hasta dahil edildi, hastaların ortalama yaşı 7.7 (dağılım;1-17) ve %56'sı erkekti. Ortalama takip süresi, 2,3 yıldı (dağılım; 1,1-2,9). Pilositik astrositomdan (%40) sonraki en sık patolojiler medülloblastom (%16) ve ependimomdu (%10). Baş ağrısından (n=14, %46) sonraki en sık semptom, dengesizlikti (n=12, %40). Bu hasta grubunda, hastaların %6'sında (n=2) postoperatif hidrosefali saptandı ve kalıcı olarak şantlandı. Cerrahi sonrası BOS kaçağı ile karşılaşılmadı. Ayrıca, hastaların 9'unda (%30) tekrarlayan cerrahiler uygulandı. Karar: Bu araştırma, tek bir merkezin deneyimini ve literatür karşılaştırmasını içermektedir. Bulgularımız, komplikasyonların azaltılmasına yönelik uygun cerrahi yaklaşımların amaçlanması için daha fazla bir örneklemde iyi tanımlanmış prospektif çalışmalara ihtiyaç olduğunu işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik, Posterior Fossa Tümörü, Cerrahi

Pediatric Posterior Fossa Tumors: A Single Center Surgical Experience

Abstract

Objective: The prevelance of pediatric brain tumors is second only to leukemia and mostly seen infratentorial. The optimal treatment option is surgery aiming gross total resection to relief of symptoms and hydrocephalus. The most difficult problem is obstructive hydrocephalus, which is caused by obstruction, particularly in the proximal region of the fourth ventricle. Our aim was to present our pediatric posterior fossa tumor surgery series at Istanbul Medipol University, Neurosurgery Department. All of our data including surgery, histopathological result, complication

and prognosis, were analyzed in the light of the literature. Methods: From September 2017 to February 2020, all pediatric surgically treated patients with a posterior fossa tumor at the Istanbul Medipol University's Medipol Mega Hospital were included. All medical records meticulously studied. Results: Thirty patients were included in the study, with a mean age of 7.7 (range; 1-17) years and 56% of whom were males. Mean follow-up period was 2.3 (range; 1.1 – 2.9) years. Pilocytic astrocytoma (40%) was the most common tumor pathology, followed by medulloblastoma (16%) and ependymoma (10%). Headache (n=14, 46%) was the most common symptom, followed by disequilibrium (n=12, 40%). In this patient group, 6% (n=2) of the patients experienced hydrocephalus postoperatively and were permanently shunted. There was no CSF leakage after surgery. Furthermore, nine of the patients (30%) were operated repeatedly. Conclusion: This research is based on a single center's experience and includes a comprehensive literature review. Our findings point to the need for prospective studies with well-defined protocols enrolled with larger of samples directed at assessing novel ways and approaches to reduce the risk of the complications.

Keywords: Pediatric, Posterior Fossa Tumor, Surgery

Presentation ID/Sunum No= 423

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Peptik Ülser Perforasyonunda Açık ve Laparoskopik Cerrahinin Karşılaştırılması: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Beslen Göksoy[1]

[1]*Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği*

Özet

Amaç Helicobacter pylori eradikasyonu ve proton pompa inhibitörü kullanılmasından bu yana peptik ülser perforasyonu görülme sıklığı azalmıştır. Buna rağmen önemli bir morbidite ve mortalite nedeni olmaya devam etmektedir. Tedavisi cerrahi olup laparoskopik ve açık onarım arasındaki karşılaştırmalı çalışmaların sonuçları tartışmalıdır. Bu çalışmanın amacı peptik ülser perforasyonu tanısıyla uygulanan laparoskopik ve açık cerrahinin sonuçlarını karşılaştırmaktır. Yöntem 18 Aralık 2019 - 18 Nisan 2021 tarihleri arasında Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği'nde peptik ülser perforasyonu nedeniyle ameliyat edilen tüm hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, perforasyonun yeri, ameliyat süresi, gıda başlama zamanı, dren alınma zamanı, komplikasyonlar ve hastanede yatış süresi değerlendirildi. Bulgular Ortalama yaşı 44 (aralık, 22-80) olan toplam 32 hasta peptik ülser perforasyonu tanısıyla ameliyat edildi (laparoskopik n=18, açık n=14). Hastaların % 78'i (n=25) erkek idi. Demografik özellikler açısından laparoskopik ve açık cerrahi grupları arasında farklılık saptanmadı. En sık perforasyon yeri prepilorik antrum olup (n=17) ikinci sırada duodenum (n=10) üçüncü sırada mide (n=5) idi. Ortalama ameliyat süresi her iki grupta da benzerdi (laparoskopik 113.4±25.7 dk, açık 117±13.5 dk). Laparoskopik grupta açık gruba göre daha erken sürede gıda başlandı (sırasıyla ortalama 2.1±0.7 gün ve ortalama 3.2±0.8 gün, $p<0.05$). Laparoskopik grupta iki hastada, açık grupta beş hastada komplikasyon görüldü ($p<0.05$). Her iki gruptada tekrar ameliyat gerektiren majör komplikasyon görülmedi, mortalite saptanmadı. Ortalama hastanede kalış süresi laparoskopik grupta daha kısa idi (3.7 güne karşı 5.1 gün, $p<0.05$). Tartışma Peptik ülser perforasyonunda laparoskopik onarım daha erken taburculuk ve daha az komplikasyon oranı ile güvenilir bir yöntemdir. Bununla birlikte laparoskopik cerrahi konusunda yeterli deneyime sahip cerrahlar tarafından yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Peptik Ülser Perforasyonu, Laparoskopik Onarım, Açık Onarım

Comparison of Open and Laparoscopic Surgery in Peptic Ulcer Perforation: A Single Center Experience

Abstract

Background and aim: Since Helicobacter pylori eradication and the use of a proton pump inhibitor, the incidence of peptic ulcer perforation has decreased. Despite this, it continues to be a significant cause of morbidity and mortality. The treatment is surgical, and the results of comparative studies between laparoscopic and open repair are controversial. This study aims to compare the results of laparoscopic and open surgery performed with the diagnosis of peptic ulcer perforation. Method: Between December 18, 2019 - April 18, 2021, patients who were operated on for peptic ulcer perforation in the Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Training and Research Hospital, Department of General Surgery, were included in the study. Demographic characteristics of the patients, location of the perforation, operation time, time to resume a normal diet, time of drain removal, complications, and length of hospital stay were evaluated. Results A total of 32 patients with a mean age of 44 (range, 22-80) were operated on with the diagnosis of peptic ulcer perforation (laparoscopic n = 18, open n = 14). 78% of the patients (n = 25) were male. No difference was found between the laparoscopic and open surgery groups in terms of demographic characteristics. The most common perforation site was the prepyloric antrum (n = 17), while the second was the duodenum (n = 10) and, the third was the stomach (n = 5). Mean operation time was similar in both groups (113.4 ± 25.7 minutes in the laparoscopic group, 117 ± 13.5 minutes in the open group). A normal diet was started earlier in the laparoscopic group compared to the open group (mean 2.1 ± 0.7 days and mean 3.2 ± 0.8 days, respectively, $p < 0.05$). Complications were observed in two patients in the laparoscopic group, and five patients in the open group ($p < 0.05$). There were no major complications requiring reoperation in both groups, and no mortality was detected. Mean hospital stay was shorter in the laparoscopic group (3.7 versus 5.1 days, $p < 0.05$). Conclusion Laparoscopic repair is a safety method with earlier discharge and less complication rate in peptic ulcer perforation. However, it is recommended to be performed by surgeons who have sufficient experience in laparoscopic surgery.

Keywords: Peptic Ulcer Perforation, Laparoscopic Repair, Open Repair

Presentation ID/Sunum No= 364

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Peptik Ülser Perforasyonunda Semptom Süresinin Postoperatif Morbidite ve Mortaliteye Etkisinin İncelenmesi

Dr. Sacit Altuğ Kesikli[1] , Dr. Murat Özkara[1]

[1]SBÜ Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi AD

Özet

Giriş-Amaç: Güncellenmiş ve geliştirilmiş proton pompası inhibitörleri ve H.Pylori eradikasyon tedavilerine rağmen, peptik ülser hastalığına bağlı gelişen ülser perforasyonunun neden olduğu morbidite ve mortalite oranlarında beklenen iyileşme henüz tam olarak sağlanamamıştır. Bu çalışmanın amacı, peptik ülser perforasyonu (PUP) nedeniyle kliniğimizde opere edilmiş hastaların retrospektif incelenerek semptom süresiyle mobidite ve mortalite arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Gereç-Yöntem: Ocak 2016 - Mayıs 2019 tarihleri arasında PUP nedeniyle opere edilen hastalar yaş, cinsiyet, hastanede kalış süresi, ülser tipi, erken postoperatif (1-30 gün arası) mortalite, postoperatif yara enfeksiyonu ve diğer komplikasyonlar açısından retrospektif olarak incelendi. Semptomların başlamasından operasyona kadar geçen süre <12 saat hastalar Grup 1, ≥ 12 saat hastalar Grup 2 olarak ayrıldı. Bulgular: Bu çalışmaya ardışık olarak alınan toplam 54 hastanın 42'si erkek (%77,7), 12'si (%22,2) kadındı. Hastaların yaş ortalaması 42,2 (21-80) idi. Ortalama hastanede kalış süresi 3,2 gün (1-11) idi. Hastaların % 62,4' ünde kronik dispeptik şikayetler mevcutken, %37,6'sında şikayet yoktu. Peroperatuvar değerlendirmede 47 (%87) hastada duodenal, 6 (%11,1) hastada prepilorik, 1 hastada (%1,9) ise marjinal ülser tespit edildi. Hastaların 39'u (%72,2) Grup 1, 15'i (%20,3) Grup 2'de yer aldı. Grup 1'de ortalama yatış süresi 2,8 gün, Grup 2'de 7,2 gündü. Hastaların 11'inde (% 20,3) yara yeri enfeksiyonu gelişti. Grup 1'de 3 (%7,7) hastada, Grup 2'de ise 8 (%14,8) hastada yara enfeksiyonu görüldü. Hastaların ikisinde (%3,7) mortalite izlendi. Bu hastaların her ikisi de Grup 2'deydi. Mortalite ile sonuçlanan hastaların yaş ortalaması 64,4 idi. Postoperatif takiplerde pilor stenozu gelişen 1 hastaya endoskopik dilatasyon tedavisi uygulandı. Bir hastada postoperatif dönemde karın içi apse gelişti ve ultrasonografi eşliğinde perkütan drenajla tedavi edildi. Bir hastada ilk operasyondan yaklaşık 8 ay sonra rekürren perforasyon görüldü ve operasyon tekrarlandı. Sonuç: PUP nedeniyle hastaneye geç başvuran hastalarda yara yeri enfeksiyonu oranları artmaktadır. Hastanede kalış süresi ve mortalite gecikmiş operasyonla ilişkili olarak değerlendirilmişse de bu ilişki istatistiksel anlamlılığa ulaşmamıştır.

Anahtar kelimeler: Peptik ülser, Perforasyon, Karın içi apse.

Presentation ID/Sunum No= 296

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Periferik Biyodegradable Stent Re-Stenozunda Ortlama Trombosi Hacmi ve Trombosit Sayısının Etkileri

Asst. Prof. Dr. Engin Akgül[1]

[1]*Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Engin Akgül*

Özet

Amaç: Akut vasküler olaylar ve aterosklerozda trombositlerin rol oynadığı bilinen bir gerçektir. Bu çalışmada amaç; periferik biyodegradable stent restenozu ile ortalama trombosit hacmi (MPV) ve trombosit sayısı arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Materyal Metod: Retrospektif arşiv taraması neticesinde oluşturulan bu çalışmaya 53 hasta dahil edildi. Hastalardan kan örnekleri operasyondan bir gün önce alındı. İşlemden ortalama 6 ay sonra işlem yapılan bölgeye Doppler ultrason (DUSG) ile inceleme yapılarak stent içi restenoz durumları değerlendirildi. Bu DUSG sonucuna göre hastalar; en az %50 stenoz var ise Grup 1, %50 den az stenoz var ise Grup 2 olarak sınıflandırıldı. Bulgular: Hastaların 6 sı kadın (%11,3) olup hastaların ortalama yaşları ise 58,1 idi (±6,7). Hastaların 45 (%84.9) inde femoral arter lezyonu olup, 8 (%15) inde ise ilyak arterde darlık mevcuttu. DUSG sonucuna göre Grup 1 11 hastadan, Grup 2 ise 42 hastadan oluşmaktaydı. Genç hastalarda restenozun anlamlı oranda daha yüksek olduğu (p=0,02), buna karşın cinsiyet (p=0,636), trombosit (PLT) sayısı (p=0,129) ve MPV (p=0,210) ile restenoz arasında bağlantı olmadığı görüldü. Sonuç: MPV ile akut koroner ve periferik vasküler hadiseler arasında ilişki olduğu birçok çalışmada gösterilmiştir. Buna karşın bizim çalışmamızda biyodegradable stentlerle MPV, PLT değerleri arasında ilişki tespit edilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Biodegradable Stent, Periferik Arter Hastalığı, Trombosit Sayısı, Ortalama Trombosit Hacmi, MPV

Presentation ID/Sunum No= 268

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pilonidal Sinüs Hastalığında Tek Merkez Tek Cerrah Deneyimi

Dr. Dursun Burak Özdemir[1]

[1]*Eskişehi Osmangazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Cerrahi Onkoloji B.D.*
**Corresponding author: Dursun Burak Özdemir*

Özet

Amaç: Pilonidal sinüs, sakrokoksigeal alanın en sık görülen cerrahi hastalığıdır. Tedavide çeşitli yöntemler tanımlanmıştır. Bu çalışmada, çeşitli cerrahi tedavi yöntemleri uygulanan pilonidal sinüslü olguların takip sonuçları sunularak pilonidal sinüs cerrahisinde kliniğimizdeki en iyi yöntemi belirlemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, Ekim 2017 ile Temmuz 2019 tarihleri arasında genel cerrrahi polikliniğine başvuran ve pilonidal sinüs hastalığı tanısı alıp aynı cerrah tarafınca opere edilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların yatış süresi, yara yeri enfeksiyonu ve hastalığın nüksü retrospektif olarak kaydedildi. Bulgular: Çalışmamıza dahil edilen 65 hastanın 8'i kadın 57'si erkekti. Hastaların 21'ine eksizyon-karydakis fleple rekonstrüksiyon, 44'üne rhomboid eksizyon-limberg fleple rekonstrüksiyon uygulandı. Tüm hastalara jasckson pratt aspiratif dren konuldu. 6 hastada cerrahi alan enfeksiyonu tespit edildi, bu hastaların 4'üne limberg fleple rekonstrüksiyon, 2'sine eksizyon-karydakis flep uygulanmıştı. Hastaların postoperatif 3 yıllık takiplerinde 2 hastada nüks saptandı. Nüks olan olguların 1'ine eksizyon-karydakis flep uygulanmıştı. Diğer nüks vakaya limberg fleple rekonstrüksiyon uygulanmıştı. Hastanede yatış süreleri açısından gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı. Sonuç: Çalışmamızda cerrahi alan enfeksiyonu oranı karydakis flep ile rekonstrüksiyon uygulanan grupta benzerdi. Tek cerrah deneyimi olan çalışmamızda pilonidal sinüs cerrahisinde nüks açısından en güvenli cerrahi tercihi rhomboid eksizyon- fleple rekostrüksiyon olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Limberg Flep, Karydakis Flep, Pilonidal Sinüs

One Center, One Surgeon Experience in Pilonidal Sinus Disease

Abstract

Purpose: Pilonidal sinus is the most common surgical disease of the sacrococcygeal area. Various methods of treatment have been described. In this study, we aimed to determine the best method in our clinic in pilonidal sinus surgery by presenting the follow-up results of patients with pilonidal sinus who underwent various surgical treatment methods. Materials and Methods: In this study, patients who applied to the general surgery outpatient clinic between October 2017 and July 2019 and were diagnosed with pilonidal sinus disease and operated by the same surgeon were included in the study. The length of stay, wound infection and recurrence of the disease were recorded retrospectively.

Results: 8 of 65 patients included in our study were female and 57 of them were male. Twenty-one patients underwent reconstruction with excision-karydakis flap, and 44 patients underwent reconstruction with rhomboid excision-limberg flap. Jasckson pratt aspirative drain was placed in all patients. Surgical site infection was detected in 6 patients, 4 of these patients had reconstruction with limberg flap, and 2 had excision-karydakis flap. In the postoperative 3-year follow-up of the patients, recurrence was detected in 2 patients. Excision-karydakis flap was applied to 1 of the cases with recurrence. The other recurrence case was reconstructed with limberg flap. There was no significant difference between the groups in terms of length of hospital stay. Conclusion: In our study, the rate of surgical site infection was similar in the group reconstructed with karydakis flap. In our study with the experience of a single surgeon, the safest surgical choice in terms of recurrence in pilonidal sinus surgery was reconstruction with rhomboid excision.

Keywords: Limberg Flap, Karydakis Flap, Pilonidal Sinus

Presentation ID/Sunum No= 418

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Polikistik Over Sendromu Tanısında Anti-Mülleryan Hormon Değerlerinin Etkinliği

Dr. Türkan Gürsu[1]

[1]*SBÜ Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç:Polikistik over sendromu(PCOS) tanısı için; oligoamenore, hiperandrojenemi ve polikistik over morfolojisi kriterlerinden ikisinin bulunması gerekmektedir. Bu kriterlere Anti-mülleryan hormon(AMH) henüz dahil edilmemiş olmakla beraber son zamanlarda çeşitli yayınlarda değişik kitlerde farklı cut-off değerleri PCOS tanısı için önerilmiştir. Biz bu çalışmamızda PCOS olan ve olmayanlar arasında AMH değeri açısından bir fark olup olmadığını araştırdık. Metod:Bir yıl içinde üniversite hastanesinin jinekoloji polikliniğe başvuran ve AMH bakılmış olan 18 ile 37 yaş arasındaki 214 hastanın verilerini retrospektif olarak inceledik. Hasta yaşı, vücut kitle indeksi(VKİ), FSH, LH, E2, TSH, PRL, DHEAS, FAI, AKŞ, Açlık insülini, antral folikül sayısı ve/veya ultrasonda over volüm bilgileri kayıt edildi. Sonuçlar:18-37 yaş arasında olan 214 hastadan tüm bilgilerine ulaşılabilen 126 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 29,33 ±2,14(18-36), VKİ24,15±2,71(18-36) kg/m2,AMH değerleri ortalaması 3,77±1,98ng/ml(0,01-26) olarak hesaplandı. Hastaların Rotterdam kriterlerine göre 74'ünde PCOS mevcuttu. 52 hasta kontrol grubuydu, 37'sine(%71,1) infertilite sebebi ile, 13'üne(%23,2) hastanın kendi isteği üzerine ve 6'sına (%10,7) endometriozis sebebi ile AMH bakılmış olduğu görüldü. PCOS olan ve olmayanların verileri karşılaştırıldı. AMH,LH,FSH/LH,DHEA-S,HOMA-IR,AFC açısından anlamlı fark saptandı($p<0,05$). PCOS ile kontrol grubunu ayırt edebilecek en iyi AMH sınır değerinin ortaya çıkarılması için ROC analizi yapıldı. AMH ≥5,03 alındığında PCOS tanısı koymada %82,6sensitivite ve %80,4spesifisite bulundu (AUC=0,799, p=0,000, %95 CI 0,727-0,87). Yorum: Biz bu çalışmamızda AMH bakılan hastaları Rotterdam kriterlerine göre PCOS olup olmadıklarının tek bir laboratuvar değeri ile tanı konabilmesi için yaptığımız incelemede AMH için 5,03'ün üzerinde olmasının değerli bir bulgu olduğu yorumuna vardık.

Anahtar Kelimeler: Pcos, Amh, Polikistik Over Morfolojisi, Rotterdam Kriterleri

Effect of Anti-Mullerian Hormone Levels in PCOS Diagnosis

Abstract

Purpose:Polycystic ovarian syndrome(PCOS) diagnosis requires at least two of these three criteria oligoamenorrhea, hyperandrogenemia and polycystic ovarian morphology. Anti-mullerian hormone(AMH) is not included in routine criteria but in recent articles different cut-off values are

recommended for PCOS diagnosis. In this current study we aimed to investigate AMH values among PCOS and control group for any significant difference. Method:During one year time patients between 18 and 37 years who attended to a university hospitals gynecology clinic and AMH test was applied were searched retrospectively wether they had PCOS or not. There were 214 patients with AMH results. Age, BMI,FSH, LH, E2, TSH, PRL, DHEAS, FAI, fasting glucose, fasting insulin, AFC and ovarian volumes were investigated from patient files. Results: There were 126 patients who met all inclusion criteria data. Mean age was 29,33 ±2,14(18-36), mean BMI was 24,15±2,71(18-36) kg/m2,mean AMH was 3,77±1,98ng/ml(0,01-26). 74 patients were PCOS according to Rotterdam criteria, 52 patients were controls. Among controls the reason for AMH test were infertility in 71,1%, patients own wish in 23,2%, and endometriosis in 10,7%. The data of PCOS were compared with controls. There were significant difference in AMH,LH,FSH/LH,DHEA-S,HOMA-IR,and AFC ($p<0,05$)ROC curve for AMH revealed a cut-off value of 5,03ng/ml to determine PCOS with 82,6% sensitivity and 80,4% specificity (AUC: 0,799($p=0,000$, %95 CI 0,727-0,87)).Conclusion:In this study we established one single AMH level above 5,03ng/ml to be a relevant factor for PCOS diagnosis besides current consensuses.

Keywords: PCOS, AMH, Polycystic Ovarian Morphology, Rotterdam Criteria

Presentation ID/Sunum No= 481

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Laparoskopik Kolesistektomide Cerrahi Süreyi Etkileyen Faktörler

Pınar KOÇATAKAN

Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Yenimahalle Eğitim ve Araştırma Hastanesi, T.C. Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Genel Müdürlüğü

Özet

GİRİŞ: Kolelitiazis tedavisinde laparoskopik kolesistektomi altın standarttır. Cerrahi sonrası ağrının az olması, hastanede kalış süresinin kısalığı, çalışma hayatına erken dönüş ve iyi kozmetik sonuç avantajları yararlı özellikleri arasında sayılabilir. Sıraladığımız özelliklere rağmen laparoskopi esnasında karşılaşılan teknik zorluklar ve cerrahın eğitim düzeyi laparoskopik kolesistektomi ameliyat süresini uzatabilmektir. Cerrahi sürenin önceden tahmini hastaya laparoskopiyi yapacak cerraha yol gösterici olabileceği gibi; bu bilgilerin ışığında cerrahi disiplinin ve anestezinin daha iyi planlanması sağlanabilir. AMAÇ: Yapılan bu çalışmada amaç cerrahi öncesinde ameliyat süresini önceden tahmine yardım edebilecek parametrelerin saptanması ve anlamlı bulunan veriler doğrultusunda cerrahi planlamaya gitmektir. GEREÇ VE YÖNTEMLER: Ankara Şehir Hastanesine taşınan Ankara Numune Hastanesinde gerçekleştirilen 400 elektif laparoskopik kolesistektomi olgusu retrospektif olarak incelendi. Süre olarak deri insizyonundan derinin kapanmasına kadar geçen zaman esas alındı. Hastalar, cerrahi süresi 90 dakika ve 90 dakikanın altında olan Grup-I ve cerrahi süresi 90 dakikanın üstünde olan Grup-II olmak üzere iki gruba ayrıldı. Bu analizde cerrahi süreyi etkileyen öngörü faktörleri; yaş, cins, medikal yandaş hastalık, geçirilmiş cerrahi, safra kesesindeki taşın tek veya birden çok olması, safra kesesi duvar kalınlığı (3mm üstü veya 3mm altı), cerrahi öncesi Endoskopik Retrograd Kolanjiopankretikografi (ERCP) ve Endoskopik Sfinkterotomi (ES) uygulaması, operasyonu asistan veya uzmanın yapması ve beyaz küre sayısıdır. BULGULAR: Toplam 400 hastanın 50 tanesine ERCP ve ES uygulandı. ERCP ve ES uygulanmayan 350 hastanın 248'inin cerrahi süresi 90 dakikanın altında iken 102 hastanın cerrahi süresi 90 dakikanın üzerinde bulunmuştur. Grup-I'deki laparoskopik kolesistektomi olgularının %9.2'sine, Grup-II'deki olguların ise %19.7'sine ERCP ve ES uygulanmıştır. Grup-I ve Grup-II'de ERCP ve ES yapılan hastalar karşılaştırıldığında cerrahi süreyi uzatma bakımından anlamlı fark bulunmuştur. Yapılan araştırmadan çıkarılan bir diğer sonuç ise Grup-I'deki 273 laparoskopik kolesistektomi olgusunun 80 'ini öğrenme eğrisinin başlangıcında olan asistanların yapmış olması (%29.3), 193'ünü uzmanların gerçekleştirmiş olmasıdır (%70.7). Grup-II'de 53 olguda asistanlar yer alırken, 74 olguda uzmanlar bulunmuştur. Gruplarda asistan ve uzmanlar arasında cerrahi süre için yapılan lojistik regresyon analizinde anlamlı istatistiksel fark tespit edilmiştir. Diğer öngörülen faktörlerde istatistiksel anlamlı bir fark bulunmamıştır.

SONUÇ: Laparoskopik kolesistektomi öncesi ERCP ve ES cerrahi süreyi uzatan önemli faktörler olup bu hastaların cerrahisinin deneyimi daha fazla olan cerrahlar tarafından yapılmasının daha yararlı olacağı sonucuna uulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Kolesistektomi

Presentation ID/Sunum No= 402

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Posterior İnferior Tibiofibular ve İnferior Transvers Ligaman Avulsiyonuna Bağlı Lateral Malleol Epifiz Kırığı: Nadir Bir Olgu Sunumu

Dr. Hakan Özbay[1]

[1]*Ağrı Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Hakan Özbay*

Özet

Amaç: Pediatrik distal tibia ve fibula kırıkları, genellikle 10-15 yaşları arasında görülen; gelişebilecek fizyel hasarlar ve prematür büyüme arresti sebebiyle cerrahi girişim gerektirebilecek kırıklardır. Distal fibula kırıkları ise ayak bileği ligament yapıların fizisten daha kuvvetli olmasından dolayı; travmatik kuvvetler sonrasında avulsiyon tipi kırıklar şeklinde ortaya çıkabilmektedir. Bu olgu sunumunda; distal fibula ligamentöz yapıların lateral malleol epifizinde meydana getirdiği avulsiyon kırığını ve cerrahi sonucunu aktarmak amaçlanmıştır. Olgu Sunumu: Acil servise yüksekten düşme sonucu başvuran 11 yaşındaki erkek hastanın ilk müdahalesinin ardından, ortopedik fizik muayenesinde sağ ayak bileğinde şişlik, ağrı ve hareket kısıtlılığı saptandı. Diğer ekstremite muayeneleri normaldi. Sağ ayak bileğine yönelik direkt grafi ve bilgisayarlı tomografi incelemelerinde lateral malleol epifizyel ve sağ nondeplase medial malleol kırıkları saptandı. Sağ lateral malleol epifiz kırığının posterior inferior tibiofibular ligaman ve inferior transvers ligaman avülsiyonuna bağlı olduğu ve lateral malleol epifizi posterior kısmının aşil tendonuna temas halinde olduğu görüldü. Hastaya cerrahi tedavi başlanarak; sağ ayak bileğine posterolateral insizyonla girildi. Deplase parçanın ligaman avulsiyonuna bağlı olduğu izlenip; aşil tendonunun lateral bölgesinden çıkarıldı. Redükte edilerek 2 adet Kirschner teli ile osteosentez sağlandı. Medial malleol kırığı ise açık redüksiyonun ardından 2 adet Kirschner teli ile fikse edildi. Postoperatif kısa bacak atel uygulandı. Takiplerinin 4. haftasında atel sonlandırıldı ve ROM egzersizleri başlandı. Takiplerde herhangi bir ayak bileği hareketi kısıtlılığı, ağrı, hassasiyet saptanmadı. Takip süresi 12 ay idi. Çıkarımlar: Distal fibula posterior yüzü fiz hattının distaline yapışan güçlü ligamanlar nedeniyle travmatik kuvvet sonrasında avulsiyon kırıklarına maruz kalabilir. Gelişebilecek büyüme geriliği, kronik ağrı ve hareket kısıtlılığı nedeniyle pediatrik fizis yaralanmaları genellikle cerrahi tedavi gerektirir. Olgumuzda distal fibula posterior yüzde ligaman avulsiyonuna bağlı deplase epifizyel parça açık redüksiyonla tespit edilmiş olup; takiplerde kırık tedavisine bağlı komplikasyon izlenmemiştir. Nadir görülen bu yaralanmaların uygun değerlendirme ve doğru cerrahi tedavi ile komplikasyonsuz tedavi edileceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Epifiz, Fibula, Ligamentler, Travma

Lateral Malleolus Epiphyseal Fracture Caused by Posterior Inferior Tibiofibular and Inferior Transverse Ligament Avulsion: A Very Rare Case Report

Abstract

Purpose: Pediatric distal tibia and fibula fractures, usually seen between the ages of 10-15; are fractures that surgical intervention may be required due to potential physeal damage and premature growth arrest. On the other hand, distal fibula fractures occur as avulsion type fractures after traumatic forces because ligamentous structures are stronger than physis. The avulsion fracture in the lateral malleolus epiphysis caused by the distal fibula ligamentous structures and its surgical result are aimed to be reported in this case report. Case Report: An 11 years old male patient was admitted to emergency room after falling from height. After initial evaluation; pain, swelling and restriction of motion in right ankle were detected in orthopedic examination. Other extremity examination was normal. Right lateral malleolus epiphyseal and nondisplaced medial malleolus fractures were detected after X-ray and computed tomography examinations. Lateral malleolus fracture was thought to be caused by avulsion by posterior infeior tibiofibular and infeior transverse ligaments. Posterior part the epiphysis of lateral malleolus was displaced and in contact with achilles tendon. In surgical intervention, ankle posterolateral incision was used. Displaced fragment was reduced and fixed using two Kirschner wires. Medial malleolus was reduced and fixed using two Kirschner wires, also. Short leg splint was applied postoperatively. Splint was removed in the fourth week and ROM exercises were begun. There was no pain or restriction of motion in his last follow-ups. Follow-up period was 12 months. Conclusion: Posterior part of distal fibula may be exposed to avulsion fractures caused by strong ligamentous structures. Pediatric physeal injuries are usually treated with surgery because of potential growth retardation, chronic pain or restriction of movement. Displaced distal fibula posterior epiphyseal fracture caused by ligament avulsion was reduced and no complication was seen in his follow-up in this case report. This rare injury can be treated with appropriate evaluation and treatment without any complications.

Keywords: Epiphysis, Fibula, Ligaments, Trauma

Presentation ID/Sunum No= 379

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Posterior Malleol Haraguchi Tip 2 Kırıklarda Posteromedial İnsizyon Gerekli Mi'

Dr. Fırat Fidan[1]

[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Portopedi Ve Travmatoloji Anabilimdalı*

Özet

Amaç :Haraguchi Tip 2 kırık fiksasyonu için posteromedial ve posterolateral yaklaşım tanımlanmıştır.Posteromedial yaklaşımda nörovasküler yaralanma riski varken posterolateral yaklaşım için yeterli görüntü sağlanamadığı düşünülmektedir.Biz bu çalışmada posterolateral insizyonla posteromedial fragman kırığı tespiti yapılan hastaların radyolojik ve ve klinik sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık.Yöntem;Kliniğimizde 2017-2019 yılları arasında opere edilen ayak bileği kırıklarından posterolateral insizyonla tespit uygulanan Haraguchi Tip 2 posterior malleol kırığı olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalarda posterior malleol fragmanı prone pozisyonunda ve posterolateral girişle açık olarak redükte edilerek butress plak ile tespit edilmiştir. Eşlik eden fibula kırığı mevcut olan hastalara aynı insizyonla fibulaya posteriordan plak uygulanmıştı. Ameliyat sonrası tedavi protokolu ; 10 gün kısa bacak atel ardından ayak bileği hareketlerine izin verilmesi şeklindeydi. Yük vermeye postoperatif 6. haftada izin verilmişti. Radyolojik olarak Ayak bileği ve Mortis grafisinde medial açıklık, lateral grafide ise eklem basamaklanması olup olmadığı değerlendirildi.Tüm hastaların postoperatif çekilmiş olan BT görüntüleri kullanılarak tibiofibuler uyum ve posterior malleol fragmanının redüksiyonu değerlendirildi. Fonksiyonel değerlendirme için Olerud ve Molander skorlama sistemi kullanıldı.Bulgular;Çalışmaya toplam Haraguchi tip2 posterior malleol kırığı olan 12 hasta dahil edildi. Ortalama takip süresi 18,9 aydı. Bir hastada ayak bileği lateralde hipoestezi gelişti. 1 hastada yüzeyel enfeksiyon gelişti . Takiplerde radyografik olarak hiçbir hastada instabilite bulgusu saptanmadı. Postoperatif BT de tüm hastalarda redüksiyon kalitesi anatomik olarak saptandı. Son kontrolde Oortalama Olerud ve Molander skoru 90,6 olarak belirlendi. 10 hastada mükemmel sonuç 2 hastada iyi fonksiyonel sonuç vardı. Eklem hareket açıklığı karşı tarafla karşılaştırıldığında anlamlı fark bulunamadı.Sonuç;Posterolateral fragman için sıklıklıkla kullanılan posterolateral insizyonun posteromedial kırıklar için de güvenli olarak kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Haraguchi Sınıflaması, Posterolateral Yaklaşım,poserior Malleol

Presentation ID/Sunum No= 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Preventif Analjezi Total Diz Artoplastisi Sonrası Ağrı Kontrolünde Multimodal Analjezinin Etkinliğini Arttırır; Prospektif Randomize Kontrollü Çalışma

Dr. Seda Cansabuncu[1] , Dr. Gökhan Cansabuncu[2]

[1]Uludağ Üniversitesi Anestezi ve Reanimasyon Anabilim Dalı
[2]Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği
**Corresponding Author: Seda Cansabuncu*

Özet

Giriş: Total diz artoplastisi (TDA) osteoartrit tedavisinde mükemmel sonuçlar gösteren etkili bir tedavi yöntemidir. Buna rağmen TDA uygulanan hastalarda yeterli postoperatif ağrı kontrolünün sağlanamaması sonucu artan morbidite ile hasta memnuniyetsizliği artmakta, hastanede kalış süresi uzamakta ve ekonomik kayıplara neden olmaktadır. TDA uygulanan hastalarda erken mobilizasyon, yeterli eklem hareket açıklığına ulaşma ve kas gücünün yeniden kazanılması ancak etkin bir postoperatif ağrı yönetimiyle mümkündür. Amaç: Çalışmamızın amacı; TDA ameliyatlarında intraoperatif periartiküler enjeksiyon ve intraartiküler kataterizasyona ek olarak preinsizyonel yara yeri infiltrasyonu uygulamasının postoperatif dönemdeki analjeziye olan etkisinin değerlendirilmesidir. Yöntem: Prospektif, gözlemsel çalışmaya, spinal anestezi altında total diz protezi uygulanan, 55 yaş üstü, American Society of Anesthesiologists (ASA) sınıfı I-III olan 83 hasta dâhil edildi. Hastalar preinsizyonel yara yeri infiltrasyonu uygulananlar (Grup I) ve uygulanmayanlar (Grup II) olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Her iki gruba da postoperatif analjezi amacıyla periartiküler enjeksiyon ve cerrahi kapamadan önce intraartiküler infiltrasyon katateri uygulandı. Hastaların postoperatif ağrı ve analjezik gereksinimi vizüel analog skala (VAS) ve dinamik VAS (DVAS) ile değerlendirildi. Bulgular: İstirahatte 2, 4, 24, 36 saat VAS skorları ve 24, 36, 48 saat DVAS skoru Grup I'de anlamlı olarak daha düşük bulundu ($p<0.05$). Grup I'de; postoperatif kullanılan analjezik miktarı daha düşük, ilk analjezik gereksinim saati daha uzun bulundu ($p<0.05$). Ayrıca, yan etkiler açısından iki grup karşılaştırıldığında Grup I'de bulantı Grup II'ye göre hem 12. saat hem de 24. saatte daha düşük bulundu ($p<0.05$). 12. saatte kusma Grup I'de Grup II'ye göre anlamlı olarak daha düşük bulundu ($p=0.03$). Sonuç: Çalışmamızın sonucunda, TDA'nde, periartiküler enjeksiyon ve intraartiküler kataterizasyona ek olarak preinsizyonel yara yeri infiltrasyonu ile sağlanan preventif analjezinin; postoperatif ağrıda daha az yan etkiyle, etkin analjezi sağladığını bulduk

Anahtar Kelimeler: Total Diz Artroplastisi, Ağrı Yönetimi, Multimodal Analjezi, Preinsizyonel İnfiltrasyon

Presentation ID/Sunum No= 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Primer Testis Diffüz Büyük Hücreli Lenfoması: Olgu Sunumu

Dr. Harun Kılıççalan[1]

[1]*Erciş Şehit Rıdvan Çevik Devlet Hastanesi,Üroloji Kliniği,Van*
**Corresponding Author: Harun Kılıççalan*

Özet

Giriş Primer testis lenfomaları, testis tümörlerinin % 5'ini oluşturur. Histolojik olarak nadir görülen primer testis lenfomalarının % 80-90'ı diffüz büyük B hücreli lenfomalardır. Klinik olarak agresiftir ve nadir görülür. 60 yaş üstü erkeklerde en sık görülen testiküler malignensilerdir. Primer testis lenfomaları için standart bir tedavi yöntemi yoktur, ancak günümüzde orşiektomi sonrası kemoterapi ve radyoterapi uygulanmaktadır. Bu çalışmada 71 yaşında erkek hastada testis lenfoması olgusu sunuyoruz. Olgu Yetmiş bir yaşında hasta, Temmuz 2019'da bir aydır olan sağ testisinde şişlik şikayeti ile Erciş Devlet Hastanesi üroloji polikliniğine başvurdu. Fizik muayenede sağ testisi sert kıvamda palpe edildi ve karşı testis ve diğer yapılar normaldi. Renkli Doppler ultrasonografi ile sağ testis içerisinde, testisi tamamen kaplayan sınırları iç içe geçmiş,multiple, heterojen hipoekoik solid lezyonlar izlendi. Sol testis normal izlendi. AFP, beta-HCG ve LDH düzeyleri normal olan hastaya ameliyat öncesi gerekli hazırlıklar yapıldıktan sonra spinal anestezi altında sağ radikal inguinal orşiektomi yapıldı. Histopatolojik incelemede diffüz büyük B hücreli lenfoma saptandı. Tümörün testis parankimi ile sınırlı olduğu ve lenfovasküler invazyon varlığı bildirildi. Hastamız hematoloji bölümüne yönlendirildi. 6 kür adjuvan kemoterapi (R-CHOP protokolü) aldı. Hastada yirmi aylık takip sonunda relaps izlenmedi. Sonuç Primer testis lenfoması, yaşlı hastalarda daha sık görülmektedir. Erken evrelerde (I ve II) tedavi olarak orşiektomi sonrası, kemoterapi (KT) ve / profilaktik skrotal radyoterapi (RT) yapılmaktadır. Sonuç olarak, primer testis lenfoması kötü prognozlu bir hastalıktır. Testisin germ hücreli tümörlerinden farklı tedavi protokolleri uygulanmaktadır. Bu nedenle primer testis lenfoması, testiste sistemik hastalığın belirtisi olarak düşünülmelidir. Testiste kitle ile gelen yaşlı hastalarda lenfoma akılda tutulmalı, orşiektomi sonrası multidisipliner yaklaşılıp, postop tedavisi ve takibi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lenfoma,testis,orşiektomi

Presentation ID/Sunum No= 201

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Psödoeksfoliasyon Sendromlu Olgularda Katarakt Cerrahisi Sonuçlarımız

Dr. Nagehan Can[1]

[1]*Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Nagehan Can*

Özet

Amaç: Katarakt cerrahisi geçiren olgularımızdan, psödoeksfoliasyon sendromu olanları, komplikasyon gelişme sıklığı açısından incelemek. Gereç-yöntem: Ocak 2018 ve Ocak 2021 yılları arasında, aynı cerrah tarafından opere edilen psödoekfoliasyon sendromlu olgular incelendi. Katarakt ameliyatı sırasında teknik olarak fakoemülsifikasyon cerrahisi kullanıldı. Tüm olgularda yaş, cinsiyet, katarakt morfolojisi, zonül diyalizi, arka kapsül açılması, vitreus kaybı varlığı değerlendirildi. Ortalama ve standart sapma değerleri alındı. Bulgular: Çalışma kapsamına 86 hastanın 98 gözü dahil edildi. On iki hasta her iki gözünden opere edilmişti. Tüm olguların yaş ortalaması 69,12 ±1,02 idi. Hastaların 47 (%47,9)' si erkek 51 (%52,04) 'i kadın idi. En sık görülen katarakt tipi matür katarakt (%53,8) idi. Onu takiben entümesan katarakt (%21,2) görüldü. En sık görülen komplikasyon zonül diyalizi (%7,14) idi. Onu takiben arka kapsül açılması %5,1 oranında görüldü. Arka kapsül açılan hastaların sadece 2'sinde (%2,04) vitreus kaybı izlenildi. Sonuç: Psödoeksfoliasyon sendromu gelişme olasılığı yaşla birlikte artmaktadır. Psödoeksfoliasyon sendromlu olgularda katarakt cerrahisi sırasında komplikasyon sıklıkla görülebilmektedir. Doğru cerrahi teknikler ve doğru yaklaşım ile komplikasyonların sıklığı azaltılabilmektedir. Komplikasyon gelişmiş ise yönetimi, uzun vadede görme prognozu açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Katarakt Cerrahisi, Psödoeksfoliasyon Sendromu, Komplikasyon

Cataract Surgery Results in Patients With Pseudoexfoliation Syndrome

Abstract

Purpose: To examine the patients with pseudoexfoliation syndrome who underwent cataract surgery, except for the frequency of complications. Material-method: Cases with pseudoexfoliation syndrome operated by the same surgeon ,between January 2018 and January 2021 were analyzed. All patients were operated by phacoemulsification method. Age, gender, cataract morphology, zonular dialysis, posterior capsule opening and vitreous loss were evaluated in all cases. Results: Eighty six patients with ninety eight eyes were included in the study. The mean age of all patients was 69.12 ± 1.02. Fourty seven (%47,9) of the patients were male and 51 (%52,04) were female. The most common type of cataract was mature cataract (%53,8). Intumescent cataracts (%21,2) were seen following them. The most common complication was zonule dialysis (7.14%). Following this, posterior capsule opening

was seen 5.1%. Vitreous loss was observed in only 2 (2.04%) of the patients whose posterior capsule was opened. Conclusion: The risk of developing pseudoexfoliation syndrome increase with the age. Complications can often be seen during cataract surgery in patients with pseudoexfoliation syndrome. With the right surgical techniques and the right approach, the frequency of complications can be reduced. If complications are developed, its management is important for long-term visual prognosis.

Keywords: Cataract Surgery, Pseudoexfoliation Syndrome, Complication

Presentation ID/Sunum No= 247

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pterjium Hastalarında Optik Koherens Tomografi Anjiyografi

Asst. Prof. Dr. Murat Serkan Songur[1]

[1]*Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: Murat Serkan Songur*

Özet

Amaç: Bu çalışmada amacımız, pterjium hastalığında retinanın mikrovasküler yapısını optik koherens tomografi anjiyografiyle değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmada optik koherens tomografi anjiyografiyle, fovea, parafovea ve perifoveadaki yüzeysel ve derin kapiller pleksus vasküler dansitelerine bakıldı. Sonuçlar: Çalışmaya tip 2 pterjiumu olan (pterjium uzunluğu 2-4 mm arası olanlar) grupta 14 (% 63,6) erkek, 8 (% 36,4) kadın toplam 22 hastanın 22 gözü; tip 3 pterjiumu olan (pterjium uzunluğu 4 mm'den büyük olanlar) grupta 13 (% 65) erkek, 7 (% 35) kadın toplam 20 hastanın 20 gözü dahil edildi. Sağlıklı kontrol grubunda ise 14 (% 60,8) erkek, 9 kadın (% 39,2) toplam 23 kişinin 23 gözü çalışmaya alındı. Çalışmadaki hastaların yaş ortalaması tip 2 pterjium grubunda 46,6±11,6; tip 3 pterjium grubunda 47,6±10,7; kontrol grubunda yaş ortalaması ise 48,1±13,3 idi. Çalışma sonucunda, yüzeysel ve derin kapiller pleksus vasküler dansite ölçümlerinde, sağlıklı kontrol grubuyla karşılaştırıldığında, üç grup arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilemedi. Tartışma: Bu çalışmada sık rastlanan bir göz patolojisi olan pterjiumda, yaptığımız optik koherens tomografi anjiyografi incelemesinde, yüzeysel ve derin kapiller pleksusta fovea, parafovea ve perifoveada vasküler dansitede istatiksel olarak anlamlı düzeyde bir fark olmadığını tespit ettik. Sonuç olarak pterjium hastalarında progresyonun retinayı etkilemediğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Pterjium, Vasküler Dansite.

Presentation ID/Sunum No= 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Rektal Yabancı Cisim Tanılı Hastalarda Anestezi Yaklaşımı

Dr. Meltem Bektaş[1]

[1]*S.B.Ü. Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği*

Özet

GİRİŞ: Hastanelerin acil servislerine farklı şikayetlerle başvuran hastalarda rektal yabancı cisimlerle de karşılaşılmaktadır. Bu hastalarda genellikle kişisel nedenlerle başvuru geciktiği için, klinik tablo ileus, barsak perforasyonu gibi cerrahi tedavi gerektirecek kadar ilerlemiş olabilmektedir. Hastanemize başvuran ve cerrahi tedavi gerektiren rektal yabancı cisim tanılı hastaların derlenmesi amaçlanmıştır. GEREÇ VE YÖNTEMLER: Hastanemize 2010-2020 yılları arasında başvuran ve anestezi altında cerrahi müdahale gerektiren rektal yabancı cisim tanılı hastalar retrospektif olarak kaydedildi. Hastaların demografik verileri, uygulanan anestezi yöntemi, çıkarılan cisimler, komplikasyonlar kaydedildi. BULGULAR: 2010-2020 yılları arasında anestezi altında müdahale gereken 12 rektal yabancı cisim tanılı hasta değerlendirilmiştir. Değerlendirilen hastaların yaş ortancası 39 (26-68) yıl, % 91'i erkek(n=11), % 9'u kadın(n=1) idi. Yabancı cisimler 10 hastanın kendisi tarafından cinsel amaçlı kullanılmış, 2 hastadan hikaye alınamamıştır. Çıkarılan yabancı cisimler pinpon topu, oyuncak labut, salatalık, vibratör, masaj jeli, kolonya şişeleridir. Hastaların hastaneye başvuru süresinin 5 saat ile 4 gün arasında olduğu saptanmıştır. Tüm hastalar anestezi öncesi laboratuvar testleri, radyolojik değerlendirmeler tamamlandıktan sonra ameliyathaneye alınmışlar, anksiyete nedeniyle 2 mg midazolam iv anestezi öncesi verilmiştir. Bir hastaya spinal anestezi, diğer 11 hastaya genel anestezi uygulandığı belirlendi. Genel anestezi uygulanan hastalarda indüksiyonu için propofol 2-3 mg/kg, fentanil 2 mikrog/kg ve rokuronyum 0,6 mg/kg verildikten sonra laparotomi planlanan hastalar entübe edilimiş, diğerlerine LMA (laringeal mask airway) yerleştirilmiştir. Anestezi idamesi azot ve oksijen karışımı içinde sevofluran ile sağlanmıştır. Spinal anestezi uygulanan 1 hastada ve genel anestezi uygulanan 6 hastada laparotomiye gerek kalmadan yabancı cisim rektal yoldan çıkarılırken, diğer 5 hastada kolon perforasyonu da saptandığı için laparotomi gerekmiştir. Hiçbir hastada komplikasyon tespit edilmedi. TARTIŞMA: Rektal yabancı cisimler genellikle cinsel amaçla kullanılmakta ve gizli homoseksüelliği göstermektedir. Bu nedenle vakalarımızda hasta isteği gözönüne alınarak, yakınlarına etyolojik neden değil yapılan cerrahi tedavi ile ilgili bilgilendirme yapılmıştır. Hastalardaki anksiyeteyi ve psikolojik yan etkileri en aza indirmek için bu hastalarda genel anestezi tercih edilmesinin daha uygun olacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Rektal Yabancı Cisim, Anestezi

Presentation ID/Sunum No= 294

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Rinoplasti Sonrası Gelişebilen Gaga Burun Deformitelerinde Triamsinolon Asetonidin Etkinliği

Dr. Serhan Derin [1]

Elazığ Mediline Hospital Hastanesi
**Corresponding Author: Serhan Derin*

Özet

Gaga burun deformiteleri rinoplasti sonrası gelişebilen istenmeyen komplikasyonlardan biridir. Gaga burun deformitesi ameliyattan yaklaşık 1 ay sonra ortaya çıkan, burun sırt kısmındaki şişlik olarak tanımlanır. Bu durum rinoplasti sonuçlarını bozmakta, hastalarda görsel, fiziksel ve ruhsal bozukluklara neden olmaktadır. Bu nedenle rinoplasti hastaları, ameliyat sonrası dönemde yakın takip edilmeli ve gaga burun deformitesi ile karşılaşıldığında uygun tedavi yöntemleri ile tedavi edilmelidir. Gaga burun deformitesi çogunlukla yara iyileşmesi döneminde burun sırtında oluşan cilt ödemi ve kıkırdak doku fazlalığından kaynaklanmaktadır. Türkiye yoğun güneş alan iklim kuşağındadır. Bu durum cilt kalınlaşmasına neden olmaktadır. Kalın ciltli olgular rinoplasti sonrası gaga burun deformitesi oluşturmaya meyillidir. Cilt ödemi kaynaklı gaga burun deformitelerinin etiyolojisinde, yara iyileşmesinden sorumlu enflamatuar hücreler rol almaktadır. Gaga burun deformitesinin tedavisinde kortizon enjeksiyonları ilk tedavi seçeneğidir. Kortizon enflamatuar süreçleri her aşamada baskılayan potent bir ajandır. Bu çalışmada rinoplasti operasyonu geçirmiş ve sonraki dönemde gaga burun deformitesi geliştirmiş ve lokal triamsinolon asetonid 40 mg/ml (Kortizon)enjeksiyonları ile tedavileri yapılmış 20 hasta sunulmuştur. Triamsinolon asetonid uygulamalarına ameliyat sonrası 1. ayda başlanmış ve gerekli durumlarda 3 haftada bir tekrarlanarak tedavileri devam ettirilmiştir. Uygulamada ilk doz 1/40 dozunda başlanmış ve sonraki uygulamalarda doz derişimi artırılarak devam edilmiştir. Uygulamada hasta uyumunu artırmak ve lokal doku enflamasyonunu tetiklememek amacıyla insülin enjektörü kullanılmıştır. Hastaların hepsinde değişen oranlarda lokal triamsinolon asetonid enjeksiyon tedavisine yanıt alınmıştır. Hiçbir hastada uygulama dönemi ve geç dönemde komplikasyon izlenmemiştir. Sonuç olarak Rinoplasti sonrası gelişebilen gaga burun deformitelerinin medikal tedavisinde triamsinolon asetonid lokal enjeksiyon uygulamaları etkin, güvenilir ve sonuçları yüz güldürücüdür.

Anahtar Kelimeler: Rinoplasti, Kortizon Enjeksiyonu, Gaga Burun Deformitesi.

The effectiveness of Triamcinolone Acetonide in Pollybeak Deformities After Rhinoplasty.

Abstract

Pollybeak deformities are one of the undesirable complications that can develop after rhinoplasty. Pollybeak deformity is defined as the swelling in the dorsum of the nose that occurs approximately 1 month after surgery. This situation disrupts the results of rhinoplasty and causes visual, physical and mental disorders in patients. Therefore, rhinoplasty patients should be closely followed up in the postoperative period and should be treated with appropriate treatment methods when faced with pollybeak deformity. Pollybeak deformity is mostly caused by skin edema and cartilage tissue excess on the nasal dorsum during the wound healing period. Turkey is in the intense sunshine climate zone. This situation causes skin thickening. Thick-skinned cases tend to cause pollybeak deformity after rhinoplasty. Inflammatory cells responsible for wound healing play a role in the etiology of pollybeak deformities caused by skin edema. Cortisone injections are the first treatment option in the treatment of pollybeak deformity. Cortisone is a potent agent that suppresses inflammatory processes at all stages. In this study, 20 patients who underwent rhinoplasty operation and developed pollybeak deformity in the following period and were treated with local triamcinolone acetonide 40 mg / ml (Cortisone) injections are presented. Triamcinolone acetonide applications were started in the postoperative 1st month and the treatments were continued by repeating every 3 weeks when necessary. In the application, the first dose was started at 1/40 dose and continued by increasing the dose concentration in subsequent applications. An insulin injector was used in the application in order to increase patient compliance and not to trigger local tissue inflammation. All patients responded to varying degrees of local triamcinolone acetonide injection therapy. No complications were observed during the administration period or late period in any patient. In conclusion, local injection of triamcinolone acetonide is effective, reliable and the results are promising in the medical treatment of pollybeak deformities.

Keywords: rhinoplasty, steroid injection, pollybeak deformity

Presentation ID/Sunum No= 300

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağ Kolon Kanserlerinde, Açık ve Laparaskopik Komplet Mezokolik Eksizyonun Karşılaştırılması

Dr. Yigit Mehmet Ozgun[1] , Dr. Erol Piskin[1] , Prof.Dr. Erdal Birol Bostancı[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Yigit Mehmet Ozgun*

Özet

Giriş Hohenberger ve ark nın 2009 da özellikle sağ kolon kanserleri için ilk tarif ettiğinden bu yana uygulanan ve konjenital fasyal planlara bağlı kalınarak keskin diseksiyon ile mezokolonun tam mobilizasyonu ve tam bir lenfatik diseksiyon sağlamayı amaçlamaktadır. CME de kolonik damarlar SMA dan köken aldıkları yerden santral ligasyon şeklinde ligate edilirler Metod Çalışmaya 2019 ve 202 yılları arasında sağ kolon adenokarsinomları nedeni ile CME yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalar preoperatif total kolonoskopileri tamamlandı ve uzak metastaz açısından tarandılar. Çalışmaya çekum, çıkan kolon, hepatik fleksura tümörleri dahil edildi. Açık yaklaşım Hohenberger'in tarif ettiği şekilde lateralden mediale olacak şekilde yapıldı. Laparaskopik yaklaşım modifiye litotomi pozisyonunda 4 porttan uygulandı. Medial to lateral yaklaşım yapıldı Sonuçlar Açık grupta 14 hasta ve 18 hasta minmal invaziv grupta olmak üzere toplam 32 hasta . Açık grubun yaş ortalaması 65.21 ±10.94 ve minimal invaziv grubun 50.78 ±18.64 idi. Hastanede kalış süreleri açık grupta 10 gün (7-23 gün) ve MİV grupta 7.5 gün (5-25 gün) idi. Harvest edilen lenf nodu sayısı açık grupta 32±1.23ve median değeri 32(min-max;15-63) idi. MİV gruptaki harvest edilen LN 34 (19-82) idi. Açık grupta 5 (%35.7)hastada komplikasyon gözlendi. MIV grupta 9 (%50) hastada komplikasyon gözlendi. Tartışma ve karar: Bizim serimizde tüm hastalar aynı ekipler tarafından belirli bir standarta göre cerrahi teknik uygulanmış hastalardan oluşmaktadır ve sağ kolon adenokarsinomlarında minimal invaziv ve açık tekniğin karşılaştırıldığı bir çalışmadır. Çalışmamızda minimal invaziv ve açık teknik arasında postoperatif komplikasyonlar, harvest edilen lenf nodu sayısı ve postoperatif hastanede kalış süreleri açısından fark saptanmamıştır. Bu sonuçlar bize Hohenbeger'in lateral to medial olarak açık teknik ile tarif ettiği şekilde yapılan komplet mezokolik eksizyonun minimal invaziv olarak da benzer sonuçlar ile yapılabildiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Kolon Kanseri, Komplet Mezokolik Eksizyon, Laparaskopi

Comparison of Open Versus Laparoscopic Complete Mesocolic Excision for Right Colon Cancer

Abstract

Introduction Hohenberger et al to provide complete mobilization of the mesocolon and a complete lymphatic dissection with sharp dissection by adhering to congenital facial planes, which has been applied since the first description of it especially for right colon cancers in 2009. Method Patients who underwent CME due to right colon adenocarcinomas between 2019 and 202 were included in the study. The cecum, ascending colon, and hepatic flexure tumors were included in the study. The open approach was done from lateral to medial as described by Hohenberger. The laparoscopic approach was applied through 4 ports in the modified lithotomy position. Results A total of 32 patients, 14 patients in the open group and 18 patients in the minmal invasive group. Duration of hospital stay was 10 days (7-23 days) in the open group and 7.5 days (5-25 days) in the MIV group. The number of harvested lymph nodes in the open group was 32 ± 1.23 and the median value was 32 (min-max; 15-63). Harvested LN in the MIV group was 34 (19-82). Complications were observed in 5 (35.7%) patients in the open group. Complications were observed in 9 (50%) patients in the MIV group. Discussion and conclusion: In our series, all patients consist of patients who underwent surgical technique according to a certain standard by the same teams, and this is a study comparing minimally invasive and open technique in right colon adenocarcinomas. In our study, no difference was found between minimally invasive and open techniques in terms of postoperative complications, the number of lymph nodes harvested and the duration of postoperative hospital stay. These results showed us that complete mesocolic excision, performed as described by Hohenbeger with the open technique lateral to medial, can be performed minimally invasively with similar results.

Keywords: Colon Cancer, Complete Mesocolic Excision, Laparoscopy

Presentation ID/Sunum No= 430

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlık Çalışanlarında Bilgisayar ve Telefon Kullanımına Bağlı Gelişen Baş ve Boyun Ağrılarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Serhat Korkmaz[1]

[1]*Afyon Sağlık Bilimleri Üni*
**Corresponding Author: Serhat Korkmaz*

Özet

Amaç: Artmış bilgisayar ve telefon kullanım süresine bağlı görülen çeşitli hastalıklar çağımızın en büyük sağlık problemleri arasında yer almaktadır. Çalışmamızda bilgisayar ve telefon kullanımına bağlı gelişen baş ve boyun ağrılarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda 344 sağlık çalışanına tek bir araştırıcı tarafından doldurulan uniform bir anket formu kullanılarak, katılımcıların sosyodemografik profili (cinsiyet, yaş, eğitim durumu), baş ve boyun ağrısı özellikleri (ağrının sıklığı, şekli, artıran faktörler), ilaç kullanım öyküsü, bilgisayar, telefon ve internet kullanımı değerlendirildi. Ağrı Vizüel Analog Skala ile değerlendirildi. Bulgular: Katılımcıların 161'i kadın, 183'ü erkek (toplam 344 kişi) ve yaş ortalaması 36,30±8,548 idi. Ortalama günlük olarak bilgisayar kullanım süresi ortalama 6,59 ± 2,146 saat, internet kullanımı 5,66 ± 3,719 saat olarak saptandı. Çalışanların %64'ünde ayda en az bir kez baş ağrısı olduğu, %44,1'inde ayda en az bir kez boyun ağrısı olduğu görüldü. Kadınlarda baş ağrısı sıklığının daha fazla olduğu görüldü ($p<0.05$). Bilgisayar kullanımıyla %67,4'ünde baş ağrısının, %62,5'inde boyun ağrısının arttığı ($p<0.005$), mesleki yorgunlukla ise %71,8'inde baş ağrısının, %62,8'inde boyun ağrısının arttırdığı görüldü. Baş ağrısının yeri en sık %32,3(111) değişken, %21,8(75) yanlar (temporal bölge), %18,6(64) alın bölgesi idi. Boyun ağrısının yeri en sık %33,7(116) ense, %23,8(82) değişken idi. Ense ağrısı olanların %97,4'ünde (113) baş ağrısı görüldü. Günde en az bir kez başı ağrıyan 5 kişinin tamamında günde en az 1 kez boyun ağrısı olduğu, ayda en az bir kez başı ağrıyanların %50,9'unda ise ayda en az bir kez boyun ağrısı görüldü. Sonuç: Bilgisayar ve telefon kullanımına bağlı baş boyun ağrısı artmıştır. Kadınlarda daha sık ve artan yaşla artış görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Boyun Ağrısı, Baş Ağrısı, Bilgisayar Kullanımı, İnternet Kullanımı

Evaluation of Headache and Neck Pain Caused by the Use of Computers and Phones in Healthcare Professionals

Abstract

Objective: Various diseases related to increased computer and phone usage time are among the biggest health problems of our age. In our study, it was aimed to evaluate the headache and neck pain caused by the use of computers and phones. Materials and Methods: In our study, using a uniform

questionnaire form filled out by a single researcher to 344 healthcare workers, the participants' sociodemographic profile (gender, age, education status), headache and neck pain characteristics (frequency, type of pain, increasing factors), drug use history, computer, telephone and internet usage were evaluated. Pain was evaluated with Visual Analogue Scale. Results: 161 of the participants were females, 183 of them were males (344 people in total) and the mean age was 36.30 ± 8,548. The average duration of daily computer use was 6.59 ± 2.146 hours, and internet use was 5.66 ± 3.719 hours. It was observed that 64% of the employees had a headache at least once a month, and 44.1% had neck pain at least once a month. It was observed that the frequency of headache was higher in women ($p < 0.05$). It was observed that with the use of computers, headache increased in 67.4%, neck pain increased in 62.5% ($p < 0.005$), and occupational fatigue increased headache in 71.8% and neck pain in 62.8%. The location of the headache was the most common 32.3% (111) variable, 21.8% (75) the flanks (temporal region), and 18.6% (64) the forehead region. The most common location of neck pain was the nape of 33.7% (116) and variable in 23.8% (82). Headache was observed in 97.4% (113) of those with neck pain. All 5 people who had a headache at least once a day had neck pain at least once a day, and 50.9% of those who had a headache at least once a month had neck pain at least once a month. Conclusion: Head and neck pain has increased due to computer and telephone use. It is more common in women and increases with increasing age.

Keywords: Neck Pain, Headache, Computer Use, Internet Use

Presentation ID/Sunum No= 275

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Şant Ameliyatlarında Ventriküler Kateter Yerleşiminin 3-D Flouroskopi ile İntraoperatif Görüntülenmesi

Assoc. Prof. Dr. Mehmet Volkan Harput[1] , Prof.Dr. Ahmet Hilmi Kaya[1] , Dr. Oğuzcan Yamaner[1]

[1]Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı

Özet

Amaç; Ventriküloperitoneal (VP) şant yerleştirilmesi hidrosefali tedavisinde en sık tercih edilen yöntemdir. Ventriküler kateter (VK) tıkanıklığı bu ameliyatın en sık görülen komplikasyonu ve şant disfonksiyonu nedenidir. Literatürde VK'nın görüntüleme-rehberliği ile doğru yerleştirme oranı %92.8 iken bu oran serbest atış ile sadece %72.8 olarak gösterilmiştir. VK kötü yerleşimi; revizyon ameliyatlarına, morbiditede artışa, hastanede kalış süresinde uzamaya ve maliyetlerde artışa neden olmaktadır. Bu çalışmada, 3 boyutlu X-ışını görüntüleme sisteminin (Medtronic O-Arm 2), VK yerleşiminin intraoperatif değerlendirilmesinde etkinliği literatürde ilk kez değerlendirilmiştir. Yöntem; Eylül 2019 – Ocak 2020 tarihleri arasında VP şant takılması planlanan ardışık 10 hastanın (1 psödotümör serebri, 4 non-komünikan hidrosefali, 5 normal basınçlı hidrosefali), preoperatif, 1.25mm kalınlığında Bilgisayarlı Tomografi (BT) görüntülemeleri nöronavigasyona (Medtronic-StealthStation-S8) yüklendi. Çerçevesiz elektromanyetik izleyiciyle VK ucu hedefe (ipsilateral foramen Monroe girişi) yerleştirildi. Elde edilen 3-boyutlu fluoroskopi imajları nöronavigasyon cihazına transfer edilerek pre-operatif BT görüntüleriyle birleştirildi. Bu sayede VK ucunun hedeflenen noktada olup olmadığı intraoperatif gerçek zamanlı şekilde değerlendirildi. VK uç pozisyonu açısından intraoperatif görüntüleme (IG) ve ameliyat sonrası BT karşılaştırıldı. Bulgular; On hastanın tamamında operasyon ve IG sorunsuz şekilde tamamlandı. Çekimler ortalama 14 dakika (aralık 11-20 dk) sürdü. Bir vakada VK 1.5 cm, başka bir vakada 1 cm geri çekilerek koroid pleksus komşuluğundan kurtarıldı. Dört vakada katater trasesinin, nöronavigasyon plan trasesinden farklı olduğu görüldü, VK ucunun yeri sorunsuz idi. Tüm vakalarda kontrol BT'lerde VK ucunun hedeflenen noktada olduğu görüldü. Bir vakada (NBH) VK yerleştirilmesini takiben BOS drenajı olmaması üzerine yeniden deneme yerine IG yapıldı. Kateter ucunun yerinde olduğu görülerek VK yıkandı ve akabinde BOS drenajı sağlandı. Böylece, serebral doku, fazladan yapılacak olan girişimlerden korunmuş oldu. Psödotümör-serebri vakasında ''slit-benzeri'' ventrikül olmasına rağmen nöronavigasyon ve IG ile VK sorunsuz şekilde, bir defada hedefine yerleştirildi. Çıkarımlar; Üç-boyutlu floroskopik IG sistemi, VP şant ameliyatlarında VK yerleşimini göstermede etkin bir yöntemdir. Bu yöntem ile gerekli değişiklikler ameliyat sırasında yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hidrosefali; Nöronavigasyon; O-Arm Floroskopi; Şant Obstrüksiyonu; Ventikülo-Peritoneal Şant

Intraoperative 3-D Fluoroscopic Imaging of Ventricular Catheter in Ventriculoperitoneal Shunt Operation

Abstract

Objective: In ventriculoperitoneal shunt placement, a common complication is the obstruction of ventricular-catheter (VC), which results in shunt disfunction. Literature shows the rate of correct placement of VC to be around 92% with aid of image-guidance and it drops down to 72.8% with free-hand placement. Misplacement of VC causes revision surgeries, increased morbidity, longer hospital stays and higher costs. In this study, usefulness of employing intraoperative 3-dimentional fluoroscopic imaging (IG) (Medtronic O-Arm 2) in shunting operations is investigated for the first time. Method: Between September 2019 – January 2020, ten consecutive cases in which shunting procedure was planned (1 pseudotumor-cerebri, 4 non-communicating-hydrocephalus, 5 normal pressure hydrocephalus (NPH)) were included. Preoperatively, CT-Head scans with 1.25mm thickness were imported into neuronavigation system. Using electromagnetic tracking, the VC is placed to target point (entry of ipsilateral foramen of Monro). IG performed with O-Arm-2 and the data is transferred to the neuronavigation system. After merging the intraoperative images with preoperative CT-images, the location of the VC is evaluated. In every case post-operative CT was performed to check the final location of the VC. Results: In all cases the shunting procedure was completed without complications. IG mean time was 14 minutes (range 11-20 min). In 2 cases VC was pulled backed 1cm and 1.5cm to avoid choroid plexus contact. In 4 cases trajectories of VC were slightly different than the navigation plan. In all 10 cases, the correct placement of VC was shown in postoperative CT-head which was in correlation with IG. In NPH case, after placing the VC there were no CSF drainage. After IG confirmed the correct placement, the catheter was irrigated to secure drainage. Thus, cerebral tissue was protected from repetitive catheter insertions. Conclusions: Intraoperative 3-D Fluoroscopic Imaging is a useful adjunct to evaluate the final placement of VC in VP shunt operations.

Keywords: Hydrocephalus; Neuronavigation; O-Arm Fluoroscopy; Ventriculoperitoneal Shunt; VP Shunt Disfunction

Presentation ID/Sunum No= 401

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sbü Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Yapılan Adrenalektomi Materyallerinin Patolojik Değerlendirilmesi: Son 10 Yıllık Deneyim

Exp. Dr. Şenay Yıldırım[1]

[1]*SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

AMAÇ: Adrenokortikal neoplaziler; adenomlar ve karsinomlar olarak ikiye ayrılır. Adrenokortikal adenomlar, her yaşta ve her iki cinste de eşit sıklıkta görülebilen, en sık rastlanan benign adrenal tümörlerdir. En geniş çapları 5 cm'i ve ağırlıkları 50 gramı nadiren aşar. Kanama ve nekroz alanları izlenmez. Adrenokortikal karsinomlar ise 10 gramdan ağırdırlar. Kapsül taşıyabilirler ancak kapsülleri sıklıkla tümörle infiltredir. Kanama ve nekroz alanları sık izlenir. Akciğer, karaciğer ve kemikten sonra en sık metastaz saptanan 4. organdır. Çalışmamızda son 10 yılda patoloji kliniğimize gelen tüm adrenalektomi materyallerini olguların demografik özellikleri ve kitlelerin histopatolojik tanıları ile incelemeyi hedefliyoruz. YÖNTEM: 2010-2020 Yılları arasında SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Patoloji Kliniği'ne gelen 96 adrenalektomi materyalinin incelendiği bu çalışmada olguların cinsiyet, yaş, ameliyat tipi, kitle boyutu, kitlenin yerleştiği taraf ve histopatolojik tanıları değerlendirilmiştir. BULGULAR: 96 hastanın 58'i kadın(%60.4), 38'i erkektir (%39.6). Ortalama yaş 52.4 olup yaş aralığı 46-70 yaş arasındadır. Adrenal kitlelerin çıkarılmasında 90 hastada(%93) laparoskopik transperitoneal adrenalektomi yöntemi, 6 hastada (%7) açık adrenalektomi yöntemi uygulanmıştır. Benign kitlelerin en büyük çapı ortalama 39 mm ölçülürken; malign kitlelerde en büyük çap ortalama 48 mm'ye kadar ulaşmaktadır. Adrenalektomi materyallerinde kitleler %57 oranında sol tarafta, %43 oranında sağ tarafta yerleşim göstermektedir. Bilateral yerleşimli adrenal kitleye rastlanılmamıştır. Histopatolojik incelemeler sonucunda çalışmamızdaki 96 hastadan 76'sı (%79) benign, 20'si (%21) ise malign tanı almıştır. Malign tanı alan 20 olgunun 4'ünde(%20) adrenokortikal karsinom izlenirken, diğer 16 olguda(%80) başka organlardan kaynaklanan malignitelerin adrenale metastaz yaptığı saptanmıştır. SONUÇ: En sık rastlanan benign adrenal tümörler sırasıyla adrenokortikal adenom, feokromasitoma, hemorajik kistler, myelolipom ve adrenokortikal hiperplazi olmuştur. Literatürle karşılaştırıldığında bizim bölgemizde rastlanan adrenokortikal karsinom olgularının 5. dekattan daha erken yaşta ve kitle küçük boyutta iken yakalandığı saptanmıştır. Olgularımızda da en sık böbrek ve akciğer kökenli malignitelerin adrenale metastaz yaptığı saptanmıştır. Ancak alışılmışın dışında 1 hastada kolon adenokarsinomu metastazı, 1 hastada da skuamöz hücreli karsinom metastazı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Adrenal, Adrenalektomi, Benign, Malign, Metastaz

Presentation ID/Sunum No= 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Servikal Effasmanın Eşlik Ettiği Servikal Yetersizlik İçin Acil Serklaj Sonrası Perinatal Sonuçlar

Dr. Eren Akbaba[1]

[1]*Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Servikal Effasmanın Eşlik Ettiği Servikal Yetersizlik İçin Acil Serklaj Sonrası Perinatal Sonuçlar Giriş İkinci trimester gebelik kaybı ve preterm doğumun önemli bir sebebi servikal yetmezliktir. Servikal yetmezlik insidansı 0.5-1% dir. Servikal serklaj servikal yetmezlik hikayesi olan kadınların primer tedavi şeklidir. Üç tip 1. profilaktik 2. terapötik 3. acil servikal serklajdan bahsedilebilir. Acil serklaj <24. gebelik haftasında, 3 cm servikal dilatasyonu ya da amniotik membran prolapsusu olan hastalarda uygulanır. Amacımız acil serklaj uyguladığımız servikal dilatasyonu ve efasmanı olan kadınlar ile dilatasyonu olan efasmanı olmayanların maternal-fetal sonuçlarını karşılaştırmaktır. Material Metod Bu retrospektif çalışma, 16-25 gebelik haftalarında, tekiz gebeliği olan, acil serklaj uygulanan, 19 hasta değerlendirilerek yapıldı. Mc Donalds tekniği, 5 mm mersilen(Ethicon®) ip kullanıldı. Hastalar efasmanı <%80 ve >%80 olanlar olarak 2 gruba ayrıldı. Obstetrik ve klinik sonuçlar, maternal fetal komplikasyonlar karşılaştırıldı. $p<0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular Sekiz hastanın servikal efasmanı <80%, 11 hastanın efasmanı >80% di. Hastaların ortalama yaşı sırasıyla 28(23-37); 31(21-41); ($p>0.05$). Hastaların pariteleri sırasıyla 2(1-5), 2(1-6), ($p>0.05$). Serklaj uygulanan gebelik haftası sırasıyla 21(16-25); 20(15-25); ($p>0.05$). Servikal uzunluk sırasıyla 19.16±4.11mm; 12.23±3.95mm; ($p<0.001$). Servikal effasmanı <80% olanlara serklaj uygulandığı gebelik haftası 21(16-25), serklaj uygulanması ile kazanılan süre 45(17-149) gün. Hastaların 2(%25) sinin gebelikleri <24. gebelik haftasında geç abortus ile sonuçlandı, 5(50%) hastanın gebeliği 28-32. gebelik haftası arasında, 1 hastanın gebeliği>37. gebelik haftasında sonlandı. Efasmanı < %80 olan, >24. gebelik haftasında doğuran 6 hastadan 4 ünün bebeği yaşadı. Effasmanı >80% olanlara serklaj uygulandığı gebelik haftası 20(15-25.hafta), serklaj uygulanması ile kazanılan süre 22(4-73) gün. Hastaların 7(63.6%) sinin gebelikleri <24. gebelik haftasında geç abortus ile sonuçlandı, 3(%27.2) hasta 24-28. gebelik haftası arasında, 1 hasta 29. gebelik haftasında doğurdu. Servikal effasmanı >80% olan, >24. gebelik haftasında sonra doğuran 4 hastadan yalnız 1 inin bebeği(780 gr) ağır sekelli yaşadı. Sonuç Servikal efasmanı >%80 olan gebelerde acil serklajın perinatal sonuçlara anlamlı olumlu katkısı saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Acil Serklaj; Efasman; Dilatasyon;

Presentation ID/Sunum No= 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Skolyozun Cerrahi Tedavisinde USS ve Isola Posterior Spinal Enstrümentasyon Sistemlerinin Orta Dönem Sonuçlarının Karşılaştırılması

Dr. Mehmet Derviş Güner[1]

[1]*Atılım Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Bu çalışmanın amacı, skolyozun cerrahi tedavisinde günümüze değin başarıyla uygulanmış ve hala uygulanmakta olan Universal Spine System (USS, AO) ve Isola sistemlerinin sonuçlarının karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Ana Bilim Dalı'nda Haziran 1996-Eylül 2004 tarihleri arasında skolyoz cerrahi tedavisinde Isola posterior enstrümentasyon sistemi uygulanan 22 hasta ile, Şubat 2001-Eylül 2007 tarihleri arasında skolyoz cerrahi tedavisinde USS posterior enstrümentasyon sistemi uygulanan 25 hasta alınmıştır. Yapılan çalışma retrospektif bir çalışma olup iki grup, skolyoz cerrahisi açısından önemli olduğu kabul edilen yönler göz önüne alınarak birbirleriyle istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır. Isola posterior enstrümentasyon sistemiyle tedavi edilen 22 hastanın yaş ortalaması 13.9 (11-22), USS posterior enstrümentasyon sistemi kullanılan 25 hastada ise 14.4 (10-19) olarak saptanmıştır. Kız/erkek oranı Isola grubunda 17/5 iken USS grubunda 22/3'tür. Hastaların ameliyatları sonrası ortalama izlem süresi Isola sistemi uygulanan grupta 52.5 (23-97) ay, USS grubunda 25.8 (12-61) aydır. İstatistiksel olarak karşılaştırıldığında iki grup arasında izlem süreleri (Mann-Whitney testi) bakımından anlamlı bir fark varken; yaş (Mann-Whitney testi) ve cinsiyet dağılımı (chi-square testi) bakımından anlamlı bir fark yoktur. Gerek kendi yaptığımız çalışmada gerekse literatür bilgilerinde saptanan o ki postoperatif korreksiyon miktarı, Isola ile USS posterior spinal enstrümentasyon sistemlerinde birbirlerine yakın orandadır. İki grup arasında istatistiksel olarak (chi-square test) ameliyat sonrası nörolojik defisit açısından anlamlı fark saptanmamıştır. Ayrıca Isola ve USS grupları arasında toplam postoperatif komplikasyonlar karşılaştırıldığında da istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır (chi-square test). Elde ettiğimiz bulgular USS ve Isola sistemlerinin eğriliğin korreksiyonunu sağlama açısından birbirlerine yakın yöntemler olduğunu göstermektedir. Korreksiyonun devamlılığını koruma açısından ise USS posterior spinal enstrumentasyon sistemi daha üstündür. Ayrıca ameliyatta kullanılan eritrosit süspansiyonu ve ameliyat süresi açısından da USS daha başarılı gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Skolyoz, Posterior Enstrümentasyon, Uss, Isola

Presentation ID/Sunum No= 465

Oral Presentation / Sözlü Sunum

The Effect of Single Aortic Cross-Clamp Technique Versus Multıple Clamp Technique On Postoperative Stroke in Octogenarians Undergoing Coronary Artery Bypass Grafting

Assoc. Prof. Dr. Ayhan Uysal[1]

[1]*Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: Ayhan Uysal*

Abstract

Aim: In this study, we aimed to investigate the effect of single aortic cross-clamp technique (SCT) (aortic cross clamp only) versus multıple clamp technique (MCT) (aortic cross clamp + sidebiting clamp) on postoperative stroke in octogenarians undergoing coronary artery bypass grafting (CABG). Methods: A total of 171 patients aged ≥80 years who underwent isolated CABG were retrospectively analyzed. The patients were divided into two groups according to the technique used during surgery as SC Group (n=88) receiving SCT and MC Group (n=83) receiving MCT. Postoperative stroke was evaluated. Results: Of the patients, 127 were males and 44 were females. The mean age was 83.05±8.81 years in SC Group and 82.14±8.92 years in MC Group. There was no statistically significant difference in the rate of postoperative stroke between both techniques ($p>0.05$). Conclusion: Postoperative stroke in octogenarians may result from not only the cross-clamp technique used, but also several factors. We believe that both techniques yield similar outcomes.

Keywords: Octogenarians; Aortic Clamping; Stroke; Coronary Artery Bypass Grafting.

Presentation ID/Sunum No= 466

Oral Presentation / Sözlü Sunum

The Effectiveness of Vacuum-Assisted Closure Therapy in Patients With Infected Venous Leg Ulcers

Assoc. Prof. Dr. Ayhan Uysal[1]

[1]*Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: Ayhan Uysal*

Özet

Background: In this study, we aimed to investigate the effect of vacuum-assisted closure therapy on the venous stasis wound healing in the patients with chronic venous leg ulcers. Methods: Vacuum-assisted closure therapy was applied for a total of 14 venous leg ulcers. Quantitative wound culture samples were obtained before the procedure and local wound assessment was performed. Primary outcome measures included wound healing as assessed by local wound examination in every dressing change and the rate and velocity of ulcer reduction. Wound healing was defined as the complete closure of the ulcer, while rapid wound healing was defined as ≥30% reduction in the ulcer size by Week 4. Results: No surgical debridement or surgical corrective procedure was applied in any patient. The mean length of hospital stay was 32.3 days. The mean number of vacuum-assisted closure therapy for each case was 17.8 and the mean time to dressing change was 72.3 hours. There were multi-drug resistant Pseudomonas aeruginosa and methicillin-resistant Staphylococcus aureus in three and four patients, respectively. Wound culture results became negative after a mean duration of vacuum-assisted closure therapy of 12.1 days. None of the patients needed antibiotherapy until the procedure was completed. Compared to baseline, the mean reduction rate of ulcer was 46.4% for the first six applications and 72.8% for the subsequent applications. Conclusion: Our study results suggest that vacuum-assisted closure therapy promotes rapid wound healing in patients with severe post-thrombotic syndrome with venous stasis leg ulcers and reduces the need for antibiotics by reducing the biological burden.

Anahtar Kelimeler: Vacuum-Assisted Closure Therapy, Venous Ulcer, Post-Thrombotic Syndrome, Wound İnfection, Rapid Wound Healing.

The Effectiveness of Vacuum-Assisted Closure Therapy in Patients With Infected Venous Leg Ulcers

Abstract

Background: In this study, we aimed to investigate the effect of vacuum-assisted closure therapy on the venous stasis wound healing in the patients with chronic venous leg ulcers. Methods: Vacuum-assisted closure therapy was applied for a total of 14 venous leg ulcers. Quantitative wound culture

samples were obtained before the procedure and local wound assessment was performed. Primary outcome measures included wound healing as assessed by local wound examination in every dressing change and the rate and velocity of ulcer reduction. Wound healing was defined as the complete closure of the ulcer, while rapid wound healing was defined as ≥30% reduction in the ulcer size by Week 4. Results: No surgical debridement or surgical corrective procedure was applied in any patient. The mean length of hospital stay was 32.3 days. The mean number of vacuum-assisted closure therapy for each case was 17.8 and the mean time to dressing change was 72.3 hours. There were multi-drug resistant Pseudomonas aeruginosa and methicillin-resistant Staphylococcus aureus in three and four patients, respectively. Wound culture results became negative after a mean duration of vacuum-assisted closure therapy of 12.1 days. None of the patients needed antibiotherapy until the procedure was completed. Compared to baseline, the mean reduction rate of ulcer was 46.4% for the first six applications and 72.8% for the subsequent applications. Conclusion: Our study results suggest that vacuum-assisted closure therapy promotes rapid wound healing in patients with severe post-thrombotic syndrome with venous stasis leg ulcers and reduces the need for antibiotics by reducing the biological burden.

Keywords: Vacuum-Assisted Closure Therapy, Venous Ulcer, Post-Thrombotic Syndrome, Wound Infection, Rapid Wound Healing.

Presentation ID/Sunum No= 394

Oral Presentation / Sözlü Sunum

The Efficacy of Nifedipine Tocolysis for Preterm Labor

Exp. Dr. Aysun Fırat[1]

[1]Department of Obstetrics and Gynecology, Universirty of Health Sciences, Istanbul Training and Research Hospital, Istanbul & Department of Obstetrics and Gynecology, Ministry of Health, Bakırkoy Maternity, Women and Children's Disease Training Hospital, Istanbul
**Corresponding author: Aysun Fırat*

Abstract

Objective: To compare the efficacy of nifedipine use in our clinic for treatment of preterm labor (PTL) with diferent effacement degrees, and to compare our results with the literature. Methods: In this retrospective cohort study, we studied 440 singleton pregnant women with intact amnionic membrane pregnant women in their 23 and 36 weeks. Because of different criterias defining PTL in the literature, patients were divided into two groups as 4 or over contractions in 20 minutes and cervical opening at 2 cm and/or above and/or effachment at 80% or above (Group A, n=230) and 4 or over contractions in 20 minutes and cervical opening below 2 min and effechment below 80% (Group B, n=210). Descriptive statistics were conducted using chi-square and Mann Whitney U test, and statistically significance was $p < 0.05$. Results: Demographics, reproductive history and pregnancy weeks of the groups were similar. The averagetime between the start of tocolysis and the birth was 4 times higer in Group B (0.1-99.2, mean 28.4) than that of Group A (0.1-78.9, mean 7.4 days, $p<0.001$). Delay after tocoloysis at days 1 to 7 was statistically remarkable in Group B ($p<0.001$, for each). Preterm labor resulting in early birth was more remarkable in Group A in both before 34 weeks and 37 weeks ($p<0.001$, for each; n=88, 38.3% vs n=36, 17.1% and n=171, 74.3% vs n=98, 46.7%, respectively and n=269/124, 28.2 vs 61.1%). Delay with nifedipine at day 1 (87.5%), day 2 (79.1%), day 3 (74.8%) and day 7 (65.5%) was also compatable with the literature. Conclusion: Nifedipine is an effective tocolytic agent in PTL.

Keywords: Preterm Labor, Tocolysis, Nifedipine, Calcium Channel Blockers, Pregnancy

Presentation ID/Sunum No= 133

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Thin Prep Prossessor ve Konvansiyonel Yöntemle Hazırlanan Smearlerin Servikal Sitolojik Anormallikleri Saptamadaki Yeri ve Yeterliliklerinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Saniye Nebioğlu [1]

[1]*T.C.Sağlık Bakanlığı,Kamu Hastaneleri Genel Müdürlüğü*

Özet

Amaç: Bu çalışmamızın amacı konvensiyonel smear ve otomatize thin prep prossessor ile hazırlanan smearlerin yeterliliği, servikal sitolojik anamalileri saptamada doğruluklarını karşılaştırmaktır. Materyal ve Metod: Bu çalışma Ocak 1998 ve Eylül 1998 tarihleri arasında Süleymaniye Doğum ve Kadın Hastalıkları hastanesi Kolposkopi Polikliniğine başvuran 100 hastada yapıldı. Endoservikal fırça ile konvensiyonel smear alınmasının ardından fırçanın her iki yüzü lam üzerine yayıldı ve papanicoloau smear için fixe edildi. Aynı fırça %95 alkol solusyonuna daldırılarak thin layer prossessor için hücre süspansiyonu hazırlandı. Tüm hastalara kolposkopik muayene yapıldı. Atipik transformasyon zonu saptanan hastalardan biopsy alındı. Aynı hastadan hazırlanan farklı slaytlara farklı numaralar verilerek sitopatoloğun bunları bilmesi ve ardarda incelemesi engellendi. Elde edilen veriler her iki teknik örnek yeterliliği açısından ve alınan biopsilerin sonuçları standart alınarak patolojiyi saptamaki doğrulukları açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Olgular demografik olarak yaş, parite,başvuru şikayetleri, konrasepsiyon yöntemleri açısından da değerlendirildi. 51 Konvansiyonel smear, 64 thin prep smear yeterli bulundu.Aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu (x2 1.086, , p< 005).Thin prep smearlerde lökositlerin daha uniform dağılışı yorumu kolaylaştırdı. Geniş hücre grubu olmamasına karşın ekfoliye hücre tabakaları korunmuştu. Parakeratotik ve hiper keratotik hücre grupları ayırt edilebilmekteydi. Gold Satandart olarak kolposkopik biopsilerin histopatolojik incelemeleri kabul edildiğinde konvansiyonel smearin sensitivitesi%57.7 spesifitesi %87.8 pozitif prediktivitesi%62.5 negatif prediktivitesi%8.5 idi. Thin prep yömteminin sensitivitesi %84.6 ve specifitesi %89.1 pozitif prediktivitesi %73.3 ve negative prediktivitesi%94.3 olarak bulundu. Sonuç: Çalışmamızda thin prep prossessor tekniği konvansiyonel smear ile karşımıza çıkan hazırlama aşamasındaki hataların büyük bir kısmını yok ederek smear kalitesini artırmıştır.Tarama programları yaygınlaşırken doğru bir sonuca ulaşmak için slayt kalitesinin de artması çok önemlidir. Daha kısa zamanda, daha iyi slaytları, daha doğru bir şekilde thin prep yöntemi ile taranabilmektedir. Konvansiyonel smear ve thin prep prossessor ile hazırlanan smearleri yeterlilik ve tanısal doğrulukları açısından karşılaştırdığımız bu çalışmada thin prep prossessor smearlerde bu hedeflere ulaşılmıştır. Literatürdeki oranlarla çalışmamızdaki oranlar arasındaki farklılıklar çalışma grubumuzun küçüklüğüne bağlıdır.

Anahtar Kelimeler: Smear,thin Prep Prossessor, Servikal Sitoloji, Servikal Kanser

The Comparison of the Efficiency and Diagnostic Accurcy of the Smears Prepead by the Conventional Method and Thin Prep Prossessor in Detecting Cervical Cytological Anormality

Abstract

Objectives : The aim of this study is to compare the adequacy of conventional smears and smears prepared by an automated thin prep processor and their accuracy in detecting cervical cytological anomalies. Material And Method : This study was conducted on 100 patients who applied to the Colposcopy clinic of Süleymaniye Maternity Hospital between January1998 and september1998. After the conventional smear was taken with an endocervical brush, both sides of the brush were spread on a slide and fixed. Cell suspension was prepared for thin layer by dipping the same smear brush in 95% alcohol solution. Colposcopic examination was performed on all patients. Biopsy was taken from patients with an atypical transformation zone. Different numbers were given to slides of the same patient, to ensure double blind examination. Findings : The cases were also evaluated demographically. 51 Conventional and 64 thin prep smears were found to be sufficient. The difference was statistically significant (x2 1.086, p< 005). More uniform distribution of leukocytes in thin prep smears facilitated interpretation., the Exfoliated cell layers were preserved. When colposcopic biopsies were accepted as Gold Standard, the sensitivity and specificity of conventional smear were 57.7% and 87.8% respectively. Its positive and negative predictivity were 62.5% and 8.5%. The sensitivity and specificity of the thin prep method were 84.6 and 89.1%, While positive predictivity and negative predictivity were 73.3% and 94.3% respectively. Result: In this preliminary study The thin Prep processor technique increased the quality of the smear by eliminating most of the errors in the preparation stage. Cytopathologist can scan better slides in a shorter time, more accurately. In this study, in which we compared smears prepared with conventional smear and thin prep processor in terms of their efficiency and diagnostic accuracy, this goals could be achieved in smears prepared by thin prep processor

Keywords: Smear,thin Prep Prossessor, Cervical Sitoloji, Servical Canser

Presentation ID/Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tip 1 Diyabetes Mellitus Olgularında Ön Segment Parametrelerinin Sirius Korneal Topografi ile Değerlendirilmesi

Dr. Semra Koca[1] , Dr. Serkan Bilge Koca[1] , Assoc. Prof. Dr. Sibel İnan[1]

[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Amaç: Tip 1 diyabetes mellitusta (T1DM) ön segment parametrelerini ve korneal aberasyonları değerlendirmek ve kontrol grubu ile karşılaştırmak. Gereç ve yöntem: Çalışmaya 37 T1DM olgusu ve yaş ve cinsiyet olarak diyabet grubu ile eşleştirilmiş 37 sağlıklı kişi dahil edildi. Tüm olgular refraksiyon, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, ön segment muayenesi ardından Sirius korneal topografi (CSO, Florence, Italy) cihazı ile değerlendirildi. Topografi ile horizontal görünebilir iris çapı (HGİÇ), santral korneal kalınlık (SKK), en ince kornea kalınlığı, ön kamera derinliği (ÖKD), ön kamera volümü (ÖKV), ön kamera açısı (ÖKA), kornea volümü (KV), ortalama keratometri (Kort) değeri değerlendirildi. Beş mm pupiller alandaki yüksek sıralı aberasyonlar (YSA), koma ve sferik aberasyonlar kayıt edildi. Diyabetik grupta diyabetin süresi, serum HbA1c ve IGF-1 düzeyinin parametrelere etkisi incelendi. Sonuçlar: Her iki grupta olguların 24'ü (%64,9) kadın, 13'ü (%35,1) erkek iken ortalama yaş 14,30±2,6 idi. ortalama diyabet süresi 6,9±3,1 yıldı. Gruplar arasında HGİÇ (p=0,14), SKK (p=0,91), en ince kornea kalınlığı (p=0,46), ÖKV (p=0,18), ÖKA (p=0,12), KV (p=0,77) ve Kort (p=0,11) değerleri arasında istatistiksel anlamlı fark yoktu. Ön kamera derinliği ise diyabetik çocuklarda anlamlı olarak daha dardı (p=0,04). Yüksek sıralı aberasyonlar (YSA), koma ve sferik aberasyonlar açısından ise anlamlı fark yoktu. Santral korneal kalınlık ile HbA1c düzeyi arasında negatif (r=-0,476 p=0,003) bir korelasyon varken serum IGF-1 düzeyi ile pozitif bir korelasyon mevcuttu (r=0,37 p=0,02). Serum IGF-1 düzeyi ile KV arasında ise pozitif korelasyon vardı (r=0,40 p=0,01). Ortalama diyabet süresi ile sferik aberasyon arasında ise pozitif bir ilişki mevcuttu (r=0,38 p=0,02). Tartışma: tip 1 diyabetik çocuklarda ön kamera derinliği daha dardır. Diyabetin süresi arttıkça korneal sferik aberasyon artmıştır. Santral korneal kalınlık HbA1c düzeyi ile negatif, IGF-1 düzeyi ile ise pozitif koreledir.

Anahtar Kelimeler: Aberasyon, Kornea, Ön Kamera, Tip 1 Diyabetes Mellitus, Topografi

Presentation ID/Sunum No= 361

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tiroidektomi Olgularında Sık Görülen Komplikasyon: Hipoparatiroidi

Exp. Dr. Berkay Demir[1] , Exp. Dr. Mehmet Fatih Erol[1] , Dr. Süleyman Şen[1]

[1]Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Postoperatif hipoparatiroidi tiroid cerrahisi geçiren hastalarda sıklıkla görülen bir komplikasyondur. Literatürde kalıcı hipoparatiroidi hastalarının %75'inin baş boyun cerrahisi geçiren hastaların oluşturduğu belirtilmektedir. Taburculuk sonrası yeniden yatış gerektiren sebeplerin başında gelmektedir. Yapılan çalışmalarda, tiroidektomi sonrası hipoparatiroidi görülme sıklığı %0,5 ile %65 arasında farklı sonuçlar belirtilmektedir. Biz de çalışmamızda kliniğimizde postoperatif hipoparatiroidi ile ne sıklıkla karşılaştığımızı ve kalıcı hipoparatiroidi gelişen hastaların risk faktörlerini belirlemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza; Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi genel cerrahi polikliniğinde Ocak 2018 – Mart 2020 tarihleri arasında tiroidektomi endikasyonu koyularak kliniğimizde opere edilen 146 hasta dahil edildi. Bulgular: Çalışmamıza dahil edilen hastaların 34'ü erkek, 112'si kadın cinsiyettedir. Hastaların yaş dağılımı 21 ile 80 arasında, yaş ortalaması 48'dir. 45 hastada (%30) postoperatif yakın dönemde hipokalsemi görüldü. Hastaların uzun dönem takiplerinde, 24 hastada (%16) hipoparatiroidizm tespit edildi. Bu hastaların 9'u (%37) erkek cinsiyette idi. Erkek cinsiyette kadın cinsiyete göre kalıcı hipoparatiroidi görülme riski 2 kat fazla bulundu. Kalıcı hipoparatiroidi gelişen hastalarının %90'ında postoperatif kalsiyum değeri 8 mg/dl'in altında idi. Hastaların %83'ünün postoperatif 1. gün parathormon değerleri 15 pg/ml'nin altında olduğu görüldü. Sonuç: Kalıcı hipoparatiroidi, özelikle total tiroidektomi sonrası sık karşılaşılan ciddi bir komplikasyondur. Hastalar üzerinde yaygın sistemik ve metabolik etkileri, hayat boyu sürecek ek ilaç kullanım gerekliliği ve hayat konforunu negatif biçimde etkilemesi sebebiyle mümkün olduğunca önlenmeye çalışılmalıdır. Operasyonların deneyimli cerrahlar tarafından ve tüm paratiroid bezlerinin identifiye edilerek gerçekleştirilmesi kalıcı hipoparatiroidi görülme sıklığını azaltmaktadır. Hastaların yakın postoperatif dönemde hipokalsemik kalmasını engellemek kalıcı hipoparatiroidi riskinde azalma sağlayabilir. Bu bulgu, geniş hasta gruplu çok merkezli çalışmalar ile araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hipokalsemi, Hipoparatiroidi, Tiroidektomi

Presentation ID/Sunum No= 192

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Torakal Ya da Lomber Burst Fraktürlerinde Ilımlı Kanal Basısı Olan Hastalarda Laminektomi İhtiyacının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ümit Kocaman[1]

[1]*Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Ümit Kocaman*

Özet

Düşme, trafik kazası gibi olaylarda sıklıkla karşımıza çıkan torakal ve lomber burst fraktürleri, beyin cerrahisi pratiğinin önemli bir kısmını işgal eder. Cerrahi endikasyona karar vermek için fraktürün stabil ya da instabil burst fraktürü olup olmadığı değerlendirilmelidir. Cerrahi endikasyonu belirledikten sonra, stabilizasyonun nasıl yapılacağı ve laminektomi yapılıp yapılmayacağına karar verilmelidir. Mümkün olan en az invazif ve en güvenli şekilde ameliyatı gerçekleştirmek temel ilke olmalıdır. Bakırçay Üniversitesi Çiğli EAH'de 2017-2020 yılları arasında opere edilen ve ılımlı kanal basısı olan 17 torakal ve lomber instabil burst fraktürü vakası retrospektif olarak incelenmiştir. Bu vakaların 8'i lomber 1, 5'i torakal 12, 2'si lomber 2, 1'i torakal 6, 1'i lomber 4 burst fraktürüdür. Hastaların 12'si erkek, 5'i kadındır. Hastaların yaş ortalaması 40.9(21-65) olarak saptanmıştır. Tüm hastalarda kanal basısı %30 ve altındadır. Bu hastaların hiçbirinde preoperatif nörolojik defisit yoktur. Preoperatif olarak hastalara dexametazon 4x4mg/gün başlanmıştır. Torakal 6, torakal 12, lomber 1 burst fraktürlerinde iki üst-iki alt segment posterior stabilizasyon yapılmıştır. Lomber 2 ve lomber 4 burst fraktürlerine bir üst-bir alt segment posterior stabilizasyon yapılmıştır. Bu vakaların hiçbirinde laminektomi ile kanal dekompresyonu uygulanmamıştır. Hastalar postoperatif 1. gün çelik balenli korse ile yürütülerek mobilize edilmiştir. Postoperatif dönemde hiçbir hastada ek nörolojik defisit oluşmamıştır. 3. ay kontrolleri grafiler ile yapılmış, ek patoloji gözlemlenmemiştir. Şu konuyu vurgulamak isteriz ki; ılımlı kanal basısı olan, nörodefisiti olmayan torakal ya da lomber burst fraktürlerinde laminektomi uygulanmadığında mobilizasyon sonrası hehangibir nörodefisit gelişmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Patlama Fraktürü, Laminektomi

Evaluation of the Need for Laminectomy in Patients With Moderate Canal Pressure in Thoracic or Lomber Burst Fractures

Abstract

Thoracic and lumbar burst fractures, which are frequently encountered in events such as falls and traffic accidents, occupy an important part of neurosurgery practice. In order to decide on the indication for surgery, it should be evaluated whether the fracture is a stable or unstable burst fracture.

After deciding on the indication for surgery, it should be decided how to stabilize and whether to perform a laminectomy. The basic principle should be to perform the surgery in the least invasive and safest way possible. 17 thoracic and lumbar unstable burst fractures with moderate canal compression, which were operated between 2017-2020 at Bakircay University Cigli ER Hospital, were retrospectively analyzed. 8 of these cases are lumbar 1, 5 thoracic 12, 2 lumbar 2, 1 thoracic 6, 1 lumbar 4 burst fractures. 12 of the patients are male and 5 of them are female. The mean age of the patients was found to be 40.9 (21-65). Canal compression is 30% or less in all patients. None of these patients had preoperative neurological deficits. Dexamethasone 4x4mg /day was started in the patients preoperatively. Two upper-two lower segments posterior stabilization were performed in thoracic 6, thoracic 12, lumbar 1 burst fractures. One upper-one lower segment posterior stabilization was applied to lumbar 2 and lumbar 4 burst fractures. Canal decompression by laminectomy was not performed in any of these cases. The patients were mobilized by walking with a corset with steel underwire on the postoperative day 1. No additional neurological deficit occurred in any patient in the postoperative period. 3rd month controls were made with radiographs and no additional pathology was observed. We would like to emphasize the following issue; when laminectomy was not performed in thoracic or lumbar burst fractures with moderate canal compression and without neurodefitis, no neurodeficitis developed after mobilization.

Keywords: Burst Fracture, Laminectomy

Presentation ID/Sunum No= 426

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Torakolomber Omurga Kırıklarında Kırık Vertebraya Poliaxial Vida Bir Alt Bir Üst Segmente Monoaxial Vida Kullanılarak Uygulanan Posterior Kısa Segment Fiksasyonun Sonuçları

Inst. Emre Bal[1]

[1]*Üsküdar Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç; Torakolomber kırıkların tedavisi uygulanan posterior kısa segmental fiksasyon güvenilirdir; Ancak bu yöntem, yüksek oranda implant yetmezliği ve redüksiyon kaybına sahiptir. Bu çalışmanın amacı, torakolomber kırıklarının, kırık seviyesinde poliaxial pedikül vidası ve kısa segment monoaxial vida fiksasyonu ile tedavi edilmesinin etkisini belirlemek için yapılmıştır. Yöntem; Torakolomber patlama kırığı olan 26 hasta monoaxial kısa segment posterior fiksasyon ve kırık seviyesinde poliaxial vida ile ile tedavi edildi. Ortalama 46 yaşında (24 ila 68 yıl arasında) 19 erkek ve 7 kadın vardı. Denis tiplemesine göre 4 olgu tip A, 19 tip B, 1 tip C, 1 tip D, 1 tip E idi. Vertebral gövdenin ön yüksekliği ve vertebral açı operasyon öncesi ve sonrasında ölçüldü. Takip süresi boyunca röntgen, internal fiksasyon başarısızlığı ve tekrarlayan kifoz değerlendirildi. Bulgular; Tüm hastalar 12-25 ay (ortalama 16 ay) takip edildi. BT ve X-ışını filmleri iyi kemik i iyileşmesi gösterdi ve vida ve çubuklarda gevşeme veya kırılma olmadı. Kırık omurların nispi yüksekliği ameliyat öncesi% 53,7 +/-% 14,6, ameliyattan hemen sonra% 92,2 +/-% 9,7 ve ameliyattan sonraki 1 yılda% 89,7 +/-% 11,3 idi ve ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası arasında önemli farklılıklar gösterdi (P <0.01), operasyondan hemen sonra ve operasyondan 12 sonra arasında önemli bir fark yoktu. Cobb'un ameliyat sonrası 1. hafta ve 1. yılda açıları sırasıyla (3.3 +/- 2.5) derece ve (5.1 +/- 3.3) derece idi ve ameliyat öncesi açı (21.3 +/- 1.3) derece ile karşılaştırıldığında önemli farklılıklar gösteriyordu (P <0.05), erken postop ile 1 yıl arasında anlamlı bir fark yoktu (P> 0.05). Sonuç; Torakolomber kırıkların tedavisinde kırık vertebraya poliaxial vida atılarak yapılan kısa segment fiksasyonu yöntemi, ön ve orta kolon stabilitesini yeniden yapılandırabilir ve Cobb'un omur açısının ve yüksekliğinin kaybını önleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Torakolomber Kırıklar, Monoaxial Vida, Kısa Segment Fiksasyon

Presentation ID/Sunum No= 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Total Diz Artroplastisi Sonrası Analjezi Yöntemi Olarak Femoral Blok Uygulamasının Kullanımı

Dr. Musa Zengin[1]

[1]*Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Total diz artroplasti (TDA) ameliyatı uygulamasındaki amaç; ağrıyı gidermek, hareketi sağlamak ve deformiteyi düzeltmektir. TDA rejyonel anestezi (RA) ya da genel anestezi (GA) altında uygulanabilir. Hastanın tıbbi durumuna göre bu iki yöntemden biri seçilir. İlk 24 saat yakın takip önemlidir. TDA operasyonu sonrası hastalar çok fazla ağrı duyar. Yeterli hidrasyon ve analjezi sağlanmalıdır. Postoperatif analjezi epidural kateterden, periferik bloklardan, intravenöz analjeziklerden ya da oral yoldan sağlanabilir. Gereç ve Yöntem: 2018-2019 yıllarında Halil Şıvgın Çubuk Devlet Hastanesi'nde GA altında TDA ameliyatı geçiren ve ASA 1-2 olan 52 hastanın dosyası incelendi. Femoral blok yapılmasını kabul etmeyen ve tedavisi sadece intravenöz analjezik uygulamasıyla (perfüzör ile 400 mg Tramadol'ün 24 saat infüzyonu) sınırlı kalan 28 hasta kontrol grubu (Grup - 1) olarak kabul edildi. Konservatif tedaviye ek olarak periferik sinir blokaj stimülatörü ile femoral blok uygulanmış (20 ml % 0,25 bupivakain uygulaması) olan 24 hasta Grup - 2 olarak kabul edildi. Hastaların blok sonrası derlenme odası 0. dk, post operatif 6. saat, 12. saat ve 24. saat vizuel analog skorları (VAS) incelendi. Grupların zaman dilimlerine göre VAS ortalamaları hesaplandı. Bulgular: İki grup arasında demografik özellikler açısından benzerlik vardı. Grup-2'de grup-1'e göre bakılan VAS skorları daha düşüktü. Zamana göre VAS ortalamalarının hepsinde grup-2'de grup-1'e göre anlamlı olarak düşüklük saptandı. TDA ameliyatı sonrası VAS ortalaması derlenme odası 0. dk; grup–1 = 6.3, grup–2 = 3.77, postoperatif 6. saat; grup–1 = 6.1, grup–2 = 3.12, 12. saat; grup-1 = 5.4, grup–2 = 2.59, 24. saat; grup–1 = 6.09, grup–2 = 2.32 olarak saptandı. Femoral bloğa bağlı herhangi bir komplikasyona kayıtlarda rastlanmadı. Sonuç: Çalışmamızda femoral blok uygulamasının TDA postoperatif analjezi tedavisinde etkin, kolay uygulanabilir ve komplikasyon riski düşük olan bir tedavi yöntemi olarak kullanılabileceğini düşünüyoruz. Prospektif randomize kontrollü çalışmalarla femoral blok uygulamasının TDA postoperatif analjezi tedavisinde diğer yöntemlerle etkinliğinin karşılaştırılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Total Diz Artroplastisi, Femoral Blok, Postoperatif Analjezi

Presentation ID/Sunum No= 473

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Traumatic Vertebral Artery Dissection and Cerebellar Infarction Following Neck Injury (Case Report)

Antonija Krstačić [1,2,3,5], Goran Krstačić[2,3,4,5,]

[1]*Sestre milosrdnice" University Hospital Centre, Clinical Hospital of Traumatology, Zagreb, Croatia*
[2]*Faculty of Dental Medicine and Health, Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Croatia*
[3]*Faculty of Medicine, Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Croatia*
[4]*Institute for Cardiovascular Prevention and Rehabilitation, Zagreb, Croatia*
[5]*University of Applied Health Sciences, Zagreb, Croatia*

Abstract

A 31-year-old man following motor vehicle collision, was admitted to the Emergency Medicine Department of Clinic of Traumatology „ Sestre milosrdnice" University Hospital Center, Croatia, presented with C2-3 fracture dislocation, manifesting with quadriparesis and hypoesthesia below his C3 cord level (including phrenic nerve paralysis), and bowel and bladder dysfunction. This is a serious injury and may cause respiratory failure due to the involvement of phrenic nerve area and thus paralyzing the diaphragm. The patients needed ventilatory support and aggressive resuscitation measures. He was rapidly intubated and after initial trauma evaluation, the patient was hemodynamicallystable and taken for imaging. Initial multislace computed tomography (MSCT) scan of brain was normal, while CT and Magnetic resonance imaging (MRI) of the cervical spine showed C2-3 intervertebral disc injury. Figure 2. Anterior vertebral fusion C2-C3 (spondylodesis) was done. Figure 3. Postoperatively he developed nausea, dizziness, with oculomotor disorders -nystagmus. Suspicion of cerebellar stroke has been raised. On CT brain scan infratneorially dominated by bihemispheric predominantly left acute ischemic cerebellar changes with slightly wider IV chamber. Figure 4, and figure 5. Suspected vertebral artery injury referred for CT angiography. Final diagnosis of dissection of left vertebral artery was made in CT angiography. CT angiography of the head and neck revealed the dissection of the left vertebral artery in the V2 segment, while the intracranial part is shown as well as the left "PICA" . Right vertebral artery was altered physiological course in the postoperative area, surrounded by a hematoma. Figure 6. His injured vertebral artery was treated conservatively, with antiplatelet and anticoagulation therapy which did not cause any other ischemic complications with good outcome. After halo immobilization, surgical stabilization, and medical treatment the patient was discharged and at his eight-month follow up he was with mild neurological symptoms. Screening for the dissection of VA s important in patients with cervical spine trauma in order to ensure adequate treatment. Although the treatment strategy described here could yield good results, it may require modification according to the needs of the individual patient. In conclusion, vertebral artery dissection associated with cervical spine trauma has the potential for neurological ischemic events like vertebrobasilar stroke.

Keywords: Vertebral Artery Dissection

Presentation ID/Sunum No= 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Umbilikal Venöz Kateterizasyon ve Komplikasyonları; 1128 İşlemin Geriye Dönük Değerlendirilmesi.

Asst. Prof. Dr. Mustafa Okumuş[1]

[1]*Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı*
**Corresponding author: Mustafa Okumuş*

Özet

Umbilikal venöz kateterizasyon ve komplikasyonları; 1128 işlemin geriye dönük değerlendirilmesi. Amaç: Umbilikal venöz kataterler yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde, sık kullanılan damar yolu alternatiflerinden biridir. Hızlı ve nispeten kolay takılması nedeniyle acil müdahale gerektiren durumlarda önemli bir avantaj sağlamasının yanında uzun süreli tedaviler için de kullanılabilir. Önemli komplikasyonlarının olması yaygın olarak kullanımını sınırlasa da kliniğimizde gerçekleştirlen umbilikal venöz kataterizasyon işlemlerini ve komplikasyonlarını değerlendirmeyi amaçladık. Hastalar ve yöntem: 2010 ve 2020 yılları arasında kliniğimiz yenidoğan yoğunbakım ünitesinde umbilikal venöz katater takılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri ve katater ilişkili komplikasyonlar geriye dönük olarak değerlendirildi. Bulgular: Yenidoğan yoğun bakım ünitesinde 7421 hasta takip edilirken, toplam 1128(% 15,9) umbilikal venöz katater takıldı. Gestasyonel yaşları 25 ila 40 hafta arasında değişen hastaların ortalama gestasyonel yaşı 36.02±2,39 hafta, ağırlıkları da ortalama 2805±639 gram olarak bulundu. Median katater süresi 10 gün (1-43) gün, toplam katater takip süresi 12.604 katater/gün olarak bulundu. En sık rastlanan komplikasyon kataterin yanlış yerleşimi olarak bulunurken (161 %14,2), 11 hastada katatere bağlı enfeksiyon (0,8/1000 katater/gün) ve 1 hastada ise katater kopması nedeniyle umbilikal vende parça kalması olarak saptandı. Katater parçası cerrahi olarak çıkarıldı. Katater ilişkili komplikasyon nedeniyle kaybedilen hasta olmadı. Umbilikal katater takılan 245 hastanın daha sonra çeşitli nedenlerle yapılan batın ultrasonografilerinde katater ile ilişkili bir patolojiye rastlanmadı. Sonuç: Umbilikal venöz kataterizasyon ile ilgili olarak literatürde tanımlanan birçok komplikasyon olsa da, uygun şekilde takıldığında ve takip edildiğinde güvenli bir yöntem olduğunu düşünüyoruz. Sadece düşük doğum ağırlıklı preterm yenidoğanlarda değil term yenidoğanlarda da güvenle kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan; Umbilikal Venöz Katater; Komplikasyon

Umbilical Venous Catheterization and Its Complications; Retrospective Evaluation of 1128 Transactions.

Abstract

Objective: Umbilical venous catheters are one of the frequently used vascular access alternatives in neonatal intensive care units. Due to its fast and relatively easy fitting, it can be used for long-term

treatments as well as providing an important advantage in cases requiring emergency intervention. It can also cause significant complications. Therefore, we aimed to evaluate the umbilical venous catheterization procedures and complications in our clinic. Patients and methods: Patients with umbilical venous catheters in the neonatal intensive care unit of our clinic between 2010 and 2020 were included in the study. The demographic characteristics of the patients and complications were evaluated retrospectively. Results: While 7421 patients were followed up in the neonatal intensive care unit, a total of 1128 (%15.9) umbilical venous catheters were used. The mean gestational age of the patients, whose ages ranged from 25 to 40 weeks, was 36.02 ± 2.39 weeks and their weight was found to be 2805 ± 639 grams. Median catheter duration was 10 days (1-43) days, total catheter follow-up time was 12,604 catheter days. While the most common complication was the malposition of the catheter tip (161, 14.2%), catheter-related infections were found in 11 patients and part remaining in the umbilical vein due to catheter rupture was seen in 1 patient. The catheter fragment was surgically removed. No patient died due to catheter-related complications. No pathology related to catheter was found in the abdominal ultrasonography, performed for various reasons in 245 patients, who had umbilical catheters previously. Conclusion: Although there are many complications described in the literature regarding umbilical venous catheterization, we think it is a safe method when properly inserted and followed. It can be used safely in preterm newborns with low birth weight and also in term newborns.

Keywords: Newborn; Umbilical Venous Catheter; Complication

Presentation ID/Sunum No= 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evaluation of Neutrophil-Lymphocyte Ratio in Women With Urethral Stricture

Asst. Prof. Dr. Ahmet Tahra[1]

Department of Urology, Istanbul Medeniyet University, School of Medicine

Abstract

Aim: Female Urethral stricture is a rare disease. One of the aetiology for urethral stricture in women is inflammation in urethral mucosa. Recently, the neutrophil-lymphocyte ratio (NLR) has been used to determine the inflammatory process. The study aimed to evaluate of neutrophil-lymphocyte ratio in patients with urethral stricture Methods: Fifty-one women were included in our study. In the study group, twenty-one patients with urethral stricture compared with thirty healthy individuals as a control group. All patients in the study were evaluated with age and complete blood count. Results: The median age of the patients were similar. The mean white blood cell and neutrophil were higher in the study group meanwhile the mean lymphocyte level was higher in the control group. The neutrophil/lymphocyte ratio was significantly higher in patients with urethral stricture. Conclusion: Neutrophil-lymphocyte ratio was higher in patients with urethral stricture. The neutrophil/lymphocyte ratio is a sign of inflammation, and we consider that this ratio will also increase in patients with urethral stricture as with other inflammatory processes. Further studies with histopathologic evaluation are needed.

Keywords: Urethral Stricture, Neutrophils, Lymphocytes

Presentation ID/Sunum No= 221

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Üroloji Polikliniğine Başvuran Hastalarda Saptanan Glikozürinin Diyabet Tanı ve Tedavisindeki Önemi

Asst. Prof. Dr. Murat Şambel[1]

[1]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Mengücek Gazi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş ve amaç: Diyabetes mellitus (DM); metabolik, kronik, sistemik ve progresif bir hastalıktır. Diyabete bağlı muhtemel komplikasyonların önlenebilmesi için hastalığın etkili bir şekilde yönetilmesi gerekmektir. Prevalansı gün geçtikçe artan bu hastalık hayat kalitesi üzerine olumsuz etkileriyle birlikte dünya çapında sağlık bakım sistemlerine büyük bir ekonomik yük getirmektedir. DM; kalp hastalıkları, böbrek yetmezliği, inme, katarakt gibi ciddi komplikasyonlar gelişene dek yıllarca tanı almadan gizlenebilir. Bu çalışmada üroloji polikliniğine başvuran hastaların tam idrar tetkikinde saptanan glikozürinin primer DM tanısı koymada ve takibinde bir önemi olup olmadığı araştırıldı. Materyal ve metot: Eylül 2019 – Mart 2020 tarihleri arasında hastanemiz üroloji polikliniğine başvuran toplam 11,112 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. 18-75 yaş aralığındaki hastalarda herhangi bir nedenle idrar tahlili istenen 4236 hasta tespit edildi. Tam idrar tetkikinde glikozüri semi kantitatif olarak ölçüldü ve (+), (++), (+++) ve (++++) olarak değerlendirildi. Çalışma kriterlerine uyan hastalar; 15 gün içerisinde endokrinoloji veya dahiliye bölümlerine yönlendirilip yönlendirilmedikleri, daha önceden DM tanılarının mevcut olup olmadığı açısından kan şekeri ve HgbA1c düzeyleri ile birlikte incelendi. Bulgular: Toplam 170 hastada glikozüri tespit edildi ve çalışma kriterlerine uyan 136 hasta çalışmaya alındı. 108 hastanın (%79,4) daha önceden DM tanısı mevcut iken 21 hasta (%15,4) yeni diyabet tanısı aldı. 7 hastada (%5,2) ise glikozüri saptanmasına rağmen kan şekeri ve HgbA1c değerleri normal olarak bulundu. Kadınlarla erkekler arasında yaş, idrar pH'sı, idrar dansitesi, glikozüri derecesi ve dahiliye poliklinik kontrolü arasında anlamlı fark bulunmazken; kan şekeri, HgbA1c değerleri ve HgbA1c'nin %7 ve üzerinde olma oranı kadınlarda erkeklere oranla daha yüksek bulundu. Sonuç: Üroloji poliklinik koşullarında, spot idrar tahlilinde glikozüri tespit edilen tüm hastaların açlık durumlarına bakılmaksızın ilgili bölümlere yönlendirilmesi DM hastalığının tanı ve tedavisine katkı sağlayabilir ve DM farkındalığını arttırabilir.

Anahtar Kelimeler: Glikozüri, Diyabet, Spot İdrar

Presentation ID/Sunum No= 327

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Varis Tedavisinde Endovenöz Radyofrekans Ablasyon Yöntemi

Assoc. Prof. Dr. Yüksel Dereli[1]

[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Kalp ve Damar Cerrahisi AD.*
**Corresponding author: Yüksel DERELİ*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, varis tedavisinde endovenöz radyofrekans ablasyon yönteminin etkinliği araştırıldı. Yöntem: Kliniğimizde, Ocak 2018 ile Ekim 2020 tarihleri arasında 157 (49 erkek, 108 kadın ve yaş ortalaması 46.81) hastaya varis nedeniyle endovenöz radyofrekans ablasyon uygulandı. Çalışmaya varis şikayetleri olan ve doppler ultrasonografide ≥0.5 saniye reflü akım tespit edilen hastalar dahil edildi. İşlem genelde lokal anestezi altında, diz altı seviyede çok sayıda pakeleri olan hastalarda ise genel anestezi altında yapıldı. Endovenöz radyofrekans ablasyon öncesi tümesan anestezi uygulandı. Hastalara ait özellikler ve sonuçlar retrospektif olarak analiz edildi. Bulgular: İşlem sonrasında doppler ultrasonografi ile safen ven oklüzyonu kontrol edildi ve primer işlem başarı oranı %100 idi. Hastalar genellikle operasyon günü eksterne edildi. İlk hafta kontrollerinde 12 (%7.64) hastada subkutan ekimoz, 4 (%2.54) hastada tromboflebit ve 7 (%4.45) hastada ise parestezi tespit edildi. İlk 6 ay sonunda 8 hastada safen vende kısmi rekanalizasyon saptandı ve başarı oranı %94.90 idi. Sonuç: Endovenöz radyofrekans ablasyon yöntemi varis tedavisinde güvenilir seçeneklerden biridir. Daha az invaziv olan ve perkutan olarak uygulanabilen endovenöz ablasyon yöntemleri, kolay uygulanabilmesi, yüksek başarı ve düşük komplikasyon oranları ile son dönemde cerrahi tedaviye alternatif hale gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Varis, Radyofrekans Ablasyon, Endovenöz Ablasyon.

Endovenous Radiofrequency Ablation Method in Varicose Vein Treatment

Abstract

Objective: In this study, the effectiveness of the endovenous radiofrequency ablation method in the treatment of varicose veins was investigated. Methods: In our clinic, between January 2018 and October 2020, 157 (49 male, 108 female and average age 46.81) patients underwent endovenous radiofrequency ablation for varicose veins. Patients with varicose veins complaints and reflux flow of edilen0.5 seconds in Doppler ultrasonography were included in the study. The procedure was generally performed under local anesthesia, and in patients with multiple varicose veins below the knee, under general anesthesia. Tumescent anesthesia was applied before endovenous radiofrequency ablation. Patient characteristics and results were analyzed retrospectively. Results: After the procedure, saphenous vein occlusion was checked by doppler ultrasonography and the primary

procedure success rate was 100%. Patients were usually discharged on the day of the operation. In the first week controls, subcutaneous ecchymosis in 12 (7.64%) patients, thrombophlebitis in 4 (2.54%) patients and paresthesia in 7 (4.45%) patients were detected. In the first 6 months follow-up, 8 patients had partial recanalization in the saphenous vein and the success rate was 94.90%. Conclusion: Endovenous radiofrequency ablation method is one of the reliable options in the treatment of varicose veins. Endovenous ablation methods, which are less invasive and can be applied percutaneously, have recently become an alternative to surgical treatment with their easy application, high success and low complication rates.

Keywords: Varicose Veins, Radiofrequency Ablation, Endovenous Ablation.

Presentation ID/Sunum No= 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Vücut Geliştirme İçin Doping Amaçlı Androjenik Steroid Kullanan Bir Hastada Bilateral Kronik Santral Seröz Korioretinopati

Asst. Prof. Dr. Kürşad Ramazan Zor[1] , Asst. Prof. Dr. Erkut Küçük[1] , Asst. Prof. Dr. Selim Çınaroğlu[2]

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi Oftalmoloji Anabilim Dalı
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Kürşad Ramazan ZOR*

Özet

Otuz yedi yaşında bir erkek, tek taraflı metamorfopsi, hafif merkezi skotom ve görme kaybı semptomları ile kliniğimize başvurdu. Hastanınn öyküsünde vücut geliştirme için doping amaçlı steroidler (drostanolone enanthate, boldenone undecylenate ve stanozolol) kullandığı öğrenildi. Yapılan göz muaynesinde bilateral santral seröz korioretinopati (SSKR) teşhisi konulan hastaya topikal nepafenac tedavisi uygulandı. Uygulanan bu tedavi ile semptomlar 2 ay da düzelse de hastada SSKR'nın 6 ay içerisinde nüks ettiği görüldü. Bu vaka sporcuların doping amaçlı kullandığı ilaçların literatürde bildirilen yan etkilerinin yanında henüz daha bildirilmemiş SSKR gibi bilinmeyen yan etkilerininde olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Androjenik Steroidler, Santral Seröz Korioretinopati, Optik Koherens Tomografi.

Bilateral Chronic Central Serous Chorioretinopathy in a Patient Using Androgenic Steroids for Bodybuilding

Abstract

A man aged 37 years presented with symptoms of unilateral metamorphopsia, slight central scotoma, and vision loss. The anamnesis revealed that the patient used steroids (drostanolone enanthate, boldenone undecylenate and stanozolol) for body building. He was diagnosed as having bilateral central serous chorioretinopathy. The symptoms were relieved in 2 months with of topical nepafenac treatment. Although the patient discontinued androgen steroids, recurrence of central serous chorioretinopathy observed 6 months later. This case emphasizes that androgenic steroids must be considered as a risk factor for central serous chorioretinopathy, and athletes who use off-label androgens may develop central serous chorioretinopathy.

Keywords: Androgenic Steroids, Central Serous Chorioretinopathy, Optical Coherence Tomography

Presentation ID/Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yara Yeri İnfiltrasyon Kateteri Yerleştirilen Olgularda Lokal Anestezik İnfüzyon ve Bolus Dozlarının Postoperatif Analjezi Üzerine Etkileri

Exp. Dr. Tarık Yandım[1]

[1]*Balıkesir Devlet Hastanesi*
**Corresponding Author: Tarık Yandım*

Özet

Gelişmiş cerrahi teknikler ve modern anestezik yaklaşımlara rağmen postoperatif dönemde hastanın ideal bakımı için etkin bir postoperatif analjezi uygulanması esastır. Geçmişte hastalar, ağrıyı postoperatif sürecin kaçınılmaz bir parçası olarak kabullenmişlerdir. Yapılan çalışmalar, ağrının patofizyolojisi konusundaki bilgilerimizin derinleşmesine, yeni ilaçların ve karmaşık ilaç uygulama sistemlerinin gelişmesine rağmen, birçok hastanın ameliyat sonrası ağrıları için hala yetersiz tedavi görmeye devam ettiğini göstermektedir. Postoperatif ağrının önlenememesi hem hastanın psikolojisinde hem de postoperatif komplikasyon riskinin artması sonucu fiziksel durumunda bozulmaya yol açabilir. Bu nedenle etkin bir postoperatif analjezi uygulaması hasta için olduğu kadar, klinik sonuçlara olumlu yansıması nedeniyle de önemlidir. Günümüzde opioidler, postoperatif analjezide halen en sık kullanılan ilaçlardır. Ancak opioidlerin yan etkileri ve bağımlılık yapma riski ile ilgili sorunlar ameliyat sonrası ağrının tam olarak tedavi edilememesine neden olmaktadır. Analjezik özellik göstermeleri, opioidlerin neden olduğu yan etkilere neden olmamaları lokal anestezik ilaçların popülaritesini artırmış ve postoperatif ağrı tedavisinde yer almalarını sağlamıştır . Çalışmamızın amacı; abdominal histerektomi operasyonu geçirecek hastaların cilt altına yerleştirilen infiltrasyon kataterinden levobupivakain infiltrasyonunun, cilt altına tek doz levobupivakain kullanılması ve kontrol grubu ile karşılaştırarak postoperatif ağrı, opioid tüketimi, yan etkiler, hasta ve cerrah memnuniyeti üzerine etkinliğini araştırmaktır.

Anahtar Kelimeler: Postoperatif Ağrı

Presentation ID/Sunum No= 245

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yoğun Bakım Kliniğinde Takip ve Tedavi Edilen Akut İntoksikasyon Vakalarının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Yıldız Yiğit[1] , Exp. Dr. Halit Abbas Batirel[1]

[1]Fatih Sultan Mehmet EAH

Özet

Amaç: Akut zehirlenmeler, yoğun bakım ünitelerine başvuran hasta popülasyonunun morbidite ve mortalite açısından önemli bir bölümünü oluşturur.Sık karşılaşılan ,ölümcül olabilen zehirlenmelerde karışık ilaç ve reçeteli ilaç aşırı dozları görülebilir.Buna bağlı olarak hafif semptomdan ölüme kadar değişebilen farklı klinik tablolarda karşımıza çıkabilmekte ve yoğun bakım yatışlarıda sık olarak görülebilmektedir. Gereç ve yöntem: Çalışmamızda etik kurul onayı alınarak Ocak 2015 ve Ocak 2021 tarihleri arasında Anestezi ve Reanimasyon kliniğinde akut intoksikasyonla takip ve tedavi edilen 52 hastanın dosyaları retrospektif olarak taranmıştır.Demografik veriler,APACHE 2 skoru,yatış gün süresi,yandaş hastalık varlığı,mekanik ventilasyon(MV) ihtiyacı ve süresi,nonınvazif mekanik ventilasyon (NIMV) ihtiyacı ve süresi,dializ ihtiyacı ve süresi,öncesinde ilaç kullanımı,intoksikasyonda tek ya da çoklu ilaç varlığı,çıktığı yer (ev,servis,eksitus) retrospektif olarak taranmıştır. İstatistiksel analiz için SPSS IBM 22.0 versiyonu kullanılmıştır. Bulgular: Toplam 52 hasta değerlendirilmiştir.Hastalara ait demografik veriler, APACHE 2 skoru, yatış gün sayısı, yandaş hastalık varlığı ve sayısı, mekanik ventilasyon(MV) ihtiyacı ve süresi, nonınvazif mekanik ventilasyon (NIMV) ihtiyacı ve süresi,dializ ihtiyacı ve süresi,öncesinde ilaç kullanımı, intoksikasyonda tek ya da çoklu ilaç varlığı,yoğun bakımdan çıktığı yere ait sonuçlar Tablo 1'dedir.Olguların intoksikasyon için en çok antidepresan (%13.7) ve antipisikotik (%13.7) ilaçları kullanılmakta olduğu görülmüştür.NIMV ve MV ihtiyacı olanlar ve olmayanlar yaş, yandaş hastalık, suicid girişim sayısı ve intoksikasyon için en çok kullanılan ilaçların varlığı ve yokluğu açısından değerlendirildiğinde NIMV ihtiyacı açısından fark bulunmazken,MV ihtiyacı olanlarda yandaş hastalık görülme oranı anlamlı derecede yüksekti.(p:0,019)Tablo 2 Sonuç: Çalışmamızda Akut zehirlenme ile YBÜ'ye kabul edilen olguların çoğunluğunun genç kadın hastalar ve intihar amaçlı olduğu tespit edildi.Ülkemizde yapılan çalışmalarda da zehirlenme olgularının büyük kısmının intihar amaçlı ve kadın olduğu görülmüştür (1)İlaç zehirlenmeleri giderek artan kullanım alanları ve ilaç çeşitlerinin artması nedeniyle zehirlenmeler içerisinde özel bir yer tutmaktadır.Farklı klinik tablolar ile karşımıza çıkabilmekte ve yoğun bakım takip ve tedavilerinin de önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Intoksikasyonlar ,yoğun Bakım ,retrospektif

Acute Intoxication Cases Followed Up and Treated in the Intensive Care Clinic Retrospective Evaluation

Abstract

Aim: Acute intoxications constitute an important part of the patient population admitted to intensive care units in terms of morbidity and mortality.Mixed drug and prescription drug overdoses can be seen in frequent, potentially fatal poisonings.As a result,it can be encountered in different clinical pictures ranging from mild symptoms to death and in intensive care admissions. can be seen frequently. Materials and Methods: In our study,with the approval of the Ethics Committee,the files of 52 patients who were followed and treated with acute intoxication between January 2015 and January 2021 in the Anesthesia and Reanimation clinic were retrospectively reviewed and its duration,need and duration of non-invasive mechanical ventilation (NIMV),need and duration of dialysis,drug use before,presence of single or multiple drugs in intoxication,origin (home, service, exitus)were retrospectively scanned.SPSS IBM 22.0 version was used for statistical analysis. Results: A total of 52 patients were evaluated.Demographic data of the patients,APACHE 2 score, number of days of hospitalization,presence and number of concomitant diseases,need and duration of mechanical ventilation (MV),need and duration of non-invasive mechanical ventilation (NIMV),need and duration of dialysis,preceded medication.The results of the use of single or multiple drugs in intoxication and the way of leaving the intensive care unit are shown in Table1.It was observed that the patients mostly used antidepressant (13.7%)and antipsychotics (13.7%)drugs for intoxication.When evaluated in terms of comorbid diseases, the number of suicide attempts, and the presence and absence of the drugs most commonly used for intoxication,there was no difference in NIMV need,while the rate of comorbidity was significantly higher in those who needed MV.(p: 0.019)Table 2 Conclusion: In our study, it was found that the majority of patients admitted to the ICU with acute poisoning were young female patients and suicidal purposes. We can confront us with different clinical pictures and we think that intensive care follow-up and treatments are also important.

Keywords: Intoxications, Intensive Care, Retrospective

Presentation ID/Sunum No= 252

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yoğun Bakım Ünitesinde Peripartum Kardiyomyopati Olgusu

Dr. Metin Kılınç[1] , Dr. Barış Demirci[1] , Dr. İsmet Çopur[1] , Dr. Rıza Hakan Erbay[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi

Özet

Peripartum Kardiyomiyopati (PPKM), gebelerde nadir ancak mortalite oranı yüksek bir kalp yetmezliği formudur. Gebeliğin son ayı ile gebelik sonrası beşinci aylar arasında görülebilmektedir. Etyolojisi açık olmamakla beraber enfeksiyonlar, ileri gebelik yaşı, miyokardit, multiparite ve oksidatif stres gibi faktörler neden olabilir. Çarpıntı, nefes darlığı, pretibial ödem gibi semptomlarla klinik belirti verebilir. Bu olgumuzda daha önce herhangi bir kardiyak hastalık öyküsü olmayan 32 yaşında bir hastanın sezeryan sırasında ortaya çıkan solunum sıkıntısı ve taşikardi gelişmesi sonrasında tanı ve tedavi yönetimi irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, Kalp Yetmezliği, Peripartum Kardiyomiyopati

Peripartum Cardiomyopathy Case in Intensive Care Unit

Abstract

Peripartum Cardiomyopathy (PPCM) is a rare form of heart failure that has a high mortality rate in pregnant women. It may occur between the last month of pregnancy and in post-partum fifth months. While the condition's etiology is not clear, it may be caused by factors such as infections, late pregnancy age, myocarditis, multiparity, and oxidative stress. It may be presented by symptoms such as palpitation, shortness of breath, pretibial edema. In our case we described our method of diagnosis and treatment in a 32 year old patient with no prior heart disease history presented with respiratory problems and tachycardia following a caesarean section operation.

Keywords: Pregnancy, Heart Failure, Peripartum Cardiomyopathy

Presentation ID/Sunum No= 355

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yüksekten Düşme Sonrası Meydana Gelen Spinal Şok

Exp. Dr. Şeyma Akkuş[1]

[1]*Mengücek Gazi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Spinal kord yaralanması bireyin yaşamını bütünüyle etkileyen nörolojik bir hastalıktır(1). Yaralanmalar sıklıkla 30'lu yaşlarda erkeklerde görülse de yaşlılarda düşme nedeniyle insidansı artmaktadır(2). Yüksekten düşme ve motorlu araç kazaları en sık spinal travma sebepleridir(3). Omurga yaralanmasından şüphelenildiğinde hasta travma tahtasına alınmalı ve boyun sabitlenmelidir(4). Servikal yaralanma şüphesinde üç yönlü servikal grafi çekilmelidir. Grafilerin net değerlendirmeye uygun olmaması, olası kırıkların atlanması nedeniyle özellikle muayeneye uyumlu olmayan hastalarda bilgisayarlı tomografi çekilmelidir(5). Vaka: 65 yaşındaki erkek hasta yaklaşık 4 metre yüksekten düşme sonrası ambulans ile acil servise sırt tahtası üzerinde ve servikal stabilizasyon sağlanmış vaziyette getirildi. Bilinen hipertansiyon ve diyabet tanıları mevcuttu. Genel durumu kötü bilinç uykuya meyilliydi. Glaskow koma skoru: 8, ateş: 37.2 °C tansiyon arteriyal 80/50 mm/hg, oksijen saturasyonu:98 nabız: 52 atım/ dakika EKG: sinüs bradikardisi idi. Servikal bölgede hassasiyet mevcuttu. Nörolojik muayenede alt extremitelerin plejik ve üst extremitelerin ise 2/5 gücünde olduğu görüldü. Solunum sesleri sağ bazalde azalmıştı. Batın muayenesinde özellik yoktu. Labaratuvar tetkikleri ve hemogram takipleri normaldi. Çekilen tomografilerde C6-7 de anterolistezis ve C6-C7 vertebra korpuslarında yaklaşık %10'luk yükseklik kaybına yol açan kompresyon fraktürü görüldü. Servikal MR'da ek olarak C4-5, C5-6 intervertebral disklerde diffüz posterior bulging ve spinal kord basısı tespit edildi. Spinal şok düşünülen hasta entübe edildi. Hidrasyon, prednol tedavisi ve inotrop destek sağlandı. Hasta covid enfeksiyonu acısından şüpheli görüldü ve ampirik tedavi başlandı. Acil cerrahi planlanmayan hasta anestezi yoğun bakım ünitesine alındı. Tartışma: Servikal yaralanma sonrasında hastalarda hipotansiyon ve bradikardiyle seyreden spinal şok görülebilmektedir(5). Bir spinal şok vakasında omurilik yaralanmasını takiben lezyon altında duyu ve motor fonksiyon kaybı görülür. Tedaviye yönelik erken cerrahi dekompresyon, stabilizasyon ve agresif yoğun bakım önlemleri önerilmektedir(2). Sonuç: Yüksek enerjili travmaya maruz kalan hastalarda aksi ispatlanana kadar servikal yaralanma olabileceği düşünülmelidir. Stabil olmayan olgularda solunum depresyonu gelişebileceği için ileri hava yolu desteği gerekebileceği öngörülmelidir(5).

Anahtar Kelimeler: Spinal Şok, Nörojenik Şok, Hipotansiyon, Bradikardi

Presentation ID/Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Anüler Elastolitik Dev Hücreli Granülom:Olgu Sunumu

Dr. Büşra Erşan Erdem[1] , Prof.Dr. Havva Erdem[1]

[1]Ordu Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Anüler elastolitik dev hücreli granülom(AEDHG), patogenezi tam olarak açıklanamamış nadir görülen bir granülomatöz hastalıktır.Patogenezi kesin olarak bilinmese de, güneş gören cilt bölgelerinde görülmesi nedeniyle güneş ışığı maruziyetinin en önemli risk faktörü olduğu bilinmektedir.En sık görüldüğü yerler; yüz, kulak, boyun, el sırtı, ön kol, göğüs ön duvarıdır.Nekroz içermeyen, palizatlanmayan granülomatöz inflamasyon, yabancı cisim veya Langhans tipi dev hücrelerin varlığı ile granülomatöz reaksiyonun elastik lifleri parçalaması ve ortadan kaldırması olarak tanımlanan elastofagositoz; AEDHG'nin karakteristik histopatolojik bulgularıdır. Bu karakteristik bulgular, AEDHG'nin klinikopatolojik ayırıcı tanısına giren enfeksiyöz(tüberküloz, parazitik, fungal enfeksiyonlar) ve nonenfeksiyöz(granüloma multiforme, nekrobiyozis lipoidika, granüloma annulare) pek çok hastalıktan ayrımında yardımcı olan özelliklerdir. Bizim vakamız, 55 yaşında kadın hasta, 2 aydır var olan, ağrısız, kaşıntısız, el sırtında yerleşim gösteren merkezi iyileşen, çevresi sert eritemli papüller ile presente oldu.Klinik ayırıcı tanıda granüloma anülare, sarkoidoz ve anüler elastolitik dev hücreli granülom düşünüldü.Histopatolojik incelemede, keratinize çok katlı yassı epitel ile karakterize cilt-ciltaltı doku örneğinde, yüzeyel ve orta dermiste multinükleer dev hücreler içeren, elastin liflerde yıkıma ve kayba yol açan granülomatöz reaksiyon izlendi.Nekroz, palizatlanan granülom, müsin görülmedi.Elastik Van Gieson boyası ile elastofagositoz izledi.EZN ve PAS ile spesifik patojen mikroorganizma izlenmemiş olup, PAS-AB ile müsin saptanmadı.Tüm bu bulgularla, klinikopatolojik ayırıcı tanıya giren tüm durumlar dışlanarak AEDHG tanısı verildi.Tanısında karakteristik özellikler içermesine rağmen tedavisi oldukça tartışmalıdır. Tedavide pek çok ajan denenmektedir; kortikosteroidler, takrolimus, retinoidler ile metotreksat, izoretionin, hidroksiklorakin gibi sistemik ajanlar.Klinik seyirleri de vakadan vakaya değişmekte olup, tamamen regrese olabildikleri gibi, ilerleme de gösterebilmekte, tekrarlayabilmekte ve hatta kalıcı olabilmektedir.AEDHG, nadir görülen bir granülomatöz hastalık olması nedeniyle, granülomatöz inflamasyon ile karakterli biyopsi örneklerinde, özellikle güneş maruziyeti olan lokalizasyonlardan alındıysa, nekroz içermiyor ve elastik lif yıkımı yapıyorsa tanıda mutlaka akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anüler, Elastolitik, Dev Hücreli Granülom, Güneş Maruziyeti

Presentation ID/Sunum No= 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Histomorfolojik Olarak Oligodendrogliomu Taklit Eden İntraventriküler Diffüz Büyük B Hücreli Lenfoma

Exp. Dr. Fadime Gül Salman[1]

[1]*Ordu Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Primer merkezi sinir sistemi (MSS) lenfoması sıklıkla diffüz büyük B hücreli lenfoma olarak ortaya çıkar ve intrakraniyal tümörlerin %1'ini oluşturur. İmmün yetmezliği olan kişilerde en sık görülen MSS neoplazmi olmakla birlikte, immün yetmezliği olmayan kişilerde insidansı 60 yaşından sonra artar. Primer MSS lenfoması, periferik lenfomalara göre daha kötü prognozludur ve kemoterapiye daha az cevap verir. Olgumuz; 82 yaşında erkek hasta, baş ağrısı ve bilinç bulanıklığı şikâyeti ile başvurdu. Kraniyal MR incelemesinde sol lateral ventrikül oksipital hornu içerisinden periventriküler beyaz cevhere doğru uzanan, 43x40 mm boyutlarında T1A'da heterojen hipointens, T2A'da heterojen hiperintens yoğun kontrastlanan kitle saptandı; koroid pleksus karsinomu, yüksek dereceli primer glial tümör ön tanıları ile opere edildi. Histopatolojik incelemede, hipersellüler özellikte, diffüz infiltrasyon gösteren, şeffaf sitoplazmik halolu, yuvarlak nükleuslu atipik hücrelerden oluşan tümör izlendi. Arada zemine saçılmış küçük lenfositler, yer yer ezilme artefaktı ve yaygın psammomatöz kalsifikasyon dikkati çekti. Sık mitotik aktivite gözlenmekle birlikte nekroz saptanmadı. Ayırıcı tanıda düşünülen anaplastik oligodendroglioma yönelik uygulanan immünohistokimyasal panelde atipik hücrelerin GFAP,IDH-1 negatif olması nedeniyle bu tanıdan uzaklaşarak ek immünohistokimyasal panel belirlendi; atipik hücreler LCA,CD20,MUM-1,c-MYC ve BCL-6 ile pozitifken; CD10,PANCK,CD117,PLAP, S100 ile negatif bulundu. Ki-67 proliferasyon indeksi %80'di. Bu bulgularla olgu diffüz büyük B hücreli lenfoma tanısı aldı. Yapılan klinik ve radyolojik incelemelerde periferik lenfoma lehine bulgu bulunmaması nedeniyle olgu primer MSS lenfoması olarak kabul edildi. MSS lenfoması, yüksek dereceli glial tümörlerden GFAP negatifliği; metastatik karsinomlardan PANCK negatifliği; germ hücreli tümörlerden PLAP, CD117 negatifliği ve malign melanomdan S100 negatifliği ile ayrılabilirler. Sonuç olarak, primer MSS lenfomalarının yüksek dereceli glial tümörleri taklit eden bir histomorfolojiye sahip olabileceği akılda tutulmalıdır. Özellikle ileri yaş hastalarda MSS tümörlerinde immünohistokimyasal panelin lenfoma belirteçlerini içerecek şekilde belirlenmesi primer MSS lenfoması tanısına ulaşılmasını sağlayacaktır. Primer MSS lenfomasının tanınması tedavi farklılıkları ve prognozunun daha kötü olması nedeniyle önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Intraventriküler Kitle, Primer Mss Lenfoması, Oligodendrogliom

Presentation ID/Sunum No= 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Bir Meme Neoplazmı: Mezenkimal Diferansiyasyon Gösteren Metaplastik Karsinom

Exp. Dr. Fadime Gül Salman[1]

[1]*Ordu Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Metaplastik karsinom nadir, fakat agresif bir meme karsinom tipidir.Tüm invaziv meme kanserlerinin yaklaşık %0.25-1'ini oluşturur.Epitelyal komponentin, iğsi hücreler, skuamöz hücreler veya heterolog elemanlar gibi non-glandüler bir komponente dönüşmesi nedeniyle "metaplastik" karsinom ismi verilmiştir.Olgumuz, 67 yaşında kadın, sol memede şişlik şikayeti ile başvurdu.Radyolojik olarak lobüle kontürlü, 71x54mm boyutunda, santralinde mikrokalsifikasyon içeren kitle saptandı; tru-cut biyopsisi alındı.Kesitlerde, iri, hiperkromatik nükleuslu, iğsi, mitotik aktif hücrelerden oluşan tümör izlendi.İmmünohistokimyasal olarak iğsi hücrelerde P63 fokal pozitifken; PANCK,EMA,CK5/6,SMA,Desmin,CD34 negatifti.Fokal P63 pozitifliği nedeniyle olgunun ön planda metaplastik karsinom ile uyumlu olabileceği ve kesin tanının eksizyonel materyalden yapılması gerektiği yorumda belirtildi.Bunun üzerine hastaya sol modifiye radikal mastektomi uygulandı.Makroskobik olarak meme parankiminde 9x7.5x7 cm boyutlarında, ortası nekrotik ve kanamalı özellikte, yer yer kalsifiye alanlar içeren, lobüle kontürlü, krem-beyaz renkli tümörün farklı alanlarından çok sayıda örnek alındı.Histopatolojik incelemede, tru-cut biyopsisinde izlenen morfolojiye ek olarak nekroz, hemoraji ve fokal osteoid matriks saptandı.İmmünohistokimyasal olarak iğsi hücreler SMA ve P63 ile fokal pozitif, CD34,Bcl-2,PANCK,HMWCK,CK7,CK5/6,Desmin negatifti.Osteoid matrikse ek SMA,P63 fokal pozitifliği nedeniyle mezenkimal diferansiyasyon gösteren metaplastik karsinom tanısı verildi.Metaplastik karsinomlarda beklendiği gibi olgumuzda da ER,PR,C-erbB-2 negatifti ve lenf nodu metastazı yoktu.Memede iğsi hücreli bir lezyonun ayırıcı tanısında öncelikle metaplastik karsinom ve filloides tümör, daha sonra diğer primer mezenkimal tümörler ve metastaz yer almalıdır. Bu ayırıcı tanının yapılabilmesi için tru-cut biyopsileri her zaman yeterli olmayabilir. Eksizyonel materyallerde tümörün farklı alanlarının çok sayıda kesitlerle örneklenmesi, immünohistokimyasal panelin P63 ve sitokeratinleri içerecek şekilde geniş tutulması ve hatta gerekirse farklı parafin bloklardan tekrar edilmesi ayırıcı tanı açısından faydalı olacaktır. Sonuç olarak metaplastik meme karsinomu büyük tümör boyutu, daha az lenf nodu tutulumu, yüksek histolojik grade, genellikle hormon reseptör ve C-erbB-2 negatifliği ile ortaya çıkan, nadir görülen bir tümördür. Günümüzde tedavisi invaziv duktal karsinoma ile benzerlik taşısa da lokal nüks riskinin daha yüksek olması nedeniyle daha agresif bir tedavi uygulanmaktadır. Bu nedenle tanınması tedavi ve prognoz açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Metaplastik Karsinom, Osteoid Matriks, Mezenkimal Difeansiyasyon, Meme

Presentation ID/Sunum No= 71

Poster Sunum

Uyluk Yerleşimli Dediferansiye Liposarkom:Olgu Sunumu

Dr. Büşra Erşan Erdem[1]

[1]*Ordu Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Büşra Erşan Erdem*

Özet

Dediferansiye liposarkom(DDLPS), iyi diferansiye liposarkom komponenti ile nonlipogenik sarkom alanlarına sahip bifazik görünümlü malign tümördür.Dediferansiye diye tanımlanan nonlipojenik sarkom alanı, farklı morfolojilerde ve düşük veya yüksek dereceli olabilir.Ancak, genellikle yüksek dereceli olup fibrosarkom, andiferansiye pleomorfik sarkom, miksoid fibrosarkom gibi çeşitli morfolojiiler le karşımıza gelebilir.Ayrıca heterolog mezenkimal diferansiyasyon(osteoid-kondroid gibi) da görülebilir.DDLPS'ların patogenezi incelendiğinde, daha önceden iyi diferansiye liposarkomdan geliştikleri düşünülmekle birlikte, günümüzde %90'dan fazlasının de novo olarak gelişmekte olduğu tespit edilmiştir.Retroperiton en sık yerleşim yeridir.Bunun yanısıra ekstremiteler, paratestiküler alan, mediasten, baş, boyun ve nadir olarak cilt altında görülebilir.Olgumuz, 75 yaşında erkek hasta, sağ uylukta 4 yıldır mevcut olan, büyüme gösteren ağrısız kitle ile başvurdu.MR görüntülemesinde vastus medialis kası içinde 163x117 mm boyutlarında T1A hetrojen hipointens, T2A heterojen hiperintens, hemorajik kitle saptandı.Olgudan öncelikle açık biyopsi örneği ve sonrasında rezeksiyon uygulandı.Biyopsi ve rezeksiyon materyalinin mikroskobik incelmesinde, geniş nekroz ve kanama odakları ile karakterli dokuda, atipik lipoblastların görüldüğü iyi diferansiye liposarkom alanları yanısıra, daha sellüler, pleomorfik, miksoid zemine sahip, mitotik aktivitesi belirgin olarak artmış(51/10BBA), yüksek dereceli miksofibrosarkom benzeri alanlar görüldü.Tümör içinde, osteoid ve kondroid diferansiyasyon alanları izlendi.Ayırıcı tanıya pleomorfik liposarkom, iğsi hücreli sarkom, miksoid fibrosarkom alındı. Ancak dediferansiye ve iyi diferansiye liposarkom alanlarının tespit edilmesi üzerine DDLPS tanısı verildi.DDLPS, retroperiton yerleşimli tümörlerde çoğunlukla ilk planda akla gelen bir antite iken, yumuşak doku tümörlerinin yaygın olarak görüldüğü ekstremite gibi lokalizasyonlarda, ayrıntılı örnekleme ve histopatolojik değerlendirme ile ayırıcı tanısı dikkatle yapılması gereken tümörlerdir.

Anahtar Kelimeler: Dediferansiye, Liposarkom,miksofibrosarkom,uyluk

Presentation ID/Sunum No= 367

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 Hastalarında Tromboelastogram (Teg) ile Koagülasyonun Değerlendirilmesi

Dr. Mehmet Ali Karaselek[1] , Asst. Prof. Dr. Serkan Küçüktürk[2] , Asst. Prof. Dr. Hülya Vatansev[3]

[1]Necmettin Erbakan University, Meram Medicine Faculty, Department of Internal Medicine, Konya, Turkey
[2]Karamanoğlu Mehmetbey Universty, Medicine Faculy, Department of Medical Biology, Karaman, Turkey
[3]Necmettin Erbakan University, Meram Medicine Faculty, Department of Chest Disease, Konya, Turkey

Özet

2019 yılının sonunda Çin'de COVİD-19 olarak adlandırılan bir pandemi ortaya çıkmıştır. COVİD-19 hastalığında ateş, öksürük, halsizlik gibi klinik bulguların yanı sıra D-dimer yüksekliği COVİD-19'un laboaratuvar bulguları arasında yer almaktadır. COVİD-19 hastalığında D-dimerin önemli düzeyde artışının vücutta çok sayıda mikrotrombüs oluşumu ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Yakın zamanda yayınlanan otopsi sonuçlarında vasküler konjesyon ve alveoler septumda ödem, mononükleer ve lenfosit infiltrasyonu, küçük dammar ve kapillerlerde trombüs, kardiyo-vasküler sistemde vasküler endotelyal hasarlanma, karaciğer portal bölgede thrombus gösterilmiştir. Bu durum COVID-19'un çoklu organ trombozu olaylarına neden olabileceğini göstermektedir. Tromboelastografi (TEG) analizi klasik koagulasyon testlerine alternatif bir yöntemdir. TEG pıhtı oluşumunun yanında oluşan pıhtının kalitesinin de değerlendirilmesi sağlamaktadır. Bu çalışmada COVİD-19 tanılı hastalarda trombosit fonksiyonlarının TEG analizi ile değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışma Haziran 2020- Ocak 2021 yılları arasında Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Hastanesi'nde gerçekleştirilmiş olup toplam 51 COVİD-19 tanılı hasta dahil edilmiştir. Daha sonra TEG analizi gerçekleştirilmiştir. Yapılan analiz neticesinde yüksek D-dimere sahip hastaların düşük D-dimerli hastalara göre hiperkoagülasyona daha yatkın olduğu gösterilmiştir. COVİD-19 hastalarında antikoagülasyon tedavisi hayati önem arz etmektedir. Farklı antikoagülanlar bu hastalıkta kullanılmakla birlikte çalışmamız neticesinde farklı TEG profilinde farklı antikoagülanların daha etkili olduğu kanısına varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tromboelastografi, COVİD-19, D-Dimer, Koagülopati

Evaluation of Coagulation With Thromboelastogram (TEG) in COVID-19 Patients

Abstract

At the end of 2019, a pandemic called COVID-19 emerged in China. In COVID-19 disease, in addition to clinical findings such as fever, cough, and weakness, high D-dimer levels are among the

laboratory findings of COVID-19.The significant increase in D-dimer in COVID-19 disease is thought to be associated with the formation of a large number of microthrombi in the body. Recently published autopsy results showed vascular congestion and edema in the alveolar septum, mononuclear and lymphocyte infiltration, thrombus in small vessels and capillaries, vascular endothelial damage in the cardio-vascular system, and thrombus in the liver portal region. This indicates that COVID-19 may cause multiple organ thrombosis events. Thromboelastography (TEG) analysis is an alternative method to classical coagulation tests. In addition to clot formation, TEG also enables evaluation of the quality of the clot formed. In this study, it was aimed to evaluate the platelet functions in patients diagnosed with COVID-19 by TEG analysis. The study was conducted between June 2020 and January 2021 at Necmettin Erbakan University Meram Medical Faculty Hospital, and a total of 51 patients with COVID-19 were included. Then TEG analysis was carried out. As a result of the analysis, it has been shown that patients with high D-dimer are more prone to hypercoagulation than patients with low D-dimer. Anticoagulation therapy is vital in patients with COVID-19. Although different anticoagulants are used in this disease, it is concluded that different anticoagulants are more effective in different TEG profiles as a result of our study.

Keywords: Thromboelastography, COVID-19, D-Dimer, Coagulopathy

Presentation ID/Sunum No= 339

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ankara Keçisi Glandula Mandibularisinde Il-2 ve Il-4 Sitokinlerinin Lokalizasyonu

Asst. Prof. Dr. Tuğrul Ertuğrul[1]

[1]*Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

Özet

Glandula mandibularis bağ dokudan bir kapsül ile sarılıdır. Dıştaki bu bağ doku, organ içine bölmeler göndererek bezi loblara ayırır. Bağ doku özelliğindeki kapsül ile interlober ve interlobuler intersitisyum organın stromasını, salgıyı yapan korpus glandulalar ve yapılan salgıyı götüren kanallar ise organın paranşimini oluşturur. Tükürük yapısında mikroorganizmaların çoğalmasını engelleyen ve mukozayı infeksiyonlardan koruyan birçok madde bulunmaktadır. Sitokinler çeşitli hücreler tarafından üretilip hücrelerin civarlarında veya organizmanın her yerinde etkili olabilirler. Sitokinlerin tek başına veya diğer sitokinlerle kombinasyon halinde ekspresyonu, sinir sistemi ve bağışıklık sistemi arasında çift yönlü bir bağlantı oluşturabilir. Bağışıklık tepkisini ve homeostazı yönlendirmede önemli bir rol oynayan interlökin-2 (IL-2), esas olarak T yardımcı hücreleri, doğal öldürücü hücreler ve dendritik hücreler tarafından üretilir. IL-2 sitokini T hücre gelişimini tetikleyebilir, düzenleyici T hücrelerinin farklılaşmasını indükleyebilir ve aktivasyonla uyarılan hücre ölümüne aracılık edebilir. İnterlökin-4 (IL-4), etkili bir immünomodülatör olarak işlev gören bir sitokindir. B ve T hücre proliferasyonunun uyarılmasında, humoral ve adaptif bağışıklığın uyarılmasında çok işlevli etkinliğe sahiptir. Hücre çoğalmasını ve apoptozu düzenlemeye katkıda bulunur. Bu çalışma ile IL-2 ve IL-4 sitokinlerinin lokalizasyonlarının Ankara keçisi glandula mandibularisinde immunohistokimyasal olarak incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada 7 adet erişkin ve sağlıklı erkek Ankara keçisi kullanıldı. Glandula mandibularis doku örnekleri 24 saat 10% tamponlu formaldehit solüsyonunda tespit edildikten sonra rutin histolojik doku takibi prosedürlerinden geçirilerek parafinde bloklandı. Hazırlanan glandula mandibularis bloklarından 5µm kalınlığında kesitler alındı. İmmunohistokimyasal boyamada rabbit monoclonal IL-2 ve rabbit monoclonal IL-4 primer antikorları kullanıldı. İmmunohistokimyasal boyama streptavidin biotin kompleks metodu ile yapılarak IL-2 ve IL-4 ekspresyonları incelendi. Ankara keçisi glandula mandibularisinde IL-2 ve IL-4 ekpresyonları incelendiğinde pars inisyalis ve pars sekretorya epitel hücrelerinde zayıf reaksiyon belirlendi. IL-2 ve IL-4 sitokinleri, özellikle lobçuklar arasında bulunan pars ekskıratorya ve interlober intersitisyumda bulunan duktus ekskıratoryusları oluşturan epitel hücrelerinde intrasitoplazmik olarak daha yoğun immun-reaksiyon gösterdi. Sonuç olarak, yerel tür olan Ankara keçisinin glandula mandibularisinde IL-2 ve IL-4 ekspresyonları belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Ankara Keçisi, Glandula Mandibularis, İnterlökin-2, İnterlökin-4

Presentation ID/Sunum No= 287

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Atların Herpesvirus Salgınından Korunma Yollarına Güncel Yaklaşım

Dr. Sabri Hacıoğlu[1]

[1]*Etlik Veteriner Kontrol Merkez Araştırma Ensitütüsü*

Özet

Equine herpesvirus-1 (EHV-1), atların en önemli ve yaygın viral patojenlerinden bir olmakla birlikte dünyada at endüstrisi için büyük bir tehdit oluşturmaktadır. Güncel olarak geçtiğimiz aylarda Avrupa'da atlarda salgına neden olmuştur. EHV-1 temel olarak solunum yolu hastalığına neden olur, ancak farklı organlara virusun yayılması sonucu abort ve nörolojik semptomlu şiddetli klinik tabloların gelişimine neden olur. Solunum yolu ile bulaşması ve latent enfeksiyon oluşturması nedeniyle EHV-1, atlarda çok ciddi salgınlara neden olabilmektedir. EHV-1 ile enfekte atlarda çok fazla abort vakaları tespit edilebildiğinden bu salgın "abort fırtınası"olarak da isimlendirilmektedir. EHV-1 enfeksiyonu, abort fırtınası yanında çok ciddi nörolojik semptomlara da neden olmaktadır. Yakın temas ile yayılan EHV-1'in mücadelesinde geç kalınması durumunda fazla sayıda at enfekte olarak ömür boyu virus taşıyıcısı olurlar. Sonraki yıllarda da bu enfekte atlar diğer atlara EHV-1 bulaştırmakta ve abort vakalarında artışa neden olabilmektedir. EHV-1 sirkulasyonu kesintiye uğratılmadığı durumunda sadece bir ülkeyi değil tüm ülkeleri etkileyen salgınlar oluşarak at ölümleri yanında çok ciddi ekonomik kayıplar meydana gelmektedir. EHV-1 enfeksiyonunu kontrol altına alabilmek için öncelikli olarak karantina uygulanması gerekmektedir. Bununla birlikte dezenfeksiyon, aşılama, biyogüvenlik, hayvan hareketlerinde düzenleme, ülkesel ve uluslararası at birlikleri ile koordineli çalışma ile harekete geçirilmelidir. EHV-1 enfeksiyonu atçılık endüstrisinde önemli kayıplara sebep olduğundan mücadele için tavsiye edilen güncel uygulamalar takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Equine Herpesvirus, Abort, At, Biyogüvenlik

Current Approach to Protection Ways of Horses From Herpesvirus Epidemic

Abstract

Equine herpesvirus-1 (EHV-1) is one of the most important and common viral pathogens of horses and a major threat to the equine industry in the world. Recently, it has caused an epidemic in horses in Europe. EHV-1 mainly causes respiratory disease but if EHV-1 spreads to different organs, it causes severe clinical symptoms such as abortion and myeloencephalitis. Due to its airway transmission and latent infection, EHV-1 could cause very serious outbreaks in horses. Since, EHV-1 causes many abortion cases in horses, its epidemic is also called "abortion storm". EHV-1 infection causes very serious neurological symptoms as well as abortion storm. In case of delay in the fight against EHV-1, transmit by close contact, a large number of horses become infected and lifelong virus carrier. In the following years, these infected horses transmit EHV-1 to other horses and may cause an increase in

abortion cases. In case the EHV-1 circulation is not interrupted, epidemic will able to affect more than one country and resulting in very serious economic losses in addition to horse deaths. In order to control EHV-1 infection, quarantine should be applied first. Moreover, disinfection, vaccination, biosecurity, regulation of animal movements, should be activated by working in coordination with national and international horse associations. Since EHV-1 infection causes significant losses in the equine industry, current recommended practices for combating should be followed.

Keywords: Equine Herpesvirus, Abortion , Horse, Biosecurity

Presentation ID/Sunum No= 283

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kedilerde Kronik Böbrek Yetmezliği Tedavisinde Kullanılan Diyetler ve Yem Katkı Maddeleri

Dr. Erdem Danyer[1]

[1]*Veteriner Kontrol Merkez Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü*

Özet

Kronik böbrek hastalığında böbrekte oluşan hasarın geri dönüşü bulunmamaktadır ve böbrek fonksiyonlarının bozulmasıyla kanda üre seviyesinin artmasıyla karakterize krizlere yol açar ve en sonunda ölümle sonuçlanır. International Renal Interest Society (IRIS) sınıflandırma sistemi de kedilerdeki kronik böbrek hastalığının değerlendirilmesinde kullanılır. Hastalığın belirlenmesinden sonra mümkün olduğunca ilerlemesini yavaşlatmak, ağrıyı azaltmak ve kedinin yaşam kalitesini yükseltmek üzerine destekleyici ve semptomatik tedavi yoluna gidilmektedir. Kontroller sonucunda IRIS sınıflandırmasında ikinci dereceden sonra renal mama önerilmektedir. Renal mamaların protein ve fosfat içeriği sınırlandırılırken, potasyum ve B vitaminleri açısından zenginleştirilecek şekilde değiştirilir. Daha ileri derecelerde kalsiyum karbonat içerikli fosfat bağlayıcı yem katkıları, ya da beşeri olarak hazırlanmış alüminyum hidroksit içeren gıda takviyeleri kullanılabilir. Fosfat bağlayıcıların yem ile birlikte verilmelidir. Hipokalemi karşılaşılan bir diğer durumdur, intravenöz potasyum klorit yanında oral yoldan potasyum glukonat takviyesi yapılabilir. Ayrıca su alımını artırmak için ıslak mama tercihi de önerilmektedir. Anjiyotensin mekanizmasının bozulması anemiye yol açabileceği için B vitamini ve demir takviyesi de diyet düzenlemesinde önemli bir yer tutmaktadır. İştahsızlık ise kronik böbrek hastalığında görülen bir diğer handikaptır. Bunun önüne geçilmesi için yemlerin tatlandırılması, ısıtılması, yumuşatılması, elden besleme yöntemleri kullanılabilir. En son nokta sonda ile besleme tercih edilebilir. Bu çalışmada kronik böbrek yetmezliği olan kedilerde kullanılan diyet ve yem katkılarının prognoza etkileri ile ilgili güncel literatür değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Azotomi, Azot Bağlayıcı Yem Katkı Maddesi, Kedi Besleme, Kronik Böbrek Yetmezliği, Probiyotik, Üremi,

Feed and Feed Additives That Used in the Treatment of Chronic Kidney Diseases in Cats

Abstract

In chronic kidney disease (CKD), the damage of the kidney is irreversible and leads to crises characterized by an increase in blood urea level with impaired kidney function. Unfortunately, CKD results in death. The International Renal Interest Society (IRIS) classification system is also used in the assessment of CKD in cats. After determining the disease, supportive and symptomatic treatment is preferred to decrease its progression rate as much as possible, to reduce pain, and to increase the life quality of the cat. In follow-up, renal food is recommended after the second degree in IRIS

classification. While limiting the protein and phosphate content of renal formulas, additives of potassium and vitamin B are suggested. More advanced calcium carbonate-containing phosphate-binding feed additives, or human food supplements containing aluminum hydroxide can be used. Phosphate binders should be given with the feed. Hypokalemia is another situation encountered in CKD. In addition to intravenous potassium chloride, orally potassium gluconate can be supplemented. Besides, it is recommended to give wet feed to increase water intake. Since the disruption of the angiotensin mechanism may lead to anemia, prevent this, vitamin B and iron supplements also play an important role in daily diets. Lack of appetite is another handicap that is seen in chronic kidney disease. To increase palatability, sweetening, heating, softening, and hand-feeding methods can be used. In the last stage, tube feeding may be preferred. In this study, in light of the current literature effects of feed and feed additives on prognosis in cats with CKD will be evaluated.

Keywords: Azotomia, Nitrogen-Binding Feed Additive, Cat Feeding, Chronic Kidney Failure, Probiotic, Uremia,

Presentation ID/Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Köpeklerin Atipik Endokrinal Dermatozu, Alopesi X

Asst. Prof. Dr. Güvenç Gökalp[1] , Assoc. Prof. Dr. Akın Kırbaş[1]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi Veteriner Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim dalı
**Corresponding author: Güvenç Gökalp*

Özet

Alopesi X'in köpeklerin genç yetişkin dönemlerinde görülebilen, hormonal anormallikler sonucu ortaya çıkabilen, yangının ve kaşıntının görülmediği, kıl döngüsünün durması ile karakterize bir dermatoz olduğu bilinmektedir. Bu derlemede köpeklerde simetrik tüy dökülmelerinin ve bu dökülmelerin olduğu bölgelerde hiperpigmentasyonun geliştiği Alopesi X hastalığının oluşumundaki asıl nedenlerin ortaya konulması ve en uygun tedavi protokollerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Bununla birlikte, Alopesi X'e yatkınlık ve duyarlılık gösterebilen köpek ırkları da bulunmaktadır. Bu hastalık Alaska Malamutu, Çov-Çov, Keeshond, Norveç Elkhound, Pomeryan ve Samoyed gibi köpek ırklarında diğer köpek ırklarına nazaran sıklıkla görülebilmektedir. Alopesi X, yüksek progesteron, düşük androjen, değişken östrojen ve kortizolde hafif artışların görülebildiği endokrin kökenli dermatolojik bir hastalıktır. Köpeklerin yanısıra insanlarda bu hastalığın daha çok psikojenik olarak ortaya çıktığı varsayılmaktadır. Hormonal semptomlar hem insanda hem de köpekte görülmektedir. Bunun dışında köpeklerde dermatolojik bulgulara rastlanılmaktadır. Bu hastalık, endokrin veya kalıtsal özellikte olabilen hiperadrenokortisizm, hipotroidizm, konjenital alopesi gibi olgularla karışabilmektedir. Hastalığın tanısında anamnezin yanısıra biyokimyasal testlerle birlikte dermatohistopatolojik bulguların değerlendirilmesi esas alınmaktadır. Alopesi X'in tedavi protokollerinde ise kastrasyon, melatonin, mitotan veya trilostan gibi uygulamaların yaygınlaştığı bilinmektedir. Beşeri hekimlikte ve kozmetik endüstrisinde kullanılan mikroiğneleme tekniğinin ise Alopesi X'in tedavisinde de uygulandığı bilinmektedir. Sonuç olarak Alopesi X'de hastalığın seyrine göre uygulanabilecek tedavi seçeneklerinin geliştirilmesi açısından daha etkin tanısal yaklaşımlara ihtiyacın olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Alopesi X, Köpek, , Semptom, Tanı, Tedavi

Atypical Endocrinal Dermatosis of Dogs, Alopecia X

Abstract

It is known that alopecia X is a dermatosis that can be seen in young adult periods of dogs, which can occur as a result of hormonal abnormalities, does not show inflammation and itching, and is characterized by the cessation of the hair cycle. In this review, it is aimed to reveal the main causes of the formation of Alopecia X disease in which symmetrical hair loss in dogs and hyperpigmentation in

the regions where these hairs occur and to determine the most appropriate treatment protocols. However, there are also dog breeds that may show susceptibility and sensitivity to Alopecia X. This disease can be seen more frequently in dog breeds such as Alaskan Malamute, Chow Chow, Keeshond, Norwegian Elkhound, Pomerian and Samoyed compared to other dog breeds. Alopecia X is a dermatological disease of endocrine origin in which slight increases in high progesterone, low androgen, variable estrogen and cortisol can be seen. Besides the dogs, it is assumed that this disease occurs more psychogenic in humans. Hormonal symptoms are seen in both man and dog. Otherwise, dermatological findings are observed in dogs. This disease can be confused with cases such as hyperadrenocorticism, hypothyroidism, congenital alopecia, which may be endocrine or hereditary. Diagnosis of the disease biochemical tests and evaluation of dermatohistopathological findings are based on anamnesis. In the treatment protocols of Alopecia X, it is known that applications such as castration, melatonin, mitotane or trilostane have become widespread. It is known that the microneedling technique used in human medicine and cosmetics industry is also applied in the treatment of Alopecia X. As a result, it should not be forgotten that more effective diagnostic approaches are needed in terms of developing treatment options that can be applied according to the course of the disease in Alopecia X.

Keywords: Alopecia X , Diagnosis, Dog, , Symptom, Treatment

Presentation ID/Sunum No= 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sıcaklık Stresine Maruz Kalan Etlik Piliçlerde Alchemilla Vulgaris'in Besi Performansı, Karkas Özellikleri ve Bazı Biyokimyasal Parametreler Üzerine Etkisi

Assoc. Prof. Dr. Abdurrahman Köseman[1] , Prof. Dr. Fatih Akdemir[2] , Ph.D. Cand. Nuray Üremiş[3] , Prof.Dr. İbrahim Şeker[4] , Prof. Dr. Yusuf Türköz[3]

[1]Malatya Turgut Özal University
[2]Malatya Turgut Özal Üniversitesi
[3]İnönü University
[4]Fırat University
**Corresponding author: Abdurrahman Köseman*

Özet

Bu çalışmada, yüksek çevre sıcaklığı koşullarında yetiştirilen etlik piliçlerin rasyonlarına farklı düzeylerde ilave edilen Alchemilla vulgarisin (A. vulgaris), besi performansı, karkas özellikleri ve bazı stres parametreleri üzerine etkileri araştırılmıştır. Toplam 45 adet 21 günlük yaşta etlik piliç (Ross–308) kullanılan çalışmada gruplar; (K); kontrol Grubu, (G1); rasyona %1 A. Vulgaris ilave edilen grup ve (G2); rasyona %3 A. vulgaris ilave edilen grup şeklinde oluşturulmuştur. Piliçlerin canlı ağırlıklarının 35. günden sonra istatistiki ($p<0.05$) olarak farklı olduğu ve K grubunun canlı ağırlıklarının diğer gruplardan (G1 and G2) daha yüksek olduğu ortaya konmuştur. Diğer taraftan, yem tüketimi ve canlı ağırlık artışlarının da benzer şekilde K grubunda diğer gruplara göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Çalışmanın 36-42. günlerinde diğer gruplarda yemden yararlanma oranının K grubuna göre daha iyi olduğu görülse de 21-42. günlerde K grubunun FCR ının daha iyi olduğu görülmüştür. Yine, G2 grubunun sıcak ve soğuk karkas randımanı K ve G1 gruplarına göre daha yüksek bulunmuş ama bu farklılığın istatistiksel olarak önemli olmadığı tespit edilmiştir. Serum Redükte Glutatyon (GSH), Total Antioksidan Kapasite (TAS), Total Oksidan Kapasite (TOS), Oksidatif Stres İndeksi (OSİ) ve Malondialdehit (MDA) değerlerinin gruplar arasında önemli bir farklılık oluşturmadığı belirlenmiştir. Bazı kan parametreleri (MON (percent), MON (count), PLT ve PCT) bakımından ise gruplar arasındaki farklılıklar önemli bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç olarak, özellikle rasyona %3 oranında ilave edilen, A. vulgarisin yüksek çevre sıcaklığı koşullarında yetiştirilen etlik piliçlerde yem tüketimini ve canlı ağırlık kazancını olumsuz yönde etkilediği ancak karkas randımanını iyileştirdiği görülmüştür. Ayrıca, yüksek çevre sıcaklığının kan lökosit profili üzerine olan olumsuz etkilerinin diyetsel A. vulgaris ile kısmen iyileştirildiği, fakat bazı serum antioksidan parametreleri üzerine önemli bir etkisi olmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Alchemilla Vulgaris, Broiler, Sıcaklık Stresi, Besi Performansı, Karkas Özellikleri, Stres Parametreleri

Effects of Alchemilla Vulgaris on Growth Performance, Carcass Characteristics and Some Biochemical Parameters of Heat Stressed Broilers

Abstract

The aim of this study was to investigate the effect of Alchemilla vulgarisin (A. vulgaris), added at differing amounts into rations of broilers exposed to high environmental temperature, on fattening performance, carcass characteristics and certain stress parameters. A total of 45 broilers of 21 days of age (Ross–308) were used in the study, which were grouped as the control group (C), a group with addition of 1% A. Vulgaris (G1), and a group with addition of 3% A. Vulgaris (G2). It was observed that the live weights of the broilers were statistically significantly different after 35th day ($p<0.05$), and that live weight in group C was higher compared to the remaining groups (G1 and G2). The increases in bait consumption and live weight were also higher in group C compared to other groups. Although the benefit from bait was higher in the study groups compared to the control group on the 36th -42nd days of the study, FCR was better in the control groups on the 21st -42nd days. Carcass performance was observed to be higher in group G2 compared to groups C and G1; however, it was not statistically significant. No significant difference was observed between the groups with regard to Serum Reduced Glutathione (GSH), Total Antioxidant Capacity (TAS), Total Oxidant Capacity (TOS), Oxidative Stress Index (OSI) and Malondialdehyde (MDA) levels. The differences in some blood parameters (MON (percent), MON (count), PLT and PCT) were observed to be significant between the groups ($p<0.05$). In conclusion, A. vulgaris, added at a rate of 3% into the rations of broilers raised at high surrounding temperature, was shown to negatively affect the bait consumption and live weight gain; however, it this was related to the improved carcass performance. Furthermore, the negative effects of high surrounding temperature on the blood leukocyte profile was shown to be corrected partially by dietary A. vulgaris intake, and to have no important effect on some serum antioxidant parameters.

Keywords: Alchemilla Vulgaris, Broiler, Thermal Stress, Fattening Performance, Carcass Characteristics, Stress Parameters.

Presentation ID/Sunum No= 255

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Veteriner Mikrobiyolojide Bakteriyel Biyofilmlerin Antibiyotik Direnç ve İnfeksiyonlardaki Rolleri

Asst. Prof. Dr. Serdal Tarhane[1]

[1]*Çankırı Karatekin Üniversitesi Eldivan Sağlık Hizmetleri Yüksekokulu Sağlık Hizmetleri Programı Veterinerlik Bölümü*

**Corresponding author: Serdal Tarhane*

Özet

Biyofilmler mikro organizmaların kendi üretimleri olan ve bu organizmaların birinin diğerine yapışarak oluşturduğu ekstra selüler matriks substanstlar olarak tanımlanmaktadır. Ulusal Sağlık Enstitüleri Kuruluşu (NIH) var olan mikrobiyal infeksiyonların tümünün % 65'inin, kronik infeksiyonların %85'inin biyofilm kaynaklı olduğunu bildirmektedir. Bakteriyel biyofilmler, tedavi amacıyla kullanılan antibiyotiklerin ve bağışıklık sisteminin etkilerinden mikro organizmaların minimum düzeyde etkilenmesini sağlamakta bu da hem hayvan hem de insan sağlığını tehdit etmektedir. Bu çalışmada veteriner hastalıklarda bakteriyel biyofilmlerin oluşumu ve antibiyotik direnç mekanizması incelenerek açıklığa kavuşturulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Biyofilmler, Veteriner Mikrobiyoloji, Antibiyotik Direnç

Role of Bacterial Biofilms in Antibiotic Resistance and Infections in Veterinary Microbiology

Abstract

Biofilms are defined as extra cellular matrix substances, which are the production of micro-organisms and formed by adhering one of these organisms to the other. The National Institutes of Health Organization (NIH) reports that 65% of all existing microbial infections and 85% of chronic infections are caused by bioolfilm. The formation of bacterial biofilms ensures that micro-organisms are affected at a minimum level from the effects of the antibiotics used for treatment and the immune system, which threatens both animal and human health. In this study, the formation of bacterial biofilms in veterinary diseases and the mechanism of antibiotic resistance will be examined and clarified.

Keywords: Biofilms, Veterinary Microbiology, Antibiotic Resistance

Presentation ID/Sunum No= 479

Oral Presentation / Sözlü Sunum

How did America do it? The Success of COVID-19 Vaccination Program: A Rapid Systematic Review.

Abdi, E.,[1] Randall-West, A.,[2] Nwaneri, T.,[3] Taiar, R.,[4] Umer, A.,[5]

Ellie Abdi, PhD. Montclair State University. New Jersey, USA. ellieabdi@verizon.net
Angela Randall West. PhD. ABD. Grand Canyon University, Arizona, USA. angela.randallwest@verizon.net
Teresa Nwaneri. MS. Seton Hall University, New Jersey, USA. teresa.nwaneri@yahoo.com
Redha Taiar. PhD. University of Reims, France. redha.taiar@univ-reims.fr
Asgher, Umer. PhD. National University of Sciences and Technology, Islamabad, Pakistan. umer.asgher@smme.nust.edu.pk

Abstract

On December 10, 2020 the Food and Drug Administration in the US issued an emergency approval for the Pfizer–BioNTech COVID-19 vaccine. The Moderna COVID-19 vaccine was later approved on December 17, 2020 and the Johnson & Johnson COVID-19 vaccine was approved on February 27, 2021. The COVID-19 vaccination in the United States is an ongoing mass immunization campaign and by May 1st, 2021, the numbers reached to 103,442,555 Americans who were vaccinated fully and 146,239,208 Americans received at least 1 dose of the vaccination. On the same date US announced 44,682 new cases in comparison to 300,669 on January 8th, 2021. On the same date of January 8th only 6,888,231 received the 1st dose of vaccination and no one yet have received the 2nd dose. We conducted a rapid review on the success of COVID-19 vaccination program in the US. A literature search was administered in numbers of major databases such as Medline/PubMed, Web of Science, Scopus, ERIC, and Google Scholar search engines. Data will be extracted from relevant papers. A rapid review was organized to provide health and management policies of other countries with ways in which US was successful. This is an ongoing systematic rapid review and the results will be delivered at the conclusion of the study.

Presentation ID/Sunum No= 480

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Effect of Ginger Supplementation and Eight Weeks of Aerobic Exercise on Lipid Profile in trained Women

Reza Behdari [1], Behzad Divkan[1], Sara Teymorpor[2]

[1] Assistant professor,Department of physical Education and sport scinces East Tehran branch,Islamic Azad university,Tehran,IRAN.

[2]Department of physical Education and sport scinces East Tehran branch,Islamic Azad university,Tehran,IRAN

Abstract

Introduction: Insulin resistance is one of the main characteristics of metabolic syndrome, Reports also indicate the role of insulin resistance in the development of cardiovascular disease. This study aimed to investigate the effects of eight weeks aerobic exercises combined with the ginger supplement on Lipid Profile and Insulin resistance in aerobic athlete women. Method: This research was a practical and semi experimental study that was performed on 40 athletes. The subjects were randomly divided into three experimental groups including eight weeks training and ginger, eight weeks training, ginger extract (30) and control (10 people). The experimental group had eight weeks of training, three sessions a week and 25 to 60 minutes. Triglycerides, cholesterol, LDL, HDL, insulin resistance, blood glucose, insulin levels were measured in two groups 24 hours before the beginning of the training and 24 hours after the last session of the experimental group in both groups. Results: Intra-group test results showed that cholesterol, HDL, LDL, glucose and insulin levels decreased significantly in the experimental group. However, there are no significant differences in triglycerides and glucose levels. Conclusion: The results showed that aerobic exercises led to an increase in reverse cholesterol transmission and improved blood lipid profile. Future studies can take a fresh look to different exercise and herbal supplements in different demographic groups to see their effects

Keywords: Triglycerides, Cholesterol, LDL, HDL, Insulin resistance, Blood glucose

Presentation ID/Sunum No= 405

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ateşi Olan Çocuklara Karşı Ailelerin Tutumları: Pilot Çalışma

Dr. Yeşfa Şebnem Özbay[1]

[1]*Ağrı Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Ateş çocukluk yaş grubunda hastaneye en sık başvuru sebeplerinden biridir. Aileler genelde altta yatan hastalıktan ziyade bir semptom olan ateşe odaklanmaktadırlar. Çalışmada ailelerin çocukların ateşi olduğundaki yaklaşım ve tutumları değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Yöntem: Çocuk sağlığı ve hastalıkları polikliniğine başvuran 4-6 yaş arası çocukların aileleri çocuklarının ateşi olması halindeki tutumda ve davranışları açısından anket yöntemi ile kesitsel olarak değerlendirildi. Kaydedilen veriler istatistiksel olarak değerlendirildi. Sonuçlar: Pilot çalışmaya 30 çocuk (15 kız, 15 erkek) dahil edildi. Çalışmaya katılan çocukların yaş ortalaması 4.7 yaştı. Çocukların anne yaş ortalaması 26.4, baba yaş ortalaması 28.9 olarak saptandı. Ailelerin 17'si kent merkezlerinde ikamet ederken, 13 ailenin taşrada ikamet ettiği öğrenildi. Ailelerin ortalama 4 çocuğu vardı. Ailelerin yalnızca 4 tanesi evinde ateş ölçer bulundurmakta ve kullanmaktaydı. Ailelere çocuklarının ateşi olduğunda ilk yaptıkları sorulduğunda 12 aile ateşi olduğunda ilk olarak duş aldırdığını ifade ederken 13 aile evde bulunan ateş düşürücülerden verdiğini ya da eczaneye başvurarak reçetesiz ateş düşürücü alarak onu kullandığını 5 tanesi direk hastanelere başvurduğunu söyledi. Evdeki ilaçları kullanan ya da eczaneden ilaç alan ailelerin sıklıkla ateş düşürücülerden ilk seçenek olarak parasetamol içeren ilaçları tercih ettiği görüldü (%72). Ailelerin sıklıkla ateşin 38. Saatinde hastaneye başvurdukları saptandı. Çıkarımlar: Çalışmada ailelerin çocuklarının ateş takibi ve ateş yönetimi ile ilgili bilgi ve uygulamalarının yetersiz olduğu, geliştirmeye ihtiyaç olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ateş, Çocuk, Ebeveynler

Knowledge and Attitudes of Parents At Home for Children With Fever : A Pilot Study

Abstract

Aim: Fever is one of the most common hospital admission reason for pediatric population. Parents generally focus on fever, as a sypmtom rather than underlying disease. In this study knowledge and attitudes of parents for children with fever aimed to be evaluated. Method: Children aged between 4-6 years who admitted to healthy child outpatient clinic of our hospital were included in this study. In this cross-sectional study, knowledge and attitudes of parents in case of children having fever were evaluated with using questionnaire. Recorded data were analysed statistically. Results: Thirty children (15 female and 15 male) were included in this pilot study. The mean age of children was 4.7 years. The mean age of mothers participated in this study was 26.4 as the mean age of fathers' was 28.9.

Seventeen of families were living in city centers in 13 families were living in the rural region. Families had an average of 4 children. Only 4 of the families had and were using thermomether at home. When parents were asked what they did when their child had a fever; 12 families told they applied cold compression as first thing. Thirteen of families told they were using previously prescribed drugs or buying nonprescribed fever medications from pharmacy and 5 families stated that they were applying to the hospital. Paracetamol was mostly the first preferred fever medication by parents who were using previously prescribed drugs or buying nonprescribed fever medications from pharmacy (72%). Families were usually applying the hospital at 38th hour of fever. Conclusions: Parents are not qualified and well informed enough about fever management and approach in children. This issue is needed to be improved.

Keywords: Fever, Child, Parents